

خداوند بخشنده مهربان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بخشنده مهربان

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند روز جزا

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

تو را می‌پرستیم و از تو یاری می‌جوئیم

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

هدایت کن ما را به راه راست

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راه آنان که انعام کردی برایشان نه آنان که غضب شده
برایشان و نه گمراهان

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

۲

آنست کتاب معلوم که نیست شکی در آن هدایتست از
برای پرهیزگاران

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ

۳

آنان که میگردند بآنچه نهانست و بر پای میدارند نماز را و
از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

۴

و آنان که میگردند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو
فرستاده شد پیش از تو و به آخرت ایشان یقین میدارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها باشند رستگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

بدرستی که آنها که کافر شدند یکسانست بر ایشان خواه بیم داده باشی یا بیم نداده باشی ایشان را که ایمان نمیآوردند

مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر گوششان و بر چشمهایشان پرده ایست و از برای ایشانست عذابی بزرگ

و از مردمان کس هست که میگوید گرویدیم بخدا و بروز بازپسین و نیستند ایشان گروندگان

فریب میدهند بگمان باطل خود خدا را و آنان را که گرویدند و فریب نمیدهند مگر خودشان را و نمیفهمند

در دلهای ایشان مرضی است پس افزود ایشان را خدا مرضی و از برای ایشان است عذابی دردناک بسبب آنکه دروغ می‌گفتند

و چون گفته شود مر ایشان را فساد نکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم

آگاه باشید که آنها فساد کنندگانند و لکن نمی‌فهمند

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید همچنانکه گرویدند مردمان گویند آیا بگرویم همچنانکه گرویدند بی‌خردان آگاه باشید که ایشانند خود بی‌خردان و لکن نمیدانند

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویدیم و هر گاه خلوت کنند با شیطانهایشان گویند که ما با شمائیم جز این نیست که ما استهزاء کنندگانیم

خدا استهزاء میکند بایشان و وا میگذارد ایشان را تا در زیاده رویشان حیران باشند

این گروه آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت پس سود نکرد بازرگانی ایشان و نبودند هدایت یافتگان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

کرانند گنگانند کوراندند پس ایشان بر نمیگردند

۱۸ صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِيٓ عَاذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

یا همچون بارانی از آسمان که در آن است تاریکی‌ها و رعد
و برق که میگذارند انگشتان خود را در گوشه‌هایشان از
آوازه‌های رعد از بیم مردن و خدا احاطه کننده است بکافران

نزدیک باشد که برق در یابد چشمهای ایشان را هر گاه
روشن کند برای ایشان راه روند در آن و چون تاریک سازد
بر ایشان بایستند و اگر خواستی خدا هر آینه میبرد
گوششان و چشمهایشان را بدرستی که خدا بر همه چیز توانا
است

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای مردمان بپرستید پروردگارتان را که آفرید شما را و آنان
که بودند پیش از شما باشد که شما بپرهیزید

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده و آسمان را بنائی
افراشته و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد
بآن از ثمرها روزی برای شما پس نگردانید از برای خدا
همتایان در حالی که شما میدانید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و اگر باشید در شکی از آنچه فرو فرستادیم بر بنده خود
پس بیاورید سوره‌ای مانند آن و بخوانید حاضران را از
جز خدا اگر هستید راستگویان

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس اگر نکرديد و هرگز نخواهيد کرد پس بترسيد از آتشی
که آتش افروزش يعنی هيزمش مردمانند و سنگها که مهيا
کرده شده از برای کافران

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۵
بقره
۲۸۶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۶
حزب
۲

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۷

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۹

و مرده ده آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته که
مر ایشان راست بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها هر
گاه روزی داده شوند از آن جنتها از میوه رزقی گویند این
همانست که روزی داده شدیم از پیش و آورده شدند بآن
میوه شبیه بهم و از برای ایشانست در آنجا زنان پاکیزه و
ایشان در آن جاویدانند

بدرستی که خدا شرم نکند و باک ندارد که بزند مثلی را به
پشه و آنچه را ما فوق آن باشد پس اما آنان که گرویدند
پس میدانند که آن حق است از پروردگارشان و اما آنان که
کافر شدند پس میگویند چه خواسته است خدا باین مثل
اضلال میکند بآن بسیاری و راه مینماید بآن بسیاری را و
اضلال نمیکند بآن مگر فاسقان را

آنان که می‌شکنند پیمان خدا را پس از استواریش و
می‌برند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و
فساد می‌کنند در زمین آن گروه ایشانند زیانکاران

چگونه کافر میشوید بخدا و بودید شما مردگان پس زنده
کرد شما پس می‌میراند پس زنده میکند شما را پس بسوی
او بازگردانیده میشوید

اوست آنکه آفرید برای شما آنچه را در زمین است همگی
پس پرداخت به آسمان پس ساخت آنها را هفت آسمان و او
همه چیزی دانا است

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰذَا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۖ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَآَنَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَّى ءَادَمُ مِنْ رَبِّهٖ ۖ كَلِمَتٍ مِّنْ فَتَابٍ عَلَيْهِ إِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و هنگامی که گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من پدید آورنده‌ام در زمین خلیفه گفتند آیا می‌آفرینی در آن کسی را که افساد میکند در آن و بریزد خونها را و ما تسبیح می‌کنیم به ستایش تو و تنزیه می‌کنیم تو را گفت بدرستی که من میدانم آنچه را که نمیدانید

و آموخت به آدم همه نامها را پس عرضه نمود آنها را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید راستگویان

گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی ما را بدرستی که توئی دانای درست‌کردار

گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم نهانی آسمانها و زمین را و میدانم آنچه آشکار میکنید و آنچه را که پنهان میدارید

و هنگامی که گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و سرکشی نمود و بود از کافران

و گفتیم ای آدم آرام گیر تو و جفتت در بهشت و بخورید از آن فراوان هر جا که خواهید و نباید که نزدیک شوید این درخت را که خواهید شد از ستمکاران

پس لغزاید آن دو را شیطان از آن و بیرون کردشان از آنچه بودند در آن و گفتیم فرو شوید که باشید بعضی از شما مر برخی را دشمن و مر شما را است در زمین قرارگاه و مایه تعیش تا هنگامی

پس فرا گرفت آدم از پروردگارش کلمه چند را پس پذیرفت توبه او را بدرستی که او است توبه پذیر مهربان

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ
تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ

۴۰
۶ر

يَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ
وَاَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِیَّیْ فَاَرْهَبُوْنَ

۴۱

وَعَامِنُوْا ۚ بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا اَوَّلَ
كَافِرٍ بِهٖ ۚ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآیٰتِیْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِیَّیْ فَاتَّقُوْنَ

۴۲

وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

۴۳

وَأَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرَّاكِعِیْنَ

۴۴
حزب
۳

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ
الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

۴۵

وَأَسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِیْرَةٌ اِلَّا عَلٰی
الْخٰشِعِیْنَ

۴۶

الَّذِیْنَ یُظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَقُوا رَبِّهِمْ وَاَنْهُمْ اِلَیْهِ رٰجِعُوْنَ

۴۷
۷ر

یَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِّیْ
فَضَّلْتُكُمْ عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ

۴۸

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَیْئًا وَلَا یُقْبَلُ
مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا یُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ

گفتیم فرو شوید از آن همه پس اگر آید بشما از من
هدایتی پس آنکه پیروی کرد هدایت مرا پس نیست بیمی
برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند بآیت‌های ما آنها اهل
آتشند ایشان در آن جاویدانند

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و
وفا کنید بعهد من تا وفا کنم به عهد شما و از من بترسید

و بگروید بآنچه فرو فرستادم باور دارنده مر آنچه را با شما
است و نباشید نخست کافر به آن و مفروشید آیت‌های مرا به
بهائی اندک و از من بترسید

و مپوشید حق را به باطل و پنهان مکنید حق را و حال آنکه
شما میدانید

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوة را و رکوع کنید با رکوع
کنندگان

آیا امر می‌کنید مردمان را بخوبی و فراموش میکنید خودتان
را با آنکه شما می‌خوانید کتاب را آیا پس نمی یابید بعقل

و استعانت جوئید به شکیبائی (روزه) و نماز و بدرستی که
آن نماز دشوار است مگر بر صاحبان خشوع

آنان که میدانند که ایشان ملاقات کننده‌اند پروردگار خود
را و بسوی او بازگشت کننده

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و
بدرستی که من تفضیل دادم شما را بر جهانیان

و بپرهیزید از روزی که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی
را و قبول نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او عوضی و
نه ایشان یاری کرده شوند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذِجُونَ آبَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ فِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكَ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكَ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقُومُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَهَبْنَا لَكُمْ أَلْغَمًا وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوىَ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و هنگامی که نجات دادیم شما را از آل فرعون که عذاب
میکردند شما را بدترین عذاب می‌گشتند پسران شما را و
باقی می‌گذاشتند زنان شما را و در زنتان محنتی بود از
پروردگارتان بزرگ

و هنگامی که شکافتیم برای شما دریا را پس رهانیدیم شما
را و غرق کردیم آل فرعون را و شما نگاه میکردید

و هنگامی که وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید
گوساله را پس از او و شما بودید ستمکاران

پس عفو کردیم از شما پس از آن باشد که شما شکر کنید

و هنگامی که دادیم موسی را کتاب و فرقان باشد که شما
هدایت یابید

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را ای قوم من بدرستی
که شما ستم کردید بر خودتان بسبب گرفتن شما گوساله را
پس باز گردید بسوی پروردگارتان پس بکشید خودتان را
آن بهتر است از برای شما نزد آفریدگارتان پس توبه
پذیرفت از شما بدرستی که اوست توبه پذیر مهربان

و هنگامی که گفتید ای موسی نمی‌گرویم مر ترا تا وقتی که
ببینیم خدا را آشکارا پس گرفت شما را صاعقه و شما نگاه
میکردید

پس زنده کردیم شما را از پس مردنتان باشد که شما شکر
کنید

و سایبان کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم بر شما من و
سلوی بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و
نکردند ستم بر ما و لکن بر خودشان ستم میکردند

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ
خَطَايَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُّوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِعِزِّ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و هنگامی که گفتیم داخل شوید در این قریه پس بخورید
از آن هر جا که خواسته باشید فراوان و داخل شوید از در
سجده کنان و بگوئید فرو نه از ما بار گناهان ما را که
می‌آموزیم شما را گناهانتان را و زود باشد که بیفزائیم
نیکوکاران را

پس تبدیل کردند آنان که ستم کردند سخنی را بجز آن که
گفته شد مر ایشان را پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم
کردند عذابی از آسمان بسبب آنکه فسق میکردند

و هنگامی که آب خواست موسی از برای قومش پس گفتیم
ما بزنی بعصایت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده
چشمه بحقیقت دانسته بودند هر مردمی آبخورشان را
بخورید و بیاشامید از روزی خدا و تجاوز از حد نکنید در
زمین فساد کنندگان

و هنگامی که گفتید ای موسی هرگز صبر نتوانیم کرد بر
طعام واحد پس بخوان برای ما پروردگارت را که بیرون آورد
برای ما از آنچه میرویانند زمین از سبزیش و خیارش و
سیرش و عدسش و پیازش گفت آیا بدل میکنید آنچه را که
آن فروتر است بآنچه که آن بهتر است نزول کنید در شهری
پس بدرستی که شما راست آنچه را خواستید و زده شد بر
ایشان خواری و بیچارگی و بر خود هموار کردند غضب خدا
را آن بسبب آنست که ایشان کافر می‌شدند به آیت‌های
خدا و می‌کشتند پیغمبران را بناحق که این بسبب نافرمانی
کردنشان بود و آنکه از حد تجاوز می‌کردند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَآذِكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که یهود شدند و ترسایان و صابئین یعنی ستاره پرستان هر که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کرد کار شایسته پس از برای ایشانست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بر زیر شما طور را بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و یاد گیرید آنچه در آنست باشد که شما پرهیزکار شوید

پس برگشتید از بعد از آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه بودید از زیانکاران

و بتحقیق دانستید آنان را که تعدی کردند از شما در شبیه پس گفتیم م را ایشان را بشوید بوزینه‌ها رانده شده‌ها

پس گردانیدیم آنها را عبرتی برای اهل آن زمان و آیندگان از پس آنان و پندی از برای پرهیزکاران

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را بدرستی که خدا میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند ما را استهزاء میکنی گفت پناه میبرم بخدا که باشم از نادانان

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت که او میگوید که آن گاویست نه از کار افتاده و نه جوان بکار در نیامده متوسط باشد میانه آن پس بکنید آنچه را مأمور میشوید

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گفت که او میگوید که آن گاویست زرد خالص است رنگش مسرور میسازد نگرندگان را

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را که بیان کند برای ما که چیست آن بدرستی که گاو مشتبّه شده بر ما و بدرستی که ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگانیم

۷۱

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت که او میگوید که آن گاوی است نه رام که شیار کند زمین را و نه آب دهد کشت را بیعیبی که نباشد رنگ دیگر در آن گفتند اکنون آوردی درست را پس کشتند آنرا و نبودند نزدیک که بکنند آن را

۷۲
۱۰۹

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و هنگامی که کشتید تنی را پس مدافعه کردید در آن و خدا آشکار کننده است آنچه را که شما پنهان دارید

۷۳

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پس گفتیم بزنید آنرا بپاره از آن همچنین زنده میکند خدا زندگان را و مینماید شما را آیتها باشد که شما بعقل در یابید

۷۴

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس سخت شد دلهای شما پس از آن پس آنها چون سنگهایند یا افزوتر در سختی و بدرستی که از آن سنگها است هر آینه آنچه جاری میشود از آن نهرها و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه شکافته میشود پس بیرون میآید از آن آب و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه فرو میآید از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید

۷۵
حزب
۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند شما را و به حقیقت گروهی از ایشان میشنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آنرا بعد از آنکه دریافته بودند آنرا و ایشان میدانستند

۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویدیم و چون خلوت کنند بعضیشان با بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشان را بآنچه بگشود خدا بر شما تا حجت آورند شما را بآن نزد پروردگارتان آیا پس در نمی یابید بعقل

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار می‌کنند

۷۸

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و از آنان بیسوادانند که نمی‌دانند کتاب را مگر آرزوها را و نیستند ایشان مگر آنکه گمان می‌برند

۷۹

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا^ط فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای مر آنان را که مینویسند کتاب را بدستشان پس می‌گویند این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای اندک پس وای بر آنها از آنچه نوشت دستهایشان و وای بر آنها از آنچه کسب می‌کنند

۸۰

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ^ط أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گفتند هرگز مس نمی‌کند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده بگو آیا فرا گرفتید نزد خدا پیمانی را پس هرگز خلاف نمی‌کند خدا پیمانش را یا می‌گوئید بر خدا آنچه نمیدانید

۸۱

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری آنکه کسب کند بدی را و احاطه کند باو گناهش پس آنها اهل آتشدن ایشانند که در آن جاویدانند

۸۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آنان که ایمان آوردند و کردند نیکیها آنها اهل بهشتند ایشانند در آن جاویدان

۸۳
۱۱۲

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل که نپرستید مگر خدا را و با پدر و مادر نیکوئی کردن و با صاحب قرابت و یتیمان و بیچارگان و بگوئید از برای مردمان خوبی و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوه را پس برگشتید مگر اندکی از شما و شما روی گردانندگانید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را که مرزید خونهایتان را و
بیرون مکنید خودهایتان را از خانه‌هایتان پس اقرار کردید و
شما گواهی می‌دهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
يَأْتَوْكُمْ أَسْرَىٰ تَفْذُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

پس شما آن جماعت هستید که می‌کشید خودهایتان را و
بیرون میکنید پاره از خودهایتان را از خانه‌هایشان هم‌پشت
می‌شوید بر علیه ایشان بگناه و بیداد و اگر آیند شما را
اسیران فدیة می‌دهید آنها را و حال آنکه حرام شده بر شما
بیرون کردنشان آیا پس می‌گروید ب برخی از کتاب و کافر
میشوید ب برخی پس چیست پاداش کسی که میکند آنها را
شما مگر خواری در زندگانی دنیا و روز رستاخیز برگرداننده
می‌شوند بسوی سخت ترین شکنجه و نیست خدا بی‌خبر از
آنچه می‌کنید

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

آن گروه آنانند که خریدند زندگانی دنیا را بآخرت پس سبک
کرده نخواهد شد از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده
می‌شوند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَهَا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

و هر آینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب و بر اثر هم
فرستادیم از بعد او رسولان و دادیم عیسی پسر مریم را
معجزات و تأیید کردیم او را بروح القدس آیا پس هر گاه
آمد شما را رسولی بآنچه نمی‌خواست نفسهای شما سرکشی
کردید پس پاره‌ای را تکذیب کردید و پاره‌ای را میکشتید

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و گفتند دلهای ما غلافدار است بلکه لعنت کرد ایشان را
خدا بسبب کفرشان پس اندکند آنان که ایمان می‌آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ ۚ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا ۖ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و چون آمد ایشان را کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده آن
چیزیست که با آنها است و بودند از پیش که طلب فتح
میکردند بر آنان که کافر شدند پس چون آمدشان آنچه
شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر کافران

بد است آنچه فروختند بآن خودهاشان را که کافر شوند
بآنچه فرو فرستاد خدا از راه حسد آنکه فرو میفرستد خدا
از فضلش بر هر که می‌خواهد از بندگان پس برداشتند و
بر خود گرفتند خشمی بر خشمی و از برای کافران عذابی
است خوار کننده

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید بآنچه فرو فرستاد
خدا گویند می‌گرویم بآنچه فرو فرستاده شده بر ما و کافر
می‌شوند بآنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده
مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا می‌کشید پیغمبران
خدا را از پیش اگر بودید گروندگان

و هر آینه بتحقیق آمد شما را موسی با آن حجت‌ها پس فرا
گرفتید گوساله را از بعدش و شما نید ستمگران

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما
طور را بگیریید آنچه دادیم شما را بقوت و بشنود گفتند
شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته کرده شدند در
دلهاشان عشق گوساله بسبب کفرشان بگو بد است آنچه
میفرماید شما را بآن ایمانتان اگر هستید گروندگان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

أَوْ كُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بگو اگر باشد از برای شما سرای آخرت نزد خدا خاصه از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

و هرگز آرزو نکنند آنرا بسبب آنچه پیش فرستاده دستهایشان و خدا دانا است به ستمکاران

و هر آینه بیابی ایشان را حریصترین مردمان بر زندگی و از آنان که شرک آورده‌اند دوست میدارد احد از ایشان که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا بینا است به آنچه که می‌کنند

بگو آن کس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستی که او فرود آورد آنرا بر دل تو بدستور خدا یاد آورنده مر آنچه را باشد میان دو دستش و هدایت و مژده مر گروندگان را

کسی که باشد دشمن مر خدا را و ملائکه اش را و پیغمبرانش را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستی که خدا دشمن است مر کافران را

و هر آینه بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشود بآنها مگر فاسقان

آیا و هر گاه پیمان بستند عهدی را انداختند آنرا گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان نمی‌گروند

و هنگامی که آمد ایشان را پیغمبری از نزد خدا که تصدیق کننده است مر آنچه را با ایشانست انداختند گروهی از آنان که داده شدند کتاب را کتاب خدا را پس پشتهایشان که گویا ایشان نمی دانند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتْ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۰
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
 وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۲

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و پیروی کردند آنچه را میخواندند شیطانها بر ملک سلیمان و
 کافر نشد سلیمان و لیکن شیطانها کافر شدند میآموختند
 مردمان را سحر و آنچه فرو فرستاده شد بر دو ملک بابل
 هاروت و ماروت و نمیآموختند هیچ احدی را تا آنکه
 میگفتند جز این نیست که ما آزمایسیم پس کافر مشو پس
 میآموختند از آنها آنچه جدائی میافکندند بآن میان مرد و
 جفتش و نیستند ایشان ضرر رسانندگان بآن هیچ احدی را
 مگر باذن خدا و میآموختند آنچه ضرر میرسانید ایشان را
 و نفع نمیدادشان و بحقیقت دانستند که هر آینه آنکس که
 خرید آنرا نیست او را در آخرت هیچ بهره‌ای و هر آینه بد
 است آنچه فروختند بآن خودهاشان را اگر بودند که
 میدانستند

و اگر آنکه ایشان گرویده بودند و پرهیزگار شده بودند هر
 آینه ثواب از نزد خدا بهتر است اگر باشند که بدانند

ای آنکسانیکه گرویدید مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و
 بشنوید و از برای کافرانست عذابی دردناک

دوست نمیدارند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و نه
 مشرکان که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری از
 پروردگارتان و خدا مختص میسازد برحمتش آنرا که خواهد
 و خدا صاحب فضل است بزرگ

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آنچه منسوخ کنیم از آیتی یا ترک کنیم آنرا آوریم بهتر از آنرا یا ماندنش را آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز توانا است

۱۰۷

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا نمیدانی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شما را از جز خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده

۱۰۸

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

یا می‌خواهید که سؤال کنید پیغمبرتان را همچنانکه سؤال کردند موسی را از پیش و آنکس که بگزیند کفر را بر ایمان پس بحقیقت که گم گشته در میان راه

۱۰۹

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

تمنا کرد بسیاری از اهل کتاب که کاش میگردانیدند شما را از بعد ایمانتان کافران از روی حسد از نزد خودهاشان از پس آنچه ظاهر شد مر ایشان را حق پس عفو کنید و در گذرانید تا بیاورد خدا امرش را بدرستی که خدا بر همه چیز تواناست

۱۱۰

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوه را و آنچه از پیش میفرستید از برای خودتان از نیکی می‌بایدش نزد خدا بدرستی که خدا بآنچه می‌کنید بیناست

۱۱۱

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند هرگز داخل نمیشود بهشت را مگر آنکه باشد از یهودان یا ترسایان اینست آرزوهاشان بگو بیاورید حجت‌های خود را اگر هستید راستگویان

۱۱۲

بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۖ عِندَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آری آنکه خالص گردانید توجهش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست مزدش نزد پروردگارش و نه بیمی است بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ التَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
التَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ^ق
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ^ع فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و گفتند یهودان که نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند
ترسایان که نیستند یهودان بر چیزی و آنها می‌خوانند کتاب
را همچنین گفتند آنان که نمی‌دانند مانند گفتار ایشان پس
خدا حکم میکند میانشان روز رستخیز در آنچه بودند در آن
اختلاف میکردند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا^ع أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ^ع لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ^ع وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد مسجدهای خدا را که
مذکور شود در آنها نامش و کوشید در خرابی آنها آنها نباشد
از برایشان که داخل شوندش مگر بیم دارندگان مر ایشان
را در دنیا خواربست و مر ایشان را در آخرت است عذابی
بزرگ

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ^ع إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی آورید پس
آنجا وجه خداست بدرستی که خدا فراخ رحمت داناست

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا^ق سُبْحَنَهُ^ط بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ^ط كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ^ط

و گفتند فرا گرفته خدا فرزند را منزّه است او بلکه مر او
راست آنچه در آسمانها و زمین است همه مر او را
فرمانبردارند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

آفریننده آسمانها و زمین است و چون اراده کند چیزی را
پس جز این نیست میگوید او را بشو پس میشود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا^ق آيَةً^ط
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ع مِثْلَ قَوْلِهِمْ^ع تَشَبَهَتْ^ق قُلُوبُهُمْ^ط
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و گفتند آنان نمیدانند چرا سخن نمی‌گوید با ما خدا یا نیاید
ما را آیتی همچنین گفتند آنان که بودند از پیش ایشان
مانند گفتن ایشان شباهت بهم داشته دلهاشان بحقیقت
بیان کردیم آیتها را از برای جمعی که یقین میکنند

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا^ط وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

بدرستی که ما فرستادیم برآستی مژده دهنده و بیم کننده
و پرسیده نمیشوی از اهل دوزخ

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنَّ أُتِّبْتُ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَبْنَئِ إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذْ أَتَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّٰى وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۖ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و هنگامی که بلند میکرد ابراهیم پایه‌ها را از خانه و اسمعیل پروردگارا بپذیر از ما بدرستی که تو تویی شنوای دانا

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پروردگار ما و بگردان ما را دو منقاد مر ترا و از ذریت ما امتی منقاد مر ترا و بنمای ما را مناسکمان و بپذیر توبه از ما بدرستی که تویی تو توبه پذیر مهربان

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگار ما و بر انگیز در ایشان رسولی از ایشان که بخواند بر ایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشان را کتاب و حکمت و پاک سازد ایشان را بدرستی که تو تویی غالب درستکدار

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و کیست که برگردد از کیش ابراهیم مگر آن که خوار کرده باشد نفس خود را و بحقیقت برگزیدیم او را در دنیا و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگان است

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چون گفت مر او را پروردگارش منقاد شو گفت منقاد شدم مر پروردگار جهانیان را

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

و وصیت بآن ابراهیم پسرانش را و یعقوب ای پسران من بدرستی که خدا برگزید برای شما دین را پس نباید که بمیرید البته مگر و شما باشید منقادان

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ

آیا بودید حاضران وقتی که حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامی که گفت مر پسرانش را چه خواهید پرستید از بعد من گفتند میپرستیم اله ترا و اله پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی یکتا و ما مرا او را منقادانیم

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که بحقیقت در گذشتند مر آنها راست آنچه کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از آنچه بودند میکردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند باشید یهودان یا ترسایان که هدایت یابید بگو بلکه
کیش ابراهیم را حق گرای و نبود از مشرکان

۱۳۶

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگوئید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی
ما و آنچه فرو فرستاده شد به ابراهیم و اسمعیل و اسحق و
یعقوب و اسباط و آنچه داده شد به موسی و عیسی و آنچه
داده شد به پیغمبران از پروردگارشان جدائی نمیدانیم
میان احدی از ایشان و ما مر او را منقادانیم

۱۳۷

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ ۖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بآن پس
بتحقیق راه یافتند و اگر روی گردانند پس جز این نیست که
ایشان در مخالفتند پس بزودی باز دارد از تو ایشان را خدا
و اوست شنوای دانا

۱۳۸

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

رنگ کردنی از خدا و کیست نیکوتر از خدا در رنگ کردن و
ما او را پرستندگانیم

۱۳۹

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو آیا مخاصمه می‌کنید ما را در خدا و او است پروردگار ما
و شما و مر ما راست کردار ما و مر شما راست کردار شما
ما مر او را مخلصانیم

۱۴۰

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ
ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

آیا میگوئید که ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و
اسباب بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا
و کیست ستمکارتر از آنکه پوشید گواهی نزدش از خدا و
نیست خدا غافل از آنچه میکنید

۱۴۱

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که بحقیقت گذشتند مر آنها راست آنچه
کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده
نشوید شما از آنچه بودند که میکردند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلٌ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ غَمَّا
يَعْمَلُونَ

وَلَيْنِ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

زود باشد که گویند کم خردان از مردمان که چه چیز گردانید ایشان را از قبله ایشان که بودند بر آن بگو مر خدا راست مشرق و مغرب راه مینماید آنرا که خواهد براه راست

و همچنین گردانیدیم شما را امت میانه یعنی خوبتر تا باشید گواهان بر مردمان و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم آن قبله را که بودی بر آن مگر برای بدانیم کسی را که پیروی کند پیغمبر را از آنکه بر میگردد بر دو پاشنه اش و اگر چه بوده باشد هر آینه گران مگر بر آنان که هدایت کرد خدا و نیست خدا که ضایع کند ایماتتان را بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان رحم کننده است

بسا که می بینیم گردیدن رویت را در آسمان پس هر آینه عطا میفرمائیم ترا قبله که می خواهی پس بگردان رویت را بجانب مسجد الحرام و هر کجا که باشید پس بگردانید رویتان را بجانبش و بدرستی که آنان که داده شده اند کتاب را هر آینه میدانند که آن حق است از پروردگارشان و نیست خدا بی خبر از آنچه می کنند

و اگر بیاوری تو آنان را که داده شدند کتاب را هر حتی پیروی نکنند قبله ترا و نه تو پیروی کننده باشی قبله ایشان را و نه برخی از ایشان تابع شوند قبله برخی را و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشاشانرا پس از آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو آنگاه هر آینه از ستمکارانی

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۖ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آنان که دادیمشان کتاب می شناسندش چنانکه می شناسند
پسران خود را و بدرستی که پاره از ایشان هر آینه
میپوشند حق را و ایشان میدانند

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

حق از پروردگار تست پس مباش البته از شک کنندگان

وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيَهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا
تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

و از برای هر یک جانبی است که او روی آورنده آنست پس
پیشی گیرید خیرات را هر کجا که باشید می آورد شما را خدا
همه را بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط
وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۖ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویت را بسوی مسجد
الحرام و بدرستی که آن هر آینه حق است از پروردگارت و
نیست خدا بی خبر از آنچه می کنید

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تُمَنِّعِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ

و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد
الحرام و هر کجا که باشید پس بگردانید رویهاتان را
سوییش تا نباشد مر مردمان را بر شما حجتی مگر آنان که
ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از
من و تا تمام کنم نعمت خود را بر شما و باشد که شما راه
یابید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند بر
شما آیت های ما را و پاک سازد شما را و بیاموزدتان کتاب و
حکمت و بیاموزدتان آنچه نبوده باشید که بدانید

فَاذْكُرُونِيْٓ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِيْ وَلَا تَكْفُرُونِ

پس یاد کنید مرا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و
ناسپاسی نکنید مرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید یاری جوئید به صبر و نماز بدرستی
که خدا با شکیبایان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءُ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

۱۵۵

وَلَتَبْلُوتَنَّهُمْ نَبْأٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ[۝] وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

۱۵۶

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

۱۵۷

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ[۝] وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

۱۵۸
حزب
۱۰

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ[۝] فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا[۝] وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

۱۵۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ
بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

۱۶۰

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۱۶۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

۱۶۲

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

۱۶۳

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ[۝] لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

مگوئید مر کسانی را که کشته میشوند در راه خدا که
مردگانند بلکه زندگانند و لکن نمیدانید

و هر آینه آزمائیم شما را بچیزی از ترس و گرسنگی و
کاستن از مالها و نفسها و میوه‌ها و مژده ده شکیبایان را

آنان که چون رسید ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما
از برای خدائیم و بدرستی که ما بسوی او بازگشت
کنندگانیم

آن گروه بر ایشانست مغفرت‌ها از پروردگارشان و رحمت و
آنها ایشانند راه یافتگان

بدرستی که صفا و مروه از نشانه‌های خدا است پس کسی که
حج کرد خانه کعبه را یا عمره گذارد پس نیست گناهی بر او
که طواف کند بآن دو و هر که رغبت کند خوبی را پس
بدرستی که خدا شکر پذیر دانا است

بدرستی که آنان که میپوشند آنچه فرو فرستادیم از
بینت‌ها و هدایت از بعد آنچه بیان کردیم آنرا از برای
مردمان در کتاب آن گروه لعنت میکند ایشان را خدا و لعنت
میکند ایشان را لعنت کنندگان

مگر آنان که توبه کردند و خوب شدند و بیان کردند پس
آنها توبه می‌پذیرم بر ایشان و منم توبه پذیر مهربان

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند
کافران آنها بر ایشانست لعنت خدا و فرشتگان و مردمان
همه

جاویدان در آن سیک کرده نشود از ایشان عذاب و نه
ایشان مهلت داده شوند

و خدای شما خدائییست یگانه نیست خدائی مگر او که
بخشنده مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز و کشتیها که میرود در دریا بآنچه نفع میرساند مردمان را و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از آب پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش و پراکند در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابر رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آینه آیتهاست برای گروهی که دریابند بعقل

۱۶۵

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

و از مردمان کسی است که فرا میگیرد از غیر خدا همتایان دوست میدارند ایشان را مانند دوست داشتن خدا و آنکه گرویده‌اند سخت ترند در دوست داشتن مر خدا را و اگر ببینند آنان که ستم کردند هنگامی که ببینند عذاب را آنکه قوت مر خدا راست همه و آنکه خدا سخت عقوبت است

۱۶۶

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

وقتی که بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شدند از آنان که پیروی کردند و ببینند عذاب را و بریده شود از ایشان سببها

۱۶۷

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

و گویند آنان که پیروی کردند کاش بودی مر ما را بازگشتی تا بیزاری می‌جستیم از ایشان چنانکه بیزاری جستند از ما همچنین بنماید ایشان را خدا کرده‌اشان را حسرتها بر ایشان و نباشند آنها بیرون آیندگان از آتش

۱۶۸
۲۲۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است

۱۶۹

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

جز این نیست که امر میکند شما را ببدی و زشتی و آنکه گویند بر خدا آنچه نمیدانید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون گفته شود مر ایشان را پیروی کنید آنچه را فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگر چه باشند پدرانشان که در نیابند چیزی را و راه نیابند

۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

و مثل آنان که کافر شدند همچون مثل کسی است که بانگ زند بآنچه که نشنود مگر خواندنی و آوازی را کرانند گنگانند کورانند پس ایشان در نمی‌یابند بعقل

۱۷۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

ای آنان که ایمان آوردید بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و شکر کنید مر خدا را اگر هستید او را می‌پرستید

۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ ۚ لَغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست که حرام کرده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را صدا بلند کرده شد بآن از برای غیر خدا پس کسی که مضطر شد غیر باغی و نه تجاوز کننده پس نیست گناهی بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ۚ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدرستی که آنان که می‌پوشند آنچه را فرو فرستاده خدا از کتاب و بدل میگیرند بآن بهائی اندک آنها نمی‌خورند در شکمهایشان مگر آتش و سخن نمی‌گویند با ایشان خدا روز قیامت و پاک نمی‌سازد ایشان را و از برای ایشانست عذابی پر درد

۱۷۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

آنها آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت و عذاب را بآمرزش پس چه چیز شکیبا بردشان بر آتش

۱۷۶

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

آن باین است که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستی آنان که اختلاف کردند در کتاب هر آینه در خلافت دورند

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۷۷
۲۸۶/
حزب
۱۱
۲۳ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۗ
ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیست نیک آنکه بگردانید رویهاتان را سوی مشرق و مغرب
و لیکن نیک کسی است که گروید بخدا و روز بازپسین و
فرشتگان و کتاب و پیغمبران و داد مال را بر دوستیش
صاحبان قرابت را و یتیمان را و درماندگان و ره گذران
محتاج را و سؤال کنندگان را و در خلاص کردن آنها و بر پا
داشت نماز را و داد زکاة را و وفا کنندگان به پیمانانشان چون
پیمان کنند و شکیبایان در سختی بی چیزی و سختی رنجوری
و هنگام کارزار آنها آنانند که راست گفتند و آنها ایشانند
پرهیزگاران

ای آنکسانیکه گرویدید نوشته شد بر شما قصاص کردن در
کشته شده ها آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن بزن پس هر
که عفو کرده شود او را از برادرش چیزی پس از پی رفتنی
است بخوبی و ادا کردنی است بسوی او به نیکی آن تخفیفی
است از پروردگارتان و رحمتی پس آنکه از حد در گذشت
پس از آن پس مرا او راست عذابی پر درد

و مر شما راست در قصاص کردن زندگانی ای صاحبان
خردها باشد که شما پرهیزگار شوید

نوشته شد بر شما چون حاضر شود یکی از شما را مرگ اگر
گذاشته باشد مالی را وصیت کردن برای پدر و مادر و
نزدیکان بخوبی حق بودن بر پرهیزگاران

پس آنکه تبدیل کند آنرا پس از آنکه شنیدش پس نیست
گناهش مگر بر آنان که بدل میکنندش بدرستی که خدا
شنوای دانا است

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنْفًا أَوْ إِيْثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

پس هر که ترسید از وصیت کننده میلی را یا گناهی را پس
اصلاح کرد میانشان پس نیست گناهی بر آن بدرستی که
خدا آمرزنده مهربان است

ای آنکسانیکه گرویدید نوشته شد بر شما روزه همچنانکه
نوشته شد بر آنان که بودند پیش از شما باشد که شما
بپرهیزید

روزهای معدود پس هر که باشد از شما بیمار یا بر سفری
پس عده معدود است از روزهای دیگر و بر آنان که برنج
طاقت دارند آنرا فداست طعام درمانده پس آنکه برغبت
کند نیکی را پس آن بهتر است مر او را و اینکه روزه دارید
بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید

ماه رمضان است که فرو فرستاده شد در آن قرآن هدایت
از برای مردمان و نشانه‌های روشن از هدایت و فرقان پس
آنکه حاضر باشد از شما آنماه پس باید روزه داردش و هر
که باشد بیمار یا بر سفری پس بآن شما راست از روزهای
دیگر می‌خواهد خدا به شما آسانی و نمی‌خواهد بشما
دشواری و از برای آنکه تمام کنید آمدت را و تا آنکه به
بزرگی یاد کنید خدا را بر هدایت کردن شما و باشد که شما
شکر کنید

و چون پرسند ترا بندگانم از من پس من نزدیکم اجابت
میکنم خواندن خواننده را چون بخواند مرا

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
/۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

پس باید استجابت کنند مرا و باید که بگروند بمن باشد که ایشان بمصلح گرایند حلال شد مر شما را شب روزه جماع با زناتان آنها لباسند مر شما را و شما لباسید مر آنها را داناست خدا که شما بودید که خیانت میکردید با خودهاتان پس توبه پذیرفت بر شما و عفو کرد از شما پس اکنون مباشرت کنید ایشان را و بجوئید آنچه را نوشت خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا پدید آید مر شما را رشته سفید از رشته سیاه از طلوع صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید ایشان را و شما باشید معتکفان در مسجدها آنست حدهای خدا پس نزدیک نشوید آنان را همچنین بیان میکند خدا آیتهای خود را برای مردمان باشد که آنها بپرهیزند

و نخورید مالهااتان را میانتان به ناحق و بآنکه بیندازید آنها را بحاکمان تا بخورید پاره‌ای از مالهای مردمان را بگناه و شما میدانید

میپرسند ترا از هلالها بگو آنها وقت هاست از برای مردمان و حج و نیست نیک آنکه در آبیید بخانه‌ها از پشتهای آنها و لیکن نیک آنست که پرهیزگار باشد و بیایید بخانه‌ها از درهاشان و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

و کارزار کنید در راه خدا با آنان که کارزار میکنند با شما و از حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد از حد در گذرندگان را

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ ۚ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و بکشید ایشان را هر جا که بیابید ایشان را و بیرون
کنیدشان از آنجا که بیرون کردند شما را و فتنه سخت تر
است از کشتن و کارزار نکنید ایشان را نزد مسجد الحرام
مبادا که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کردند با
شما پس بکشید ایشان را همچنین است پاداش کافران

پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان
است

و کارزار کنید ایشان را تا نباشد فتنه و باشد دین از برای
خدا پس اگر باز ایستند پس نیست تعدی مگر بر ستمکاران

ماه حرام به ماه حرام و حرمتها قصاص است پس کسی که
تعدی کرد بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی
کرد بر شما و بترسید از خدا و بدانید که خدا با پرهیزگاران
است

و انفاق کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خود
به هلاکت و نیکوئی کنید بدرستی که خدا دوست دارد
نیکوکاران را

و تمام کنید حج و عمره را از برای خدا پس اگر باز داشته
شوید پس آنچه میسر شود از قربانی و تتراشید سرهای
خود را تا آنکه برسد قربانی بجایگاهش پس آنکه باشد از
شما بیمار یا با او باشد آزاری از سرش پس فدا است از
روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید
پس آنکه تمتع کرد بعمره به حج پس آنچه میسر شود از
قربانی پس هر که نیافت پس روزه سه روز است در حج و
هفت روز چون بازگشتید اینست ده روز تمام آن از برای
کسی است که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام و
بترسید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

حج ماه‌های معلوم است پس آنکه فرض گرداند در آنها حج
را پس نه جماع است و نه فسق و نه جنگ در حج و آنچه
کنید از خوبی میداندش خدا و توشه بگیرید پس بدرستی
که بهترین توشه پرهیزگاریست و بترسید از من ای صاحبان
خردها

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضَيْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمَنِ
الضَّالِّينَ

نیست بر شما گناهی که بجوئید تفضلی را از پروردگارتان
پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد
مشعر الحرام و یاد کنید او را همچنانکه راه نمود شما را و
اگر چه بودید پیش از آن هر آینه از گمراهان

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پس باز گردید از آنجائیکه برگشتند مردمان و آمرزش
طلبید از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

پس چون گذاردید اعمال حجتان را پس یاد کنید خدا را
مثل یاد کردن شما پدرانتان را یا سخت تر یاد کردنی پس
از مردمان کس هست که میگوید پروردگارا بده ما را در
دنیا و نیست او را در آخرت بهره‌ای

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

و از آنان است آنکه میگوید پروردگارا بده ما را در دنیا
نیکویی و در آخرت نیکویی و نگهدار ما را از عذاب آتش

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آنان مر ایشان راست بهره از آنچه کسب کردند و خدا
شتابان در حسابست

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تُحْشَرُونَ

و یاد کنید خدا را در روزهای معدود پس کسی که بشتابد
در دو روز پس گناهی نیست بر او و کسی که بتاخیر اندازد
پس نیست گناهی بر او از برای کسی که بپرهیزد و بترسید
از خدا و بدانید بدرستی که شما بسوی او گرد آورده شوید

۲۰۴

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

و از مردمان کس هست که بشگفت آورد ترا گفتار او در
زندگانی دنیا و گواه می‌آورد خدا را بر آنچه در دل اوست و
او شدید العداوه است

۲۰۵

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون برگردد سعی کند در زمین تا فساد کند در آن و نابود
کند کشت را و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را

۲۰۶

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۖ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون گفته شود مر او را که بپرهیز از خدا بگیردش حمیت
بگناهکاری پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد
بستریست

۲۰۷

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از مردمان کس هست که میفروشد خودش را از برای
جستن رضای خدا و خدا مهربانست به بندگان

۲۰۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای آن کسانی که گرویدید داخل شوید در صلح همگی و
پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را
دشمنی است آشکار

۲۰۹

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

پس اگر لغزیدید پس از آنچه آمد شما را حجت‌ها پس
بدانید که خدا غالب درست‌کردار است

۲۱۰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا انتظار می‌برند مگر آنکه آید ایشان را عذاب خدا در
سایبانها از ابر و فرشتگان و گذارده شود کار و بخدا
گردانیده شود کارها

سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُم مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ
يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

بپرس از بنی اسرائیل که چند دادیمشان از نشان روشن و
کسی که تبدیل کند نعمت خدا را از بعد آنچه آمد او را پس
بدرستی که خدا سخت عقوبت است

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آراسته شد از برای آنها که کافر شدند زندگانی دنیا و
استهزاء میکنند با آنها که گرویدند و آنان که پرهیزگار
شدند بالای ایشان باشند روز قیامت و خدا روزی میدهد
کسی را که میخواهد بدون شمار

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بودند مردمان امت واحده پس برانگیخت خدا پیغمبران را
مژده دهندگان و بیم کنندگان و فرو فرستاد با ایشان کتاب
را برآستی تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند
در آن و اختلاف نکردند در آن مگر آنان که داده شدند آنرا
از بعد آن که آمد ایشان را حجت‌ها از راه حسد میانشان
پس راه نمود خدا آنان را که گرویدند مر آنچه را اختلاف
کردند در آن از حق بفرمان او و خدا راه مینماید هر که را
میخواهد براه راست

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ
نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده
شما را مثل آنان که گذشتند از پیش از شما رسید ایشان
را سختی بی‌چیزی و سختی رنجوری و جای بر کنده شدند تا
آنکه میگفت رسول و آنان که ایمان آوردند با او کی باشد
یاری کردن خدا آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالتَّيْمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

میپرسند ترا که چه چیز انفاق کنند بگو آنچه انفاق کردید از
مال پس برای پدر و مادر و نزدیکان و بی‌پدران و بیچارگان
و رهگذران محتاج است و آنچه میکنید از نیکی پس
بدرستی که خدا بآن دانا است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ أَسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ
مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

نوشته شد بر شما کارزار کردن و آن مشقت است مر شما را
و شاید که ناخوش دارید چیزی را و آن بهتر باشد از برای
شما و شاید که دوست دارید چیزی را و آن بدتر باشد از
برای شما و خدا میداند و شما نمیدانید

میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار
کردن در آن بزرگست و باز داشتن از راه خدا و کفر بخدا و
مسجد الحرام و بیرون کردن اهلش از آن بزرگتر است نزد
خدا و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه کارزار میکنند
با شما تا برگردانند شما را از دیتان اگر توانائی داشته
باشند و کسی که برگردد از شما از دینش پس بمیرد و او
کافر باشد پس آنها ناچیز شود کردارشان در دنیا و آخرت و
آن گروه اهل آتشند ایشانند در آن جاویدان

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که هجرت کردند و
جهاد کردند در راه خدا آنها امید میدارند رحمت خدا را و
خدا آمرزنده مهربانست

میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دو گناهی بزرگست
و سودها از برای مردمان و گناه آن دو بزرگتر است از
سودشان و میپرسند از تو که چه چیز انفاق کنند بگو فاضل
از قوت عیال همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتها
را باشد که شما اندیشه کنید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَنَعَتْ قُلَّ إِصْلَاحٍ
لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

در دنیا و آخرت و میپرسند ترا از یتیمان بگو اصلاح آوردن
مرا ایشان را بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس
برادران شمايند و خدا ميداند مفسد را از مصلح و اگر
خواسته بود خدا در رنج افکنده بود شما را بدرستی که خدا
غالب درستگدار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و نکاح نکنید زنان مشرکه را تا وقتی که ایمان آورند و هر
آینه کنیز مؤمنه بهتر است از مشرکه و اگر چه خوش آید
شما را و نه زن دهید مشرکان را تا وقتی که بگروند و هر
آینه بنده مؤمن بهتر است از مشرک و اگر چه خوش آید
شما را آنها میخوانند بسوی آتش و خدا میخواند بسوی
بهشت و آمرزش باذنش و بیان میکند آیت‌های خود را از
برای مردمان باشد که آنها پند پذیرند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

و میپرسند ترا از معیض بگو آن بد است پس کناره گیرید
از آنان در معیض و نزدیکی نکنید با ایشان تا آنکه پاک
شوند پس چون پاک شدند پس بیایید شان از آنجا که
فرمود شما را خدا بدرستی که خدا دوست دارد توبه
کنندگان را و دوست دارد پاکان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما کشتزارند مر شما را پس بیایید کشتزار خود را
هر جا خواسته باشید و مقدم دارید برای خودتان و بترسید
از خدا و بدانید که شما ملاقات کنندگانید او را و مژده ده
گروندگان را

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِّإِيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و مگردانید خدا را دست آویز برای سوگندهاتان که نیکوئی
کنید و پرهیزگاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا
شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن مؤاخذه میکند شما را بآنچه کسب کرد دلہاتان و خدا آمرزنده بردبار است

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مر کسانی را که سوگند خورند که دور باشند از زنانشان انتظار بردن چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستی که خدا شنوای داناست

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و طلاق داده شدگان انتظار میبرند بخودهایشان سه طهر و حلال نیست مر ایشان را که پنهان کنند آنچه را آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا و روز بازپسین و شوهرانشان سزاوارترند بباز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را و از برای ایشانست مانند آنچه بر آنهاست بخوبی و مر مردان راست بر ایشان پایه افزونی و خدا غالب درستکردار است

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق دو بار است پس نگاه داشتن بخوبی است یا رها کردن است بخوبی و حلال نیست مر شما را که بگیرید از آنچه دادهاید ایشان را چیزی مگر آنکه بترسند که بر پای ندارند حدهای خدا را پس اگر بترسید شما که بر پای ندارند حدهای خدا را پس نیست گناهی بر ایشان در آنچه فدا دهد آن بآن این حدهای خداست پس در مگذرید از آنها و هر که در گذرد از حدهای خدا پس آنگروه ایشانند ستمکاران

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر طلاق دهدش حلال نمیشود مرا او را پس از سه طلاق تا بنکاح در آید شوهری غیر او را پس اگر طلاق دهدش شوهر دوم پس نیست گناهی بر ایشان که بهمدرگر باز گردند اگر گمان داشته باشند که بر پای میدارند حدهای خدا را و این حدهای خدا است بیان میکند آنها را برای قومی که بدانند

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا^{٢٣١}
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِلَتِ
اللَّهِ هُزُوءًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ^{٢٣٢} وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۲
بقره
۲۳۱
/۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{٢٣٣} ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ^{٢٣٤} مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^{٢٣٥}
ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ^{٢٣٦} وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ
أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا^{٢٣٧} وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{٢٣٨} وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
حزب
۱۵

و چون طلاق دهید آنان را پس برسند به آخر مدتشان پس
نگاهدارید ایشان را بخوبی یا سر دهیدشان بخوبی و نگاه
مدارید ایشان را از راه ضرر رسانیدن تا تعدی کنید و کسی
که بکند آن را پس بحقیقت که ستم کرده بر خود و فرا
مگیرید آیت‌های خدا را باستهزاء و یاد کنید نعمت خدا را بر
شما و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت پسند
میدهد شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهمه
چیز داناست

و چون طلاق دهید آنان را پس برسند بآخر مدتشان پس
منع مکنید ایشان را که بنکاح در آیند شوهرانشان را وقتی
که برضای هم روند میانشان بخوبی آن پسند داده میشود بآن
کسی که باشد از شما ایمان آورد بخدا و روز بازپسین زنتان
پاکیزه تر است مر شما را و پاکتر و خدا میداند و شما
نمیدانید

و مادران شیر میدهند فرزندانشان را دو سال تمام از برای
کسی که خواسته باشد که تمام کند شیر دادن را و بر پدر
است روزی ایشان و جامه ایشان بخوبی تکلیف کرده نشود
هیچ تنی مگر باندازه طاقتش و باید رنج رسانیده نشود
مادری بسبب فرزندش و نه پدری بفرزندش و بر وارث
است مانند آن پس اگر اراده کردند شیر باز کردن را از
روی خوشنودی از ایشان و مشورت پس نیست گناهی بر
ایشان و اگر خواسته باشید که به دایه دهید فرزندان
را پس نیست گناهی بر شما چون تسلیم کنید آنچه دادید
بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه می‌کنید بینا
است

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی که متوفی میشود از شما و وا میگذارند جفت‌ها را
انتظار می‌برند بخودهاشان چهار ماه و ده روز پس چون
رسیدند مدتشان را پس نیست گناهی بر شما در آنچه
کردند بر خودهاشان بخوبی و خدا بآنچه می‌کنید دانا است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

و نیست گناهی بر شما در آنچه بکنایه خبر دادید بآن از
خواستگاری آنان یا پنهان داشتید در نفسهای خود دانسته
خدا که شما زود یاد خواهید کرد ایشان را و لیکن وعده
ندهید ایشان را پنهانی مگر آنکه گوئید گفتاری خوب و
قصد مکنید بستن نکاح را تا برسد کتاب مدتش را و بدانید
که خدا میداند آنچه در دلهای شماست پس حذر کنید از او
و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ ۚ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید آنان را ما دام که مس
نکرده باشیدشان یا مقرر نکرده باشید از برای ایشان مهری
و برخوردار کنید ایشان را بر توانگر است اندازه آن و بر
تنگدست است اندازه آن برخوردار نیست بخوبی حق بودنی
است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و اگر طلاق دهید ایشان را پیش از آنکه مس کنید ایشان را
و بحقیقت معین کرده باشید از برای آنها مهری پس نیمه
آنچه را معین کرده‌اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشد آنکه
بدست او است بستن نکاح و آن که ببخشید نزدیکتر است
بپرهیزگاری و فراموش نکنید احسان را میاتنان بدرستی که
خدا بآنچه می‌کنید بینا است

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

نگاهداری کنید بر نمازها و نماز میانه و بر پای ایستید برای خدا دعاخوانان

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پس اگر بترسید پس پیادگان و سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را همچنانکه آموخت شما را آنچه نبودید که بدانید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آنان که متوفی میشوند از شما و وا می‌گذارند جفت‌ها را وصیتی از برای جفت‌هایشان متاعی از نفقه و کسوه تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در خودهایشان از خوبی و خدا غالب درستکار است

وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و مر طلاق داده شده‌ها را متاعی است بخوبی حق بودنی بر پرهیزگاران

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیت‌هایش را باشد که شما دریابید بعقل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا ننگریستی به آنان که بیرون رفتند از دیارشان و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مر ایشان را خدا بمیرید پس زنده کرد ایشان را بدرستی که خدا هر آینه صاحب تفضل است بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و کارزار کنید در راه خدا و بدانید که خدا شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که وام دهد خدا را وامی خوب پس مضاعف گرداند آنرا از برای او اضعاف بسیار و خدا میگیرد و میگذارد بسوی او باز گردانیده میشود

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَى وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

آیا نگاه نکردی به جمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند مر پیغمبری را که بود مر ایشان را که برانگیز از برای ما پادشاهی که کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا باشید شما اگر نوشته شده باشد بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و بتحقیق که بیرون کرده شدیم از دیارمان و فرزندانمان پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست بر ستمکاران

و گفت مر ایشان را پیغمبرشان بدرستی که خدا بتحقیق برانگیخت از برای شما طالوت را پادشاه گفتند از کجا باشد مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم پادشاهی از او و داده نشده است فراخی را از مال گفت بدرستی که خدا برگزیده او را بر شما و افزودش زیدتی در دانش و هیکل و خدا میدهد ملکش را بهر که خواهد و خدا گشایشمند داناست

و گفت مر ایشان را پیغمبرشان بدرستی که نشانه پادشاهی او آنست که بیاید نزد شما تابوت که در آنست سکینه از پروردگارتان و باقی مانده از آنچه گذاشته‌اند آل موسی و آل هارون بر میدارندش ملانکه بدرستی که در آن هر آینه نشانی است مر شما را اگر باشید گروندگان

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
بقره
۲۴۹
/۲۸۶
۳۴ ر

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ

۲۵۲

پس چون جدا شد طالوت با لشگرهایش گفت بدرستی که
خدا آزمایش کننده شماست بجویی پس هر که آشامید از
آن پس نیست از من و هر که نچشید آنرا پس بدرستی که
او از من است مگر آنکه بردارد کفی را بدستش پس
آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از
آن او و آنان که گرویدند با او گفتند نیست توانائی مر ما را
امروز بجالوت و لشگرهایش گفتند آنان که گمان داشتند که
آنها ملاقات کنندگان خدایند بسا از گروه اندک که غالب
آیند گروه بسیار را بدستور خدا و خدا با صبر کنندگان
است

و چون برابر شدند مر جالوت و لشگرهای او را گفتند ای
پروردگار ما بر ریز بر ما شکیبائی را و ثابت دار قدمهای ما را
و یاری کن ما را بر گروه کافران

پس هزیمت دادند ایشان را بدستور خدا و کشت داود
جالوت را و دادش خدا پادشاهی و حکمت و آموخت او را از
آنچه میخواست و اگر نبود دفع کردن خدا مردمان را برخی
شان را ببرخی هر آینه تباہ شدی زمین و لیکن خدا صاحب
فضل است بر جهانیان

این آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی و
بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ق وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ^ق وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ^ج لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^ق مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ع يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ص وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ص وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ص قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ج فَمَن يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
انْفِصَامَ لَهَا^ق وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آن رسولان را فزونی دادیم برخی از ایشان را بر برخی از
ایشان کسی است که سخن کردش خدا و بلند کرد
برخیشان را مرتبه‌ها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و
تأیید کردیمش بروح پاک و اگر میخواست خدا کارزار
نمیکردند آنان که بودند پس از ایشان پس از آنچه آمد
ایشان را بینةها و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی
است که گروید و از ایشان کسی است که کافر شد و اگر
خواستی خدا کارزار نمیکردند و لیکن خدا میکند آنچه
میخواهد

ای آن کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه روزی
دادیمتان پیش از آن که بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و
نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران

خدا نیست الهی مگر او که زنده پاینده است نگیردش
خواب سبک و نه خواب گران مر او راست آنچه در آسمانها و
آنچه در زمین است کیست آن که شفاعت کند نزد او مگر
بدستوریش میداند آنچه میان دستهای ایشان و آنچه پس
سر ایشانست و احاطه نمیکنند بچیزی از دانش او مگر بآنچه
خواهد گنجید کرسی او آسمانها و زمین را و گران نیاید او
را نگهبانی آن دو و او است بلند قدر بزرگ مرتبه

نیست اکراهی در دین بتحقیق پیدا شد راه راست از
گمراهی پس آنکه کافر میشود بطاغوت و میگوید بخدا پس
بحقیقت چنگ زد بدستگیره استواری که نیست انقطاعی مر
او را و خدا شنوای داناست

اللَّهُ وَلِیُّ الَّذِینَ ءَامَنُوا یُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِینَ كَفَرُوا أَوْلِیَاؤُهُمُ الظَّالِمُونَ یُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِی حَاجَّ إِبْرَاهِمَ فِی رَبِّهِ أَنْ ءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِمُ رَبِّیَ الَّذِی یُحِیْءُ وَیُمِیتُ قَالَ أَنَا
أُحِیْءُ وَأُمِیتُ قَالَ إِبْرَاهِمُ فَإِنَّ اللَّهَ یَأْتِی بِالشَّمْسِ مِنَ
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِی كَفَرَ وَاللَّهُ
لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ

أَوْ كَالَّذِی مَرَّ عَلَى قَرْیَةٍ وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِ
یُحِیْءَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ ۖ قَالَ
بَلْ لَبِثْتُ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
یَتَسَنَّهْ ۖ وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۖ وَأَنْظِرْ
إِلَى الْعِظَامِ كَیْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

خدا است دوست آنانکه گرویدند بیرون آورد ایشان را از تاریکی‌های کفر بروشنی ایمان و آنان که کافر شدند دوستان ایشانند طاغوت بیرون آورند ایشان را از روشنی به تاریکی آنها اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند

آیا ننگریستی به آنکه حجت گرفت ابراهیم را در حق پروردگارش که داد او را خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آنستکه زنده میکند و می‌میراند گفت من زنده میکنم و می‌میرانم گفت ابراهیم پس بدرستی که خدا می‌آورد آفتاب را از مشرق پس بیاورش از مغرب پس سرگشته ماند آنکه کافر شد و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را

یا چون آنکه گذشت بر دهی و آن افتاده بود بر سقف هایش گفت چگونه زنده کند این را خدا پس از مرگش پس میرانیدش خدا صد سال پس زنده کردش گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم یک روز یا برخی از روز گفت بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر به خوردنی خود و آشامیدنی خود که بوی نگردانیده و بنگر به درازگوش و تا بگردانیم ترا نشانه برای مردمان و بنگر به استخوانها که چگونه از جای برداریمش پس بیوشانیمش گوشت پس چون روشن شد مر او را گفت میدانم که خدا بر همه چیزی توانا است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمِنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میسازی مردگان را گفت آیا باور نداری گفت آری و لیکن از برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا را از پرندۀ پس پاره پاره کن آنها را بسویت پس قرار ده بر هر کوهی از آنها جزئی را پس بخوانشان که میبند ترا شتافتنی و بدان که خدا غالب درستکردار است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مثل کسانی که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه صد دانه و خدا میافزاید از برای آنکه بخواهد و خدا فراخ رحمت داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مِمَّا انْفَقَوْا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا پس از پی نمیکند آنچه را که انفاق میکنند متنی و نه آزاری مر ایشان راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان نه ایشان اندوهناک میشوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

گفتار خوب و آمرزش بهتر است از صدقه که در پی باشد آنرا آزاری و خدا بی نیاز بردبار است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید باطل نسازید صدقه های خود را به منت نهادن و آزار چون کسی که انفاق میکند مالش را بجهت دیدار مردمان و نمیگروند بخدا و روز بازپسین پس مثل او چون داستان سنگ همواریست که بر او باشد خاکی پس رسیده باشد آنرا بارانی بزرگ قطره پس وا گذاشته باشد آنرا بی خاک قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کردند و خدا راه ننماید گروه کافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبْعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و مثل آنان که انفاق می‌کنند مالهایشان را بجهت طلب
خوشنودی خدا و ثابت گردانیدنی از خودهایشان چون مثل
بوستانی است بر بلندی که برسدش باران بزرگ قطره پس
بدهد ثمرش را دو چندان پس اگر نرسد آنرا باران بزرگ
قطره پس باران خرد قطره و خدا بآنچه می‌کنید بینا است

أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد مر او را بوستانی از
خرماستان و انگورها که روان باشد از زیرشان نهرها مر او
را باشد در آن از همه میوه‌ها و برسد آن را پیری و مر او را
باشد اولاد ناتوان پس رسد آنرا گردبادی که در آن باشد
آتشی پس بسوزد همچنین بیان می‌فرماید خدا برای شما
آیت‌ها را باشد که شما اندیشه کنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق کنید از خوبهای آنچه
کسب کردید و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و
قصد نکنید پلید را که از آن انفاق کنید و نیستید گیرنده
آن مگر آنکه چشم بپوشید در آن و بدانید که خدا بی‌نیاز
ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شیطان وعده میدهد شما را بدرویشی و می‌فرماید شما را
ببدی و خدا وعده میکند شما را آمرزش از خود و احسان و
خدا فراخ رحمت دانا است

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

میدهد حکمت کسی را که می‌خواهد و هر که داده شود
حکمت پس بحقیقت داده شده خوبی بسیار و پند بگیرند
مگر صاحبان خرد

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ^ط
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و آنچه را انفاق کردید از نفقه یا لازم گردانیدید از نذری پس بدرستی که خدا میداندش و نیست ستمکاران را هیچ یاری کنندگان

۲۷۱

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ^ط وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ^ج وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر ظاهر کنید صدقه‌ها را پس خوب چیز است آن و اگر پوشیده دارید آنرا و بدهید آنها را بدرویشان پس آن بهتر است مر شما را و میگرداند کفاره از شما از گناهاتتان و خدا بانچه می‌کنید آگاه است

۲۷۲
حزب
۱۹

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ^ط وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ^ج وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ^ج وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

نیست بر تو هدایتشان و لیکن خدا راه مینماید آنرا که خواهد و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی پس باشد از برای خودتان و انفاق نمی‌کنید مگر از برای طلب رضای خدا و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی بتمام داده میشود بشما و شما ستم‌دیده نشوید

۲۷۳

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا^ط وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ^ع عَلِيمٌ

از برای درویشانی است که باز داشته شده‌اند در راه خدا که توانائی ندارند سیر کردنی در زمین می‌پندارد ایشان را نادان بحال ایشان توانگران از عفت گزینی می‌شناسی ایشان را بعلامتشان سؤال نمی‌کنند از مردمان به ابرام و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی پس بدرستی که خدا بآن دانا است

۲۷۴
۳۹

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که انفاق می‌کنند مالهای خود را بشب و روز پنهان و آشکار پس مر آنها راست مزدشان نزد خداشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

۲۷۶

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَعَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۲۷۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۷۸

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتِمْ
فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

۲۷۹

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۲۸۰

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۸۱

آنها که می‌خورند سود بر سود را برنخیزند مگر همچنانکه بر
می‌خیزد آن که مصروع می‌کندش شیطان از جنون آن به این
است که آنها گفتند نیست بیع مگر مثل ربا و حلال کرده خدا
بیع را و حرام کرده ربا را پس آنکه آمد او را پندی از
پروردگارش پس باز ایستاد پس مر او راست آنچه گذشت و
کارش با خداست و کسی که عود کرد پس ایشان اهل
آتشند ایشان در آن جاویدانند

بی‌برکت میکند خدا ربا را و افزونی میدهد صدقه‌ها را و
خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار را

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و بر
پا داشتند نماز را و دادند زکاة را مر آنها راست مزدشان
نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان
اندوهناک شوند

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا و واگذارید آنچه را
ماند از ربا اگر هستید گروندگان

پس اگر نکردید پس اعلام دهید به حربی از خدا و رسولش
و اگر توبه کردید پس شما را است سرمایه‌های مالیه‌تان
ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید

و اگر بوده باشد صاحب عسرتی پس مهلت داد نیست تا
وقت یسر و اینکه صدقه کنید بهتر است برای شما اگر
باشید که بدانید

و بترسید از روزی که برگردانیده میشوید در آن بسوی خدا
سپس تمام داده شود هر نفسی را آنچه اندوخته و ایشان
ستم کرده نشوند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۚ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲:
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۵ر

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون معامله میکنید بوامی تا وقتی نامبرده پس بنویسیدش و باید که بنویسد میاتان نویسنده براستی و باید ابا نکند کاتبی که بنویسد همچنانکه آموزانیدش خدا پس باید بنویسد و باید املاء کند کسی که بر او است حق و باید بترسد از خدا که پروردگار اوست و کم نکند از آن چیزی را پس اگر باشد آن کسی که بر اوست حق کم خرد یا عاجز یا نتواند که املاء کند او پس باید املاء کند ویش براستی و گواه بگیرید دو گواه از مرداتان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنان که راضی باشید از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو پس بیاد آورد یکی‌شان دیگری را و باید ابا نکنند گواهان وقتی که خوانده شوند و نه ملول شوید که بنویسید آنرا کوچک یا بزرگ تا مدت‌ش آن راستتر است نزد خدا و ثابت تر از برای شهادت و نزدیکتر بآنکه شک نکنید مگر آنکه باشد سودائی حاضر که گردانیده باشید آنرا میاتان پس نیست بر شما گناهی که بنویسید آن را و گواه بگیرید چون مبیعه کنید و باید که ضرر نرسانند نویسنده و نه گواهی را و اگر بکنید پس آن نافرمانی است و بترسید از خدا و میاموزد شما را خدا و خدا بهمه چیز داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِيَٰنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ ؕءَاثِمٌ قَلْبُهُ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ؕءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ ۖ وَكُتُبِهِ ۖ وَرُسُلِهِ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أُكْتَسَبَتْ ۚ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ ۚ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و اگر باشید بر سفری و نیابید کاتبی را پس گروگانی باید گرفته شود پس اگر امین داند برخی از شما برخی را پس باید ادا کند آنکه امین داشته شده امانتش را و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست و میوشید شهادت را و هر که بپوشد آنرا پس او گناهکار است دلش و خدا بانچه میکند داناست

مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر اظهار کنید آنچه در نفسهای شماست یا نهان داریدش محاسبه میکند شما را بان خدا پس میامرزد برای آنکه خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و خدا بر همه چیزی توانا است

گروید رسول بانچه فرو فرستاده شد بسوی او از پروردگارش و گروندگان همگی گرویدند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او تفرقه نمیکنیم میان احدی از رسولانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم آمرزش ترا میطلبیم ای پروردگار ما و بسوی تست مرجع

تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر باندازه طاقتش مر او راست آنچه کسب کرده و بر اوست آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگار ما و بار مکن بر ما بار گرانی را همچنانکه بار کردی آنرا بر آنان که بودند پیش از ما ای پروردگار ما و بار مکن ما را آنچه نیست توانائی ما را بان و در گذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن ما را توئی صاحب اختیار ما پس یاری کن ما را بر گروه کافران

الم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الم

۱
۴۲

خدا نیست خدائی مگر او که زنده پاینده است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

۲

فرو فرستاد بر تو کتاب را براستی باور دارند مر آنچه را که
پیش از آن بود و فرو فرستاد توراۀ و انجیل را

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

از پیش هدایت از برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را
بدرستی که آنان که کافر شدند بآیتهای خدا از برای
ایشانست عذابی سخت و خدای غالب صاحب انتقام است

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۴

بدرستی که خدا پوشیده نماند بر او چیزی در زمین و نه در
آسمان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

او است که صورت میکشد شما را در رحما هر گونه که
میخواهد نیست خدائی مگر او که غالب درستکار است

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

او است که فرو فرستاد بر تو کتابی را از آن آیاتی است
محکم که آنها اصل کتابند و دیگر متشابهاند پس اما آنان
که در دلهای ایشان میلی بباطل است پس پیروی میکنند
آنچه متشابه است از آن برای طلب فتنه و برای طلب
تاویلش و نمیداند تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش
میگویند ایمان آوردیم بان همه از نزد پروردگار ماست و
پند نگیرند مگر صاحبان خرد

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

ای پروردگار ما مایل مگردان دلهای ما را بباطل پس از آنکه
راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی بدرستی
که تو تویی بغایت بخشنده

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

پروردگار ما بدرستی که تو جمع کننده مردمانی برای روزی
که نیست شکی در آن بدرستی که خدا خلاف نخواهد کرد
وعده را

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

بدرستی که آنانکه کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان
مالهاشان و نه فرزندان‌شان از خدا چیزی را و آن گروه
ایشانند هیمة آتش

كَذَّابٍ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

چون عادت آل فرعون و آنان که بودند پیش از ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را پس گرفتشان خدا بگناهانشان و
خدا سخت عقوبت است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بگو مر آنان را که کافر شدند زود باشد که غلبه کرده شوید
و حشر کرده شوید بسوی دوزخ و بد بستر است

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّتِي نَافَتْهُ تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

بتحقیق بود مر شما را آیتی در دو گروه که بهمرسیدند
گروهی کارزار کردند در راه خدا و دیگری کافر بودند
میبیند ایشان را دو مانند ایشان دیدن بچشم و خدا تأیید
میکند بیاری خود آنکه را که میخواهد بدرستی که در آن هر
آینه عبرتی است از برای صاحبان دیدها

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

آراسته شد از برای مردمان دوستی خواهشها از زنان و
پسران و مالهای بسیار تحصیل کرده شده از طلا و نقره و
اسبان نشاندار و شتر و گاو و گوسفند و زراعت آن متاع
زندگانی دنیا است و خدا نزدش خوبی بازگشت است

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو آیا خبر دهم شما را به بهتر از زنتان از برای آنها که
پرهیز کردند نزد پروردگارشان بهشتهائی است که می‌رود از
زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و جفتان پاکیزه و خوشنودی
از خدا و خدا بیناست به بندگان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْفَنِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

آنان که میگویند ای پروردگار ما بدرستی که ما گرویدیم
پس بیاور ما را گناهانمان و نگهدار ما را از عذاب آتش

شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و نفقه کنندگان و
آمرزش خواهان در سحرگاهان

گواهی داد خدا که نیست خدائی مگر او و فرشتگان و
صاحبان دانش اقامه کننده بعدل نیست خدائی مگر او که
غالب درستکردار است

بدرستی که دین نزد خدا اسلام است و اختلاف نکردند آنان
که داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه آمد ایشان را
دانش از راه حسد میانشان و آنکه کافر شود بآیت‌های خدا
پس بدرستی که خدا زود حساب است

پس اگر حجت گیرند ترا پس بگو خالص کردم وجهم را از
برای خدا و آنکه پیروی کرد مرا و بگو مر آنان را که داده
شدند کتاب را و نانویسندگانرا که آیا منقاد شدید پس اگر
منقاد شدند پس بحقیقت راه یافتند و اگر رو گردانیدند
پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن و خدا بینا است
به بندگان

بدرستی که آنان که کافر میشوند به آیت‌های خدا و
می‌کشند پیغمبران را بناحق و میکشند آنان را که میفرمایند
بعدالت از مردمان پس مژده ده ایشان را بعد از دردناک

آن گروه آنانند که ناچیز شد کردارهایشان در دنیا و آخرت و
نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

۲۴

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۲۵

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۶

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۲۷

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

۲۸

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّةً وَيُحَذِّرْكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۲۹

قُلْ إِن تُخْشَوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ننگریستی به آنان که داده شدند بهره را از کتاب خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس رو میگردانند گروهی از ایشان و ایشان روی گردانانند

آن باینست که ایشان گفتند هرگز مس نکنند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده و بفریفتشان در دینشان آنچه بودند که افترا میکردند

پس چگونه باشد چون گرد آوریمشان برای روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی را پاداش آنچه کسب کرده و آنها ستمدیده نشوند

بگو بار خدایا ای متصرف پادشاهی که میدهی پادشاهی را بان که میخواهی و میگیری پادشاهی را از آنکه میخواهی و عزیز میکنی آنرا که میخواهی و خوار میگردانی آنرا که می خواهی بدست تست خوبی بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی

در میاوری شب را در روز و در میاوری روز را در شب و بیرون میاوری زنده را از مرده و بیرون میاوری مرده را از زنده و روزی میدهی آنرا که می‌خواهی بی‌شمار

باید نگیرند گروندگان کافران را دوستان از جز گروندگان و آن که میکند آن را پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزد از ایشان پرهیز کردنی و میترساند شما را خدا از خود و بسوی خدا است بازگشت

بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه‌های شماست یا آشکار کنیدش میداند آنرا خدا و میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیزی توانا است

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَعَالَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عِمْرَانَ
عَلَى الْعَالَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

روزی که میباید هر تنی آنچه را کرده از خوبی حاضر کرده و
آنچه را کرده از بدی آرزو میکند که کاش بود میانه آن و
میانه او مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خود و خدا
مهربانست به بندگان

بگو اگر هستید که دوست دارید خدا را پس پیروی کنید
مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامزد برای شما گناهان
شما را و خدا آمرزنده مهربانست

بگو فرمانبرید خدا و رسول را پس اگر روی گردانند پس
بدرستی که خدا دوست ندارد کافران را

بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح را و آل ابراهیم را و آل
عمران را بر جهانیان

فرزندان برخیشان از برخی و خدا شنوای داناست

چون گفت زن عمران ای پروردگار من بدرستی که من نذر
کردم برای تو آنچه در شکم من است آزاد از شغل دنیا پس
بپذیر از من بدرستی که تو تویی شنوای دانا

پس چون بنهادش گفت پروردگارا بدرستی که من بنهادمش
مؤنث و خدا داناتر است بانچه بنهاد و نیست مذکر چون
مؤنث و بدرستی که من نامیدمش مریم و بدرستی که من
پناه میدهم او را بتو و فرزندان او را از شیطان رانده شده

پس پذیرفت او را پروردگارش پذیرفتنی نیکو و رویانیدش
رویانیدنی خوب و کفیل کردش زکریا را هر گاه در آمد بر او
زکریا در جای عبادت یافت نزدش روزی را گفت ای مریم از
کجا است مر ترا این گفت آن از نزد خداست بدرستی که
خدا روزی میدهد آنرا که خواهد بی‌شمار

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ

قَالَ رَبِّ اَنۡىَ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَّكَدۡ بَلَغَنِى الْكِبَرُ وَاَمْرًا۟ى عَاقِرٌۢ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىْ ءَايَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا ۖ وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَرِ

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَمْرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاَصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ

يَمْرِيْمُ اَقْنَتِيْ لِرَبِّكِ وَاَسْجُدِيْ وَاُرْكَعِيْ مَعَ الرَّاكِعِيْنَ

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَمَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ

إِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَمْرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهَا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ

در آنجا خواند زکریا رَبَّهُ را گفت ای پروردگار من بخش مرا از نزدت فرزندی پاکیزه بدرستی که تو شنونده دعائی

پس ندا کردش فرشتگان و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستی که خدا مژده میدهد ترا به یحیی تصدیق کننده بکلمه از خدا و مهتر و باز دارنده نفس از شهوتها و پیغمبری از شایستگان

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و بحقیقت رسیده مرا پیری و زخم نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد

گفت پروردگارا بگردان برای من نشانی گفت نشان تو آنست سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگارت را بسیار و تسبیح کن در شبانگاه و بامداد

و هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانیدت و اختیار کردت بر زنان جهانیان

ای مریم عبادت کن پروردگارت را و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان

آن از خبرهای نهان است وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که میانداختند قلمهای خود را که کدامشان کفیل شوند مریم را و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که نزاع میکردند

هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا مژده میدهد ترا بکلمه از او که اسم اوست مسیح عیسی پسر مریم صاحب جاه در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و سخن میکند با مردمان در گهواره و در کهولت و باشد از شایستگان

۴۷

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
كَذَلِكَ أَلَّفَهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده
مرا انسانی گفت همچنین خدا میافریند آنچه خواهد چون
قرار میدهد امری را پس جز این نیست که میگوید مرا او
را بشو پس میشود

۴۸

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

و میاموزد او را کتاب و حکمت و توراۀ و انجیل

۴۹

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ

و فرستاده شده به فرزندان یعقوب که من بحقیقت آمدم
شما را بآیتی از پروردگارتان بدرستی که من میسازم برای
شما از گل چون شکل مرغی پس میدهم در آن پس میشود
مرغی باذن خدا و به میکنم کور مادرزاد را و پیس را و زنده
میکنم مردگان را بدستوری خدا و خبر میدهم شما را بآنچه
میخورید و آنچه ذخیره می‌نهیید در خانه‌هاتان بدرستی که در
آن هر آینه نشانیست مر شما را اگر هستید گروندگان

۵۰

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستم از توراۀ و
از برای آنکه حلال میکنم برای شما برخی از آنچه حرام کرده
شد بر شما و آوردم شما را معجزه از پروردگارتان پس
بترسید از خدا و فرمان برید مرا

۵۱

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس
بپرستید او را این است راه راست

۵۲
حزب ۲۳

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

پس چون مشاهده کرد عیسی از ایشان کفر را گفت کیست
انصار من بسوی خدا گفتند حواریون ما انصار خدائیم
گرویدیم بخدا و گواه باش بآنکه ما منقادانیم

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۵۴

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ

۵۵

۴۷ ر

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۵۶

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۵۷

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۵۸

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

۵۹

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

۶۰

أَلْحَقْ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

۶۱

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

پروردگارا گرویدیم ما بآنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم رسول را پس بنویس ما را با شاهدان

و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکر کنندگان

هنگامی که گفت خدا ای عیسی بدرستی که من بردارنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پاک کننده توام از آنان که کافر شدند و گرداننده‌ام کسانی را که پیروی کردند ترا بالای کسانی که کافر شدند تا روز قیامت پس بسوی من است بازگشت شما پس حکم میکنم میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

پس اما آنان که کافر شدند پس عذاب کنم ایشان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان

و اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مرزدها‌شان و خدا دوست ندارد ستمکاران را

آنست که میخوانیمش بر تو از آیات‌ها و ذکر با حکمت

بدرستی که مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد

حق از پروردگار تست پس مباش از شک کنندگان

پس کسی که مجادله کند در آن پس از آنچه آمد ترا از دانش پس بگو بیایید بخوانیم پسرانمان را و پسرانتان را و زنانمان را و زنانتان را و نفسهامان را و نفسهاتان را پس زاری نمائیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغگویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

۶۴

۴۸ر

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُولُواْ ٱشْهَدُواْ بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

۶۵

يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَٰجُّونَ فِىٓ إِبرَهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتْ
ٱلتَّوْرَةُ وَٱلْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۶

هَٰأَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَٰجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِۦ عِلْمٌ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

۶۷

مَا كَانَ إِبرَهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ

۶۸

إِنَّ أَوَّلَى ٱلثَّآلِثِ بِإِبرَهِيمَ ٱلَّذِينَ أَتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِيُّ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱللَّهُ وَلى ٱلْمُؤْمِنِينَ

۶۹

وَدَّتْ ظَآئِفُهُۥ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يَضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

۷۰

يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ

بدرستی که این هر آینه آن قصه‌های راست است و نیست
هیچ خدائی مگر خداوند و بدرستی که خدا هر آینه او است
غالب درست‌کردار

پس اگر برگردند پس بدرستی که خدا داناست به
تباهکاران

بگو ای اهل کتاب بیائید به کلمه راستی که میانه ما است و
میانه شما که نپرستیم مگر خدا را و انباز فرا نداریم به او
چیزی را و نگیرد بعضی‌مان بعضی را ارباب از جز خدا پس
اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بآنکه ما متقادانیم

ای اهل کتاب چرا مجادله میکنید در باره ابراهیم و فرو
فرستاده نشد توراۀ و انجیل مگر پس از آن آیا پس در
نمیابید

آگاه باشید شما آتھائید که مجادله کردید در آنچه بود مر
شما را بان دانش پس چرا مجادله کنید در آنچه نیست مر
شما را بان دانش و خدا میداند و شما نمیدانید

نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی و لیکن بود حق‌گرای مسلم
و نبود از جمله شرک آورندگان

بدرستی که نزدیکترین مردمان به ابراهیم هر آینه آنانند
که پیروی کردند او را و این پیغمبر و آنان که گرویدند و
خدا دوست گروندگان است

دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شما را
و گمراه نمی‌کنند مگر خودهایشان را و نمی‌یابند

ای اهل کتاب چرا کافر میشوید به آیت‌های خدا و شما
گواهی میدهید

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را به باطل و پنهان
میدارید حق را و شما میدانید

۷۲
۴۹ ر

وَقَالَتْ طَافِيَةُ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

و گفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آورید بآنچه فرو فرستاده
شده بر آنان که ایمان آوردند اول روز و کافر شوید آخر
روز باشد که ایشان برگردند

۷۳

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و ایمان نیاورید مگر به آنکه پیروی کند دین شما را بگو
بدرستی که هدایت هدایت خدا است اینکه داده شود
احدی مانند آنچه داده شدید یا حجت آورند شما را نزد
پروردگارتان بگو بدرستی که فضل بدست خدا است
میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا فراخ رحمت دانا است

۷۴

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مخصوص میگرداند برحمتش آنرا که میخواهد و خدا است
صاحب فضل بزرگ

۷۵
حزب ۲۴

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِن تَأْمَنُهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّنُ إِن تَأْمَنُهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّاتِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و از اهل کتاب کس باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار
میرساند آنرا بتو و از ایشان کسی است که اگر امین
سازیش بدیناری نمیرساند آن را بتو مگر ما دام که باشی بر
او ایستاده آن باین است که ایشان گفتند نیست بر ما در
خوردن مال مکیان راهی و میگویند بر خدا دروغ را و ایشان
میدانند

۷۶

بَلَىٰ مَن أَوفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

آری کسی که وفا کرد بعهدش و پرهیزگاری کرد پس
بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

۷۷

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدرستی که آنان که عوض میگیرند بعهد خدا و
سوگندهاشان بهای اندک را آن گروه نیست بهره مر ایشان
را در آخرت و سخن نمیگوید با ایشان خدا و نمینگرد بسوی
ایشان روز قیامت و پاک نگرداند ایشان را و از برای آنها
است عذاب دردناک

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

و بدرستی که از ایشان پاره‌ای می‌پیچند زبانه‌ای خود را
بکتاب تا پندارید او را از کتاب و نیست آن از کتاب و
میگویند آن از نزد خداست و نیست آن از نزد خدا و
میگویند بر خدا دروغ را و ایشان میدانند

نمی‌باشد از برای انسانیکه بدهدش خدا کتاب و حکم و
نبوت پس گوید از برای مردمان باشید بندگان مرا از جز
خدا و لیکن باشید خدایرستان بسبب بودن شما که تعلیم
دهید کتاب را و بسبب بودنتان که بخوانید

و نمی‌فرماید شما را که بگیرید فرشتگان را و پیغمبران را
خدایان آیا می‌فرماید شما را بکفر پس از آنکه شما
مسلمانانید

و هنگامی که گرفت خدا پیمان پیغمبران را که آنچه دادم
شما را از کتاب و حکمت پس آمد شما را رسولی تصدیق
کننده مر آنچه را با شما است هر آینه ایمان خواهید آورد
البته با و هر آینه یاری او کنید البته گفت آیا اقرار کردید
و گرفتید بر زنتان پیمان مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس
گواه باشید و من با شما از گواهانم

پس هر که رو بگرداند پس از آن پس آنگروه ایشانند
نافرمانان

آیا پس جز دین خدا می‌جویند و مر او را منقاد شده هر که
در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و بسوی او باز
گردانیده میشوند

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

۸۵

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۸۶

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

۸۷

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

۸۸

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

۸۹

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده بر ما و آنچه
فرو فرستاده شده بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و پیغمبران از
پروردگارشان تفرقه نمی‌کنیم میان احدی از ایشان و ما مر
او را منقادانیم

و هر که بجوید غیر از اسلام دینی را پس هرگز پذیرفته
نشود از او و او در آخرت از زیانکارانست

چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از
ایمانشان و گواهی دادند که رسول حق است و آمد ایشان
را حجت‌ها و خدا راه نماید گروه ستمکاران را

آن گروه پاداششان آنست که بر آنهاست لعنت خدا و
فرشتگان و مردمان همگی

جاویدانیان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه
ایشان مهلت داده شوند

مگر آنان که توبه کردند پس از آن و اصلاح کردند پس
بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

بدرستی که آنها که کافر شدند پس از ایمانشان پس
افزودند کفر را هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان و آن گروه
ایشانند گمراهان

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند
کافران پس هرگز پذیرفته نشود از هیچیک از ایشان پر
زمین زر سرخ هر چند خود را باز خرد بان آنها مر ایشان را
است عذابی دردناک و نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِلَّهِ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

هرگز نیابید نیکی را تا انفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه را که انفاق کنید از چیزی پس بدرستی که خدا بان دانا است

همه طعام بود حلال از برای بنی اسرائیل مگر آنکه حرام کرد اسرائیل بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود تورهٔ بگو پس بیاورید تورهٔ را پس بخوانیدش اگر هستید راستگویان

پس هر که افترا بدد بر خدا دروغ را پس از آن پس آن گروه ایشانند ستمگران

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم حقگرای را و نبود از شرک آورندگان

بدرستی که اول خانه که بنا نهاده شد از برای مردمان هر آینه آنست که بمکه است خجسته و هدایت از برای جهانیان

در آنست آیتهای روشن مقام ابراهیم و کسی که داخل شد باشد ایمن و مر خدا را است بر مردمان حج گزاردن آن خانه هر که استطاعت دارد بسوی او راه را و کسی که کافر شد پس بدرستی که خدا بی نیاز است از جهانیان

بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و خدا گواه است بر آنچه میکنید

بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورد میخواهید آنرا کج و شما شاهدانید و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

ای آن کسانی که گرویدید اگر فرمانبرید گروهی را از آنان که داده شدند کتاب را برگردانند شما را پس از ایمان آوردتان کافران

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کافر میشوید و شما خوانده میشود بر شما آیت‌های
خدا و در میان شما است رسول او و آنکه متوسل شود بخدا
پس بحقیقت هدایت یافته براه راست

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا سزای ترسیدنش و
نمیرید البته مگر و شما مسلمانان باشید

و متمسک شوید برشته خدا همه و متفرق نشوید و یاد
کنید نعمت خدا را بر شما چون بودید دشمنان پس الفت
داد میان دلهاتان پس گردیدید بنعمتش برادران و بودید بر
کناره مغاکى از آتش پس رهانید شما را از آن همچنین بیان
میکند خدا برای شما آیت‌هایش را باشد که شما راه یابید

و باید که باشند از شما جمعی که بخوانند بسوى خوبی و امر
کنند بخوبی و نهی کنند از منکر و آن گروه ایشانند
رستگاران

و نباشید مانند آنان که متفرق شدند و اختلاف کردند پس
از آنچه آمد ایشان را حجت‌ها و آن گروه از برای آنها است
عذابى بزرگ

روزی که سفید شود روی‌هائی و سیاه شود روی‌هائی پس
اما آنان که سیاه شد روی‌های ایشان آیا کافر شدید پس از
ایماتتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر
می‌شدید

و اما آنان که سفید شد رویه‌اشان پس باشند در رحمت خدا
ایشان در آن جاودانند

این آیت‌های خدا است میخوانیم آنرا بر تو براستى و نیست
خدا که اراده کند ستمى را از برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى^ط وَإِنْ يُقْتِلُوكُمْ يُولُوكُمْ أَلَدَبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ^ط أَيَّنَ مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ^ج ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بسوی خدا باز گردد کارها

هستید بهتر امتی که بیرون آورده شده از برای مردمان میفرمائید بخوبی و باز میدارید از ناشایسته و میگوید بخدا و اگر گرویدندی اهل کتاب هر آینه بودی بهتر مر ایشان را برخیشان گروندگانند و بیشتر ایشان نافرمانانند

هرگز ضرر نمیرسانند شما را مگر اندک آزاری و اگر کارزار میکنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس نصرت داده نمیشوند

زده شد بر ایشان خواری هر کجا یافته شوند مگر بزنجاری از خدا و زنجار از مردمان و بازگشتند بغضبی از خدا و زده شد بر ایشان درماندگی آن باین است که ایشان بودند کافر میشدند به آیتهای خدا و میکشتند پیغمبران را بناحق آن بآنکه نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذاشتند

نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی باشند ایستاده میخوانند آیتهای خدا را اوقات شب و ایشان سجده میکنند

میگردند بخدا و روز بازپسین و میفرمایند بخوبی و باز میدارند از ناشایسته و میشتابند در خیرات و آن گروه از شایستگانند

و آنچه را میکنند از خوبی پس ناسپاسی کرده نمیشوند هرگز آنرا و خدا دانا است بر پرهیزگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۖ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۱۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

۱۱۹

هَٰئَنتُمْ أَوْلَآءَ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۚ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا
عَلَيْكُمْ أَلْسِنَتَهُم مِّنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۲۰

إِن تَمَسَّسْكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِن تُصِْبْكُمُ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

۱۲۱
۵۴ر

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بدرستی که آنان که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان
مالهاشان و نه فرزندانهاشان از خدا چیزی را و آن گروه اهل
آتشند و ایشان در آن جاویدانند

مثل آنچه انفاق کنند در این زندگانی دنیا چون داستان
بادیست که در آن باشد سرمای سخت که برسد به کشتزار
قومیکه ستم کردند بر خودهاشان پس نابود کرد آنرا و
ستم نکرد ایشان را خدا و لیکن بر خودهاشان ستم
میکردند

ای آن کسانی که گرویدید نگیرید همراز از غیرتان کوتاهی
نمی‌کنند با شما در فساد دوست داشتند رنج داشتن شما را
بتحقیق ظاهر شد دشمنی از دهن‌های ایشان و آنچه پنهان
دارد سینه‌های ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم
برای شما آیات‌ها را اگر باشید شما که دریابید بعقل آگاه
باشید

شما آنهایی که دوست دارید ایشان را و دوست ندارند
شما را و می‌گروید به کتاب همه‌اش و چون ملاقات کردند
شما را گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر
شما سر انگشتان را از خشم بگو بمیرید به خشتان
بدرستی که خدا دانا است به اسرار سینه‌ها

اگر مس میکند شما را خوبی بد میایدشان و اگر رسد شما
را بدی شاد میشوند بان و اگر صبر کنید و بپرهیزید ضرر
نمیرساند شما را مگر ایشان چیزی بدرستی که خدا بانچه
میکنند فرا رسنده است

و هنگامی که بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میکردی
گروندگان را در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای دانا
است

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا ^ظ وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ^ص فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِثَلَاثَةِ ^ع أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا
يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ ^ع أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ^ظ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لَيَقْطَعَ طَرَفًا ^ع مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَآئِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰
۵۵ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مِزَاجًا ^ط
وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

چون قصد کردند دو گروه از شما که بد دلی کنند و خدا بود
یاورشان و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

و بتحقیق یاری کرد شما را خدا در بدر و شما بودید ذلیلان
پس بترسید از خدا باشد که شما شکر کنید

هنگامی که میگفتی مر گروندگان را آیا کفایت نمی‌کند شما
را که مدد کند شما را پروردگارتان به سه هزار از ملائکه
فرو فرستادگان

آری اگر صبر کنید و بپرهیزید و بیایند شما را که علامات بر
خود راست کنند این امداد کند شما را خدایتان به پنج هزار
از ملائکه نشان کنندگان

و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت برای شما و از برای آنکه
مطمئن شود دلهاتان بان و نیست نصرت مگر از نزد خدای
غالب درستگدار

تا قطع کند پاره‌ای را از آنان که کافر شدند یا نگونسار کند
ایشان را پس برگردند نومیدان

نیست مر تو را از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب
کند ایشان را پس بدرستی که ایشان ستمکارانند

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
میامرزد مر آن را که میخواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد
و خدا آمرزنده مهربان است

ای آنکسانیکه ایمان آوردید نخورید ربا را زیادتیه‌ای بر هم
افزوده و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

و بترسید از آتشیکه مهیا شده برای کافران

و فرمان برید خدا و رسول را باشد که شما رحمت کرده
شوید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

و بهشتابید بسوی آمرزش از پروردگان و بهشتی که عرضش
آسمانها و زمین است که مهیا شده برای پرهیزگاران

۱۳۴

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

آنان که انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی و فرو خورندگان
خشم و عفو کنندگان از مردمان و خدا دوست دارد
نیکوکاران را

۱۳۵

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و آنان که چون کردند ناشایستی یا ستم کردند بر
خودهاشان یاد کردند خدا را پس استغفار نمودند برای
گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز خدا و اصرار
نمودند بر آنچه کردند و ایشان میدانند

۱۳۶

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

آن گروه پاداش ایشان آمرزشی است از پروردگارشان و
بهشتهائی است که میرود از زیرشان نهرها جاویدانین در
آن و چه نیکو است مزد کار کنندگان

۱۳۷

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

بحقیقت گذشت پیش از شما سنت‌هایی پس سیر کنید در
زمین پس بنگرید چگونه بود انجام تکذیب کنندگان

۱۳۸

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

این بیانی است برای مردمان و هدایت و پندی است از برای
پرهیزگاران

۱۳۹

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و سست نشوید و اندوهگین مگردید و شما برترانید اگر
باشید گروندگان

۱۴۰

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
الْآيَاتُ نُدَٰوِلَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

اگر مس کند شما را جراحی پس بتحقیق مس کرد قوم را
جراحی مانند آن و این روزها میگردانیمشان بنوبت میان
مردمان و از برای آنکه بداند خدا آنان را که ایمان آوردند و
بگیرد از شما گواهان و خدا دوست ندارد ستمکاران را

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و از برای آنکه خالص کند خدا آنان را که ایمان آوردند و بکاهد کافران را

۱۴۲

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز جدا نکرده باشد خدا آنها را که مجاهده کردند از شما یا آنکه بدانند صبر کنندگان را

۱۴۳

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

و بدرستی که بودید آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید آنرا پس بحقیقت دیدید آن را و شما نظر میکردید

۱۴۴
۵۶ ر

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى عَقْبِهٖ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

و نیست محمد ص مگر رسولی بتحقیق گذاشته‌اند پیش از او رسولان آیا پس اگر مرده بود یا کشته شده بود بر می‌گشتید بر پاشنه هاتان و هر که برگردد بر دو پاشنه‌اش پس هرگز ضرر نمیرساند خدا را هیچگونه چیزی و بزودی سزا میدهد خدا شکرگزاران را

۱۴۵

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا ۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ ۚ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ ۚ مِنْهَا ۚ وَسَنْجَزِي الشّٰكِرِيْنَ

و نمی‌باشد مر نفسی را که بمیرد مگر باذن خدا کتابی معین المدة و هر که میخواهد ثواب دنیا را میدهیمش از آن و هر که میخواهد ثواب آخرت را میدهیمش از آن و بزودی جزا دهیم شکرگزاران را

۱۴۶

وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ۚ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

و بسا از پیغمبری که کارزار کردند با او سپاهیان بسیار پس سستی نکردند مر آنچه رسید ایشان را در راه خدا و ضعیف نشدند و فروتنی نکردند و خدا دوست دارند شکیبایان را

۱۴۷

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِىْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

و نبود گفتارشان جز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حد گذشتنمان را در کارمان و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران

۱۴۸

فَعَاثَلَهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ۚ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

پس دادشان خدا ثواب دنیا و خوبی ثواب آخرت و خدا دوست دارد نیکوکاران را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۱۵۰

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ

۱۵۱

سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطَانًا ۖ وَمَا لَهُمْ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

۱۵۲

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۖ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

۱۵۳
حزب ۲۸

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَهَا عَلَىٰ أَحَدٍ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَىٰكُمْ فَأَتْبَبَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ای آن کسانی که ایمان آوردید اگر فرمان برید آنها را که
کافر شدند برگردانند شما را بر پاشنه‌هاتان پس گردید
زیانکاران

بلکه خدا است صاحب اختیار شما و او است بهترین یاری
کنندگان

زود باشد که اندازیم در دلهای آنان که کافر شدند ترس را
بانچه شرک آورند بخدا مادامی که فرستاده نشده بان حجتی
و جایگاه ایشان آتش است و چه بد است جایگاه ستمکاران

و بدرستی که راست کرد با شما خدا وعده خود را چون
چابک میگشتید آنها را باذنش تا چون بد دلی کردید و
منازعه کردید در امر و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود
بشما آنچه دوست داشتید از شما کسی است که میخواهد
دنیا را و از شما کسی است که میخواهد آخرت را پس
گردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و بدرستی که
عفو کرد از شما و خدا است صاحب فضل بر گروندگان

هنگامی که دور میرفتید و نمی‌ایستادید بر احدی و رسول
میخواند شما را در عقبتان پس جزا داد شما را غمی بغمی تا
اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و نه آنچه رسید
شما را و خدا آگاه است بانچه میکنید

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰:
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَّوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸ر

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَّ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

پس فرو فرستاد بر شما پس از غم ایمنی پینکی که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه‌ای که بحقیقت بغم انداخته بود ایشان را خودهاشان گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد مر ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که امر همه آن مر خدا را است پنهان میدارند در نفسهاشان آنچه را آشکار نمی‌کنند از برای تو میگویند اگر بودی مر ما را از امر چیزی کشته نمی‌شدیم در اینجا بگو اگر میبودید در خانه هاتان هر آینه میامدند آنان که نوشته شده بود بر ایشان قتل تا کشتنگاهشان و تا بیازماید خدا آنچه را در سینه‌های شما است و تا خالص گرداند آنچه در دلهای شما است و خدا دانا است به اسرار سینه‌ها

بدرستی که آنان که پشت کردند از شما روزی که روبرو شدند دو جماعت جز این نیست لغزایدشان دیو رجیم بسبب برخی از آنچه کسب کردند و بدرستی که عفو کرد خدا از ایشان بدرستی که خدا آمرزنده بردبار است

ای آن کسانی که ایمان آوردید مبادید مانند آنان که کافر شدند و گفتند مر برادرانشان را چون سفر میکردند در زمین یا بودند غازیان اگر بودند نزد ما نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند تا بگرداند خدا آن را حسرت در دلهایشان و خدا زنده میکند و می‌یراند و خدا بانچه میکند بینا است

و اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر آینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند

وَلَيْنَ مُتُّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لِّلَّهِ تَحْشُرُونَ

و اگر مردید یا کشته شدید هر آینه بسوی خدا محشور میشوید

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَآنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

پس برحمتی از خدا نرمی کردی مر ایشان را و اگر بودی بد خوی سخت دل هر آینه پراکنده میشدند از حوالی تو پس در گذر از ایشان و آمرزش خواه مر ایشان را و مشورت کن با آنها در کار پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستی که خدا دوست دارد توکل کنندگان را

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَن
ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ

اگر یاری کند شما را خدا پس نیست غلبه کننده شما را و اگر وا می‌گذارد شما را پس کیست که یاری میکند شما را از بعد او و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و نیست پیغمبر را که خیانت کند و کسی که خیانت کند باید بآنچه خیانت کرده روز قیامت پس داده شود هر تنی جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند

أَفَمَن أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آیا پس کسی که پیروی کرد رضای خدا را چون کسی است که بازگشت کرده به خشمی از خدا و جایگاه او دوزخ است و چه بد است آنجای بازگشت

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرُ بِمَا يَعْمَلُونَ

ایشان مرتبه هابند نزد خدا و خدا بینا است بآنچه می‌کنند

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

بحقیقت انعام فرمود خدا بر گروندگان چون بر انگیخت در ایشان رسولی از خودهاشان که بخواند بر ایشان آیت‌های او را و پاک کندشان و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و اگر چه بودند از پیش هر آینه در گمراهی روشن

أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَنَّا
هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

آیا و چون رسید شما را مصیبتی که بحقیقت رسانیدید دو چندان را گفتید از کجا بود این بگو آن باشد از نزد خودهاتان بدرستی که خدا بر هر چیزی توانا است

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنْ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۷۲
۵۹ر

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

و آنچه رسید شما را روزی که روبرو شدند دو جماعت پس
باذن خدا است و تا بداند گروندگان

و تا بدانند آنان که نفاق کردند و گفته شد مر ایشان را که
بیانید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر
میدانستیم کارزار کردن هر آینه متابعت کردیم شما را آنها
مر کفر را آتروز نزدیکتر بودند از ایشان مر ایمان را
میگفتند بدهنهاشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا داناتر
است بانچه پوشیده میدارند

آنان که گفتند مر برادرانشان را و نشستند اگر اطاعت ما
میکردند کشته نمی‌شدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان
مرگ را اگر هستید راستگویان

و نپندارید البته آنان را که کشته شدند در راه خدا مردگان
بلکه زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده میشوند

شادمانانند بانچه دادشان خدا از فضل خود و شادمانی
میکند بکسانیکه ملحق نشده‌اند بایشان

از بعد ایشان اینکه نیست خوفی بر ایشان و نه ایشان
اندوهناک شوند شادمانی میکنند بنعمتی از خدا و فضلی و
بدرستی که خدا ضایع نمی‌کند مزد گروندگان را

آنان که اجابت میکنند خدا و رسول را از بعد رسیدن
بایشان جراحت از برای آنان که نکوئی کردند از ایشان و
پرهیزگار شدند مزدی بزرگست

آن کسانی که گفت مر ایشان را مردمان بدرستی که مردم
بحقیقت جمع شدند از برای شما پس بترسید از ایشان پس
افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را خدا و چه
خوب کار گذاریست

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوْا
اللَّهَ شَيْئًا ۚ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوْا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ
إِنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۚ فَعَامِنُوْا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ ۚ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۚ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ ۚ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس برگشتند بنعمتی از خدا و فضلی مس نکردشان بدی و
پیروی کردند خشنودی خدا را و خدا صاحب فضلی است
بزرگ

جز این نبود آنکه شیطان میترسانید دوستانش را پس
ترسید از ایشان و بترسید از من اگر هستید گروندگان

و باید اندوهگین نسا زنت آنان که می‌شتابند در کفر
بدرستی که ایشان ضرر نمیرسانند خدا را چیزی می‌خواهد
خدا که نگرداند برای ایشان بهره در آخرت و برای آنها
عذابیست بزرگ

بدرستی که آنان که خریدند کفر را بایمان البته ضرر
نمیرسانند خدا را چیزی و برای آنها عذابیست پر درد

و باید که نپندارند البته آنها که کافر شدند که مهلت دادن
ما ایشان را بهتر است برای خودهاشان مهلت نمیدهیم
ایشان را مگر تا زیاد کنند گناه را و برای ایشانست عذابی
خوار کننده

نباشد خدا که وا گذارد گروندگان را بر آنچه شما بر آید تا
جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که مطلع گرداند
شما را بر غیب و لیکن خدا بر می‌گزیند از رسولانش هر که
را می‌خواهد پس بگروید بخدا و رسولانش و اگر بگروید و
بپرهیزید پس مر شما را مزدیست بزرگ

و باید نپندارند آنان که بخل میورزند بآنچه داد ایشان را
خدا از فضلش که آن بهتر است مر ایشان را بلکه آن بدتر
است مر ایشان را بزودی طوق کرده شوند آنچه بخل کردند
بان روز قیامت و مر خدا را است میراث آسمانها و زمین و
خدا بآنچه میکنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

۱۸۲

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

۱۸۳

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۸۴

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

۱۸۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

۱۸۶
حزب ۳۰

لَسْبَلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

بدرستی که شنید خدا گفتار آنکسانیکه گفتند بدرستی که خدا محتاج است و ما بی‌نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه گفتند و کشتنشان پیغمبران را بناحق و گوئیم بچشید عذاب آتش سوزان را

آن بسبب آن چیز است که پیش فرستاد دستهای شما و آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را

آنان که گفتند بدرستی که خدا عهد کرد با ما که ایمان نیاریم برسولی تا آنکه بیاورد برای ما قربانی که بخوردش آتش بگو بحقیقت آمدند شما را رسولان پیش از من با معجزات و با آنچه گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر هستید راستگویان

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بحقیقت تکذیب کرده شدند رسولانی چند پیش از تو که آمدند با معجزات و زبورها و کتاب روشن کننده

هر تنی چشیده است مرگ را و جز این نیست تمام داده میشوید اجرهاتان را روز قیامت پس آنکه دور کرده شد از آتش و در آورده شد به بهشت پس بمراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر متاع فریب

هر آینه آزموده میشوید در مالها و نفسها و هر آینه خواهید شنید از آنان که داده شدند کتاب پیش از شما و از آنان که شرک آوردند ناخوش بسیار و اگر صبر کنید و بپرهیزید پس بدرستی که آن از عزم امور است

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

۱۸۸

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۸۹

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹۰
۶۱ر

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۱۹۱

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۱۹۲

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

۱۹۳

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

۱۹۴

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسْلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و هنگامی که گرفت خدا پیمان آنان که داده شدند کتاب را که هر آینه بیان کنید آنرا از برای مردم و نپوشید آنرا پس انداختندش پس پشتهاشان و عوض گرفتند بان بهای اندک را پس چه بد است آنچه عوض میگیرند

مپندار البته کسانی را که شاد میشوند بانچه آوردند و دوست میدارند که ستوده شوند بچیزی که بجا نمیآورند پس مپندار البته ایشان را در مقام رستگاری از عذاب و ایشان را است عذابی دردناک

و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی توانا است

بدرستی که در آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هر آینه آیتها است مر صاحبان خرد را

آنان که یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهاشان و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگار ما نیافریدی این را باطل منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش

ای پروردگار ما بدرستی که تو کسی را که داخل میکنی در آتش پس بتحقیق خوار کرده او را و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کنندگان

پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کننده ندا می‌کرد از برای ایمان که بگروید بی‌پروردگارتان پس گرویدیم پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و باز پوشان از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکان

پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر رسولانت و خوار مگردان ما را روز قیامت بدرستی که تو خلاف نمی‌کنی وعده را

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَأَلْزَمَ الْكُفُورَ
وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَوَدُّوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَتَلُوا
وَقَتِّلُوا ۚ لَئِيْلَ الْكَافِرِينَ ۚ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الثَّوَابِ

پس اجابت کرد مر ایشان را پروردگارشان که ضایع نمی‌کنم
کار کار کننده را از شما از مردی یا زنی بعضیتان از بعضی
است پس آنانکه مهاجرت کردند و بیرون کرده شدند از
دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و
کشته شدند در میگذریم از ایشان بدیهای ایشان را و هر
آینه در میاورمشان در بهشتهائی که می‌رود از زیرشان نهرها
پاداشی از نزد خدا و خدا باشد نزدش خوبی ثواب

۱۹۶

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

نباید که فریب دهد ترا رفت و آمد آنان که کافر شدند در
شهرها

۱۹۷

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

متاعی است اندک سپس مسکن ایشان دوزخست و بد
بستریست

۱۹۸

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

لیکن آنان که پرهیز کردند از پروردگارشان مر ایشان را
است بهشتهائی که می‌رود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن
ما حضری از نزد خداست و آنچه نزد خدا است بهتر است از
برای نیکان

۱۹۹

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

و بدرستی که از اهل کتاب هر آینه کسی است که می‌گردد
بخدا و آنچه فرستاده شده بشما و آنچه فرستاده شده
بایشان خشوع کنندگان از برای خدا عوض نمی‌کنند به
آیت‌های خدا بهای اندک را آن گروه مر ایشان راست
مزدشان نزد پروردگارشان بدرستی که خدا زود حساب
است

۲۰۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای آن کسانی که گرویدید صبر کنید و شکیبائی ورزید و
آماده باشید و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ ر

وَعَاثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردمان بترسید از پروردگارتان که آفرید شما را از یک
تن و آفرید از آن جفت او را و پراکنده کرد از نسل آن دو
تا مردان بسیار و زنان را و بترسید از خدائی که درخواست
کرده میشوید بان و رحمها بدرستی که خدا باشد بر شما
نگهبان

و بدهید یتیمان را مالهایشان و ندهید پلید را بدل پاکیزه و
نخورید مالهایشان را با اموالتان بدرستی که آن باشد گناه
بزرگ

و اگر بترسید که عدل نورزید در یتیمان پس نکاح کنید
آنچه خوش آید شما را از زنان دو و سه و چهار و اگر
بترسید که عدالت نورزید پس یکی یا آنچه مالک باشد
دستجاتان آن نزدیکتر است که میل نکنید

و بدهید زنان را مهرهایشان را دادنی بطیب خاطر پس اگر
بخوشی گذشتند از برای شما از چیزی از آن از دل پس
بخورید آنرا سازگار گوارا

و ندهید کم خردان را اموالتان را که گردانید خدا برای شما
مایه تعیش و روزی دهید ایشان را از آنها و بیوشانیدشان و
بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب

و بیازمائید یتیمان را تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید از
ایشان رشدی پس تسلیم کنید بایشان مالهایشان را و
مخورید آن را از راه اسراف و پیش گیری اینکه بزرگ شوند
و هر که باشد غنی پس باید در گذرد و هر که باشد فقیر
پس باید بخورد بخوبی پس چون تسلیم کردید بایشان
مالهایشان را پس گواه گیرید بر ایشان و کافیت خدا
محاسب

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا^ط وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ
كَانَ نِسَاءً فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ^ظ لِأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ^ظ إِنْ اللَّهُ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مر مردان راست بهره‌ای از آنچه گذاشتند والدین و
نزدیکان و مر آنان راست بهره از آنچه گذاشتند پدر و مادر
و نزدیکان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض
کرده شده

و چون حاضر شوند قسمت را صاحبان قرابت و یتیمان و
درماندگان پس بدهید ایشان را از آن و بگوئید مر ایشان
را گفتاری خوب

و باید بترسند آنان که اگر بگذارند از عقبشان فرزندان
عاجز بیم خواهند داشت بر ایشان پس باید بترسند از خدا
و باید بگویند گفتنی درست

بدرستی که آنان که می‌خورند مالهای یتیمان را بستم
نمی‌خورند در شکمهای خود مگر آتش را و بزودی انداخته
میشوند در آتش سوزان

میفرماید شما را خدا در اولادتان از برای مذکر مانند بهره
دو مؤنث پس اگر باشند آنان فوق دو تا پس از برای
آنهاست دو ثلث آنچه را گذاشتند و اگر باشد یکی پس از
برای اوست نصف و مر والدینش را از برای هر یک از
ایشان شش یک از آنچه گذاشتند اگر باشد مر او را
فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و میراث برند از او
والدینش پس مادر او را باشد سه یک پس اگر باشد مر او
را برادران پس مادر او راست شش یک از بعد وصیتی که
وصیت میکند بان یا دینی پدران شما و پسران شما
نمیدانید کدامشان نزدیک ترند مر شما از راه نفع فرض
کرده‌نیست از خدا بدرستی که خدا باشد دانای درست‌کردار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

دانای بردبار است

و مر شما راست نیمه آنچه گذاشتند جفت‌های شما اگر
نباشد مر ایشان را فرزندی پس اگر باشد مر ایشان را
فرزندی پس مر شما راست ربع از آنچه گذاشتند از بعد
وصیتی که وصیت میکنند بان یا دینی و از برای آنها است
چهار یک آنچه گذاشتید اگر نباشد مر شما را فرزندی پس
اگر باشد مر شما را فرزندی پس از برای آنها است هشت
یک آنچه گذاشتید پس از وصیتی که وصیت میکنید بان یا
دینی و اگر باشد مردی که میراث برده شود از جهت کلاله یا
زنی و مر او را باشد برادری یا خواهری پس برای هر یک از
آن دو است شش یک پس اگر باشند بیشتر از آن پس
ایشان انبازانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده
میشود بان یا دینی غیر ضرر رساننده وصیتی از خدا و خدا
دانای بردبار است

این حدهای خدا است و هر که فرمان برد خدا و رسول او را
داخل کند او را به بهشت‌هایی که می‌رود از زیر آنها نهرها
جاودانیان در آن و آنست کامیابی بزرگ

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در گذرد از
حدهای او در آورد او را در آتش جاودان باشد در آن و از
برای اوست عذابی خوار کننده

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و آنان که کنند کار بدی از زناختن پس گواه طلبید بر ایشان
چهار تا از شما پس اگر شهادت دادند پس نگاه داریدشان
در خانه‌ها تا برداردشان مرگ یا قرار دهد خدا از برای
ایشان راهی

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَازُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

و آن دو کس که میکنند کار بد را از شما پس آزار کنید
ایشان را پس اگر توبه کردند و کار نیک کردند پس
بگذرانید از ایشان بدرستی که خدا باشد توبه پذیر مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

جز این نیست که توبه پذیرفتنی بر خدا است از برای آنان
که میکنند بد را بنادانی سپس توبه می‌کنند از نزدیک پس
آنها توبه میپذیرد خدا از ایشان و باشد خدا دانای
درست‌کردار

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و نیست توبه از برای آنان که میکنند گناهان را تا چون
حاضر شود یکیشان را مرگ میگوید بدرستی که من توبه
کردم الان و نه آنان که می‌میرند و ایشانند کافران آنگروه
آماده کرده‌ایم از برای ایشان عذابی دردناک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای آن کسانی که گرویده‌اید نیست حلال مر شما را که
میراث برید از زنان باکراه و منع نکنید آنها را که ببرید پاره
از آنچه داده‌اید آنها را مگر آنکه کنند کار بدی آشکار را و
معاشرت کنیدشان بخوبی پس اگر خوش نداشته باشید از
ایشان پس شاید که ناخوش دارید چیزی را و بگرداند خدا
در آن خیر بسیار

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُبِينًا

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر خواستید عوض کردن جفتی بجای جفتی و داده باشید
یکیشان را مال بسیار پس مگیرید از آن چیزی را آیا
میگیرید آنرا بدروغ بستن و بدی آشکار

و چگونه میگیرید آنرا و بحقیقت رسیده برخی از شما ببرخی
و گرفتند از شما پیمان سخت

و نکاح نکنید آنچه را نکاح کرده پدرانتان از زنان مگر آنچه
بتحقیق گذشت بدرستی که آن باشد کاری زشت و دشمنی و
بد راهی است

حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما و
خواهرانتان و عمه هاتان و خاله هاتان و دختران برادر و
دختران خواهر و مادرانتان که شیر دادند شما را و
خواهرانتان از شیر خوردن و مادران زنانتان و دخترانتان که
تربیت یافته‌اند در کنار هاتان از زنانتان که دخول کرده
باشید بانها پس اگر نبوده باشد که دخول کرده باشید بانها
پس نیست گناهی بر شما و زنان پسرانتان که باشند از
پشتهای شما و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه
بحقیقت گذشت بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَن فَتَيْتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ
فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا
أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَن خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَن تَصِيرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و شوهر داران از زنان مگر آنچه مالک شد یمینهاتان کتاب
خدا است بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه سوای آنست
آنکه خواستگاری کنید بمالهاتان که شوهران حلال باشید نه
زنا کنندگان پس آنچه را متعه کردید از ایشان پس بدهید
بایشان مهرهاشان را که فرض کرده شده و نیست گناهی بر
شما در آنچه راضی شدید بان از بعد مهر واجب بدرستی که
خدا باشد دانای درستکردار

و آنکه استطاعت ندارد از شما بتوانگری که بزنی خواهد
زنان آزاد ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از
کنیزاتان که ایمان دارند و خدا داناتر است بایماتان
بعضی‌تان از بعضی است پس بزنی بخواهید آنان را برخصت
صاحبهاشان و بدهید ایشان را مهرهاشان بخوبی وقتی که
باشند باز دارندگان خود از کار بد نه زنا کنندگان و نه
گیرندگان یا رهائی نهانی پس چون بزنی گرفته شدند پس
اگر کنند کار بد پس بر ایشانست نیمه آنچه بر زنان آزاد
است از عذاب آن از برای کسی است که ترسد از ضرر از
شما و اگر صبر کنید بهتر است مر شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

میخواهد خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را
طریقهای آنان که بودند پیش از شما و توبه پذیرد از شما و
خدا دانای درستکردار است

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا

و خدا می‌خواهد که توبه پذیرد از شما و می‌خواهد آنان که پیروی میکنند خواهشهای نفس را که میل کنید میلی بزرگ

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

می‌خواهد خدا که سبک گرداند از شما و آفریده شده انسان ناتوان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ای آن کسانی که گرویدید مخورید مالهایان را میاتتان بناحق مگر آنکه بوده باشد خرید و فروشی به خوشنودی از شما و مکشید خودهاتان را بدرستی که خدا باشد به شما مهربان

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

و کسی که میکند آن را از راه تعدی و ستم پس زود باشد که بیندازیمش در آتش و باشد آن بر خدا آسان

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا

اگر پیرامون نگردید کبیره‌های آنچه را نهی کرده میشوید از آن در می‌گذریم از شما گناهاتتان را و در میاوریم شما را در محلی گرامی

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و آرزو نکنید آنچه را افزونی داد خدا بان برخی از شما را بر برخی از برای مردانست بهره از آنچه کسب کردند و از برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند و درخواست کنید خدا را از فضلش بدرستی که خدا باشد بهمه چیز دانا

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ
عَقَدْتَ أَيْمَنُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

و از برای همه گردانیدیم میراثبران از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و کسانی که پیمان بست یمینهاتان پس بدهیدشان بهره ایشان بدرستی که خدا باشد بر هر چیزی شاهد

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالْصَّالِحَاتُ قَنَتَتْ ۖ حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

۴۰
نساء
۳۴
۱۷۶/
۶۷ر

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان کارگزاران و عهده داران نفقه‌اند بر زنان بآنچه افزونی داد خدا بعضی ایشان را بر بعضی و بآنچه انفاق کردند از مالهایشان پس نیک زنان اطاعت کنندگان باشند و نگاه دارندگان خود را در وقت حاضر نبودن شوهر بنگاهداشت خدا و آن زنانی که می‌ت رسید از نافرمانی ایشان پس پند دهید آنها را و دوری کنید از آنها در خوابگاه‌ها و بزیندشان (با دستور قاضی) پس اگر فرمان برند شما را پس مجوئید بر ایشان راه آزاری بدرستی که خدا باشد برتر بزرگ

و اگر بترسید از ناسازی میانشان پس بفرستید داوری را از کسان مرد و داوری را از کسان زن اگر بخواهند بسامان آوردن را سازگاری دهد خدا میانشان بدرستی که خدا باشد دانای آگاه

و بپرستید خدا را و شریک مسازید باو چیزی را و به والدین نیکوئی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و همسایه صاحب قرابت و همسایه بیگانه و همراه در پهلوی و رهگذر محتاج و آنچه را مالک شد یمین‌هاتان بدرستی که خدا دوست ندارد کسی را که باشد متکبر نازان

آنان که بخل میکنند و می‌فرمایند مردمان را به بخل و پنهان میدارند آنچه را دادشان خدا از فضلش و مهیا کرده‌ایم از برای کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

و آنان که اتفاق می‌کنند مالهای خود را بریاء مردم و ایمان
نمی‌آورند بخدا و نه بروز بازپسین و کسی که باشد دیو
رجیم مر او را همراه پس بد همراهی است

و چه چیز بود برایشان اگر ایمان میاوردند بخدا و روز
بازپسین و اتفاق میکردند از آنچه روزی دادشان خدا و
باشد خدا بآنان دانا

بدرستی که خدا ستم نمی‌کند مقدار ذره و اگر باشد نیکوئی
میافزایدش و میدهد از نزدش مزدی بزرگ

پس چگونه باشد وقتی که بیاریم از هر امتی شاهی را و
آوردیم ترا بر آنها شاهد

آنروز دوست میدارند آنان که کافر شدند و نافرمانی کردند
پیغمبر را که کاش هموار کرده شود بایشان زمین و
نمیپوشانند از خدا سخنی را

ای آن کسانی که ایمان آوردید نزدیک نشوید نماز را و
شمائید مستان تا وقتی که بدانید آنچه را میگوئید و نه با
جنابت مگر روندگان راه تا وقتی که غسل کنید و اگر باشید
بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از غائط یا مباشرت
کردید با زنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بروی
زمینی پاک پس مسح کنید رویهاتان را و دستهاتان را
بدرستی که خدا باشد درگذرنده آمرزنده

آیا ننگریستی بانان که داده شدند بهره را از کتاب میخرند
گمراهی را و می‌خواهند که گم کنید شما راه را

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خدا داناتر است بدشمنان شما و بس است خدا یاور و
بس است خدا یاری کننده

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ
وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۴۶

از آنان که یهود شدند میگردانند سخن را از جاهایش و
میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو بدون پاسخی و
مهلت ده ما را پیچیدنی بزبانهاشان و طعنه زدنی در دین و
اگر آنکه ایشان می‌گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و
مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان و راستتر و
لیکن لعنت کردشان خدا بسبب کفرشان پس نمی‌گروند مگر
اندکی

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُونَ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا
مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ
نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

۴۷

ای آن کسانی که داده شدید کتاب را بگروید بآنچه فرو
فرستادیم باور دارنده مر آنچه را با شما است از پیش از
آنکه محو گردانیدیم رویهائی را پس برگردانید آنها را
برقفاهاشان یا لعنت کنیم ایشان را همچنانکه لعنت کردیم
یاران شنبه را و باشد امر خدا کرده شده

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن
يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

۴۸

بدرستی که خدا نمی‌آمرزد که شرک آورده شود با و
می‌آمرزد آنچه فروتر آنست از برای هر که می‌خواهد و کسی
که شرک آورد بخدا پس بتحقیق ارتکاب کرد گناهی بزرگ را

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۴۹

آیا نگاه نکردی بانان که پاک میدانستند خودهاشان را بلکه
خدا پاک می‌سازد آنرا که می‌خواهد و ستم کرده نشوند
مقدار رشته میان هسته خرما

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

۵۰

بنگر چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را و بس است آن
گناه آشکارا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْحَبِطِ وَالطَّلْعُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

۵۱
۶۹

آیا نگاه نکردی بانانکه داده شدند بهره را از کتاب ایمان
می‌آورند بجبت و طاغوت و میگویند از برای آنان که کافر
شدند که آنها هادی‌ترند از آنان که ایمان آوردند راه را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

۵۳

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

۵۴

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

۵۵

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

۵۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمًا
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْنِهِمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

۵۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ
مُّطَهَّرٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

۵۸
حزب
۳۵

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

۵۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

آنگروه آنانند که لعنت کردشان خدا و هر که را لعنت کند
خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او یاری کننده

آیا مر ایشان را بهره‌ایست از پادشاهی پس آن هنگام
نمی‌دهند مردمان را نقیری

آیا حسد می‌برند مردمان را بر آنچه داد ایشان را خدا از
فضل خود پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را کتاب و علم
شریعت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ

پس از ایشانست آنکه گروید بآن و از ایشان کسی است که
باز ایستاد از آن و بس است دوزخ آتش افروخته

بدرستی که آنان که کافر شدند بآیت‌های ما زود باشد که
بیندازیمشان در آتش هر گاه پخته شود پوستهایشان بدل
می‌کنیم ایشان را پوستهائی جز آنها تا بچشند عذاب را
بدرستی که خدا باشد غالب درست‌کردار

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته زود باشد
در آوریمشان در بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها
جاودانیان در آنها همیشه از برای ایشانست در آنها
جفت‌های پاکیزه و در آوریمشان در سایه پاینده

بدرستی که خدا امر می‌کند شما را که برسانید امانت‌ها را
باهلش و چون حکم کنید میان مردمان آنکه حکم کنید
بعدالت بدرستی که خدا خوب چیزيست پند می‌دهد شما را
بان بدرستی که خدا باشد شنوای بینا

ای آنکسانیکه گرویدید فرمان برید خدا را و فرمان برید
رسول را و صاحبان امر را از شما پس اگر خلاف کنید در
چیزی پس برگردانید آنرا بخدا و رسول اگر باشید که ایمان
آرید بخدا و روز بازپسین آن بهتر است و نیکوتر بتاویل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

۶۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

۶۲

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

۶۳

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

۶۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

۶۵

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

آیا ننگریستی بانان که گمان میکنند که ایشان ایمان آوردند
بانچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد از
پیش تو میخواهند که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق
که فرموده شدند که کافر شوند بان و میخواهد شیطان که
گمراه کند ایشان را گمراهی دوری

و چون گفته شود مر ایشان را که بیائید بسوی آنچه فرو
فرستاده خدا و بسوی رسول می‌بینی منافقان را که باز
میدارند از تو باز داشتی

پس چگونه باشد وقتی که برسد ایشان را مصیبتی بسبب
آنچه پیش فرستاده دستهایشان پس می‌بایند بسوی تو قسم
می‌خورند بخدا که نخواستیم مگر نیکویی و موافقت
بهمرسانیدن

آنها آنانند که میدانند خدا آنچه در دلهای ایشانست پس رو
بگردان از ایشان و پند ده ایشان را و بگو از برای ایشان
در نفسهایشان گفتاری اثر کننده

و نفرستادیم ما هیچ رسولی مگر تا اطاعت کرده شود بفرمان
خدا و اگر آنکه ایشان هنگامی که ستم کردند بر خودهایشان
آمدندی ترا پس آمرزش خواستندی از خدا و آمرزش
خواستی بر ایشان رسول هر آینه یافتندی خدا را توبه پذیر
مهربان

پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند داشت تا اینکه
حکم کنند ترا در آنچه خلاف شود میانشان پس نیابند در
خودهایشان ناخوشنودی از آنچه حکم کردی و گردن نهند
گردن نهادنی

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

۶۷

وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

۶۸

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

۶۹

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

۷۰

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِمًا

۷۱

۷۱ ر

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

۷۲

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

۷۳

وَلَيْنُ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

۷۴

حزب
۳۶

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر آنکه ما نوشته بودیم بر ایشان که بکشید خودهاتان را یا بیرون روید از دیارتان نمی‌کردند آن را مگر اندکی از ایشان و اگر آنکه ایشان کرده بودند آنچه پند داده می‌شدند بان هر آینه بود بهتر برای ایشان و سخت‌تر در ثابت گردانیدن

و در آن هنگام میدادیمشان از نزد خود مزدی بزرگ

و هر آینه هدایت کرده بودیم ایشان را براه راست

و هر که فرمان برد خدا و رسول را پس آنها باشند با آنان که احسان کرد خدا بر ایشان از پیغمبران و راستگویان و شهداء و نیکمردان و خوبند آنها از حیث رفاقت

آن فضل است از خدا و کافیت خدا دانا

ای آنکسانیکه ایمان آوردید بگیرید مصلحتان را پس بیرون روید فوج فوج یا بیرون روید با هم

و بدرستی که از شما هر آینه کس است که درنگ میکند پس اگر برسد شما را مصیبتی خواهد گفت بتحقیق انعام کرد خدا بر من هنگامی که نبودم با ایشان حاضر

و اگر برسد شما را فضلی از خدا هر آینه میگویند چنانکه گویا نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من بودم با ایشان پس فیروز میشدم فیروزی بزرگ

پس باید کارزار کنند در راه خدا آنان که خریدند زندگانی دنیا را باختر و هر که کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیمش مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

و چیست شما را که کارزار نمی‌کنید در راه خدا و در راه ضعیفان از مردان و زنان و کودکانی که می‌گویند ای پروردگار ما بیرون بر ما را از این قریه که ستمکار است اهلش و بگردان برای ما از نزدت یآوری و بگردان برای ما از نزدت یاری کننده

آنان که ایمان آوردند کارزار می‌کنند در راه خدا و آنان که کافر شدند کارزار می‌کنند در راه طاغوت پس کارزار کنید با دوستان دیو رجیم بدرستی که مکر شیطان باشد سست

آیا ننگرستی به آنان که گفته شد ایشان را باز دارید دستهای خود را و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاه پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار آنگاه پاره از ایشان می‌ترسیدند از مردمان چون ترسیدن از خدا یا سخت‌تر در ترسیدن و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار کردن را چرا بآخر نینداختی ما را تا مدتی نزدیک بگو برخورداری دنیا اندکی است و آخرت بهتر است از برای آنکه پرهیزگار شد و ستم کرده نمیشوند مقدار فتیلی

هر جا باشید در می‌یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در برجهای سخت استوار و اگر برسد ایشان را خوبی می‌گویند این از نزد خدا است و اگر برسد ایشان را بدی می‌گویند این از نزد تست بگو همه از نزد خدا است پس چیست مر این گروه را که نزدیک نیست که بفهمند سخنی را

آنچه میرسد بتو از خوبی پس از خدا است و آنچه میرسد بتو از بدی پس باشد از نفست و فرستادیم ترا از برای مردمان رسولی و بس باشد خدا شاهد

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

۸۱

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۸۲

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

۸۳

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

۸۴

فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَن يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

۸۵

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

۸۶

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

آنکه اطاعت میکند پیغمبر را پس اطاعت کرد خدا را و کسی که روی گردانید پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاه دارنده

و میگویند فرمانبرداریست پس چون بیرون روند از نزد تو تدبیر میکنند شب طایفه از ایشان غیر آنچه میگوئی و خدا مینویسد آنچه تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل

آیا پس تأمل نمیکنند در قرآن و اگر بود از نزد غیر خدا هر آینه یافته بودند در آن اختلاف بسیاری

و چون میامد ایشان را امری از ایمنی یا بیم افشا میکنند آنرا و اگر برگردانند آنرا بسوی رسول و بسوی صاحبان امر از ایشان هر آینه بدانندش آنان که استنباط میکنند آنرا از ایشان و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی

پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نمیشود مگر نفست و ترغیب کن مؤمنان را شاید خدا که باز دارد آسیب آنان را که کافر شدند و خدا سختتر است در آسیب و سختتر است در عقوبت کردن

هر که درخواست کرد درخواستنی خوب میباشد مر او را بهره از آن و هر که درخواست میکند درخواستنی بد میباشد مر او را بهره از آن و باشد خدا بر هر چیزی نگهبان

و چون تحیت داده شوید به تحیتی پس تحیت دهید بخوبتر از آن یا رد کنید همان را بدرستی که خدا باشد بر همه چیزی محاسب

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ عَآخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خدا نیست معبودی بحق مگر او هر آینه جمع خواهد کرد البته شما را بسوی روز قیامت نیست شکی در آن و کیست راستگوتر از خدا در سخن

پس چیست مر شما را در منافقان دو گروهی و خدا برگردانید ایشان را بآنچه کسب کردند آیا میخواهید که هدایت کنید آنرا که اضلال میکند خدا و آن را که وامیگذارد خدا پس هرگز نیابی از برای او راه هدایتی

دوست داشتند که کافر شوید همچنانکه کافر شدند پس بوده باشید یکسان پس مگیرید از ایشان دوستان تا آنکه هجرت گزینند در راه خدا پس اگر روگردانند پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و نگیرید از ایشان دوستی و نه یآوری

مگر آنان که بیبوندند بقومیکه باشد میان شما و میان ایشان پیمانی یا آمده باشند شما را تنگ شده سینه‌هاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه تسلط میداد ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بودند با شما پس اگر کناره گیرند از شما و جنگ نکنند با شما و تقاضای صلح نمایند پس قرار نداده است خدا از برای شما بر ایشان راهی

بزودی خواهید یافت دیگران را که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعتشان هر گاه خوانده شوند بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و نیندازند با شما صلح را و باز ندارند دستهایشان را پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و آنها گردانیدیم از برای شما بر ایشان تسلطی آشکار را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

نساء
 ۹۲
 / ۱۷۶
 ۷۴ ر

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
 تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

و نباشد مر مؤمنی را که بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسی
 که کشت مؤمنی را بخطا پس بر او است آزاد کردن کردن
 مؤمنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه تصدق
 کنند پس اگر باشد از جماعتی که دشمنند مر شما را و او
 مؤمن بوده است پس بر او است آزاد کردن گردنی مؤمن و
 اگر باشد از جماعتیکه میان شما و میان ایشان پیمانی است
 پس بر او است خونبهای فرا سپرده به اهلش و آزاد کردن
 گردنی مؤمن پس کسی که نیابد پس بر او است روزه دو ماه
 پی هم توبه دادنی از خدا و باشد خدا دانای درستکردار

و کسی که بکشد مؤمنی را از روی عمد پس جزایش
 دوزخست جاودانی در آن و خشم کرد خدا بر آن و لعنت کرد
 او را و مهیا کرد برای او عذابی بزرگ

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید چون سفر کنید در راه خدا
 پس تفتیش کنید و مگوئید از برای کسی که القا کند به شما
 سلام نیستی مؤمن میخواستہ باشید مایه برخورداری
 زندگانی دنیا را پس نزد خدا است غنیمت‌های بسیار
 همچنانکه بودید پیش از این پس منت نهاد خدا بر شما پس
 تفتیش کنید بدرستی که خدا باشد بانچه میکند آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

۹۶

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

۹۷
۷۵ر

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُلَكِيَّةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۹۸

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

۹۹

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

۱۰۰
حزب
۳۸

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

۱۰۱
۷۶ر

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

برابر نیستند نشستگان از گروندگان غیر صاحبان رنج و
جهاد کنندگان در راه خدا به مالهای خود و جانهای خود
زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بمالهایشان و خودهایشان بر
نشینندگان مرتبه و همه را وعده داد خدا به نیکی و زیادتی
داد خدا جهاد کنندگان را بر نشینندگان مزدی بزرگ

مرتبه‌هایی از او و آمرزشی و رحمتی و هست خدا آمرزنده
مهربان

بدرستی آنان که میمیراند ایشان را ملائکه ستمکاران بر
خودشان گفتند در چه بودید گفتند بودیم ضعیفان در زمین
گفتند آیا نبود زمین خدا فراخ پس هجرت میگزیدید در آن
پس آن گروه جایگاهشان دوزخست و بد بازگشتنی است

مگر عاجزان از مردان و زنان و فرزندان که نتوانند چاره و
نیابند راهی

پس آنها شاید خدا که درگذرد از ایشان و باشد خدا
درگذرنده آمرزنده

و آنکه هجرت گزیند در راه خدا مییابد در زمین موضعهای
بسیار و فراخی و آنکه بیرون رود از خانه‌اش مسافر بسوی
خدا و رسولش پس دریابد او را مرگ پس بتحقیق لازم شد
اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان

و چون سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی که
کوتاه گردانید از نماز اگر بترسید که مفتون سازد شما را
آنها که کافر شدند بدرستی که کافران باشند مر شما را
دشمنی آشکار

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَافِيَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يَصْلُوا فَلْيَصْلُوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّنْ
مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۴۰
نساء
۱۰۲
۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۚ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ
يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
۷۷ج

و چون باشی در ایشان پس اقامه کردی از برای ایشان نماز
پس باید بایستند پاره‌ای از ایشان با تو و باید که بگیرند
سلاحهای خود را پس چون سجده کردند پس باید که باشند
از پشت سر شما و باید که بیایند پاره دیگر که نماز نکرده
باشند پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند پاسشان را و
سلاحهایشان را دوست داشتند آنها که کافر شدند که کاش
غفلت میکردید از سلاحاتان و کالاهاتان پس حمله میکردند
بر شما یک حمله و نیست گناهی بر شما اگر باشد شما را
رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید سلاحاتان را و
بگیرید پاستان را بدرستی که خدا مهیا کرده از برای کافران
عذابی خوار کننده

پس چون گذاردید نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و
نشسته و افتاده بر پهلوهای خود پس چون آرامیدید پس بر
پای دارید نماز را بدرستی که نماز است واجب بر مؤمنین
در وقت معین

و سستی نکنید در طلب آن جماعتی اگر هستید که آزار
می‌کشید پس بدرستی که ایشان آزار میکشند همچنانکه
آزار میکشید و امید دارید از خدا آنچه امید ندارند و باشد
خدا دانای درست‌کردار

بدرستی که ما فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی تا
حکم کنی میان مردمان بانچه نمود بتو خدا و مباش از
خیانتکاران دفاع کننده

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و آمرزش خواه از خدا بدرستی که خدا باشد آمرزنده
مهربان

۱۰۷

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

و مجادله مکن از آنها که خیانت می‌کنند بخودهایشان
بدرستی که خدا دوست ندارد کسی را که باشد خیانت
کننده گناهکار

۱۰۸

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

پنهان میدارند از مردمان و پنهان نمیدارند از خدا و او با
ایشانست وقتی که در شب تدبیر می‌کنند آنچه را
نمی‌پسندد از گفتار و باشد خدا بانچه می‌کنید فرا رسنده

۱۰۹

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَّنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

اینک شما آنگروهید که مجادله کردید از ایشان در زندگانی
دنیا پس کیست که مجادله کند خدا از ایشان روز رستخیز
یا کیست که باشد بر ایشان کارگذار

۱۱۰

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و کسی که کند بدی را یا ستم کند بر خود پس آمرزش طلبد
از خدا مییابد خدا آمرزنده مهربان

۱۱۱

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و کسی که کسب کند گناه را پس کسب نمی‌کند آنرا مگر بر
خودش و باشد خدا دانای درست‌کردار

۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ
أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و کسی که کسب کند خطائی یا گناهی پس تهمت زند بان
بی‌گناهی را پس بتحقیق متحمل شده دروغی و گناهی
روشن

۱۱۳
۷۸ر

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

و اگر نبود کرم خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده
بودند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال
نمی‌کنند مگر خودهایشان را و ضرر نمیرسانند ترا هیچ چیز و
فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه
را نبودی که بدانی و باشد فضل خدا بر تو بزرگ

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

نیست خیر در بسیاری از راز گفتنشان مگر کسی که امر کند به صدقه یا کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که بکند آن را در طلب رضای خدا پس زود باشد که دهیم او را مزدی بزرگ

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و کسی که زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد از برای او هدایت و پیروی کند غیر راه گروندگان باز میداریمش بآنچه دوست میدارد و میاندازیمش بدوزخ و بد است آنجای بازگشت

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

بدرستی که خدا نمیامزد که شرک آورده شود باو و میامزد آنچه فروتر آنست از برای آنکه میخواهد و هر که شرک آورد بخدا پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دوری

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

نمیخوانند از جز او مگر مادگانی و نمیخوانند مگر شیطان سرکش را

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخِذْنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه میگیرم از بندگانت بهره مقرر

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ ءَاذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و هر آینه گمراه میکنم ایشان را و در آرزو میاندازمشان و میفرمایمشان پس هر آینه بشکافند گوشهای چهارپایان را و میفرمایم ایشان را پس هر آینه تغییر میدهند آفریده خدا را و هر که فرا گیرد شیطان را ناصر از جز خدا پس بتحقیق زیان کرد زبانی آشکارا

يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّتُهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

وعده میدهدشان و در آرزو میاندازدشان و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر فریب

أُولَٰئِكَ مَاؤُهُم جَهَنَّمُ لَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

آنها آرامگاهشان دوزخست و نمییابند از آن گریزگاهی

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْثِقْنَ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد که
در آوریمشان در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
جاودانند در آن همیشه وعده دادن خدا برآستی و کیست
راستگوتر از خدا در گفتار

نیست بآرزوهای شما و نه آرزوهای اهل کتاب کسی که
میکند بدی جزا داده میشود بان و نمیابد از برایش از غیر
خدا دوستی و نه یاری کننده

و کسی که بکند از کارهای خوب از نر یا ماده و او مؤمن
باشد پس آنها داخل میشوند بهشت را و ستم کرده
نمی‌شوند مقدار نقیری

و کیست بهتر در دین از آنکه خالص گردانید وجهش را از
برای خدا و او نیکوکار است و پیروی کرد دین ابراهیم حق
گرای را گرفت خدا ابراهیم را دوست

و مر خدا را است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین
است و باشد خدا بهمه چیز فرا رسنده

و فتوی میپرسند از تو در زنان بگو خدای فتوی میدهد شما
را در آنها و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان
زنانی که نمیدهد ایشان را آنچه نوشته شده از برایشان و
رغبت دارید که نکاح کنید آنها را و عاجزان از فرزندان و
آنکه کارگذاری کنید مر آن یتیمان را بعدالت و آنچه
میکنید از خوبی پس بدرستی که خدا باشد بان دانا

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۴۰
نساء
۱۲۸
/۱۷۶

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا كَالْمُعَلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

۱۲۹

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

۱۳۰

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۱۳۲

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

۱۳۳

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

۱۳۴

و اگر زنی گمان برد از شوهرش سرباززدنی یا روی گردانیدنی پس نیست گناهی بر آن دو تا که اصلاح کنند میان خود به صلحی و صلح بهتر است و حاضر گردانیده شده نفسها را بخل و اگر نیکی کنید و بپرهیزید پس بدرستی که خدا باشد بانچه میکنند آگاه

و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگر چه بسیار خواسته باشید پس میل نکنید تمام میل پس واگذارید او را چون محبوس و اگر باصلاح آرید و بپرهیزید پس بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان

و اگر جدا شوند بی‌نیاز گرداند خدا هر یک را از توانگریش و باشد خدا فراخ رحمت درستکار

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بحقیقت وصیت کردیم آنان را که داده شدند کتاب را پیش از شما و شما را که بپرهیزید از خدا و اگر کافر شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و باشد خدا بی‌نیاز ستوده

و مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگذار

اگر خواهد ببرد شما را ای مردمان و بیاورد دیگران را و باشد خدا بر آن توانا

کسی که بخواهد ثواب دنیا را پس نزد خدا است ثواب دنیا و آخرت و باشد خدا شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنْفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَالِدِينَ ۖ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَاقِرًا فَإِنَّهُۥ أُوْلَىٰٓ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا ۚ وَإِن تَلَوُّوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای آن کسانی که ایمان آوردید باشید فرمانروا بعدالت گواهان مر خدا را و اگر چه بضرر خودهاتان یا والدین و خویشان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوار است بانها پس پیروی نکنید خواهش خود را که میل کنید و اگر بیپچانید زبان را یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا باشد بانچه میکنید آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي أُنزِلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ ۖ وَكُتُبِهِ ۖ وَرُسُلِهِ ۖ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای آنکسانیکه گرویدید ایمان آورید بخدا و رسول او و بکتابی که فرو فرستاد بر رسولش و کتابی که فرو فرستاد از پیش و هر که کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او و روز بازپسین پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دور

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

بدرستی که آنان که ایمان آوردند پس کافر شدند پس گرویدند پس کافر شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا را که بيمارزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی

بَشِيرِ ٱلْمُنَافِقِينَ بِأَنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

مژده ده منافقان را بآنکه از برای ایشانست عذابی دردناک

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَافِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبَتُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا

آنان که میگیرند کافران را دوستان نه گروندگان را آیا میجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستی که عزت مر خدا راست همه

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَافِقِينَ وَٱلْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

و بتحقیق فرستاد بر شما در کتاب آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بان و استهزاء کرده میشود به آن پس نشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در سخنی جز آن بدرستی که شما آنگاه مانند ایشانید بدرستی که خدا جمع کننده منافقان و کافران است در دوزخ همه

الَّذِينَ يَتَرْبِّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْذِمْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

آنان که چشم دارند بشما پس اگر باشد مر شما را فتحی از نزد خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد مر کافران را بهره گویند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم کند میان شما روز قیامت و هرگز نمی‌گرداند خدا از برای کافران بر گروندگان راهی

بدرستی که منافقان فریب میورزند با خدا و او است فریب دهنده ایشان و چون بر خیزند به نماز برخیزند سنگینان مینمایند مردمان را و یاد نمی‌کنند خدا را مگر اندکی

مترددان در میان آن نه بسوی اینها و نه بسوی آنها و کسی را که وا گذارد خدا پس هرگز نیابی از برای او راهی

ای آنکسانیکه گرویدید فرا مگیرید کافران را دوستان از غیر گروندگان آیا میخواهید که بگیردانید از برای خدا بر شما حجتی آشکار

بدرستی که منافقان در طبقه زیرترند از آتش و هرگز نمییابی از برای ایشان ناصری

مگر آنان که توبه کردند و باصلاح آوردند و توسل جستند بخدا و خالص گردانیدند دینشان را از برای خدا پس آنها باشند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را مزدی بزرگ

چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کردید و گرویدید و باشد خدا شکرپذیر دانا

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

دوست نمیدارد خدا صدا بلند کردن را ببدی از گفتار مگر
کسی که ظلم کرده شده و باشد خدا شنوای دانا

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا قَدِيرًا

اگر آشکار کنید خوبی را یا پنهان کنیدش یا در گذرید از
بدی پس بدرستی که خدا باشد در گذرنده توانا

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

بدرستی که آنان که کافر می‌شوند بخدا و رسولان او و
میخواهند که جدائی اندازند میان خدا و رسولانش و
میگویند می‌گردیم ببرخی و کافر می‌شویم ببرخی و
می‌خواهند که فرا گیرند میان آن راهی را

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا

آنگروه ایشانند کافران براستی و مهیا کرده‌ایم از برای
کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

و آنان که گرویدند بخدا و رسولانش و جدائی نینداختند
میانه احدی از ایشان آنها زود باشد که بدهد خدا ایشان را
مزدھاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنِزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

در می‌خواهند از تو اهل کتاب که فرو فرستی بر ایشان
کتابی از آسمان پس بتحقیق سؤال کردند از موسی بزرگتر
از آن را پس گفتند بنمای بر ما خدا را معاینه پس گرفت
ایشان را صاعقه بسبب ظلمشان پس فرا گرفتند گوساله را
از بعد آنچه آمد ایشان را معجزات روشن پس در گذشتیم
از آن و دادیم موسی را حجتی پیدا

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و برداشتیم زبرشان طور را بسبب پیمانشان و گفتیم مر
ایشان را که در آئید از در سجده کنان و گفتیم مر ایشان را
از حد در مگذرید در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمانی
درشت و محکم

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۵۶

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

۱۵۷

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

۱۵۸

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۵۹

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

۱۶۰

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبَصَدَّتْهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

۱۶۱

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۶۲

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

پس بجهت شکستن ایشان پیمانشان را و کفرشان به
آیت‌های خدا و کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و گفتارشان
که دل‌های ما در غلافست بلکه مهر زد خدا بر آنها بسبب
کفرشان پس نمی‌گروند مگر اندکی

و بسبب کفرشان و گفتارشان بر مریم دروغی بزرگ

و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که
رسول خدا است و نکشتند او را و نه بر دار کردند و لکن
مشتبه شد مر ایشان را و بدرستی که آنان که اختلاف
کردند در آن هر آینه در شکند از آن نیست مر ایشان را
بان هیچ علمی مگر پیروی کردن گمان و نکشتندش بی‌گمان

بلکه بلند کردش خدا بسوی خود و هست خدا غالب
درستکردار

و نیست از اهل کتاب مگر که گروند البته باو پیش از
مردنش و روز رستاخیز باشد بر ایشان گواه

پس به سبب ستمی از آنان که یهود شدند حرام کردیم بر
ایشان پاکیزه‌هایی که حلال شده بود ایشان را و بسبب باز
داشتنشان از راه خدا بسیاری را

و گرفتنشان افزونی ما را و بتحقیق نهی شده بودند از آن و
خوردنشان مال‌های مردمان را بناحق و مهیا کردیم برای
کافران از ایشان عذابی دردناک

لیکن استواران در دانش از ایشان و گروندگان می‌گروند
بانچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد پیش
از تو و بر پا دارندگان نماز و دهندگان زکاه و گروندگان
بخدا و روز بازپسین آنها زود باشد که دهیمشان مزد بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

بدرستی که ما وحی کردیم بسوی تو همچنانکه وحی کردیم
بسوی نوح و پیغمبران پس از او و وحی کردیم بسوی
ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزند زادگان و
عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را
زبور

و پیغمبرانی چند که بتحقیق قصه خواندیمشان بر تو از
پیش و پیغمبرانیکه نخواندیم قصه ایشان را بر تو و سخن
کرد خدا با موسی سخن کردنی

فرستادگانی مژده دهندگان و بیم کنندگان تا نباشد مر
مردمان را بر خدا بهانه پس از ارسال رسولان و باشد خدا
غالب درستکردار

لیکن خدا گواهی میدهد بانچه فرو فرستاد بتو فرستادش
بدانش خود و فرشتگان گواهی میدهند و کافیست خدا
بگواهی

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا
بحقیقت گمراه شدند گمراهی دور

بدرستی که آنان که کافر شدند و ستم کردند نباشد خدا که
بیامرزد ایشان را و نه که راه نماید ایشان را راهی

مگر راه دوزخ جاودانیان در آن همیشه و باشد آن بر خدا
آسان

ای مردمان بحقیقت آمد شما را پیغمبر براستی از نزد
پروردگارتان پس بگروید بهتر است مر شما را و اگر کافر
شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و
زمین است و باشد خدا دانای درستکردار

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴۴
نساء
۱۷۱
/۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا فَاسْتَكَبرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب غلو نکنید در دینتان و نگوئید بر خدا جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم رسول خدا است و سخن او افکندش بسوی مریم و روحی از او پس بگروید بخدا و رسولانش و نگوئید سه تا باز ایستید بهتر است مر شما را نیست خدا مگر خدای یگانه منزّه است او از آنکه بوده باشد مر او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگذار مهمات

هرگز ننگ ندارد مسیح از آنکه بوده باشد بنده مر خدا را و نه فرشتگان نزدیک کردگان و آن که ننگ دارد از پرستش او و گردنکشی کند پس زود حشر کندشان بسوی او همه را

پس اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مزدهاشان و زیاده دهد ایشان را از کرم خود و اما آنان که ننگ داشتند و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشان را عذابی دردناک و نیابند از برای ایشان از جز خدا دوستی و نه یاری کننده

ای مردمان بحقیقت آمد شما را حجتی از پروردگارتان و فرستادیم به شما نوری پیدا

پس اما آنان که گرویدند بخدا و چنگ زدند باو پس زود در آورد ایشان را در رحمتی از خود و فضلی و راه نماید ایشان را بسوی او راهی راست

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أُمِرُوا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُمْ وَلَدٌ وَلَهُمْ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ

فتوی میپرسند از تو بگو خدا فتوی میدهد شما را در کلاله
اگر مردی بمیرد که نباشد مر او را فرزندی و مر او را
خواهری باشد پس مر او راست نیمه آنچه گذاشته و او
میراث میبرد از او اگر نباشد مر او را فرزندی پس اگر
باشند دو تا پس مر آنها راست دو ثلث از آنچه گذاشته و
اگر باشند برادران مردان و زنان پس مر مرد راست مانند
بهره دو زن بیان میکند خدا از برای شما مبدا که همراه
شوید و خدا بهمه چیزی دانا است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ يُحْكُمُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ای آن کسانی که گرویدید وفا کنید بعهدها حلال است مر
شما را بسته زبانهای چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر
شما در حالی که حلال ندارید شکار را وقتی که احرام بسته
باشید بدرستی که خدا حکم میکند آنچه خواهد

ای آنکسانیکه گرویدید حلال ندارید نشانهای خدا را و نه
ماه حرام را و نه قربانی را و نه شتران با گردن بند را و نه
قصد کنندگان خانه کعبه را که میجویند افزونی از
پروردگارشان و خوشنودی پس چون محل شدید پس شکار
کنید و وا ندارد شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما
را از مسجد الحرام که از حد در گذرید و معاونت یکدیگر
کنید بر نیکی و پرهیزگاری و معاونت همدیگر نکنید بر بزه
و از حد در گذشتن و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت
عقوبت است

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵:
مانده
۳
/۱۲۰

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۴

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

۵

حرام شد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا برده شود بر ذبح آن و خفه شده و بچوب مرده و از بالا در افتاده و بضرب شاخ مرده و آنچه خوردید مگر آنچه بسمل کردید و آنچه گلو بریده بر بتان و آنکه بخش کنید به تیرهای قمار اینان بیرون رفتن از فرمانست امروز نومید شدند آنان که کافر شدند از دین شما پس تترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما کیشتان را و تمام کردم بر شما نعمت خودم را و پسندیدم برای شما اسلام را کیش پس آنکه بیچاره شد در گرسنگی جز گراینده مر گناه را پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

میپرسند از تو که چه چیز حلال شد مر ایشان را بگو حلال شد مر شما را پاکبها و آنچه آموختید از حیوان شکار کننده را شما که سگان شکاری دارید آموختید شان از آنچه آموختتان خدا پس بخورید از آنچه نگاه داشتند بر شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید از خدا بدرستی که خدا زود حساب است

امروز حلال شد مر شما را پاکبها و خوراکی آنان که داده شدند نامه را شایسته است شما را و خوراکی شما شایسته است ایشان را و زنان آزاد از زنان گرونده و زنان آزاد از زنان که داده شدند نامه را پیش از شما چون دادیدشان مردهاشان را پارسایان باشید نه پلیدکار و نه گیرندگان دوستان و هر که کافر شود به قوانین الهی پس بحقیقت ناچیز شد کردارش و او در آخرت از زیانکاران است

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
۱۳۰/
۸۷ر

وَأذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ وَميثاقَهُ الَّذِي وَاتَقَكُم بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای آنکسانیکه گرویدید چون برخیزید به نماز پس بشوئید
رویحاتان را و دستھاتان را تا مرفقا و مسح کنید سرھاتان
را و پایھاتان را تا دو کعب و اگر باشید جنابت رسیدگان پس
پاکی جوئید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد یکی از
شما از حدثی یا بسودید آنان را پس نیابید آب را پس قصد
کنید خاکی پاک پس مسح کنید رویحاتان را و دستھاتان را از
آن نخواھد خدا کہ کند بر شما هیچ تنگی و لیکن میخواھد
تا پاک گرداندتان و تا تمام کند نعمت خود را بر شما باشد
کہ شما سپاس گذارید

و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و پیمان او کہ استوار
کردتان بان چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید
از خدا بدرستی کہ خدا دانا است بہ سرایر سینهها

ای آنکسانیکه گرویدید باشید ایستادگان مر خدا را گواھان
بعدل وا ندارد شما را دشمنی گروهی بر آنکہ داد نکنید
داد کنید کہ آن نزدیکتر است مر پرهیزگاری و بترسید از
خدا بدرستی کہ خدا آگاهست بانچه میکنید

وعدہ داد خدا آنان را کہ گرویدند و کردند کارهای شایستہ
مر ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ^ط وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸ر

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا^ط وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ^ط لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ^ج فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۳

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً^ط يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ^ج وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ^ج وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ^ط فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ^ج إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آن گروه اهل دوزخند

ای آنکسانیکه گرویدید یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون قصد کردند گروهی که دراز کنند بسوی شما دستهای خود را پس بازداشت دستهایشان را از شما و بترسید از خدا و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

و بدرستی که گرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و بر انگیزاندیم از ایشان دوازده سالار و گفت خدا که من با شمایم هر آینه اگر بپا دارید نماز را و بدهید زکاه را و بگروید برسولانم و نیرو دهید ایشان را و وام دهید خدا را و وامی نیکو هر آینه در گذاردم از شما بدی‌های شما را و در آوردم شما را در بهشتها که می‌رود از زیر آنها نهرها پس آنکه کافر شد پس از آن از شما پس بدرستی که گم شد میان راه

پس بسبب شکستن ایشان را پیمانشان را لعنت کردیمشان و کردیم دل‌های ایشان را سخت می‌گردانند سخنان را از جاهایش و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بان و همیشه دیده در شوی بر ناراستی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس در گذر از ایشان و رو بگردان بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و از آنان که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم گرفتیم
پیمانشان را پس فراموش کردند بهره از آنچه پند داده
شدند بان پس انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز
قیامت و زود باشد که آگاه گردانندشان خدا آنچه بودند
میکردند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

ای اهل کتاب بدرستی که آمد شما را فرستاده ما که بیان
کند برای شما بسیاری از آنچه بودید پنهان میداشتید از
نامه و در گذرد از بسیاری بحقیقت آمد شما را از خدا نوری
و کتابی روشن

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

راه مینماید به آن خدا کسی را که پیروی میکند رضایش را
براههای سلامتی و بیرون میاورد ایشان را از تاریکیها
بروشنائی باذنش و هدایت میکند ایشان را براه راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستی که خدا اوست
مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدا چیزی
را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و هر
که در زمین است همه و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و
زمین و آنچه میان آنها است میافریند آنچه خواهد و خدا بر
هر چیزی توانا است

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوْهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵:
مانده
۱۸
/۱۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

۲۰
۸۹

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۲۱

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْنِهَا أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۳

و گفتند یهودان و ترسایان مائیم پسران خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهاتتان بلکه شما انسانید از آنکه آفرید میامرزد آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و بسوی اوست مرجع

ای اهل کتاب بتحقیق آمد شما را رسول ما بیان میکند شما را بر فاصله از رسولان مبدا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و بیم کننده پس بحقیقت آمد شما را مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیز تواناست

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون گردانید در شما پیغمبرانی و گردانید شما را سروران و داد شما را آنچه را که نداد هیچیک از جهانیان

ای قوم من داخل شوید آن زمین پاک گردانیده را که نوشت خدا از برای شما و باز پس مروید بر پشتاتان پس بگردید زینکاران

گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی جباراند و بدرستی که ما هرگز داخل نمیشویم تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند از آن پس بدرستی که ما داخل شوندگانیم

گفتند دو مرد از آنان که میترسیدند انعام کرد خدا بر آن دو که داخل شوید بر ایشان از آن در پس چون داخل شدید در آن پس بدرستی که شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيرِيَهُ ۖ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَيَّلَتْنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمی‌شویم در آن هرگز
ما دام که باشند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کارزار
کنید که ما اینجا نشسته هائیم

گفت ای پروردگارم بدرستی که من مالک نیستم جز خودم و
برادرم را پس جدائی انداز میان ما و میان گروه فاسقان

گفت پس بدرستی که آن حرام گردانیده شد بر ایشان چهل
سال سرگردان خواهند بود در زمین پس اندوه مدار بر
گروه فاسقان

و بخوان بر ایشان خبر دو پسر آدم را بحق هنگامی که
قربان کردند قربانی پس پذیرفته شد از یکیشان و
پذیرفته نشد از دیگری گفت هر آینه خواهم کشت ترا
گفت جز این نیست می‌پذیرد خدا از پرهیزگاران

اگر می‌گشائی تو بسوی من دستت را که بکشی مرا نیستم
من گشاینده دستم را بسوی تو که بکشم ترا بدرستی که
من می‌ترسم از خدا که پروردگار جهانیان است

بدرستی که من می‌خواهم که باز گردی بگناه من و گناه خود
پس شوی از اهل آتش و آن پاداش ستمکاران است

پس آسان گردانید از برای او نفسش کشتن برادرش را
پس کشت او را پس گردید از زیانکاران

پس برانگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین تا
بنماید او را که چگونه بیوشاند جسد برادرش را گفت ای
وای بر من آیا عاجز شدم که باشم مانند این غراب پس
بیوشم جسد برادرم را پس گردید از پشیمانان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل که کسی که کشت تنی
را بدون آنکه کشته باشد تنی را یا فسادی در زمین پس
گویا کشته است مردمان را همه و کسی که زنده گردانیدش
پس گویا که زنده گردانیده مردمان را همه و بتحقیق آمد
ایشان را رسولان ما با معجزات پس بدرستی که بسیاری از
ایشان پس از آن در زمین اسراف کنندگانند

نیست پاداش آنان که حرب میکنند با خدا و رسولش و
میکوشند در زمین از راه فساد مگر آنکه کشته شوند یا
بردار کرده شوند یا بریده شود دستهایشان و پاهایشان از
خلاف یکدیگر یا رانده شوند از زمین آن مر ایشان را است
خواری در دنیا و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ

مگر آنان که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان
پس بدانید بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

ای آنکسانیکه ایمان آوردید بترسید از خدا و بجوئید بسوی
او وسیله و جهاد کنید در راه او باشد که شما رستگار شوید

بدرستی که آنان که کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشان را
آنچه در زمین است همه و مانند آن باشد با آن که خود را
باز خرند بان از عذاب روز قیامت که پذیرفته نشود از
ایشان و از برای ایشانست عذابی دردناک

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

میخواهند که بیرون روند از آتش و نیستند ایشان بیرون
روندگان از آن و مر ایشان را عذاب است دائمی

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهایشان را پاداشی
بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی از خدا و خدا غالب
درستکردار است

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس آنکه توبه کرد پس از ستمش و نیکی کرد پس
بدرستی که خدا توبه پذیرد بر او بدرستی که خدا آمرزنده
مهربانست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندانستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین
عذاب میکند آنرا که خواهد و میامرزد آنرا که خواهد و خدا
بر هر چیزی توانا است

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ای پیغمبر اندوهناک نکند ترا آنان که میشتابند در کفر از
آنان که گفتند گرویدیم بدهنهاشان و نگروید دلهاشان و از
آنان که یهود شدند شنوندگان مر دروغ را شنوندگان مر
گروهی دیگر که نیامدندت میگردانند سخن را از پس
جاهای او میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش و
اگر ندادندتان آنرا پس بترسید و آنکه خواهد خدا آزمایش
او را پس مالک نشوید مر او را از خدا چیزی آن گروهند
آنان که نخواستند خدا که پاک گرداند دلهای ایشان را مر
ایشان راست در دنیا خواری و مر ایشان راست در آخرت
عذابی بزرگ

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلْحَقِّ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ^٥ وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا^٦ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

شنوندگان اند مر دروغ را خورندگان اند مر حرام را پس اگر آمدند ترا پس حکم کن میانشان یا روی گردان از ایشان و اگر روی بگردانی از ایشان پس هرگز ضرر نتوانند رسانید ترا چیزی و اگر حکم کردی پس حکم کن میانشان بعدل بدرستی که خدا دوست دارد عدالت کنندگان را

وَكَيفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۳

و چگونه حکم میسازند ترا و نزد ایشانست توره که در آنست حکم خدا پس بر می‌گردند پس از آن و نیستند آن گروه گروندگان

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْا اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲

بدرستی که ما فرستادیم توره را که در آنست هدایت و نور حکم میکند به آن پیغمبرانی که پذیرای فرمان شدند برای آنان که یهود شدند و خداپرستان کامل معرفت و دانایان دیندار آنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب خدا و بودند بر آن گواهان پس تترسید از مردمان و بترسید از من و بدل مگیرید بآیت‌های من بهای اندک را و کسی که حکم نکرد بانچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان کافرانند

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ^۷ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

و نوشتیم بر ایشان در آن اینکه نفس بنفس و چشم به چشم و بینی به بینی و گوش بگوش و دندان بدندان و جراحت‌ها را قصاص پس کسی که تصدق کند بان پس آن کفاره است مر او را و کسی که حکم نکند بانچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان ستمکارانند

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و از پی در آوردیم بر اثرهاشان عیسی پسر مریم را در حالتیکه تصدیق کننده بود آنچه را که بود پیش از او از توره و دادیم او را انجیل که در آن هدایتی است و نوری و تصدیق کننده است مر آنچه را که بود قبل از آن از توره و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

و باید حکم کنند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاد خدا در آن و کسی که حکم نکرد بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنگروه ایشانند فاسقان

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُم شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و فرو فرستادیم بتو کتاب را بر راستی تصدیق کننده است مر آنچه را باشد پیش از آن از کتاب و نگهبانست بر آن پس حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشان را بمیل از آنچه آمد ترا از حق از برای هر یک گردانیدیم از شما شریعتی و راه روشنی و اگر خواست خدا هر آینه کردی شما را امتی واحده و لیکن تا بیازماید شما را در آنچه داد شما را پس پیشی گیرید یکدیگر را بخوبیها بسوی خدا است مرجع شما همه پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید در آن اختلاف میکردید

وَأَن اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

و آنکه حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بترس از ایشان که به فتنه اندازندت از برخی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر برگردند پس بدان که جز این نیست میخواهد خدا که برساند ایشان را برخی گناهانشان و بدرستی که بسیاری از مردمان هر آینه فاسقانند

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا پس داوری نادانی پیش را میجویند و کیست نیکوتر از خدا بداوری از برای قومیکه یقین میکنند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهْم مِّنكُم فَإِنَّهُٗ مِّنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُم عَن دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَآئِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷
۹۴ ر

ای آنکسانیکه گرویدید مگیرید یهود و ترسایان را دوستان
برخیشان دوستان برخی‌اند و هر که دوست دارد ایشان را
از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که خدا
هدایت نمیکند گروه ستمکاران را

پس می‌بینی آنان را که در دلهایشان مرض است می‌شتابند
در ایشان می‌گویند می‌ترسیم که برسد ما را گزند بدی پس
شاید خدا که آورد گشایش یا فرمانی از نزدش پس گردند
بر آنچه نهان داشتند در تنهایشان پشیمانان

و گویند آنان که گرویدند آیا این گروه آنانند که سوگند
خوردند بخدا سخت ترین سوگندهایشان که ایشان با شمايند
ناچیز شد کردارهایشان پس گشتند زیانکاران

ای آنان که گرویدید آنکه برگردد از شما از دینش پس زود
باشد که بیاورد خدا گروهی را که دوست دارد ایشان را و
دوست دارند او را نرم دلانند بر گروندگان درشتانند بر
کافران کارزار میکنند در راه خدا و نمی‌ترسند سرزنش
سرزنش کننده آتست افزونی خدا میدهدش بهر که خواهد
و خدا فراخ رحمت داناست

جز این نیست که ولی شما خدا است و رسولش و آنان که
گرویدند آنان که بر پا میدارند نماز را و میدهند زکاه را
وقتی که ایشان در رکوعند

و آنکه دوست دارد خدا و رسولش را و آنان که گرویدند
پس بدرستی که گروه خدا ایشانند غالبان

ای آن کسانی که گرویدید مگیرید آنان را که گرفتند دین
شما را بفسوس و بازیچه از آنان که داده شدند نامه را از
پیش شما و کافران را دوستان را و بترسید از خدا اگر
هستید گروندگان

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ

۶۰

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ كُلَّمَا أَوقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و چون ندا میکنید بنماز میگیرند آنرا باستهزاء و بازی این بسبب آنست که ایشان گروهی‌اند که در نمی‌یابند بعقل

بگو ای اهل کتاب آیا ناخوش میدارید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرو فرستاده شد از پیش و آنکه بیشترین شما فاسق‌اند

بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از آن در جزا نزد خدا کسی که لعنت کرد او را خدا و خشم کرد بر او و گردانید از ایشان بوزینگان و خوکان و (هر که) پرستید شیطان را آنها بدترند در جای و گمگشته‌ترند از میانه راه

و چون آیند شما را گویند گرویدیم و بتحقیق داخل شدند به کفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند بان و خداست دانانتر بانچه هستند که پنهان میدارند

و می‌بینی بسیاری از ایشان را که می‌شتابند در گناه و دشمنی و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه بودند میکردند

چرا باز نمی‌دارند ایشان را خداپرستان و دانایان دیندار از گفتارشان بد را و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که می‌کنند

و گفتند یهود دست خدا بسته است بسته باد دستشان و لعنت کرده شدند بانچه گفتند بلکه دو دست او گشاده است انفاق میکند چنانکه می‌خواهد و هر آینه میافزاید البته بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده بتو از پروردگارت سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز رستخیز هر گاه بر افروختند آتش را برای کارزار خاموش گردانید آنرا خدا و می‌شتابند در زمین از برای فساد کردن و خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر آنکه اهل کتاب گرویده بودند و پرهیزگار شده بودند
در می‌گذرانیدیم از آنها بدیهایشان را و در میاوردیمشان در
بهشت‌های پر نعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

۶۶

و اگر آنکه ایشان بر پای داشته بودند توره و انجیل را و
آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هر آینه
میخوردند از بالاشان و از زیر پاهایشان از ایشانند گروهی
میانه رو و بسیاری از ایشان بد است آنچه را میکنند

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

۶۷
حزب
۴۸
۹۵

ای پیغمبر برسان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت
و اگر نکردی پس نرسانیده خواهی بود پیغامهای او را و خدا
نگاه میدارد ترا از مردمان بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند
گروه کافران را

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۶۸

بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا بر پای دارید توره و
انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و
هر آینه افزون کند بسیاری از ایشان را آنچه فرو فرستاده
شد بتو از پروردگارت بیراهی و ناسپاسی پس اندوه مدار
بر گروه کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۶۹

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که یهود شدند و از
دینی بدینی روندگان و ترسایان آنکه گروید بخدا و روز
بازپسین و کرد کار شایسته پس نیست بیمی بر ایشان و نه
ایشان اندوهناک شوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا ۖ كُلَّمَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

۷۰

هر آینه گرفتیم پیمان فرزندان یعقوب را و فرستادیم
بسوی ایشان رسولانی چند هر گاه که آمد ایشان را
پیغمبری بآنچه نه آرزومند بود نفسهایشان گروهی را تکذیب
کردند و گروهی را می‌کشند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ

و پنداشتند که نباشد آزمایشی پس کور شدند و کر شدند
پس توبه داد خدا بر ایشان پس کور شدند و کر شدند
بسیاری از ایشان و خدا بینا است بانچه می‌کنند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

هر آینه کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدا اوست
مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید
خدا را که پروردگار من و پروردگار شما است بدرستی که
هر که انباز قرار داد بخدا پس بدرستی که حرام کرده است
خدا بر او بهشت را و جای او است آتش و نیست ستمکاران
را هیچ یاری کننده

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

هر آینه بدرستی که کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که
خدا سیم سه است و نیست هیچ خدائی مگر خدای یگانه و
اگر باز نایستند از آنچه میگویند هر آینه برسد آنان را که
کافر شدند از ایشان عذابی دردناک

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

آیا پس توبه نمی‌کنند بسوی خدا و آمرزش نمی‌خواهند از
او و خدا آمرزنده مهربانست

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَتَى يُؤْفَكُونَ

نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که بحقیقت گذشتند
پیش از او پیغمبران و مادرش بود بسیار راستگو بودند که
میخوردند طعام را بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای ایشان
آیت‌ها را پس بنگر که چگونه از راه گردانیده شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا میپرستید از جز خدا آنچه مالک نمیشود از برای شما
ضرری و نه سودی و خدا اوست شنوای دانا

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُواْ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرًا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ

لَعَنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْاْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي ٱلْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَآنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو ای اهل کتاب غلو نکنید در دینتان بناحق و پیروی نکنید خواهشهای جمعی که بحقیقت گمراه شدند از پیش و گمراه کردند بسیاری را و گمراه شدند از میانه راه

لعنت کرده شدند آنان که کافر شدند از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم این بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند که تعدی میکردند

بودند که باز نمی‌ایستادند از منکری که میکردند آنرا هر آینه بد بود آنچه بودند میکردند

می‌بینی بسیاری از ایشان را که دوست میگیرند آنان را که کافر شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهایشان که خشم کرد خدا بر ایشان و در عذاب ایشان جاویدانند

و اگر بودند که می‌گرویدند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده شد باو نمی‌گرفتندشان دوستان و لیکن بسیاری از ایشان نافرمانانند

هر آینه خواهی یافت سخت‌ترین مردمان را در دشمنی از برای آنان که ایمان آوردند یهود را و آنان که شرک آوردند و هر آینه خواهی یافت نزدیکترینشان را در دوستی از برای آنها که گرویدند آنان که گفتند بدرستی که ما ترسانیم آن باین است که از ایشانند کشیشان و صومعه نشینان و آنکه آنها سرکشی نمی‌کنند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَمَّاذَا فَاكْتُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

شاهدان

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

شایستگان

فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

پس جزا دادشان خدا بانچه گفتند بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاویدانیان در آن و آن پاداش نیکوکارانست

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آن گروه اهل دوزخند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

ای آن کسانی که گرویدید حرام نکنید پاکیزه‌های آنچه را حلال گردانید خدا از برای شما و از حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد تعدی کنندگان را

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

و بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال پاکیزه و بترسید از خدائی که شما باو گروندگانید

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّرتُهُ ۖوَإِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّرتُهُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

مؤاخذه نمی‌کند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن مؤاخذه میکند شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفارہ آن طعام دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهلتان را یا لباس آنها است یا آزاد کردن گردنیست پس کسی که نیابد پس روزه سه روز است آن کفارہ سوگندهای شما است چون سوگند خورید و خلاف کنید و نگاهدارید سوگندهاتان را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیت‌های خود را باشد که شما شکر کنید

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست که شراب و قمار و
بت‌ها و تیرهای قرعه پلید است از کردار شیطان پس دوری
کنید از آن باشد که شما رستگار شوید

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْحُمُرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُضِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

جز این نیست که میخواهد شیطان که بیندازد میان شما
دشمنی و کینه در خمر و قمار و باز دارد شما را از یاد خدا و
از نماز پس آیا شما هستید باز ایستادگان

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را و حذر کنید
پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما
مگر رسانیدن آشکار

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

نیست بر آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته گناهی
در آنچه خوردند چون پرهیزگار شدند و گرویدند و کردند
کارهای شایسته پس پرهیزگار شدند و گرویدند پس
پرهیزگار شدند و نیکی کردند و خدا دوست دارد
نیکوکاران را

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای آنکسانیکه گرویدید هر آینه میازماید شما را خدا بجیزی
از شکار که میرسد بان دستهای شما و نیزه‌هاتان تا جدا
نماید خدا آن کسی را که میترسد از او در نهانی پس کسی
که تعدی کرد پس از آن پس او راست عذابی دردناک

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن
قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ
طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

ای آنکسانیکه گرویدید مکشید صید را و شما باشید
محرمان و کسی که کشت آنرا از شما از روی عمد پس
جزایی است مثل آنچه را کشت از شتر و گاو و گوسفند که
حکم کنند به آن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسنده
کعبه یا کفاره است طعام مسکینان یا برابر آن روزه تا بچشد
بدی عقوبت کارش را عفو کرد خدا از آنچه گذشت و آنکه
بازگشت کرد پس انتقام میکشد خدا از او و خدا غالب
صاحب انتقام است

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغِيَّارِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكْ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَ لَكُمْ
تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

حلال کرده شد از برای شما شکار دریا و طعامش مایه تعیش
برای شما و از برای قافله است و حرام کرده شد بر شما
شکار بیابان ما دام که باشید محرمان و بترسید از خدائی که
بسوی او محشور میشوید

گردانید خدا کعبه را خانه محترم بجهت قوام مردمان و ماه
حرام و قربانی را و قلاده‌ها را آن از برای اینست که بدانید
که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
بدرستی که خدا بهمه چیز دانا است

بدانید که خدا سخت عقوبت است و بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

و نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند آنچه آشکار
میکنید و آنچه پنهان میدارید

بگو یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشگفت آورده
باشد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان
خردها باشد که شما رستگار شوید

ای آن کسانی که گرویدید میرسید از چیزهائی که اگر
آشکار شود مر شما را بد آید شما را و اگر بپرسید از آن
هنگامی که فرو فرستاده میشود قرآن آشکارا شود مر شما
را در گذشت خدا از آن و خدا آمرزنده بردبار است

بحقیقت سؤال کردند آنرا جمعی پیش از شما پس گردیدند
بانه‌ها کافران

نگردانید خدا هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی
و لیکن آنان که کافر شدند افتراء میکنند بر خدا دروغ را و
بیشترین ایشان در نمیابند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا عَابَاءَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون گفته شود مر ایشان را بیایید بسوی آنچه فرستاد
خدا و بسوی رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر آن
پدران خود را و اگر چه باشد پدرانشان که ندانند چیزی را
و راه نیابند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۰۵

ای آنکسانیکه گرویدید بر شما است نفسهای شما زیان
نمی‌کند شما را آنکه گمراه شد چون هدایت یابید بسوی
خدا است بازگشت شما همه پس خبر میدهد شما را بآنچه
بودید که میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِن أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتُمْ
مُصِيبَةَ الْمَوْتِ تَحْسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ

۱۰۶

ای آن کسانی که گرویدید گواهی میاتنان چون حاضر شود
یکی از شما را مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحبان
عدالت باید از شما یا دو تای دیگر از جز شما اگر شما سفر
کردید در زمین پس رسید شما را حادثه مرگ باز میدارید
آن دو را بعد از نماز پس سوگند میخورند بخدا اگر شکی
بهمرسانیده باشید که نگرفته‌ایم بان بهائی را و اگر چه
باشد صاحب قرابت و نپوشیده‌ایم گواهی خدا را بدرستی
که ما آنگاه هر آینه از بدکاران باشیم

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا أُسْتَحَقَّ إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ أُسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَاَيْنِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا
لَّمِنَ الظَّالِمِينَ

۱۰۷

پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آن دو مستحق شدند بدی
را پس دوتای دیگر نیز بر می‌خیزند بجای آن دو تا از آنان
که مستحق شده بر ایشان که آن دو اولایند پس قسم
میخورند بخدا که هر آینه گواهی ما سزاوارتر است از
گواهی آن دو و تعدی نکرده‌ایم بدرستی که ما آنگاه هر آینه
باشیم از ستمکاران

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۱۰۸

آن نزدیکتر است به آنکه بیارند گواهی را بر وجهش یا
بترسند که رد کرده شود سوگندهائی بعد از سوگندهاشان
و بترسید از خدا و بشنوید و خدا هدایت نمی‌کند گروه
فاسقان را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا
ءَامِنَّا وَآشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُونَ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

۱۱۳

روزی که جمع میکند خدا رسولان را پس میگوید چه چیز
اجابت کرده شدید گویند نیست دانشی از برای ما بدرستی
که تو تویی دانای نهانها

چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و
بر مادرت وقتی که نیرو دادم ترا بروح پاکی سخن میکردی
با مردمان در گهواره و هنگام پیری و وقتی که آموختم ترا
کتاب و حکمت و توره و انجیل و هنگامی که میساختی از گل
چون شکل مرغی برخست من پس میدمیدی در آن پس
می شد مرغی بفرمان من و به میگردانیدی کور مادر زاد را و
پیس را بفرمان من و وقتی که بیرون میاوردی مردگان را
باذن من و آنگاه که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی
که آمدی ایشان را به حجت ها پس گفت آنان که کافر شدند
از ایشان نیست این مگر جادوی آشکار

و هنگامی که وحی فرستادم به خواریان که بگروید بمن و
برسول من گفتند ایمان آورده ایم و گواه باش بآنکه ما
منقادانیم

هنگامی که گفتند خواریان ای عیسی پسر مریم آیا میتواند
پروردگارت که فرود آورد بر ما خوانی آراسته از آسمان
گفت بترسید از خدا اگر هستید گروندگان

گفتند میخواهیم که بخوریم از آن و بیارامد دلهای ما و
بدانیم که بتحقیق راست گفتی بما و باشیم بر آن از گواهان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِّنكَ ۖ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَن يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُم فَأِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۚ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

گفت عیسی پسر مریم بارخدایا ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی آراسته از آسمان که بوده باشد از برای ما عیدی از برای اول ما و آخر ما و نشانی از تو و روزی ده ما را و توئی بهترین روزی دهندگان

گفت خدا بدرستی که من فرو فرستنده‌ام آنرا بر شما پس هر که کافر می‌شود پس از آن از شما پس بدرستی که من عذاب میکنم او را شکنجه که عذاب نمی‌کنم بان احدی از جهانیان را

و هنگامی که گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفته‌ای مر مردمان را که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا از غیر خدا گفت منزهی تو نسزد مرا که بگویم آنچه نیست مرا سزاوار اگر هستم که گفته‌ام آنرا پس بحقیقت دانسته آنرا میدانی آنچه در ضمیر من است و نمی‌دانم من آنچه در نفس تست بدرستی که تو توئی دانای نهانی‌ها

نگفته‌ام مر ایشان را مگر آنچه فرمودی مرا بان که بپرستید خدا را که پروردگار من و شما است و بودم بر ایشان گواه ما دام که بودم در میان ایشان پس چون برداری مرا هستی تو نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز گواهی

اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی ایشان را پس بدرستی که تو توئی غالب درستکردار

گفت خدا این روزیست سود بخشد راستگویان را راست گفتن ایشان مر ایشان راست بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن پیوسته راضی شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنست کامیابی بزرگ

مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیزی توانا است

۱
۱۰۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۖ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۖ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۶

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۷

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

ستایش مر خدا را که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد
تاریکیها و روشنی را پس آنان که کافر شدند پروردگارشان
برابر میکنند دیگران را

اوست که آفریدتان از گل پس تقدیر کرد اجل را و اجل
است نام برده شده نزد او پس شما شک می‌آورید

و او است خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما را و
آشکار شما را و میداند آنچه کسب میکنید

و نمی‌آید ایشان را هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر
آنکه باشند از آن رو گردانندگان

پس بتحقیق تکذیب کردند حق را چون آمد ایشان را پس
زود باشد که آید ایشان را خبرهای آنچه بودند بان استهزاء
میکردند

آیا ندیدند که چندانی را هلاک کردیم پیش از ایشان از
قرنی که صاحب تصرف کردیمشان در زمین آنچه صاحب
تصرف نکردیم شما را و فرستادیم ما ابر را بر ایشان پی در
پی و گردانیدیم نهرها را که میرود از زیر ایشان پس هلاک
کردیم ایشان را بسبب گناهانشان و آفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگر

و اگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
بسودندی آنرا بدستهایشان هر آینه گفتندی آنان که کافر
شدند نیست این مگر جادوی آشکار

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او فرشته و اگر فرو
فرستاده بودیم فرشته هر آینه گذارده شده بود امر پس
مهلت داده شده نمیشدند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

۱۰

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۱۱
۱۰۳

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۲

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعََنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۳
حزب
۵۲

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۱۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۵

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۶

مَنْ يُصِرْفَ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

۱۷

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اگر میگردانیدیمش فرشته هر آینه میکردیمش بصورت مردی و هر آینه میپوشانیدیم بر ایشان آنچه میپوشیدند

و هر آینه بتحقیق استهزاء کرده شد بر رسولان از پیش تو پس فرو گرفت آنان را که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بان استهزاء میکردند

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

بگو مر که راست آنچه در آسمانها و زمین است بگو مر خدا راست نوشته بر خودش رحمت را هر آینه جمع خواهد کرد شما را روز رستخیز نیست شکی در آن آنان که زیان کردند در نفسهای خود پس ایشان ایمان نمی‌آورند

و مر او راست آنچه آرמיד در شب و روز و اوست شنوای دانا

بگو آیا جز خدا را بگیرم ولی پدید آورنده آسمانها و زمین و او می‌خوراند و خورانیده نمی‌شود بگو بدرستی که من فرموده شدم که باشم اول کسی که مسلمان شد و مباش البته از شرک آورندگان

بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را عذاب روزی بزرگ را

کسی که گردانیده میشود از او عذاب در آنروز پس بتحقیق رحمت کرده او را و آنست کامیابی آشکار

و اگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده مر او را مگر او و اگر رساند بتو خیری پس او بر همه چیزی توانا است

و او است غالب فوق بندگانش و او است درستکردار آگاه

قُلْ أَىُّ شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ ٱللَّهُ شَهِيدٌۢ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۖ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِۦ ۖ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ َءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ ٱللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِىءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ ۖ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ ۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَّا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِۦ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمْ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا۟ وَٱللَّهُ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

أَنظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَآءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا أَسْطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۚ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وَقَفُوا۟ عَلَىٰ ٱلنَّارِ فَقَالُوا۟ يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا گواه است میان من و میان شما و وحی فرستاده شد بمن این قرآن تا بترسانم شما را بان و آنرا که برسد آیا شما هر آینه گواهی میدهید که با خدا است الهان دیگر بگو گواهی نمیدهم بگو جز این نیست او خدائیسـت یکتا و بدرستی که من بیزارم از آنچه شرک میاورید

آنان که دادیمشان کتاب می‌شناسند آنرا همچنانکه می‌شناسند پسران خود را آنها که زیان کردند بر نفسهای خود پس ایشان نمی‌گروند

و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیت‌های او را بدرستی که او رستگار نمی‌کند ستمکاران را

و روزی که حشر کنیم ایشان را همگی پس گوئیم از برای آنان که شرک آوردند کجایند انبازاتنان که بودید گمان میبردید

پس نباشد معذرت ایشان مگر آنکه گویند بخدا قسم که پروردگار ماست که نبودیم مشرکان

بنگر که چگونه دروغ بستند بر خودهاشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند

و از ایشان کسی است که گوش میدارد بتو و گردانیدیم بر دلهاشان پرده‌ها مبادا که بفهمند آنرا و در گوشه‌اشان گرانی و اگر ببینند هر علامتی را نمی‌گروند بان تا آنکه چون آیند ترا مجادله کنند با تو می گویند آنان که کافر شدند نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان

و ایشان باز میدارند از آن و دوری میکنند از آن و هلاک نمی‌کنند مگر نفسهای خود را و نمی‌دانند

و اگر بینی هنگامی را که باز داشته شده باشند بر آتش پس گویند ای کاش ما برگردانیده می‌شدیم و تکذیب نمی‌کردیم ما آیت‌های پروردگار خود را و میبودیم از گروندگان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

۲۹

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۰

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۳۱
۱۰۵

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَّا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

۳۲

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَلَّادَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۳۳

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

۳۴

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَتْهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ
جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ

۳۵

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

بلکه ظاهر شد مر ایشان را آنچه بودند پنهان میداشتند از
پیش و اگر برگردانیده میشدند عود می‌کردند بانچه نهی
کرده شده بودند از آن و بدرستی که ایشان دروغگویانند

و گفتند نیست آن مگر زندگانی ما در دنیا و نباشیم ما بر
انگیخته شدگان

و اگر بینی هنگامی که باز داشته باشند بر پروردگارشان
گوید آیا نیست این بحق گویند آری بحق پروردگار ما گوید
پس بچشید عذاب را بسبب بودتتان کافران

بتحقیق زیان کردند آنان که تکذیب کردند رسیدن بجزای
خدا را تا چون آید ایشان را قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما
در آنچه تقصیر کردیم در آن و ایشان بر می‌دارند وزرهای
خود را بر پشتهای خود آگاه باشید بد است آنچه بر می‌دارند
به پشت

و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و هر آینه سرای آخرت بهتر
است از برای آنان که میپرهیزند آیا پس در نمی‌یابید بعقل

بتحقیق میدانیم که اندوهناک می‌سازد ترا آنچه میگویند
پس بدرستی که ایشان تکذیب نمی‌کنند ترا و لیکن
ستمکاران بآیت‌های خدا انکار میکنند

و بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان چند پیش از تو پس
صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند و رنجانیده شدند تا
آمد ایشان را یاری ما و نیست بدل کننده مر سخنان خدا را
و بحقیقت آمد ترا از خبر فرستاده شدگان

و اگر چه باشد که عظیم آمده بر تو اعراض ایشان پس اگر
توانی که بجویی نفقتی در زمین یا نردبانی در آسمان پس
بیاری ایشان را علامتی و اگر خواستی خدا هر آینه جمع
کردی ایشان را بر هدایت پس مباحش البته از نادانان

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

۳۷

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَن يَشَاءُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنِ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

۴۱

بَلْ إِلَٰهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

۴۲

۱۰۶۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

۴۳

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۴۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

اجابت نمی‌کنند مگر آنان که می‌شنوند و مردگان بر میانگیزشان خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او علامتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا توانا است بر آنکه فرو فرستد معجزه و لیکن بیشترین ایشان نمی‌دانند

و نیست هیچ جنبنده در زمین و نه پرنده که میبرد بدو بالش مگر آنکه اصنافی چندند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارشان حشر کرده میشوند

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را کرانند و گنگانند در تاریکی‌ها کسی را که می‌خواهد خدا وامی‌گذارد و کسی را که می‌خواهد میگرداندش بر راه راست

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را روز قیامت آیا جز خدا را می‌خوانید اگر هستید راستگویان

بلکه او را می‌خوانید پس میبرد از شما آنچه می‌خوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینمائید

و بحقیقت فرستادیم بسوی امت‌هائی پیش از تو پس گرفتیم ایشان را به سختی و رنجوری باشد که ایشان زاری کنند

پس چرا چون آمد ایشان را سختی ما زاری کردند و لیکن سخت شد دل‌های ایشان و آرایش داد از برای ایشان دیو رجیم آنچه بودند که میکردند

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بان گشودیم بر ایشان درهای هر چیزی را تا آنکه چون شاد شدند بانچه داده شدند گرفتیم ایشان را ناگهان پس آنگاه ایشان نومیدانند

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیانست

۴۶

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۖ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْأَيِّتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو خبر دهید اگر گرفت خدا گوشتان و چشمهاتان را و مهر نهاد بر دلهاتان کیست خدائی جز خدا که بیاورد شما را بان بنگر چگونه مکرر میاوریم آیتها را پس ایشان اعراض میکنند

۴۷

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا بناگاه یا آشکار آیا هلاک کرده میشود مگر گروه ستمکاران

۴۸

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و نمیفرستیم مرسلان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان پس آنکه گروید و شایسته شد پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

۴۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را برسد ایشان را عذاب بسبب بودنتشان که فسق میکردند

۵۰

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانههای خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم مر شما را که من فرشتهام پیروی نمیکنیم مگر آنچه وحی میشود بمن بگو آیا یکسانند نابینا و بینا آیا پس اندیشه نمیکنید

۵۱
۱۰۷۲

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و بترسان بان آنان را که میترسند که محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مر ایشان را از جز او ناصری و نه شفاعت کننده باشد که ایشان بپرهیزند

۵۲

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

و مران آنان را که میخوانند پروردگارشان را بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نیست از حساب تو بر ایشان هیچ چیز پس میرانی ایشان را پس خواهی شد از ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

و همچنین امتحان کردیم برخی از ایشان را ببرخی هر آینه گویند آیا این گروهند که منت نهاد خدا بر ایشان از میان ما آیا نیست خدا دانانتر بشکرگزاران

۵۴

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و چون آید ترا آنان که میگردند بآیت‌های ما پس بگو سلام بر شما نوشته پروردگار شما بر خودش رحمت بدرستی که کسی که کرد از شما بدی را بنادانی پس توبه کرد پس از آن و صالح شد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

۵۵

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

و همچنین تفصیل میدهیم آیت‌ها را و تا روشن شود راه گناهکاران

۵۶
۱۰۸

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

بگو بدرستی که من نهی کرده شدم که بپرستم آنان را که میخوانید از جز خدا بگو پیروی نمی‌کنم مرادهای شما را بحقیقت گمراه شده باشم آنگاه و نباشم از هدایت یافتگان

۵۷

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْصِلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

بگو بدرستی که من بر دلیلی از پروردگارم و تکذیب کردید آنرا نیست نزد من آنچه که می‌شتابید بان نیست حکم مگر خدا را بیان میکند حق را و اوست بهترین حکم‌کنندگان

۵۸

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه بشتاب می‌خواهید آنرا هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا دانانتر است به ستمگران

۵۹
حزب
۵۴

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و نزد او است کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر او و میداند آنچه در بیابان و دریا است و ساقط نمی‌شود هیچ برگی مگر که میداند آنرا و نه دانه در تاریکی‌های زمین و نه تری و نه خشکی مگر که در کتابی باشد روشن

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرِفُ الْأَيَّاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي عَايَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و او است که متوفی کند شما را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس بر میانگیزاند شما را در روز تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی او است مرجع شما پس خبر دهد شما را بانچه بودید که می‌کردید

و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگهبانان تا چون بیاید یکی از شما را مرگ بمیرانند او را فرستاده‌های ما و ایشان تقصیر نمی‌کنند

پس باز گردانیده میشوند بسوی خدا خداوندشان است که حق است آگاه باشید مر او راست حکم و او است سریعتر حساب کنندگان

بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بر و بحر میخوانیدش بزاری و نهانی که اگر برهاند ما را از این هر آینه باشیم از شکرگزاران

بگو خدا میرهاند شما را از آن و از هر اندوهی پس شما شرک میاورید

بگو اوست قادر بر آنکه بر انگیزد بر شما عذابی از زبرتان یا از زیر پاهاتان یا بهم اندازدتان گروههائی غیر متفق و بچشاند برخی از شما را آسیب برخی بنگر چگونه میگردانیم آیت‌ها را باشد که ایشان بفهمند

و تکذیب کردند آنرا قوم تو و او است حق بگو نیستم بر شما وکیل

از برای هر خبری وقتی تحقیقی است و زود باشد که بدانید

و چون بینی کسانی را که گفتگو می‌کنند در آیت‌های ما پس رو بگردان از ایشان تا در آیند در سخنی جز آن و اگر فراموش تو گرداند شیطان پس منشین پس از یاد آمدن با گروه ستمکاران

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَكِنَّ
ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و نیست بر آنان که میپرهیزند از حساب ایشان از هیچ چیز
و لکن پند داد نیست باشد که ایشان بپرهیزند

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَذَكِّرْ بِهِ ۚ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

۷۰

و واگذار آنان را که فرا گرفتند دینشان را بازی و هزلی و
بفریفت ایشان را زندگانی دنیا و پند ده بان که گیراینده
شود نفسی بآنچه کسب کرده نیست مر او را از جز خدا
دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا بدهد هر فدائی
گرفته نشود از آن گروه آنانند که گیراینده شدند بآنچه
کسب کردند مر ایشان را است آشامیدنی از آب جوشان و
عذابی دردناک بسبب آنچه بودند کافر می‌شدند

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ
أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي
الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُوَ أَصْحَبٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ انْتِنَا قُلْ
إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأَمْرًا لِّنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۷۱
۱۱۰

بگو آیا بخوانیم از غیر خدا آنچه نفع نمیدهد ما را و ضرر
نمی‌رساند ما را و باز پس رویم بر پاشنه‌هامان پس از آنکه
هدایت کرد ما را خدا چون کسی که او را از راه بیرون برده
باشند شیطانها در زمین حیران مر او را رفیقان باشند که
میخوانده باشند او را بهدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستی
که هدایت خدا آنست هدایت و مامور شده‌ایم که گردن
نهییم مر پروردگار جهانیان را

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۷۲

و اینکه بر پای دارید نماز را و بپرهیزید از او و او است
آنکه بسوی او محشور خواهید شد

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ
كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۷۳

و اوست که آفرید آسمانها و زمین را بر راستی و روزی که
میگوید بشو پس میشود گفتنش حق است و مر او راست
پادشاهی روزی که دمیده شود در صور دانای نهان و آشکار
و اوست درست‌کردار آگاه

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ اتَّخِذْ أُصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۷۵

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

۷۶

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

۷۷

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

۷۸

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۷۹

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۸۰

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۚ وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۸۱

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ ۚ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و هنگامی که گفت ابراهیم مر پدرش آرر را آیا فرا میگیری
بتها را خدایان بدرستی که میبینم ترا و قوم ترا در
گمراهی روشن

و همچنین مینمودیم ابراهیم را عجایب آسمانها و زمین و تا
بوده باشد از یقین کنندگان

پس چون تاریک شد بر او شب دید ستاره را گفت اینست
پروردگار من پس چون غائب شد گفت دوست ندارم فرو
روندگان را

پس چون دید ماه را که بر آمد گفت اینست پروردگار من
پس چون غایب شد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا
پروردگارم هر آینه خواهم بود از گروه گمراهان

پس چون دید آفتاب را طالع گفت اینست پروردگارم این
بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم بدرستی که
من بیزارم از آنچه شرک می‌آورید

بدرستی که من متوجه گردانید وجهم را از برای آنکه پدید
آورد آسمانها و زمین را حقگرای و نیستم من از شرک
آوردندگان

و مجادله کردند با او قومش گفت آیا مجادله میکنید در خدا
و بتحقیق هدایت کرد مرا و نمی‌ترسم از آنچه شریک
میگردانید با او مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی را
احاطه کرده پروردگارم همه چیز را از راه دانش آیا پس پند
نمی‌گیرید

و چگونه می‌ترسم از آنچه شریک گرفتید و نمی‌ترسید که
شما شریک گرفتید بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشد بان
بر شما حجتی پس کدامیک از این دو فرقه سزاوارترند
بایمن بودن اگر هستید که میدانید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّنْ نَّشَأٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ۖ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ ۚ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ ۚ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ

وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءُ ۚ مِّنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَافِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهَدَاهُمْ أَقْتَدِهٖ ۚ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

آنان که گرویدند و نیامیختند ایمانشان را بستم آن گروه مر
ایشان را ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان

و آن بود دلیل ما که دادیم آنرا بابراهیم بر قومش بلند
میگردانیم ما مراتب آنرا که میخواهیم بدرستی که
پروردگار تو درستکردار دانا است

و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم
و نوح را هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و
سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون و همچنین سزا
دهیم نیکوکاران را

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از شایستگان

و اسمعیل را و الیسع را و یونس را و لوط را و همه را
فرونی دادیم بر جهانیان

و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و
برگزیدیمشان و هدایت کردیمشان بسوی راه راست

آن هدایت خدا است هدایت میکند بان آنرا که میخواهد از
بندگان و اگر شرک آورده بودند باطل شده بود از ایشان
آنچه بودند که می کردند

آن گروه آنانند که دادیمشان کتاب و حکمت و پیغمبری پس
اگر کافر شوند بانها اینها پس بحقیقت باز می داریم بانها
گروهی را که نباشند بانها کافران

آن گروه کسانی اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان
اقتدا کن بگو نمی خواهم از شما بان مزدی نیست آن مگر
پند دادنی مر جهانیان را

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۚ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۚ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۚ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و نشاختند خدا را سزای شناختنش چون گفتند فرو نفرستاد خدا بر انسانی هیچ چیز را بگو کیست که فرو فرستاد تورا را که آورد آنرا موسی روشنائی و هدایت از برای مردمان میگردانید آنرا پارچه کاغذها ظاهر میکنید آنها را و پنهان میکنید بسیاری را و آموخته شدید آنچه را نمی‌دانستید شما و نه پدرانتان بگو خدا فرستاد پس بگذار ایشان را در گفتارشان بازی کنند

و این کتابی است که فرو فرستادیم آنرا مبارک تصدیق کننده آنچیزی که باشد میان دو دستش و از برای آنکه بترسانی اهل مکه را و آنکه باشد گرداگردش و آنان که می‌گردند بآخرت می‌گردند بان و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند

و کیست ستمکارتر از آنکه افتراء کرد بر خدا دروغی را یا گفت وحی شد بمن و وحی نشد باو چیزی و کسی که گفت زود باشد که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا و اگر ببینی هنگامی که ظالمان باشند در سكرات موت و ملائکه باشند گشایندگان دستهای خود را که بیرون کنی جانهاشان را امروز جزا داده شوید عذاب خواری بسبب بودنتان که می‌گفتید بر خدا ناحق را و بودنتان که از آیت‌هایش سرکشی میکردید

و هر آینه بتحقیق که آمدید بسوی ما تنها همچنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را تملیک کرده بودیم بشما پس پشت‌هاتان و نمی‌بینیم با شما شفیعان شما را که گمان کردید که ایشان در شما انبازانند بحقیقت بریده شد میانتان و گمشد از شما آنچه بودید گمان میکردید

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالْتَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

بدرستی که خدا شکافنده دانه و هسته است بیرون میاورد
زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده آن
خدای شما است پس کجا روگردان میشوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

شکافنده عمود صبح و گردانید شب را آرامگاه و آفتاب و
ماه را بشماره روندگان آن تقدیر خدای غالب دانا است

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و او است که گردانید برای شما ستاره‌ها را تا راه یابید
بسبب آنها در تاریکی‌های خشکی و دریا بتحقیق تفصیل
دادیم آیات‌ها را برای قومی که میدانند

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

و اوست که آفرید شما را از یک نفس پس جای قراری است
و جای بامانت بودنی بتحقیق تفصیل دادیم آیات‌ها را برای
قومیکه بفهمند

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

و او است که فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون
آوردیم بان رستنی همه چیز را پس بیرون آوردیم از آن
سبزه که بر میاوریم از آن دانه بر یکدیگر سوار و از درخت
خرما از شکوفه‌اش خوشه‌های نزدیک بهم و بوستانها از
انگورها و زیتون و انار شبیه بهم و ناشبیه بهم بنگرید به
ثمرش چون بار میاورد و رسیدنش بدرستی که در آن هر
آینه نشانه‌ها است از برای گروهی که می‌گردند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَفُوا لَهُۥٓ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَنَهُۥ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

و گردانیدند از برای خدا انبازان جن را و آفرید آنها را و
تراشیدند از برای پسران و دختران بدون دانشی منز
است او و برتر است از آنچه نسبت میدهند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُۥ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نخست آفریننده آسمانها و زمین است کجا باشد مر او را
فرزندی و نباشد مر او را زنی و آفرید همه چیز را و او بهمه
چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ
بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَّاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

آنست خدا پروردگارتان نیست خدائی مگر او که آفریدگار
همه چیز است پس بپرستید او را و او بر همه چیز کارگذار
است

در نیابد او را دیده‌ها و او در مییابد دیده‌ها و اوست باریک
بین آگاه

بتحقیق آمد شما را دلیل‌های بینش بخش از پروردگارتان
پس هر که بینا شد پس باشد برای خودش و کسی که کور
ماند پس باشد بر خودش و نیستم من بر شما نگهبان

و همچنین مکرر میاوریم آیت‌ها را و تا مبدا گویند درس
خوانده‌ای و برای آنکه بیان کنیم آنرا از برای گروهی که
میدانند

پیروی کن آنچه وحی کرده شد بتو از پروردگارت نیست
خدائی مگر او و روی بگردان از شرک آورندگان

و اگر خواسته بود خدا شرک نمی‌آوردند و نگردانیدیم ترا
بر ایشان نگهبان و نیستی تو بر ایشان کار گذار

و دشنام ندهید آنان را که می‌خوانند از غیر خدا پس
دشنام دهند خدا را از روی تعدی بدون دانشی همچنین
آراستیم برای هر گروهی کردارشانرا پس بسوی
پروردگارشانست بازگشت ایشان پس خبر دهد ایشان را
بانچه بودند که می‌کردند

و سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر آید
ایشان را آیتی هر آینه بگروند بآن بگو جز این نیست که
آیت‌ها نزد خدا است و چه چیز آگاه کرد شما را که آن آیات
چون آید ایشان را ایمان نخواهند آورد

و بر می‌گردانیم دلهاشان را و چشمهایشان را همچنانکه ایمان
نیآوردند بان اول بار و وامیگذاریمشان در زیاده رویشان
که سرگردان باشند

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر آنکه ما فرو فرستاده بودیم بایشان فرشتگان را و سخن کرده بود با ایشان مردگان و جمع آورده بودیم بر ایشان همه چیز را روبرو نبودند که ایمان آورند مگر آنکه خواسته باشد خدا و لیکن بیشترین ایشان نادانانی میکنند

۱۱۲

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و همچنین گردانیدیم از برای هر پیغمبری دشمنی شیاطین انس و جن میرساند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتار باطل را از برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نکردندی آنرا پس واگذار ایشان را بآنچه افترا می‌کنند

۱۱۳

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

و تا میل کند بان دلهای آنان که نمی‌گروند باخرت و تا پسند کنند آنرا و تا کسب کنند آنچه را ایشانند کسب کنندگان

۱۱۴

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتَغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

آیا پس جز خدا را بجویم حکم کننده و او است که فرو فرستاد بشما کتاب را تفصیل داده شده و آنان که دادیم ایشان را کتاب میدانند که آن فرو فرستاده شده است از پروردگارت بحق پس مباش البته از شرک آورندگان

۱۱۵

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و تمام شد کلمه پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست بدل کننده مر سخنانش را و اوست شنوای دانا

۱۱۶

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

و اگر اطاعت کنی اکثر کسانی را که در زمینند گمراه می‌کنند ترا از راه خدا پیروی نمی‌کنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه بگمان حکم کنند

۱۱۷

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر بکسی که گم میشود از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان

۱۱۸

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ ۚ مُؤْمِنِينَ

پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن اگر هستید بآیت‌هایش گروندگان

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شده نام
خدا بر آن و بتحقیق که تفصیل داد از برای شما آنچه را
حرام کرد بر شما مگر آنچه مضطر شدید بان و بدرستی که
بسیاری هر آینه گمراه می‌کنند بخواهش‌هایشان بدون دانشی
بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بتعدی کنندگان

وَذَرُوا ظَهَرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

و وا گذارید بیرون گناه و درونش را بدرستی که آنها که
کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شود بآنچه
بودند که کسب می‌کردند

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

و مخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر آن و بدرستی
که آن هر آینه فسق است و بدرستی که شیاطین هر آینه
میرسانند پنهانی به دوستانشان تا مجادله کنند با شما و اگر
اطاعت کنید ایشان را بدرستی که شما هر آینه باشید
مشرکان

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و گردانیدیم از
برای او نوری که راه میرفته باشد بان در مردمان چون
کسیست که صفت او اینست که در تاریکی‌ها است نیست
بیرون آینده از آن همچنین آراسته شد از برای کافران
آنچه بودند که میکردند

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

و همچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگان را گناهکارانش تا
مکر کنند در آن و مکر نمی‌کنند مگر بخودهایشان و نمی‌یابند

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و چون آید ایشان را آیتی گویند هرگز نگریم تا آنکه داده
شویم مانند آنچه داده برسولان خدا خدا داناتر است که کجا
میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد آنان را که گناه
کردند خواری نزد خدا و عذابی سخت بسبب بودنشان که
مکر میکردند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۶:
انعام
۱۲۵
/۱۶۵

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۶

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۷
حزب
۵۸

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ أُسْتُكْثِرْتُمْ مِّنَ الْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَّكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۲۸

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۲۹

يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

۱۳۰
۱۱۷۲

ذَٰلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

۱۳۱

پس کسی که بخواهد خدا راه نماید او را می‌گشاید سینه او را از برای اسلام و کسی را که بخواهد او بگذارد او را می‌گرداند سینه او را تنگ بسیار تنگ گویا بالا میرود در آسمان همچنین می‌گرداند خدا عذاب را بر آنان که نمی‌گروند

و اینست راه پروردگارت که راست است بحقیقت تفصیل دادیم آیت‌ها را برای گروهی که پند می‌پذیرند

از برای ایشانست خانه سلامت نزد پروردگارشان و او ولی ایشانست بآنچه هستند که میکنند

و روزی که حشر کند ایشان را همه ای گروه جن بحقیقت بسیار گردانیدید از آدمیان و گفتند دوستانشان از آدمیان پروردگار ما برخوردار شدند برخی از ما ببرخی و رسیدیم ما به اجلمان که تعیین کردی از برای ما گفت آتش مسکن شما است جاودانیان در آن مگر آنچه خواست خدا بدرستی که پروردگار تو درست کردار دانا است

و همچنین صاحب اختیار می‌گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی بسبب آنچه هستند که کسب میکردند

ای گروه جن و انس آیا نیامد شما را رسولانی چند از شما که بخوانند بر شما آیت‌های مرا و بیم دهند شما را از رسیدن روزتان اینروز گفتند گواهی دادیم بر خودهامان و فریب داد ایشان را زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خودهانشان که ایشان بودند کافران

آن از اینست که نیست پروردگارت هلاک کننده اهل قریه‌ها را بستم و اهلشان باشند غافلان

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و از برای هر یک مراتبی است از آنچه کردند و نیست پروردگارت غافل از آنچه میکنند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگارت بینیاز صاحب رحمت است اگر خواهد میبرد شما را و جانشین میگرداند از بعد شما آنچه را خواهد همچنانکه پدید آورد شما را از فرزندان جمعی دیگر

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

بدرستی که آنچه وعده کرده شده‌اید هر آینه آینده است و نیستید شما عاجز کنندگان

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو ای قوم من کار کنید بر وفق توانائی خود بدرستی که من عمل کننده‌ام پس زود باشد که بدانید کسی را که می‌باشد بر او را عاقبت آن سرای بدرستی که رستگار نمی‌شوند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و گردانیدند از برای خدا از آنچه آفرید از کشت و شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این از برای خداست بگمان فاسدشان و این از برای انبازان ما است پس آنچه باشد از برای انبازانشان پس نمی رسد بخدا و آنچه باشد از برای خدا پس آن میرسد به انبازانشان بد است آنچه حکم می‌کنند

وَكَذَٰلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و همچنین آراستند از برای بسیاری از مشرکان کشتن اولادشان انبازانشان تا هلاک سازند ایشان را و تا ملبس گردانند بر ایشان دینشان را و اگر خواسته بود خدا نمی‌کردند آنرا پس واگذار ایشان را و آنچه می‌بندند بدروغ

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرِمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گفتند این اشتر و گاو و گوسفند و کشتزاریست که حرام
است نمی‌خورند آنها را مگر کسی که بخواهیم بگمان
فاسدشان و شتر و گاو و گوسفند که حرام گردانیده شده
پشته‌اشان و شتر و گاو و گوسفندیست که یاد نمی‌کنند نام
خدا را بر زن‌ها دروغ بستنی بر او زود باشد که جزا دهد
ایشان را بسبب بودنشان که افتراء میکردند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ عَلِيمٌ

و گفتند آنچه در شکم این شتر و گاو و گوسفند است خالص
از برای مردان ما است و حرام است بر جفت‌های ما و اگر
باشد مردار پس ایشان در آن انبازانند زود باشد که جزا
دهد ایشان را وصفشان را بدرستی که او حکیم داناست

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

بتحقیق زیان کردند آنان که کشتند اولادشان را به کم
خردی بدون دانش و حرام گردانیدند آنچه روزی کردشان
خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و
نبودند هدایت یافتگان

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

و اوست که پدید آورد بستانها را بر داربست انداختنی‌ها و
غیر بر داربست انداختنی‌ها و درخت خرما و کشت را مختلف
ثمر خوردنی او و زیتون را و انار را شبیه بهم و ناشبیه بهم
بخورید از ثمرش چون ثمر دهد و بدهید حقش را روز
درویدنش و اسراف نکنید بدرستی که او دوست ندارد
اسراف کنندگان را

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حُمُولَةٌ وَفَرَّشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و از شتر و گاو و گوسفند باربردار و فرش‌ی بخورید از آنچه
روزی کرده بشما خدا و پیروی نکنید کامهای شیطان را
بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأَنْثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت جفت از میش دو و از گوسفند مویینه دو بگو آیا آن
دو نر را حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را مشتمل
باشد بر آن رحمهای آن دو ماده خبر دهید مرا بدانند اگر
هستید راستگویان

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ
الْأَنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهِذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نر را حرام گردانید یا دو
ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده آیا
بودید حاضران چون وصیت کرد شما را خدا باین پس
کیست ستمکارتر از آن که بست بر خدا دروغی را تا گمراه
کند مردم را بدون دانش بدرستی که خدا راه ننماید گروه
ستمکاران را

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو نمیابم در آنچه وحی شده بمن حرام شده بر خورنده که
میخورد آنرا مگر آنکه بوده باشد مردار یا خون ریخته شده
یا گوشت خوک بدرستی که آن پلید است یا فسقی که بانگ
زده شده از برای غیر خداست بان پس کسی که مضطر شد
غیر باغی و نه تجاوز کننده پس بدرستی که پروردگار تو
آمرزنده مهربانست

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

و بر آنان که یهود شدند حرام کردیم هر صاحب ناخنی را و
از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیههای آن دو را
مگر آنچه برداشت پشتهای آن دو یا رودهها یا آنچه آمیخته
باشد به استخوان آن جزا دادیم ایشان را بسبب ظلمشان و
بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب
رحمت وسیع است و باز داشته نمی‌شود عذابش از گروه
ستمکاران

۱۴۸

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

زود باشد بگویند آنان که شرک آوردند اگر خواسته بود
خدا شرک نمی‌آوردیم ما و نه پدران ما و نه حرام می‌کردیم
هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند آنان که بودند پیش از
ایشان تا چشیدند عقوبت ما را بگو آیا هست نزد شما هیچ
علمی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمی‌کنید مگر
گمان را و نیستید شما مگر آنکه بگمان کار میکنید

۱۴۹

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو پس مر خدا راست حجت بالغه یعنی دلیل تام پس اگر
خواسته بود خدا هر آینه هدایت کرده بود شما را همگی

۱۵۰

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو بیاورید گواهاتان را آنان که گواهی میدهند که خدا
حرام کرده این را پس اگر شهادت دادند پس گواهی مده با
ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنان را که تکذیب کردند
آیت‌های ما را و آنان که نمی‌گردند باختر و ایشان
پروردگارشان برابر میکنند بتان را

۱۵۱
حزب
۶۰
۱۲۰هـ

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَدِّكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بگو بیائید بخوانم آنچه حرام کرد پروردگار شما بر شما که
شریک مسازید باو چیزی را و به والدین خوبی کردن و
نکشید فرزندان را از ترس افلاس ما روزی میدهیم شما
و ایشان را و پیرامون مگردید کارهای بد را آنچه ظاهر باشد
از آن و آنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام
گردانید خدا مگر بحق آن وصیت کرد شما را بان باشد که
شما دریابید بعقل

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و پیرامون نگردید به مال یتیم مگر بانچه آن بهتر است تا برسد بقوه‌اش و تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت تکلیف نمی‌کنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش و چون بگوئید پس عدالت کنید و اگر چه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا وفا کنید این است وصیت کرد شما را بان باشد که شما پند گیرید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و آنکه این راه من است راست پس پیروی کنید آنرا و پیروی مکنید راهها را پس جدا گرداند شما را از راهش اینست که وصیت کرد شما را بان باشد که شما بپرهیزید

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

پس دادیم موسی را کتاب برای تمامی بر کسی که خوبی کرد و برای تفصیل مر همه چیز را و برای هدایت و رحمت باشد که ایشان به لقاء پروردگارشان ایمان آرند

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و این قرآن کتابی است که فرو فرستادیمش مبارک پس پیروی کنید آنرا و بپرهیزید باشد که شما رحم کرده شوید

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

که مبدا گوئید فرو فرستاده نشد کتاب مگر بر دو طائفه پیش از ما و بدرستی که هستیم از خواندنشان هر آینه بی‌خبران

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَن ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

یا گوئید اگر آنکه فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب هر آینه بودیم هدایت یافته‌تر از ایشان پس بتحقیق آمد شما را حجتی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدا را و اعراض کرد از آنها بزودی جزا می‌دهیم آنان را که اعراض میکنند از آیتهای ما بد عذابی بسبب بودنشان که اعراض میکردند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمُ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت روزی که بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت نفع نمیدهد نفسی را ایمان آوردنش که نبوده ایمان آورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش خیری بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم

بدرستی که آنان که متفرق ساختند دینشان را و بودند گروه گروه نیستی تو از ایشان در چیزی مسئول جز این نیست که کارشان با خداست پس خبر دهد ایشان را بآنچه بودند که میکردند

کسی که آورد نیکی را پس مر او راست ده چندان آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشود مگر مانندش و ایشان ستم کرده نشوند

بگو بدرستی که من هدایت کرد مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم حق گرای و نبود از شرک آوردگان

بگو بدرستی که نماز من و عبادتم و زندگیم و مردنم مر خدای راست که پروردگار جهانیانست

نیست شریکی مر او را و بان فرموده شدهام و من اول متقداانم

بگو آیا جز خدا را بجویم پروردگار و اوست پروردگار همه چیز و کسب نمیکند هر نفسی مگر بر خودش و بر نمیدارد بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شما است بازگشت شما پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید

و اوست که گردانید شما را خلیفهها در زمین و برتری داد بعضی از شما را بالای بعضی بمراتب تا ببازماید شما را در آنچه دادتان بدرستی که پروردگار تو زود عقوبت است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربان است.

المص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصِّ

۱
حزب
۶۱
۱۲۲

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِئُنْذِرَ
بِهِ ۚ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

۲

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ ۚ
أُولَٰئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۳

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

۴

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

۵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

۶

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

۸

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ بِمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُظْلَمُونَ

۹

وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۱۰

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِئَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُن مِّنَ
السَّاجِدِينَ

۱۱
۱۲۳

کتابیست فرو فرستاده شد بتو پس نباید که باشد در سینه
تو تنگی از آن تا بترسانی بان و پند داد نیست مر گروندگان
را

پیروی کنید از آنچه فرو فرستاده بشما از پروردگارتان و
پیروی نکنید از جز او دوستان را اندکی پند می‌گیرید

و بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا پس آمد آنرا عذاب
ما شب هنگام یا بودند خفتگان نیمروز

پس نبود درخواستشان وقتی که آمد ایشان را عذاب ما
مگر آنکه گفتند بدرستی که ما بودیم ستمکاران

پس هر آینه خواهیم پرسید البته از آنانکه فرستاده شد
بایشان و هر آینه بپرسیم البته از فرستادگان

پس هر آینه خواهیم خواند بر ایشان بعلم و نبودیم ما
غائبان

و سنجیدن اعمال در آنروز حق است پس هر که گران آمد
سنجیدنهایش پس آنها ایشانند رستگاران

و هر که سبک آید سنجیدنهایش پس آنها آنانند که زیان
کردند بنفسهای خود بسبب بودندشان که بآیت‌های ما ستم
میکردند

و بتحقیق که صاحب تصرف کردیم شما را در زمین و
گردانیدیم از برای شما در آن مایه‌های عیش و زندگی
اندکی شکر می‌کنید

و بتحقیق آفریدیم شما را پس شکل دادیم شما را پس
گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید مر آدم را پس سجده
کردند مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۚ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۚ لَّمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ اسُّكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

گفت چه چیز منع کرد ترا که سجده نکنی آدم را چون امر کردم ترا گفت من بهترم از آن آفریدی مرا از آتش نورانی و آفریدی او را از گل ظلمانی

گفت پس فرو شو از آن پس نباشد مر ترا که تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستی که تو از ذلیلانی

گفت مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته میشوند

گفت بدرستی که تو از مهلت دادگانی

گفت بسبب اضلال کردن تو مرا هر آینه می‌نشینم البته از برای ایشان براه تو که راست است

پس هر آینه میایم ایشان را از میان دستهایشان و از پشت سرشان و از طرف راستشان و از چپشان و نخواهی یافت بیشترین ایشان را شکر کنندگان

گفت بیرون رو از آن نکوهیده رانده شده هر آینه آنکه پیروی کرد ترا از ایشان هر آینه پر سازم البته دوزخ را از شما همه

و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هر جا که خواسته باشید و نزدیک نشوید این درخت را پس خواهید شد از ستمکاران

پس وسوسه کرد مر آن دو را شیطان تا ظاهر گرداند مر ایشان را آنچه پوشیده بود از آن دو از عورت‌هایشان و گفت نهی نکرد شما را پروردگار شما از این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از جاودانیان

و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شما را هر آینه از خیرخواهانم

پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر گشت مر ایشان را عورت‌هایشان و در ایستادند که می‌چسبانیدند بر آن دو از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را پروردگارشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم مر شما را بدرستی که شیطان مر شما راست دشمنی آشکار

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

۲۴

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

۲۶
۱۲۴۲

يَبْنَیْ عَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَآتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

۲۷

يَبْنَیْ عَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ
يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۸

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

۲۹

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

۳۰

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

گفتند پروردگارا ستم کردیم بر نفس‌هامان و اگر نیامرزی
تو ما را و نبخشی ما را هر آینه باشیم البته از زیانکاران

گفت فرو شوید بعضی‌تان مر بعضی را دشمن و مر شما
راست در زمین جای قراری و مایه تعیشی تا وقتی

گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید و از آن بیرون
آورده میشوید

ای فرزندان آدم بحقیقت فرو فرستادیم بر شما پوششی که
بپوشد عورت‌های شما را و اساس تجملی و لباس پرهیزگاری
آن بهتر است آن از آیت‌های خداست باشد که ایشان پند
گیرند

ای فرزندان آدم نباید که بغریب شما را شیطان همچنان که
بیرون کرد والدین شما را از بهشت بر می‌کشید از آنها
رختشان را تا بنماید ایشان را عورت‌هاشان را بدرستی که
او می‌بیند شما را او و لشکرش از جاییکه نمی‌بینید ایشان
را بدرستی که ما گردانیدیم شیاطین را یاوران از برای آنان
که نمی‌گروند

و چون کنند کار بدی را گویند که یافته‌ایم ما بر آن پدران
خود را و خدا امر کرده ما را بان بگو بدرستی که خدا امر
نمی‌کند بدی آیا می‌گوئید بر خدا آنچه نمی‌دانید

بگو امر کرد پروردگارم به عدل و راست دارید رویهاتان را
نزد هر مسجدی و بخوانید او را خالص کنندگان از برایش
دین را همچنانکه نخست آفرید شما را عود خواهید کرد

گروهی را هدایت کرد و گروهی را چنان وا گذاشت که ثابت
کرد بر ایشان گمراهی را بدرستی که ایشان گرفتند دیوان
رجیم را دوستان از غیر خدا و می‌پندارند که ایشانند
هدایت یافتگان

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي اُخْرِجَ لِعِبَادِهٖۤهٗ وَالطَّيِّبَتِۙ مِنْ
الرِّزْقِۙ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

۳۲
۱۲۵

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالۡاِثْمَ وَالۡبَغْيَ بِغَيْرِ اِحۡقَاقٍ وَّ اَنۡ تُشۡرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنۡزَلْ
بِهٖۤهٗ سُلۡطٰنًا وَّ اَنۡ تَقُوْلُوْا عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

۳۳

وَلِكُلِّ اُمَّةٍۭ اَجَلٌۭ ۖ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْۙ لَا يَسۡتَاۡخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسۡتَقۡدِمُوْنَ

۳۴

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا ئَتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنۡكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيۡكُمْ
ءَاٰیٰتِيۙ فَمَنۡ اَتَقٰۤی وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیۡهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحۡزَنُوْنَ

۳۵

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِۤاٰیٰتِنَا وَاَسۡتَكۡبَرُوْا عَنْهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ
النَّارِ ۖ هُمْ فِيۡهَا خٰلِدُوْنَ

۳۶

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًاۙ اَوْ كَذَّبَ بِۤاٰیٰتِهٖۚ
اُولٰٓئِكَ يَنۡاَلُهُمْ نَصِيۡبُهُمۡ مِّنَ الْكِتٰبِ ۖ حَتّٰیۙ اِذَا جَآءَتْهُمۡ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوْۤا اَیۡنَ مَا كُنۡتُمْ تَدَّعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
قَالُوْۤا ضَلُّوۡۤا عَنَّا وَشَهِدُوۡۤا عَلٰی اَنۡفُسِهِمۡۙ اَنَّهُمۡ كَانُوۡۤا كٰفِرِيۡنَ

۳۷

ای فرزندان آدم بردارید زیتتان را نزد هر مسجدی و
بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید بدرستی که او دوست
ندارد اسراف کنندگان را

بگو کی حرام گردانید زینت خدا را که بیرون آورد برای
بندگان و پاکیزگان از روزی بگو آن از برای آنها است که
گرویدند در زندگانی دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل
میدهیم آیتها را برای گروهی که میدانند

بگو جز این نیست که حرام گردانید پروردگارم زشتیها را
آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و بدی را و ستم
ناحق را و اینکه شرک آورید بخدا ما دام که فرو نفرستاده
باشد بر آن حجتی و آنکه بگوئید بر خدا آنچه را که
نمیدانید

و از برای هر امتی وقتی است پس چون بیاید وقتشان باز
پس نمیانند ساعتی و زنی و نمیتوانند پیشی گرفت

ای پسران آدم چون بیاید شما را رسولان از شما خواهند
خواند بر شما آیت‌های مرا پس آنکه پرهیزد و کار شایسته
کند پس نباشد بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های مرا و سرکشی کردند از
آنها آن گروه اهل آتشند ایشان در آن جاودانیانند

پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا
تکذیب کرد آیت‌های او را آن گروه میرسد ایشان را بهره
ایشان از آنچه نوشته شد برای ایشان تا وقتی که آمد
ایشان را فرستادگان ما که جان ستانند ایشان را گویند
کجایند آنها که بودید شما میخواندید از غیر خدا گویند گم
شدند از ما و گواهی میدهند بر خودهاشان که ایشان بودند
کافران

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحَيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

گوید خدا داخل شوید در امت‌هایی که بتحقیق گذشتند
پیش از شما از پریان و آدمیان در آتش هر گاه داخل شوند
امتی لعنت میکنند همکیش خود را تا وقتی که ملحق شوند
بیکدیگر در آن همه گویند آخرشان از برای اولشان
پروردگارا اینها گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذابی
مضاعف از آتش گوید از برای هر یک دو چندان است و
لیکن نمیدانید

و گویند اولشان مر آخرشانرا پس نیست شما را بر ما هیچ
فضیلتی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کسب
میکردید

بدرستی که آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را و سرکشی
کردند از آن گشوده نشود برای ایشان درهای آسمان و
داخل نمی‌شوند بهشت را تا وقتی که در آید طناب کشتی یا
شتر نر در سوراخ سوزن و همچنین سزا دهیم گناهکاران را

مر ایشان را است از دوزخ بستری و از بالاشان پوشش‌ها و
همچنین سزا میدهیم ظالمان را

و آن کسانی که گرویدند و کردند کارهای شایسته تکلیف
نمی‌فرمائیم نفسی را مگر باندازه طاقتش آن گروه اهل
بهشتند ایشان در آن جاودانیانند

و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه‌هاشان از کینه میرود از
زیر ایشان نهرها و گویند ستایش مر خدائی را که هدایت
کرد ما را باین و نبودیم که هدایت یابیم اگر نه آن بود که
هدایت کرد ما را خدا بتحقیق آمدند فرستادگان پروردگار
ما بحق و ندا کرده شدند که اینست آن بهشتی که بمیراث
داده شده آنرا بسبب آنچه بودید که می‌کردید

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنُ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَحْجِدُونَ

و ندا کردند اهل بهشت اهل دوزخ را که بحقیقت یافتیم
آنچه وعده کرد ما را پروردگار حق پس آیا یافتید شما آنچه
وعده کرد پروردگار شما حق گویند آری پس ندا کند ندا
کننده میانشان که لعنت خدا بر ستمکاران

آنان که باز می‌دارند از راه خدا و می‌خواهند آنرا کج و ایشان
به آخرت کافرانند

و میان آن دو تا حجابی است و بر اعراف مردانی‌اند که
می‌شناسند همه را به علامتشان و ندا کردند اهل بهشت را
که سلام بر شما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع
میداشتند

و چون گردانیده شود چشمهایشان بجانب اهل آتش گویند
پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران

و ندا کردند اصحاب اعراف مردانی را که می‌شناختند ایشان
را بعلامتشان گویند کفایت نکرد از شما جمع کردن مال و نه
آنچه بودید سرکشی میکردید

آیا اینها کسانی‌اند که سوگند می‌خوردید که نرساندشان خدا
برحمتی داخل شوید بهشت را نیست ترسی بر شما و نه شما
اندوهناک شوید

و ندا خواهند کرد اهل آتش اهل بهشت را که بریزید بر ما
از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند بدرستی که
خدا حرام گردانید آن دو را بر کافران

آنان که گرفتند دینشان را بهزل و بازیچه و فریفتشان
زندگانی دنیا پس امروز فراموششان میکنیم چنانکه
فراموش کردند ملاقات امروزشان را و بودنشان که
بآیت‌های ما انکار می‌ورزیدند

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و بتحقیق دادیم ایشان را کتابی که تفصیل دادیم آنرا بر
علم هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند

آیا انتظار میبرند مگر تأویلش را روزی که بیاید تأویلش
خواهند گفت آنانکه فراموش کردند آنرا از پیش بتحقیق
آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر ما را از
شفیعان پس شفاعت کنند از برای ما یا بر گردانیده شویم
بدنیا پس کنیم جز آنچه بودیم میکردیم بحقیقت زیان
کردند بنفسهایشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افتراء
میکردند

۵۳

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بدرستی که پروردگار شما خدائی است که آفرید آسمانها و
زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش میپوشاند
پرده شب روز را که میجوید آنرا شتاب کتان و آفتاب و ماه و
ستارگان را تسخیر شده‌ها بامر او آگاه باشید مر او راست
آفرینش و فرمان بزرگست خدا پروردگار جهانیان

۵۴
۱۲۸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

بخوانید پروردگارتان را از راه خشوع و پنهانی بدرستی که
او دوست ندارد از حد گذرندگان را

۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از
راه بیم و امید بدرستی که رحمت خدا نزدیکست به
نیکوکاران

۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

و اوست که میفرستد بادهای را بشارت دهندگان میان دو
دست رحمتش تا چون بردارد ابر گرانبار را برانیم آنرا از
برای بلدی مرده پس فرو فرستیم بان آب را پس بیرون
آوریم بان از هر ثمرها همچنین بیرون میاوریم مردگان را
باشد که شما پند گیرید

۵۷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا
أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ۚ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۖ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُم عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْأَمَلُۥ مِنْ قَوْمِهٖ ۖ إِنَّا لَنَرٰكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ

أُبَلِّغُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُۥ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قَالَ الْأَمَلُۥ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ ۖ إِنَّا لَنَرٰكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَمَنطِقُكَ مِنَ الْكٰذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ

و بلد پاکیزه بیرون میاید رستنیهایش باذن پروردگارش و آنچه پلید شد بیرون نمی‌آید مگر اندک بی‌فایده همچنین میگردانیم آیت‌ها را از برای گروهی که شکر میکنند

بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند جمعی از قومش بدرستی که ما می‌بینیم ترا در گمراهی آشکار

گفت ای قوم من نیست با من گمراهی و لیکن من رسولی هستم از پروردگار جهانیان

می‌رسانم شما را رسالت‌های پروردگارم را و پند میدهم شما را و میدانم از خدا آنچه را که نمی‌دانید

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر مردی از شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و باشد که شما رحم کرده شوید

پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هر که با او بود در کشتی و غرق کردیم آنان را که تکذیب کردند آیت‌های ما را بدرستی که آنها بودند گروهی کوران

و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید

گفت آن جماعت که کافر شدند از قومش بدرستی که ما هر آینه می‌بینیم ترا در کم‌خردی و بدرستی که ما هر آینه گمان می‌بریم ترا از دروغ‌گویان

گفت ای قوم من نیست با من کم خردی و لیکن من رسول‌ام از پروردگار جهانیان

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

میرسانم شما را رسالت‌های پروردگارم را و من شما را
خیرخواه امینم

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصۜطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

۶۹

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر
مردی از شما تا بترساند شما را و یاد کنید وقتی که گردانید
شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را در خلق
زیادتی پس یاد کنید نعمت‌های خدا را باشد که شما رستگار
شوید

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۰

گفتند آیا آمدی ما را از برای آنکه بپرستیم خدای یکتا را و
وا گذاریم آنچه را بودند که میپرستیدند پدران ما پس
بیاور بما آنچه وعده میدادی بما اگر هستی از راستگویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتَجِدِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا نَزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۷۱

گفت بتحقیق واقع شد بر شما از پروردگار شما عذابی و
خشمی آیا مجادله می‌کنید با من در نامهایی که نام نهادید
آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بان هیچ از حجتی
پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۲

پس رهانیدیم او را و آنان را که با او بودند برحمتی از نزد
ما و بریدیم دنباله آنان را که تکذیب کردند آیت‌های ما را و
نبودند گروندگان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةُ
اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمَسُّوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ

۷۳
۱۳۱

و فرستادیم به ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بحقیقت
آمد شما را حجتی از پروردگارتان این ناقه خدا است مر شما
را آیتی پس وا گذاریدش که بخورد در زمین خدا و مس
نکنیدش ببدی پس بگیرد شما را عذابی دردناک

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد کنید هنگامی که گردانید شما را خلیفه‌ها از بعد عاد و جای دادتان در زمین که فرا می‌گیرید از جای‌های نرمش قصرها و می‌تراشید از کوه‌ها خانه‌ها پس یاد کنید نعمت‌های خدا را و به تبهکاری مشتایید در زمین فساد کنندگان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

۷۵

گفتند جمعی که سرکشی می‌کردند از قومش مر آنان را که ناتوان شمرده بودند مر آنرا که گروید از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند بدرستی که بآنچه فرستاده شده بان گروندگانیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

۷۶

گفتند آنان که سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه گرویدید بان کافرانیم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أُنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

۷۷

پس پی کردند آن ناقه را و سر باز زدند از امر پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه وعده میدهی بما اگر هستی از فرستادگان

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

۷۸

پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتند در خانه‌هایشان فرومردگان

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

۷۹

پس روی گردان شد از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم بشما رسالت پروردگارم و پند دادم شما را و لیکن دوست نمیدارید پند دهندگان را

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

۸۰

و یاد کن لوط را هنگامی که گفت قومش را آیا میکنید کار زشت را که پیشی نگرفته شما را بان هیچیک از جهانیان

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۸۱

بدرستی که شما هر آینه میائید مردان را از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه اسرافکاران

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۸۳

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

۸۴

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا^ط فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

۸۵
۱۳۲

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا^ط الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا^ط النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا^ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۸۶

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ط وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُكُمْ^ط وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

۸۷

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِى أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از قریه خودتان که آنها مردمانی‌اند که پاک می‌شمارند خود را

پس نجات دادیم او را و کسانش را مگر زنش را که بود از باقیماندگان بھلاکت

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بنگر چگونه بود انجام کار گناهکاران

و فرستادیم بمدین برادرشان شعیب را که گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بتحقیق آمد شما را بینه از پروردگارتان پس تمام کنید پیمانہ و ترازو را و کم نکنید از مردمان چیزهای ایشان را و فساد نکنید در زمین پس از اصلاحش آن بهتر است مر شما را اگر هستید گروندگان

و منشینید بھر راهی کہ بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسی را کہ گروید بان و خواهید آنرا کج و یاد کنید هنگامی کہ بودید اندک پس بسیار کرد شما را و بنگرید چگونه بود انجام کار فساد کنندگان

و اگر باشد طایفه از شما کہ گرویده باشند بانچه فرستاده شدم بان و طایفه نگرویده باشد پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و اوست بهترین حکم کنندگان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشُعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰؤُ كُنَّا كَٰرِهِينَ

۸۹

قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

۹۰

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّا لَنَكُونَنَّ إِذَا لَخَسِرُونَ

۹۱

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَٰثِمِينَ

۹۲

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

۹۳

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمُ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

۹۴

۱۳۳ ر

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

۹۵

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

گفتند آن جمعی که سرکشی کردند از قومش هر آینه
بیرون کنیم ترا البته ای شعیب و آنان که گرویدند با تو از
قریه ما یا باز می‌گردید در دین و کیش ما گفت آیا اگر چه
باشیم کراحت دارندگان

بتحقیق بسته باشیم بر خدا دروغ را اگر باز گردیم در کیش
شما پس از آنکه رهانید ما را خدا از آن و نسزد ما را که
برگردیم در آن مگر آنکه بخواهد خدا پروردگار ما احاطه
کرده پروردگار ما همه چیز از روی علم بر خدا توکل کردیم
پروردگار ما حکم کن میانه ما و میانه قوم ما بحق و توئی
بهترین حکم کنندگان

و گفتند آن جمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی
کردید شعیب را بدرستی که شما آنگاه هر آینه زیانکارانید

پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتید در خانه‌شان
فرورمندگان

آنان که تکذیب کردند شعیب را گویا نبودند در آن آنان که
تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران

پس رو گردانید از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت
رسانیدم شما را پیغامهای پروردگارم و پند دادم شما را
پس چگونه اندوه خورم بر گروه کافران

و نفرستادیم در قریه هیچ پیغمبری مگر که گرفتیم اهل آن
را به سختی و رنجوری باشد که ایشان تضرع کنند

پس تبدیل کردیم بجای بدی خوبی را تا بسیار شدند و
گفتند بحقیقت مس کرد پدران ما را رنجوری و راحت پس
گرفتیم ایشان را ناگاه و ایشان نمیدانستند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَّتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحَىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَٰٓئِهِۦ
فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰
۱۳۴

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

و اگر آنکه اهل قریه‌ها گرویده بودند و پرهیز کرده بودند
هر آینه گشاده بودیم بر ایشان برکت‌ها از آسمان و زمین و
لیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشان را بآنچه بودند
کسب میکردند

آیا پس ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب
ما شب هنگام و ایشان باشند خفتگان

آیا ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب ما
چاشتگاه و ایشان بازی میکنند

آیا پس ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمی‌شود از مکر
خدا مگر گروه زیانکاران

آیا راه ننمود مر آنان را که بمیراث بردند زمین را پس از
اهلش که اگر می‌خواستیم می‌گرفتیمشان بگناهانشان و مهر
میزدیم بر دلهاشان پس ایشان نمی‌شنیدند

این قریه‌ها می خوانیم بر تو از خبرهاشان و بتحقیق آمد
ایشان را رسولانشان با معجزات پس نبودند که بگروند
بانچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر میزند خدا
بر دلهای کافران

و نیافتیم برای بیشترین ایشان هیچ عهدی و آری یافتیم
اکثر ایشان را نافرمانان

پس برانگیختیم از پس ایشان موسی را بآیت‌های ما بسوی
فرعون و جماعتش پس ستم کردند بان پس بنگر چگونه بود
انجام کار فساد کنندگان

و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من رسولی‌ام از
پروردگار جهانیان

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بَبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِينَ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

سزاوار بر آنکه نگوییم بر خدا مگر حق بتحقیق آورده‌ام شما
را بینہ از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را

گفت اگر هستی تو که آمده‌ای بآیتی پس بیاور آنرا اگر
هستی از راستگویان

پس انداخت عصای خود را پس آنگاه آن اژدهائی شد
هویدا

و بیرون کرد دستش را پس آنگاه آن نورانی بود مر
نگرندگان را

گفتند جمعی از قوم فرعون بدرستی که این هر آینه
جادوگریست دانا

میخواهد که بیرون کند شما را از زمیتان پس چه
میفرمائید

گفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع
آورندگان

که بیارند ترا هر جادوگر دانائی است

و آمدند ساحران فرعون را گفتند هر آینه باشد از برای ما
مزدی اگر باشیم ما غالبان

گفت آری و بدرستی که شما هر آینه از مقربانید

گفتند ای موسی یا اینست که میاندازی و یا آنکه باشیم ما
اندازندگان

گفت بباندازید پس چون انداختند جادوئی کردند چشمهای
مردمان را و ترسانیدند ایشان را و آوردند سحری عظیم

و وحی کردیم ما بموسی که ببانداز عصایت را پس هماندم
آن فرو میبرد آنچه را مینمودند بدروغ

پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه که بودند میکردند

پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوارشدگان

و افکنده شدند ساحران سجده کنان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند گرویدیم بپروردگار جهانیان

۱۲۲

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

۱۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

گفت فرعون آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستی که این حيله بود که حيله کردید آنرا در شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید

۱۲۴

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

هر آینه خواهم برید دستهاتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر پس هر آینه بر دار خواهم کرد شما را همه

۱۲۵

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند که ما بپروردگارمان بازگشت کنندگانیم

۱۲۶

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

و بد نمیداری از ما مگر آنکه گرویدیم بآیت‌های پروردگارمان چون آمد ما را پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و بمیران ما را مسلمانان

۱۲۷
۱۳۶ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

و گفتند آن جمع از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی و قوم او را تا فساد کنند در زمین و وا گذارد ترا و الهان ترا گفت بزودی میکشیم پسران ایشان را و باقی میگذاریم زنانشان را و بدرستی که ما فوق ایشانیم غالبان

۱۲۸

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

گفت موسی مر قومش را یاری جوئید بخدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست بمیراث میدهد آنرا بهر که میخواهد از بندگانش و انجام کار از برای پرهیزگارانست

۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت شاید پروردگار شما که هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه می‌کنید

۱۳۰
۱۳۷ر

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

و بتحقیق گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها و کمی از میوه‌ها باشد که ایشان پند گیرند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُٗٓ إِلَّا إِنَّمَا ظَنُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس چون میامد ایشان را خوبی گفتند مر ما را است این و اگر میرسید ایشان را بدی شوم میگرفتند بموسی و کسی که بود با او آگاه باشید که منشأ شرشان نزد خدا است و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ عَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند هر گاه بیاوری ما را بان از آیتی تا سحر کنی ما را بان پس نخواهیم بود مر ترا گروندگان

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ عَايَتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و کنه و غوکها و خون آیتهای مفصل پس سرکشی کردند و بودند گروهی گنهکاران

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنِ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

و چون واقع شد بر ایشان آن عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بانچه عهد کرد نزد تو اگر دفع کنی از ما عذاب را هر آینه بگرویم مر ترا و هر آینه فرستیم با تو بنی اسرائیل را

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان رسنده‌اند آنگاه آنها پیمان می‌شکنند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیمشان در دریا بانکه ایشان تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها بی‌خبران

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

و بمیراث دادیم ما گروهی را که بودند ضعیف شمرده شده بودند مر مشرق‌های زمین و مغرب‌هایش را که برکت پدید آوردیم در آن و تمام شد کلمه پروردگارت که خوبست بر بنی اسرائیل بسبب صبر کردنشان و خراب کردیم آنچه بودند می‌ساختند فرعون و قومش و آنچه بودند بر میافراشتند

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

۱۳۹

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ

۱۴۰

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

۱۴۱

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتِلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

۱۴۲
حزب
۶۷
۱۳۸

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِيقَاتِ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

۱۴۳

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و در گذراندیم بنی اسرائیل را از دریا پس گذشتند بر
جمعی که پاس پرستش میداشتند بر بتانی که مر ایشان را
بود گفتند ای موسی بگردان برای ما الهی همچنانکه مر
ایشان راست الهان گفت بدرستی که شما گروهی نادانید

بدرستی که آنها تباه گردانیده شد آنچه آنها در زندق و باطل
است آنچه هستند که میکنند

گفت آیا غیر خدا بجویم برای شما الهی و او افزونی داد شما
را بر جهانیان

و هنگامی که رهایییم شما را از آل فرعون که عذاب
میکردند شما را بدترین عذاب میکشند پسران شما را و
زنده میگذاشتند زنان شما را و در آن بلایی است از
پروردگارتان بزرگ

و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم آنرا بده
پس تمام شد وقت مقرر پروردگارش چهل شب و گفت
موسی مر برادرش هارون را که جانشین شو مرا در قومم و
اصلاح کن و پیروی مکن راه فساد کنندگان را

و چون آمد موسی بوقت مقرر ما و سخن کرد با او
پروردگارش گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بتو
گفت هرگز نخواهی دید مرا و لیکن بنگر بکوه پس اگر قرار
کرد در جایش پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی
کرد پروردگارش مر کوه را گردانید آنرا ریزه ریزه و برو در
افتاد موسی بیهوش پس چون بیهوش آمد گفت دانم پاک
بودنت را بازگشتم بسوی تو و من اول گردندگانم

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمان
برسالت‌هایم و بکلامم پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از
شکرگزاران

۱۴۵

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

و نوشتیم برای او در لوح‌های توراۃ از هر چیز پندی و بیانی
از برای همه چیز پس بگیر آنرا بجد و جهد و بفرما قومت را
که اخذ کنند باحسنش زود باشد بنمایم شما را سرای
فاسقان

۱۴۶

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

بزودی میگردانم از آیتهایم آنان را که کبر میورزند در
زمین بناحق و اگر ببینند هر آیتی را نمی‌گروند بان و اگر
ببینند راه حق را نمی‌گیرند آنرا راه و اگر ببینند طریق
باطلی را میگیرندش راه آن باین سبب است که ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها غافلان

۱۴۷

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما و رسیدن جزای آخرت
را نابود شد کردارشان آیا جزا داده می‌شوند مگر آنچه را
بودند که میکردند

۱۴۸
۱۳۹

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا
لَّهُمْ خُورًا أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

و گرفتند قوم موسی از بعدش از زیورهایشان گوساله تنی
را که مر او را بود آوازی مانند گاو آیا نمیدیدند که او نه
سخن میکند ایشان را و نه مینماید ایشان را راهی گرفتند
آنرا و بودند ستمکاران

۱۴۹

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و چون افکنده شد در دستهایشان و دیدند که ایشان
بحقیقت گمراه شدند گفتند هر آینه اگر رحمت نکند ما را
پروردگار ما و نیامرزد ما را هر آینه باشیم البته از
زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيَّانَ الْقَوْمَ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَٰمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَبُونَ

وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِيَّيَّ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و چون بازگشت موسی بسوی قومش خشمگین اندوهناک گفت بدا از جانشینی که کردید مرا بعد از من آیا پیشی گرفتید امر پروردگارتان را و افکند لوحها را و گرفت سر برادرش را که میکشید بخود گفت هارون ای پسر مادرم بدرستی که قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بود که بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنان را و قرار مده مرا با گروه ستمکاران

گفت پروردگار من بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمت خود و تویی رحمت کننده‌ترین رحمت کنندگان

بدرستی که آنان که گرفتند گوساله را زود باشد که رسد ایشان را خشی از پروردگارشان و خواری در زندگانی دنیا و همچنین جزا دهیم افترا کنندگان را

آنان که کردند کارهای بد را پس توبه کردند از بعدش و گرویدند بدرستی که پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست

و چون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها بود هدایت و رحمت از برای آنان که آنها از پروردگارشان میترسیدند

و برگزید موسی از قومش هفتاد مرد برای میقات ما پس چون گرفتشان صاعقه گفت ای پروردگارم اگر می‌خواستی هلاک میکردی ایشان را از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه کردند کم خردان از ما نیست آن مگر بلای تو و ا گذاری بان کسی را که میخواهی و راه نمائی کسی را که میخواهی تویی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن ما را و تویی بهترین آمرزندگان

وَكَتُبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْحَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ^ط أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَتِهِ^ط وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و بنویس برای ما در این دنیا خوبی و در آخرت بدرستی که
ما باز گردیم بتو گفت عذابم میرسانم آنرا بهر که میخواهم
و رحمتم فرا گرفت همه چیز را پس بزودی مینویسم آنرا از
برای آنان که میپرهیزند و میدهند زکاة را و آنان که ایشان
بآیت‌های ما میگردند

آنانکه پیروی میکنند آنرسولی را که نبی امی است که
می‌بند او را نوشته شده نزد ایشان در توراۀ و انجیل
میفرمایدشان بکارهای نیک و باز میداردشان از ناپسند و
حلال میکند از برای ایشان پاکیزه‌ها را و حرام میکند بر
ایشان پلیدها را و فرو می‌نهد از ایشان بار گرانشان را و آن
تکالیف شاقه که بود بر ایشان پس آنان که گرویدند به او و
تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند آن
نوری را که فرو فرستاده شد با او آن گروه ایشانند
رستگاران

بگو ای مردمان بدرستی که من رسول خدایم بشما همه آن
خدائی که مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست
خدائی مگر او زنده میکند و می‌میراند پس بگروید بخدا و
رسولش آن پیغمبر منسوب به أم القرى که می‌گردد بخدا و
کلماتش و پیروی کنید او را باشد که شما هدایت یابید

و از قوم موسی امتی باشند که هدایت میکنند بحق و به آن
عدالت می‌کنند

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ ۚ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۷۰
اعراف
۱۶۰
/۲۵۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
وَقُولُوا حِطَّةٌ ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
فِي السَّبْتِ ۖ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
۱۴۲

و جدا جدا کردیم ایشان را دوازده سبب امتها و وحی
کردیم به موسی چون آب خواستند از او قومش که بزن
بعصایت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده چشمه
بدرستی که دانستند هر مردم آبخورشان را و سایبان
کردیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان من و
سلوی را بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و
ستم نکردند بر ما و لیکن بودند که بخودهاشان ستم
میکردند

و هنگامی که گفته شد مر ایشان را ساکن شوید در این
قریه و بخورید از آن هر جا که بخواهید و بگوئید فرو نه از
ما بار گناهان ما را و داخل شوید در را سجده کنان میامرزیم
شما را گناهان شما را زود باشد که افزائیم اجر نیکوکاران
را

پس بدل کردند آنان که ستم کردند از ایشان گفتاری غیر
آنچه گفته شد مر ایشان را پس فرستادیم بر ایشان عذابی
از آسمان بسبب بودنشان که ستم کردند

و بپرس ایشان را از آن قریه که بود نزدیک دریا هنگامی
که تعدی میکردند در شنبه چون میامدند ماهی‌هاشان روز
شنبه ایشان ظاهر بر روی آب و روزی که شنبه نمی‌داشتند
نمی‌آمدند ایشان را همچنین میازمودیمشان بانچه بودند که
نافرمانی میکردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

و چون گفتند جمعی از ایشان که چرا پند می‌دهید گروهی را
که خدا هلاک کننده ایشان است یا عذاب کننده ایشانست
عذابی سخت گفتند معذرت و پوزشی بسوی پروردگار شما و
باشد که ایشان بپرهیزند

۱۶۵

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بان
رهانیدیم آنان را که نهی می‌کردند از آن بدی و گرفتیم
آنان را که ستم کردند بعد از سخت بسبب بودنشان که
فسق میکردند

۱۶۶

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

پس چون سر باز زدند از آنچه نهی شدند از آن گفتیم مر
ایشان را بشوید بوزینه‌های راندگان

۱۶۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و هنگامی که اعلام نمود پروردگارت که هر آینه بر
میانگیزاند بر ایشان تا روز قیامت کسی که عذاب کند
ایشان را بد عذابی بدرستی که پروردگار تو هر آینه زود
عقوبت است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده و مهربانست

۱۶۸

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و جدا جدا کردیم ایشان را در زمین امتهای بعضیشان
باشند شایستگان و بعضی از ایشان غیر از آن و آزمودیم
ایشان را براحتها و رنجها باشد که ایشان باز گردند

۱۶۹

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلُهِ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَقُ الْكِتَابِ أَنَّ لَا
يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۚ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

پس ماندند از بعد ایشان خلفهائی که بمیراث گرفتند
کتاب را میگیرند متاع این ادنی را و میگویند بزودی
میامرزند ما را و اگر آید ایشان را متاعی مانند آن میگیرند
آنها آیا گرفته نشد بر ایشان پیمان کتاب که نگویید بر خدا
مگر حق و خوانده‌اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر
است از برای آنان که مپرهیزند آیا پس در نمی‌یابید

۱۷۰

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و آنان که تمسک میجویند بکتاب و بر پا داشتند نماز را
بدرستی که ما ضایع نمی‌سازیم مزد مصلحان را

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةَ مَنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالای ایشان گویا که آن سایبانی بود و گمان بردند که آن فرود آینده است بانها بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و یاد کنید آنچه در آنست باشد که شما بهره‌یزید

و هنگامی که گرفت پروردگار تو از بنی آدم از پشتهای ایشان فرزندانشان و گواه گرفت ایشان را بر خودهاشان آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه شدیم مبدا بگوئید روز قیامت بدرستی که بودیم از این بیخبران

یا بگوئید جز این نیست شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میسازی ما را بآنچه کردند تباهکاران

و همچنین تفصیل میدهیم آیت‌ها را و باشد که ایشان بازگشت کنند

و بخوان بر ایشان خبر آن کسی را که دادیم او را آیت‌هامان پس بیرون آمد از آنها پس از پی رفت او را شیطان پس شد از گمراهان

و اگر میخواستیم هر آینه برتری او را بانها و لیکن او اقامت کرد بر زمین و پیروی کرد خواهش او را پس مثل او چون مثل سگ است که اگر حمله کنی بر او زبان از دهن بیرون میاورد یا واگذاریش زبان از دهن بیرون میاورد آن مثل گروهی است که تکذیب کردند آیت‌های ما را پس بخوان قصه‌ها را باشد که ایشان اندیشه کنند

بدند در مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیت‌های ما را و بر خودشان بودند که ستم میکردند

کسی را که راه نماید خدا پس اوست راه یافته و کسی را که اضلال کند پس آن‌گروه ایشانند زیانکاران

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَآلَا نَعْلَمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۸۰

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

۱۸۱

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

۱۸۲
۱۴۴

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

۱۸۳

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۱۸۴

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

۱۸۵

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

۱۸۶

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ ۖ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۱۸۷

و بحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان که مر ایشان را است دلهائی که نمی‌یابند بانها و مر ایشان را است چشمها که نمی‌بینند بانها و مر ایشان را است گوش‌ها که نمی‌شنوند بانها آنان چون چارپایانند بلکه ایشان گمراه‌ترند آن گروه ایشانند بیخبران

و مر خدا راست نامه‌ای نیکو پس بخوانیدش بانها و وا گذارید آنان را که میل بباطل مینمایند در نامه‌ای او بزودی جزا داده می‌شوند آنچه را بودند که می‌کردند

و از آنان که آفریدیم جماعتی باشند که هدایت یابند بحق و بان عدالت می‌کنند

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را بزودی در نوردیم مرتبه مرتبه ایشان را از آنجا که ندانند

و مهلت میدهم ایشان را بدرستی که گرفتن من سخت است

آیا اندیشه نمی‌کنند که نیست صاحبشان را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده آشکار

آیا نمینگرند در عجائب آسمانها و زمین و آنچه آفریده است خدا از چیزی و در آنکه شاید که باشد بحقیقت نزدیک شده باشد اجلشان پس بکدام سخن پس از آن ایمان خواهند آورد

هر که را اضلال کرد خدا پس نیست هدایت کننده مر او را و وامیگذارد ایشان را در زیاده رویشان که حیران میباشند

میپرسند ترا از قیامت که کی خواهد بود وقوعش بگو نیست دانش آن مگر نزد پروردگارم ظاهر نمی‌کند آنرا در وقتش مگر او گران آمد در آسمانها و زمین نماید شما را مگر ناگهانی میپرسند از تو که گویا تو دانائی از راه بسیار پرسیدن از آن بگو نیست علم آن مگر نزد خدا و لیکن بیشترین مردمان نمی‌دانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا
لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ قُلِ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

بگو مالک نیستم من از برای خود سودی و نه زیانی را مگر
آنچه خواسته باشد خدا و اگر بودم که میدانستم غیب را
هر آینه بسیار کرده بودم از خیر و مس نکرده بود مرا بدی
نیستم مگر بیم دهنده و مؤده دهنده برای قومی که
میگردند

او است که آفرید شما را از نفس واحد و گردانید از آن
جفتش را تا آرام گیرد با او پس چون در بر گرفت آنرا
برداشت باری سبک پس مستمر بود بان پس چون گرانبار
شد خواندند خدا پروردگارشان را که اگر دهی ما را
شایسته فرزندی هر آینه خواهیم بود از شکرگزاران

پس چون داد ایشان را فرزندی شایسته قرار دادند از
برای او انبازان در آنچه داد ایشان را پس برتر است خدا از
آنچه شریک میدانند

آیا شریک میگردانند آنچه را که نمیتوانند آفرید چیزی را و
آنها آفریده میشوند

و نمیتوانند مر ایشان را یاری کردنی و نه خودهاشان را
یاری میتوانند کرد

و اگر بخوانیدشان بسوی هدایت پیروی نمیکنند شما را
یکسانست بر شما خواه بخوانیدشان یا شما خاموش باشید

بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر خدا بندگانند مانند شما
پس بخوانیدشان پس باید اجابت کنند شما را اگر هستید
راستگویان

آیا ایشان را پاهاییست که راه میروند بان یا ایشان را
دستهایست که بگیرند بانها یا ایشان را چشمهایی است که
بینند بانها یا ایشان را گوشهایی است که بشنوند بانها بگو
بخوانید انبازاتان را سپس مکر کنید با من پس مهلت
ندهید بمن

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَظِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ
إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِئَتْهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۲۰۵

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ ۖ يَسْجُدُونَ ﴿١﴾

بدرستی که یاور من خدائیس‌ت که فرو فرستاد آن کتاب را و اوست که یاری میکند شایستگان را

و آنان که میخوانید از غیر او نمی‌توانند یاری کردن شما را و نه خودشان را یاری می‌توانند کرد

و اگر بخوانیدشان بسوی هدایت نمی‌شنوند و می‌بینی ایشان را که مینگرند بسوی تو و ایشان نمی‌بینند

بگیر عفو را و امر کن بشایسته و روی گردان از نادانان

و اگر از جای در آرد تو را از شیطان وسوسه پس پناه ببر بخدا بدرستی که او شنوای دانا است

بدرستی که آنان که پرهیزگار شدند چون مس کند ایشان را وسوسه از دیو رحیم پند گیرند پس آنگاه ایشان بینایانند

و برادرانشان میکشانند ایشان را در گمراهی پس کوتاهی نمی‌کنند

و چون نیاری بایشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو پیروی نمی‌کنم مگر آنچه وحی میشود بمن از پروردگارم این دلیلهای بینش بخش است از پروردگارتان و هدایت و رحمت از برای گروهی که می‌گروند

و چون خوانده شود قرآن پس گوش باز دارید مر آنرا و خاموش باشید شاید که شما را رحمت کنند

و یاد کن پروردگارت را در نفست از روی زاری و خوفی و غیر بلندی از گفتار بامداد و شبانگاه و مباش از بی‌خبران

بدرستی که آنان که نزد پروردگار تواند سر نمی‌کشند از پرستش او و تسبیح می‌کنند او را و مر او را سجده می‌کنند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

میپرسند ترا از غنایم دار الحرب بگو انفال مر خدا راست و رسول را پس پرهیزید از خدا و اصلاح کنید میاتنان را و اطاعت کنید خدا و رسولش را اگر هستید گروندگان

جز این نیست گروندگان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او بیفزاید ایشان را در ایمان و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

آنان که بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق می‌کنند

آن گروه ایشانند گروندگان براستی مر ایشان را است مرتبه‌ها نزد پروردگارشان و آمرزش و روزی خوب

همچنانکه بیرون آوردت پروردگارت از خانهات براستی و بدرستی که پاره از گروندگان هر آینه کراحت دارند

مجادله میکنند ترا در حق پس از آنچه ظاهر شده بود گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان می‌بینند

و هنگامی که وعده میداد شما را خدا بیکی از دو طایفه که آنها مر شما راست و دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا که ثابت گرداند حق را با سخنانش و ببرد دنباله کافران را

تا ثابت گرداند حق را و ناچیز گرداند باطل را و اگر چه کراحت داشتند گناهکاران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷

إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُلُوهُمُ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤْلِهِم يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَى
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

وقتی که استغاثه نمودید پروردگارتان را پس اجابت کرد مر
شما را که من زیاده کننده‌ام شما را به هزار از فرشتگان از
پی هم در آیندگان

و نگردانید آنرا خدا مگر مژده و برای آنکه بیارامد بان
دلهای شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی که خدا
غالب درست‌کردار است

وقتی که عارض شد شما را پینکی برای ایمنی از او و فرو
میفرستد بر شما از آسمان آبی تا پاک سازد شما را بان و
ببرد از شما وسوسه شیطان را و تا ببندد بر دلهای شما و
ثابت گرداند بان قدمها را

هنگامی که وحی میکرد پروردگارت به ملائکه که من با
شمایم پس استواری دهید آنان را که گرویدند زود باشد
که اندازم در دلهای آنان که کافر شدند ترس را پس بزنید
بر زبر گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتان را

این بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند خدا و رسولش
را و هر که مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدرستی که
خدا سخت عقوبت است

اینست پس بچشید آنرا و بدرستی که کافران راست عذاب
آتش

ای آن کسانی که گرویدید چون ملاقات کنید آنان را که کافر
شدند به انبوه پس مگردانید بایشان پشتها را

و هر که بگرداند بایشان در آنروز پشت خود را مگر کناری
رفته باشد برای کارزار یا برای جای گرفتن در میان گروهی
از مقاتلین پس بر خود گرفته خشم خدا را و جایگاه او دوزخ
است و بد مرجعی است

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

۱۹

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

۲۰

۱۴۸ج

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

۲۱

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۲۲

حزب
۷۲

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

۲۳

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

۲۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۵

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس نکشتید آنان را و لیکن خدا کشت ایشان را و
نینداختی تو چون انداختی (مشت خاک را) و لیکن خدا
انداخت و تا نعمت دهد مؤمنان را از خود نعمتی خوب
بدرستی که خدا شنوای دانا است

اینست و بدرستی که خدا سست کننده مکر کافران است

اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شما را فتح و اگر باز
ایستید پس آن بهتر است مر شما را و اگر باز گردید باز
میگردیم و هرگز کفایت نمی‌کند از شما جماعت شما چیزی را
گر چه بسیار باشد و بدرستی که خدا با گروندگان است

ای آن کسانی که گرویدید فرمان برید خدا و رسولش را و
بر مگردید از او و شما می‌شنوید

و مباشید مانند آنان که گفتند شنیدیم و ایشان نشنیدند

بدرستی که بدترین جنبنندگان نزد خدا کران گنگانند که
نمی‌یابند بعقل

و اگر دانسته بود خدا در ایشان خیری هر آینه شنوانیده
بود ایشان را و اگر شنوانیده بود ایشان را هر آینه روی
گردانیده بودند و آنان روی گردان بودند

ای آنکسانیکه گرویدید اجابت کنید مر خدا و رسول را چون
بخواند شما را برای آنچه زنده کند شما را و بدانید که خدا
حائل میشود میان مرد و دل او و بدرستی که بسوی او
محشور میشود

و بترسید از فتنه که نرسد آنان را که ستم کردند از شما
تنها و بدانید که خدا سخت عقوبت است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و یاد کنید هنگامی که شما بودید اندک ناتوان شمردگان در
زمین می‌ترسیدید که برابیند شما را مردمان پس جا داد
شما را و تقویتتان کرد بنصرتش و روزی کردتان از پاکیزه‌ها
باشد که شما شکر کنید

ای آن کسانی که گرویدید خیانت نکنید خدا و رسول را و
خیانت نکنید امانت‌هاتان را و شما میدانید

و بدانید که جز این نیست مالهاتان و اولادتان بلاء است و
بدرستی که خدا نزدش اجری عظیم است

ای آن کسانی که گرویدید اگر بپرهیزید از خدا میگرداند
برای شما تمیزی و در می‌گذرد از شما گناهان شما را و
میارزد شما را و خدا صاحب فضلی است بزرگ

و هنگامی که مکر کردند بتو آنان که کافر شدند که حبس
کنند ترا یا بکشندت یا بیرون کنندت و مکر میکردند و
جزای مکر میداد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما گویند بحقیقت
شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه می‌گفتیم مانند این را
نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان

و هنگامی که گفتند بار خدایا اگر باشد این آنکه حقست از
نزد تو پس بباران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی
دردناک

و نباشد خدا که عذاب کند ایشان را و تو در میان ایشان و
نباشد خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار می‌کنند

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُۥٓ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُۥٓ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ
التَّصِيرُ

و چیست ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا و ایشان باز
می‌دارند از مسجد الحرام و نباشند صاحبان آن نیست
صاحبان آن مگر پرهیزگاران و لیکن بیشترین ایشان
نمی‌دانند

و نباشد نمازشان نزد آن خانه مگر صغیری و دست زدنی
پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کافر میشدید

بدرستی که آنان که کافر شدند انفاق میکنند مالهای خود را
تا بازدارند از راه خدا پس بزودی صرف می‌کنند آنها را پس
خواهد بود بر ایشان حسرتی پس مغلوب میشوند و آنان که
کافر شدند بدوزخ محشور میشوند

تا جدا سازد خدا ناپاک را از پاک و بگرداند ناپاک را
بعضیش بر بعضی پس بر سر هم جمع کند آنها را پس
بگرداند آنها را در دوزخ آنگروه ایشانند زیانکاران

بگو آنان را که کافر شدند اگر باز ایستند میامرزند مر
ایشان را آنچه بتحقیق گذشت و اگر برگردند پس بحقیقت
گذشت طریقه پیشینیان

و کارزار کنید با ایشان تا نباشد فتنه و باشد دین همه آن
از برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بانچه
می‌کنند بینا است

و اگر اعراض کنند پس بدانید بدرستی که خدا مولای شما
است خوب مولائی و خوب ناصریست

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجَمْعَانِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَكِنَّ
لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَن هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ
وَيَحْيَىٰ مَن حَىٰ عَن بَيْنَةٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرْنَاهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس بدرستی که
از برای خداست پنج یکش و از برای رسول و از برای
صاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و رهگذران محتاج اگر
هستید ایمان آورده‌اید بخدا و آنچه فرو فرستادیم بر بنده
خود روز تمیز روزی که بهمرسیدند آن دو جماعت و خدا بر
همه چیز توانا است

هنگامی که شما بودید در کناره نزدیکتر و ایشان بودند
بکناره دورتر و سواران قافله پائین تر بودند از شما و اگر
وعده کرده بودید هر آینه خلاف کردید در وعده و لیکن تا
بفعل آورد خدا کاری را که میبایست کرده شود تا آنکه
هلاک شود کسی که هلاک شد از روی دلیل و حجت و زنده
شود کسی که زنده شد از روی دلیل و بدرستی که خدا هر
آینه شنوای دانا است

هنگامی که نمود بتو ایشان را خدا در خوابت اندک و اگر
نموده بود بتو ایشان را بسیار هر آینه سستی کرده بودید و
نزاع کرده بودید در آن امر و لیکن خدا بسلامت داشت
بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها

و هنگامی که نمود بشما ایشان را چون بهمرسیدید در
چشمهای شما اندک و گردانید اندک شما را در چشمهای
ایشان تا بفعل آورد خدا کاری را که بود کرده شده و بخدا
گردانیده میشود کارها

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون ملاقات کنید گروهی را
پس پای دارید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما
رستگار شوید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ^ط إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ^ط وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ط كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و فرمان برید خدا و رسولش را و نزاع نکنید پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت دولت شما و صبر کنید بدرستی که خدا با صبر کنندگانست

و نباشید چون آنان که بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و وانمود مردمان را و منع میکردند از راه خدا و خدا بانچه می‌کنند فرا رسنده است

و هنگامی که بیاراست مر ایشان را دیو رجیم کردارشانرا و گفت نیست غلبه کننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستی که من پناه دهنده‌ام شما را پس چون نمودار شدند آن دو فوج برگشت بر دو پاشنه‌اش و گفت بدرستی که من بیزارم از شما بدرستی که من می‌بینم آنچه را که نمی‌بینید بدرستی که من می‌ترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست

هنگامی که می گفتند دورویان و آنان که در دلهای ایشان بود بیماری که بفریفت اینها را دین ایشان و هر که توکل میکند بر خدا پس بدرستی که خدا غالب درست‌کردار است

و اگر میدیدی هنگامی که میمیرانیدند آنان را که کافر شدند ملائکه میزدند بر رویه‌اشان و پشت‌هاشان و بچشید عذاب آتش سوزان را

آن بسبب آن چیز نیست که پیش فرستاد دستهای شما و بدرستی که خدا نیست بیداد کننده مر بندگان را

چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان کافر شدند بآیت‌های خدا پس گرفت ایشان را خدا بگناهانشان بدرستی که خدا نیرومند سخت عقوبتست

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاۡنُوا ظَالِمِينَ

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

ٱلَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

فَإِمَّا تَثَقَّفَتْهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَبَقُواْ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا أَسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِّن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُواْ مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلْمِ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

آن باینست که خدا نباشد تغییر دهنده نعمتی را که احسان کرد آنرا بر جمعی تا آنکه تغییر دهند آنچه را باشد در نفسهایشان و بدرستی که خدا شنوای دانا است

چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای پروردگارشان را پس هلاک کردیمشان بگناهانشان و غرق کردیم فرعونیان را و همه بودند ستمکاران

بدرستی که بدترین جنبنندگان نزد خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی‌آورند

آنان که پیمان گرفتی از ایشان پس می‌شکنند پیمان خود را در هر بار و ایشان نمی‌پرهیزند

پس اگر دریابی ایشان را در حرب پس پراکنده ساز بایشان کسی را که باشد از پس آنها باشد که ایشان پند گیرند

و اگر بترسی البته از جمعی خیانتی پس تو نیز اعلام نقض کن ایشان را بر یکسانی بدرستی که خدا دوست نمی‌دارد خیانتکاران را

و می‌دارید البته آنان که کافر شدند که پیشی گرفتند بدرستی که ایشان عاجز نمی‌کنند

و آماده سازید برای ایشان آنچه بتوانید از اسباب توانائی و از بستن اسبان که بترسانید بان دشمن خدا و دشمنان را و دیگران از غیر ایشان نمی‌دانید ایشان را خدا میداند ایشان را و آنچه انفاق می‌کنید از چیزی در راه خدا تمام داده میشود به شما و شما ستم کرده نشوید

و اگر میل کردند مر صلح را پس میل کن مر آنرا و توکل کن بر خدا بدرستی که اوست شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر بخواهند که مکر کنند با تو پس بدرستی که کافیت
ترا خدا اوست که تقویت کرد ترا بنصرتش و به گروندگان

وَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

و الفت داد میان دلهاشان اگر صرف میکردی آنچه در زمین
است همه الفت نمی‌افکندی میان دلهاشان و لیکن خدا الفت
افکند میانشان بدرستی که اوست غالب درست‌کردار

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیغمبر بس است ترا خدا و آنکه را که پیروی کرد ترا از
مؤمنین

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

ای پیغمبر ترغیب کن مؤمنان را بر کارزار اگر بوده باشد از
شما بیست از صبر کنندگان غالب شوند بر دویست و اگر
باشد از شما صد غالب شوند بر هزار از آنان که کافر شدند
بسبب آنکه آنها گروهی‌اند که نمی‌فهمند

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

اکنون تخفیف داد خدا از شما و دانست که در شما
ناتوانیست پس اگر باشد از شما صد صبر کننده غالب
میشوند بر دویست و اگر بوده باشد از شما هزار غالب
میشوند بر دو هزار بدستوری خدا و خدا با صبر
کنندگانست

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ لَهُوَ أَشْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

نسزد مر پیغمبری را که باشد مر او را اسیران تا آنکه
کشتن بسیار کند در زمین می‌خواهید متاع دنیا را و خدا
میخواهد آخرت را و خدا غالب درست‌کردار است

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته بود هر آینه مس
کرده بود شما را در آنچه گرفتید عذابی بزرگ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بپرهیزید
از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۱

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۷۲

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۷۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

۷۴

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۷۵

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای پیغمبر بگو آنان را که در دست شما هستند از اسیران اگر
داند خدا در دلهای شما خیری را بدهد شما را بهتر از آنچه
گرفته شد از شما و میامزد شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

و اگر اراده کنند خیانت با تو را پس بتحقیق خیانت کردند
خدا را از پیش پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای
درستکردار است

بدرستی که آنان که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند
بمالهایشان و جانهایشان در راه خدا و آنان که جای دادند و
یاری کردند آنها بعضیهایشان دوستان بعضیهایشان و آنان که
گرویدند و هجرت نکردند نیست شما را از دوستی ایشان
هیچ چیز تا هجرت کنند و اگر بیاری طلبند شما را در دین
پس بر شما است یاری کردن مگر بر جمعی که میانه شما و
میانه ایشان پیمانیست و خدا آنچه می کنید بینا است

و آنان که کافر شدند بعضی از ایشان دوستان بعضیهایشان
نکنید آنها را خواهد شد فتنه در زمین و فساد بزرگ

و آنان که گرویدند و هجرت گزیدند و جهاد کردند در راه
خدا و آنان که جای دادند و یاری کردند آن گروه ایشانند
گروندگان بر راستی مری ایشان را است آمرزش و روزی خوب

و آنان که گرویدند از بعد و هجرت کردند و جهاد کردند با
شما پس آنها از شما هستند و صاحبان رحمها بعضی از ایشان
اولی باشند به بعضی در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه
چیز دانا است

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

است از خدا و رسولش بسوی آنان که پیمان بستید از مشرکان

پس سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید که شما غیر عاجز کننده خدایید و بدرستی که خدا رسوا کننده کافران است

و اعلامیست از خدا و رسولش بمردمان روز حج اکبر بدرستی که خدا بیزار است از مشرکان و رسولش پس اگر توبه کردید پس آن بهتر است مر شما را و اگر اعراض کردید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت ده آنان را که کافر شدند بعدابی دردناک

مگر آنان که پیمان بستید از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شما را چیزی و نه هم پشت شدند بر شما احدی را پس تمام گردانید با ایشان پیمانشان را تا مدتشان بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

پس چون منقضی شود شهرهای حرام پس بکشید مشرکان را هر جا بیابیدشان و بگیریدشان و حبس کنیدشان و بنشینید برای ایشان بهر راهگذری پس اگر توبه کردند و بر پای داشتند نماز را و دادند زکاة را پس خالی سازید راه ایشان را بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

و اگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را به مأمنش این باتست که ایشان گروهی‌اند که نمی‌دانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه باشد مر مشرکان را عهدهی نزد خدا و نزد رسولش
مگر آنان که عهد بستید نزد مسجد الحرام پس مادامیکه
استقامت ورزند برای شما پس استقامت ورزید برای ایشان
بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَلْسِقُونَ

چگونه و اگر غالب شوند بر شما نگاه نمی‌دارند در شما
سوگندی و نه عهدهی را خوشنود می‌سازند شما را بدهن‌هاشان
و ابا دارد دل‌هاشان و بیشترین ایشان فاسقانند

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

عوض گرفتند بآیت‌های خدا بهای اندک را پس باز داشتند
از راه او بدرستی که ایشان بد است آنچه را عمل میکنند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

نگه نمی‌دارند در مؤمنین سوگندی و نه پیمانی و آن گروه
ایشانند از حد در گذرندگان

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر توبه کردند و بر پا داشتند نماز را و دادند زکاة را
پس برادران شمايند در دين و تفصيل مي‌دهيم آيت‌ها را از
برای گروهی که میدانند

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

و اگر شکستند سوگندها‌شان را از بعد پیمان‌شان و طعن
زدند در دین‌شان پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستی
که ایشان نیست سوگند مر ایشان را باشد که آنها باز
ایستند

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

آیا کارزار نمی‌کنید با جمعی که شکستند پیمان‌شان را و
قصد کردند به بیرون کردن رسول و آنها پیشی گرفتند شما
را اول بار آیا می‌ترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است
که بترسید از او اگر هستید گروندگان

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى
أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا
بدستهای شما و رسوا میکند ایشان را و یاری میدهد شما را
بر ایشان و شفا میدهد سینه‌های جمعی گروندگانرا

و میبرد خشم دلهایشان را و توبه می‌پذیرد خدا از آنکه
میخواهد و خدا دانای درست‌کردار است

آیا می‌پنداشتید که وا گذاشته میشوید و هنوز ندانسته
خدا آنان را که جهاد کردند از شما و نگرفتند از غیر خدا و
غیر رسولش و غیر مؤمنان دوستی همراز و خدا آگاه است
بانچه میکند

نباشد مر مشرکان را که عمارت کنند مسجدهای خدا را
گواهی دهندگانشان بر خودهایشان به کفر آنها ناجیز شد
کردارشان و در آتش ایشانند جاویدانیان

جز این نیست که عمارت میکنند مسجدهای خدا را کسی که
گروید بخدا و روز بازپسین و بر پا داشت نماز را و داد زکاة
را و تترسید مگر از خدا پس شاید آنها که باشند از راه
یافتگان

آیا قرار دادید آب دادن حاج و عمارت مسجد الحرام را چون
کسی که گروید بخدا و روز بازپسین و جهاد کرد در راه خدا
یکسان نباشند نزد خدا و خدا هدایت نمی‌کند گروه
ستمکاران را

آنان که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا
بمالهایشان و جانهایشان بزرگ‌ترند بمرتبه نزد خدا و آن گروه
ایشانند کامیابان

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

۲۲

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۲۴

قُلْ إِن كَانَ عِبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۲۵
۱۵۹

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

۲۶

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

مژده ميدهد ايشان را پروردگارشان برحمتي از او و خوشنودي و بهشتهايي از براي آنها در آن نعمتي دائمي

جاودانيان در آن هميشه بدرستي كه خدا نزد او است مزي بزرگ

اي آن كساني كه گرويديد نگرديد پدراتان را و برادران را دوست را دوستان اگر گزيدند كفر را بر ايمان و كسي كه دوست گيردشان از شما پس آنها ايشانند ستمكاران

بگو اگر باشند پدراتان و پسران و برادران و جفت هاتان و خويشانتان و مالهاي كه اندوخته ايد و بازرگاني كه ميترسيد از كساد شدنش و مسكنهاي كه خوشنوديد از آنها دوستتر بشما از خدا و رسولش و از جهاد كردن در راه او پس انتظار بريد تا بياورد خدا فرمانش را و خدا هدايت نمي كند گروه نافرمانبران را

بتحقيق ياري كرد شما را خدا در جاهاي بسيار و روز حنين هنگامي كه بشگفت در آورد شما را بسياري شما پس كفايت نكرد از شما چيزي و تنگ شد بر شما زمين با فراخيش پس برگشتيد پشت گردانندگان

پس فرو فرستاد خدا آرامش خود را بر رسولش و بر گروندگان و فرو فرستاد لشگرهايي كه نميديدشان و عذاب كرد آنان را كه كافر شدند و آنست پاداش كافران

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس توبه میپذیرد خدا پس از آن بر هر که میخواهد و خدا آمرزنده مهربانست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ شَاءَ ٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای آن کسانی که گرویدید جز این نیست مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند به مسجد الحرام بعد از امسال و اگر بترسید از درویشی پس زود باشد بی‌نیاز کند شما را خدا از فضلش اگر خواهد بدرستی که خدا دانای حکیم است

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَآبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا ٱلْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

کارزار کنید با آنان که نمی‌گروند بخدا و نه بروز بازپسین و حرام نمی‌کنند آنچه را که حرام گردانید خدا و رسولش و قبول نمی‌کنند دین حق را از آنان که داده شدند کتاب را تا آنکه بدهند جزیه را بدست خود و ایشان باشند خواران

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَارَى ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضِلُّهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلَهُمُ ٱللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و گفتند یهود که عزیر پسر خدا است و گفتند ترسایان که مسیح پسر خدا است این گفتارشانست بدهنهاشان مانند میشوند گفتار آنان را که کافر شدند از پیش بکشد ایشان را خدا چگونه برگردانیده میشوند

ٱتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسِيحِ ٱبْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

گرفتند دانایانشان را و زاهدانشان را صاحبان خود غیر خدا را و مسیح پسر مریم و فرموده نشدند مگر آنکه پرستش کنند الهی یگانه را نیست خدائی مگر او منزّه است از آنچه شرک میاورند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بدهنهایشان و ابا دارد
خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را و اگر چه کراحت دارند
کافران

اوست که فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب
گرداند آنرا بر دین همهای و اگر چه کراحت دارند
مشرکان

ای آنکسانیکه گرویدید بدرستی که بسیاری از دانایان و
زاهدان هر آینه میخورند مالهای مردمان را بباطل و باز
میدارند از راه خدا و آنان که نهفته میبندد طلا و نقره را و
انفاق نمیکنند آنها را در راه خدا پس بشارت ده ایشان را
بعذابی دردناک

روزی که افروخته میشود بر آنها در آتش جهنم پس داغ
کرده میشود بانها پیشانیهایشان و پهلوهایشان و پشتهایشان
اینست آنچه نهفته مینهادید برای خودهاتان پس بچشید
آنچه نهفته مینهادید

بدرستی که شمار ماهها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب
خدا روزی که آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرام
است اینست دین راست پس ستم نکنید در آنها بر خودتان
و کارزار کنید با مشرکان همگی همچنانکه کارزار میکنند با
شما همگی و بدانید که خدا با پرهیزگارانست

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْءًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتْنِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جز این نیست که تغییر دادن ماه‌های حرام زیادتى است در کفر اضلال کرده میشوند بان آنان که کافر شدند حلال میگردانند آنرا سالی و حرام میگردانندش سالی تا موافقت نمایند با شمار آنچه حرام گردانید خدا پس حلال میگردانند آنچه را حرام کرد خدا آراسته شد مر ایشان را بدى کردارشان و خدا راه نماید گروه ناگروندگان را

ای آن کسانی که گرویدید چیست مر شما را چون گفته شود مر شما را که بیرون روید در راه خدا سنگین میشوید بزمین آیا راضی شدید بزندگانی دنیا از آخرت پس نیست مایه عیش زندگانی دنیا در آخرت مگر اندک

اگر بیرون نمیروید عذاب میکند شما را عذابی دردناک و بدل (شما) میگیرد گروهی غیر شما را و ضرر نمی‌رسانید او را چیزی و خدا بر هر چیزی توانا است

اگر یاری نکنید او را پس بحقیقت یاری کردش خدا وقتی که بیرون کردندش آنان که کافر شدند بود دوم دو نفر وقتی که آن دو در غار بودند هنگامی که میگفت بهمراهش که اندوه مخور بدرستی که خدا با ما است پس فرو فرستاد خدا آرامشش را بر او و تقویت کردش به لشکرهائیکه نمودیدید آنها را و گردانید کلمه آنان را که کافر شدند پائین و کلمه خدا آنست بالا و خدا غالب درستکردار است

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بیرون روید سبک و گران و جهاد کنید بمالهایتان و جانهایتان در راه خدا آن بهتر است شما را اگر باشید که بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّعْيَةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بود متاعی قریب الوصول و سفری آسان هر آینه پیروی کرده بودند ترا و لیکن دور شد بر ایشان مسافت و بزودی سوگند خواهند خورد بخدا که اگر توانسته بودیم هر آینه بیرون آمده بودیم با شما هلاک میگردانند نفسهای خود را و خدا میداند که ایشانند هر آینه دروغگویان

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشان را تا آنکه ظاهر میشد مر ترا آنان که راست گفتند و میدانستی دروغگویان را

لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

دستوری نمیخواهند از تو آنان که میگردند بخدا و روز بازپسین که جهاد کنند بمالهایشان و جانهایشان و خدا داناست بپرهیزگاران

إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

جز این نیست دستوری میخواهند از تو آنان که نمیگردند بخدا و روز بازپسین و شک کرد دلهایشان پس ایشان در شکشان متردد میباشند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را هر آینه آماده نموده بودند مر آنرا ساز و برگی و لیکن ناخوش داشت خدا بر انگیزاند ایشان را پس باز داشت ایشان را و گفته شد بنشینید با نشستگان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضْعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر بیرون آمده بودند در شما نمیافزودند شما را مگر فساد و هر آینه شتافته بودند میاتتان که بجویند برای شما فتنه و باشند در شما سخن چینان مر ایشان را و خدا دانا است به ستمکاران

لَقَدْ أَتَبَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَافِرُونَ

داران

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

إِنْ تُصِْبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِْبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۚ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

بحقیقت جستند فتنه را از پیش و برگردانیدند برای تو امور را تا آمد حق و ظاهر شد امر خدا و ایشان ناخوش داران

و از ایشان کسی است که میگوید دستوری ده مرا و بفتنه مینداز مرا آگاه باش که در فتنه افتادند و بدرستی که دوزخ هر آینه احاطه کننده کافرانست

اگر برسد ترا خوبی بد میاید ایشان را و اگر برسد ترا مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کارمان را از پیش و برگردند و ایشان باشند شادمانان

بگو هرگز نمیرسد ما را مگر آنچه نوشت خدا بر ما اوست صاحب اختیار ما و بر خدا باید توکل کنند گروندگان

بگو آیا انتظار میبرید بما مگر یکی از دو خوب را که نصرت و شهادتست و ما انتظار میبریم بشما که برساند بشما خدا عذابی از نزدش یا بدستهای ما پس انتظار کشید بدرستی که ما با شما انتظار کشندگانیم

بگو انفاق کنید خواه یا ناخواه که پذیرفته نخواهد شد از شما بدرستی که شما هستید گروهی نافرمانبران

و منع نکرد ایشان را که قبول شود از ایشان نفقه‌هایشان مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و نمی‌آیند بنماز مگر در حال کسالت و انفاق نمی‌کنند مگر با کراهت

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا
وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پس بشگفت نیاورد ترا مالهاشان و نه فرزندانسان
نمیخواهد خدا مگر اینکه عذاب کند ایشان را بانها در
زندگانی دنیا و هلاک شود نفسهاشان و آنها باشند کافران

و سوگند میخورند بخدا که ایشان هر آینه از شما نیستند
و سوگند میخورند بخدا که ایشان گروهیاند که میترسند

اگر مییافتند پناهی یا غارهایی یا سوراخ در خزیدنی هر
آینه رو میکردند بسوی آن و بشتاب میرفتند

و از ایشان کسی است که عیب میکند ترا در صدقهها پس
اگر داده شدند از آنها خوشنود گشتند و اگر داده نشدند از
آنها آنگاه ایشان خشم میکنند

و اگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه دادشان خدا و
رسولش و گفتند بس است ما را خدا زود باشد که بدهد ما
را خدا از فضلش و رسولش بدرستی که ما بسوی خدا
رغبت دارندگانیم

جز این نیست صدقهها از برای درویشان و درماندگان و
کارکنان بر جمع صدقات و آنانکه بدست آورده شده
دلهاشان و در آزاد کردن گردنها و قرض دادن مفلسان و در
راه خدا و رهگذران محتاج فرض کردنیست از خدا و خدا
دانای درستگدار است

و از ایشان کسانیاند که میرنجانند پیغمبر را و میگویند که
او شنوای سخن هر کسی است بگو شنوای خیر است شما
را میگوید بخدا و تصدیق میکند گروندگان را و رحمتی
است کسانی را که گرویدند از شما و آنان که میرنجانند
رسول خدا را از برای ایشانست عذابی دردناک

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا و رسولش سزاوارترند که خوشنود کنندش اگر هستند گروندگان

۶۳

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا ندانسته‌اند که هر که مخالفت میکند با خدا و رسولش پس بدرستی که از برای او است آتش جهنم جاویدان در آن اینست رسوائی بزرگ

۶۴

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

می‌ترسند منافقان که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو استهزاء کنید بدرستی که خدا ظاهر کننده است آنچه را می‌ترسید

۶۵

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و هر آینه اگر پرسى از ایشان هر آینه گویند جز این نیست بودیم که صحبت میداشتیم و بازی می‌کردیم بگو آیا بخدا و آیت‌هایش و رسولش بودید که استهزاء می‌کردید

۶۶

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر نخواهید بتحقیق که کافر شدید پس از ایمانتان اگر عفو کنیم از پاره‌ای از شما عذاب خواهیم کرد پاره‌ای را بسبب آنکه ایشان باشند گناهکاران

۶۷
۱۶۴

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان منافق و زنان منافق بعضی ایشانند از بعضی امر می‌کنند بناشایسته و نهی می‌کنند از شایسته و بهم می‌ارند دستهایشان را فراموش کردند خدا را پس فراموش کردندش بدرستی که منافقان ایشانند فاسقان

۶۸

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

و عده کرده خدا مردان با نفاق و زنان با نفاق و کافران را آتش دوزخ جاودانیان در آن آن کافیت ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و از برای ایشانست عذابی پاینده

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرُوا مَوَالِيَهُمْ
وَأُولَادًا فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
أَسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۹
توبه
۶۹
/۱۲۹

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

۷۰

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۷۱

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۷۲

مانند آنان که از پیش شما بودند سخت‌تر از شما بقوت و
بیشتر به مالها و فرزندان پس کام جستند به نصیبشان پس
کام جستید به نصیبتان همچنانکه کام جستند آنان که بودند
پیش از شما به نصیبشان و در آمد کردید همچنانکه در آمد
کردند آن گروه ناچیز شد کردارشان در دنیا و آخرت و
آنگروه ایشانند زیانکاران

آیا نیامد ایشان را خبر آنان که بودند پیش از ایشان قوم
نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و آن
شهرهای زیر و زبر شده آمد ایشان را رسولانشان با
معجزات پس نبود خدا که ستم کند ایشان را و لیکن بودند
که بخودشان ستم میکردند

و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشانند دوستان
برخی امر میکنند بکارهای شایسته و نهی میکنند از
ناشایسته و بر پا می‌دارند نماز را و میدهند زکاة را و فرمان
میبرند خدا و رسولش را آن گروه زود باشد رحمت کند
ایشان را خدا بدرستی که خدا غالب درست‌کردار است

وعدہ داد خدا مردان گرونده و زنان گرونده را بهشتهائی که
می‌رود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و مسکنهای پاکیزه
در بهشتهائی با اقامت دائمی و خوشنودی از خدا بزرگتر
است آنست آن کامیابی بزرگ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بد جای بازگشتنی است

۷۴

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولُو بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

سوگند میخورند بخدا که نگفتند و بحقیقت گفتند کلمه کفر را و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهش کردند بآنچه نرسیدند و کینه نورزیدند مگر آن که بی نیاز کرد ایشان را خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند باشد بهتر ایشان را و اگر رو گردانند عذابشان کند خدا بعد از این دردناک در دنیا و آخرت و نباشد ایشان را در زمین هیچ دوستی و نه یاری کننده

۷۵
حزب
۸۰

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنَ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

و از ایشان کسی است که پیمان کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضلش هر آینه صدقه دهیم و هر آینه خواهیم شد البته از شایستگان

۷۶

فَلَمَّا عَاتَبَهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

پس چون دادشان از فضلش بخل کردند بان و رو گردانیدند و ایشان بود اعراض کنندگان

۷۷

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

پس از پی آورد ایشان را نفاق در دلهایشان تا روزی که بیابند آنرا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کردند او را و بسبب آنچه بودند که دروغ می گفتند

۷۸

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ

آیا ندانستند که خدا میداند پنهانیشان را و رازشان را و بدرستی که خدا دانای پنهانها است

۷۹

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آنان که عیب میکنند افزون دهندگانرا از گروندگان در صدقات و کسانی را که نمی یابند مگر طاقتشان را پس استهزاء می کنند از ایشان استهزاء کرد خدا از ایشان و از برای آنهاست عذابی دردناک

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَعِذْنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَن تُقْتَلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلِيفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَانُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْنَاكَ أُولَؤُلَ الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

آمرزش خواهی ایشان را یا آمرزش نخواهی ایشان را اگر آمرزش خواهی ایشان را هفتاد بار پس هرگز نیامرزد خدا ایشان را آن باینست که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و خدا راه ننماید گروه فاسقان را

شاد شدند باز گذاشتگان به نشستنشان از بعد پیغمبر خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهایشان و جانهایشان در راه خدا و گفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سختتر است در گرمی اگر باشند بیابند

پس باید که بختند اندک و باید که بگیرند بسیار پاداشی بآنچه بودند که کسب می کردند

پس اگر باز گردانید ترا خدا بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون رفتن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با من هیچگاه و هرگز کارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی که شما راضی شدید به نشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان

و نماز مگذار بر هیچیک از ایشان که مرد هرگز و نایست بر فراز گورش بدرستی که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان

و بشگفت نیاورد ترا مالهایشان و فرزندانیشان جز این نیست می خواهد خدا که عذاب کندشان بانها در دنیا و هلاک شود نفسهایشان و ایشان باشند کافران

و چون فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید با رسولش دستوری خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان و گویند وا گذار ما را که باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راضی شدند بآنکه باشند با بازماندگان و مهر زده شد بر دلهایشان پس ایشان نمی‌فهمند

لیکن رسول و آنان که گرویدند با او جهاد کردند بمالهایشان و جانهایشان و آنگروه مر ایشان را است خیرات و آن گروه ایشانند رستگاران

مهیا کرده خدا برای ایشان بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن آنست کامیابی بزرگ

و آمدند عذر گویندگان از بادیه نشینان که دستوری داده شود مر ایشان را و نشستند آنان که دروغ بستند بر خدا و رسولش زود باشد که برسد آنان را که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک

نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که نمی‌یابند آنچه را صرف میکنند گناهی چون خالص شدند مر خدا و رسولش را نباشد بر نیکوکاران هیچ راهی و خدا آمرزنده و مهربانست

و نه بر آنانیکه چون آمدند ترا تا سوار کنی ایشان را گفتی نمی‌یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند و چشمهایشان میریخت از اشک از غم که نمی‌یافتند آنچه را صرف کنند

جز این نیست که راه گرفت بر کسانی که دستوری میطلبند از تو و آنها توانگرانند راضی شدند بان که باشند با بازماندگان و مهر نهاد خدا بر دلهایشان پس ایشان نمیدانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَوْ أَنَّا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوِلُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِنَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ
الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بعذر خواهی خواهند آمد بسوی شما چون باز گردید بسوی
ایشان بگو عذر مخواهید که هرگز باور نداریم شما را
بحقیقت خبر داد ما را خدا از خبرهای شما و بزودی خواهد
دید خدا کارتان را و رسولش پس باز گردانیده خواهید شد
بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاهی دهد شما را بآنچه
بودید که می کردید

بزودی سوگند خواهند خورد بخدا از برای شما چون باز
گردید بسوی ایشان تا روی گردانید از ایشان پس روی
بگردانید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند و جایگاهشان
دوزخست پاداشی بسبب آنچه بودند کسب میکردند

سوگند میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس
اگر خوشنود شوید از ایشان پس بدرستی که خدا خوشنود
نخواهد شد از گروه فاسقان

بادیه نشینان سخت ترند از راه کفر و نفاق و سزاوارترند
که ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر رسولش و
خدا دانای درستکار است

و از بادیه نشینان کسی است که میگیرد آنچه را صرف
می کند جای تاوان و چشم میدارد بشما گردشهای روزگار بر
ایشانست گردش بد و خدای شنوای داناست

و از بادیه نشینان کسی است که میگوید بخدا و روز
بازپسین و میگیرد آنچه را صرف میکند موجب تقرب در نزد
خدا و دعاهای رسول را آگاه باشید که آنها نزدیک است
برای آنها زود باشد که در آورد ایشان را خدا در رحمتش
بدرستی که خدا آمرزنده و مهربانست

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخِرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ

وَعَاخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و سبقت داران نخست از مهاجران و انصار و آنان که پیروی کردند ایشان را به نیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از آن و مهیا کرده برای ایشان بهشتی که میرود زیرشان نهرها جاودانیان در آن همیشه آنست کامیابی بزرگ

و از آنان که پیرامون شمايند از باديه نشينان منافقاند و از اهل مدينه ايستادند بر نفاق نميدانی ایشان را ما ميدانيمشان زود باشد عذابشان كنيم دو بار پس برگردانیده ميشوند بسوی عذابی بزرگ

و ديگران اقرار کردند بگناهانشان آميختند كرداری نيكو و ديگری بد شايد كه خدا توبه پذيرد از ایشان بدرستی كه خدا آمرزنده و مهربانست

بگیر از مالهاشان صدقه كه پاكسازیشان و پاكيزه‌شان گردانی بآنصدقه و دعا كن بایشان بدرستی كه دعای تو مایه آرامش ایشانست و خدا شنوای دانا است

آيا ندانسته‌اند كه خدا اوست كه ميپذيرد توبه را از بندگان و ميگیرد صدقه‌ها را و بدرستی كه خدا اوست توبه پذیر و مهربان

و بگو بكنيد پس بزودی مي‌بيند خدا عمل شما را و رسولش و گروندگان و زود باشد كه باز گردانیده شويد بسوی دانای نهان و آشكار پس بياگاهاند شما را بانچه بوديد كه مي‌کرديد

و ديگران موقوفاند مر فرمان خدا را يا عذاب ميكند ایشان را و يا توبه پذيرد از ایشان و خدا دانای درستكار است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ

۹
توبه
۱۰۷
۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
حزب
۸۲
۱۶۹

و آنان که گرفتند مسجدی را برای ضرر رسانیدن و کفر و
جدائی افکندن میان گروندگان و انتظار مر کسی را که حرب
کرد با خدا و رسولش از پیش و هر آینه سوگند میخورند که
نمی‌خواستیم مگر خوبی را و خدا گواهی میدهد که ایشانند
هر آینه دروغگویان

نایست در آن هرگز هر آینه مسجدی که بنا نهاده شده بر
پرهیزگاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن در
آن باشد مردانی که دوست دارند که پاک شوند و خدا
دوست میدارد پاک شوندگان را

آیا پس آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر پرهیزگاری از
خدا و خوشنودی بهتر است یا آنکه اساس نهاده باشد
بنایش را بر کنار گذرگاه سیل خالی شده شکست خورده
پس فرود آمد بان در آتش دوزخ و خدا راه نماید گروه
ستمکاران را

همیشه باشد بناشان که ساختند شکی در دلهاشان مگر آنکه
پاره شود دلهاشان و خدا دانای درستکار است

بدرستی که خدا خرید از گروندگان جانهاشان و مالهاشان را
بانکه مر ایشان را باشد بهشت کارزار می‌کنند در راه خدا
پس میکشند و کشته می‌شوند وعده دادنی بر آن حق در
توراه و انجیل و قرآن و کیست وفا کننده‌تر بعهدش از خدا
پس شاد شوید بسبب فروختنتان که مبیعت کردید بان و
آنست آن کامیابی بزرگ

التَّائِبُونَ الْعَبِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

آن توبه کنندگان پرستندگان ستایشگران روزه داران رکوع
کنندگان سجده کنندگان امر کنندگان بمعروف و نهی
کنندگان از منکر و نگهدارندگان حدهای خدا و مزده ده
گروندگانرا

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

نباشد هر پیغمبر را و آنان که گرویدند که آمرزش از برای
مشرکان و اگر چه باشند صاحب قرابت از بعد ظاهر شد مر
ایشان را که ایشانند اهل آتش

وَمَا كَانَ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و نبود آمرزش خواستن ابراهیم از برای پدرش مگر از
وعده‌ای که وعده داده بود آنرا باو پس چون ظاهر شد مر او
را که او دشمن خداست بیزار شد از او بدرستی که
ابراهیم بود هر آینه بسیار دعا کننده بردبار

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و نباشد پروردگار که اضلال کند جمعی را پس از آنکه
هدایت کردشان تا آنکه بیان کند بر ایشان آنچه پرهیز
کنند بدرستی که خدا به همه چیز دانا است

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

بدرستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده
میکند و میمیراند و نیست شما را از غیر خدا هیچ دوستی و
نه یاری کننده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

بتحقیق توبه پذیرفت خدا بر پیغمبر و مهاجران و انصار آنان
که پیروی کردند او را در زمان دشواری بعد از آنکه نزدیک
بود برگردد دل‌های پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از
ایشان بدرستی که او بایشان مهربان رحیم است

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۹۰
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ ج

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد بر ایشان
زمین با آن فراخی و تنگ آمد بر ایشان نفسهاشان و یقین
کردند که نیست پناهی از خدا مگر بسوی او پس توبه
پذیرفت از ایشان تا ثابت بر توبه بمانند بدرستی که خدا
اوست توبه پذیر مهربان

ای آن کسانی که گرویدید بترسید از خدا و باشید با
راستگویان

و نسزد اهل مدینه را و کسی که پیرامون آنها باشد از بادیه
نشینان که باز مانند از رسول خدا و نه آنکه بگذرند بسبب
نفسهاشان از نفس او این بسبب آنست که نرسد ایشان را
تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی در راه خدا و گام ننهند
گامیکه بخشم آورد کافران را و نیابند از دشمنی یافتنی مگر
آنکه نوشته شود از برای ایشان بان کار خوبی بدرستی که
خدا ضایع نسازد مزد نیکوکاران را

و انفاق نمیکنند نفقه کوچک کمی و نه بزرگ بسیاری و
نمیپیمایند دشتی را مگر آنکه نوشته شد از برای ایشان تا
جزا دهدشان خدا بخوبتر از آنچه بودند که میکردند

و نباشد گروندگانرا که بروند همگی پس چرا نرفتند از هر
گروهی از ایشان پاره تا دانش آموزند در دین و تا بیم کنند
قومشان را چون باز گردند بسوی ایشان باشد که آنها
بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید کارزار کنید با آنها که نزدیکند بشما
از کفار و باید بیابند در شما سختی و بدانید که خدا با
پرهیزگارانست

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَنًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

۱۲۴

و چون فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کسی است
که میگوید کدامیک از شما افزود او را این سوره ایمانی
پس اما آنان که گرویدند پس افزود ایشان را ایمانی و
ایشان شاد میشوند بسیار

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

۱۲۵

و اما آنان که در دلهایشان مرضی است پس افزودشان بدی
ببدی ایشان و مردند و ایشان بودند کافران

أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۶

آیا نمی‌بینند که ایشان آزموده میشوند در هر سالی یکبار یا
دو بار پس نه توبه می‌کنند و نه ایشان پند میگیرند

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

۱۲۷

و چون فرو فرستاده شود سوره مینگرد بعضی از ایشان به
بعضی آیا می‌بیند شما را هیچ احدی پس برگشتند گردانید
خدا دلهایشان را بآنکه ایشانند گروهی که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

۱۲۸

بتحقیق آمد شما را رسولی از خودتان که سخت است بر او
رنج کشیدنتان حریص است بر شما به گروندگان مهربان و
رحیم است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

۱۲۹

پس اگر اعراض کنند پس بگو بس است مرا خدا نیست
خدائی مگر او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش
بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این آیات‌های کتاب با حکمت است

۲

أَكَاَنَّ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

۳

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

۴

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۶

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

آیا باشد مردمان را تعجبی که وحی فرستادیم به مردی از
ایشان که بترسان مردمان را و مؤده ده آنان را که گرویدند
که مر ایشان را است سابقه خوبی نزد پروردگارشان گفتند
کافران بدرستی که این هر آینه سحریست آشکارا

بدرستی که پروردگار شما خدائست که آفرید آسمانها و
زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش تدبیر
میکنند کار کائنات را نیست هیچ شفیع مگر پس از
دستوری او آنست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا
پس پند نمی‌گیرید

بسوی اوست بازگشت شما همه وعده دادنی از خدا حق
بدرستی که او نخست آفرید خلق را پس باز میگردداند او را
تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته
بعدالت و آنان که کافر شدند ایشان را است شربتی از آب
جوشان و عذابی دردناک بسبب بودندشان که کافر می‌شدند

او است که گردانید آفتاب را روشنائی و ماه را روشنی و
مقرر داشتش منزلهای تا بدانید شمار سالها و حساب را
نیافرید خدا آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیت‌ها را برای
جمعی که بدانند

بدرستی که در اختلاف شب و روز و آنچه آفرید خدا در
آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست از برای جمعی که
میپرهیزند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ

۸

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلَنَارٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۹

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

۱۰

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَءَاخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۱
حزب
۸۴
۱۷۳

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضَىٰ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبُذِرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

۱۲

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۳

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

۱۴

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

بدرستی که آنان که امید نمی‌دارند ملاقات ما را و راضی شدند بزندگانی دنیا و آرمیدند بان و آنان که ایشان از آیت‌های ما بی‌خبرانند

آنها جایگاهشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب می‌کردند

بدرستی که آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان بسبب ایمانشان میرود از زیرشان نهرها در بهشتهای پر نعمت

خواندنشان در آن سبحانک اللهم و درودشان در آن سلام است و آخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین

و اگر تعجیل میکرد خدا برای مردمان شر را تعجیل ایشان به خیر هر آینه رانده شده بود بسوی ایشان اجلشان پس وامیگذاریم آنان را که امید ندارند ملاقات ما را در زیاده رویشان که حیران میبوده باشند

و چون مس کند انسان را ضرری میخواند ما را خوابیده به پهلویش یا نشسته یا ایستاده پس چون دفع کردیم از او ضررش را میگذرد گویا که نخوانده است ما را برای ضرری که مس کرده بود او را همچنین آراسته شد برای مسرفان آنچه بودند که می‌کردند

و بحقیقت هلاک کردیم اهل زمان‌ها را پیش از شما چون ستم کردند و آمد ایشان را رسولانشان با معجزات و نبودند که ایمان آورند همچنین جزا دهیم گروه گناهکاران را

پس گردانیمتان جانشینان در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میکنید

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتْلَىٰ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

و چون خوانده میشود بر ایشان آیت‌های ما که روشن است می‌گویند آنان که امید نمی‌دارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این یا تبدیلیش کن بگو نسزد مرا که تبدیل کنم آنرا از پیش خودم پیروی نمی‌کنم مگر آنچه وحی میشود بمن بدرستی که من می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ

بگو اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آنرا بر شما و نه اعلام کرده بودم شما را بان پس بحقیقت درنگ کردم در میان شما عمری پیش از آن آیا پس نمیابید بعقل

پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بست بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیت‌های او را بدرستی که رستگار نشود گناهکاران

و می‌پرستند از غیر خدا آنچه ضرر نمی‌رساند ایشان را و نفع نمی‌دهدشان و می‌گویند اینها شفیعان مایند نزد خدا بگو آیا خبر میدهید خدا را بآنچه نمیداند در آسمانها و نه در زمین منزه است او و برتر است از آنچه شریک میدانند

و نبودند مردمان مگر امت واحده پس اختلاف کردند و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه حکم کرده شده بود میانشان در آنچه در آن اختلاف می‌کردند

و می‌گویند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش پس بگو نیست غیب مگر خدا را پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِيْٓ ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

و چون بچشانیم مردمان را رحمتی از پس سختی رنجی که
مس کرد ایشان را ناگاه مر ایشان را مکر بیست در آیت‌های
ما بگو خدا سریعتر است در مکر بدرستی که فرستادگان ما
مینویسند آنچه مکر می‌کنید

او است که میگرداند شما را در خشکی و دریا تا چون باشید
در کشتیها و جاری شوند با ایشان ببادی پاکیزه و شاد شوند
بان بیاید آن سفینه را بادی سخت و بیاید ایشان را موج از
هر جا و دانند که ایشان احاطه کرده شد بانها خوانند خدا را
خالص گردانندگان برای او دین را که اگر نجات دادی ما را
از این هر آینه باشیم از شکرگزاران

پس چون نجات دادشان آنگاه ایشان ستم میکنند در زمین
بناحق ای مردمان نیست ستم شما مگر بر خودهاتان در مایه
تعیش زندگانی دنیا پس بسوی ما است برگشت شما پس
آگاه گردانیم شما را بانچه بودید می کردید

جز این نیست مثل زندگانی دنیا چون آبی است که فرو
فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بان رستنی زمین از
آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا چون گرفت زمین
پیرایه‌اش را و زینت یافت و گمان بردند اهلش که ایشان
قدرت دارندگان بر آن آمد آنرا امر ما شبی یا روزی پس
گردانیدیم آنرا درویده گویا که نرسته بود در زمان پیش
همچنین تفصیل میدهیم آیت‌ها را از برای قومی که
اندیشه میکنند

و خدا میخواند بسوی سرای سلامت و راه مینماید کسی را
که میخواهد بسوی راه راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَصَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۱۷۵

۳۲

۳۳

از برای آنها که نیکی کردند نیکی است و زیادتی و نپوشد رویه‌اشان را گردی و نه خواری آنها اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند

و آنان که کسب کردند بدیها را جزای بدی بمثل آنست و فرو میگیرد ایشان را خواری نباشد ایشان را از خدا هیچ نگهدارنده گویا پوشانیده شد رویه‌اشان پاره از شب تیره آنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانیان

و روزی که محشور میسازیمشان همه پس می‌گوئیم آنان را که شرک آورند باشید بر جاهاتان شما و انبازاتان پس جدائی میاندازیم میانشان و خواهند گفت انبازانشان نبودید که ما را میپرستیدید

پس کافی است خدای گواه میان ما میان شما که بودیم از پرستیدن شما بی‌خبران

آنجا بیابد هر نفسی آنچه پیش فرستاده و باز گردانیده شوند بسوی خدا که صاحب اختیار ایشانست بحق و گمشد از ایشان آنچه بودند افتراء میکردند

بگو کیست که روزی میدهد شما را از آسمان و زمین یا که مالک میشود گوش و دیده‌ها را و که بیرون میاورد زنده را از مرده و بیرون میاورد مرده را از زنده و که تدبیر میکند کار کاینات را پس زود می‌گویند خداست پس بگو آیا نمی‌پرهیزید

پس آن خدا پروردگار شما است بحق پس چیست بعد از حق مگر گمراهی پس بکجا برگردانیده میشوید

همچنین لازم شد کلمه پروردگارت بر آنان که فسق ورزیدند بدرستی که ایشان نمی‌گروند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

۳۵

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ ۖ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَا
يَهْدِي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

۳۷

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

۳۸

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا مَن
أَسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۹

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ ۚ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

۴۰

وَمِنْهُمْ مَّن يُّؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّن لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

۴۱
۱۷۶۲

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

۴۲

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

بگو آیا از شریکان شما کیست که میافریند خلق را پس باز
میگرداند او را بگو خدا می‌آفریند خلق را پس باز میگرداند
او را پس بکجا برگردانیده میشوید

بگو آیا از شریکان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق
بگو خدا راه مینماید مر حق را آیا پس کسی که راه مینماید
بسوی حق سزاوارتر است که پیروی شود یا کسی که راه
نیابد مگر آنکه هدایت شود پس چیست شما را چگونه حکم
میکنید

و پیروی نمی‌کنند بیشترشان مگر گمان را بدرستی که گمان
کفایت نمی‌کند از حق چیزی را بدرستی که خدا دانا است
بانچه میکنند

و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شده باشد از غیر خدا و
لیکن تصدیق آن چیز است که پیش از او بوده و تفصیل
دادن آن کتاب نیست شکی در آن از پروردگار جهانیان

آیا میگویند بر بست بدروغ آنرا بگو پس بیاورید سوره
مانندش و بخوانید هر که را توانید از غیر خدا اگر هستید
راستگویان

بلکه تکذیب کردند آنچه را احاطه نکردند بدانشش و هنوز
نیامده ایشان را تأویلش همچنین تکذیب کردند آنان که
بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام ستمکاران

و از ایشان کسی است که میگرد بان و از ایشان کیست که
نمی‌گروند بان و پروردگار تو داناتر است به تبهکاران

و اگر تکذیب کردند ترا پس بگو مراست کردار من و شما
راست کردار شما شما بیزارید از آنچه من میکنم و من
بیزارم از آنچه شما میکنید

و از ایشان کیست که گوش میدارد بتو آیا پس تو
میشنوانی کران را و اگر باشند که نیابند بعقل

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَنتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ؕ ءَاَلَكُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ ؕ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّهُ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و از ایشان کیست که نگاه میکند بتو آیا پس تو راه مینمائی کوران را و اگر چه باشند که نبینند

بدرستی که خدا ظلم نمی‌کند مردمان را چیزی و لیکن مردمان بخودهاشان ظلم میکنند

و روزی که محشور کند ایشان را گویا که درنگ نکردند مگر ساعتی از روز شناخت یکدیگر دارند میانه خود بحقیقت زیان کردند آنان که تکذیب کردند ملاقات جزای خدا را و نبودند هدایت یافتگان

و یا مینمائیم ترا برخی از آنچه وعده می‌دهیم ایشان را یا میمیرانیم ترا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس خدا گواه است بر آنچه می‌کنند

و هر امتی را رسولیست پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شود میان ایشان بعدالت و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو مالک نیستم از برای خود ضرری و نه نفعی را مگر آنچه بخواهد خدا هر گروهی را اجلی است چون آمد اجل ایشان پس نه واپس مانند ساعتی و نه پیشی گیرند

بگو خبر دهید اگر آمد شما را عذابش شب هنگامی یا روزی چه چیز را بشتاب خواهند خواست از آن گناهکاران

آیا پس چون بوقوع آمد می‌گروید بان اکنون و بتحقیق بودید آنرا بشتاب میخواستید

پس گفته شود مر آنان را که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را آیا جزا داده می‌شوید جز بانچه بودید کسب میکردید

و خبر میپرسند از تو که آیا حقست آن بگو آری بحق پروردگارم که آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ
وَأَسْرَوْا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۖ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و اگر آنکه میبود از برای هر نفسی که ستم کرده آنچه در
زمین است هر آینه فدا دادی بآن و پوشیده داشتند
پشیمانی را چون دیدند عذاب را و حکم کرده شد میانشان
بعدل و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

آگاه باشید بدرستی که خدا راست آنچه در آسمانها و زمین
است آگاه باشید بدرستی که وعده خدا حق است و لیکن
بیشترین ایشان نمیدانند

او زنده میکند و میمیراند و بسوی او باز میگردید

ای مردمان بحقیقت آمدتان پندی از پروردگارتان و شفائی
برای آنچه در سینه‌ها است و هدایت و رحمتی از برای
گروندگان

بگو بکرم خدا و برحمتش پس بان باید شاد شوند آن بهتر
است از آنچه جمع میکنند

بگو خبر دهید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس
گردانیدید از آن حرامی و حلالی بگو آیا خدا رخصت داد
برای شما یا بر خدا دروغ می‌بندید

و چیست گمان آنان که می‌بندند بر خدا دروغ را روز قیامت
بدرستی که خدا هر آینه صاحب کرم است بر مردمان و
لیکن بیشترین ایشان شکر نمی‌کنند

و نباشی تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید
هیچ کاری مگر آنکه باشیم بر شما گواهان هنگامی که شروع
میکنید در آن و پنهان نمی‌ماند از پروردگارت هموزن ذره در
زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در
کتابیست روشن

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باشید که دوستان خدا نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

آنان که گرویدند و بودند که پرهیز میکردند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

ایشان را است بشارت در زندگانی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی مر سخنان خدا را آنست آن کامیابی بزرگ

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اندوهگین نسازد ترا گفتار ایشان بدرستی که عزت خدا راست همگی اوست شنوای دانا

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آگاه باشید بدرستی که خدا راست هر که در آسمانها و هر که در زمین است و پیروی نمی کند آنان که میخوانند از غیر خدا شریکان پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

او است که گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده بدرستی که در آن هر آینه آیتها است از برای جمعیکه میشنوند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند گرفت خدا فرزندی دانم پاکیش را اوست بی‌نیاز او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حتی به این آیا میگوئید بر خدا آنچه نمی‌دانید

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو بدرستی که آنان که می‌بندند بر خدا دروغ را رستگار نمی‌شنوند

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

مایه تعیشی است در دنیا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس می‌چشانیمشان عذاب سخت نبودنشان که کافر می‌شدند

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ^ط وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا^ط فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ^ع كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ^ط أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَنَا وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر قومش را ای قوم من اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامتم و پند دادنم بآیت‌های خدا پس بر خدا توکل کردم پس گرد آورید کارتان را و انبازاتان را پس نباید که باشد کارتان بر شما اندوهی پس گذارش دهید بمن و مهلتم ندهید

پس اگر اعراض کردید پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شدم که باشم از مسلمانان

پس تکذیب کردندش پس رهانیدیمش با هر که با او بود در کشتی و گردانیدیم ایشان را جانشینان و غرق کردیم آنها را که تکذیب کردند آیت‌های ما را پس بنگر چگونه بود انجام کار بیم داده شدگان

پس بر انگیختیم از بعد او رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را بآیت‌ها پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کردند آنرا از پیش همچنین مهر می‌نهم بر دلهای تعدی کنندگان

پس بر انگیختیم از بعد ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و جماعتش بآیت‌های ما پس سرکشی کردند و بودند گروهی گنهکاران

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینده سحری است آشکار

گفت موسی آیا می‌گوئید مر حق را چون آمد شما را آیا سحر است این و رستگار نمی‌شوند ساحران

گفتند آیا آمدی ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن پدران خود را و باشد مر شما دو تن را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما دو را گروندگان

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

و گفت فرعون بیاورید نزد من هر جادوگر دانا را

۸۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

پس چون آمدند ساحران گفت ایشان را موسی بیاندازید آنچه شمائید اندازندگان

۸۱

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ

سَيَبْطِلُهُوَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آنرا سحر است بدرستی که خدا زود باشد که باطل کند آنرا بدرستی که خدا بسامان نیاورد کار فساد کنندگان را

۸۲

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

و ثابت میگرداند خدا حق را بکلماتش و اگر چه ناخوش داشته باشند گناهکاران

۸۳

۱۸۰۹

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

پس ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندانی از قومش بر ترسی از فرعون و جماعت خودشان که سیاست کند ایشان را و بدرستی که فرعون هر آینه غالب بود در زمین و بدرستی که او بود هر آینه از اسرافکاران

۸۴

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

و گفت موسی ای قوم من اگر هستید ایمان آورده‌اید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید متقادان

۸۵

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگار ما مگردان ما را فتنه از برای گروه ستمکاران

۸۶

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و نجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران

۸۷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و وحی کردیم ما بموسی و برادرش که جای بازگشت گیرید از برای قومتان بمصر خانه‌ها و بگردانید خانه‌های خود را قبله و بر پای دارید نماز را و مژده ده گروندگان را

۸۸

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و گفت موسی پروردگار ما بدرستی که تو داده فرعون و جماعتش را مایه آراستگی و مالهای در زندگانی دنیا پروردگار ما تا گمراه گردانند از راه تو پروردگار ما اجرای محو کن بر مالهایشان و سخت گیر بر دلهایشان پس ایمان نیارند تا ببینند عذاب دردناک را

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُوءَ إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

گفت بتحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و
از پی مروید راه آنان را که نمی دانند

و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید
ایشان را فرعون و لشگرهایش از روی ستم و تعدی تا چون
دریافتش غرق گفت ایمان آوردم که نیست الهی مگر آنکه
گرویدند باو فرزندان یعقوب و من از متقادم

اکنون و بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فساد
کنندگان

پس امروز بیرون اندازیم بدن ترا تا باشی برای کسان بعد
از خودت آیتی و بدرستی که بسیاری از مردمان از آیت‌های
ما هر آینه بی‌خبراند

و بحقیقت فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزلی خوب و
روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها پس اختلاف نکردند تا
آمد ایشان را علم بدرستی که پروردگار تو حکم میکند
میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

پس اگر باشی در شکی از آنچه فرو فرستادیم بتو پس
بپرس از آنان که میخوانند کتاب را پیش از تو بتحقیق آمد
ترا حق از پروردگارت پس مباح از شک کنندگان

و مباح البته از آنان که تکذیب کردند آیت‌های خدا را پس
خواهی بود از زیانکاران

بدرستی که آنان که لازم شد بر ایشان کلمه پروردگار تو
ایمان نخواهند آورد

و اگر آمده باشد ایشان را هر آیتی تا آنکه ببینند عذاب پر
درد را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَّةٌ ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

۹۹

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

۱۰۰

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

۱۰۱

قُلِ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۰۲

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۱۰۳

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۴
۱۸۲ر

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۵

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۰۶

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ

پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس سودش دهد ایمان آن مگر قوم یونس چون گرویدند دفع کردیم از ایشان عذاب رسوائی را در زندگانی دنیا و برخوردار کردیمشان تا وقتی

و اگر خواسته بود پروردگار تو هر آینه گرویده بود هر که در زمین است همه آنها تمام آيا پس تو اکراه میکنی مردمان را تا باشند گروندگان

و نسزد نفسی را که بگرود مگر بدستوری خدا و میگرداند ناپاکی را بر آنان که نمی‌یابند

بگو بنگرید که چیست در آسمانها و زمین و کفایت نمی‌کند آیت‌ها و بیم کنندگان از گروهی که نمی‌گروند

پس آيا انتظار می‌برند مگر مانند روزهای آنان که گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم

پس میرسانیم رسولانمان را و آنها که گرویدند همچنین است ثابت بودنی بر ما که نجات دهیم گروندگان را

بگو ای مردمان اگر باشید در شک از دین من پس نمی‌پرستم آنان را که می‌پرستید از غیر خدا و لیکن می‌پرستم خدائی را که می‌میراند شما را و مأمورم که باشم از گروندگان

و اینکه راست گردان وجهت را برای دین حق گرای و نباش البته از شرک آورندگان

و مخوان از غیر خدا آنچه نفعت نمی‌بخشد و ضررت نمی‌رساند پس اگر کردی پس بدرستی که تو در این هنگام از ستمکارانی

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ ءَايَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر مس کند ترا خدا بضرری پس نیست دفع کننده مر آنرا مگر او و اگر خواهد بتو خیری پس نباشد منع کننده مر فضل او را میرساند آنرا بهر که خواهد از بندگان و اوست آمرزنده مهربان

بگو ای مردمان بحقیقت آمد شما را حق از پروردگارتان پس هر که هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر خود و نیستم من بر شما کار گذار

و پیروی کن آنچه وحی میشود بسوی تو و صبر کن تا آنکه حکم کند خدا و اوست بهترین حکم کنندگان

کتایبست که محکم گردانیده شده آیتهایش پس تفصیل داده شده است از نزد درستکردار آگاه

اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من برای شما از جانب خدا بیم کننده و مژده دهنده‌ام

و آنکه آموزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او که برخوردار کند شما را برخوردار نیکو تا مدتی نامبرده شده و میدهد هر صاحب فضلی را جزای فضلش را و اگر رو گردانید پس بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است

آگاه باشید که آنها شکن میدهند سینه‌هاشان را تا پوشیده دارند از او آگاه باشید هنگامی که بر سر می‌کشند جامه‌های خود را میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکار می‌کنند بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

۷

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ
قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۸

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۚ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۹
۱۸۴

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

۱۰

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

۱۱

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۱۲

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خدا است روزیش و
میداند قرارگاهش را و امانتگاهش را همگی باشد در کتابی
روشن

و اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و باشد
عرش او بر آب تا بیازماید شما را که کدامتان نیکوترید در
کردار و اگر بگویی تو بدرستی که شما باشید بر انگیخته
شدگان از پس مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند
نیست این مگر جادوی آشکار

و هر آینه اگر باز پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی
شمرده شده هر آینه میگویند چه باز داشت آنرا آگاه باشید
روزی که بیاید ایشان را نخواهد شد گردانیده از ایشان و
فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند

و هر آینه اگر بچشانیم انسان را از خود رحمتی پس
برداریم آنرا از او بدرستی که او هر آینه نومید و ناسپاس
است

و هر آینه اگر بچشانیم او را نعمتی پس از سختی رنجی که
مس کرد او را هر آینه میگویند البته که رفت بدیها از من
بدرستی که او هر آینه شادمان نازنده است

مگر آنان که صبر کردند و کردند کارهای شایسته آنها مر
ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ

پس شاید تو ترک کننده باشی برخی از آنچه فرستاده
میشود بتو و تنگ میشود بان سینهات که میگویند چرا
فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد بر او فرشته جز این
نیست که تو بیم کننده و خدا بر همه چیزی وکیل است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۴

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

۱۵

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

۱۶

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطِلْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۷

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْئَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

یا میگویند بدروغ بر بسته آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بر بافته شده و بخوانید هر که را توانید از غیر خدا اگر هستید راستگویان

پس اگر اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شد بعلم خدا است و آنکه نیست خدائی مگر او پس آیا شما منقادانید

کسی که باشد که بخواهد زندگانی دنیا و زینت آنرا تمام میدهیم بایشان جزای کردارشانرا در آن و ایشان در آن کم کرده نشوند

آنها آنانند که نیست ایشان را در آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه بودند که میکردند

آیا پس کسی که باشد بر بینه از پروردگارش و بخواند آنرا شاهدهی از آن و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی آنگروه میگردند بان و هر که کافر میشود بان از گروههای دشمن پس آتش وعدهگاه اوست پس مباش در شکی از آن بدرستی که آن حقست از پروردگارت و لیکن اکثر مردمان نمیگردند

و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافت بر خدا دروغ را آنها عرض کرده میشوند بر پروردگارشان و گویند گواهان این گروه آنانند که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید لعنت خدا است بر ستمکاران

آنان که باز میدارند از راه خدا و میخواهند آنرا کج و ایشان باختر کافرانند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

۲۱

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۲۲

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

۲۳

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۴
حزب
۹۰

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

۲۵
۱۸۵ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲۶

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمُ عَذَابَ يَوْمِٓ الْأَلَمِ

۲۷

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِۦٓ مَا نَرَكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

۲۸

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتِلَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِۦ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاهُونَ

آنها نباشند عاجز کنندگان در زمین و نباشد ایشان را از غیر خدا هیچ دوستان مضاعف کرده میشود ایشان را عذاب نیستند که بتوانند شنیدن و نیستند که ببینند

آن گروه آنانند زیان کردند بر نفسهای خود و گمشد از ایشان آنچه بودند که دروغ می‌بستند

ناچار بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

بدرستی که آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته و آرمیدند بسوی پروردگارشان آن گروه اهل بهشتند ایشان در آن جاویدانند

مثل آن دو گروه چون کور و کر و بینا و شنوا است آیا یکسان میباشند بمثل آیا پس پند نمی‌گیرند

و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من شما را بیم کننده روشنم

اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی دردناک

پس گفتند آن جمعیکه کافر شدند از قومش نمی‌بینیم ترا مگر انسانی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که پیروی کرده باشند ترا مگر آنان که ایشانند فرومایگان ما در مبدا اندیشه و نمی‌بینیم مر شما را بر خود هیچ زیادتی بلکه گمان می‌بریم شما را دروغگویان

گفت ای قوم من خبر دهید اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا رحمتی از نزدش پس پوشیده باشد بر شما آیا وادار کنم شما را بان و شما باشید مر آن را ناخوش دارندگان

وَيَقَوْمٌ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوُا رَبِّهِمْ وَلَكَيِّ أَرْبُكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٌ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُو فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

وای قوم من نمی‌طلبم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر
بر خدا و نیستم من راننده آنان که گرویدند بدرستی که
ایشان ملاقات کننده پروردگارشانند و لیکن من می‌بینم شما
را گروه نادانان

و ای قوم من کیست که یاری کند مرا از خدا اگر برانم
ایشان را آیا پس پسند نمی‌گیرید

و نمی‌گوییم مر شما را نزد منست خزانه‌های خدا و نمی‌دانم
غیب را و نمی‌گوییم که من فرشته‌ام و نمی‌گوییم مر ایشان را
که بخواری در ایشان مینگرد چشمهای شما که هرگز ندهد
ایشان را خدا خیری خدا داناتر است بآنچه در نفسهای
ایشانست بدرستی که من آنگاه از ستمکاران باشم

گفتند ای نوح بتحقیق با ما مجادله کردی پس بسیار کردی
جدال را با ما پس بیاور بما آنچه وعده دادی اگر هستی از
راستگویان

گفت جز این نیست که آورد بشما آنرا خدا اگر خواهد و
نیستید عاجز کنندگان

و سود نمیدهد شما را پسند دادم اگر خواهم که پسند دهم
شما را اگر خواسته باشد خدا که گمراه گرداند شما را او
است پروردگار شما و بسوی او باز می‌گردید

بلکه میگویند بر بافته آنرا بگو اگر بر بافته باشم آنرا پس
بر منست وبال گناه من و من بیزارم از آنچه شما گناه
میکنید

و وحی کرده شد بسوی نوح که ایمان نخواهند آورد از قومت
هرگز مگر آن که بحقیقت ایمان آورده پس اندوهگین مباش
بانچه هستند می‌کنند

و بساز کشتی را بنگاهداشت ما و وحی ما و درخواست مکن
از من در باره آنها که ستم کردند بدرستی که ایشان غرق
شدگانند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِلُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

وَقِيلَ يٰنَارُ ضِ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و میساخت کشتی را و هر گاه بگذشتندی بر او جماعتی از قومش استهزاء کردندى بر او گفت اگر استهزاء کنید با ما پس بدرستى که ما نیز استهزاء میکنیم بشما همچنانکه استهزاء میکنید

پس زود باشد که بدانید آنکس را که آید او را عذابى که رسوا گرداند او را و فرود آید بر او عذابى دائم

تا وقتى که آمد فرمان ما و بر جوشید آن تنور گفتیم بردار در کشتى از هر نر و ماده دو تا و کسانت را مگر آنکه پیشى گرفته بر او گفتار ما وﻻ نیز بردارﻻ هر که نگرویده بودند با او مگر اندکى

و گفت سوار شوید در آن بنام خدا در وقت راندنش و وقت بازداشتنش بدرستى که پروردگار من آمرزنده مهربانست

و آن میبرد ایشان را در میان موجها که بود چون کوهها و آواز داد نوح پسرش را و بود در کناره از کشتى که اى پسرک من سوار شو با ما و مباش با کافران

گفت زود باشد که پناه ببرم به کوهى که نگاه دارد مرا از آب گفت نیست نگاهدارنده امروز از فرمان خدا مگر آنرا که ببخشد و حائل شد میانشان موج پس شد از غرق شدگان

و گفته شد اى زمین فرو بر آب خود را و اى آسمان باز گیر آبت را و کم شد آب و گذارده شد کار و قرار گرفت بر کوه جودى و گفته شد دورى از رحمت باد گروه ستمکاران

و بر خواند نوح پروردگارش را پس گفت اى پروردگار من بدرستى که پسرم از کسان منست و بدرستى که وعده تو حق است و تو حکم کنندهترین حکم کنندگانى

قَالَ يٰ نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّيْ أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالَ رَبِّ إِنِّيْ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ
وَلَا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ أَكُن مِّنَ الْخٰسِرِينَ

قِيلَ يٰ نُوحُ أَهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
مِّمَّنْ مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيْهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
إِلٰهِ غَيْرُهُ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

يَقَوْمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
فَطَرَنِيْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَيَقَوْمُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

قَالُوا يٰ هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْ ءَالِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفت ای نوح بدرستی که او نیست از کسان تو بدرستی که
او صاحب کرداری ناشایسته بود پس مخواه از من آنچه
نیست مر ترا بان دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا که
باشی از نادانان

گفت ای پروردگار من بدرستی که من پناه میبرم بتو که
سؤال کنم از تو آنچه نیست مرا بان دانشی و اگر نیامرزی
مرا و رحم نکنی بر من باشم از زیانکاران

گفته شد ای نوح فرود آی بسلامی از ما و برکتها بر تو و بر
گروهی چند از آنها که با تواند و امتیهای که برخوردار
کنیمشان پس برسد ایشان را از ما عذابی دردناک

این از خبرهای نهان است وحی میکنیم آنرا بسوی تو نبودی
تو که بدانی آنرا تو بخودی خود و نه قومت پیش از وحی
پس صبر کن بدرستی که انجام نیک مر پرهیزکاران راست

و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی غیر او نیستید
شما مگر افتراء کنندگان

ای قوم من نمی طلبم از شما بر آن مزدی نیست مزد من
مگر بر آنکه بیافرید مرا آیا پس در نمی یابید بعقل

و ای قوم من آمرزش خواهید از پروردگارتان پس توبه
کنید بسوی او تا فرستد از آسمان بر شما باران پی در پی و
بیفزاید شما را قوتی با قوت شما و اعراض نکنید در حالی
که اصرار کنید بر گناهان

گفتند ای هود نیاوردی ما را حجتی روشن و نیستیم ما وا
گذارندگان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما مر تو را
گروندگان

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَلَكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوِّهِۦ قَالَ إِنِّیٓ أُشْهِدُ
ٱللَّهَ وَٱشْهَدُواْ ۖ إِنِّیٓ بِرَبِّیْٓ ءَمِّمًا تَشْرِكُونَ

۵۵

مِنْ دُونِهِۦ فَكِيدُونِیٓ جَمِیْعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ

۵۶

إِنِّیۡ تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّیْ وَرَبِّكُمْ مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
ءَاخِذٌۢ بِنَاصِیَتِهَا ۖ إِنَّ رَبِّیۡ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ

۵۷

فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَیْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّی قَوْمًا غَیْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُۥ شَیْئًا ۚ إِنَّ رَبِّیۡ
عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ

۵۸

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُودًا وَٱلَّذِیْنَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍۢ مِّنَّا
وَنَجَّیْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍۭ غَلِیْظٍ

۵۹

وَتِلْكَ ءَادٌۢ جَاحِدُونَ ۖ بَآیَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُۥ وَاتَّبَعُوا۟
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ

۶۰

وَاتَّبِعُوا۟ فِی هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَۥهُۥ ٱلْقَیْمَةُ ۖ ؕ أَلَا إِنَّ ءَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۖ أَلَا بُعْدًا لِّءَادٍ قَوْمِ هُودٍ

۶۱
حزب
۹۲
۱۸۸۲

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا قَالَ یَقَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَٰهٍ غَیْرُهُۥ ۖ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا
فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوٓا۟ إِلَیْهِ ۚ إِنَّ رَبِّی قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ

۶۲

قَالُوا یَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِیْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا ۖ أَتَنْهَٰنَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا یَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِی شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَیْهِ
مُرِیْبٍ

نمی گوئیم مگر آنکه رسانیده‌اند ترا برخی خدایان ما ببدی
گفت بدرستی که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید که
من بیزارم از آنچه شرک می‌آورید

از جز او پس مکر کنید بمن همه پس مهلت ندهید مرا

بدرستی که من توکل کردم بر خدا که پروردگار من و شما
است نیست هیچ جنبنده مگر که او گیرنده است موی
پیشانی او را بدرستی که پروردگار من بر راه راست است

پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم شما را آنچه
فرستاده شدم بان بسوی شما و جانشین گرداند پروردگار
من گروهی را غیر شما و ضرر نمیرساند او را چیزی بدرستی
که پروردگار من بر همه چیزی نگهبانست

و چون آمد فرمان ما رهانیدیم هود را و آنان که گرویده
بودند با او برحمتی از ما و رهانیدیم ایشان را از عذاب
سخت

و این قوم هود انکار کردند آیت‌های پروردگارشان را و
نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر
سرکش حق ناپذیر را

و پی آورده شدند در این دنیا لعنت را و روز قیامت آگاه
باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگارشان را آگاه
باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هودند

و فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم
بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی غیر از او او
آفرید شما را از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش
خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او بدرستی که
پروردگار من نزدیک و اجابت کننده است

گفتند ای صالح بحقیقت بودی در ما امید داشته شده پیش
از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه بپرستیم آنچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر آینه در شکیم
در آنچه میخوانی ما را بآن که آن شکی بگمان بد اندازه
است

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمُ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذَرْوَهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

فَلَمَّا رَآهُمُ أُيِّدِيهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرُهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت ای قوم خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر نافرمانیش کنم پس نخواهید افزود مرا جز نسبت زیانکاری

و ای قوم من این ناقه خدا مر شما را آیتی است پس بگذاریدش بخورد در زمین خدا و مس نکنیدش ببدی پس خواهد گرفت شما را عذابی نزدیک

پس پی کردند آنرا پس گفت زیستن کنید در خانه هاتان سه روز آن وعده ایست بغیر دروغ

پس چون آمد فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان که گرویدند با او برحمتی از ما و از رسوائی آنروز بدرستی که پروردگار تو اوست نیرومند غالب

و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک پس گشتند در خانه هاشان بر جای ماندگان

گویا اقامت نداشتند در آن آگاه باشید بدرستی که ثمود کفر ورزیدند پیروردگار خود بدانید که هلاک باد مر ثمود را

و بتحقیق آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بمژده فرزند گفتند سلام گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله را بریان در زیر سنگ پخته شده

پس چون دید دستهایشان نمیرسد بان ناخوش گرفت ایشان را و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط

و آن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب

قَالَتْ يَوۡلَتٰی ءَالِدٌ وَّاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعۡلِی شَیْخًا اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیۡبٌۙ

۷۳

قَالُوۡا اَتَعۡجِبِیۡنَ مِنْ اَمْرِ اِلٰهٍ رَّحِمۡتُ اِلٰهَ وَبَرَکَتُهُۥ عَلَیۡکُمۡ اَهۡلَ الْبَیۡتِ اِنَّهٗ حَمِیۡدٌ مَّجِیۡدٌۙ

۷۴

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبۡرَهِیۡمَ الرَّوۡعُ وَجَآءَتُهٗ الْبُشۡرٰی یُجَدِّلُنَا فِی قَوْمٍ لُّوۡطٍۙ

۷۵

اِنَّ اِبۡرَهِیۡمَ لَحَلِیۡمٌ اَوَّهٌ مُّنِیۡبٌۙ

۷۶

یٰۤاِبۡرَهِیۡمُ اَعۡرِضْ عَنۡ هٰذَا اِنَّهٗۤ قَدْ جَآءَ اَمۡرُ رَبِّکَؕ وَاِنَّهٗمۡ ءَاتِیۡهِمۡ عَذَابٌ غَیۡرُ مَرۡدُوۡدٍۙ

۷۷

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطًا سِیۡءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرَعًا وَقَالَ هٰذَا یَوۡمٌ عَصِیۡبٌۙ

۷۸

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ یُهَرَّعُوۡنَ اِلَیۡهِ وَمِنْ قَبۡلُ کَانُوۡا یَعۡمَلُوۡنَ السَّیِّۤاتِۚ قَالَ یَقۡوۡمُ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِیۡ هُنَّ اَظۡهَرُ لَکُمۡ فَاتَّقُوا اِلٰهَ وَلَا تُخۡزَوۡنِ فِی ضِیۡفِیۡۚ اَلَیۡسَ مِنْکُمۡ رَجُلٌ رَّشِیۡدٌۙ

۷۹

قَالُوۡا لَقَدْ عَلِمۡتۡ مَا لَنَا فِیۡ بَنَاتِکَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّکَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِیۡدُۙ

۸۰

قَالَ لَوۡ اَنَّ لِیۡ بِکُمۡ قُوَّةٌ اَوْ عَاوِیۡۤ اِلَیۡ رُکۡنٍ شَدِیۡدٍۙ

۸۱

قَالُوۡا یٰلُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّکَ لَنَ یَصِلُوۡا اِلَیۡکَؕ فَاسۡرِۤ بِاَهۡلِکَ بِقِطۡعٍ مِّنَ الَّیۡلِ وَلَا یَلۡتَفِتْ مِنْکُمۡ اَحَدٌۙ اِلَّا اَمۡرَاتُکَؕ اِنَّهٗۤ مُصِیۡبُهَا مَاۤ اَصَابَهُمۡۚ اِنَّ مَوۡعِدَهُمۡ الصُّبۡحُۚ اَلَیۡسَ الصُّبۡحُ بِقَرِیۡبٍۙ

گفت ای وای بر من آیا فرزند آورم و من پیره زنم و این شوهر منست که پیرمردیست بدرستی که این هر آینه چیزيست عجیب

گفتند آیا تعجب میکنی از امر خدا رحمت خدا و برکت‌های او بر شما اهل این خانه بدرستی که او ستوده بزرگوار است

پس چون رفت از ابراهیم ترس و آمد او را مژده فرزند سخن می‌کرد با ما در باره شفاعت قوم لوط

بدرستی که ابراهیم بود بردبار ناله کننده بازگشت

ای ابراهیم روی بگردان از این شفاعت بدرستی که آمد فرمان پروردگارت و بدرستی که آینده ایشانست عذابی که رد نخواهد شد

و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت

و آمدند او را قومش که بشتاب رانده می‌شدند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدی‌ها را گفت ای قوم من این گروه دختران من ایشان پاکیزه‌ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوایم نکنید در پیش مهمانانم آیا نیست در شما مردی هدایت یافته

گفتند بدرستی که دانسته‌ای که نیست ما را در دختران تو هیچ حقی و بدرستی که تو هر آینه میدانی آنچه را ما می‌خواهیم

گفت کاش بودی مرا بشما قوتی یا منزل می‌گزیدم بجانبی سخت

گفتند ای لوط بدرستی که ما رسولان پروردگار توایم نخواستند رسید هرگز بتو پس شبروی کن با کسانت در پاره از شب و نباید که ملتفت شود از شما احدی جز زنت بدرستی که رسنده اوست آنچه رسیدنی است ایشان را بدرستی که وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَؤُا لَّكُمْ
مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمُ أَوْفُوا الْمَكِيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَؤُا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ
إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

پس چون آمد فرمان گردانیدیم زبر آن را زیر آن و
بارانیدیم بر آن سنگهایی از سنگ گل بر هم نهاده شده

نشان کرده نزد پروردگارت و نیست آن از ستمکاران بدور

و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او و کم
نکنید پیمانه و ترازو را بدرستی که من می بینم شما را با
خیر بسیار و بدرستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی
که احاطه کننده است

و ای قوم تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت و کم نکنید
از مردمان چیزهای ایشان را و تباهی نکنید در زمین افساد
کنندگان

باقی گذاشته خدا بهتر است برای شما اگر باشید گروندگان
و نیستیم من بر شما نگهبان

گفتند ای شعیب آیا نماز دعا تو فرمود ترا که ترک کنیم
آنچه را می پرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهامان
آنچه می خواهیم بدرستی که تو هر آینه تویی بردبار هدایت
یافته

گفت ای قوم خبر دهید که اگر بوده باشم بر حجتی از
پروردگارم و روزی کرده باشد مرا از آن روزی خوب و
نمی خواهم که خلاف کنم شما را در آنچه نهی میکنم شما را
از آن نمی خواهم جز اصلاح را بقدر آنچه توانم و نیست
توفیق من مگر از خدا بر او توکل کردم و بسوی او باز
می گردم

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بَبَعِيدٍ

۹۰

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

۹۱

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا
ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

۹۲

قَالَ يَقَوْمُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

۹۳

وَيَقَوْمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌۭ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌۭ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌۭ

۹۴

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْيِنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
جَاثِمِينَ

۹۵

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ

۹۶
۱۹۱ ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

۹۷

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاتَّبَعُوهُ أَمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

و ای قوم بر آن ندارد شما را مخالفت با من که برسد شما را
مانند آنچه رسید قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح را و
نباشد قوم لوط از شما بدور

و آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی
او بدرستی که پروردگار من مهربان دوستدار است

گفتند ای شعیب در نمی‌یابیم بسیاری از آنچه میگوئی و
بدرستی که ما هر آینه می‌بینیم ترا در میان خود ناتوان و
اگر نبود رعایت جماعت تو هر آینه سنگسار می‌کردیم ترا و
نیستی تو بر ما غالب

گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و
گرفتید آنرا از قفاتان پس پشت افتاده بدرستی که
پروردگار من بانچه می‌کنید فرا رسنده است

و ای قوم بکنید بر توانائیتان بدرستی که من کننده‌ام زود
باشد که بدانید کیست میاید او را عذابی که رسوایش کند
و کیست که او دروغگو است و چشم در راه باشید بدرستی
که من با شما چشم در را هم

و چون آمد امر ما رهانیدیم شعیب را و آنان که گرویدند با
او برحمتی از ما و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک
پس گردیدند در خانه‌هاشان بر جای ماندگان

که گویا اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاکت مر مدین
راست همچنانکه هلاک شد ثمود

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیت‌های ما و حجتی
روشن

بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند امر فرعون را و
نبود امر فرعون درست

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

۹۹

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ ۚ لَعْنَةُ لَعْنَةٍ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

۱۰۰

ذَٰلِكَ مِنْ أُنْبَاءِ الْفُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

۱۰۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

۱۰۲

وكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَىٰ وَهِيَ ظَلِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

۱۰۳

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

۱۰۴

وَمَا نُؤَخِّرُهُ ۚ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

۱۰۵

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

۱۰۶

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

۱۰۷

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

۱۰۸
حزب
۹۴

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ

پیشرو می‌شود قومش را روز قیامت پس در آوردشان در آتش و بد است آتجای ورود که ورود یافته شده

و از پی کرده شدند در این وقت لعنت را و روز قیامت بد است آن عطیه که عطا کرده شده

این از اخبار قریه‌ها است که میخوانیم آنرا بر تو از آنها بر پا است و درویده شده

و ظلم نکردیم ایشان را و لیکن ظلم کردند بخودشان پس کفایت نکرد از ایشان خدایانشان که می‌خواندند از غیر خدا هیچ چیز چون آمد فرمان پروردگارت و نیفزود ایشان را جز هلاکت

و همچنین است گرفتن پروردگارت چون گرفت قریه‌ها را و آنها ظالم بودند بدرستی که گرفتن او دردناک سخت است

بدرستی که در آن هر آینه نشانیست آنرا که ترسید از عذاب آخرت این روزیست که جمع کرده شود برای آن مردمان و این روزیست حاضر گردانیده شده

و بتأخیر نمیاندازیم آنرا مگر از برای وقتی معین

روزی که بیاید سخن نمیکند نفسی مگر بدستور او پس از ایشان باشد بدبخت و نیکبخت

پس اما آنان که بدبخت شدند پس در آتشند مر ایشان راست در آن فریاد سخت و ناله زار

جاودانیان در آن تا باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است آنچه خواهد

و اما آنان که نیکبخت شدند پس باشند در بهشت جاودانیان در آن ما دام که باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگارت بخشی غیر مقطوع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمُ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُريبٍ

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوفَيْنَهُم رَّبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتٍ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

پس مباحث در شک از آنچه میپرستند اینها نمی‌پرستند مگر
چنانکه میپرستیدند پدرانشان از پیش و ما هر آینه تمام
دهنده ایشانیم بهره ایشان را بدون کم و کاست

و بحقیقت دادیم موسی را توراۀ پس اختلاف کرده شد در
آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه
حکم کرده شده بود میانشان و بدرستی که آنها در شکی
باشند از آن که بگمان بد اندازنده است

و بدرستی که همه را جمیعا هر آینه تمام خواهد داد ایشان
را پروردگارت جزای اعمالشان را که او بانچه میکنند آگاه
است

پس ثابت باش چنانکه مأمور شده‌ای و کسی که توبه کرد با
تو و از حد در مگذرید بدرستی که او بانچه می کنید بینا
است

و میل نکنید بسوی آنان که ظلم کردند پس مس کند شما را
آتش و نباشد شما را از جز خدا هیچ دوستان پس یاری
کرده نشوید

و بر پای دار نماز را دو طرف روز و ساعت‌های نزدیک از
شب بدرستی که خوبی‌ها میبرند بدیها را آن پند است مر
پند گیرندگان را

و صبر کن پس بدرستی که خدا ضایع نمی‌کند مزد
نیکوکاران را

پس چرا نبودند از قرن‌ها پیش از شما صاحبان فضل که نهی
کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنان که رهانیدیم از
ایشان و پیروی کردند آنان که ستم کردند آنچه را متنعم
کرده شدند در آن و بودند گناهکاران

و نباشد پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را بستم و اهل
آنها باشند مصلحان

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر خواستی پروردگار هر آینه گردانیدی مردمان را امت واحد و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

مگر آن را که رحم کرد پروردگار تو و از برای آن آفرید ایشان را و تمام شد سخن پروردگارت که هر آینه پر کنم البته دوزخ را از جنیان و مردمان همه

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِيَتْ بِهِ ۚ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

و همه را میخوانیم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگرددانیم بان دلت را و آمد ترا در این حق و پند و نصیحت از برای گروندگان

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

و بگو آنان را که نمی‌گروند کار کنید بر توانائیتان بدرستی که ما عمل کنندگانیم

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

و منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و مر خدا راست نهانی آسمانها و زمین و بسوی او باز می‌گردد امر همه آن پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی‌خبر از آنچه می‌کنید

۱۲۰ یوسف

یوسف: یوسف

مکی

۱۱۱ آیه

۱۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این آیتهای کتابیست روشن

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا قرآنی بلغت تازی باشد که شما دریابید

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

ما حکایت میکنیم بر تو نیکوترین حکایتها را بانچه وحی کردیم بتو این قرآن را و بدرستی که بودی تو پیش از آن هر آینه از بی‌خبران

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

هنگامی که گفت یوسف مر پدر خود را ای پدر بدرستی که من دیدم در خواب یازده ستاره و آفتاب و ماه را دیدمشان مرا سجده کنندگانند

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ ءَالِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِينَ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيِّبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

قَالُوا يٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُو لَحَفِظُونَ

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

قَالُوا لَٰيْن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

گفت ای پسرک من حکایت مکن خواب خود را بر برادرانت پس مکر کنند برای تو مگری بدرستی که دیو رجیم مر آدمی را دشمنی است آشکارا

و همچنین برگزیند ترا پروردگارت و بیاموزد ترا از تأویل خواب‌ها و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر آل یعقوب همچنانکه تمام کردش بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستی که پروردگار تو دانای درستکار است

البته که هست در قصه یوسف و برادرانش نشانه‌های قدرت مر پرستندگان را

هنگامی که گفتند هر آینه یوسف و برادرش دوستترند بسوی پدر ما از ما و حال آنکه ما نیم جوانان کارزار بدرستی که پدر ما هر آینه در خیال غلطی است آشکار

بکشید یوسف را یا بیندازیدش در زمین دوری تا خالی ماند برای شما روی پدرتان و بشوید پس از آن گروهی شایستگان

گفت گوینده از ایشان که نکشید یوسف را و بیندازیدش در قعر چاه تا بر گیرد او را برخی از کاروان اگر هستید کنندگان

گفتند ای پدر چیست ترا که امین نمیدانی ما را بر یوسف و بدرستی که ما او را خیرخواهانیم

بفرست او را با ما فردا تا بهره برد و بازی کند و بدرستی که ما او را نگهدارنیم

گفت بدرستی که غمناک میکند مرا که ببرید او را و میترسم که بخورد او را گرگ و شما باشید از او بی‌خبران

گفتند هر آینه اگر خورد او را گرگ و حال آنکه ما جوانان کارزاریم بدرستی که ما آنگاه از زیانکارانیم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْحُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۶

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و آمدند نزد پدر خود شبانگاه گریه می‌کردند

۱۷

قَالُوا يَتَابَنَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الدِّثْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند ای پدر بدرستی که ما رفتیم که اسب تازیم و تیر اندازیم و وا گذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس خورش گرگ و نیستی تو باور دارنده مر ما را و اگر چه باشیم راستگویان

۱۸

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

و آوردند بر پیراهن او خون دروغی گفت بلکه آراسته در نظرهای شما نفسهاتان کار بزرگی پس صبر من صبر بزرگیست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه می‌ستائید

۱۹

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى
هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ وَلِلَّهِ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ

و آمدند کاروانیان پس فرستادند آب آورشان را پس فرو آویخت دلوش را بچاه گفت ای مژده این پسری است و پنهان داشتندش جهت سرمایه خود و خدا دانا است بآنچه می‌کنند

۲۰

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و فروختند او را ببهای اندک بچند درهم شمرده شده و بودند در آن از بی‌رغبتان

۲۱
۱۹۵

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و گفت آنکه خرید او را از مصر با زن خود عزیز دار جایگاه او را شاید که فایده بخشد ما را یا بگیریمش فرزند و همچنین مکنت دادیم یوسف را در زمین و تا پیاموزیمش از تعبیر خوابها و تعبیر کتب و خدا غالب است بر کار خود و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

۲۲

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

و چون رسید بنهایت جوانی خود دادیم او را حکم شریعت و دانش و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ ۚ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّعَا بُرْهَنَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ
لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَن نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ ۚ إِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَن هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنْتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَن
نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرُلُهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و آمد و رفت می‌کرد نزد او زنیکه یوسف در سرای او بود از
نفس یوسف و محکم بست درها را و گفت بشتاب بسوی
چیزی که آماده است ترا گفت پناه میبرم بخدا بدرستی که
اوست پروردگار من نیکو داشته جایگاه مرا بدرستی که
رستگار نمی‌شوند ستمکاران

و هر آینه آنزن آهنگ او کرد و او آهنگ زدن آن زن کرد
اگر نبود که دید حجت پروردگار خود را همچنین کردیم تا
بگردانیم از او گناه و کار زشت بدرستی که او از بندگان ما
بود که پاک کرده بود از شقاوت

و پیشی گرفتند آنزن و یوسف در خانه را و پاره کرد آنزن
پیرهن او را از پشت و یافتند شوهر زلیخا را در در خانه
گفت آنزن نیست سزای کسی که خواهد که کند با زن تو کار
بدی مگر آنکه محبوس شود یا عذابی دردناک

گفت یوسف این زن حيله کرد با من جهت تحصیل کام خود
از من و گواهی داد گواهی از خویشان زلیخا اگر باشد
پیراهن یوسف پاره شده از پیش پس راست گفته زلیخا و
یوسف از دروغگویان است

و اگر باشد پیراهن او که پاره شده از پشت پس زلیخا دروغ
گفته و یوسف از راستگویان است

پس چون دید عزیز که پیراهن او پاره شده از پشت گفت
اینکار از مکر شما زنانست بدرستی که مکر شما زنان بزرگ
است

ای یوسف روی بگردان از این کار زشت و آمرزش خواه ای
زلیخا برای گناه خود بدرستی که تو هستی از خطاکاران

و گفتند جمعی از زنان در مصر که زن عزیز آمد و رفت
می‌کند با غلام برای تحصیل کام خود از نفس او بحقیقت
شیفته کرده آنزن را از راه عشق بدرستی که ما می‌بینیم او
را در گمراهی آشکارا

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَهَاتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

۳۲

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

۳۴

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۵

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

۳۶
۱۹۷

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

۳۷

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

پس چون شنید زلیخا مکر ایشان را فرستاد بدعوت ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هر یک از ایشان کاردی و ترنجی و گفت بیرون آی برای ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدا نیست این آدمی نیست این مگر فرشته بزرگوار

زلیخا گفت پس این غلامست آنکه ملامت می‌کردید مرا در عشق او و هر آینه بتحقیق مکر کردم او را بجهت تحصیل کامم از تن او پس خود را نگاهداشت و هر آینه اگر نکند آنچه فرمایم او را هر آینه محبوس شود البته و هر آینه خواهد شد از خوارشدگان

گفت پروردگار من زندان دوستتر است بمن از آنچه میخواندم بسوی آن و اگر نگردانی از من مکر ایشان را میل میکنم بسوی ایشان و باشم از نادانان

پس پذیرفت دعای او را پروردگارش پس بگردانید از او مکر ایشان را بدرستی که اوست شنوای دانا

پس ظاهر شد ایشان را پس از آنکه دیدند علامات عصمت یوسف را که البته در زندان کنندش تا زمان مرگ

و داخل شدند با او در زندان دو جوان گفت یکی از ایشان بدرستی که من دیدم خود را در خواب که میفشردم شراب را و گفت آندیگری بدرستی که من دیدم خود را که برداشته بودم بر روی سر خود نانی که میخورد مرغی از آن آگاه کن ما را بتعبیرش بدرستی که ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران

گفت نباید شما را طعامی که روزی داده شوید آنرا مگر که آگاه گردانم شما را بتعبیر این خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این از چیزهائیهست که آموخته مرا پروردگارم بدرستی که من وا گذاشتم کیش گروهی را که نمی‌گروند بخدا و ایشان باختر ایشانند کافران

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَ ءَارَبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعِبَادُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَضَى الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَلَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عَجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَقْتُونِي فِي رُءُوسِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّعْيَا تَعْبُرُونَ

و پیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم و اسحاق و یعقوب و
نسزد ما را که انباز فرار داریم بخدا هیچ چیز را این از
فضل خدا است بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان
شکر نمیکنند

ای دو رفیق زندانی من آیا خدایان متعدد بهترند یا خدای
یگانه غالب بر همه

نمی‌پرستید از جز او مگر صاحبان نامهایی را که نامیده‌اید
آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بان هیچ حتی
نیست حکم مگر خدای را فرموده است که نپرستید مگر او
را این است دین راست و درست و لیکن بیشتر مردمان
نمی‌دانند

ای دو یار زندانی من اما یکی از شما بیاشاماند خواجه خود را
شراب و اما آند دیگری پس بر دار کرده شود پس میخورد
مرغ از سر او حکم کرده شد کار خوابیکه در باب آن تعبیر
میخواستید

و گفت یوسف آنرا که میدانست او رستگار میشود از آن دو
نفر که یادآوری کن مرا نزد خواجه خود پس از یاد آنمرد برد
شیطان یاد کردن او را بخواجه‌اش پس ماند یوسف در
زندان هفت سال

و گفت پادشاه بدرستی که من می‌بینم در خواب هفت گاو
فریه میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز
و هفت خوشه خشک ای گروه معبران فتوی دهید مرا در
باره خوابم اگر هستید که خوابها را تعبیر می‌کنید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُخْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاودْتُنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْأَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

گفتند این خوابهای آشفته است و نیستیم ما بتعبیر خوابهای آشفته دانایان

و گفت آنکه رهائی یافته بود از آن دو تا و بخاطرش آمد سخن یوسف پس از مدتی من آگاهتان کنم بتعبیرش پس بفرستید مرا نزد یوسف

ای یوسف ای بسیار راستگوی اعلام نما بما تعبیر را در اینکه هفت گاو فربه که میخورندشان هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز و هفت دیگر همه خشک باشد که من برگردم بسوی مردمان باشد که ایشان بدانند

گفت میکارید هفت سال بر عادت مستمر پس آنچه را درویدید پس وا گذارید آترا در خوشه‌اش مگر اندکی از آنچه میخورید

پی بیاید از پس آن هفت سال سخت که بخورند آنچه را که پیش اندوختید از برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید

پس بیاید از پس آن سالی که در آن فریاد رسیده شوند مردمان و در آن نجات مییابند

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را پس چون آمد او را فرستاد گفت باز گرد بسوی خواجه خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زانی که بریدند دستهای خود را بدرستی که پروردگار من بمکر آنها داناست

گفت چه بود حالتان هنگامی که کامجو شدید بفریب یوسف از نفسش گفتند حاش لله ندانستیم بر او هیچ بدی گفت آن عزیز اکنون ثابت شد حق من کامجو شدم از نفس او و بدرستی که او هر آینه از راستگویانست

این برای آنکه بدانند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و بدرستی که خدا هدایت نمیکند حيله خیاثکاران را

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِيَّ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبَوُّا مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

وَلَا جُرْ الْأُخْرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِۦٓ فَلَا كَيْلَ لَكُم مِّنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ

قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ أَجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و بری نمی‌دارم نفس خود را بدرستی که نفس هر آینه امر کننده است ببدی مگر آنکه رحم کند پروردگارم بدرستی که پروردگارم آمرزنده مهربانست

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا مخصوصش گردانم برای خودم پس چون سخن کرد با او گفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت و با امانتی

گفت بگردان مرا بر خزینه‌های زمین بدرستی که من نگاهدارنده دانایم

و همچنین تمکن دادیم یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن هر جا که خواهد میرسانیم برحمت خود آنرا که خواهیم و ضایع نسازیم مزد نیکوکاران را

و هر آینه مزد آخرت بهتر است آنان را که گروید و بودند که پرهیز میکردند

و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند بر او پس شناخت ایشان را و ایشان او را نمی‌شناختند

و چون آماده کرد آنها را بساز سفرشان گفت بیاورید نزد من برادرتان را که از پدرتانست آیا نمی‌بینید که من تمام می‌دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم

پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمانه شما را نزد من و نزدیک نشوید مرا

گفتند بزودی چاره جوئی می‌کنیم از او پدرش را و بدرستی که ما هر آینه کنندگانیم

و گفت غلامانش را که بگذارید مایه تجارتشان را در رحلهاشان باشد ایشان بشناسند آنرا چون برگردند بسوی کسانشان باشد که ایشان باز گردند

پس چون بازگشتند بسوی پدرشان گفتند ای پدر باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادرمان را تا پیمانه گیریم و بدرستی که ما او را نگهدارندگانیم

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

۶۵

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَنَاتَنَا مَا نَبَغِيَ هَٰذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ

۶۶

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

۶۷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۶۹
۲۰۱۲

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت آیا امین گردانم شما را بر او مگر همچنان که امین کردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهتر از حیث نگهداری و او رحم کننده ترین رحم کنندگان است

و چون گشادند متاعشان را یافتند مایه تجارتشان را رد کرده شده بود بایشان گفتند ای پدر چه می‌خواهیم اینست مایه تجارت ما که باز پس داده شده به ما و میاوریم طعامی برای اهلما و نگهداریم برادرمان را و میافزائیم پیمانہ شتری را اینست پیمانہ اندک

گفت هرگز نخواهم فرستاد او را با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی از خدا که هر آینه بیاریدش نزد من مگر آنکه احاطه کرده شود بشما پس چون دادندش پیمانشان را گفت خدا بر آنچه میگوئیم وکیل است

و گفت ای پسران من داخل نشوید از یک دروازه و داخل شوید از درهای جداگانه و کفایت نمی‌کنم از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدا را بر او توکل کردم و بر او توکل میکنند توکل کنندگان

و چون داخل شدند از جائیکه فرمود ایشان را پدرشان نشد که کفایت کند از ایشان از خدا هیچ چیز جز حاجتی در نفس یعقوب که قضا کرد و بجا آورد آنرا و بدرستی که او هر آینه صاحب علم است مگر آنچه را تعلیم دادیم او را و لیکن اکثر مردمان نمی‌دانند

و چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود برادرش را گفت بدرستی که من برادر توام پس غمگین مباش بآنچه بودند که می‌کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ

قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِن كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَؕ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍؕ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُوَ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًاؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

پس چون سامان کرد ایشان را بساز سفرشان گذاشت آبخواره را در رحل برادرش پس ندا کرد ندا کننده که ای قافله بدرستی که شما هر آینه دزدانید

گفتند و روی کردند برایشان که چه گم کرده‌اید

گفتند میجوئیم آبخواره ملک را و برای کسی که آورد آن را بار شتریست و من بان کفیلم

گفتند سوگند بخدا که بحقیقت دانستید که نیامده‌ایم تا فساد کنیم در زمین و نیستیم ما دزدان

گفتند پس چیست پاداش آن اگر باشید دروغگویان

گفتند جزایش کسی که یافت شد در متاعش پس آنکس جزای آنست همچنین جزا می‌دهیم ستمکاران را

پس شروع کرد بظرفهای ایشان پیش از ظرف برادرش پس بیرون آورد آنرا از ظرف برادرش هم چنین حيله کردیم برای یوسف نبود که بگیرد برادرش را در دین پادشاه جز آنکه خواهد خدا بلند گردانیم مراتب آنرا که خواهیم و بالای هر صاحب دانشی دانائی است

گفتند اگر دزدی کند پس بتحقیق دزدی کرد برادری مر او را از پیش پس پنهان داشت آنرا یوسف در نفس خود و ظاهر نکرد آنرا برای ایشان گفت شما بدترید از حیث منزلت و خدا داناتر است بانچه وصف میکنید

گفتند ای عزیز بدرستی که او را پدریست سالخورده بزرگوار پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستی که ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ وَإِنَّا إِذَا لَظَلِمُونَ

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ أَبِي أَوْ يُحْكَمَ اللَّهُ لى وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَبْأَبَانَا إِنَّ أَبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنَاسِفَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبِیَضَّتْ عَیْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت معاذ الله که بگیریم مگر کسی را که یافتیم متاعمان را نزدش بدرستی که ما آنگاه باشیم از ستمکاران

پس چون نومید شدند از او یک طرف شدند رازگویان گفت بزرگشان آیا نمی‌دانید که پدرتان بحقیقت گرفت بر شما پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس هرگز نروم از این زمین تا دستور دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برایم و او بهترین حکم کنندگانست

باز گردید بسوی پدرتان و بگوئید ای پدر بدرستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی نمی‌دهیم مگر بآنچه دانستیم و نباشیم مرنهان را نگهدارندگان

و بپرس از آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

گفت بلکه خوب و نمود برای شما نفسهاتان امری را پس صبريست نیکو شاید خدا که بیاورد نزد من ایشان را همه بدرستی که اوست خود دانای درست‌کردار

و روی گردانید از ایشان و گفت ای اندوه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از اندوه پس او بود خشم خورنده

گفتند سوگند بخدا که باشی یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان

گفت جز این نیست شکایت میکنم پریشانی و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه نمیدانید

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُّوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوْنَ

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكِیْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ
اِنَّ اللّٰهَ یَجْزِی الْمُتَصَدِّقِيْنَ

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِیُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ

قَالُوْا اَءَنْتَ یُوسُفُ ۖ قَالَ اَنَا یُوسُفُ وَهٰذَا اَخِیْ ۖ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۚ اِنَّهٗ مَنْ یَّتَّقِ وَیَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ

قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ اَلْیَوْمَ ۖ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّحِیْمِیْنَ

اَذْهَبُوْا بِقَمِیصِیْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِیْ یَٔتِ بِصِیْرًا
وَاُتُوْنِیْ بِاَهْلِیْكُمْ اَجْمَعِیْنَ

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحِ یُوسُفَ ۖ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنَ

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِی ضَلٰلٍكَ الْقَدِیْمِ

ای پسران من بروید پس تفحص کنید از یوسف و برادرش
و نومید مشوید از رحمت خدا بدرستی که نومید نمی‌شود از
رحمت خدا مگر گروه کافران

پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز مس کرد ما را و
کسان ما را آزار و آورده‌ایم مایه تجارت اندکی پس تمام
نمای ما را پیمانه و تصدق کن بر ما بدرستی که خدا جزا
میدهد صدقه دهندگانرا

گفت آیا دانستید که چه کردید بیوسف و برادرش آنگاه که
شما نادان بودید

گفتند بدرستی که تو هر آینه تویی یوسف گفت منم یوسف
و اینست برادرم بحقیقت بخشش کرد خدا بر ما بدرستی که
هر که پرهیز کند و صبر نماید پس بدرستی که خدا ضایع
نمی‌کند مزد نیکوکاران را

گفتند سوگند بخدا که بحقیقت برگزید ترا خدا بر ما و حقا ما
هستیم خطاکاران

گفت نیست سرزندی بر شما امروز میامرزد خدا شما را و او
رحم کننده ترین رحم کنندگانست

برید این پیراهن مرا پس بیندازیدش بر روی پدرم که
میاید بینا و بیاورید نزد من کساتان را همگی

و چون جدا شد قافله گفت پدرشان بدرستی که من هر آینه
میابم بوی یوسف را اگر نبود آنچه بنقصان عقل منسوب
نسازیدم

گفتند بخدا بدرستی که تو هر آینه باشی در حیرت که
سابق بود

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

۹۷

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

۹۸

قَالَ سَوْفَ أُسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۹۹

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

۱۰۰

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ ۚ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

۱۰۱
حزب
۹۹

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

۱۰۲

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

۱۰۳

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

پس چون آمد (او را) مژده دهنده انداخت آنرا بر رویش پس گشت بینا گفت آیا نگفتم شما را که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که ما هستیم خطاکاران

گفت زود باشد که آمرزش طلبم برای شما از پروردگارم بدرستی که او اوست آمرزنده مهربان

پس چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود والدینش را و گفت داخل شوید در مصر انشاء الله در امانید

و بالا برد والدینش را بر تخت و به رو افتادند (برادران) مر او را سجده کنان و گفت ای پدرم اینست تعبیر خوابم از پیش بحقیقت گردانید آنرا پروردگارم حق و بتحقیق خوبی کرد بمن هنگامی که بیرونم آورد از زندان و آورد شما را از بادیه پس از آن که افساد کرد شیطان میان من و میان برادرانم بدرستی که پروردگارم لطف کننده است آنرا که خواهد بدرستی که او دانای درستکار است

پروردگار من حقا دادی مرا از پادشاهی و آموختی مرا از تأویل حدیثها پدید آورنده آسمانها و زمین تویی یاور من در دنیا و آخرت بمیران مرا مسلمان و ملحق گردان مرا به شایستگان

آن از خبرهای نهان است که وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی نزد ایشان هنگامی که اتفاق میکردند در کارشان و آنها مکر میکردند

و نباشند اکثر مردمان گر چه حرص ورزی تو گروندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

۱۰۵
۲۰۴ر

وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

۱۰۶

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ

۱۰۷

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۰۸

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۰۹

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ
الْقُرَى ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۚ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

۱۱۰

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ

۱۱۱

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و نمی‌خواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر
پندی جهانیان را

و بسا از نشانه در آسمانها و زمین که میگذرند بر آنها و
ایشان از آنها اعراض کنندگانند

و ایمان نیاورند اکثرشان بخدا مگر و ایشان مشرکانند

آیا پس ایمن شدند که آمد ایشان را فرو گیرنده از عذاب
خدا یا آید ایشان را قیامت ناگهان و ایشان ندانند

بگو اینست راه من میخوانم بسوی خدا بر بینائی من و آنکه
پیروی کند مرا و منزّه است خدا و نیستم من از مشرکان

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی می‌کردیم
بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس سیر نمی‌کنند در زمین پس
بنگرند چگونه بود انجام آنان که بودند پیش از ایشان و هر
آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنان که بپرهیزند آیا
پس در نمی‌یابید بعقل

تا چون که نومید شدند رسولان و دانستند که ایشان
تکذیب کرده شدند آمدشان نصرت ما پس رهانیده شد
آنکه خواستیم و باز گردانیده نشود عذاب ما از گروه
گناهکاران

هر آینه باشد در قصه‌های ایشان پندی مر صاحبان خرده‌ها
را نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود و لیکن تصدیق آن
چیزیست که پیش از او بوده و بیان همه چیز و هدایت و
رحمت از برای گروهی که می‌گروند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ ۖ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ
بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلُلُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

این آیتهای کتاب است و آنچه فرستاده شد بتو از
پروردگارت حقست و لیکن اکثر مردمان نمی‌گروند

خدا است که بر افراشت آسمانها را بی‌ستون که می‌بینید
آنها را پس مستولی شد بر عرش و مسخر کرد آفتاب و ماه
را هر یک می‌روند تا مدتی نامبرده شده تدبیر میکند کار
کاینات را بیان میکند آیتهای را باشد که شما برسیدن جزای
پروردگارتان یقین کنید

و او است که بگسترده زمین را و گردانید در آن کوهها و
نهرها و از همه ثمرها گردانید در آن دو صنف و دو تا
میپوشاند پرده از شب روز را بدرستی که در آن هر آینه
آیتهاست گروهی را که فکر می‌کنند

و در زمین حصه‌هاست نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و
زراعت و درختان خرماي چند از یک بن و اصل رسته و غیر
آن آب داده میشود بیک آب و زیادتى میدهیم برخی از آنها
را بر برخی در ثمر بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست
گروهی را که دریابند بعقل

و اگر عجب میداری پس عجبست گفتارشان که آیا چون
باشیم خاک آیا بدرستی که ما هر آینه در آفرینش تازه‌ایم
آنگروه آنانند که کافر شدند بی‌پروردگارشان و آنگروه باشد
غلها در گردنشان و آنها اهل آتشدن ایشان در آن
جاودانیانند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و بشتاب می‌خواهند از تو بدی را پیش از خوبی و بدرستی که گذشت پیش از ایشان عقوبت‌ها و بدرستی که پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مر مردمان را بر ستمشان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است

و می‌گویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش جز این نیست که تو بیم کننده و هر قومی را راهنماییست

خدا میداند آنچه بر می‌دارد هر ماده و آنچه می‌کاهد رحم‌ها و آنچه میافزاید و همه چیز نزد او باندازه است

دانای نهان و آشکار است بزرگ و برتر است

یکسانست از شما کسی که نهان داشت گفتار را و کسی که آشکار کرد آنرا و کسی که او پنهانست بشب و آشکار است بروز

مر او راست تعقیب کنندگان از پیش روی او و از پشت سر او که نگهبانی میکنندش از امر خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد آنچه قومی راست تا وقتی که تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا بجمعی بدی پس برگردانیدن نباشد آنرا و نباشد ایشان را از غیر خدا هیچ مددکاری

اوست که مینماید شما را برق برای بیم دادن و امیدوار گردانیدن و پدید می‌آورد ابرهای گرانبار را

و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان از ترس او و می‌فرستد صاعقه‌ها را پس میرساند آنرا بهر که می‌خواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت عقوبت است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقُوا عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

او راست دعوت حق و آنان که می‌خوانند از غیر او اجابت نمی‌کنند ایشان را بچیزی مگر چون گشاینده دو دستش بسوی آب تا برسد بدهنش و نیست آن رسنده بان و نیست خواندن کافران جز در گمراهی

و خدا را سجده میکند هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و سایه‌هاشان بامداد و شبانگاهان

بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا است بگو آیا پس گرفتید از غیر او دوستان که مالک نمی‌باشند برای خودشان سودی و نه زیانی بگو آیا مساوی می‌باشند نابینا و بینا یا آیا مساوی می‌باشند تاریکی‌ها و روشنی یا گردانیدند برای خدا انبازانی که آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده بر ایشان بگو خدا آفریننده همه چیز است و اوست یکتای قهر کننده

فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان شد رودخانه‌ها باندازه خود پس برداشت این آب روان کف بلند را و از آنچه می‌افروزند بر آن در آتش از برای طلب پیرایه یا مایه تعیش کف است مانند آن همچنین می‌زند خدا حق و باطل را پس اما کف پس می‌رود انداخته شده و اما آنچه نفع میدهد مردم را پس دیر میماند در زمین همچنین می‌زند خدا آن مثلها را

از برای آنان که اجابت کردند پروردگارشان را خوبیست و آنان که اجابت نکردند او را اگر آنکه بود ایشان را آنچه در زمین است همه و مانندش با آن هر آینه فدا داده بودند بان آنها از برای ایشانست بدی حساب و منزل ایشان دوزخست و بد است آن بستر

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آیا پس آنکه بداند که آنچه فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است چون کسی است که او کور است البته پند میگیرند بقرآن صاحبان عقل

آنان که وفا می‌کنند به پیمان خدا و نمی‌شکنند پیمان را

و آنان که می‌پیوندند آنچه را امر کرده خدا بان که پیوند کرده شود و میترسند از پروردگارشان و بیم دارند از بدی حساب

و آنان که صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و بر پای داشتند نماز را و انفاق نمودند از آنچه روزی دادیمشان نهان و آشکار و دفع میکنند بخوبی بدی را آنها مر ایشان را است عاقبت آنسرای

بهشت‌های اقامت دائمی که داخل میشوند آنها و کسی که شایسته شد از پدرانشان و جفت‌هاشان و فرزندانشان و فرشتگان داخل میشوند بر ایشان از هر دری

سلام بر شما بسبب آنچه صبر کردید پس خوبست سرانجام آنسرای

و آنان که می‌شکنند پیمان خدا را پس از استوار کردنش و میبرند آنچه را امر کرده خدا بان که وصل کرده شود و فساد می‌کنند در زمین آنها مر ایشان راست لعنت و مر ایشان را است بدی آنسرای

خدا وسعت میدهد روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی

و میگویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا گمراه می‌گذارد آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود آنرا که بازگشت کرد

آنان که گرویدند و میآرامد دلهاشان بذكر خدا آگاه باشید بذكر خدا میآرامد دلها

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ

آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته خوش باد ایشان را و نیکوئی بازگشت

۳۰

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ

همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند از پیش آن امت‌ها تا بخوانی بر ایشان آنچه را که وحی فرستادیم بتو و ایشان کافر می‌شود بخدای بخشنده بگو اوست پروردگار من نیست الهی مگر او بر او توکل کردم و بسوی اوست بازگشت من

۳۱

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و اگر آنکه میبود قرآنی که براه افتادی بان کوه‌ها یا پاره پاره شدی بان زمین یا بسخن در آورده شدی بان مردگان بلکه خدا راست امر همگی آیا پس نومید نشدند آنان که گرویدند که اگر میخواست خدا هر آینه هدایت کرده بود مردمان را همه و همیشه آنان که کافر شدند میرسد ایشان را بسبب آنچه کردند مصیبتی سخت یا فرود میائی نزدیک بخانه ایشان تا بیاید وعده خدا بدرستی که خدا خلاف نمی‌کند وعده را

۳۲
رعد
۲۰۹

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولان از پیش از تو پس مهلت دادم آنان را که کافر شدند پس گرفتمشان پس چگونه باشد عقوبت من

۳۳

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

آیا پس کسی که او نگهبانست بر هر نفسی بآنچه کسب کرد و گردانیدند از برای خدا شریکان بگو نام برید آنها را بلکه خبر میدهید او را بآنچه نمی‌داند در زمین یا بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد آنان را که کافر شدند حیلۀ ایشان و باز داشته شدند از راه و کسی را که اضلال کرد خدا پس نباشد او را راهنمایی

۳۴

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

آنها را است عذابی در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت‌تر است و نباشد ایشان را از خدا هیچ نگاهدارنده

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

۳۶

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنْ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

۳۷

وَكَذَلِكَ أُنزِلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

۳۸
ر ۲۱۰

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

۳۹

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتْ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

۴۰

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

۴۱

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۴۲

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

مثل بهشتی که وعده داده شد پرهیزکاران میرود از زیرش
نهرها میوه‌اش دائمی است و سایه‌اش اینست سرانجام
آنان که پرهیزکار شدند و سرانجام کافران آتش است

و آنان که دادیمشان کتاب شاد می‌شوند بآنچه فرو فرستاده
شد بتو از طایفه‌های دشمن کسی است که انکار می‌کند
برخی از آنرا بگو جز این نیست فرموده شدم که پیروستم
خدا را و شرک نیاورم باو بسوی او می‌خوانم و بسوی او
است بازگشت من

و همچنین فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی و اگر پیروی کنی
خواهش‌های ایشان را پس از آنچه آمد ترا از دانش نباشد
ترا از خدا هیچ ناصری و نه نگهدارنده

و بتحقیق فرستادیم رسولان چند از قبل تو و گردانیدیم
برای ایشان آنان و فرزندان و نباشد رسولی را که بیاورد
آیتی را مگر بدستور خدا برای هر اجلی نوشته ایست

محو میکند خدا آنچه خواهد و ثابت میدارد و نزد اوست
اصل کتاب

و اگر بنمائیم ترا بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا
بمیرانیم ترا پس جز این نیست بر تست رسانیدن و بر
ماست حساب

آیا ندیدند که ما میائیم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش
و خدا حکم میکند نیست رد کننده مر حکم او را و اوست
زود حساب

و بدرستی که مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس
خدا راست مکر همه میداند آنچه کسب میکند هر نفسی و
زود باشد که بدانند کافران که کراست انجام آنسرای

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

اوست دانش کتاب

۷ صفحه

۵۲ آیه

مکی

ابراهیم: ابراهیم

۱۴ . ابراهیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
۲۱۱ ر

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۚ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

و می‌گویند آنان که کافر شدند نیستی تو فرستاده شده بگو
کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسی که نزد
اوست دانش کتاب

کتایبست که فرو فرستادیم آنرا بتو تا بیرون آوری مردمان
را از تاریکیها بروشنائی باذن پروردگارشان بسوی راه غالب
ستوده

خدائی که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
وای بر کافران از عذاب سخت

آنان که بر میگزینند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدارند
از راه خدا و می‌خواهند آنرا کج آنها در گمراهی دورند

و نفرستادیم هیچ رسولی را مگر بزبان قومش تا بیان کند
ایشان را پس گمراه میگذارد خدا آنرا که میخواهد و
هدایت میکند آنرا که خواهد و اوست غالب درست‌کردار

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیت‌های خود که بیرون
آور قومت را از تاریکیهای کفر بنور ایمان و پند ده ایشان را
بروزهای خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای هر
صبر کننده شکرگزاری

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِنْ
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و چون گفت موسی قومش را که یاد کنید نعمت خدا را بر
شما چون نجاتتان داد از فرعونیان که عذاب می‌کردند شما
را بدترین عذابی و میکشتند پسرانتان را و باقی
میگذاشتند زنانتان را و در آن بلایی بود از پروردگارتان
بزرگ

و چون اعلام کرد پروردگار شما که اگر شکر کنید هر آینه
افزون کنم بر شما و اگر کفران نمائید بدرستی که عذاب
من هر آینه سخت است

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است
همه پس بدرستی که خدا هر آینه بی‌نیاز ستوده است

آیا نیامد شما را خبر آنان که بودند پیش از شما قوم نوح و
عاد و ثمود و آنان که بودند بعد از ایشان نمی‌داند ایشان را
مگر خدا آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس
برگردانیدند دستهایشان را در دهانهایشان و گفتند بدرستی
که ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شدید بان و بدرستی که ما
در شکیم از آنچه می‌خوانید ما را بان که بگمان بد اندازنده
است

گفتند رسولانشان آیا باشد در خدا شکی که پدید آورنده
آسمانها و زمین است میخواند شما را تا بیمارزد شما را از
گناهاتان و باخر اندازد شما را تا وقتی که نامبرده شد
گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما می‌خواهید که باز
دارید ما را از آنچه بودند که میپرستیدند پدران ما پس
بیاورید برای ما حجتی روشن

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۱۳
۲۱۳

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

۱۴

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

۱۵

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

۱۶

مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

۱۷

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

۱۸

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ أُشْتَدَّتْ بِهِ
الرَّيْحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

گفتند ایشان را رسولانشان نیستیم ما مگر انسانی مانند
شما و لیکن خدا منت مینهد بر آنکه میخواهد از بندگان و
نباشد ما را که بیاوریم بشما حجتی مگر باذن خدا و بر خدا
باید توکل کنند گروندگان

و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و بدرستی که هدایت
کرد ما را براه‌های ما و هر آینه صبر خواهیم کرد بر آنچه
رنجانیدید ما را و بر خدا باید توکل کنند توکل کنندگان

و گفتند آنان که کافر شدند رسولانشان را هر آینه بیرون
کنیم شما را از زمین خود یا هر آینه بر می‌گردید در کیش
ما پس وحی فرستاد بایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک
میگردانیم ظالمان را

و هر آینه ساکن می‌گردانیم شما را در آنزمین از پس
ایشان آن از برای کسی استکه ترسید از مقام من و ترسید
از وعده عذابم

و طلب فتح کردند و نومید شد هر سرکش حق ناپذیری

از پیش رویش دوزخست و آب داده میشود از آبیکه خون
جراحتست

جرعه جرعه میاشامد آنرا و نزدیک نباشد که فرو بردش
بآسانی و میاید او را مرگ از همه جا و نیست او مرده و از
پیش رویش عذابی است سخت

مثل آنان که کافر شدند پروردگارشان کردارشان چون
خاکستریست که سخت بوزد بر آن باد در روزی که باد سخت
آید قادر نباشند از آنچه کسب کرده باشند بر چیزی آنست
آن گمراهی دور

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ
يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و نیست آن بر خدا دشوار

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و ظاهر شدند بر خدا همگی پس گفتند ضعیفان آنان را که
طلب بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم شما را پیروان پس
آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما از عذاب خدا هیچ چیز
گفتند اگر هدایت کرده بود ما را خدا هدایت کرده بودیم
شما را یکسانست بر ما خواه جزع نموده باشیم یا صبر کرده
باشیم نیست ما را هیچ گریزگاهی

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفت شیطان چون گذارده شد امر بدرستی که خدا وعده
داد شما را وعده راست و درست و وعده دادم شما را پس
خلاف کردم بشما و نبود مرا بر شما هیچ تسلطی مگر آنکه
خواندم شما را پس اجابت کردید مرا پس ملامت نکنید مرا
و ملامت کنید نفسهاتان را نیستم من فریادرس شما و
نیستید شما فریادرس من بدرستی که کافر شدم بانچه
شریک گردانید مرا از پیش بدرستی که ظالمان مرا ایشان را
است عذابی دردناک

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و در آورده می‌شوند آنان که گرویدند و کردند کارهای
شایسته در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان
در آن باذن پروردگارشان درودشان در آنها سلام است

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا نمی‌بینی که چگونه زد خدا مثل را کلمه پاکیزه چون
درخت پاکیزه‌ایست که اصلش ثابت و فرعش در آسمان

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

۲۶

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

۲۷

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

۲۸
حزب
۱۰۴
۲۱۵ر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

۲۹

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

۳۰

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

۳۱

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِلاَلٌ

۳۲

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

۳۳

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

داده میشود میوه‌اش هر زمان باذن پروردگارش و میزند
خدا مثلها را برای مردمان باشد که ایشان پند گیرند

و مثل کلمه پلید چون درخت پلیدیست که ریشه کن شده
باشد از بالای زمین که نباشد آنرا هیچ قراری

ثابت میگرداند خدا آنان را که گرویدند بگفتار ثابت در
زندگانی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ستمکاران را و
میکند خدا آنچه میخواهد

آیا ننگریستی بآنان که تبدیل کردند نعمت خدا را بکفر و
فرود آوردند قومشان را بسرای هلاک

که دوزخست در آیند آنرا و بد است آن جای قرار

و گردانیدند از برای خدا ماندها تا گمراه گردانند از راهش
بگو کامرانی کنید بدرستی که بازگشت شما باتش است

بگو مر بندگان مرا آنان که گرویدند که بر پای دارند نماز را
و انفاق کنند از آنچه روزی دادیمشان نهان و آشکارا پیش
از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و نه دوستی

خدا است که آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از
آسمان آب را پس بیرون آورد بان از میوه روزی از برای
شما و رام کرد برای شما کشتی را تا روان گردد در دریا
بامرش و رام کرد برای شما نهرها را

و مسخر کرد برای شما آفتاب و ماه را دو کوشنده دائمی و
رام کرد برای شما شب و روز را

وَعَاتِلْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۚ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۖ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و داد شما را از هر چه خواستید آن را و اگر بشمارید نعمت خدا را احصا نتوانید کرد آنرا بدرستی که انسان هر آینه سخت ستمکار ناسپاس است

و چون گفت ابراهیم پروردگارا بگردان این شهر مکه را امن و دور دار مرا و پسران مرا از آنکه بپرستیم بتان را

ای پروردگار من بدرستی که آنها گمراه کردند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی کرد مرا پس بدرستی که او از من است و هر که نافرمانی کرد مرا پس بدرستی که تو آمرزنده مهربانی

ای پروردگار بدرستی که من ساکن گردانیدم برخی از فرزندانم را در بیابانی غیر قابل زراعت نزدیک خانه تو که حرام گردانیده شده پروردگارا تا بر پای دارند نماز را پس بگردان دلهای برخی از مردمان را که بشتابد بسوی ایشان و روزی ده ایشان را از ثمرها باشد که ایشان شکرگزاری کنند

پروردگارا بدرستی که تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکار می‌کنیم و پوشیده نباشد بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

ستایش خدای را که بخشید بمن در پیری اسمعیل و اسحق را بدرستی که پروردگار من هر آینه شنونده دعا است

پروردگار من بگردان مرا بر پا دارنده نماز و از فرزندانم پروردگارا و قبول کن دعای مرا

پروردگارا بپارمز مرا و والدینم را و مؤمنان را روزی که قائم شود حساب

و مپندار البته خدا را بی‌خبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست باز پس میاندازدشان بروزی که گشاده میماند در آن چشم‌ها

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئَدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

شتاب زدگان بیابا دارندگان سرهاشان را برنمی‌گردد بسوی
ایشان چشمهاشان و دلهاشان باشد خالی

و بترسان مردمان را از روزی که آید ایشان را عذاب پس
گویند آنان که ستم کردند پروردگارا باز پس دار ما را تا
مدتی نزدیک تا اجابت نماییم دعوت ترا و پیروی کنیم
رسولان را آیا و نبودید که سوگند میخوردید از پیش که
نیست شما را هیچ زوالی

و ساکن شدید در مسکن‌های آنان که ستم کردند بر
خودشان و ظاهر شد شما را که چگونه کردیم بایشان و زدیم
برای شما مثلها را

و بدرستی که حيله کردند مکرشان را و نزد خداست جزای
مکرشان و اگر چه بود مکرشان که زایل شود از آن کوه‌ها

پس مپندار البته خدا را خلاف کننده وعده‌اش برسولانش
بدرستی که خدا غالب صاحب انتقام است

روزی که تبدیل کرده میشود بغیر این زمین و آسمانها و
ظاهر شدند برای خدای یکتای غالب

و می‌بینی گناهکاران را آنروز قرین کرده شدگان در غلها

پیراهنهاشان از قطران و بیوشد رویهاشان را آتش

تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه کسب کرده بدرستی که
خداوند زود حساب است

این کفایتست مردمان را و تا ترسانده شوند بان و تا بدانند
جز این نیست که اوست خدای یکتا و تا پند گیرند صاحبان
خردها

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لَيَازُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
أَنْتِقَامٍ

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَحِيدِ الْقَهَّارِ

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ

لَيَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

هَذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ

این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن

۲

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

بسا که آرزو کنند آنان که کافر شدند که کاش بودند مسلمانان

۳

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

وا گذارشان تا بخورند و کامرانی کنند و مشغولشان کند آرزو پس زود باشد که بدانند

۴

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر که بود از برای آن نوشته معلوم

۵

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ

پیش نیفتد هیچ امتی از اجلش و باز پس هم نمانند

۶

وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شده بر او ذکر بدرستی که تو هر آینه دیوانه

۷

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

چرا نیاری بما فرشتگان را اگر هستی از راستگویان

۸

مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

فرو نمیفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آنگاه از مهلت دادگان

۹

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما او را نگاهدارندگانیم

۱۰

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيعِ الْأَوَّلِينَ

و بدرستی که فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشینیان

۱۱

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و نمیآمد ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند به آن استهزاء میکردند

۱۲

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

همچنین در میاوریم آن را در دلهای گناهکاران

۱۳

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

ایمان نیاورند به آن و بدرستی که گذشته است آئین پیشینیان

۱۴

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

و اگر میگشودیم بر ایشان دری از آسمان پس میبودند همه روزه در آن که ببالا میرفته باشند

۱۵

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ

هر آینه میگفتند جز این نیست که بسته شده چشمهای ما بلکه مائیم گروهی سحرشدگان

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

و بدرستی که گردانیدیم در آسمان برجها و آراستیم برای نگرندگان

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و نگهداشتیم آنرا از هر شیطان رانده شده

إِلَّا مَنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ مُبِينٌ

مگر آنکه بدزدیده گوش فرا داشت پس از پی رفت او را شهابی روشن

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

و زمین وسعت دادیم آنرا و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر چیزی سنجیده

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُوَ بَرَزِقِينَ

و قرار دادیم برای شما در آن مایه‌های تعیش و کسی را که نیستید او را روزی دهندگان

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

و نیست هیچ چیز مگر که نزد ماست خزینه‌هایش و نمی‌فرستیم آنرا مگر باندازه‌ای دانسته شده

وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَفِحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُوَ بِخَزَرِينَ

و فرستادیم باده‌ها را بار گرفته‌ها پس فرو فرستادیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم شما را از آن و نیستید شما آنرا خزانه داران

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

و بدرستی که ما هر آینه مائیم که زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم وارثان

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

و بتحقیق دانستیم پیش رفتگان را از شما و بتحقیق دانستیم وا پس ماندگان را

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و بدرستی که پروردگار تو او محشور میکند ایشان را که او درستکردار داناست

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

و بتحقیق آفریدیم انسان را از گل خشک شده از لای ریخته شده

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ

و پدر پریان آفریدیمش از پیش از آتش سوزان

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

و چون گفت پروردگار تو ملائکه را بدرستی که من آفریننده‌ام انسانی را از گل خشک از لای ریخته شده

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

پس چون راست کردم آنرا و دمیدم در آن از روحم پس بیفتید او را سجده کنان

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

پس سجده کردند فرشتگان همگی جمیعا

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

مگر شیطان که ابا نمود که باشد با سجده کنندگان

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ

۳۳

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِنْ صَلٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ

۳۴

قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

۳۵

وَإِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۳۸

اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَغْوَيْتَنِیْ لَازِیْنَنَّ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَاۤ اُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ

۴۲

اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِیْنَ

۴۳

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۴

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

۴۵
۲۲۱۲

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَعُیُوْنٍ

۴۶

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِنِیْنَ

۴۷

وَنَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَبِلِیْنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیْ اَنِّیْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَأَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمْ عَنۢ ضِیْفِ اِبْرٰهَیْمَ

گفت ای شیطان چیست ترا که نمی‌باشی با سجده کنندگان

گفت نیستم من که سجده کنم انسانی را که آفریدی او را از گل خشک از لای ریخته شده

گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که توئی رانده شده

و بدرستی که بر تست لعنت تا روز جزا

گفت پروردگارا پس مهلتم ده تا روزی که بر انگیخته شوند

گفت پس بدرستی که تو از مهلت دادگانی

تا روز وقت معلوم

گفت پروردگارا بآنکه اغوا کردی مرا هر آینه آراسته میکنم برای ایشان در زمین و هر آینه باز دارم ایشان را همگی

مگر بندگان تو از ایشان که مخلصانند

گفت این راهی است بر من راست

بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان

و بدرستی که دوزخ هر آینه وعده‌گاه ایشانست همگی

مر آنراست هفت در هر دری را است از ایشان پاره قسمت کرده شد

بدرستی که پرهیزگاران باشند در بهشتها و چشمه سارها

در آئید بانها بسلامتی ایمنان

و در آوردیم آنچه بود در سینه‌هاشان از کینه برادران بر سریره‌ای روی بهم دارندگان

نمیرسد ایشان را در آنها تعبی و نباشد ایشان از آنها بیرون شدگان

خبر ده بندگانم را که بدرستی که منم آمرزنده مهربان

و بدرستی که عذاب من آن عذاب دردناکست

و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

۵۳

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَليمٍ

۵۴

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ

۵۵

قَالُوا بَشَرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ

۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

۵۷

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

۵۸

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

۵۹

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

۶۰

إِلَّا أَمْرًا تَهُو قَدَرْنَا إِنِّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ

۶۱

۲۲۲ر

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

۶۲

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

۶۳

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

۶۴

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

۶۵

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

۶۶

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُّصْبِحِينَ

۶۷

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

۶۸

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

۶۹

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

۷۰

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمِينَ

هنگامی که داخل شدند بر او پس گفتند سلام گفت
بدرستی که ما از شما ترسندگانیم

گفتند مترس بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری دانا

گفت آیا بشارت دادید مرا با آنکه مس کرد مرا پیری پس
بچه چیز بشارت میدهید

گفتند مژده دادیم ترا براستی پس مباح از نومیدان

گفت و کیست که نومید شود از رحمت پروردگارش مگر
گمراهان

گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان

گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم بسوی گروهی
گناهکاران

مگر خاندان لوط بدرستی که رهاننده ایشانیم همگی

مگر زنش که تقدیر کردیم که او هر آینه باشد از
بازماندگان

پس چون آمدند آل لوط را فرستادگان

گفت بدرستی که شما گروهی هستید ناشناس

گفتند بلکه آمدیم ترا بآنچه بودند در آن شک می‌کردند

و آورده‌ایم ترا حق و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

پس بیرون ببر اهلت را در پاره از شب و تابع شو قفاهای
ایشان را و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید
جائیکه مأمور شده‌اید

و گزارش دادیم بسوی او این امر را که بدرستی که دنبال
اینها بریده شده است صبح کنندگان

و آمدند اهل شهر شادمانی می‌کردند

گفت بدرستی که اینها مهمان منند پس رسوایم نکنید

و بترسید از خدا و خوار مسازید مرا

گفتند آیا منع نکردیم ترا از جهانیان

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ

وَعَاتَيْنَاهُمْ ءَايَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۚ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

گفت اینانند دختران من اگر هستید کنندگان

بجان تو که ایشان هر آینه در مستیشان حیران میزیستند

پس گرفتشان فریاد مهلک داخل در روزشدگان

پس گردانیدیم زبرش را زیرش و بارانیدیم بر ایشان سنگها از سنگ گل

بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هاست اهل فراست را

و بدرستی که آن هر آینه در سر راه شما ثابت است

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است گروندگان را

و بی‌تردید بودند یاران ایکه هر آینه ستمکاران

پس انتقام کشیدیم از ایشان و بدرستی که آن دو هر آینه در راه روشنند

و بحقیقت تکذیب کرد اصحاب حجر رسولان را

و دادیمشان آیت‌های خود پس بودند از آنها اعراض کنندگان

و بودند میتراشیدند از کوه‌ها خانه‌ها ایمنان

پس گرفت ایشان را فریادی مهلک بامداد کنندگان

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب می‌کردند

و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است مگر بحق و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس در گذر در گذشتنی خوب

بدرستی که پروردگار تو او است آفریدگار دانا

و بحقیقت دادیم ترا هفت آیه از سوره‌های دو بار نازل شده و قرآن عظیم

مگشای البته دو چشمت را بانچه کامرانی دادیم بان اصنافی را از ایشان و اندوه مخور بر ایشان و فرود آور بالت را برای گروندگان

و بگو بدرستی که منم بیم کننده آشکار

همچنانکه فرو فرستادیم بر آنان که قرآن را جزو جزو کردند

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَأُصْدِعْ بِمَا تُمَمَّرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

۱۶. نحل

التَّحِلْ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ

آنان که گردانیدند قرآن را پاره‌ها یا سحرها یا کذبها

پس قسم بپروردگارت که هر آینه خواهیم پرسید ایشان را همه

از آنچه بودند که می کردند

پس آشکار کن بانچه مأمور شده و رو بگردان از مشرکان

بدرستی که ما کفایت می‌کنیم از استهزاء کنندگان را

آنان که قرار میدهند با خدا خدائی دیگر پس زود باشد که بدانند

و بتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینه‌ات بانچه میگویند

پس تسبیح گو بستایش پروردگارت و باش از سجده کنندگان

و بپرست پروردگارت را تا بیاید ترا مرگ

آمد فرمان خدا پس بتعجیل مطلبیدش دانم پاک بودنش را و برتر است از آنچه شرک میاورند

فرو میفرستد ملائکه را با روح از امرش بر آنکه میخواهد از بندگان‌ش که بیم دهید بدرستی که نیست الهی مگر من پس بترسید از من

آفرید آسمانها و زمین را براستی برتر آمده از آنچه شرک میاورند

آفرید انسان را از نطفه پس اکنون اوست جدال کننده آشکار

و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنها را برای شما در آنها است گرمی و منفعت‌ها و از آنها می‌خورید

و شما راست در آنها تجملی وقتی که میارید از چراگاه و هنگامی که سیر میدهید

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَكُمْ
أَجْمَعِينَ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و بر میدارند بارهای گران شما را بسوی شهری که نباشید
رسنده بان مگر بتعب نفس‌ها بدرستی که پروردگار شما هر
آینه مهربان و رحیم است

و اسب‌ها و استرها و خرها تا سوار شوید آنها را و باشد
آرایشی و میافریند آنچه را نمیدانید

و بر خدا است راستی راه و بعضی از آن منحرفست و اگر
خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه

اوست که فرستاد از آسمان آب را برای شما از آنست
نوشیدنی و از آنست درختی که در آن میچرانید

میرویند برای شما بان کشت و زیتون و درختان خرما و
انگورها و از همه ثمرها بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است گروهی را که اندیشه میکنند

و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و
ستاره‌ها مسخر شدگانند بفرمان او بدرستی که در آن هر
آینه آیتهاست گروهی را که در مییابند بعقل

و آنچه را آفرید برای شما در زمین که مختلف است
اقسامش بدرستی که در آن هر آینه آیتی است گروهی را
که فکر میکنند

و اوست که تسخیر کرد دریا را تا که بخورید از آن گوشتی
تازه و بیرون آرید از آن پیرایه که میپوشید آنرا و می‌بینی
کشتی‌ها را شکافندگان آب در آن و تا بجوئید از فضلش
باشد که شما شکر کنید

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرََا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۱۶ وَعَلَّمَتْ بِالَّتِجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

۱۷ أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

۱۸ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

۲۰ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

۲۱ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

۲۲ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

۲۳ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

۲۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۲۵ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

۲۶ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِمَّنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

و افکند در زمین کوه‌های استوار مبدا که میل کند با شما و نهرها و راه‌ها باشد که شما راه یابید

و علامت‌ها و بستاره ایشان راه یابند

آیا پس آنکه میافریند چون کسی است که نمی‌آفریند آیا پس پند نمی‌گیرید

و اگر بشمارید نعمت خدا را بشمار نتوانید آوردش بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده مهربانست

و خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید

و آنان که می خوانند از جز خدا نمی‌توانند آفرید چیزی را و ایشان آفریده میشوند

مردگانند نه زندگان و نمی‌دانند کی بر انگیخته میشوند

خدای شما خدائیس‌ت یگانه پس آنان که نمی‌گروند باخرت دلهای ایشان ناشناسا است و ایشان سرکشانند

ناچار بدرستی که خدا میداند آنچه نهان دارند و آنچه آشکار میکنند بدرستی که او دوست ندارد سرکشان را

و چون گفته شود ایشان را چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گفتند افسانه‌های پیشینیان

تا بردارند بارهای گناهشان را تمام روز قیامت و از بارهای گناه آنان که گمراه میکنند ایشان را بدون علمی آگاه باشید بد است آنچه بر می‌دارند

بتحقیق مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا بناهاشان را از بیخ پس فرود آمد بر ایشان بام از بالایشان و آمد ایشان را عذاب از آنجا که نمی‌دانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِـ يَسْتَهْزِءُونَ

پس روز قیامت خوار میکند ایشان را و میگوید کجایند انبازان من که بودید مخالفت می‌ورزیدید در آنها گفتند آنان که داده شدند دانش را بدرستی که رسوائی امروز و بدی بر کافران است

آنان که قبض روح میکنندشان فرشتگان ظلم کنندگان بر خودهاشان پس در انداختند صلح را نبودیم بکنیم هیچ بدی آری بدرستی که خدا دانا است بآنچه بودید می‌کردید

پس در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است آرامگاه تکبر کنندگان

و گفته شد آنان را که پرهیزگار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گفتند خیر (یعنی قرآن) آنان را که نیکوئی کردند در این دنیا نیکو است و هر آینه سرای آخرت بهتر است و هر آینه خوبست سرای پرهیزگاران

بهشتهای اقامت دائمی داخل میشوند آنرا میرود از زیر آنها نهرها ایشان را است در آنها آنچه میخواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیزگاران را

آنها که میمیرانندشان ملائکه پاکیزه‌ها میگویند سلام بر شما در آئید بهشت را بسبب آنچه بودید که می‌کردید

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان و ستم نکرد ایشان را خدا و لیکن بودند که بخودشان ظلم می‌کردند

پس رسیدشان بدیهای آنچه کردند و احاطه کرد بایشان آنچه که بودند بان استهزاء می‌کردند

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸/
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوِّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

و گفتند آنان که شرک آوردند اگر میخواست خدا نمپیرستیدیم از غیر او هیچ چیز را ما و نه پدران ما و حرام نمی‌کردیم بغیر حکم او هیچ چیز را همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن آشکار

و بحقیقت برانگیختیم در هر امتی رسولی را که بپرستید خدا را و دور شوید از طاغوت پس از ایشان کسی که هدایت کرد خدا و از ایشان کیست ثابت شد بر او گمراهی پس سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند کسی را که گمراه میکند و نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

و سوگند خوردند بخدا غلیظترین سوگندهاهاشان را که بر نمی‌انگیزد خدا کسی را که میمیرد آری وعده دادنی است بر او حق و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

تا بیان کند برای ایشان آنچه اختلاف می‌کردند در آن و تا بدانند آنان که کافر شدند که ایشان بودند دروغگویان

جز این نیست گفتار ما مر چیزی را چون بخواهیم آنرا آنکه بگوئیم مرا او را که بشو پس میشود

و آنان که هجرت کردند در راه خدا از بعد آنکه ستم کرده شدند هر آینه جای میدهیم ایشان را در دنیا جای خوب و هر آینه اجر آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

آنان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۴۴

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

۴۵

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

۴۶

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

۴۷

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

۴۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

۴۹

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

۵۰

سجده
مستحب

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

۵۱

حزب
۱۰۹
۲۳۰ر

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

۵۲

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

۵۳

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجَعَّرُونَ

۵۴

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میکردیم بسوی ایشان پس بپرسید اهل ذکر را اگر باشید که ندانید

بحجت‌ها و کتاب‌ها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی برای مردم آنچه فرو فرستاده شد بایشان و باشد که ایشان اندیشه کنند

آیا پس ایمن شدند آنان که مکر کردند بدیها را که زیر و زبر کند خدا بایشان زمین را یا بیاید ایشان را عذاب از جاییکه ندانند

یا بگیرد ایشان را در گردیدنشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان

یا بگیرد ایشان را بر ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است

آیا ندیدند آنچه را که آفرید خدا از چیزی که میگردد سایه‌اش از راست و چپها سجده کنندگان مر خدا را و ایشان ذلیلانند

و مر خدا را سجده میکنند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمی‌کنند

میترسند از پروردگارشان از بالاشان و میکنند آنچه را که مأمورند

و گفت خدا که نگیرید دو اله را که دوتاست جز این نیست که او اله یگناست پس از من پس بترسید

و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست دین که دائمی است آیا پس جز از خدا میپرهیزید

و آنچه با شماست از نعمتی پس از خداست پس چون برسد شما را ضرری پس باو مینالید

پس چون دفع کرد ضرر را از شما آنگاه پاره از شما بپروردگارشان شرک میاورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللَّهِ
لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ
هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۱
۲۳۱ر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ
لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَليَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۶۴

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس بهره برید پس زود
باشد که بدانید

و میگردانند بر آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیمشان
بخدا سوگند هر آینه پرسیده میشوید از آنچه بودید افتراء
میکردید

و میگردانند برای خدا دختران و منزه است او و مر ایشان
راست آنچه میخواهند

و چون مژده داده میشود یکی از ایشان بمؤنث میگردد
رویش سیاه و او باشد خشمگین

پنهان شود از قوم از بدی آنچه مژده داده شد بان که آیا
نگهداردش بر خواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید بد
است آنچه حکم میکنند

از برای آنانی که نمی گروند باخرت مثل بد است و از برای
خدا مثل برتر و اوست غالب درستکردار

و اگر مواخذه می‌کرد خدا مردمان را بستمشان نگذاشته بود
بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میداردشان تا
وقتی نامبرده شده پس چون آید اجلشان باز پس نمی‌مانند
ساعتی و پیش نمی‌افتند

و قرار میدهند برای خدا آنچه ناخوش دارند و وصف میکند
زبانهاشان دروغ را که مر ایشان راست خوبی ناچار بدرستی
که ایشان را است آتش و بدرستی که ایشانند پیش
فرستادگان

بخدا سوگند بحقیقت فرستادیم بسوی امتهای پیش از تو
پس آراست برای ایشان دیو رجیم کردارشانرا پس اوست
دوست ایشان امروز و مر ایشان را است عذابی دردناک

و نفرستادیم ما بر تو کتاب را مگر برای آنکه بیان کنی برای
ایشان آنچه اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمت برای
قومیکه می‌کردند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ۖ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا ۚ يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ ۚ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ
الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

و خدا فرو فرستاده از آسمان آب را پس زنده کرد بان
زمین را پس از مردنش بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است از برای قومی که می‌شنوند

و بدرستی که مر شما راست در شتر و گاو و گوسفند عبرتی
میشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنست از میان
سرگین و خون شیری بیغش گوارا مر آشامندگان را

و از ثمرهای درختان خرما و انگورها میگیرید از آن سرکه یا
شکری و روزی خوب را بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است برای جمعی که مییابند بعقل

و وحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگیر از کوه‌ها
خانه‌ها و از درخت و از آنچه بسازند از چوب

پس بخور از همه ثمرها پس برو راههای پروردگارت را رام
شدگان بیرون میاید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف
است رنگهایش در آن شفائی است برای مردمان بدرستی
که در آن هر آینه نشانی است مر جمعی را که فکر میکنند

و خدا آفرید شما را پس میمیراند شما را و از شما کسی
است که رد کرده میشود بسوی فرو مایه‌تر عمر تا نداند
پس از دانستن چیزی بدرستی که خدا دانای تواناست

و خدا افزونی داد برخی از شما را بر برخی در روزی پس
نباشند آنان که افزونی داده شدند برگردانندگان روزیشان
بر آنچه مالک شد دستهایشان پس ایشان در آن یکسانند آیا
پس بنعمت خدا انکار میکنند

و خدا گردانید برای شما از خودتان جفت‌ها و گردانید برای
شما از جفت‌هاتان پسران و نوادگان و روزی داد شما را از
پاکیزه‌ها آیا پس بباطل می‌گروند و بنعمت خدا ایشان کفران
می‌ورزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۷۴

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۷۵
حزب
۱۱۰

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۷۶

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۷۷
۲۳۴

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷۸

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۷۹

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و میپرستیدند از غیر خدا آنچه مالک نمی‌باشند برای ایشان
روزی از آسمانها و زمین چیزی را و توانائی ندارند

پس مزنیذ برای خدا مثلها را بدرستی که خدا میداند و شما
نمیدانید

زد خدا مثلی بنده درم خریده که قادر نیست بر چیزی و
کسی که روزی دادیم او را از خود روزی خوبی پس او انفاق
میکند از آن نهان و آشکار آیا یکسان میباشد ستایش خدا
را بلکه بیشترین ایشان نمیدانند

و زد خدا مثلی دو مرد که یکی از آن دو گنگ است که قادر
نیست بر چیزی و او گرانست بر صاحبش هر کجا که متوجه
میگرداندش نماید خیری آیا یکسانست او و کسی که
میفرماید بعدالت و اوست بر راه راست

و مر خدا راست نهانی آسمانها و زمین و نیست فرمان
قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است
بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است

و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادرانتان که
نمیدانستید چیزی را و قرار داد برای شما گوش و دیده‌ها و
دلها باشد که شما شکر کنید

آیا ندیدند پرنده را رام شدگان در میان آسمان نگاه
نمیدارشان مگر خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست
از برای جمعی که میگردند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْلًا إِلَى حِينٍ

۰۱۶
نحل
۸۵
/۱۲۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

۸۱

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۸۲

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

۸۳

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

۸۴
۲۳۵ر

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

۸۵

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

۸۶

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ^ط وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۸۷

و خدا گردانید شما را از خانه‌هاتان آرامگاه و قرار داد برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانه‌ها که سبک بر میدارید آنها را روز کوچتان و روز ماندنتان و از پشم‌های آنها و کرک‌هایشان و موهایشان پوشش و فرش و مایه تجارت تا هنگامی

و خدا گردانید برای شما از آنچه آفرید سایبانها و قرار داد برای شما از کوه‌ها خانه‌های پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهن‌ها که نگهدارندتان از گرما و پیراهن‌ها که نگهدارند شما را از آسیب شما همچنین تمام میکند نعمت خود را بر شما باشد که شما منقاد شوید

پس اگر رو گردانند پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار

می‌شناسند نعمت خدا را پس انکار میکنند آنرا و بیشترینشان کافرانند

و روزی که برانگیزیم از هر امتی شاهی را پس اذن داده نشود از برای آنان که کافر شدند و نه ایشان طلب رضا جوئی کرده شوند

و چون ببینند آنان که ستم کردند عذاب را پس سبک نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند

و چون ببینند آنان که شرک آوردند انبازانشان را گویند پروردگارا آنها شریکان مايند که بوديم ميخوانديم از غير تو پس ببندازند بايشان گفتار را بدرستی که شما هر آينه دروغگويانند

و ببندازند با خدا آنروز صلح را و گمشد از ایشان آنچه بودند افتراء می‌کردند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلِتَسَّعَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا افزودیم ایشان
را عذاب بر بالای عذاب بسبب آنچه بودند که افساد
میکردند

و روزی که بر انگیزیم در هر امتی شاهی را بر ایشان از
خودشان و آوردیم ترا شاهد بر آنها و فرو فرستادیم بر تو
این کتاب را بیانی کامل مر همه چیز را و هدایت و رحمت و
بشارت مر مسلمانان را

بدرستی که خدا میفرماید بعدالت و نیکوکاری و عطا کردن
بصاحب قرابت و نهی می‌کند از کار زشت و ناپسند و ظلم
پند میدهد شما را باشد که شما پند گیرید

و وفا کنید بعهد خدا چون عهد کردید و مشکند سوگندها
را بعد از استوار کردنش و بحقیقت گردانیدید شما خدا را
بر خودتان گواه بدرستی که خدا میداند آنچه میکنید

و نه باشید چون زنیکه باز تابید رشته را از بعد محکمی
تارهای تاب باز داده میگیرید سوگندهاتان را مفسده
میانتان که باشد گروهی افزوتر از گروهی جز این نیست
که میازماید شما را خدا بان و هر آینه بیان خواهد کرد برای
شما روز قیامت آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود شما را امت
واحد و لیکن گمراه میگذارد آنرا که خواهد و هدایت
میکند آنرا که خواهد و هر آینه پرسیده میشوید البته از
آنچه بودید که می‌کردید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْسُوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۹۵

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۹۶

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹۷

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹۸

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

۹۹

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۱۰۰

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

۱۰۱
۲۳۷

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۱۰۲

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و فرا نگیرید سوگندهاتان را مفسده میاتتان پس بلغزد قدمی بعد از ثباتش و بپشید اندوه را بانچه باز داشتید از راه خدا و از برای شما عذابی است بزرگ

و عوض نگیرید به پیمان خدا بهای اندک را بدرستی که آنچه نزد خدا است آن بهتر است شما را اگر باشید که بدانید

آنچه نزد شما است سپری میشود و آنچه نزد خدا است پاینده است و هر آینه جزا میدهیم آنان را که صبر کردند مزدشان را به بهتر از آنچه بودند که می‌کردند

هر که کند کردار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن باشد پس زندگانی دهیم او را زندگانی پاکیزه و جزا دهیم ایشان را مزدشان بهتر از آنچه بودند که می‌کردند

پس چون بخوانی قرآن را پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده

بدرستی که نیست او را تسلطی بر آنان که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند

نیست تسلطش مگر بر آنان که دوست میدارندش و آنان که ایشان باو شرک آورندگانند

و چون تبدیل کنیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بانچه فرو فرستد گویند جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمی‌دانند

بگو فرود آوردش روح پاکی از پروردگارت بحق تا ثابت گرداند آنان را که گرویدند و هدایت و بشارت از برای مسلمانان

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و هر آینه بحقیقت میدانیم که ایشان میگویند جز این
نیست میاموزد او را انسانی زبان کسی که میگردانند گفتار
را بسوی او اعجمی است و این زبانی است عربی روشن

بدرستی که آنان که نمیگردند بآیت‌های خدا راه ننماید
ایشان را خدا و از برای ایشان عذابی است دردناک

جز این نیست که میبندند دروغ را آنان که نمی‌گردند
بآیت‌های خدا و آنگروه ایشانند دروغگویان

کسی که کافر شد بخدا از بعد ایمان آوردنش جز آنکه جبر
کرده شد و دلش آرمیده بود بایمان و لیکن کسی که باز شد
بکفر از سینه پس بر ایشانست خشمی از خدا و از برای
ایشانست عذابی بزرگ

آن باینست که ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا را بر
آخرت و بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه کافران را

آن گروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهایشان و گوششان و
چشمهایشان و آنگروه ایشانند بی‌خبران

ناچار بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

پس بدرستی که پروردگار تست از برای آنانکه هجرت
کردند از بعد آنکه عذاب کرده شدند پس جهاد کردند و
صبر نمودند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه
آمرزنده مهربانست

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

مَتَّعْ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

روزی که آید هر نفسی که مجادله کند از خودش و تمام
داده شود هر نفسی جزای آنچه کرد و ایشان ستم کرده
نشوند

و زد خدا مثل قریه که بود امن آرمیده میامد روزیش
فراوان از همه جا پس کفر ورزیدند بنعمت‌های خدا پس
بپشانیدش خدا پوشش گرسنگی و ترس بانچه بودند که
میکردند

و بحقیقت آمد ایشان را رسولی از ایشان پس تکذیبش
کردند پس گرفتشان عذاب و ایشان بودند ستمکاران

پس بخورید از آنچه روزیتان داد خدا حلال پاکیزه و شکر
کنید نعمت خدا را اگر هستید او را میپرستید

جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت خوک
و آنچه بانگ زده شد برای غیر خدا بان پس آنکه مضطر شد
نه باغی باشد و نه عادی پس بدرستی که خدا آمرزنده
مهربانست

و نگوئید برای وصف کردن زبانتان دروغ را که این حلال
است و این حرام تا ببندید بر خدا دروغ را بدرستی که آنان
که می‌بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند

مایه تعیش کمی است و از برای ایشانست عذابی پر درد

و بر آنان که یهود شدند حرام کردیم آنچه خواندیم بر تو از
پیش و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند که بخودهاشان
ستم می‌کردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرَّاءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

شَاكِرًا لِلنَّعْمَةِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَعَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

پس بدرستی که پروردگار تست آنان را که کردند بدی را بنادانی پس توبه کردند پس از آن و بسامان آمدند بدرستی که پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست

بدرستی که ابراهیم بود پیشوا مطیع از برای خدا حقگرای و نبود از مشرکان

شکر کننده مر نعمت‌های او را برگزیدش و هدایت کردش براه راست

و دادیمش در دنیا خوبی و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست

پس وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن کیش ابراهیم را حقگرای و نبود از شرک آورندگان

جز این نیست که گردانیده شد شنبه بر آنان که اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

بخوان براه راست پروردگارت بحکمت و پند خود و مجادله کن با ایشان بآنچه آن بهتر است بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر بان که گمشد از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان

و اگر عقوبت کنید پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شدید بان و اگر صبر کنید هر آینه آن بهتر است از برای صبر کنندگان

و صبر کن و نیست صبر تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند

بدرستی که خدا با آنان است که پرهیزگار شدند و آنان که ایشان نیکوکارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ ۚ لِنُرِيَهُ ۚ مِنْ عَائِتِنَا ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۱
جزء ۱۵۵
حزب
۱۱۳
۲۴۰ ر
منزل
۴

وَعَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا

۲

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

۳

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

۴

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

۵

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

۶

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا ۖ وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا ۚ مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

۷

دانم پاک بودن آنکه برد بشب بندهاش را شبی از مسجد الحرام بمسجد اقصی که برکت دادیم پیرامونش را تا بنمائیم او را از آیت‌های خود بدرستی که او اوست شنوای بینا

و دادیم موسی را تورا و گردانیدیمش هدایت از برای بنی اسرائیل که مگیرید از غیر من کارگذاری

فرزندان آنکه حمل کردیم با نوح بدرستی که او بود بنده شکرگزار

و اعلام نمودیم به بنی اسرائیل در کتاب که فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار و هر آینه سرکشی خواهید کرد البته سرکشی بزرگ

پس چون بیاید وعده نخستین آن دو میفرستیم بر شما بندگان ما را صاحبان قدرت سخت پس روند بجستجو میانه‌خانه‌ها و بود وعده کرده شده

پس برگردانیدیم برای شما نصرت را بر ایشان و مدد کنیم شما را بمالها و پسران و گردانیدیم شما را بسیارتر از حیث شمار

اگر خوب کردید خوبی کردید برای خودتان و اگر بد کردید پس خودتان راست پس چون بیاید وعده دیگر تا بد سازند رویهاتان را و تا در آیند بمسجد همچنانکه در آمدند بان اول بار و تا تباه گردانند آنچه را که غالب شدند تباه گردانیدنی

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

وَيَدْعُ الْإِنْسَنُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ
عَجُولًا

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

وَكُلَّ إِنْسَنٍ أَلَزَمْنَاهُ طَبْرِهٖ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

مِّنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّقَ عَلَيْهَا الْقَوْلَ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

۹

۱۰

۱۱
۲۴۱۲

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

شاید پروردگار شما که رحم کند شما را و اگر برگردید بر
میگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران جای حبس

بدرستی که این قرآن هدایت میکند بانچه آن درست‌تر
است و مژده میدهد مؤمنانی را که میکنند کارهای شایسته
اینکه ایشان را است مزدی بزرگ

و بدرستی که آنان که ایمان نمیآورند باخرت مهیا کرده‌ایم
برای ایشان عذابی دردناک

و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش
خیر را و باشد انسان شتاب کننده

و گردانیدیم شب و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت
شب را و گردانیدیم آیت روز را نور دهنده چشم تا بجوئید
فضلی را از پروردگارتان و تا بدانید شمار سالها و حساب را
و هر چیزی تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی

و هر انسانی را ملازم گردانیدیم نامه عملش را در گردنش
و بیرون آوریم برای او روز قیامت نامه که خواهد دید آنرا
گشوده

بخوان نامهات را بس است نفس تو امروز بر تو حساب
کننده

آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای
خودش و آنکه گمراه شد پس فقط گمراه میشود بر خودش
و برندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نباشیم عذاب
کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولی را

و چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را میفرمائیم به ناز
پروران پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود بر آن
حکم پس هلاک میگردانیم آنرا هلاک کردنی

و بسیار هلاک گردانیدیم از قرن‌ها از بعد نوح و کافیت
پروردگارت بگناه بندگان‌ش آگاه و بینا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا

كَلَّا تُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ
رَبِّكَ مُحْظُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ
تَبَذِيرًا

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِـٔ
كَفُورًا

کسی که خواهد آن شتابنده را تعجیل میکنیم برای او در
آن آنچه میخواهیم از برای کسی که میخواهیم پس
میگردانیم برایش دوزخ را که در شود در آن نکوهش کرده
شد رانده شده

و کسی که خواست آخرت را و کوشش کرد برای آن کوشش
خود را و او مؤمن است پس آنها باشد سعیشان مقبول

هر یک را مدد میکنیم آنها را و اینها را از بخشش پروردگار
تو و نباشد بخشش پروردگار تو باز داشته شده

بنگر چگونه افزونی دادیم برخی از ایشان را بر برخی و هر
آینه آخرت بزرگتر است بمراتب و بزرگتر است از جهت
افزونی دادن

مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهش کرده شده
تنها وا گذاشته شده

و حکم کرد پروردگارت که نپرستید مگر او را و بوالدین
نیکوئی کردن را اگر برسند نزد تو به پیری یکیشان یا هر
دوشان پس مگوی آنان را اف و زجرشان مکن و بگوی آنان
را گفتاری خوب

و فرود آور برای آنان بال تواضع را از مهربانی و بگو
پروردگارا رحمت کن آنان را چنانکه تربیت کردند مرا در
خردی

پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شما است اگر
باشید نیکوکاران پس بدرستی که او باشد بازگشت
کنندگان را آمرزنده

و بده صاحب قرابت را حقش و بیچاره را و رهگذران را و
مپاش پاشیدنی باسراف

بدرستی که اسراف کنندگان باشند برادران شیاطین و باشد
شیطان پروردگارش را ناسپاس

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

۲۹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

۳۰

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

۳۱
۲۴۳ر

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَّيْكُمْ نَرْزُقْهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

۳۲

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

۳۴

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

۳۵

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

۳۶

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

۳۷

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

۳۸

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمت از پروردگارت که امید داری آنرا پس بگو بایشان گفتاری نرم

و نگردان دستت را بسته بگردنت و نگشایش همگی گشادن پس بنشینی ملامت کرده شده مغموم

بدرستی که پروردگارت میگسترد روزی را بهر که خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که او باشد به بندگانش آگاه بینا

و نکشید فرزندانان را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستی که کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ

و پیرامون نگردید زنا را بدرستی که آن باشد کاری زشت و بد است از جهت راه

و نکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و کسی که کشته شد مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم برای وارثش تسلطی پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستی که او باشد یاری شده

و پیرامون نگردید مال یتیم را مگر بآنکه آن بهتر است تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستی که پیمان باشد پرسیده شده

و تمام کنید پیمانه را چون پیمائید و وزن کنید به ترازوی درست آن بهتر است و خوبتر بحسن عاقبت

و پیرو مشو آنچه نباشد ترا به آن دانش بدرستی که گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شوند

و راه مرو در زمین با کبر و ناز بدرستی که تو رخنه نتوانی کرد زمین را و هرگز نمیرسی بکوهها در بلندی

همه آن باشد بدیش نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

۴۰

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا
إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

۴۱
۲۴۴ر

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

۴۲

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبَّتَعُوا إِلَىٰ ذِي
الْعَرْشِ سَبِيلًا

۴۳

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوءًا كَبِيرًا

۴۴

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُوَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۵

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

۴۶

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا

۴۷

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

۴۸

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

۴۹

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

آن از آنجیزیست که وحی فرستاد بتو پروردگارت از حکمت
و نگردان با خدا الهی دیگر پس انداخته شوی در دوزخ
ملامت شده رانده شده

آیا پس مخصوص کرد شما را پروردگارتان به پسران و
گرفت از فرشتگان دختران بدرستی که شما هر آینه
میگوئید سخنی بزرگ

و بحقیقت بیان کردیم مکرر در این قرآن تا پند گیرند و
نیفزود ایشان را مگر نفرت

بگو اگر بود با او الهان همچنانکه میگویند آنگاه هر آینه
جسته بودند بسوی صاحب عرش راهی

منزه است او و برتر از آنچه میگویند برتری بزرگی

تسبیح میکند او را آسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در
آنها است و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند بستایش
او و لیکن نمی‌فهمند تسبیح ایشان را بدرستی که او باشد
بردار آمرزنده

و چون بخوانی قرآن را میگردانیم ما میان تو و میانه آنانکه
نمی‌گروند باخرت پرده‌ای پوشیده

و قرار دادیم بر دلهاشان پوشش‌ها مبادا که بفهمند آنرا و
در گوشهاشان گرانی و چون ذکر کنی پروردگارت را در قرآن
تنها برگردند بر پشتهاشان رمنندگان

ما داناتریم بانچه گوش میدارند بان هنگامی که گوش
میدارند بسوی تو و آنگاه که ایشانند در رازگوئی آنگاه که
میگویند ستمکاران پیروی نمی‌کنید مگر مردی سحر شده را

بنگر چگونه زدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس
نمیتوانند بیابند راهی

و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه آیا ما هر آینه
بر انگيخته شدگانیم به آفرینشی تازه

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو باشید سنگها یا آهن

یا خلقی از آنچه عظیم آید در سینه‌هاتان پس بزودی خواهند گفت کیست که بر میگرداند ما را بگو آن کسی که پدید آورد شما را اول بار پس بزودی می‌جنبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند کی خواهد بود آن بگو شاید که بوده باشد نزدیک

روزی که میخواندتان پس اجابت میکنید بستایش او و گمان میبرید که درنگ نکرده‌اید مگر اندکی

و بگو بندگان مرا که بگویند آنچه آن خوبتر است بدرستی که دیو رحیم فساد میکند میانشان بدرستی که شیطان باشد انسان را دشمنی آشکار

پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحمتان میکند یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا بر ایشان کارگذار

و پروردگار تو داناتر است بکسی که در آسمانها و زمین است و بتحقیق افزونی دادیم بعضی از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داود را زبور

بگو بخوانید آنان را دعوی کردید از غیر او پس مالک نباشند رفع ضرر را از شما و نه تغییر را

آنگروه کسانیند که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله هر کدامشان که نزدیکترند و امید دارند رحمتش را و میترسند از عذابش بدرستی که عذاب پروردگارت باشد حذر شده

و نیست هیچ قریه مگر آنکه مانیم هلاک کننده‌اش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده‌اش عذابی سخت باشد آن در کتاب نوشته شده

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَنِ عَدُوًّا مُّبِينًا

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يُرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۚ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الصُّبْرِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مُحْذَرًا

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا
الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۹

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوْحِرْنَ إِلَيْ يَوْمٍ
الْقِيمَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأُجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و باز نداشت ما را که بفرستیم آیت‌ها را مگر آنکه تکذیب کردند آنها پیشینیان و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ستم کردند بان و نمی‌فرستیم آیت‌ها را مگر برای بیم دادن

و هنگامی که گفتیم ترا بدرستی که پروردگار تو احاطه کرده بمردمان و نگردانیدیم آن خوابی را که نمودیم ترا مگر ابتلائی برای مردمان و آن درخت لعنت شده در قرآن و میترسم پس نمی‌افزایدشان مگر زیاده روی بزرگ

و چون گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند جز ابلیس که گفت آیا سجده کنم کسی را که آفریدی از گل

گفت خبر ده مرا این کسی که تفضیل دادی بر من هر آینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر آینه بنیاد بر اندازم البته فرزندانش را مگر اندکی

گفت برو پس کسی که پیرو شود ترا از ایشان پس بدرستی که دوزخ جزای شما است جزای تمام

و لغزش ده کسی را که توانی از ایشان باوازت و فریاد زن بر ایشان با سوارانت و پیادگانت و انباز شو با ایشان در مالها و اولاد و وعده ده ایشان را و وعده نمی‌دهد ایشان را شیطان مگر فریب

بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلطی و بس باشد پروردگارت وکیل

پروردگار شما که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضلش بدرستی که او باشد بشما مهربان

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسُنُ كَفُورًا

۶۸

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

۶۹

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

۷۰
حزب
۱۱۶

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

۷۱
۲۴۷۲

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُۥ بِيَمِينِهِۦ
فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۷۲

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِۦ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

۷۳

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِينَا إِلَيْكَ لِيَتَفَتَّرِ
عَلَيْنَا غَيْرُهُۥ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا

۷۴

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

۷۵

إِذَا لَا أَذُقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و چون برسد شما را ضرر در دریا گم میشود آنکه میخوانید
جز او پس چون نجاتتان داد بسوی بیابان روی گردان شدید
و باشد انسان ناسپاس

آیا پس ایمن شدید که فرو برد با شما طرف بر را یا فرستد
بر شما تندباد سنگریزه‌پاش را پس نیابید برای خودتان
حافظی را

آیا ایمن شدید که باز گرداند شما را در آن بار دیگر پس
فرستد بر شما در هم شکننده از باد پس غرق کند شما را
بسبب آنچه کافر شدید پس نیابید برای خود بر ما بآن از پی
آینده

و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و
برداشتیمشان در بیابان و دریا و روزیشان دادیم از
پاکیزه‌ها و و فزونی دادیمشان بر بسیاری از آنکه آفریدیم
فزونی دادنی

روزی که میخوانیم هر دسته از مردمان را بامامشان پس
آنکه داده شد کتابش بدست راست پس آنها میخوانند نامه
خود را و ستم کرده نمی‌شوند مقدار فتیلی

و کسی که باشد در این دنیا کور پس او در آخرت نیز کور و
گمراه‌تر است

و بدرستی که نزدیک بود که بفتنه اندازند ترا از آنچه وحی
کردیم بسوی تو تا افترا بندی بر ما جز آنچه وحی کردیم آنرا
و آنگاه بگیرند ترا دوست

و اگر نه اینکه ثبات دادیم ترا هر آینه نزدیک بود میل کنی
بسوی ایشان چیزی را اندک

آنگاه هر آینه می‌چشانیم ترا دو چندان عذاب زندگی و دو
چندان عذاب مردن پس نمی‌یافتی برای خود در وقع عذاب
ما یاری کننده

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و بدرستی که نزدیک بود که بلغزانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند پس از تو مگر اندکی

بدستور آنان که بحقیقت فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را تغییری

بر پا دار نماز را وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح را بدرستی که خواندن صبح باشد حاضر شده بملائکه شب و روز

و از شب پس بیدار شو بان زیادی مر ترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت جایگاه ستوده

و بگو پروردگارا داخل کن مرا داخل گردیدن راستی و بیرون آر مرا بیرون آوردن راستی و بگردان برای من از نزدت تسلطی و یآوری

و بگو آمد حق و ناچیز شد باطل بدرستی که باطل باشد ناچیز

و فرو فرستیم از قرآن آنچه آن شفاء است و رحمتی برای گروندگان و نمیافزاید ستمکاران را مگر زیان

و چون انعام می‌کنیم بر انسان روی بگرداند و دور شود بیک طرفش و چون مس کند او را شر و سختی باشد ناامید

بگو هر کس میکند به مانندش پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او درست‌تر است از جهت راه

و میپرسند ترا از روح بگو روح از پروردگار منست و داده نشدید از دانش مگر اندک

و اگر بخواهیم هر آینه ببریم آنچه وحی کردیم بتو پس نیابی برای خود بآن بر ما کار گذاری

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

۸۸

قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجُ عَلَيَّ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

۸۹

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

۹۰

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

۹۱

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

۹۲

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِإِرْقِيَّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

۹۴

۲۵۰ر

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

۹۵

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

۹۶

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

مگر رحمتی از پروردگارت بدرستی که فضل او باشد بر تو بزرگ

بگو هر آینه اگر جمع شوند آدمیان و پریان بر آنکه بیاورند مانند این قرآن را نیاورند مانندش را و اگر چه باشند بعضیشان مر بعضی را پشتیبان

و بتحقیق مکرر گردانیدیم برای مردمان در این قرآن از هر داستانی پس سر باز زدند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را

و گفتند ایمان نمیاریم ترا تا آنکه روان کنی برای ما از زمین چشمه‌ای

یا باشد ترا بوستانی از خرما بن و انگور پس روان سازی نهرها را در میانش روان ساختنی

یا بیفکنی آسمانرا همچنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری خدا و فرشتگانرا کفیل یا شاهد

یا باشد ترا خانه‌ای از طلا یا بالا روی در آسمان و باور نداریم هرگز بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیمش بگو منزه است پروردگارم آیا هستم جز انسانی رسول

و منع نکرد مردمان را که ایمان آرند چون آمد ایشان را هدایت مگر آنکه گفتند آیا بر انگیخت خدا انسانی را رسول

بگو اگر بودی در زمین ملائکه که راه میرفتند آرمیدگان هر آینه فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان ملکی را رسول

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما بدرستی که او باشد به بندگانش آگاه بینا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أُولِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

۹۸

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظْمًا وَرُفَّتْنَا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۹۹
حزب
۱۱۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

۱۰۰

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَا مُسَكَّتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا

۱۰۱
۲۵۱ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُو فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

۱۰۲

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

۱۰۳

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ
جَمِيعًا

۱۰۴

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اُكُونُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

و کسی را که راه نماید خدا پس اوست راه یافته و کسی را
که گمراه کند پس هرگز نخواهی یافت ایشان را یاوران از
غیر او و حشر کنیم ایشان را روز قیامت بر روهاشان کوران
و گنگان و کران جایگاهشان دوزخست هر گاه فرو نشینند
زبانه زیاد کنیم ایشان را از جهت افروختن آتش

آن جزای آنها است بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیت‌های
ما و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه‌ها آیا مائیم
هر آینه بر انگيخته شدگان خلقی تازه

آیا نه دیدند که خدائی که آفرید آسمانها و زمین را توانا
است بر آنکه بیافریند مانند ایشان را و قرار داد برای
ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سر باز زدند
ستمکاران جز ناسپاسی

بگو اگر شما مالک بودید خزینه‌های رحمت پروردگارم را هر
آینه امساک می‌کردید از ترس نفقه کردن و باشد انسان
بخیل

و بحقیقت دادیم موسی را نه نشانه روشن پس بپرس از
بنی اسرائیل وقتی که آمد ایشان را پس گفت او را فرعون
بدرستی که من هر آینه گمان دارم ای موسی سحر شده

گفت بتحقیق دانسته‌ای که فرو نمیفرستد اینها را مگر
پروردگار آسمانها و زمین دلیلهای روشن و من هر آینه گمان
میبرم ترا ای فرعون هلاک شده

پس خواست که بر کنده کند ایشان را از زمین پس غرق
کردیم او را و هر که با او بود همه

و گفتیم پس از او بنی اسرائیل را که ساکن شوید در
آنزمین پس چون آید وعده آخرت آوریم شما را آمیخته با
هم

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا إِلَّاٰلَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُۥ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُۥ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّلٰلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

۱۸ . كهف الْكُهْف: غار مكى ۱۱۰ آیه ۱۲ صفحه	

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُۥ عِوَجًا

قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

و بحق فرو فرستادیم قرآن را و بحق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده

و قرآنی که جدا جدا کردیمش تا بخوانی آنرا بر مردم بآرامی و فرو فرستادیمش فرو فرستادنی

بگو بگروید به آن یا نگروید بدرستی که آنان که داده شدند علم پیش از آن چون خوانده میشود بر ایشان برو میافتند بذقن‌ها سجده کنان

و میگویند منزّه است پروردگار ما بدرستی که باشد وعده پروردگار ما هر آینه کرده شده

و بر روی می‌افتند بزنخها میگیرند و می‌افزایندشان تضرع

بگو بخوانید خدا را باسم الله یا بنام رحمن هر کدام که بخوانید پس او راست نامهای نیک و بلند مکن نمازت را و آهسته مکن آنرا و بجوی میانه آن طریقی

و بگو ستایش خدائی را که نگرفت فرزندی و نباشد او را انبازی در پادشاهی و نباشد او را یآوری از خواری و تعظیمش کن تعظیم کردنی

راست و درست تا بترساند از عذاب سخت از نزد او و مژده دهد گروندگانی را که می‌کنند کارهای شایسته که مر ایشان را است مزدی نیکو

مکث کنندگان در آن همیشه

و بیم دهد آنان را که گفتند گرفت خدا فرزند

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

۶

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ عَائِرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

۷

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

۸

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

۹

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا

۱۰

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

۱۱

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ ءَادَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

۱۲

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

۱۳

۲۵۳۳

ثَحْنُ نَقْصٍ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

۱۴

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا ۖ لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

۱۵

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۚ ءَالِهَةً ۖ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

نباشد ایشان را بان هیچ علمی و نه مر پدرانشانرا عظیم آمد آن کلمه که بیرون میاید از دهن‌هاشان نمی‌گویند مگر دروغی را

پس شاید تو هلاک کنی خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار

بدرستی که ما گردانیدیم آنچه بر زمین است زبیتی آنرا تا آرمانی‌مشان که کدامشان خوبتر است از حیث کردار

و بدرستی که ما هر آینه گردانندگانیم آنچه را بر آنست زمین ساده

بلکه پنداشتی که بدرستی که اصحاب کهف و رقیم بودند از آیت‌های ما عجب

هنگامی که جای گزیدند آن جوانان به غار پس گفتند پروردگارا بده ما را از نذرت رحمتی و آماده گردان برای ما از کارمان راه یافتن بحق

پس زدیم بر گوشه‌هاشان در آن غار سالها بشماره

پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام از آن دو گروه شماره نگهدارنده‌تر است هر آنچه درنگ کردند از حیث مدت

ما میخوانیم بر تو خبر ایشان را براستی بدرستی که ایشان بودند جوانانی که گرویدند بپروردگار خود و افزودیمشان هدایت

و بستیم بر دلهاشان چون قیام کردند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخوانیم غیر او خدائی را هر آینه گفته باشیم آنگاه دور از صواب

اینها قوم ما گرفتند از غیر او خدایان چرا نمیارند بر ایشان حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه افتراء کرد بر خدا دروغی را

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مَرْفَقًا

۱۸
کهف
۱۶
/۱۱۰

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

۱۷
حزب
۱۱۸

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا

۱۸
۲۵۴ر

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

۱۹

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُولَّيَهُمْ أَبَدًا

۲۰

و چون کناره گیرید از ایشان و آنچه میپرستید غیر از خدا
پس جای گیرید به آن غار تا بگستراند برای شما
پروردگارتان از رحمتش و آماده کند برای شما از کارتان
مایه انتفاع را

و می بینی آفتاب را چون بر آید منحرف شود از غارشان
بجانب راست و چون فرو شود قطع کند ایشان را بجانب چپ
و ایشان بودند در فراخنایی از آن آن از آیت های خداست
کسی که راه نماید خدا پس او راه یافته است و کسی را که
اضلال کند پس هرگز نیابی او را یآوری ارشاد دهنده

و می پنداری ایشان را بیداران و ایشان خفتگان بودند
میگردانیمشان بجانب راست و جانب چپ و سگشان
گستراننده بود دو ساعدش را باستانه آنگار اگر دیده ور
میشدی بر ایشان پشت میگردانیدی از آنها بگریختن و هر
آینه پر میشدی از ایشان از ترس

و همچنین بر انگیزتیم ایشان را تا پرسش کنند میانشان
گفت گوینده از ایشان چند درنگ کردید گفتند درنگ
کردیم روزی یا بعضی از روز گفتند پروردگار شما دانای
است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید یکی تان را با درمیان
این بسوی شهر تا ببیند که کدام از اهل شهر پاکیزه تر است
طعامش پس بیاوردتان روزی از آن و باید که نرمی کند و
نباید که آگاهی دهد بشما احدی را

بدرستی که ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسارتان کنند
یا باز گردانند شما را در کیش خود و هرگز رستگار نشوید
آنگاه ابدًا

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَائِيٍّ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

و همچنین واقف گردانیدیم بر ایشان تا بدانند که حقا وعده خدا حقست و بدرستی که قیامت نیست شکی در آن هنگامی که نزاع میکردند میان خود در کارشان پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بایشان گفتند آنان که غالب شدند بر کار ایشان هر آینه میسازیم بر ایشان مسجدی

زود باشد که بگویند که سه تا بودند چهارمیشان بود سگشان و میگویند پنج تن بودند ششم ایشان بود سگشان انداختنی به ناپیدا و میگویند هفت تن بودند هشتم ایشان بود سگشان بگو پروردگارم داناتر است بشمار ایشان نداند ایشان را مگر اندکی پس جدال مکن در باره ایشان مگر جدالی ظاهر و فتوی مجوی در ایشان از آنها احدی را

و مگوی البته بچیزی که من کننده‌ام آنرا فردا

مگر که خواهد خدا و یاد کن پروردگارت را چون فراموش کردی و بگو شاید که هدایتم کند پروردگارم تا نزدیک شوم باین از راه هدایت یافتن

و درنگ کردند در غارشان سیصد سال و افزودند نه را

بگو خدا داناتر است بانچه درنگ کردند او راست نهانی آسمانها و زمین چه بینا است او و چه شنوا نیست ایشان را از غیر او هیچ یاری و شریک نمی‌کند در حکمش احدی را

و بخوان آنچه وحی فرستاده شد بتو از کتاب پروردگارت نیست بدل کننده مر کلمه‌های او را و هرگز نیابی از غیر او پناهی

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ^ط وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ^ط فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا^ج
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ^ج بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمٌ أَثْوَابُ
وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرَبُ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا^ج وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

و شکبیا گردان نفست را با آنانکه میخوانند پروردگارشان را
به بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را و نباید در گذرد
دو چشم از ایشان میخواهی آرایش زندگانی دنیا را و
اطاعت مکن کسی را که غافل کردیم دل او را از یاد خود و
پیروی کرد آرزویش را و باشد کار او تباه

و بگو حق از پروردگار شما است پس هر که خواهد پس
بگردد و هر که خواهد پس کافر شود بدرستی که ما آماده
کرده‌ایم برای ستمکاران آتشی را که احاطه کرده بانها
سراپرده آن و اگر فریادرسی جویند فریاد رسیده شوند
بآبی چون فلز گداخته که بریان میکند رویها را بد است آن
آشامیدنی و بد است از جهت تکیه گاه

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته
بدرستی که ما ضایع نسازیم اجر کسی را که خوب شد از
حیث کردار

آنها مر ایشان را است بهشتهای جای اقامت دائمی میروند از
زیر آنها نهرها و پیرایه کرده شوند در آنها از دستبندهایی
از زر و میپوشند جامه‌های سبز از دیبای نازک و دیبای سطر
تکیه زندگان در آنها بر تخت‌ها خوبست از ثواب و نیکو
است تکیه گاه

و بزنی برای ایشان مثلی را دو مرد که گردانیدیم برای یکی
از ایشان دو باغ از انگورها و فرو گرفتیم آن دو را بدرخت
خرما و قرار دادیم میان آن دو کشتزار

هر دو بستان آورند ثمر خود را و کم نکردند از آن چیزی را
و روان کردیم میان آن دو نهری

و بود او را ثمری پس گفت بصاحبش و او گفتگو می‌کرد با او
که من بیشترم از تو در مال و افزوتترم در نفرت و مدد

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِۦ أَبَدًا

۳۶

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنَهَا مُنْقَلَبًا

۳۷

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

۳۸

لَكِنَّا هُوَ ٱللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّيَ أَحَدًا

۳۹

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِؕ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنكَ مَالًا وَلَدًا

۴۰

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

۴۱

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا

۴۲

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّيَ أَحَدًا

۴۳

وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

۴۴

هُنَالِكَ ٱلْوَلَايَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

۴۵
۲۵۷۲

وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًّ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِن ٱلسَّمَاءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيْحُؕ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و داخل شد در بوستانش و او ظلم کننده بود بر نفس خود گفت گمان نمیبرم که خالی شود از این هرگز

و گمان نمی‌برم قیامت را قائم و اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگارم هر آینده می‌یابم بهتر از اینها جای بازگشت

گفت او را رفیقش و او گفتگو میکرد با او آیا کافر شدی به آنکه آفریدت از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا بصورت مردی

لیکن من میگویم او خداست پروردگارم و شریک نمی‌گردانم بپروردگارم احدی را

و چرا هنگامی که داخل شدی بر بوستانت نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو در مال و فرزند

پس شاید پروردگارم که بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد بر آنها صاعقه‌ها از آسمان پس گردد زمینی ساده

یا گردد آتش بزمین فرو رفته پس نتوانی هرگز او را جستن

و احاطه کرده شد بثمرش پس گردید که بر میگردانید دو کفش را بر آنچه صرف کرده بود در آن و آن افتاده بود بر سقف‌هایش و میگفت ایکاش من شریک قرار نداده بودم بپروردگارم احدی را

و نبود مر او را گروهی که یاری کنندش از غیر خدا و نبود منع کننده

آنجا سلطنت خدا راست که حق است او بهتر است از حیث ثواب و بهتر است از حیث عاقبت

و بزنی برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبی است که فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بان رستنی زمین پس گردید درهم شکسته که پراکنده کند آنرا باده‌ا و باشد خدا بر هر چیزی توانا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعَرِضْهُ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبَوِّئُنَا مَالٍ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

مال و فرزندان آرایش زندگانی دنیا است و باقی‌های شایسته بهتر است نزد پروردگارت از راه ثواب و بهتر است از راه امید

و روزی که روان میگردانیم کوه‌ها را و بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشان را پس وانگذاریم از ایشان احدی را

و عرض کرده شوند بر پروردگارت صف کشیده بتحقیق آمدید ما را همچنانکه آفریدیم شما را اول بار بلکه ادعا کردید که هرگز نمیگردانیم برای شما وقت وعده

و گذاشته شد کتاب پس ببینی گناهکاران را که ترسانند از آنچه در آنست و میگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که وانگذاشته گناه خردی و نه بزرگی را مگر آنکه در شمار آورده آنرا و یافتند آنچه کرده بودند حاضر و ستم نمی‌کند پروردگارت هیچ کس را

و هنگامی که گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از جن پس بیرون رفت از امر پروردگارش آیا پس می‌گیرید او را و فرزندانش را دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمکاران را بدل آنچه بجای خدا گزیدید

حاضر نکردمشان در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودهاشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگان را مددکار

و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا که دعوی کردید پس ندا کنند ایشان را پس جواب ندهند ایشان را و گردانیدیم میانشان جای هلاک شدنی

و دیدند گنهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادگانش در آن و نیافتند از آن جای برگشتنی

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

و بتحقیق مکرر آوردیم در این قرآن برای مردمان از هر داستانی و باشد انسان بیشتر چیزی از راه جدل

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

و منع نکرد مردمان را که بگروند وقتی که آمد ایشان را هدایت و آمرزش خواهند از پروردگارشان مگر اینکه آید ایشان را عادت پیشینیان یا آید ایشان را عذاب روی بروی

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا

و نمی‌فرستیم فرستادگان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و مجادله میکنند آنان که کافر شدند بباطل تا زایل گردانند بان حق را و گرفتند آیت‌های مرا و آنچه را بیم کرده شدند باستهزاء

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَبَدًا

و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیت‌های پروردگارش پس رو گردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاد دو دستش بدرستی که ما گردانیدیم بر دلهایشان پوشش‌ها مبدا که بفهمند آنرا و در گوش‌های ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بسوی هدایت پس هدایت نمی‌یابند آنگاه هرگز

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ط لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَسَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

و پروردگار تست آمرزنده صاحب رحمت اگر مؤاخذه میکرد ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه تعجیل مینمود برای ایشان عذاب را بلکه ایشان را است وعده گاه که نیابند از غیر او پناهی

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

و این قریه‌ها هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاکشان وقت وعده

۶۰

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

و هنگامی که گفت موسی مر جوانش را که پیوسته خواهم رفت تا برسم به محل جمع شدن دو دریا یا بروم روزگاری

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

پس چون رسیدند بمجمع میانه آن دو فراموش کردند ماهیشان را پس گرفت راهش را در دریا نقبی

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ ءَآثَرِهِمَا قَصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَهُ مِنَ لَّدُنَّا عِلْمًا

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ خُبْرًا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۖ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

پس چون گذشتند گفت جوانش را بیار ما را چاشت ما بدرستی که دیدیم از این سفرمان تعبى

گفت آيا دیدى هنگامى که منزل کردیم بان سنگ پس بدرستی که من فراموش کردم ماهى را و از يادم نبرد آنرا مگر شیطان که مذکور سازم او را و گرفت راهش را در دریا شگفت

گفت آنست آنچه ما بودیم که می‌جستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویان

پس یافتند بنده از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتى از نزدمان و آموخته بودیم او را از نزدمان علمى

گفت او را موسى آيا پیروى کنم ترا بر آنکه بیاموزى مرا از آنچه آموخته شده برای رسیدن بحق

گفت بدرستی که تو هرگز نمی‌توانى با من صبر کردن

و چگونه صبر میکنى بر آنچه احاطه نکرده‌اى بان از راه دانش

گفت بزودى بیابى مرا اگر خواسته باشد خدا صبر کننده و نافرمانى نکنم ترا در کارى

گفت پس اگر پیرو شوى مرا پس می‌رس مرا از چیزى تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیان را

پس رفتند تا چون سوار شدند در کشتى سوراخ کرد آنرا گفت آيا سوراخ کردى آنرا تا غرق کنى اهلش را بدرستى که آوردى چیزى ناشایسته

گفت آيا نگفتم بدرستى که تو هرگز نمیتوانى با من صبر کردن

گفت مؤاخذه مکن مرا بانچه فراموش کردم و مرسان مرا از کارم دشوارى

پس رفتند تا چون دیدند پسرى را پس کشت او را گفت آيا کشتى نفسى پاک را بغير قصاص نفسى هر آينه بحقیقت آوردى چیز قبیحى را

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم بتو که تو هرگز نتوانی با من صبر کنی

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ اللَّدْنِيِّ عُذْرًا

۷۶

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا

۷۷

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۷۸

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

۷۹

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

۸۰

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

۸۱

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۸۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ
ذِكْرًا

۸۳
۲۶۲

پس رفتند تا آنکه آمدند به قریه‌ای و طعام خواستند از
اهل آنقریه پس امتناع کردند که مهمان کنند آن دو را پس
یافتند در آنقریه دیواری را که داشت فرو میریخت پس بر
پا داشت آنرا گفت اگر خواستی هر آینه می‌گرفتی برای آن
مزدی

گفت اینست جدائی میان من و میان تو زود باشد که خبر
دهم ترا از تأویل آنچه نمی‌توانی بر آن صبر کردن را

اما سفینه پس بود بیچارگانی را که کار می‌کردند در دریا
پس خواستم که معیوب کنم آنرا و بود در تعقیب آنها
پادشاهی می‌گرفت هر سفینه را بغصب

و اما غلام پس بود پدر و مادرش مؤمنان پس ترسیدیم که
و ادارشان کند به سرکشی و ناسپاسی

پس خواستیم که بدل دهد آن دو را پروردگارشان بهتر از
او در پاکی و نزدیکتر در عطوفت

و اما دیوار پس بود از دو پسر که دو یتیمند در شهر و بود
در زیرش گنجی از آن دو و بودند والدین این دو نیکوکار
پس خواست پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون
آورند گنجشان را برحمتی از پروردگار تو و نکردم آنرا از
رای خود اینست تفسیر مال آنچه نتوانستی بان صبر کردن

و می‌پرسند ترا از ذی القرنین بگو بزودی خواهیم خواند بر
شما از او بیانی

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَبْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَن تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا
أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦٓ فَيُعَذِّبُهُ
عَذَابًا نُّكَرًا

وَأَمَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُۥ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۗ وَسَنَقُولُ
لَهُۥ مِن أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ
نَجْعَلْ لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا

كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا
يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
أَنْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

فَمَا أَسْطَعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُۥ نَقْبًا

بدرستی که ما تمکن دادیم او را در زمین و دادیمش از هر
چیزی سببی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت آنرا که غروب
میکند در چشمه لای‌دار و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای
ذو القرنین یا عذاب میکنی ایشان را و یا اینکه میگیری در
ایشان نیکوئی را

گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم او را
سپس برگردانیده شود بسوی پروردگارش پس عذابش
کند عذابی سخت

و اما آنکه ایمان آورد و کرد کار خوب پس او راست پاداش
نیکی و بزودی خواهیم گفت او را از فرمان خود آسانی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید بجای طلوع آفتاب یافت آنرا که بر میاید بر
گروهی که نگردانیدیم برای ایشان از پیش آنها پوششی

همچنین و بتحقیق احاطه داشتیم بانچه بود نزد او از راه
آگاهی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید میانه دو سد یافت از پیش آن دو تا گروهی را
نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را

گفتند ای ذو القرنین بدرستی که یاجوج و ماجوج فساد
کنندگاندر زمین پس آیا بگردانیم برای تو خرجی بر آنکه
بسازی میانه ما و میانه ایشان سدی

گفت آنچه تمکن داده مرا در آن پروردگار من بهتر است
پس مدد کنید مرا بتوان خود که بسازم میانه شما و میانه
ایشان سدی

بیارید نزد من پارچه‌های آهن تا وقتی که برابر شود میانه
آن دو کوه گفت بدهید تا وقتی که گردانید آنرا آتش گفت
بیارید نزد من تا بریزم بر آن مس گداخته

پس نتوانستند که بالا روند آنرا و نتوانستند مر او را
سوراخ کردن

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيٰ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيٰ جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيٰ حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِ أَوْلِيَآءٍ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِٗ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا ءَايَتِي وَرُسُلِي هُزُورًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهُ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا

گفت این رحمتی است از پروردگارم پس چون آید وعده پروردگار من گرداندش ریزه ریزه و باشد وعده پروردگار من حق

و وا میگذاریم بعضی ایشان را آنروز که باضطراب داخل میشود در بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم ایشان را جمع کردنی

و نمودیم دوزخ را آنروز برای کافران نمودار کردنی

آنان که بود چشمهاشان در پرده از یاد من و بودند که نمی‌توانستند شنیدن

آیا پس پنداشتند آنان که کافر شدند که بگیرند بندگان مرا از غیر من صاحبان بدرستی که ما آماده کردیم دوزخ را برای کافران ما حضری

بگو آیا خبر دهیم شما را بزیانکارتران در کردار

آنان که ضایع شد سعیشان در زندگانی دنیا و ایشان میپندارند که ایشان خوب میکنند کار را

آنها آنانند که کافر شدند بآیت‌های پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهاشان پس قرار نمیدهیم برای ایشان روز قیامت وزنی

اینست پاداش ایشان دوزخست بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند آیت‌های مرا و رسولان مرا باستهزاء

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته باشد برای ایشان بهشت‌های فردوس منزلی

جاودان در آنها که نجویند از آنها انتقالی

بگو اگر بودی دریا مداد برای سخنان پروردگارم هر آینه آخر شدی دریا پیش از آنکه آخر شود کلمات پروردگارم و اگر چه آورده بودیم مثل آنرا مدد

بگو جز این نیست که من انسانم مانند شما که وحی فرستاده میشود بمن که نیست خدای شما مگر خدای یکتا پس کسی که باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش را پس باید بکند کار شایسته و شریک نسازد بیپرستش پروردگارش احدی

کهیحص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كهيعص

۱
۲۶۴۲

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكَرِيَّا

۲

بیان مرحمت کردن پروردگار تست بنده‌اش زکریا را

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

هنگامی که خواند پروردگارش را خواندن پنهان

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

گفت پروردگارا بدرستی که سست شد استخوان از من و
سفید شد سر از پیری و نبوده‌ام بخواندن تو ای پروردگار
من محروم

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

۵

و من میترسم از بین اعمام از بعد خودم و باشد زنم نازا
پس ببخش مرا از نزدت ولیی

يَرْثُنِي وَيَرْثُ مِنْ عَالٍ يَعْقُوبَ ۖ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

که میراث برد از من و میراث برد از آل یعقوب و قرارش ده
ای پروردگار پسندیده

يٰۤاِزْكُرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ
قَبْلُ سَمِيًّا

۷

ای زکریا بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری که نام
او یحیی است که نگردانیدیم او را از پیش همنامی

قَالَ رَبِّ اَنِّىۡ يَكُوْنُ لِىۡ غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِىۡ عَاقِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

گفت پروردگارا از کجا می‌شود مرا پسری و باشد زنم نازا و
بدرستی که رسیده‌ام از پیری بنهایت ناتوانی

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓىٔٓ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

گفت همچنین گفت پروردگارت که آن بر من آسانست و
بتحقیق آفریدم ترا از پیش و نبودی چیزی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىۡٓ اٰیَةً ۖ قَالَ اٰیٰتُكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ
ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

۱۰

گفت پروردگارا بگردان برای من علامتی گفت علامت تو
آنست که سخن نگوئی با مردمان سه شب تمام

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ الْمِحْرَابِ ۖ فَأَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۱۱

پس بیرون رفت بر قومش از محراب پس اشاره کرد
بایشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه

يَحْيِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

۱۳

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا

۱۴

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا

۱۵

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

۱۶
۲۶۵۸

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

۱۷

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

۱۸

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

۱۹

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

۲۰

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

۲۱

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلَنَجْعَلَنَّ عَايَةَ لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

۲۲
حزب
۱۲۳

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ ۖ مَكَانًا قَصِيًّا

۲۳

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبَلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

۲۴

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

۲۵

وَهَؤُلَاءِ إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا

ای یحیی بگیر آن کتاب را به نیروی یزدانی و دادیمش حکم در کودکی

و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی و بود پرهیزگار

و نیکی کننده با والدینش و نبود سرکش نافرمان

و سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که بر انگيخته میشود زنده

و یاد کن در کتاب مریم را هنگامی که کناره گزید از اهلش در جایی شرقی

پس گرفت از پیش ایشان ستری پس فرستادیم بسویش روح خود جبرئیل را پس مانده شد او را انسانی درست اندام

گفت بدرستی که من پناه میبرم بخدای بخشنده از تو اگر هستی پرهیزگار

گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو تا ببخشم ترا پسری پاکیزه

گفت از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده مرا انسانی و نبوده‌ام بدکار

گفت همچنین گفت پروردگار تو که آن بر من آسانست و تا بگردانیم آنرا آیتی از برای مردمان و رحمتی از ما و باشد امری قرار داده شده

پس بار گرفت باو پس کناره گزید با او در جایی دور

پس آوردش درد زائیدن بسوی تنه درخت خرما گفت ای‌کاش مرده بودم پیش از این و بودم فراموش شده از یاد رفته

پس ندا کرد او را عیسی (یا جبرئیل) از زیرش که اندوه مدار بتحقیق گردانید پروردگار تو در زیرت نه‌ری

و بکش بسوی خود تنه درخت خرما را که فرو میریزاند بر تو رطب تازه چیده

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۚ قَالُوا يَمْرِئٌ لَّقدْ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَتَأَخَتِ هٰذِرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

پس بخور و بیاشام و روشن باد چشم تو پس اگر ببینی از
انسان احدی را پس بگو بدرستی که من نذر کرده‌ام برای
خدای بخشنده روزه پس سخن نمیکنم امروز آدمی را

پس آور او را نزد قومش که برداشته بود او را گفتند ای
مریم بحقیقت آوردی چیزی عجب

ای خواهر هارون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار

پس اشاره کرد باو گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که
باشد در گهواره کودک

گفت بدرستی که منم بنده خدا داده مرا کتاب و گردانیده
مرا پیغمبر

و گردانید مرا با برکت هر جا که باشم و وصیت کرد مرا
بنماز و زکات مادامیکه زنده‌ام

و نیکی بمادرم و نگردانید مرا سرکش بدبخت

و سلام بر من روزی که زاده شدم و روزی که میمیرم و
روزی که بر انگیخته شوم زنده

آنست عیسی پسر مریم گفتار درست که در آن شک میکنند

نباشد خدای را که فرا گیرد هیچ فرزندی منزه است او چون
بگذراند کاری را جز این نیست که میگوید او را بشو پس
می‌شود

و بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس
بپرستیدش اینست راه راست

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میانشان پس وای آنان را که
کافر شدند از حضور روزی بزرگ

چه شنواید ایشان و چه بینا روزی که آیند ما را لیکن
ستمکاران باشند آنروز در گمراهی آشکار

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ
لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ
لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْבُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا
نَبِيًّا

و بیم ده ایشان را از روز حسرت چون گذارده شود کار و
ایشان در غفلتند و ایشان نمیگردند

بدرستی که ما میراث میبریم زمین را و کسی که بر آنست و
بسوی ما باز میگردند

و یاد کن در کتاب ابراهیم را بدرستی که او بود راستگوی
پیغمبر

چون گفت مر پدر خود را ای پدر چرا میپرستی آنچه را که
نه می‌شنود و نه می‌بیند و نه کفایت میکند از تو چیزی را

ای پدر بدرستی که آمد مرا از دانش آنچه نیامد ترا پس
پیروی کن مرا تا هدایت کنم ترا براه راست

ای پدر مپرست دیو رجیم را بدرستی که شیطان باشد مر
خدای بخشنده را نافرمان

ای پدر بدرستی که من میترسم که مس کند ترا عذابی از
خدای بخشنده پس باشی مر شیطان را قرین

گفت آیا در گذرنده تو از خدایان من ای ابراهیم هر آینه
اگر باز نایستی هر آینه سنگسارت کنم و دور شو از من
مدتی مدید

گفت وداع بر تو بزودی آمرزش خواهم ترا از پروردگارم
بدرستی که او باشد بمن مهربان

و کناره گیرم از شما و آنچه میخوانید از غیر خدا و میخوانم
پروردگارم را شاید که نباشم بخواندن پروردگارم بدبخت

پس چون کناره گزید از ایشان و آنچه میپرستیدند از غیر
خدا بخشیدیم او را اسحق و یعقوب و همه را گردانیدیم
پیغمبر

و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و گردانیدیم ایشان را
زبان راستی که بلند است

و یاد کن در کتاب موسی را که او بود مخلص و بود رسول و
پیغمبر

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده
مستحب

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

۵۹

حزب
۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و ندا کردیمش از طرف راست طور و نزدیک گردانیمش راز گوینده

و بخشیدیم او را از رحمت خود برادرش هارون را پیغمبر

و یاد کن در کتاب اسمعیل را که او بود راست وعده و بود فرستاده به پیغمبری

و بود میفرمود اهلش را به نماز و زکاه و بود نزد پروردگارش پسندیده

و یاد کن در کتاب ادريس را که او بود راستگوی پیغمبر

و بالا بردیم او را بجائی بلند

آنها آنانند که انعام کرد خدا بر ایشان از پیغمبران از فرزندان آدم و از آنان که برداشتیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های خدای بخشنده بروی در افتند سجده کنان و گریه کنان

پس باز ماندند از بعد ایشان خلف‌هایی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که ببینند شر را

مگر کسی که توبه کرد و بگروید و کرد کار شایسته پس آنها داخل میشوند به بهشت و ستم نمی‌شوند بچیزی

بهشت‌های با اقامت دائمی که وعده کرد خدای بخشنده بندگانش را به ناپیدا بدرستی که باشد وعده او آورده شد

نشنوند در آنها لغوی مگر سلام و ایشان را است روزیشان در آنها بامداد و شبانگاه

اینست آن بهشتی که بمیراث می‌دهیم از بندگان خود آن را که باشد پرهیزگار

و فرو نماییم مگر با مر پروردگار تو او راست آنچه در پیش ما است و آنچه در پشت سر ما است و آنچه میان آنست و نباشد پروردگار تو فراموشکار

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ أَإِذَا مَا مِئْتُ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأُضْعِفُ جُنْدًا

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّلِحَتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است پس
بپرست او را و پایدار باش در پرستش او آیا میدانی او را
مانندی

و میگوید انسان آیا چون بمیرم هر آینه بیرون آورده شوم
زنده

آیا فکر نمیکند انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود
چیزی

پس بحق پروردگار تو که حشر کنیم ایشان را با شیاطین
پس حاضر خواهیم کرد ایشان را گرداگرد دوزخ بزانو در
آینده

پس هر آینه بیرون میکنیم از هر گروهی هر کدامشان
سختتر است بر خدای از راه نافرمانی

پس هر آینه ما نیم دانانر بآنان که ایشان سزاوارترند او را
به انداختن

و نیست از شما مگر که وارد شونده آنست باشد بر
پروردگار تو واجب حکم کرده شده

پس میرهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و وا میگذاریم
ظالمان را در آن بزانو در آینده

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما روشن گفتند آنان
که کافر شدند آنان را که گرویدند کدامیک از آن دو گروه
بهترند از حیث ماوی و خوبترند از حیث مجلس

و چه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جمعیکه آنها
نیکوتر بودند در اثاث و هیئت

بگو کسی که باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد او را
خدای بخشنده مهلت دادنی تا چون که به بینند آنچه وعده
داده میشوند یا عذاب و یا قیامت پس زود باشد که بدانند
که کیست که بدتر است جای او و ضعیفتر است لشگر او

و افزون میکند خدا آنان را که هدایت یافتند هدایتی و
کردارهای پاینده شایسته بهتر است نزد پروردگار تو در
ثواب و بهتر است در بازگشت

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

وَنُرِثُهُ ۖ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا

آیا پس دیدی آن را که کافر شد بآیت‌های ما و گفت هر آینه
داده شوم البته مال و فرزندان را

آیا اطلاع یافته بر غیب یا فرا گرفت از نزد خدای بخشنده
پیمانی

نه چنانست بزودی مینویسیم آنچه میگوید و طول می‌دهیم
برای او از عذاب طول دادنی

و وارث میشویم او را آنچه میگوید و میاید بسوی ما تنها

و گرفتند از غیر خدا الهان تا باشند برای ایشان ارجمندی

نه چنانست بزودی انکار کنند پرستش ایشان را و باشند بر
ایشان ضد

آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که در
جنبانند ایشان را در جنباندنی

پس مشتاب بر ایشان جز این نیست می‌شماریم برای ایشان
شمردنی

روزی که حشر می‌کنیم پرهیزگاران را بسوی خدای بخشنده
سواران وارد شده

و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان

مالک نمی‌باشند شفاعت را مگر کسی که گرفت از نزد خدای
بخشنده پیمانی

و گفتند گرفت خدای بخشنده فرزندی

بدرستی که آوردید چیزی سخت

نزدیک شد آسمانها چاک چاک شود از آن و بشکافد زمین و
برو در افتند کوه‌ها فرو ریختنی

بجهت خواندن ایشان برای خدای بخشنده فرزند

و سزاوار نیست خدای بخشنده را که بگیرد فرزندی

نیست هر آنکه در آسمانها و زمین است جز آنکه آینده
است بخدای بخشنده بنده

بدرستی که ضبط کرده آنها را و شمرده ایشان را شمردنی

و همه ایشان آینده بحضور اویند روز قیامت تنها

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ
قَوْمًا لُّدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ
تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

۲۰. طه	طه: طه	مکی	۱۳۵ آیه	۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طه

ای پیغمبر برگزیده

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

فرو نفرستادیم بر تو قرآن را که تعب کشی

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

لیکن پند دادنی است آنرا که میترسد

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

فرو فرستادنی از آنکه آفرید زمین را و آسمانهای بلند را

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

خدای بخشنده بر عرش مستولی شد

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَرِثِ

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه میان آن
دو است و آنچه زیر طبقه آخرین زمین است

وَإِنْ تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

و اگر آشکار کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند پنهان
و پنهان تر را

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

خدا نیست معبودی جز او او راست نامهای نیکو

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

و بدرستی که آمد ترا حکایت موسی

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

چون دید آتشی و گفت خانواده‌اش را که درنگ کنید
بدرستی که من دیدم آتشی را باشد که بیارم بشما از آن
گیراننده شعله یا بیابم بر آن آتش راهی

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ

پس چون آمد به آن ندا شد ای موسی

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى

بدرستی که منم پروردگار تو پس در آر نعلین خود را
بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

و من برگزیدمت پس گوش بدار آنرا که وحی میشود

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

بدرستی که من منم خدائی که نیست خدائی مگر من پس
بپرست مرا و بپا دار نماز را برای ذکر من

إِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

بدرستی که قیامت آینده است میخوامم پنهان دارمش تا
جزا داده شود هر تنی بآنچه می‌کوشد

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

پس باز ندارد ترا از آن کسی که ایمان نیاورد بان و پیروی
کرد خواهش را پس هلاک شوی

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ

و چیست آنچه در دست راست تست ای موسی

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَيَّ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ

گفت آن عصای منست تکیه میکنم بر آن و فرو میریزم برگ
درختان را بر گوسفندانم و مرا در آن مطالب دیگر است

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ

گفت بیندازش ای موسی

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

پس انداخت آنرا پس آنگاه آن ماری بود که میشتافت

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

گفت بگیرش و مترس زود باشد که باز گردانیم آنرا بخلقت
اولش

وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ ءَايَةٌ أُخْرَىٰ

و بپیوند دستت را به پهلویت که بیرون آید سفید نورانی
بدون پیسی که آیت دیگر است

لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا أَكْبَرَىٰ

تا بنمائیم ترا از آیت‌های بزرگ خودمان

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

برو بسوی فرعون که او طغیان کرده

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

گفت پروردگارا بگشا برایم سینه‌ام را

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

و آسان کن برایم کارم را

وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي

و بگشا گره از زبان من

يَفْقَهُوا قَوْلِي

که بفهمند سخنم را

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

و بگردان برایم وزیری از اهل خودم

هَارُونَ أَخِي

هارون برادرم را

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ

قوی ساز باو پشتتم را

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

و شریک گردان او را در کار من

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا تسبیح کنم ترا بسیار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

و یاد کنم ترا بسیار

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا

بدرستی که تو هستی بحال ما بینا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ

گفت بدرستی که داده شدی خواسته‌ات را ای موسی

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و بدرستی که منت نهادیم بر تو باری دیگر

إِذْ أُوحِيَٰنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

۳۹

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ

۴۱

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

۴۲

أُذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

۴۳

أُذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

۴۴

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيًّا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ

۴۵

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْعَىٰ

۴۶

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ ۖ وَأَرَىٰ

۴۷

فَأَتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا
تُعَذِّبْهُمْ ۚ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

۴۸

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

۴۹

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ

۵۰

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ

۵۱

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

هنگامی که وحی کردیم بمادرت آنچه وحی میشود

که در افکنش در تابوت پس بیندازش در دریا پس
میاندازش دریا بکنار تا بگیردش کسی که دشمن من و
دشمن او است و انداختیم بر تو مهری را از خود و تا تربیت
شوی با توجه من

چون میرفت خواهرت و میگفت آیا دلالت کنم شما را بر
کسی که نگهداریش کند پس باز گردانیدیم ترا به مادرت تا
بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی تنی را پس
رهانیدیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی پس ماندی
سالها در اهل مدین پس آمدی بر اندازه‌ای موسی

و برگزیدم ترا برای خودم

برو تو و برادرت با آیتهای من و سستی مکنید در ذکر من

و بروید بسوی فرعون که او طغیان کرده

پس بگوئید او را گفتاری نرم شاید که او پند گیرد یا بترسد

گفتند پروردگارا بدرستی که ما میترسیم که پیش گیری
کند بر ما یا آنکه زیاده روی کند

گفت مترسید بدرستی که من با شمایم می‌شنوم و می‌بینم

پس بروید و بگوئید که ما فرستادگانیم از طرف پروردگارت
پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذابشان مکن بحقیقت
آمدیم ترا با آیه‌ای از پروردگارت و سلام بر آنکه پیروی کرد
هدایت را

بدرستی که وحی شد بر ما که عذاب بر کسیست که تکذیب
کرد و روی گردانید

گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی

گفت پروردگار ما کسی است که داد بهر چیزی خلقتش را
سپس هدایت کرد

گفت پس چیست حال قرنهای گذشته

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ
شَتَّىٰ

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۲۷۲ر

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضَحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ

۶۴

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن
أَسْتَعْلَىٰ

گفت علم آن نزد پروردگار منست در کتابی که خطا نمیکند
پروردگار من و نه فراموش میکند

آن که گردانید برای شما زمین را بستری و پدید آورد برای
شما در آن راه‌ها و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون
آوردیم بان اصنافی از رستنی‌ها جداگانه

بخورید و بچرانید شتر و گاو و گوسفندانتان را بدرستی که
در آن هر آینه آیت‌هاست برای صاحب‌خردان

از آن آفریدیم شما را و در آن باز می‌بریمتان و از آن بیرون
میاوریم شما را بار دیگر

و بحقیقت نمودیم بفرعون آیت‌های خود را همگی پس
تکذیب کرد و امتناع ورزید

گفت آیا آمده‌ای ما را که بیرونمان کنی از سرزمین خودمان
بجادویت ای موسی

پس هر آینه آوریم ترا بسحری مانند آن پس بگردان میان
ما و میان خود وعده‌گاهی که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو بجای
همواری

گفت وعده‌گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند
مردمان چاشتگاه

پس بازگشت فرعون و فراهم آورد مکرش را سپس آمد

گفت ایشان را موسی وای بر شما مبندید بر خدا دروغ را
پس بر اندازد شما را بعدابی و بدرستی که نومید شد آنکه
افتراء بست

پس نزاع کردند در کارشان میانه خود و پنهان داشتند راز
را

گفتند بدرستی که این هر دو ساحرند می‌خواهند که بیرون
کنند شما را از سرزمیتان بسحرشان و بر اندازند آئین شما
را که خوبتر است

پس فراهم آورید مکرتان را سپس بیائید صف کشیده و
بدرستی که کامیاب شد امروز آنکه فائق آمد

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا^ط إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ^ط فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا^ط فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ^ط وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ^ط مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ^ط الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا^ج وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

گفتند ای موسی یا اینکه بیندازی و یا اینکه باشیم اول کسی که انداخت

گفت بلکه بیندازید پس آنگاه رسنهانشان و عصاهانشان وانمود شد بموسی از سحر ایشان که آنها می‌شتابند

پس یافت در خودش بیمی موسی

گفتیم مترس که تو توئی برتر

و بینداز آنچه در دست تست تا فرو برد آنچه را ساخته‌اند بدرستی که آنچه ساخته‌اند حيله سحر است و کامیاب نشود سحر هر جا آید

پس در افکنده شدند سحران سجده کنان و گفتند گرویدیم پپروردگار هارون و موسی

گفت آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستور دهم شما را بدرستی که آن هر آینه بزرگ شما است که آموخت به شما سحر را پس هر آینه خواهم برید البته دسته‌ای شما را و پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بر دار کشم شما را در تنه‌های درخت خرما و هر آینه خواهید دانست که کدام از ما سخت‌تر است از حیث عذاب و پاینده‌تر است

گفتند هرگز اختیار نخواهیم کرد ترا بر آنچه آمد ما را از حجت‌های روشن قسم بانکه آفرید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست حکم میرانی در این زندگانی دنیا

بدرستی که ما گرویدیم پپروردگاران تا بیمارزد برای ما گناهانمان را و آنچه را که بجبر واداشتی ما را بر آن از سحر و خدا بهتر است و پاینده‌تر

بدرستی که آنکه آید نزد پروردگارش گناهکار پس او راست دوزخ نمیمیرد در آن و نه زندگانی میکند

و آنکه آیدش با ایمان و بحقیقت کرده باشد کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبه‌های بلند

بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و آن پاداش کسی است که پاک باشد

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

۷۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ ۖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ

۷۹

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ ۖ وَمَا هَدَىٰ

۸۰

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِّنْ عَدُوِّكَ ۖ وَوَعَدْنَاكَ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوَىٰ

۸۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

۸۲

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

۸۳
حزب
۱۲۷

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ

۸۴

قَالَ هُمْ أُولَآءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

۸۵

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

۸۶

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
مَّوْعِدِي

۸۷

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

و بحقیقت وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا پس
بزن برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت
دریافتنی و نخواهی ترسید

پس از پی‌شان رفت فرعون با لشگرهایش پس دریافت
ایشان را از دریا آنچه دریافتشان

و گمراه کرد فرعون قومش را و هدایت نکرد

ای بنی اسرائیل بدرستی که رهانیدیم شما را از دشمنتان و
وعده دادیم شما را به طرف راست طور و فرو فرستادیم بر
شما من و سلوی را

بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و تعدی
مکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من و هر که فرود
آید بر او سخط من پس بحقیقت هلاک شد

و بدرستی که من آمرزنده‌ام آنها که توبه کرد و گروید و
کرد کارهای شایسته پس هدایت یافت

و چه چیز بشتاب آورد ترا از قومت ای موسی

گفت ایشانند اینان بر اثر من و شتافتم بسوی تو
پروردگارم تا خوشنود شوی

گفت بدرستی که ما مبتلا نمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه
کرد ایشان را سامری

پس بازگشت موسی بسوی قومش خشناک متاسف گفت ای
قوم آیا وعده نداد شما را پروردگارتان وعده نیکو آیا پس
دراز شد بر شما آن زمان یا خواستید که فرود آید بر شما
خشی از پروردگارتان پس خلاف کردید وعده مرا

گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باختیارمان و لیکن ما بار کرده
شدیم احوال را از پیرایه قوم پس انداختیم آنها را پس
همچنین انداخت سامری

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِیَ

۸۹

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا

۹۰
۲۷۴ر

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ ^طوَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

۹۱

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

۹۲

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

۹۳

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ^طأَفْعَصَيْتَ أَمْرِي

۹۴

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ^طإِنِّي خَشِيتُ أَن
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

۹۵

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَاسْمِرِيُّ

۹۶

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ^طفَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

۹۷

قَالَ فَأَذْهَبُ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ^طوَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفُهُ ^طوَأَنْظِرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

۹۸

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که بود او را
فریاد گوساله پس گفتند اینست خدای شما و خدای موسی
پس فراموش کرد

آیا پس نمی‌بینند که بر نمی‌گرداند بسوی ایشان سخنی را و
مالک نمی‌باشد برای ایشان زیان و سودی را

و بتحقیق گفت ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این
نیست که مبتلا شدید بان و بدرستی که پروردگار شما
خداست پس پیروی کنید مرا و اطاعت نمائید امر مرا

گفتند همیشه خواهیم بود بر آن مقیمان تا باز گردد بسوی
ما موسی

گفت ای هارون چه باز داشت ترا وقتی دیدی ایشان را که
گمراه شدند

که پیروی نکردی مرا آیا پس عصیان ورزیدی امر مرا

گفت ای پسر مادرم مگیر محاسنم را و نه سرم را بدرستی
که من ترسیدم که بگوئی جدائی افکندی میان بنی اسرائیل
و رعایت نکردی سخن مرا

گفت پس چه بود کار تو ای سامری

گفت دیدم آنچه را که ندیدند آنرا پس گرفتم مشتی از اثر
آنفرستاده پس انداختم آنرا و همچنین خوب وا نمود بمن
نفسم

گفت پس برو بدرستی که ترا در زندگانی اینکه بگوئی روا
نیست مس کردن من و بدرستی که تراست وعده که خلاف
کرده نشوی آنرا و بنگر بالهت که گشتی تمام روز بر آن
مقیم پرستش هر آینه میسوزانیم آنرا پس هر آینه
میافشانیمش در دریا افشاندنی

نیست اله شما جز خدائی که نیست خدائی جز او احاطه کرده
همه چیز را از حیث دانش

همچنین می‌خوانیم بر تو از خبرهای آنچه بحقیقت گذشته و بدرستی که دادیمت از نزد خود قرآن یا نام نیک	كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا۝٢٥ طه ٩٩ ۱۳۵/
کسی که روی گرداند از آن پس بدرستی که او بر میدارد روز قیامت بار گرانی	مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا۝١٠٠
جاودانیان در آن و بد است ایشان را روز قیامت از حیث بار	خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا۝١٠١
روزی که دمیده شود در صور و حشر نمائیم گناهکاران را آنروز کبود چشمان	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمِيْذٍ زُرْقًا۝١٠٢
پنهان گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده روز	يَتَخَفَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا۝١٠٣
ما داناتریم بانچه میگویند هنگامی که خواهد گفت خوبترشان در مسلک که درنگ نکردید مگر روزی	نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا۝١٠٤
و میپرسندت از کوه‌ها پس بگو برافشانند آنها را پروردگارم برافشاندنی	وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا۝١٠٥ ر۲۷۵
پس وا گذارد آنها را ساده هموار	فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا۝١٠٦
که نبینی در آنها کژی و نه برآمدگی	لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا۝١٠٧
چنین روزی پیرو میشوند خواننده را نباشد انحرافی برایش و پست میشود آوازها برای خدای بخشنده پس نشنوی مگر آواز آهسته	يَوْمِيْذٍ يَتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا۝١٠٨
آنروز سود ندهد شفاعت مگر آنرا که دستورش دهد خدای بخشنده و خوشنود گردد از او از حیث گفتار	يَوْمِيْذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ اِلَّا مَنْ اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ ۖ قَوْلًا۝١٠٩
میداند آنچه را که پیش روی ایشانست و آنچه پشت سر ایشان و احاطه نمیکنند باو از راه دانش	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِهٖ ۚ عَلٰمًا۝١١٠
و خوار شد رویها از برای خدای زنده پاینده و بدرستی که نومید شد آنکه برداشت ظلمی را	وَعَنْتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا۝١١١ حزب ۱۲۸
و کسی که میکند از خوبیها و اوست مؤمن پس نمیترسد از ستمی و نه شکستگی	وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا۝١١٢
و همچنین فرو فرستادیم آنرا قرآنی عربی و مکرر آوردیم در آن از وعید باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آرد برای ایشان پندی	وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا۝١١٣

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا

۱۱۶
۲۷۶ر

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

۱۱۷

فَقُلْنَا يٰآدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مَنِ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعُ فِيهَا وَلَا تَعْرِىٰ

۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يٰآدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ
الْحُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ

۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

۱۲۲

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

۱۲۳

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ

۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن از پیش
آنکه گزارش داده شود بتو وحیش و بگو پروردگارا زیاد کن
دانش مرا

و بدرستی که عهد کردیم با آدم از پیش پس وا گذاشت و
نیافتیم او را عزمی

و هنگامی که گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس
سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد

پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است ترا و
همسرت را پس نباید که بیرون کند شما را از بهشت پس
تعب کشی

بدرستی که تراست که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه
شوی

و بدرستی که تو نه تشنه شوی در آن و نه در آفتاب باشی

پس وسوسه کرد مر او را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت
کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی که کهنه نشود

پس خوردند از آن پس ظاهر شد آنها را عورت‌هاشان و
شروع کردند می‌چسباندند بر آن دو از برگ بهشت و
نافرمانی کرد آدم پروردگارش را پس بی‌بهره شد

پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از او و
هدایت کرد

گفت فرو شوید از آن همه بعضی از شما بعضی را است
دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیرو
شد هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه تعب کشد

و آنکه رو گرداند از ذکر من پس بدرستی که او راست
زیستنی تنگ و حشرش کنیم روز قیامت نابینا

گفت پروردگارا چرا حشر کردی مرا نابینا و در حقیقت بودم
بینا

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ ءَايَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا^ط وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

۱۲۷

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ^ج
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

۱۲۸

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ^ج إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى

۱۲۹
۲۷۷ر

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

۱۳۰

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا^ط وَمِنْ ءَآثَائِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

۱۳۱

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ^{هـ}ٔ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ^{هـ} وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۱۳۲

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا^ط لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا^ط
نَحْنُ نَرْزُقُكَ^ط وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

۱۳۳

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ^{هـ}ٔ أَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي
الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

۱۳۴

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ^{هـ} لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ
وَنَخْزَىٰ

۱۳۵

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبُّصًا^ط فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

گفت همچنین آمد ترا آیت‌های ما پس وا گذاشتی آنها را و
همچنین امروز وا گذاشته شوی

و همچنین جزا میدهیم آنها که اسراف کرد و نگرکید
بآیت‌های پروردگارش و هر آینه عذاب آخرت سخت‌تر و
پاینده‌تر است

آیا پس هدایت نکردشان که بسیار هلاک کردیم پیش از
ایشان از قرن‌ها که میروند در مسکن‌هایشان بدرستی که در
آن هر آینه آیت‌هاست صاحبان خرد را

و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت هر آینه بود
لازم و مدتی نامبرده شده

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش
پروردگارت پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدنش
و از ساعت‌های شب پس تسبیح کن و اطراف روز باشد که
تو خوشنود شوی

و خیره مکن چشمانت را بسوی آنچه کامیاب کردیم بان
اصنافی را از ایشان خوشی زندگانی دنیا تا مفتون
سازیمشان در آن و روزی پروردگار تو بهتر است و پاینده‌تر

و بفرمای کسانت را بنماز و صبر کن بر آن نمی خواهیم از تو
روزی ما روزی میدهیم ترا و انجام نیک پرهیزگاران راست

و گفتند چرا نمی‌آورد ما را آیتی از پروردگارش آیا نیامد
ایشان را حجت آنچه بود در کتاب‌های نخستین

و اگر آنکه ما هلاک می‌کردیم ایشان را بعدابی از پیش آن
هر آینه میگفتند پروردگارا چرا نفرستادی بما رسولی را تا
پیروی می‌کردیم آیت‌های ترا پیش از آنکه خوار و رسوا
شویم

بگو هر یک منتظریم پس منتظر باشید پس بزودی میدانید
که کیست اصحاب راه راست و کیست که هدایت یافت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

۲

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

۳

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ

۴

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۵

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلِمٌ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيَّاتَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

۶

مَا ءَامَنْتُ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

۷

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۸

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

۹

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

۱۰

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

نزدیک شد مردمان را حسابشان و ایشان باشند در بی‌خبری
اعراض کنندگان

نمایید ایشان را هیچ پندی از پروردگارشان تازه آورده شده
مگر که شنیدند آنرا و ایشان بازی می‌کردند

غفلت ورزنده دلهاشان و پنهان داشتند راز را آنانیکه ظلم
کردند آیا این باشد مگر انسانی مانند شما آیا پس می‌نماید
سحر را و شما می‌بینید

گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و
اوست شنوای دانا

بلکه گفتند فراهم آورده خوابهاست بلکه بدروغ بست آنرا
بلکه او شاعر است پس باید که بیاورد ما را آیتی همچنانکه
فرستاده شدند پیشینیان

نگریدند پیش از ایشان هیچ قریه که هلاک کردیم آنرا آیا
پس ایشان می‌گروند

و نه فرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی کردیم
بایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید

و قرار ندادیم ایشان را جسدی که نخورند طعام و نبودند
جاودانیان

پس وفا کردیم بایشان وعده را و نجات دادیم آنها را و آنرا
که می‌خواستیم و نابود ساختیم اسراف کنندگان را

و بحقیقت فرستادیم بر شما کتابی که در آن است پند شما
آیا پس در نمی‌یابید بعقل

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْمِينَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ^ج
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ج وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا ءَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً^ط قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيَ^ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ^ط
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و بسیار در هم شکستیم از قریه که بود ستمکار و پدید
آوردیم پس از آن گروهی دیگر را

پس چون احساس کردند عذاب ما را آنگاه ایشان از آن
میگریختند

مگریزد و باز گردید بسوی آنچه متنعم شدید در آن و
مسکنتان باشد که شما پرسیده شوید

گفتند وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

پس پیوسته این نداشتان بود تا گردانیدیمشان درویده
بمرگ افسردگان

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میان آن دوست بازی
کنندگان

اگر میخواستیم که فرا گیریم لهوی را هر آینه فرا
میگرفتیم آنرا از نزد خود اگر بودیم کنندگان

بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس می‌شکند آنرا پس آنگاه
آن باشد ناچیز و بر شما است وای از آنچه وصف میکنید

او راست هر که در آسمانها و زمین است و آنکه نزد او
است سرکشی نمی‌کنند از پرستش او و مانده نمی‌شوند

تسبیح میکنند شب و روز سست نمی‌شوند

بلکه فرا گرفتند الهانی را از زمین که ایشان نشر کنند

اگر بودی در آن دو تا الهانی غیر از خدا هر آینه تباه
میشدند پس منزّه است خدا پروردگار عرش از آنچه وصف
میکنند

پرسیده نمی‌شود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند

بلکه گرفتند از غیر او خدایان بگو بیاورید دلیل خود را
اینست ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من
بودند بلکه اکثر ایشان نمی‌دانند حق را پس ایشان روی
گردانندگانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا۟ فَاعْبُدُونِ

۲۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

۲۷

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ

۲۸

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشِيَّتِهٖ مُشْفِقُونَ

۲۹

حزب
۱۳۰

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهٖ فَلَا يَكُنْ خَزِيْرَهُۥٓ جَهَنَّمَ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِيْنَ

۳۰

۲۸۰ر

أَوَلَمْ يَرِ الْذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

۳۱

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًّٓ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳۲

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايٰتِهَا مُعْرِضُونَ

۳۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

۳۴

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُونَ

۳۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر که وحی میکنیم باو که نیست خدائی جز من پس بپرستید مرا

و گفتند فرا گرفت خدای بخشنده فرزندی منزّه است او بلکه بندگانند گرامی داشتگان

پیشی نمی‌گیرند او را بگفتار و ایشان بامر او کار میکنند

میداند آنچه بوده پیش از ایشان و آنچه باشد به پشتشان و شفاعت نمی‌کنند مگر برای کسی که راضی باشد و ایشان از ترس او باشند خائفان

و آنکه بگوید از ایشان که من خدایم از غیر او پس آن سزا می‌دهیمش جهنم را همچنین سزا می‌دهیم ستمکاران را

آیا ندیدند آنان که کافر شدند که آسمانها و زمین بودند بسته پس گشودیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز زنده را آیا پس نمی‌گروند

و گردانیدیم در زمین کوه‌های استوار مبدا که میل کند بایشان و گردانیدیم در آن کریوه‌های وسیع که راه‌ها است باشد که ایشان هدایت یابند

و گردانیدیم آسمانرا بامی محفوظ و ایشان از آیت‌های آن روی گردانندگانند

و او است که آفرید شب و روز و آفتاب و ماه را هر یکی در گردونی میروند

و قرار ندادیم انسانی را پیش از تو بودن جاوید را آیا پس اگر بمیری تو پس ایشان باشند جاودانیان

هر تنی چشنده مرگست و میازمائیم شما را بشر و خیر آزمودنی و بسوی ما باز گردانیده میشوید

وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كَافِرُونَ

۳۷

خُلِقَ الْاِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَاۤؤْرِیْكُمْ ءَاٰیٰتِیْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْا

۳۸

وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ

۳۹

لَوْ یَعْلَمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا حِیْنَ لَا یَكْفُوْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ

۴۰

بَلْ تَأْتِیْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ یَنْظُرُوْنَ

۴۱

وَلَقَدْ اَسْتَهْزِیْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِیْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ

۴۲

۲۸۱۲

قُلْ مَن یَّكْلُوْكُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِۚ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّیْهِمْ مُّعْرِضُوْنَ

۴۳

اَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَاۚ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّتًا یُّصْحَبُوْنَ

۴۴

بَلْ مَتَّعْنَا هَۥٔؤُلَآءِ وَاَبَآءَهُمْ حَتّٰی طَالَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُۚ اَفَلَا یَرَوْنَ اَنَّا نَاتِی الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۚ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ

و چون بینند ترا آنان که کافر شدند نمیگیرندت مگر استهزاء آیا اینست که ذکر میکند الهان شما و ایشان بذکر خدای بخشنده خود کافرانند

آفریده شد انسان از شتاب زود باشد بنمایم شما را آیت‌های خود پس از من طلب شتاب نکنید

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

اگر بدانند آنان که کافر شدند وقتی را که باز نمی‌توانند داشت از روهانشان آتش را و نه از پشتهاشان و نه ایشان یاری کرده شوند

بلکه میاید ایشان را ناگهان پس متحیر میگردانندشان پس نتوانند برگردانیدن آنرا و نه ایشان مهلت داده شوند

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولانی از پیش تو پس احاطه کرد بانان که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بان استهزاء میکردند

بگو کیست که نگاهدارد شما را شب و روز از خدای بخشنده بلکه ایشان از ذکر پروردگارشان روی گردانند

یا مر ایشان راست الهان که کفایت کند ایشان را از غیر مر نمیتوانند یاری کردن خودشان و نه ایشان از ما همراهی کرده میشوند

بلکه کامیاب کردیم آنها را و پدران‌شانرا تا دراز شد بر ایشان مدت زندگانی آیا پس نمی‌بینند که ما میائیم زمین را که کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشان غالبانند

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

۴۶

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۴۷

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

۴۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

۴۹

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

۵۰

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۵۱
حزب
۱۳۱
۲۸۲۲

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ

۵۲

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

۵۳

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

۵۴

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعِبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۵۵

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

۵۶

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

۵۷

وَتَاللَّهِ لَآكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو جز این نیست که بیم میکنم شما را بوحی و نمی‌شنوند کران خواندن را چون بیم کرده میشوند

و اگر مس کند ایشان را وزیدن بوئی از عذاب پروردگارت هر آینه میگویند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

و میگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد مقدار دانه از خردل بیاریم آنرا و بس است بما از حیث حسابگری

و بدرستی که دادیم موسی و هارون را جدا کننده حق از باطل و نور و پندی مر پرهیزکاران را

آنان که میترسند از پروردگارشان در نهان و ایشان از قیامت ترسناکند

و این ذکرپیست با برکت که فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مر آنرا انکار کنندگانید

و بتحقیق دادیم ابراهیم را رشدش از پیش و بودیم به او دانایان

چون گفت پدر و قومش را چیست این تمثالها که شما آنها را پرستندگانید

گفتند یافتیم پدرانمانرا مر آنها را پرستندگان

گفت بحقیقت باشید شما و پدرانتان در گمراهی آشکار

گفتند آیا آمدی ما را براستی یا تو از بازی کنندگانی

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است که آفرید آنها را و من بر آن از شاهدانم

و سوگند بخدا که هر آینه چاره خواهیم کرد البته بتان شما را بعد از آنکه برگردید پشت کنندگان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُوَ إِبْرَاهِيمُ

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا ءَالِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ

قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّةً إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

پس کردشان پاره پاره مگر بزرگشان را باشد که ایشان باو رجوع کنند

گفتند که کرد این را بالهان ما بدرستی که او هر آینه از ستمکاران باشد

گفتند شنیدیم جوانی که ببدی یاد میکرد آنها را گفته میشود او را ابراهیم

گفتند پس بیاورید آنرا برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند

گفتند آیا تو کردی اینرا بالهان ما ای ابراهیم

گفت بلکه کرد آنرا بزرگشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند سخن میگویند

پس برگشتند بخودشان پس گفتند بدرستی که شما ستمگرانید

پس پائین افکندند سرهاشان را بدرستی که میدانی که نباشند اینها که سخن کنند

گفت آیا پس میپرستید از غیر خدا آنچه سود نکند شما را چیزی و زیان ندهد شما را

اف به شما و بانچه میپرستید از جز خدا آیا پس در نمییابید بعقل

گفتند بسوزانیدش و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان

گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم

و خواستند باو مکری پس گردانیدیمشان زیانکاران

و رهانیدیم او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم در آن برای جهانیان

و بخشیدیم او را اسحق و یعقوب که نواده بود و همه را گردانیدیم شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

۷۴

وَلَوْ طَاغَتْ عَلَيْهِمُ أَرْسَالُنَا غَرَسْنَا لَكُمْ فِيهَا نَخِيلًا مِّنَ النَّخِيلِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبْثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَلَسِقِينَ

۷۵

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِّنَ الصَّالِحِينَ

۷۶
۲۸۳۲

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

۷۷

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۷۸

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

۷۹

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

۸۰

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ

۸۱

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و گردانیدیمشان امامانی که هدایت کنند بامر ما و وحی
کردیم بابیشان کردن کارهای خوب را و بر پا داشتن نماز را و
دادن زکوة را و بودند ما را عبادت کنندگان

و لوط را دادیمش حکم و علم و نجات دادیم او را از قریه که
بودند می‌کردند بدبها را بدرستی که ایشان بودند گروه
بدان فاسقان

و داخل کردیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از
شایستگان

و نوح را هنگامی که ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم او
را و رهانیدیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ

و یاری دادیم او را از آن گروه که تکذیب کردند آیتهای ما
را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم
ایشان را همگی

و داود و سلیمان را هنگامی که حکم میکردند در کشت
وقتی که چرید بشب در آن گوسفند قوم و بودیم حکم
ایشان را شاهدان

پس فهمانیدیم آنرا به سلیمان و هر یک را دادیم حکم و
علم و مسخر کردیم با داود کوه‌ها را که تسبیح میکردند و
پرنده را و باشیم کنندگان

و آموختیم او را ساختن لباس جنگ برای شما تا نگاه
داردتان از آسیب شما پس آیا شما شکر کنندگانید

و سلیمان را باد که تند بود میرفت بامر او به آنزمین که
برکت دادیم ما در آن و هستیم بهمه چیز دانا

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ^ط وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ^ط أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ^ط مِنْ ضُرٍّ^ط وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ^ط وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً^ط مِّنْ عِنْدِنَا^ط وَذِكْرَىٰ لِلْعَبِيدِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ^ط كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا^ط إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ^ط فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ^ط وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ^ط رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَوَهَبْنَا لَهُ^ط يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ^ط زَوْجَهُ^ط إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا^ط وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا
وَأَبْنَاهَا ءَايَةً لِلْعَالَمِينَ

بدرستی که اینست ملت شما که دین واحد است و منم
پروردگار شما پس بپرستید مرا

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

و پاره پاره کردند امرشان را در میان خود همه باشند بسوی
ما بازگشت کنندگان

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ

پس آنکه کرد از کارهای شایسته و اوست مؤمن پس نیست
انکاری مر سعیش را و بدرستی که ما آنرا نویسدگانیم

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

و حرامست بر قریه که هلاک گردانیدیم آنرا آنکه ایشان
رجوع نکنند

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی
می‌شتابند

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ

و نزدیک شود وعده درست پس هر گاه آن باز نماینده باشد
دیدهای آنانکه کافر شدند ای وای بر ما بدرستی که بودیم
در غفلتی از این بلکه بودیم ستمکاران

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَوِيلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

بدرستی که شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایه بر
افروختن دوزخید شما مر آنرا وارد شوندگان

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

اگر میبودند آنها الهان وارد نمی‌شدند بان و همه باشند در
آن جاویدان

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

ایشان را است در آن ناله زار و ایشان در آن نمی‌شنوند

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

بدرستی که آنانکه سبقت یافته مر ایشان را از ما خوبی آنها
باشند از آن دور شده

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

۱۰۳

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۱۰۴

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۗ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

۱۰۵

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

۱۰۶

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَبْدِينَ

۱۰۷

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

۱۰۸

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ ۖ وَحِذُّوا ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

۱۰۹

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أُدْرِيَ أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدُ ۚ مَا تُوعَدُونَ

۱۱۰

إِنَّهُ ۖ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

۱۱۱

وَإِنْ أُدْرِيَ لَعَلَّهُ ۖ فَتَنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حِينٍ

۱۱۲

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ ۚ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

نمی‌شنوند صدای خروش آنرا و ایشان در آنچه خواست
نفسه‌اشان جاویدانند

غمگین نسازد ایشان را فزع اکبر و ملاقات کنند ایشان را
ملائکه این روز شماس‌ت که بودید وعده کرده میشدید

روزی که در مینوردیم آسمانرا چون در نوردیدن طومار برای
نامه‌ها همچنانکه آفریدیم اول خلقی را عود میدهیم آنرا
وعده کردنی بر ما بدرستی که ما باشیم کنندگان

و بحقیقت نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین را بارث
میبرندش بندگان من که شایسته‌اند

بدرستی که در این هر آینه کفایت است گروه پرستندگان
را

و نفرستادیم ترا مگر رحمتی عالمیان را

بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن که خدای شما
خدائیس‌ت یگانه پس آیا هستید شما مسلمانان

پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه کردم شما را بر یکسانی
و نمیدانم که آیا نزدیک یا دور است آنچه وعده داده
میشوید

بدرستی که او میداند آشکار از گفتار را و میداند آنچه
پنهان میدارید

و نمیدانم شاید که آن فتنه باشد شما را و کام یافتن تا
وقتی

گفت پروردگارا حکم کن بحق و پروردگار ما بخشاینده است
که یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ای مردمان بترسید پروردگارتان بدرستی که زلزله قیامت چیز است بزرگ

روزی که می بینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از آنچه شیر داده و می نهد هر صاحب حملی حملش را و می بیند مردمان را مست و نباشند ایشان مست و لیکن عذاب خدا سخت است

و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش و پیرو می شود هر شیطان سرکش را

نوشته شد بر او که کسی که تابع شد او را پس او گمراهش میکند و راه مینمایدش بسوی آتش سوزان

ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستی که ما آفریدیم شما را از خاک پس از منی سپس از خون بسته سپس از پارچه گوشتی تمام خلقت و غیر تمام خلقت تا بیان کنیم برای شما و قرار میدهیم در رحما آنچه میخواهیم تا مدتی نامبرده شده سپس بیرون میاوریم شما را کودکی تا برسید بکمالتان و از شما کس است که متوفی میشود و از شما کس است که بر می گردد به فرومایه ترین زندگانی تا آنکه نداند از بعد دانستن چیزی را و می بیند زمین را افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد و برویاند از هر منفی که خوشنما است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

وَأَنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

۸

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

۹

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

۱۰

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

۱۱
۲۸۶ر

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

۱۲

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

۱۳

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِبِئْسَ الْعَشِيرُ

۱۴

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

۱۵

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

این بسبب اینست که خدا اوست حق و آنکه او زنده میکند مردگان را و آنکه او بر همه چیز توانا است

و آنکه قیامت آینده است نیست شکی در آن و آنکه خدا بر میانگیزد آنان را که باشند در قبرها

و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده

منحرف ساز یک جانبش تا گمراه گرداند از راه خدا او راست در دنیا رسوائی و می‌چشانیم او را روز قیامت از عذاب آتش سوزان

این بسبب آنجیزاست که پیش فرستاد دو دست تو و بدرستی که خدا نیست ستمکار مر بندگان را

و از مردمان کسی است که میپرستد خدا را بر کناری پس اگر رسید او را خیر آرمید بان و اگر رسید او را بلائی برگشت کند بر رویش زیان کرد در دنیا و آخرت آنست آن زیان آشکار

میخواند از غیر خدا آنچه ضرر نمی‌رساندش و آنچه سودش ندهد آنست آن گمراهی دور

میخواند کسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آنچه بد خداوندگاریست و هر آینه بد معاشریست

بدرستی که خدا در میاورد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد

کسی که باشد که گمان برد که هرگز یاری نخواهد کرد او را خدا در دنیا و آخرت پس باید که دراز کند ریسمانی بر آسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد حيله‌اش آنچه را بخشم میاورد

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۚ
وَمَن يُوْهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۖ

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

يُصْهَرُ بِهِ ۚ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حَدِيدٍ

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِّنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِّن ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

و همچنین فرو فرستادیم آنرا آیت‌های روشن و بدرستی که
خدا هدایت میکند آن کسی را که می‌خواهد

بدرستی که آنانکه گرویدند و آنان که یهود شدند و صابیان
و ترسایان و گبران و آنان که شرک آوردند بدرستی که خدا
حکم میکند میانشان روز قیامت بدرستی که خدا بر هر چیز
گواه است

آیا ندیدی که خدا سجده میکند بر او هر که در آسمانها و هر
که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوه‌ها و
درخت‌ها و جنبندگان و بسیاری از مردم و بسیاری ثابت
شده بر او عذاب و کسی را که خوار کند خدا نیست او را
هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه را می‌خواهد

این دو خصم خصومت کردند در پروردگارشان پس آنان که
کافر شدند بریده می‌شود برای ایشان جامه‌ها از آتش
ریخته می‌شود از بالای سرشان آب گرم

که گداخته میشود بان آنچه در شکمهای ایشانست و
پوستهایشان

و ایشان را است گرزها از آهن

هر گاه که اراده کنند که بیرون روند از آن از آزرده‌گی باز
گردانیده شوند در آن و بچشید عذاب آتش سوزان

بدرستی که خدا در می‌آورد آنان را که گرویدند و کردند
کارهای شایسته در بهشت‌هایی که میرود از زیر آنها نهرها
زیور میکنند در آن از دست برنجنها از زر و مروارید و
پوشش ایشان در آن پرنیانست

وَهُدُّوْا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُّوْا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و هدایت کرده شدند بپاکیزه از گفتار و هدایت کرده شدند
براه خدای سزاوار ستایش

۲۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و
مسجد الحرام که گردانیدیم آنرا برای مردمان که یکسان
باشد مقیم در آن و وارد از خارج و کسی که اراده کند در
آن بسبب عدول از حق بغیر حق در چشانیم او را از عذاب
دردناک

۲۶

۲۸۸۹

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

و هنگامی که تعیین کردیم برای ابراهیم جای آن خانه را که
شریک مگردان با من چیزی را و پاک گردان خانه مرا برای
طواف کنندگان و قیام کنندگان و راکعان و ساجدان

۲۷

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

و ندا کن در مردمان بحج تا بیایندت پیاده و بر هر شتری
لاغر که آیند از هر راه دوری

۲۸

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
أَوَّامِرَ الْفَقِيرِ

تا حاضر شوند منافعی که برای ایشانست و یاد کنند نام خدا
را در روزهای معلوم بر آنچه روزیشان کرد از زبان بسته
شتر و گاو و گوسفند پس بخورید از آنها و بخورانید سختی
کشیده درویش را

۲۹

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

پس باید ازاله نمایند کثافاتشان را و باید وفا کنند
بنذرهایشان و طواف کنند خانه دیرینه را

۳۰

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُٗ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَنَّىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

آنست و کسی که تعظیم کند حرمت‌های خدا را پس آن بهتر
است او را نزد پروردگارش و حلال شده برای شما چهارپایان
مگر آنچه خوانده شود بر شما پس بپرهیزید از پلیدی‌ها از
بت‌ها و بپرهیزید از گفتار دروغ

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعِيرَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكُمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّٰدِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدٰنَكُمْ ۖ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

مخلصان خدای را غیر شرک آورندگان باو و کسی که شرک
آورد بخدا پس گویا که در افتاده از آسمان پس ربایدش
پرنده یا فرود آردش باو باد در جایی دور

آنست و کسی که تعظیم کند علامت‌های خدا را پس آن از
پرهیزکاری دلها است

مر شما راست در آنها سودها تا مدتی نامبرده شد پس محل
آن بسوی بیت عتیق است

و برای هر امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدا را
بر آنچه روزی دادیمشان از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند
پس خدای شما خدائست یگانه پس او را منقاد شوید و
مژده ده فروتنان را

آنان که چون ذکر شود خدا بترسد دلهاشان و شکیبایان بر
آنچه برسد ایشان را و بر پای دارندگان نماز و از آنچه روزی
دادیمشان انفاق میکنند

و شتران تنومند گردانیدیم آنها را برای شما از علامت‌های
خدا شما راست در آنها منافع پس یاد کنید نام خدا را بر
آنها صف زدگان پس چون فرود آید پهلوهاشان پس بخورید
از آنها و بخورانید قانع و دریوزه را همچنین مسخر کردیم
آنها را برای شما باشد که شما شکر کنید

هرگز نمیرسد خدا را گوشت‌های آنها و نه خونهای آنها و لیکن
میرسد او را پرهیزگاری از شما همچنین مسخر کرد آنها را
برای شما تا بزرگ دارید خدا را بر آنچه هدایت کرد شما را
و مژده ده نیکوکاران را

بدرستی که خدا دفاع میکند از آنان که گرویدند بدرستی
که خدا دوست ندارد هر خیانتکار ناسپاس را

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۴۱

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

۴۲

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ

۴۳

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

۴۴

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

۴۵

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

۴۶

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

دستور داده شد آنان را که کارزار کرده شدند بسبب آنکه آنها ستم کرده شدند و بدرستی که خدا بر نصرت ایشان هر آینه تواناست

آنان که بیرون کرده شدند از خانه‌هایشان بغير حق جز آنکه میگفتند پروردگار ما خدا است و اگر نبود دفع خدا مردمان را بعضی از ایشان را ببعضی هر آینه ویران شده بود صومعه‌ها و معبد‌ها و نمازها و مسجد‌ها که ذکر میشود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری می‌کند خدا آنرا که یاری کند او را بدرستی که خدا هر آینه توانای غالب است

آنان که اگر متمکن گردانیمشان در زمین بر پای دارند نماز را و دهند زکوة را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و خدا راست انجام کارها

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود

و قوم ابراهیم و قوم لوط

و اصحاب مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم کافران را سپس گرفتمشان پس چگونه بود انکار من

پس بسا از قریه که هلاک کردیم آنرا و آن بود ظالم پس آن فرود آمده است بر سقف‌هایش و چاه معطل مانده و کوشک رفیع

آیا پس نرفتند در زمین پس بوده باشد ایشان را دل‌هایی که در یابند بآنها یا گوشه‌ای که بشنوند بانها پس بدرستی که کور نباشند دیده‌ها و لیکن کور باشند آن دل‌ها که در آن سینه‌ها است

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أُمْلِيَتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۚ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا
وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار تو چون هزار
سالست از آنچه می‌شمارید

و بسا از قریه که مهلت دادیم آنرا و آن بود ظالم پس
گرفتم آنرا و بسوی منست بازگشت

بگو ای مردمان جز این نیست که منم شما را بیم دهنده
آشکار

پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشان
را است آمرزش و روزی خوب

و آنان که شتافتند در آیت‌های ما بعجز آورندگان آنها اهل
دوزخند

و نه فرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر
که چون آرزو نمود انداخت شیطان در آرزویش پس زایل
می‌کند خدا آنچه را میاندازد شیطان سپس محکم میسازد
خدا آیت‌های خود را و خدا دانای درست‌کردار است

تا بگرداند آنچه میاندازد شیطان بلا برای آنانکه در دلهاشان
مرض است و آنانکه سخت است دلهاشان و بدرستی که
ستمکاران هر آینه در خلاfi بعیدند

و تا بدانند آنان که داده شدند علم که آن حقست از
پروردگار تو پس ایمان آورند بان پس نرم شود برای آن
دلهاشان و بدرستی که خدا هر آینه راه نماینده است آنان
را که گرویدند بسوی راهی راست

و همیشه باشند آنان که کافر شدند در شکی از آن تا بیاید
ایشان را قیامت ناگهان یا بیایدشان عذاب روزی نازای

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

۲۲: ح ۵۶ / ۷۸

پادشاهی در آنروز خدا راست حکم میکند میانشان پس آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهای با ناز و نعمت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۵۷

و آنان که کافر شدند و تکذیب آیت‌های ما را پس آنها ایشان راست عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

۵۸ ۲۹۲

و آنان که هجرت گزیدند در راه خدا سپس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی دهد ایشان را خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه اوست بهترین روزی دهندگان

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

۵۹

هر آینه در می‌آورد ایشان را در آوردنی که پسندند آنرا و بدرستی که خدا هر آینه دانای بردبار است

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ۖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

۶۰ حزب ۱۳۶

اینست و کسی که عقوبت رساند بمانند آنچه عقوبت شده بان سپس ستم شود بر او هر آینه یاری کند او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در گذرنده آمرزنده است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۶۱

آن باینست که خدا داخل میگرداند شب را در روز و داخل میگرداند روز را در شب و آنکه خدا شنوای بیناست

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

۶۲

آن باینست که خدا اوست حق و اینکه آنچه که میخوانند از غیر او آنست باطل و آنکه خدا اوست رفیع بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

۶۳

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس می‌گردد زمین سبز بدرستی که خدا باریک بین آگاه است

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۶۴

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی که خدا هر آینه اوست بی‌نیاز ستوده

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُم ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُم ۚ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي
الْأَمْرِ ۖ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ
كِتَابٌ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ ۖ سُلْطَنَا وَمَا لَيْسَ
لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ
ءَايَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ

آیا ندیدی که خدا رام کرد برای شما آنچه در زمین است و
کشتی را که میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمانرا
از آنکه افتد بر زمین مگر بدستور او بدرستی که خدا
بمردمان هر آینه مهربان و رحیمست

و اوست که زنده کرد شما را پس میمیراند شما را سپس
زنده میکند شما را بدرستی که انسان هر آینه ناسپاس
است

برای هر امتی گردانیدیم طریقه که ایشان سلوک دارنده‌اند
آنها پس نباید که نزاع کنند با تو در آن امر و بخوان بسوی
پروردگارت براستیکه تو هر آینه بر راه راستی

و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه
میکنید

خدا حکم میکند میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن
اختلاف می‌کردید

آیا ندانستی که خدا میداند آنچه را که در آسمان و زمین
است بدرستی که آن در لوح محفوظ است بدرستی که آن بر
خدا آسان است

و میپرستند از غیر خدا آنچه فرو نفرستاده بان حجتی و
آنچه نیست ایشان را بان دانشی و نیست ستمکاران را هیچ
یاوری

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما که روشنند
می‌شناسی در رویهای آنان که کافر شدند اثر انکار را
نزدیک باشند که حمله کنند بانان که میخوانند بر ایشان
آیت‌های ما را بگو آیا پس خبر دهم شما را بدتر از زنتان
آتش وعده داده است آنها خدا به آنان که کافر شدند و بد
است آن جای بازگشت

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إِنْ
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

۲۲:
حج
۷۳
۷۸
۲۹۴ ر

ای مردمان زده شد مثلی پس گوش دهید آنرا بدرستی که
آنان که می‌خوانید از غیر خدا هرگز نتوانند آفرید مگسی را
و اگر چه اجتماع نمایند بر آن و اگر برباید از ایشان مگس
چیزی را نمی‌توانند استخلاص کرد آنرا از وی ناتوان آمد
عابد و معبود

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۷۴

نشناختند خدا را حق شناختن او بدرستی که خدا هر آینه
توانای غالبست

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۷۵

خدا بر میگزیند از فرشتگان رسولان و از مردمان بدرستی
که خدا شنوای بیناست

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۷۶

میداند آنچه را که جلوشان است و آنچه که در پشت
سرشان و بسوی خدا بر می‌گردد کارها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ
وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

۷۷

سجده
مستحب

ای آن کسانی که گرویدید رکوع کنید و سجده کنید و
بپرسید پروردگار خود را و بکنید خیر را باشد که شما
رستگار شوید

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

۷۸

و جهاد نمائید در راه خدا حق جهادش او برگزید شما را و
نگردانید بر شما در دین هیچ شکی کیش پدرتان ابراهیم
او نامید شما را مسلمانان از پیش و در این تا باشد رسول
گواه بر شما و باشید شما گواهان بر مردمان پس بر پا دارید
نماز را و بدهید زکوه را و متوسل شوید بخدا او است
خداوند شما پس چه خوبست آن خداوند و چه خوبست آن
یاور

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	جزء: ۱۸
جزء: ۱۸		حزب
۱۳۷	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	۲۹۵ر
۲	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ	
۳	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	
۴	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	
۵	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ	
۶	إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	
۷	فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	
۸	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	
۹	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	
۱۰	أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ	
۱۱	الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	
۱۲	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ	
۱۳	ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ	
۱۴	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخِرَ فِتْبَارِكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ	
۱۵	ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ	
۱۶	ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ	
۱۷	وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ	

بحقیقت رستگار شدند گروندگان

آنان که ایشانند در نمازشان خضوع کنندگان

و آنان که ایشان از لغو روی گردانند

و آنان که ایشان مر زکاه را اداء کنندگانند

و آنان که ایشان عورتهاشان را نگاهدارندگانند

مگر بر زوجهاشان یا آنچه را مالک شد دستهاشان بدرستی که ایشان نیستند ملامت شدگان

پس آنکه جوید سوای آن پس آنها ایشانند تعدی کنندگان

و آنان که ایشان امانت‌ها و عهدهاشان را رعایت کنندگانند

و آنان که ایشان بر نمازهاشان محافظت میکنند

آنها ایشانند وارثان

آنان که بمیراث برند فردوس را ایشان باشند در آن جاودانیان

و بتحقیق آفریدیم انسان را از فشرده از گل

پس گردانیدیم آنرا نطفه در قرارگاهی استوار

پس گردانیدیم آن نطفه را پارچه خونی بسته پس گردانیدیم آن خون بسته را پارچه گوشتی پس گردانیدیم آن پارچه گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را گوشتی پس آفریدیم او را آفریدن دیگر پس برتر آمد خدا که بهترین آفرینندگانست

پس بدرستی که شما بعد از آن هر آینه مردگانید

پس بدرستی که شما روز قیامت بر انگیخته میشوید

و بحقیقت آفریدیم بر بالای سر شما هفت طبقات رویهم و نه باشیم از خلق بی‌خبران

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ ۚ لَقَدْ رُؤِنَ

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ خِثَلٍ وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۱۹

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلَّالِكِينَ

۲۰

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۲۱

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۲۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۲۳
۲۹۶ ر

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ ۖ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي ءَابَائِنَا الْأُولِينَ

۲۴

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ ۖ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ ۚ حَتَّىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ

۲۶

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

۲۷

و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس ساکن گردانیدیم آنرا در زمین و بدرستی که ما بر بردن آن هر آینه توانائیم

پس پدید آوردیم برای شما بان بستانها از خرما بنان و انگورها مر شما راست در آنها میوه‌های بسیار و از آنها میخورید

و درختی را که بیرون میاید از طور سیناء میروید با روغن و نان خورش برای خورندگان

و بدرستی که شما راست در شتر و گاو و گوسفند هر آینه عبرتی میاشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنها است و شما راست در آنها سودهای بسیار و از آنها میخورید

و بر آنها و بر کشتی حمل میشوید

و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم بپرستید خدا را نیست شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید

پس گفتند آن جمعیکه کافر شدند از قومش نیست این مگر انسانی مانند شما میخواهد که افزونی یابد بر شما و اگر خواسته بود خدا هر آینه فرو فرستاده بود ملائکه را نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینیانند

نیست او مگر مردی که در او جنونی است پس انتظار برید به او تا وقتی

گفت پروردگارا یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیبم کردند

پس وحی کردیم به او که بساز کشتی را بنگاهداشت ما و وحی ما پس چون آید فرمان ما و بجوشد تنور پس در آور در آن از هر صنف دو جفت که دو تا است و اهلت را مگر کسی که سبقت گرفته بر او گفتار ما از ایشان و مخاطبه مکن با من در آنها که ستم کردند که ایشانند غرق شدگان

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّيْنَا مِنْ أَلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۹

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

۳۰

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

۳۱

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۳۲

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهِ غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۳۳
۲۹۷ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِِقَاءِ الْآخِرَةِ
وَاتَّرفَنَّهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

۳۴

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

۳۵

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ
مُخْرَجُونَ

۳۶
حزب
۱۳۸

هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

۳۷

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۸

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ
بِمُؤْمِنِينَ

۳۹

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

۴۰

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِمِينَ

۴۱

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

۴۲

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخِرِينَ

پس چون برآمدی تو و آنکه باشد با تو در کشتی پس بگو
ستایش خدا را که رهانید ما را از گروه ستمکاران

و بگو پروردگارا فرود آور مرا فرود آوردنی با برکت و توئی
بهترین فرود آورندگان

بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هاست و بدرستی که بودیم
هر آینه آزمایندگان

سپس آفریدیم از بعد ایشان گروهی دیگر

پس فرستادیم در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید خدا
را نیست شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید

و گفت آن جمع از قومش آنان که کافر شدند و تکذیب
کردند ملاقات آخرت را و متنعم کردیمشان در زندگانی دنیا
نیست این مگر انسانی مانند شما میخورد از آنچه میخورید
از آن و میاشامد از آنچه میاشامید

و اگر فرمان برید از انسانی مانند خودتان بدرستی که شما
آنگاه هر آینه زیانکارانید

آیا وعده می‌دهد شما را که شما چون مردید و شدید خاک و
استخوان بدرستی که شمانید بیرون شدگان

دور است و دور آنچه وعده داده میشوید

نیست آن مگر زندگانی ما در دنیا می‌میریم و زنده میشویم و
نیستیم ما بر انگیخته شدگان

نیست او مگر مردی که می‌بندد بر خدا دروغ را و نیستیم ما
باو گروندگان

گفت پروردگارا یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا

گفت از پس گذشت اندکی هر آینه می‌گردند البته پشیمان

پس گرفت ایشان را فریاد مهلک بحق پس کردیم ایشان را
خاشاک بر روی سیل پس هلاکت باد گروه ستمکاران را

پس آفریدیم ما از بعد ایشان جماعت‌های دیگر

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ

پیشی نگیرد هیچ امتی اجلش را و باز پس نمی‌مانند

۴۴

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلٌّ مَّا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

پس فرستادیم رسولانمان را از پی هم هر گاه آمد امتی را رسولشان تکذیب کردند او را پس تابع گردانیدیم بعضی از ایشان را ببعضی و گردانیدیم ایشان را حکایت‌ها پس هلاکت باد گروهی را که نمی‌گروند

۴۵

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

پس فرستادیم موسی و برادرش هارون را بآیت‌های ما و حجتی روشن

۴۶

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِٖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

بسوی فرعون و جماعتش پس گردنکشی کردند و بودند گروهی متکبران

۴۷

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبْدُونَ

پس گفتند آیا ایمان آوریم دو آدمی را که باشند مانند خود ما و قوم آنها ما را پرستندگانند

۴۸

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان

۴۹

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

و بتحقیق دادیم موسی را توراۀ باشد که ایشان راه یابند

۵۰

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُٓ ءَايَةً وَعَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رُبُوعٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

و گردانیدیم پسر مریم و مادرش را آیتی و جای دادیم آن دو را بمکانی رفیع صاحب آرامش و آب جاری

۵۱

۲۹۸ر

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ای پیغمبران بخورید از پاکیزه‌ها و بکنید کار شایسته بدرستی که من بآنچه می‌کنید دانایم

۵۲

وَإِنَّ هٰذِهِٗ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

و بدرستی که این ملت شما ملتی است واحد و من پروردگار شمایم پس بپرهیزید از من

۵۳

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

پس جدا جدا کردند امرشان را در میانشان پاره‌ها هر گروهی باشند بانچه نزد آنهاست شادمانان

۵۴

فَذَرَهُمْ فِيٰ غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

پس واگذار ایشان را در غفلتشان تا وقتی

۵۵

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِٓ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ

آیا می‌پندارند که آنچه مدد می‌کنیم ایشان را بان از مال و فرزندان

۵۶

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ بَلَّ لَا يَشْعُرُونَ

می‌شتابیم برای ایشان در خیرات بلکه نمیدانند

۵۷

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

بدرستی که آنان که ایشان از ترس پروردگارشان خائفانند

۵۸

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

و آنان که ایشان بآیت‌های پروردگارشان می‌گروند

۵۹

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

و آنان که ایشان به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا ءَاتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَّرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۚ سَمِرًا تَهَجُرُونَ

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ ءَابَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۚ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و آنان که میدهند آنچه را دادند از صدقات و دلهاشان ترسانست که ایشان بسوی پروردگارشان بازگشت کنندگانند

آنها می‌شتابند در خوبی‌ها و ایشان آنها را پیشی گیرندگانند

و تکلیف نمی‌کنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن می‌کند بحق و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

بلکه دلهاشان در غفلتست از این و ایشان را کردارهاییست از غیر آن که ایشان آنها را کنندگانند

تا چون بگیریم متنعمان ایشان را بعذاب آنگاه ایشان زاری کنند

زاری مکنید امروز بدرستی که شما از ما یاری کرده نمی‌شوید

بدرستی که بود آیت‌های من که خوانده میشد بر شما پس بودید بر پاشنه‌هاتان پس پس بر میگشتید

تکبر کنان بان افسانه در شب گویان که هذیان می‌گفتید

آیا پس تأمل نکردند آن گفتار را یا آمد ایشان را آنچه نیامد پدرانشانرا که بودند پیشینیان

یا نمی‌شناختند رسولشان را پس ایشان او را منکر بودند

آیا می‌گفتند با او جنونی است بلکه آمد ایشان را بحق و اکثرشان حق را ناخوش دارند

و اگر پیرو بود حق هوسهای ایشان را هر آینه تباه میشد آسمانها و زمین و هر که در آنهاست بلکه دادیم ایشان را ذکرشان پس ایشان از ذکرشان روی گردانند

یا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد پروردگارت بهتر است و او بهترین روزی دهندگانست

و بدرستی که هر آینه می‌خوانی ایشان را بسوی راه راست

و بدرستی که آنان که نمی‌گروند باخرت از راه هر آینه بیرون روندگانند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُا۟ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا
يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ
مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنِّ هَٰذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر ببخشانیم ایشان را و رفع نمائیم آنچه بایشان رسیده
از ضرر هر آینه لجاجت کنند در سرکشی‌شان و حیران
باشند

و بتحقیق گرفتیم ایشان را بعذاب پس ذلیل نشدند
پروردگارشان را و زاری ننمودند

تا چون گشادیم بر ایشان دری با عذاب سخت آنگاه ایشان
در آن ناامیدانند

و اوست که آفرید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها کم شکر
میکنید

و اوست آفرید شما را در زمین و بسوی او محشور میگردید

و اوست که زنده میکند و میمیراند و او راست اختلاف شب
و روز آیا پس در نمیابید بعقل

بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان

گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاک و استخوان آیا ما بر
انگیخته میشویم

بحقیقت وعده داده شدیم ما و پدران ما به این از پیش
نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان

بگو کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید

بزودی می‌گویند خدا راست بگو آیا پس پند نمی‌گیرید

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش با
عظمت

بزودی میگویند خدا راست بگو آیا پس نمیپرهیزید

بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه
میدهد و پناه داده نمی‌شود بر او اگر هستید که میدانید

بزودی میگویند خدا راست بگو پس از کجا فریب داده
میشوید

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا أَتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه آوردیم ایشان را حق و بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند

فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آنگاه هر آینه برده بود هر الهی آنچه آفریده است و برتری جسته بود برخیشان بر برخی منزّه است خدا از آنچه وصف میکنند

دانای نهان و آشکار پس برتر آمد از آنچه شرک آورند

بگو پروردگارا اگر مینمائی بمن آنچه وعده داده میشوند

پروردگارا پس مگردان مرا در گروه ستمکاران

و بدرستی که ما بر آن که بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشان را هر آینه توانائیم

دفع کن بآنچه آن خوبتر است بدی را ما داناتریم بانچه وصف میکنند

و بگو پروردگارا پناه میبرم بتو از وسوسه‌های شیاطین

و پناه میبرم بتو پروردگارا از آن که حاضر شوند مرا

تا چون آمد احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگارا برگردان مرا

شاید من بکنم کار خوبی در آنچه وا گذاشتم نه چنانست بدرستی که آن کلمه ایست که او گوینده آنست و از پیش ایشان حائلی است تا روزی که بر انگيخته شوند

پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسب‌ها میانشان روزی چنین و نپرسند از یکدیگر

پس آنکه سنگین است ترازوهای او پس آنگروه ایشانند رستگاران

و آنکه سبک است ترازوهای او پس آنگروه آنانند که زیان کردند در نفس‌هایشان در دوزخند جاودانیان

میسوزاند رویه‌هایشان را آتش و ایشان در آن ترشرویانند

أَلَمْ تَكُنْ عَآيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

۱۰۶

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

۱۰۷

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

۱۰۸

قَالَ أَحْسَعُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

۱۰۹

إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

۱۱۰

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

۱۱۱

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ

۱۱۲

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

۱۱۳

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِّينَ

۱۱۴

قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۱۵

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

۱۱۶

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

۱۱۷

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۱۱۸

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

آیا نبود آیت‌های من که خوانده میشد بر شما پس بودید
بأنها تکذیب میکردید

گفتند پروردگارا غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی
گمراهان

پروردگارا بیرون آور ما را از آن پس اگر عود کنیم پس
بدرستی که ما ستمکاران باشیم

گوید دور شوید در آن و سخن نگوئید با من

بدرستی که بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای
پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و
توئی بهترین رحم کنندگانی

پس گرفتید ایشان را استهزاء تا فراموش گردانیدند شما
را از ذکر من و بودید شما که بایشان می‌خندیدید

بدرستی که من جزا دادم ایشان را امروز بآنچه صبر کردند
که ایشانند خود بکام رسیدگان

گوید چند درنگ کردید در زمین به شمار سالها

گویند درنگ کردیم یک روز یا بعضی از روز پس بپرس از
شمرندگان

گوید درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما باشید که
بدانید

آیا پس پنداشتید که آفریدیم شما را بعثت و آنکه شما
بسوی ما باز نمی‌گردید

پس برتر آمد خدا پادشاه بحق نیست خدائی جز او که
پروردگار عرش کریمست

و کسی که میخواند با خدا خدائی دیگر که نیست حجتی او را
بان پس جز این نیست که حسابش نزد پروردگار اوست
بدرستی که رستگار نشوند کافران

و بگو پروردگارا بیامرز و رحم کن و توئی بهترین رحمت
کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنَّ لَعَنَتُ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را در آن دو رأفتی در دین خدا اگر هستید که میگوید بخدا و روز بازپسین و باید که حاضر شوند عذاب آن دو را گروهی از گروندگان

مرد زناکار نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا مشرکه را و زن زناکار نکاح نمی‌کند او را مگر مرد زناکار یا مشرک و حرام کرده شد آن بر گروندگان

و آنان که نسبت زنا دهند بزنان باعفت پس نیاوردند چهار گواه پس بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید ایشان را گواهی هرگز و آنگروه ایشانند فاسقان

مگر آنان که توبه کردند پس از آن و صالح شدند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

و آنانکه نسبت زنا دهند بهمسرانشان و نباشد ایشان را گواهان مگر خودشان پس گواهی یکیشان چهار گواهی بخداست که اوست هر آینه از راستگویان

و پنجمین آنکه لعنت خدا بر او اگر باشد از دروغگویان

و رفع کند از آنزن عذاب را که گواهی دهد چهار گواهی بخدا که اوست هر آینه از دروغگویان

و پنجمین آنکه خشم خدا بر آنزن اگر باشد آنمرد از راستگویان

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او و اینکه خدا توبه پذیر و درستکردار است

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۲

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

۱۳

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ

۱۴

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۵

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْإِسْنَةِ كُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

۱۶

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

۱۷

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۸

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۹

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۰

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

بدرستی که آنانکه آوردند دروغ بزرگ جماعتی‌اند از شما می‌ندارید آنرا شر برای شما بلکه آن بهتر است برای شما از برای هر مردیست از ایشان آنچه را کسب کرد از بدی و آنکه بر خود گرفت معظم آنرا از ایشان او راست عذابى بزرگ

چرا هنگامی که شنیدید آنرا ظن نبردند مؤمنین و مؤمنات بخودشان خیر را و نگفتند این دروغ بزرگیست آشکار

چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پس وقتی که نیاوردند آن گواهان را پس آنگروه نزد خدا ایشانند دروغگویان

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش در دنیا و آخرت هر آینه مس می‌کرد شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذابى بزرگ

هنگامی که فرا میگرفتید آنرا بزبان‌هاتان و میگفتید بدهن‌هاتان آنچه نیست شما را بان دانشی و می‌ندارید آنرا سهل و آن نزد خدا بزرگست

و چرا وقتی که شنیدید آنرا نگفتید نباشد ما را که سخن گوئیم باین منزهی تو اینست بهتانی بزرگ

پند میدهد شما را خدا مبادا باز گردید بمانند آن هرگز اگر هستید گروندگان

و بیان میکند خدا برای شما آیتهای را و خدا دانای درست‌کردار است

بدرستی که آنان که دوست میدارند که فاش شود نسبت زشتکاری در آنان که ایمان آوردند آنان راست عذابى دردناک در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش و بدرستی که خدا مهربان و رحیمست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

الْحَبِثْتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْذِنُوا ۖ وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای آنان که گرویدید پیرو نباشید گامهای شیطان را و کسی
که پیروی کند از گامهای شیطان پس بدرستی که او امر
میکند بزشتی و کار ناپسند و اگر نبود فضل خدا بر شما و
رحمتش پاک نمیشد از شما هیچ کس هرگز و لیکن خدا پاک
میگرداند آنها را که می‌خواهد و خدا شنوای دانا است

و سوگند نخورند صاحبان فزونی از شما و توانگری که
ندهند بصاحبان قرابت و درماندگان و هجرت کنندگان در
راه خدا و باید که در گذرند و عفو کنند آیا دوست نمیدارید
که بیمارزد خدا شما را و خدا آمرزنده مهربانست

بدرستی که آنان که نسبت زنا میدهند بزنان عقیفه بی‌خبر
گروندگان لعنت کرده شوند در دنیا و آخرت و ایشان را
است عذابی بزرگ

روزی که گواهی میدهد بر ایشان زبانهایشان و دستهایشان و
پاهایشان بآنچه بودند عمل میکردند

چنین روزی تمام میدهد ایشان را خدا جزایشان را که
حقست و میدانند که خدا اوست حق آشکار

پلیدها برای پلیدان است و پلیدان برای پلیدهاست و
پاکیزه‌ها برای پاکانست و پاکان برای پاکیزه‌هاست آن‌گروه
منزهند از آنچه میگویند ایشان را آمرزشی است و روزی
خوب

ای آنان که ایمان آوردید داخل نشوید در خانه‌هایی غیر از
خانه‌های خود تا آنکه دستور طلبید و سلام کنید بر اهلس
آن بهتر است برای شما باشد که شما پند بگیرید

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پس اگر نیابید در آن احدی را پس داخل نشوید تا اینکه
اذن داده شود شما را و اگر گفته شود بشما که باز گردید
پس باز گردید آن پاکیزه‌تر است برای شما و خدا آنچه
میکنید داناست

نیست بر شما گناهی که داخل شوید بخانه‌های غیر مسکون
که در آنها بهره‌ایست شما را و خدا میداند آنچه آشکار
میکنید و آنچه پنهان میدارید

بگو مؤمنان را که فرو گیرند دیده‌هایشان را و نگاهدارند
عورت‌هایشان را آن پاکیزه‌تر است ایشان را بدرستی که خدا
آگاه است آنچه میکنند

و بگو زنان با ایمانرا که فرو گیرند دیده‌هایشان را و
نگاهدارند عورت‌هایشان را و ظاهر نسازند پیرایه خود را مگر
آنچه آشکار آمد از آن و فرو گذارند مقنعه‌هایشان را بر
گریبان‌هایشان و ظاهر نسازند پیرایه‌هایشان را مگر برای
شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا
پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران
برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنانشان یا آنچه مالک
باشد یمین‌هایشان یا پیروان غیر صاحبان حاجت و نیاز از
مردان یا کودکان آنانکه اطلاع نیافته‌اند بر عورت‌های زنان و
نباید که بزنند به پاهایشان تا دانسته شود آنچه پنهان
میدارند از پیرایه‌هایشان و برگردید بسوی خدا همه ای
مؤمنان باشد که شما رستگار شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيِّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَلَيْسَتَعْفِیَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَءَاتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۖ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

و تزویج نمائید بی‌همسران خودتان را و نیکوکاران از
بندگان و کنیزان خودتان را اگر باشند درویشان بی‌نیازشان
میکند خدا از فضلش و خدا فراخ رحمت دانا است

و باید که عفت ورزند آنان که نمی‌بایند نکاحی تا آنکه غنی
کند ایشان را خدا از فضلش و آنان که طلب میکنند مکاتبه
را از آنچه مالک شد یمینهاتان پس مکاتبه کنید ایشان را
اگر بدانید در ایشان خیری و بدهید ایشان را از مال خدا
که دادتان و به جبر وا ندارید کنیزاتان را بر زنا اگر
بخواهند عفت را تا بجوئید متاع زندگانی دنیا را و کسی که
اکراه کند ایشان را پس بدرستی که خدا از بعد اکراه
ایشان آمرزنده مهربانست

و بدرستی که فرستادیم بشما آیات‌های روشن و مثلی از
آنان که گذشتند از پیش از شما و پندی پرهیزگاران را

خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چون
چراغدان‌یست که در آن باشد چراغی و آن چراغ باشد در
آبگینه که آن آبگینه گویا باشد ستاره درخشان که بر
افروخته میشود از درخت با برکت زیتون که نه شرقیست و
نه غربی نزدیک باشد روغنش که روشنائی بخشد و اگر چه
مس نکرده باشد آنرا آتش نوریست بر نور هدایت میکند
خدا برای نورش کسی را که می‌خواهد و میزند خدا مثلها را
برای مردمان و خدا بهمه چیز دانا است

در خانه‌هایی که اذن داد خدا که بلند کرده شود و ذکر شود
در آنها نام او تسبیح میکنند او را در آنها بامدادان و
شبانگاهان

رَجَالٌ لَا تُلِهِمُ تِجْرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّعَتْهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كُظِّلِمَتْ فِي بَحْرِ لَحْجٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلِمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْطَّيْرِ
صَفَّتٍ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی که باز نمیدارد ایشان را بازرگانی و نه خرید و
فروش از ذکر خدا و برپاداشتن نماز و دادن زکاه بیم دارند
از روزی که میگردد در آن دلها و دیدهها

تا جزا دهد ایشان را خدا بهتر از آنچه کردند و زیاده دهد
ایشان را از فضلش و خدا روزی میدهد آنها که میخواهد
بدون حساب

و آنان که کافر شدند کردارشان چون سراپيست در زمين
همواری که میپندارد آنها تشنه آب تا چون آمد آنها نیافتش
چیزی و یافت خدا را نزدش پس تمام داد او را حسابش و
خدا زود حساب است

یا چون تاریکیهائی در دریائی عمیق که فرو پوشد او را
موجی از بالایش موجی از بالایش ابری تاریکیها است
بعضیشان بالای بعضی چون بیرون آورد دستش را نزدیک
نیست که ببیندش و کسی که نگردانید خدا برایش نوری
پس نباشد او را هیچ نوری

آیا ندیدی که خدا تسبیح میکند او را هر که در آسمانها و
زمین است و پرنده بال گشادگان در هوا همه بتحقیق
دانسته نماز و تسبیحش را و خدا داناست بآنچه میکنند

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا است
بازگشت

آیا ندیدی که خدا آهسته میراند ابری را پس فراهم
میسازد میانش را پس میگرداند آنها بالای هم پس میبینی
بارانرا که بیرون میاید از میانش و فرو میفرستد از آسمان
از کوههائی که باشد در آن از تگرگ پس ضرر میرساند بان
کسی را که میخواهد و میگرداند آنها از کسی که میخواهد
نزدیکست تابش برقش ببرد چشمها را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَرِ

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِۦ

وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ

يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لَقَدْ أَنْزَلْنَا ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ

مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ

مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥٓ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِۦ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُقْلِحُونَ

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْفَائِزُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا

تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

میگرداند خدا شب و روز را بدرستی که در آن هر آینه
عبرتی است صاحبان دیده‌ها را

و خدا آفرید هر جنبنده را از آب پس بعضی از آنها است که
راه میرود بشکمش و بعضی از آنها است که راه میرود بدو
پای و بعضی از آنهاست که راه میرود بچهار پای میافریند
خدا آنچه میخواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی توانا است

بتحقیق فرستادیم آیت‌های روشن و خدا راه مینماید آنرا که
می خواهد بسوی راه راست

و میگویند ایمان آوردیم بخدا و به پیغمبر و اطاعت کردیم
پس بر میگردند گروهی از ایشان از بعد آن و نباشند آنها
مؤمنان

و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند
میانشان آنگاه باشند پاره از ایشان اعراض کنندگان

و اگر باشد ایشان را حق همی‌آیند بسوی او فرمانبرداران

آیا باشد در دلهاشان مرض یا شک کردند یا میترسند که
جور کند خدا بر ایشان و رسولش بلکه آنها ایشانند
ستمکاران

جز این نباشد سخن مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و
رسولش تا حکم کند میانشان که گویند شنیدیم و اطاعت
کردیم و آن گروه ایشانند رستگاران

و هر که فرمان برد از خدا و رسولش و بترسد از خدا و
بپرهیزد او را پس آنگروه ایشانند بمراد رسیدگان

و سوگند یاد کردند بخدا سختترین سوگندهاشان که اگر
فرموده بودی ایشان را هر آینه بیرون میرفتند بگو سوگند
مخورید طاعتیست معروف بدرستی که خدا آگاهست بانچه
می‌کنید

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۵۵

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۵۶

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۵۷

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا النَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۵۸
۳۰۸۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُهَا ۚ طَوَّفُونَ عَلَىٰكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بگو فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده شده و بر شما است آنچه بار کرده شدید و اگر اطاعت کنید او را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار

وعدہ کرده خدا آنان را کہ گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته ہر آینہ خلیفہ خواہد کرد ایشان را در زمین چنانکہ خلیفہ کرد آنان را کہ بودند پیش از ایشان و ہر آینہ متمکن خواہد کرد برای ایشان دینشان را کہ پسندید برای ایشان و ہر آینہ تبدیل خواہد کرد برای ایشان از بعد خوفشان ایمنی را پرستند مرا و شریک نسازند بمن چیزی را و آنکہ کافر شد پس از آن پس ایشانند آنها فاسقان

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکاۃ را و فرمان برید رسول را باشد کہ شما رحم کردہ شوید

مپندارید البتہ آنان را کہ کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاہ ایشان آتش است و ہر آینہ بد است آنجای بازگشت

ای آن کسانی کہ ایمان آوردید باید کہ دستور خواہند از شما آنان کہ مالک شد یمینہاتان و آنان کہ نرسیدہ اند بحد بلوغ از شما سہ بار پیش از نماز صبح و وقتی کہ می نہید جامہ ہاتان از میان روز و از بعد نماز خفتن سہ عورت است مر شما را نیست بر شما و نہ بر ایشان گناہی بعد از آنها گردندگان باشند بر شما بعضیتان بر بعضی همچنین بیان میکند خدا بر شما آیت ہا را و خدا دانای درست کردار است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوْا كَمَا
اسْتَعِزَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ
وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَاةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَلَايَتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

و چون رسند کودکان از شما بحد بلوغ پس باید دستور
خواهند همچنان که دستور خواستند آنان که بودند پیش از
ایشان همچنین بیان میکند خدا برای شما آیت‌هایش را و
خدا دانای درستکار است

و نشستگان از زنانی که امید ندارند تزویجی را پس نیست
بر ایشان گناهی که بنهند جامه‌هاشان را غیر ظاهر
سازندگان زینتی را و اینکه عفت جویند بهتر است برای آنها
و خدا شنوای داناست

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار
گناهی و نه بر خودتان که بخورید از خانه‌هاشان یا خانه‌های
پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان یا خانه‌های برادرانتان یا
خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهاتان یا خانه‌های
عمه‌هاشان یا خانه‌های دایی‌هاشان یا خانه‌های خاله‌هایشان یا
آنکه مالک شدید کلیدهای آنرا یا دوستانتان نیست بر شما
گناهی که بخورید با هم یا جدا جدا پس چون داخل شوید
در خانه‌ها پس سلام کنید بر خودتان سلام کردنی از نزد
خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما
آیت‌ها را باشد که شما دریابید بعقل

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ
لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُم لِوَادًّا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ
نَذِيرًا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش
و چون باشند با او بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتی که
دستور خواهند از او بدرستی که آنان که دستور خواهند از
تو آنگروه آنانند که میگردند بخدا و رسولش پس چون
دستور خواهند از تو برای بعضی کارهایشان پس دستور ده
آنها که خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا
بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

مگردانید خواندن رسول را میاتان چون خواندن برخی از
شما برخی را بحقیقت میداند خدا آنان را که میروند آهسته
آهسته از شما از راه پناه گرفتن پس باید بترسند آنان که
مخالفت میورزند از فرمانش که برسد ایشان را بلایی یا
برسد ایشان را عذابی دردناک

هان بدرستی که خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است
بحقیقت میداند آنچه را که شما بر آنید و روزی که
برگردانیده میشوند بسوی او پس خبر میدهد ایشان را
بانچه کردند و خدا بهمه چیز داناست

افزون آمد آنکه فرو فرستاد جدا کننده حق را از باطل بر
بندهاش تا بوده باشد مر عالمیان را بیم دهنده

آنکه مر او را است پادشاهی آسمانها و زمین و فرا نگرفت
فرزندی و نبود او را انبازی در پادشاهی و آفرید همه چیز
را پس تقدیر کردش تقدیر کردنی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا

۴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

۵

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

۶

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

۷

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمَشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

۸

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

۹

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُورًا

۱۱

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و فرا گرفتند از غیر او الهانی که نمی آفرینند چیزی را و
آنها آفریده میشوند و مالک نمی‌باشند برای خودهایشان
ضرری و نه منفعتی و مالک نمی‌باشند مرگی را و نه زندگی
را و نه حشری را

و گفتند آنان که کافر شدند نیست این مگر دروغی که بر
باغت آنها و یاری دادند او را بر آن گروهی دیگران پس
بحقیقت آمدند مر ستمی را و باطلی را

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که نویسندگان آنها پس
آن خوانده میشود بر او بامداد و شبانگاه

بگو فرو فرستاد آنها آنکه میداند نهان را در آسمانها و زمین
بدرستی که او باشد آمرزنده مهربان

و گفتند چیست این رسول را که میخورد خوردنی را و راه
می‌رود در بازارها چرا فرستاده نشد به او فرشته پس باشد
با او بیم کننده

یا چرا انداخته نمی‌شود بر او گنجی یا چرا نمی‌باشد او را
بوستانی که همیخورد از آن و گفتند ستمکاران که پیروی
نمی‌کنید مگر مردی را که سحر کرده شده

بین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس
نمیتوانند بیابند راهی

افزون آمد آنکه اگر خواهد گرداند برای تو بهتر از آن را
بهشتهایی که می‌رود از زیر آنها نهرها و می‌سازد برای تو
قصرها

بلکه تکذیب کردند قیامت را و آماده کردیم برای آنکه
تکذیب کرد قیامت را آتش سوزان

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا

چون بینیدشان از جائی دور شنوند مر آنرا جوش خشم و خروش را

وَإِذَا أَلْفَوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون افکنده شوند از آن جای تنگ بهم بسته شدگان میخواهند در آنجا هلاک را

لَّا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

مخوانید امروز هلاک واحد را و بخوانید هلاک بسیار را

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ؕ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که وعده کرده شدند پرهیزگاران باشد مر ایشان را پاداش و بازگشت

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ؕ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

مر ایشان را است در آن آنچه میخواهند جاودانیان باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

و روزی که حشر کند ایشان را و آنچه میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان من اینانرا یا ایشان گم کردند راه را

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

گویند منزهی تو نباشد سزاوار ما را که فرا گیریم از غیر تو از دوستان و لیکن کامیاب کردی ایشان را و پدرانشانرا تا فراموش کردند ذکر را و بودند گروهی تباه

فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

پس بحقیقت تکذیب نمودند شما را بانچه میگوئید پس نتوانید گردانیدنی و نه یاری کردنی و هر که ستم کند از شما میچشانیمش عذابی بزرگ

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

و نفرستادیم پیش از تو از رسولان مگر آنکه ایشان هر آینه میخوردند خوردنی و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعضیتان را برای بعضی مایه آزمایش آیا صبر میکنید و باشد پروردگار بینا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ أُسْتَكْبِرُوا فِيْٓ أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰٓى يَوْمَیْذٍ لِلْمُجْرِمِیْنَ وَيَقُولُوْنَ
حِجْرًا مَّحْجُوْرًا

وَقَدِمْنَا اِلٰٓى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُوْرًا

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَیْذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّ اَحْسَنُ مَقِيْلًا

وَيَوْمَ تَشْقٰٓى السَّمٰٓءُ بِالْغَمِّ وُنَزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا

اَلْمَلٰٓئِكَةُ يَوْمَیْذٍ اَلْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰٓى الْكَافِرِیْنَ
عَسِيْرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلٰٓى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يَلٰٓئِيْتَنِیْ اُتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا

یَوۡیَلۡتَی لَیۡتَنِیۡ لَمۡ اُتَّخِذْ فُلَانًا خَلِیۡلًا

لَقَدْ اَصْلٰنِیۡ عَنِ الدِّکْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِیْؕ وَكَانَ الشَّیْطٰنُ
لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا

وَقَالَ الرَّسُوْلُ یٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِیۡ اُتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْءَانَ
مَهْجُوْرًا

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِکُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِیْنَ وَكَفٰی بِرَبِّکَ
هَادِیًا وَنَصِیْرًا

وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً
كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖٓ فُوَادَکَؕ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِیْلًا

و گفتند آنان که امید ندارند ملاقات ما را چرا فرو فرستاده
نشد بر ما ملائکه یا چرا نمی‌بینیم پروردگارمان را بتحقیق
زیاده طلب شدند در نفس‌هایشان و تمرد کردند تمردی بزرگ

روزی که بینند فرشتگانرا نیست بشارتی چنین روز برای
گناهکاران و میگویند حرامی ممنوع

و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم
آنها ذره در هوا پراکنده

اهل بهشت روزی چنین بهترند از راه جای قرار و خوبترند از
جهت جای آسایش

و روزی که میشکافد آسمان به ابر و فرو فرستاده شد
ملائکه فرو فرستادنی

پادشاهی چنین روز حق است مر خدای بخشنده را و باشد
روزی بر کافران دشوار

و روزی که بدندان میگذد ظالم بر دو دستش میگوید ای
کاش فرا گرفته بودم با رسول راهی را

ای وای بر من کاش نگرفته بودم فلان را دوست

بتحقیق گم گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و باشد
شیطان مر انسان را فرو گذارنده

و گفت آن رسول ای پروردگار بدرستی که قوم من گرفتند
این قرآن را متروک

و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی از
گناهکاران و بس است پروردگار تو راه نماینده و یاری
دهنده

و گفتند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او
قرآن یک دفعه همچنین تا ثابت داریم بان دل تو را و به
تانی فرستادیمش بتانی فرستادنی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

۳۴

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

۳۵
۳۱۳ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

۳۶

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

۳۷

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

۳۸

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

۳۹

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

۴۰

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرًا أَلْسُوءَ أَفْلَمَ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلًا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

۴۱

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

۴۲

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

۴۳

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

و نیاوردند ترا مثلی مگر آنکه آوردیم ترا بحق و خوبتر از
 حیث بیان

آنان که حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها
 بدترند از جهت مکان و گمراه‌ترند از حیث راه

و بتحقیق دادیم موسی را کتاب و گردانیدیم با او برادرش
 هارون را وزیر

پس گفتیم بروید شما دو تا بسوی آن قومی که تکذیب
 کردند آیت‌های ما را پس هلاک کردیمشان هلاک کردنی

و قوم نوح چون تکذیب کردند رسولان را غرق کردیمشان و
 گردانیدیم ایشان را برای مردمان آیتی و آماده کردیم
 ستمکاران را عذابی دردناک

و عاد و ثمود را و اصحاب رس را و قرنهایی را میان آنها
 بسیار

و هر یک را زدیم برای آن مثلها و همه را نیست کردیم
 نیست کردنی

و بتحقیق گذشتند بر قریه که بارانیده شد باران بد آیا پس
 نبودند که ببینند آنرا بلکه باشند که امید نمیدارند حشر را

و چون ببینند ترا نمی گیرندت مگر باستهزاء آیا اینست آنکه
 بر انگیخت خدا رسول

بدرستی که نزدیک بود که بگردانند ما را از الهانمان اگر نه
 آن بود که صبر کرده بودیم بر آنها و زود باشد که بدانند
 وقتی که می‌بینند عذاب را که کیست گمگشته‌تر در راه

آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس خود آیا پس تو
 باشی بر او وکیل

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۚ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

آیا پنداری که بیشتر ایشان می‌شنوند یا مییابند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چهارپایان بلکه ایشان گمگشته‌ترند در راه

آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن گردانید سایه را و اگر خواسته بود هر آینه گردانیده بود آنرا ساکن پس گردانیدیم آفتاب را بر آن دلیل

پس فرا گرفتیم آنرا بسوی خود فرا گرفتنی آسان

و اوست آنکه گردانید برای شما شب را پوشش و خواب را آسایش و گردانید روز را بر انگيختن

و اوست آنکه فرستاد باده‌ها را بشارت پیشاپیش رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک گرداننده

تا احیاء کنیم بان بلده مرده را و بیاشامانیمش از آنچه آفریدیم چهارپایان را و مردمان بسیار

و بتحقیق مکرر گردانیدیم آنرا میانشان تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را

و اگر خواسته بودیم هر آینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را

پس اطاعت مکن کافران را و جهاد کن با ایشان بقرآن جهادی بزرگ

و اوست که بهم آمیخته دو دریا را این شیرین است بسیار شیرین و این شور است بسیار شور و گردانید میان آنها حائلی و مانعی صاحب منع

و او است که آفرید از آب انسانی را پس گردانیدش تژادی و پیوندی و باشد پروردگار تو توانا

و می‌پرستند از غیر خدا آنچه نه سودشان دهد و نه زیانشان رساند و باشد کافر بر پروردگار خود هم پشت

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی مگر آنکه خواست که فرا گیرد بسوی پروردگارش راهی

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و توکل کن بر خدا زنده که نمی‌میرد و تسبیح گوی بحمدش و بس باشد او بگناهان بندگاننش آگاه

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا

آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است در شش روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس از آن آگاهی را

۶۰
سجده
مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

و چون گفته شد ایشان را که سجده کنید خدای بخشنده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم آنچه را که میفرمائی ما را و افزودشان نفرت

۶۱
۳۱۵۲

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

افزون آمد آنکه گردانید در آسمان برجها و گردانید در آن چراغی و ماهی نور دهنده

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و اوست که گردانید شب و روز را از پی هم آینده برای آن که خواست پند گیرد و یا خواست شکرگزاری را

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدای بخشنده آنانند که میروند بر زمین آرام و چون خطاب کند ایشان را نادانان گویند سلامی

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

و آنان که شب بروز میارند برای پروردگارشان سجده کنان و بپا ایستادگان

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و آنان که میگویند پروردگارا بگردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب آن باشد زیانبار

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بدرستی که آن بد است از حیث قرارگاه و مقام

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

و آنان که چون انفاق کنند اسراف ننمایند و تنگ نگیرند و باشد میان آن اعتدالی

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِۦ مُهَانًا

إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُْمِيَانًا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً
وَسَلَامًا

خَلَدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَأْمَا

۶۹

۷۰

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

و آنان که نمی‌خوانند با خدا الهی دیگر را و نمی‌کشند نفسی
را که حرام کرده خدا مگر بحق و زنا نمی‌کنند و کسی که
عمل میکند آنرا مییابد عقوبت را

مضاعف میکند او را در عذاب روز قیامت و جاوید مییابد
در آن خوار

مگر آنکه بازگشت نمود و گروید و کرد کاری شایسته پس
آنها بدل میکند خدا بدبهاشان را بخوبیها و باشد خدا
آمرزنده مهربان

و آنکه توبه نمود و کرد نیکی پس بدرستی که توبه مینماید
بسوی خدا توبه کردنی

و آنان که حاضر نمی‌شوند باطل را و چون بگذرند به لغو
بگذرند کریمان

و آنان که چون پند داده شوند بآیت‌های پروردگارشان برو
نیفتند بر آنها کران و کوران

و آنان که میگویند پروردگارا ببخش ما را از همسرانمان و
فرزندانمان روشنی چشمها و بگردان ما را برای پرهیزگاران
پیشوا

آنها جزا داده میشوند درجه بلند بسبب آنچه صبر کردند و
رسانیده میشوند در آن دعای خیر و سلام

جاودانیان در آن خویست از حیث آرامگاه و مقام

بگو چکند و چقدر وزن نهد شما را پروردگارم اگر نباشد
دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشود
لازم

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	طسم	حزب ۱۴۷ ر ۳۱۶ منزل ۵
۲	تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	این آیتهای کتاب واضح کننده است	
۳	لَعَلَّكَ بَخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ	شاید که باشی هلاک کننده خودت از بهر آنکه نشوند مؤمنان	
۴	إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ	اگر خواهیم فرو میفرستیم بر ایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهایشان مر آنرا خضوع کنندگان	
۵	وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ	و نمی آیدشان هیچ ذکری از خدای بخشنده نو پدید مگر آنکه باشند از آن روی گردانان	
۶	فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَتْبَوُا مَا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ	پس بتحقیق تکذیب کردند پس زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بودند بان استهزاء می‌کردند	
۷	أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ	آیا ننگریستند بسوی زمین که چندان رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو	
۸	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ	بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان	
۹	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان	
۱۰	وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	و هنگامی که ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی گروه ستمکاران	حزب ۳۱۷ ر
۱۱	قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَ لَا يَتَّقُونَ	قوم فرعون که آیا نمیپرهیزید	
۱۲	قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ	گفت پروردگارا بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا	
۱۳	وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰرُونَ	و تنگ میشود سینه‌ام و باز نمی‌شود زبانم پس بفرست بسوی هارون	
۱۴	وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ	و ایشان را بگردن من گناهیست پس میترسم که بکشند مرا	
۱۵	قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ	گفت نه چنین است پس بروید شما دو تا با آیتهای ما بدرستی که ما با شما شنوندگانیم	
۱۶	فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	پس بروید بسوی فرعون و بگوئید که ما فرستاده پروردگار جهانیانیم	
۱۷	أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ	که بفرست با ما بنی اسرائیل را	
۱۸	قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ	گفت آیا نپروردیم ترا در میان خود بکودکی و ماندی در میان ما از عمرت سالها	
۱۹	وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ	و کردی کردهات را که کردی و تونی از ناسپاسان	

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

گفت کردم آنرا آنگاه بودم من از گمراهان

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

۲۱

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

۲۲

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

۲۳

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

۲۴

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۚ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

۲۵

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

۲۶

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

۲۷

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

۲۸

قَالَ لَئِنْ اتَّخَذَتِ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

۲۹

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ

۳۰

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۳۱

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

۳۲

وَنَزَعَ يَدَهُ ۖ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

۳۳

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ ۚ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

۳۴
۳۱۸

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

۳۵

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۳۶

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

۳۷

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

۳۸

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

۳۹

پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا
پروردگارم حکم و گردانید مرا از مرسلین

و این نعمتی است منتش مینهی بر من که بنده گردانیدی
بنی اسرائیل را

گفت فرعون و چیست پروردگار جهانیان

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است اگر
هستید یقین کنندگان

گفت آنان را که پیرامونش بودند آیا نمی شنوید

گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند

گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شد بسوی شما هر
آینه دیوانه است

گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آن دو است
اگر هستید که میباید بعقل

گفت هر آینه اگر فرا گرفتی الهی جز من هر آینه
میگردانمت از زندانیان

گفت اگر چه آورم ترا چیزی روشن

گفت پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان

پس انداخت عصایش را پس آنگاه آن اژدهائی آشکار شد

و بر آورد دستش را آنگاه آن سفید نورانی شد بینندگان را

گفت جمعی را که پیرامونش بودند بدرستی که این هر آینه
جادوگر دانائست

میخواهد که بیرون کند شما را از سرزمیتتان بسحرش پس
چه میفرمائید

گفتند بازدار او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع
آورندگان را

که بیارند ترا هر ساحری دانا

پس جمع شدند ساحران برای وعدهگاه روز معلوم

و گفته شد مردمان را آیا شما هستید اجتماع کنندگان

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنِّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالَ لَهُم مُّوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

فَالْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ

۵۲
حزب
۱۴۸

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۵۳
رو
۳۱۹

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

۵۴

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاطِطُونَ

۵۵

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ

۵۶

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

۵۷

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۵۸

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِي إِسْرَءِيلَ

۵۹

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

۶۰

باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غالبان

پس چون آمدند ساحران گفتند بفرعون که آیا باشد ما را مزدی اگر باشیم ما غالبان

گفت آری و بدرستی که شما آنگاه هر آینه از نزدیکانید

گفت آنان را موسی بیاندازید آنچه را شما میاندازید

پس انداختند ریسمانهایشان را و عصاهایشان را و گفتند سوگند بعزت فرعون بدرستی که ما هر آینه غلبه کنندگانیم

پس انداخت موسی عصایش را پس آنگاه آن میربود آنچه را که بدروغ مینمودند

پس افتادند ساحران سجده کنندگان

گفتند ایمان آوردیم بیورددگار جهانیان

پروردگار موسی و هارون

گفت آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستور دهم شما را بدرستی که او هر آینه بزرگ شما است که آموخته است شما را سحر پس هر آینه زود باشد که بدانید هر آینه میبرم دستهاتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر و هر آینه بدار خواهم کرد شما را همگی

گفتند نیست باکی بدرستی که ما بسوی پروردگارمان بر میگردیم

بدرستی که ما طمع داریم که بیامزد ما را پروردگار ما گناهانمان را که هستیم اول مؤمنان از قوم فرعون

و وحی کردیم بموسی که شب ببر بندگان مرا بدرستی که شما تعقیب می‌شوید

پس فرستاد فرعون در شهرها جمع کنندگان را

بدرستی که اینها هر آینه فرقه اندکند

و بدرستی که ایشان ما را هر آینه بخشم آورندگانند

و بدرستی که ما هر آینه جمعیم بیمناکان آماده‌ایم

پس بیرون کردیمشان از بوستانها و چشمه سارها

و گنج‌ها و جای خوب

همچنین و بمیراث دادیم آنها را به بنی اسرائیل

پس تعقیبشان کردند بوقت طلوع آفتاب

فَلَمَّا تَرَأَّا الْجُمُعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ
فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ أَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَآتِلْ عَلَيْهِمُ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ۖ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پس چون دیدند یکدیگر را آن دو جمعیت گفتند اصحاب موسی بدرستی که ما هر آینه گرفتار شدگانیم

گفت نه چنین است بدرستی که با منست پروردگارم بزودی راه نماید مرا

پس وحی کردیم بموسی که بزنی بعضایت دریا را پس شکافته شد پس بود هر پاره چون کوهی بزرگ

و جمع کردیم در آنجا دیگران را

و نجات دادیم موسی را و هر که با او بود همه

پس غرق کردیم دیگران را

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه او غالب مهربانست

و بر خوان بر ایشان خبر ابراهیم را

هنگامی که گفت بپدر و قومش که چه میپرستید

گفتند میپرستیم بتهایی را پس میگردیم آنها را تمام روز پرستندگان

گفت آیا می‌شنوند از شما وقتی بخوانید

یا نفع میدهند شما را یا ضرر میرسانند

گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که همچنین می‌کردند

گفت آیا پس دیده‌اید آنچه را که هستید میپرستید

شما و پدرانتان که پیشینیانند

پس بدرستی که ایشان دشمنند مرا جز پروردگار جهانیان

آنکه آفرید مرا پس او هدایت کند مرا

و آنکه او میخوراند مرا و میاشاماند مرا

و چون بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا

و آنکه می‌میراند مرا سپس زنده میکند مرا

و آنکه طمع دارم که بپامرزد بمن گناهانم را روز جزا

پروردگارا عطا کن مرا حکمی و در رسان مرا به شایستگان

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و بگردان برابم زبان راستی در پسینیان

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و بگردان مرا از وارثان بهشت پر نعمت

وَأَغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ

و بیامرز پدر مرا بدرستی که او بود از گمراهان

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و رسوا مگردان مرا روزی که بر انگيخته میشوند

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روزی که نفع نمیدهد مال و نه اولاد

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر کسی که آید بخداوند با دلی درست

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و نزدیک شد بهشت برای پرهیزگاران

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و ظاهر شد دوزخ برای گمراهان

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و گفته شد ایشان را کجا است آنچه بودید میپرستیدید

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را یا یاری میخواهند

فَكَذَّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

پس بروی در افکنده شوند در آن ایشان و گمراهان

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و لشگرهای شیطان همه

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

گفتند در حالی که ایشان در آن خصومت میکنند

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بخدا قسم که هر آینه بودیم ما در گمراهی آشکار

إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که برابر میکردیم شما را با پروردگار جهانیان

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

و گمراه نکرد ما را مگر گنهکاران

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

پس نباشد ما را هیچ شفاعت کنندگان

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوستی نزدیک

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس کاش بودی ما را بازگشتی پس می‌شدیم از گروندگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم نوح فرستادگان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان نوح آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

گفتند آیا ایمان آوریم بتو در حالی که پیروی کردند از تو فرومایگان

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت و نیست دانشم بآنچه هستند می‌کنند

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

نیست حساب ایشان مگر بر پروردگارم اگر دانید

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و نیستم من طرد کننده گروندگان

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

نباشم من مگر بیم دهنده آشکار

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای نوح هر آینه خواهی شد از سنگسار شدگان

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

گفت پروردگارا بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس حکم کن میان من و میان ایشان حکمی و نجات ده مرا و آنرا که با من است از گروندگان

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ ۚ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

پس نجات دادیم او را و هر که با او بود در کشتی پر

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

سپس غرق کردیم بعد از آن ماندگانرا

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند عاد پیغمبران را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان هود آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما رسولی امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ

آیا بنا میکنید بهر جای بلندی علامتی که بازی کنید

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

و فرا میگیرید ابگیرها و یا قصرهای محکم باشد که شما جاوید بمانید

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

و چون حمله میکنید حمله میکنید ستمکاران

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

و بترسید از آنکه امداد کرد شما را بآنچه میدانید

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

امداد کرد شما را بچهارپایان و پسران

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

و بوستانها و چشمه‌ها

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفتند یکسانست بر ما خواه پند دهی ما را یا نبوده باشی از پند دهندگان

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

نیست این مگر عادت پیشینیان

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و نباشیم ما عذاب شدگان

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس تکذیب کردند او را پس هلاکشان کردیم بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان مؤمنان

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند ثمود رسولان را

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّحْ أَلَا تَتَّقُونَ

آنگاه که گفت ایشان را برادرشان صالح آیا نمی پرهیزید

۱۴۳ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۴۶ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلْهَنَّا ءَامِنِينَ

آیا وا گذاشته میشوید در آنچه هست آنجا ایمنان

۱۴۷ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در بوستانها و چشمه‌ها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

و زراعت‌ها و نخلی که شکوفه‌اش لطیف است

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و میتراشید از کوه‌ها خانه‌هایی کامرانان

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و اطاعت نکنید امر اسراف کنندگان را

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

آنان که فساد میکنند در زمین و اصلاح نمیکنند

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند جز این نیست که تو از سحرشدگانی

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

نیستی تو مگر انسانی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

گفت این ناقه ایست مر آنرا آبخورش و مر شما راست آبخورش روزی معین

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و مس نکنیدش بدی پس بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ

پس پی کردند آنرا پس گشتند پشیمانان

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس گرفت ایشان را عذاب بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم لوط رسولان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان لوط آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید از من

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا می‌آیید مذکرها را از جهانیان

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ

و وا می‌گذارید آنچه را آفرید برای شما پروردگار شما از
جفت هاتان بلکه شما گروهی تعدی کنندگانید

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط هر آینه خواهی شد از
بیرون شدگان

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت بدرستی که من بکردار شما از دشمنانم

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا برهان مرا و اهل‌م را از آنچه میکنند

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

پس رهایی‌دیم او را و اهلش را همه

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

مگر پیرزنی در بازماندگان

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

سپس هلاک کردیم دیگران را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم کرده
شدگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان
گروندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

آنگاه که گفت ایشان را شعیب آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

تمام دهید پیمانه را و نه باشید از زیان رسانندگان

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

و وزن کنید با ترازوی درست

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

و کم نکنید بر مردمان چیزهایشان را و تبهکاری نکنید در
زمین افساد کنندگان

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ

و بهره‌یزید از آنکه آفرید شما را و خلق پیشینیان را

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند حتما تو از سحر شدگانی

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ

و نیستی تو مگر انسانی مانند ما و بدرستی که گمان می‌بریم
ترا که هر آینه از دروغ‌گویانی

۱۸۷ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

پس فرود آر بر ما پاره‌ها از آسمان اگر هستی از
راستگویان

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّمَنَاسِكِنَا أَهْلًا مِّنْ دُونِ

گفت پروردگار من داناتر است بآنچه می‌کنید

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ

پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان عذاب روز سایبان
آتشبار بدرستی که آن بود عذاب روزی بزرگ

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان
گروندگان

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بدرستی که آن فرو فرستادن پروردگار جهانیانست

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

فرود آورد آنرا روح الامین (جبرئیل)

۱۹۴ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

بر دلت تا باشی از بیم دهندگان

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

بلغت عربی روشن

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأُولِينَ

و بدرستی که آن هر آینه باشد در کتب پیشینیان

۱۹۷ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

آیا نباشد ایشان را آیتی اینکه میدانند آنرا علماء بنی
اسرائیل

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

و اگر فرستاده بودیم آنرا بر بعضی از عجمها

۱۹۹ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

و میخواند آنرا بر ایشان نبودند بان گروندگان

۲۰۰ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

همچنین مسلوک داشتیم آنرا در دلهای گناهکاران

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

ایمان نمیآوردند بان تا آنکه ببینند عذاب دردناک را

۲۰۲ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

پس بیاید ایشان را ناگهان و ایشان ندانند

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

پس گویند آیا ما مهلت داده شدگانیم

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا بعداب ما شتاب دارند

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

آیا دیده‌ای اگر کامیاب سازیم ایشان را سالها

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

پس آید ایشان را آنچه هستند وعده شدگان

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ

کفایت نکند از ایشان آنچه بودند کامیاب می‌شدند

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر که بود آنرا بیم دهندگان

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

پند دادنی و نباشیم ستمکاران

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

و فرود نیاوردند آنرا شیاطین

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و نمی‌سزد ایشان را و نمیتوانند

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ

بدرستی که ایشان از شنیدن هر آینه ممنوعند

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

پس مخوان با خدا الهی دیگر را پس بشوی از عذاب شدگان

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و بترسان خویشانت را که نزدیکترند

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و فرود آور بالت را بر آنکه پیروی کرد ترا از گروندگان

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِئٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

پس اگر نافرمانی کنند پس بگو بدرستی که من بیزارم از آنچه میکنید

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و توکل کن بر خدای غالب مهربان

الَّذِي يَرْنَكَ حِينَ تَقُومُ

آنکه می‌بیند ترا وقتی که برخیزی

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِدِينَ

و گردیدنت را از حالی بحالی در سجده کنندگان

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بدرستی که او شنوای دانا است

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

آیا خبر دهم شما را بر کسی که نازل میشود (بر او) شیاطین

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

نازل میشود بر هر دروغگوی گناهکاری

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

فرا دارند گوش و اکثرشان دروغگویانند

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران پیروی میکنند ایشان را گمراهان

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا ندیدی که ایشان در هر وادی سرگشته‌اند

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمی‌کنند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند خدا را بسیار و انتقام کردند از بعد آنکه ظلم کرده شدند و بزودی میدانند آنان که ستم کردند که بکدام جای بازگشت بر میگردند

وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ط وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا^ط أَيَّ

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

۱	حزب ۱۵۱ ۳۲۷ر	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طُسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ	اینست آیتهای قرآن و کتاب روشن
۲		هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	هدایت است و بشارت برای مؤمنان
۳		الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	آنانکه بپا دارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان باخرت ایشانند یقین دارند
۴		إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ	بدرستی که آنان که ایمان نمیآورند باخرت آراستیم برای ایشان کارهایشان را پس ایشان حیران میباشند
۵		أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ	آنها آنانند که ایشان را است بدی عذاب و ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران
۶		وَإِنَّكَ لَلتَّلْقَى الْقُرْءَانَ مِنَ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ	و بدرستی که تو هر آینه داده میشوی قرآن از طرف درستکار دانا
۷		إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦ إِنِّي ءَانَسْتُ نَارًا سَآتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ	آنگاه که گفت موسی باهلش بدرستی که من دیدم آتشی را بزودی می‌آورم برای شما از آن خبری یا آرم شما را شعله گیراینده باشد که شما گرم شوید
۸		فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَن بُورِكَ مَن فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شد آنکه باشد در آن آتش و آنکه باشد پیرامون آن و منزه است خدا پروردگار جهانیان
۹		يَمُوسَىٰ إِنَّهُۥ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	ای موسی بدرستی که منم خدای غالب درستکردار
۱۰		وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ	و بینداز عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک برگشت باز پس رونده و التفات ننمود ای موسی مترس بدرستی که نمی‌ترسد نزد من پیامبران مرسل
۱۱		إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ	مگر آنکه ظلم کرد سپس بدل آورد نیکی را بعد از بدی بدرستی که من آمرزنده مهربانم
۱۲		وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ فِي تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ	و داخل کن دستت را در گریبانت که بیرون آید سفید نورانی بدون بدی در نه آیت بسوی فرعون و قومش بدرستی که ایشان باشند قومی فاسق
۱۳		فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ	پس چون آمد ایشان را آیتهای ما روشن گفتند این سحریست آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأْتِيهَا التَّمَلُّ
أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۚ وَجِئْتُكَ
مِنْ سَبَاءٍ مُّبِينٍ

و انکار کردند آنرا در حالی که یقین داشتند آنرا نفسهاشان
از راه ستم و کبر پس بنگر چگونه باشد انجام کار تبهکاران

و هر آینه دادیم داود و سلیمان را دانش و گفتند سپاس
خدائی را که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان که
مؤمناند

و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای مردم آموخته شدیم
نطق پرنده را و داده شدیم از همه چیز بدرستی که این هر
آینه آن مزیتی است آشکار

و جمع شدند برای سلیمان لشگرهایش از جن و انس و
پرنده پس ایشان باز داشته میشوند

پس چون آمدند بر وادی مورچه ها گفت مورچه ای ای
مورچه ها داخل شوید در مسکنهاتان در هم نشکند شما را
سلیمان و لشگریانش و ایشان ندانند

پس تبسم نمود خندان از گفتار آن و گفت پروردگارا الهامم
کن که شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر پدر و
مادرم و آنکه بکنم نیکی را که پسندی آنرا و داخل کن مرا
برحمتت در بندگان که شایسته اند

و جویا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی بینم
هدهد را یا باشد از غائبان

هر آینه عذابش کنم البته عذابی سخت یا هر آینه بکشم او
را البته یا هر آینه بیاورد مرا البته حجتی آشکار

پس درنگ نمود نه دور پس گفت احاطه کردم بانچه احاطه
نکرده بان و آوردم ترا از سبا خبری بحقیقت

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَّتْ إِلَى كِتَابٍ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَى وَاتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

بدرستی که من یافتم زنی را که پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده از همه چیز و او را تختی است بزرگ

یافتم او را و قومش را سجده میکردند آفتاب را از غیر خدا و آراسته ایشان را شیطان کردارشانرا پس باز داشته ایشان را از راه پس ایشان راه نیابند

چرا سجده نمیکنند خدائی را که بیرون میاورد پنهان را در آسمانها و زمین و میداند آنچه را نهان دارید و آنچه آشکار میکنید

خدا نیست الهی جز او که پروردگار عرش بزرگست

گفت بزودی خواهم دید آیا راست گفته‌ای یا هستی از دروغگویان

ببر این نامه مرا پس بیندازش بر ایشان پس روی بگردان از ایشان پس بین چه جواب میگویند

گفت ای جماعت بدرستی که افکنده شد بسوی من نامه‌ای گرامی

بدرستی که آن از سلیمانست و بدرستی که آنست بنام خداوند بخشاینده مهربان

که برتری نجوئید بر من و بیائید مرا منقادان

گفت ای جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم کننده کاری تا شما حاضر شوید با من

گفتند ما صاحبان قدرتییم و صاحبان کارزار سخت و دستور با تست پس بنگر که چه میفرمائی

گفت بدرستی که شاهان چون داخل شوند بقریه‌ای تباه میسازند آنرا و میگردانند عزیزان اهل آنرا ذلیلان و همچنین میکنند

و بدرستی که من میفرستم بسوی ایشان هدیه‌ای و منتظرم که بچه بر میگردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ ائْتِمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَأْتُيَهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَظْكُرْ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنَ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس چون آمدند بر سلیمان گفت آیا مدد میکنید مرا بمال پس آنچه داده مرا خدا بهتر است از آنچه داده شما را بلکه شما بهدیه خود شاد میباشید

برگرد بسوی ایشان پس خواهیم آورد ایشان را لشگرهائی که طاقت نباشد ایشان را بر آنها و هر آینه بیرون خواهیم کرد ایشان را از آن ذلیلان و ایشان خوار باشند

گفت ای جماعت کدامتان میاورد بمن تخت او را پیش از آنکه آیند مرا متقادان

گفت دیوی از جن من میاورم آنرا پیش از آنکه برخیزی از جایب و بدرستی که من بر آن هر آینه توانای امینم

گفت آنکه نزد او علمی از کتاب بود من میاورم آنرا پیش از آنکه برگردد بسوی تو چشم تو پس چون دیدش قرار یافته بنزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا آیا شکر میگویم یا ناسپاسی میکنم و کسی که شکر کند پس حتما شکر میکند برای خود و کسی که ناسپاسی کند پس بدرستی که پروردگار من بی‌نیاز کریمست

گفت ناشناخت کنید برای او تختش را ببینیم آیا راه مییابد یا باشد از آنان که نمییابند

پس چون آمد گفته شد آیا اینچنین است تخت تو گفت گویا آنست و داده شدیم علم را پیش از آن و بودیم مسلمانان

و باز داشته بود او را از آنچه بود که میپرستید از غیر خدا و بدرستی که او بود از گروه کافران

گفته شد بوی که داخل شو در صحن پس چون دید آنرا پنداشتش آب بسیار و بالا زد جامه از دو ساقش گفت بدرستی که آن صحنی است ساده از آبگینه‌ها گفت پروردگارا من ستم کردم بر خود و اسلام آوردم با سلیمان بخدائیکه پروردگار جهانیان است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

۴۶

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۷

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَیَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

۴۸

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

۴۹

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

۵۰

وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۱

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۲

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۵۳

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۴

وَلَوْطَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

۵۵

أَيِنَّاكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و بحقیقت فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را که بپرستید خدا را پس آنگاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند

گفت ای قوم چرا بشتاب می‌خواهید بدی را پیش از خوبی چرا آموزش نمی‌خواهید از خدا باشد که شما رحم شوید

گفتند فال بد گرفتیم بتو و بانکه با تست گفت منشأ فال بد شما نزد خدا است بلکه شما گروهی هستید که مبتلا میشوید

و بود در شهر نه نفر که افساد میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند

گفتند سوگند خوردیم با هم بخدا که هر آینه شیخون می‌زیم او را و اهلش را سپس هر آینه می‌گوئیم وارث او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی و ایشان نمی‌دانستند

پس بنگر چگونه بود سرانجام مکرشان که ما هلاک کردیم ایشان را و قومشان را همگی

پس اینست خانه‌هاشان فرو ریخته بسبب آنکه ظلم کردند بدرستی که در این هر آینه آیتی است قومی را که بدانند

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند

و لوط را چون گفت قومش را آیا می‌آئید آنکار زشت را و شما می‌بینید

آیا هر آینه شما می‌آئید بمردان از روی شهوت از غیر آنان بلکه شما گروهی هستید که جهل می‌ورزید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا أَمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَاللهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِۦ حَدَاقٍ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُم أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَأَلَهُۥ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَأَلَهُۥ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَأَلَهُۥ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ ءَأَلَهُۥ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

پس نبود جواب قومش مگر اینکه گفتند بیرون کنید آل لوط را از قریه خودتان که ایشان مردمی هستند که پاکی میجویند

پس نجات دادیم او و اهلش را مگر زنش را که مقرر داشتیم او را که باشد از آن بازماندگان

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم شدگان

بگو ستایش خدا راست و سلام بر بندگانِ آنانکه برگزید آيا خدا بهتر است يا آنچه شرک میاورند

آيا کیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بان باغهای سرسبز و خرم نباشد شما را که برویانید درخت آنها را آيا الهی است با خدا بلکه ایشان گروهی هستند که عدول میکنند

آيا آنکه گردانید زمین را مستقر و قرار داد در میانش نهرها و گردانید برای آن کوههای ثابت و قرار داد میان دو دریا حائلی آيا الهی است با خدا بلکه اکثر ایشان نمیدانند

آيا آنکه اجابت میکند مضطر را چون بخواندش و رفع میکند بدی را و میگرداند شما را جانشینان در زمین آيا الهی است با خدا اندک پند میگیرید

آيا کیست آنکه راه مینماید شما را در تاریکی‌های خشکی و دریا و آنکه میفرستد باده‌ها را بشارت پیشاپیش رحمتش آيا الهی است با خدا برتر است خدا از آنچه شرک میاورند

أَمَّنْ يَبْدُوْا اَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُۥ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِۚ أَعِلَّهُۥ مَعَ اَللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْۚ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ

۶۵

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اَللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُوْنَ اَيَّٰنَ يُبْعَثُوْنَ

۶۶

بَلِ اَدْرٰكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَاۚ بَلْ هُمْ
مِّنْهَا عَمُوْنَ

۶۷
ر۳۳۲

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّعَابَاۗؤُنَاۤ اِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ

۶۸

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَّعَابَاۗؤُنَاۤ مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ
الْاَوَّلِيْنَ

۶۹

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ

۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ

۷۱

وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

۷۲

قُلْ عَسٰی اَنْ يَّكُوْنَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِی
تَسْتَعْجِلُوْنَ

۷۳

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُوْنَ

۷۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ

۷۵

وَمَا مِنْ غَآیِبَةٍ فِی السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ اِلَّا فِی کِتٰبٍ مُّبِیْنٍ

۷۶

إِنَّ هٰذَا الْقُرْءَانَ یَقُصُّ عَلَىٰ بَنِیِّ إِسْرَءِیْلَ أَكْثَرَ الَّذِی هُمْ
فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ

آیا کیست آنکه نخست آفرید خلق را پس اعاده میکندش و
آنکه روزی دهد شما را از آسمان و زمین آیا الهی است با
خدا بگو بیاورید دلالتان را اگر هستید راستگویان

بگو نمیداند آنکه باشد در آسمانها و زمین غیب را مگر خدا
و نمی دانند که کی بر انگیخته می‌شوند

بلکه بکمال رسید علمشان در آخرت بلکه ایشان در شکند
از آن بلکه ایشان از آن کورند

و گفتند آنانکه کافر شدند آیا چون شدیم خاک و همچنین
پدران ما آیا بدرستی که ما بیرون شدگانیم

بحقیقت وعده داده شدیم اینرا ما و پدرانمان از پیش
نیست این مگر افسانه‌های گذشتگان

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه شد انجام کار
گناهکاران

و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر
میکنند

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو شاید که برسد شما را برخی از آنچه بشتاب می‌خواهید

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب تفضل است بر
مردم و لیکن بیشترشان شکر نمی‌کنند

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه میداند آنچه را که پنهان
دارد سینه هاشان و آنچه آشکار میکنند

و نیست هیچ نهانی در آسمان و زمین مگر که هست در
کتابی آشکار

بدرستی که این قرآن می‌سراید بر بنی اسرائیل اکثر آنچه
ایشان در آن اختلاف میکنند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

۸۲
حزب
۱۵۴

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

۸۳
رسم

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و بدرستی که آن هر آینه هدایت و رحمتست گروندگانرا

بدرستی که پروردگار تو داوری میکند میانشان بحکمش و اوست غالب دانا

پس توکل کن بر خدا بدرستی که تو بر حق آشکار

بدرستی که تو نمی‌شنوایی مردگان را و نمی‌شنوایی به کران ندا را چون برگردند پشت کنندگان

و نیستی تو راه نمای کوران از گمراهیشان و نمی‌شنوایی مگر آنرا که ایمان آورد بآیتهای ما پس ایشان مسلمانانند

و چون واقع شود گفتار بر ایشان بیرون آریم برای ایشان جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان که مردمان بودند آیت‌های ما را یقین نداشتند

و روزی که حشر میکنیم از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب کند آیتهای ما را پس ایشان باز داشته میشوند

تا چون آیند گوید آیا تکذیب کردید آیت‌های مرا و احاطه نداشتید بانها از راه علم آیا چه چیز بود که می‌کردید

و واقع شد گفتار برایشان بسبب ظلمی که کردند پس ایشان سخن نمیگویند

آیا ندیدند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را روشن بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که می‌گروند

و روزی که دمیده شود در صور پس بهراسد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر آنکه خواهد خدا و همه آیند او را ذلیلان

و می‌بینی کوه‌ها را پنداری آنها را ساکن و آنها می‌روند بروش ابر صنع خدائی که درست ساخت همه چیز را بدرستی که او آگاهست بانچه میکنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
عَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۖ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَرْيَكُم ۖ ءَايَاتِهِ ۖ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۲۸. قصص

القَصَص: داستان‌ها

مکی

۸۸ آیه

۱۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسم

طسم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

اینست آیت‌های کتاب روشن

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

میخوانیم بر تو از خبر موسی و فرعون براستی برای قومی
که می‌گروند

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّهُ
طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

بدرستی که فرعون برتری یافت در زمین و گردانید اهل
آنها گروه گروه ضعیف میداشت گروهی را از ایشان
میکشت پسرانشان را و زنده نگه میداشت زنانشان را
بدرستی که او بود از فساد کنندگان

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

و می‌خواهیم که منت گذاریم بر آنان که ضعیف داشته شده
بودند در زمین و بگردانیمشان پیشوایان و بگردانیمشان
وارثان روی زمین

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

و تمکن دهیم ایشان را در زمین و بنمائیم فرعون و هامان و لشکرهايشان را از آنها آنچه بودند میترسیدند

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و وحی کردیم به مادر موسی که شیر ده او را پس چون بترسی بر او پس بیندازش در دریا و مترس و اندوه مخور بدرستی که ما باز میگردانیمش بتو و قرار می‌دهیم او را از از مرسلان

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

پس بر گرفتند او را کسان فرعون تا باشد ایشان را دشمن و اندوهی بدرستی که فرعون و هامان و لشکرهاشان بودند خطاکار

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت آن فرعون روشنی چشمست من و تو را نکشیدش امید که سود دهد ما را یا بر گیریمش فرزند و ایشان نمی دانستند

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا ۖ إِن كَادَتْ لَتَبْدِيَ بِهِ ۖ لَوْلَا أَنَّ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و گردید دل مادر موسی ناآرام بدرستی که نزدیک بود که آشکار کند آنرا اگر نه بود که بستیم بر دلش تا باشد از گروندگان

وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ ۖ قُصِّيه ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت بخواهرش از پی او برو پس دیدش از دور و ایشان نمیدانستند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ ۖ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ

و حرام گردانیدیم بر او شیر دهندگانرا از پیش پس گفت خواهرش آیا دلالت کنم شما را بر اهل بیتی که می پرورند او را برای شما و ایشان او را خیرخواهند

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس باز گردانیدیم او را بمادرش تا روشن شود چشمش و اندوه نخورد و تا بداند که وعده خداوند درستست و لیکن اکثرشان نمیدانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۚ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۚ فَاسْتَغْنَتْهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۚ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۚ فَوَكَّزَهُ ۖ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ ۖ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ ۖ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأُمِّسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ ۖ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمُوسَىٰ أَرِيدُ أَنْ تُقَاتِلَنِي ۚ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأُمِّسِ ۖ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ ۚ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون رسید بکمال قوتش و اعتدال یافت دادیم او را حکمت و دانش و همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را

و داخل شد در شهر بهنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در آن دو مرد که کارزار میکردند این از شیعه او و این از دشمنش پس بیاری طلبید او را آنکه بود از شیعه‌اش بر علیه آنکه بود از دشمنش پس مشت زد او را موسی پس کشت او را گفت این از کار شیطان بود بدرستی که او دشمنی است گمراه کننده آشکارا

گفت پروردگارا من ستم کردم بر خودم پس بیامرز مرا پس آمرزید او را بدرستی که اوست آمرزنده مهربان

گفت پروردگارا بآنچه انعام کردی بر من پس هرگز نشوم پشتیبان گنه کاران

پس گشت در آن شهر ترسان مترصد بود پس ناگاه آنکه بیاری طلبیده بود او را دیروز بفریاد خواست او را گفت او را موسی بدرستی که تو هر آینه گمراهی آشکار

پس چون خواست که حمله کند بانکه او دشمن بود باندو گفت ای موسی آیا میخواهی بکشی مرا همچنانکه کشتی کسی را دیروز نمی‌خواهی جز اینکه باشی ستمکار در زمین و نمی‌خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

و آمد مردی از انتهای آن شهر که می‌شتافت گفت ای موسی بدرستی که جماعت مشورت می‌کنند در باب تو تا بکشندت پس بیرون رو بدرستی که من ترا از خیرخواهانم

پس بیرون رفت از آن ترسان که مترصد میبود گفت پروردگارا نجاتم ده از گروه ستمکاران

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

۲۳

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأُبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

۲۴

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ
مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

۲۵

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۶

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ
أَلْقَوَى الْأَمِينُ

۲۷

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَاجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۲۸

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

و چون متوجه شد بسوی مدین گفت امید است که
پروردگارم راه نماید مرا براه راست

و چون وارد شد باب مدین یافت بر آن گروهی را از مردم
که آب میدادند مواشی خود را و یافت در کنار ایشان دو زن
را که منع میکردند مواشی خود را از آب گفت چیست کار
شما گفتند آب نمیدهیم تا باز گردند شبانان و پدر ما
پیرست بزرگ

پس آب داد برای آنها سپس برگشت بسوی سایه پس گفت
پروردگارا بدرستی که من بآنچه فرو فرستادی بر من از خیر
محتاجم

پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت با شرم پس
گفت بدرستی که پدرم میخواند ترا تا پاداش دهد ترا مزد
آنچه آب دادی برای ما پس چون آمدش و نقل کرد بر او
داستانها را گفت مترس نجات یافتی از گروه ستمکاران

گفت یکی از آن دو ای پدر اجیر گیر او را بدرستی که بهتر
کسی است که اجیر میگیری توانا و درستکار است

گفت که من میخواهم تزویج کنم بتو یکی از ایندو دخترم را
بر آنکه اجیر شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کردی ده
سال را پس از نزد تست و نمی خواهم که سخت گیرم بر تو
بزودی میبینی مرا بخواست خدا از شایستگان

گفت اینست میانه من و میانه تو هر کدام از آن دو مدت را
بسر بردم نباشد تعدی بر من و خداوند بر آنچه میگوئیم
وکیل است

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الْطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
عَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنِكَ بُرْهَنَانِ مِنَ
رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعُكُمَا الْغَالِبُونَ

پس چون بسر برد موسی مدت را و روان شد با اهلش دید
از جانب طور آتشی گفت اهلش را درنگ ننمائید بدرستی که
من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما از آن خبری یا پاره از
آتش باشد که شما گرم شوید

پس چون آمد به آن ندا شد از کنار آن وادی جانب راستش
در آن بقعه برکت داده شده از آن درخت ای موسی
بدرستی که منم خدا پروردگار جهانیان

و اینکه بیفکن عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت
میکرد گویا بود ماری باریک برگشت به پشت و تعقیب نکرد
ای موسی بیا و مترس بدرستی که تو از ایمنانی

در آر دستت را در گریبانست که بیرون آید سفید نورانی
بدون بدی و فراهم آر بخودت بال خود را از ترس پس
ایندو دلیلند از پروردگارت بسوی فرعون و جماعتش
بدرستی که ایشان بودند گروهی تبهکار

گفت پروردگارا من کشتم از ایشان کسی را پس میترسم
که بکشند مرا

و برادرم هارون که او فصیحتر است از من بزبان پس
بفرست او را با من مددکار که تصدیق کند مرا بدرستی که
من میترسم که تکذیب کنند مرا

گفت بزودی قوی گردانیم بازوی ترا ببرادرت و قرار دهیم
برای شما تسلطی پس نمیرسند بشما بسبب آیتهای ما شما و
هر که پیروی شما کند غالبید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

۳۷

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

۳۹

وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

۴۲

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

۴۳
۳۳۸۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس چون آمد ایشان را موسی بآیت‌های بطور روشن گفتند نیست این مگر سحری بافته شده و نشنیدیم ما اینرا در پدران پیشین خودمان

و گفت موسی پروردگار من دانتر است بکسیکه آمد بهدایت از نزدش و کسی که باشد او را عاقبت آنسرای بدرستی که رستگار نشوند ستمکاران

و گفت فرعون ای جماعت نمیدانم برای شما هیچ الهی غیر خودم پس بر افروز برای من ای هامان بر گل پس بساز برایم کوشکی باشد که من اطلاع یابم بر اله موسی و بدرستی که من می‌پندارمش از دروغگویان

و بزرگی کرد او و لشکرهايش در زمین بناحق و پنداشتند که ایشان بسوی ما بر نمیگردند

پس گرفتیم او را و لشکریانش را و انداختیمشان در دریا پس بنگر چگونه باشد انجام کار ستمکاران

و گردانیدیمشان پیشوایانی که میخوانند بسوی آتش و روز قیامت یاری نمی‌شوند

و پیامدشان در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشان از رسوایانند

و بحقیقت دادیم موسی را کتاب از بعد آنکه نابود کردیم قرنهای پیشین را که وسیله بینشند برای مردم و هدایت و رحمت است باشد که ایشان پند گیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و نبودى در جانب غربى هنگامى كه صادر كرديم به موسى
امر را و نبودى تو از شاهدان در آنجا

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ

و ليكن ما آفريديم قرونها را پس دراز شد بر ايشان عمر و
نبودى مقيم در ميان اهل مدين كه بخوانى بر ايشان
آيت‌هاى ما را و ليكن ما بوديم فرستندگان

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِئَنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و نبودى بجانب طور آنگاه كه ندا كرديم و ليكن رحمتى است
از پروردگارت تا بيم دهى گروهى را كه نيامده ايشان را
هيچ بيم دهنده پيش از تو باشد كه ايشان پند گيرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و اگر نبود آنكه ميرسيد ايشان را مصيبتى بسبب آنچه
پيش فرستاد دستهاشان پس مى‌گفتند پروردگارا چرا
نفرستادى بسوى ما رسولى كه پيروي كنيم از آيتهايت و
بوده باشيم از گروندگان

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

و چون آمد ايشان را حق از نزد ما گفتند چرا داده نشد
مانند آنچه داده شد بموسى آيا كافر نشدند بانچه داده شد
بموسى از پيش گفتند دو سحرند كه هم پشت شدند و
گفتند بدرستى كه ما بهمه كافرينم

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو پس بياوريد كتابى را از خدا كه آن هدايت كننده
تر باشد از آن دو كه پيروي كنم آنرا اگر هستيد راستگويان

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

پس اگر اجابت نكردند ترا پس بدان كه پيروي ميكنند هوى
و هوس خود را و كيست گمراه تر از كسى كه پيروي كند
هواى خود را بدون هدايت از خدا بدرستى كه خدا هدايت
نمى‌كند گروه ستمكاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و بحقیقت پیوند دادیم برای ایشان گفتار را باشد که ایشان
پند گیرند

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ ۚ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

آنان که دادیمشان کتاب پیش از آن ایشان بان ایمان آوردند

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۖ إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ ۚ مُسْلِمِينَ

و چون خوانده شود بر ایشان گویند گرویدیم بان بدرستی
که آن حقست از پروردگاران بدرستی که ما بودیم پیش از
آن منقادان

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

آن گروه داده شوند مزدشان را دو مرتبه بسبب آنچه صبر
کردند و دفع می‌کنند بخوبی بدی را و از آنچه روزیشان
کرده‌ایم انفاق می‌کنند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون شنوند لغو را روی گردانند از آن و گویند ما راست
کردار ما و شما راست کردار خودتان سلام بر شما نمی‌جوئیم
(نخواهیم ما) نادانان را

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بدرستی که تو هدایت نمی‌کنی آنرا که دوست داری و لیکن
خدا هدایت میکند آنرا که خواهد و او داناتر است براه
یافتگان

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۖ أَوَلَمْ
نُمْكِن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده میشویم از
سرزمین خودمان آیا جای ندادیم ایشان را حرمی با امن که
برده میشود بسوی آن ثمرهای همه چیز بهر روزی از نزد ما
و لیکن اکثرشان نمی‌دانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ
لَمْ تُمْسِكْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

و بسا هلاک گردانیدیم از قریه‌ها که بکفران گرائید
معیشت آنها پس اینست مسکنهایشان که مسکون نشد از
بعد ایشان مگر اندکی و هستیم ما وارثان

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَالِمُونَ

و نباشد پروردگارت که هلاک کند قریه‌ها را تا آنکه بر
انگیزد در مرکز آنها رسولی که بخواند بر ایشان آیت‌های ما
را و نیستیم هلاک کننده قریه‌ها مگر که اهل آنها باشند
ظالمان

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۱
رو ۳۴۰

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

۶۲

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۶۳

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

۶۴

وَقِيلَ أَدْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

۶۵

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

۶۶

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

۶۷

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

۶۸

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۹

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۰

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه داده شدید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیا است و پیرایه اش و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است آیا تعقل نمی کنید

آیا پس کسی که وعده دادیمش وعده خوب پس او یابنده آنست مانند کسیست که دادیم او را مایه تعیش زندگانی دنیا سپس او در روز قیامت از احضار شدگانست

و روزی که ندا کند ایشان را و گوید کجایند شریکان من که بودید گمان میبردید

گویند آنان که لازم آمد بر ایشان قول پروردگار ا اینانند که گمراه کردیم گمراهشان کردیم همانگونه که گمراه شدیم بیزاری جستیم بسویت نبودند که ما را بپرستند

و گفته شد که بخوانید شریکانتان را پس بخوانند ایشان را پس اجابتشان نکنند و بینند عذاب را اگر ایشان بودند که هدایت میشدند

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید چه جواب دادید فرستادگان را

پس کور شود برایشان خبرها در آنروز و ایشان سؤال نشوند

پس اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و بکند کار شایسته پس امید است که باشد از رستگاران

و پروردگار تو میافریند آنچه بخواهد و بر میگزیند نباشد ایشان را اختیار منزّه است خداوند و برتر است از آنچه شرک میاورند

و پروردگار تو میداند آنچه را نهان میدارد سینه هاشان و آنچه را آشکار میکنند

و او است خداوند نیست الهی جز او او راست ستایش در دنیا و آخرت و او راست حکم و بسوی او بر میگردید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

بگو خبر دهید اگر گرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را روشنائی آیا
پس نمی‌شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
أَوْ لَا تُبْصِرُونَ

۷۲

بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا
روز قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را شبی که
آرام گیرید در آن آیا پس نمی‌بینید

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۷۳

و از رحمتش گردانید برای شما شب و روز را تا بپایرامید در
آن و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۷۴

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید کجایند انبازان من
که بودید که گمان میبردید

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۷۵

و بر آوردیم از هر امتی شاهدهی را پس گفتیم بیاورید
دلیلتان را پس دانستند که حق خدا راست و گمشد از
ایشان آنچه بودند افتراء می‌بستند

إِنَّ قُرُونًا كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

۷۶
حزب
۱۵۸
را ۳۴۱

بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس تفوق جست بر
ایشان و دادیم باو از گنج‌ها بقدری که کلیدهایش گرانی
میکرد بگروهی صاحبان زور چون گفت او را قومش که شاد
مباش بدرستی که خدا دوست ندارد بسیار شادها را

وَأَتَّبَعْنَا فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

۷۷

و بجوی در آنچه داده است خدا سرای آخرت و فراموش
نکن بهره‌ات را از دنیا و احسان کن همچنانکه احسان کرده
خدا بر تو و نه جوی فساد را در زمین بدرستی که خدا
دوست ندارد فساد کنندگان را

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

۷۹

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

۸۰

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

۸۱

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

۸۲

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآنَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَآنَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۸۳

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

۸۴

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت جز این نیست که داده شده‌ام بر دانشی که نزد منست آیا ندانست که خدا بحقیقت هلاک کرد از پیش او از قرن‌ها آنکه او سخت تر بود از او از حیث زور و بیشتر بود از حیث جمعیت و پرسیده نشوند از گناهانشان گناهکاران

پس بیرون آمد بر قومش در آراستگی خود گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ایکاش بود برای ما مانند آنچه داده شده به قارون بدرستی که او هر آینه صاحب بهره عظیمست

و گفتند آنان که داده شده بودند علم وای بر شما ثواب خدا بهتر است برای کسی که ایمان آورد و بکند کار شایسته و داده نشوند آنرا مگر شکیبایان

پس فرو بردیم او و خانه اش را در زمین پس نبود او را هیچ گروهی که یاری کنند او را از غیر خداوند و نبود از نصرت یافتگان

و برگشتند آنان که آرزو میکردند مقام او را دیروز میگفتند وای گوئیا خدا میگشاید روزی را برای کسی که بخواهد از بندگان و تنگ بگیرد اگر نه آن بود که منت نهاد خدا بر ما هر آینه فرو برده بود ما را وای گوئیا که رستگار نمی‌شوند کافران

این سرای آخرتست قرار میدهیم آنرا برای کسانی که نمی‌خواهند تفوقی در زمین و نه فساد و انجام نیک پرهیزکاران راست

آنکه آورد خوبی را او راست بهتر از آن و آنکه آورد بدی را پس جزا داده نمی‌شوند آنانکه کردند کارهای بد جز آنچه هستند که می‌کنند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنزَلْتُ إِلَيْكَ وَادْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹. عنكبوت

العُنْكَبُوتُ: عنكبوت

مکی

۶۹ آیه

۹ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

بدرستی که آنکه واجب ساخت بر تو قرآن را هر آینه باز
گرداندت بجای بازگشت بگو پروردگارم داناتر است بآنکه
آید بهدایت و آنکه او در گمراهی آشکار است

و نبودی تو که امیدوار باشی که القاء شود بتو کتاب مگر
رحمتی از پروردگارت پس مباش البته پشتیبان کافران را

و باز نداشت از آیات خدا پس از آنکه فرستاده شد بسوی
تو و بخوان بسوی پروردگارت و مباش البته از شرک
آوردگان

و بخوان با خدا الهی دیگر را نیست الهی مگر او همه چیز
نابود شد نیست مگر ذات او او راست حکم و بسوی او باز
میگردید

آیا پنداشتند مردمان که وا گذاشته میشوند باینکه بگویند
ایمان آوردیم و ایشان امتحان نشوند

و بحقیقت امتحان کردیم آنان را که بودند پیش از ایشان
پس البته باید بداند خدا آنان را که راست گفتند و باید
بداند دروغگویان را

آیا پنداشتند آنان که می‌کنند بدیها را که سبقت گیرند از ما
بد است آنچه حکم میکنند

آنکه باشد که امید دارد ملاقات خدا را پس بدرستی که
وقت مقدر خدا هر آینه میاید و او شنوای دانا است

پس کسی که مجاهده کند پس جز این نیست که مجاهده
می‌کند برای خودش بدرستی که خدا هر آینه بی‌نیاز است از
جهانیان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِّن شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْثَقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه محو کنیم از ایشان گناهانشان را و هر آینه جزا دهیم ایشان را بهتر از آنچه بودند که میکردند

و وصیت کردیم انسان را بوالدینش به نیکی و اگر بجد تکلیف کنند ترا که شرک آوری بمن آنچه نیست ترا بان علمی پس اطاعت مکن ایشان را بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهم شما را بانچه بودید که میکردید

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر آینه داخل میکنیم ایشان را در شایستگان

و از مردمان کسی است که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار دید در راه خدا میگرداند بلای مردم را مانند عذاب خدا و اگر آید نصرتی از پروردگارت هر آینه میگویند بدرستی که ما بودیم با شما آیا و نیست خداوند داناتر بانچه در سینه‌های جهانیانست

و هر آینه میداند خدا آنان را که ایمان آوردند و هر آینه میداند منافقان را

و گفتند آنان که کافر شدند به آنان که گرویدند پیروی کنید راه ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نباشند ایشان بر دارندگان از گناهانشان هیچ چیز بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند

و هر آینه بر میدارند بارهای گناهانشان را و بارهائی با بارهای گناهانشان و هر آینه مسئولند روز قیامت از آنچه بودند افتراء می‌بستند

و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان هزار سال منهای پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان و ایشان بودند ستمکاران

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

پس رهانیدیم او را و اهل کشتی را و گردانیدیم آنرا آیتی
برای جهانیان

۱۶

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و ابراهیم چون گفت بقومش که بپرستید خدا را بترسید از
او آن بهتر است برای شما اگر باشید که بدانید

۱۷

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُوَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتان را و می بندید
دروغ بزرگ را بدرستی که آنان که میپرستید از غیر خدا
مالک نمی‌باشند برای شما روزی را پس بجوئید نزد خدا
روزی را و بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او باز
میگردید

۱۸

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و اگر تکذیب میکنید پس بتحقیق تکذیب کردند امت‌هایی
پیش از شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار

۱۹

أَو لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُوَ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندیدند که چگونه میافریند خدا خلق را سپس باز
میگرداندش بدرستی که آن بر خداوند آسانست

۲۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو بگروید در روی زمین پس بنگرید چگونه آفرید خلق را
سپس خداوند پدید میآورد پدیده بازپسین بدرستی که
خداوند بر هر چیزی توانا است

۲۱

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

عذاب میکند آنرا که خواهد و رحم میکند آنرا که خواهد و
بسوی او بر میگردید

۲۲

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و
نیست شما را از غیر خدا هیچ دوست و یآوری

۲۳

۳۴۴

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ
رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آنانکه کافر شدند بآیت‌های خدا و ملاقاتش آنها مأیوس
شدند از رحمت من و آن گروه ایشان را است عذاب دردناک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

پس نبود جواب قومش مگر که گفتند بکشیدش یا بسوزانیدش پس نجاتش داد خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتها است گروهی را که ایمان آورند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ
تَّصْرِيحٍ

و گفت جز این نیست که فرا گرفتید از غیر خدا بتهائی را بجهت دوستی میاتنان در زندگی دنیا سپس روز قیامت انکار کند بعضی از شما بعضی را و لعن کند بعضی از شما بعضی را و جایگاهتان آتشست و نباشد شما را هیچ یاری کننده

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پس ایمان آورد باو لوط و گفت بدرستی که من مهاجرت میکنم بسوی پروردگار بدرستی که او غالب و درستکدار است

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و بخشیدیم باو اسحق و یعقوب را و قرار دادیم در فرزندان او پیغمبری و کتاب را و دادیم باو مزدش را در دنیا و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را چون گفت قومش را بدرستی که شما هر آینه میائید کار زشت را که پیشی نگرفته بر شما بان هیچ احدی از جهانیان

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما هر آینه میائید مردان را و قطع میکنید راه را و میارید در انجمنستان ناپسند را پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیاور ما را عذاب خدا اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت پروردگارا یاری کن مرا بر گروه تبهکاران

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و چون آمدند فرستادگان ابراهیم را با بشارت گفتند
بدرستی که ما هلاک کننده ایم اهل این قریه را بدرستی که
اهل آن هستند ستمکاران

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

گفت بدرستی که در آن لوط است گفتند ما داناییم بآنکه
در آنست هر آینه نجات دهیم او و اهلش را مگر زنش که
باشد از بازماندگان

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ۖ وَقَاصَ بِهِمْ ذُرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و چونکه آمدند فرستادگان ما بر لوط محزون شد بایشان و
تنگ شد بایشان در طاقت و گفتند مترس و غم مخور
بدرستی که ما میرهانیم تو و اهلت را مگر زنت که باشد از
بازماندگان

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

بدرستی که ما فرو میفرستیم بر اهل این قریه عذابی از
آسمان بسبب آنچه هستند تباهکاری میکنند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و بتحقیق وا گذاشتیم از آن علامتی آشکار گروهی را که در
مییابند بعقل

وَالِإِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و بسوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم
پرسید خدا را و امیدوار باشید بروز بازپسین و تبهکاری
نکنید در زمین فساد کنندگان

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

پس تکذیبش کردند و گرفتشان زلزله یا صیحه پس
گردیدند در خانه شان بر جای ماندگان

وَعَادًا وَثُمُودًا ۚ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

و عاد و ثمود را نیز و بحقیقت ظاهر شد بر شما از
مسکنهاشان و آراست برایشان شیطان کردارشانرا پس باز
داشت ایشان را از راه و بودند بینندگان

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَلُمَّنَّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و قارون و فرعون و هامان را و بتحقیق آمد ایشان را موسی
با معجزه‌ها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی
گیرندگان

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

پس همه را گرفتیم بگناهشان پس بعضی از ایشان را
فرستادیم تندباد و بعضی‌شان را گرفت صدای جبرئیل و
بعضی از ایشان را فرو بردیم بزمین و بعضی‌شان را غرق
کردیم و نبود خدا که ستم کند ایشان را و لیکن بودند که
بر خودشان ستم میکردند

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

مثل آنانکه فرا گرفتند از غیر خدا دوستان چون مثل
عنکبوتیست که گرفت برای خود خانه را و بدرستی که
سست ترین خانه‌ها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشند
که بدانند

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۚ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

بدرستی که خدا میداند آنچه را می‌خوانند از غیر او هر
چیزی و اوست غالب درست‌کردار

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

و این مثلها را می‌زنیم آنها را برای مردم و در نمی‌یابند آنها
را مگر دانایان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی بدرستی که در آن هر
آینه آیتی است گروندگانرا

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

بخوان آنچه را که وحی شده بتو از کتاب و بپادار نماز را
بدرستی که نماز باز میدارد از کارهای زشت و ناپسند و هر
آینه ذکر خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و مجادله نکنید با اهل کتاب مگر بنحوی که آن بهتر است
مگر آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید گرویدیم بانچه
فرو فرستاده شد بما و فرو فرستاده شد بشما و اله ما و اله
شما یکی است و ما او را منقادانیم

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه
دادیمشان کتاب را ایمان آورند بان و از اینها هم کس
هست که ایمان آورد بان و انکار نکند آیت‌های ما را مگر
کافران

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبِطِلُونَ

و نبودی که بخوانی پیش از این هیچ کتابی و نوشته‌ای آنرا
بدست خودت آنگاه شک میکردند باطل کیشان

بَلْ هُوَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

بلکه آن آیت‌هایست روشن در سینه‌های آنان که داده
شده‌اند علم و انکار نکند آیت‌های ما را مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و گفتند چرا فرستاده نشد بر او آیت‌ها از پروردگارش بگو
جز این نیست که آن آیت‌ها نزد خدا است و جز این نیست
که من بیم کننده‌ام آشکار

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا بس نبود ایشان را که ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را که
خوانده میشود بر ایشان بدرستی که در آن هر آینه رحمت
و پندیست برای گروهی که می‌گروند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

بگو کافی است خدا میان من و میان شما از حیث گواه
میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنان که گرویدند
بباطل و کافر شدند بخدا آن‌گروه ایشانند زیانکاران

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥٓ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِۥٓ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و اگر نبود مدتی معین
هر آینه میامد ایشان را عذاب و هر آینه آیدشان ناگهان و
ایشان ندانند

بشتاب میخواهند از تو عذاب را و بدرستی که دوزخ هر
آینه احاطه کند کافران را

روزی که فرا گیرد ایشان را عذاب از بالاشان و از زیر
پاهاشان و گوید بچشید آنچه را که بودید میکردید

ای بندگانم که ایمان آوردید بدرستی که زمین من فراخ
است پس مرا بپرستید

هر نفسی چشنده موتست سپس بسوی ما بر میگردید

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه جای
میدهم ایشان را از بهشت غرفه‌هایی که می‌رود از زیر آنها
نهرهایی جاودانیان در آن خوبست پاداش عمل کنندگان

آنان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند

و بسا از جنبنده که بر ندارد روزی خود را خدا روزی میدهد
آنها و شما را و او شنوای داناست

و اگر بپرسی از ایشان که کیست که آفرید آسمانها و زمین
را و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر آینه گویند خدا پس بکجا
رانده میشوند

خدا میگستراند روزی را برای هر که خواهد از بندگان‌ش و
تنگ میگیرد برایش بدرستی که خدا به همه چیز داناست

و اگر بپرسی از ایشان که کیست که فرو فرستد از آسمان
آبی را و زنده گرداند بان زمین را از بعد از موت‌ش هر آینه
گویند خدا بگو ستایش خدا راست بلکه اکثرشان در
نمیابند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَآهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَتَخَفُّ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُۥٓ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۱
حزب
۱۶۲
۳۴۹ر

۲

۳

۴

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

غُلِبَتِ الرُّومُ

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و نیست این زندگانی دنیا مگر هزل و بازی و بدرستی که
سرای بازپسین هر آینه آنست زندگانی اگر باشند که
بدانند

پس هر گاه سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را اخلاص
ورزندگان بر او دین را پس چون نجاتشان دهد بسوی دشت
آنگاه ایشان شرک آورند

تا کفران نمایند آنچه دادیمشان و تا کامیاب شوند پس
بزودی میدانند

آیا ندیدند که ما گردانیدیم حرمی را امن و ربوده میشوند
مردم از پیرامونشان آیا پس بباطل میگردند و بنعمت خدا
کفران میورزند

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را یا تکذیب
کرد حق را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت
برای کافران

و آنان که مجاهده کردند در راه ما هر آینه هدایتشان کنیم
براهای خودمان و بدرستی که خدا با نیکوکارانست

۶۰ آیه

۷ صفحه

مکی

الرُّوم: روم

۳۰. روم

الم

مغلوب شد روم

در نزدیکترین زمین و ایشان بعد از مغلوب شدنشان بزودی
غالب شوند

در اندک سالی خدا راست امر از پیش و از پس و چنین
روزی شاد گردند گروندگان

بیاری خدا یاری میکند آنرا که خواهد و اوست غالب مهربان

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۷

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

۸

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ

۹

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۱۰

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَ إِن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

۱۱
روم
۳۵۰

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۱۲

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

۱۳

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

۱۴

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدِ يَتَفَرَّقُونَ

۱۵

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

وعدۀ خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده اش را و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

می‌دانند ظاهری را از زندگانی دنیا و ایشان از آخرت خود غافلاند

آیا فکر نمی‌کنند در خودشان که نیافریده خدا آسمانها و زمین را و آنچه را که میان آن دو است مگر بحق و مدتی نامبرده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بملاقات پروردگارشان هر آینه کافرنند

آیا نمی‌گردند در زمین تا بنگرند که چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان در توانائی و بشکافتند زمین را و آبادش کردند بیشتر از آنچه اینان آباد کردند آنرا و آمد ایشان را رسولانشان بمعجزات پس نبود خدا که ستم کند ایشان را بلکه بودند بخودشان ستم میکردند

سپس باشد عاقبت آنانکه انجام دادند کارهای بد را بدی چون که تکذیب کردند آیت‌های خدا را و بودند بانها استهزاء کننده

خداوند پدید آورد خلق را سپس باز میگرداند او را سپس بسوی او بر میگرددید

و روزی که بر پا شود قیامت نومید شوند گناهکاران

و نباشد ایشان را از شریکانشان شفیعان و باشند بشریکانشان انکار ورزندگان

و روزی که بر پا شود قیامت در چنین روزی از هم جدا شوند

پس اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان در بستانی مسرور می‌شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُمَسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ
الْسِّنَتِكُمْ وَالْوَنُكُمَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَلَمِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۳۵۱۲

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما و ملاقات آخرت را پس آنها در عذاب حاضر شدگانند

پس تسبیح خدا را هنگامی که شام میکنید و هنگامی که صبح میکنید

و او راست ستایش در آسمانها و زمین و شامگاه و هنگامی که ظهر میکنید

بیرون آورد زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را پس از مرگش و همچنین بیرون آورده میشود

و از آیتهای اوست که آفریده شما را از خاک پس آنگاه شما انسانید که پراکنده میشوید

و از آیتهای اوست که آفریده برای شما از خودتان همسرانی تا آرام گیرید با آنها و قرار داد میان شما دوستی و رحمت بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که فکر میکنند

و از آیتهای اوست آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانها و رنگهای شما بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای دانایان

و از آیتهای اوست خواب شما در شب و روز و جستن شما از فضلش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که می‌شنوند

و از آیتهای اوست که مینماید شما را برق را از راه بیم و امید و فرو میفرستد از آسمان آب را پس زنده گرداند بان زمین را بعد از مرگش بدرستی که در آن هر آینه آیتهایست گروهی را که بعقل در یابند

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٍ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُذِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از آیت‌های اوست که بر پای باشد آسمان و زمین بامرش پس چون خواند شما را خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون میایید

و او راست آنکه در آسمانها و زمین است همه او را فرمانبرانند

و اوست آنکه پدید آورد خلق را سپس باز میگرداندش و آن آسانتر است بر او و او راست وصف برتر در آسمانها و زمین و اوست غالب درست‌کردار

زد برای شما مثلی از خودتان آیا شما راست از آنچه مالک شد یمین‌هاتان از شریکان در آنچه روزیتان دادیم پس شما در آن یکسانید می‌ترسید از ایشان چون ترسیدنتان از خودتان همچنین تفصیل می‌دهیم آیات را برای گروهی که بعقل دریابند

بلکه پیروی کردند آنان که ظلم کردند خواهش‌هاشانرا بدون دانشی پس که هدایت میکند آنرا که اضلال کرده خدا و نیست ایشان را هیچ یاری کننده

پس راست گردان رویت را بدین حق‌گرای آفرینش خدا را که آفرید مردم را بر آن نیست تغییری آفرینش خدا را اینست دین استوار و لیکن بیشتر مردم نمیدانند

بازگشت کنندگان بسوی او و بهره‌زیدش و بر پای دارید نماز را و نباشید از شرک آورندگان

از آنان که پاره پاره کردند دینشان را و شدند گروه گروه هر گروهی بانچه نزد ایشانست شادمانند

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِۦ يُشْرِكُونَ

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ^طوَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَايِتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ^طوَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لِّيَرْبُوهُ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوهُ عِنْدَ
اللَّهِ ^طوَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ^طهَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِّن
شَيْءٍ ^عسُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و چون مس کند مردم را ضرری بخوانند پروردگارشان را
بازگشت کنندگان بسوی او پس چون چشاییدشان از خود
رحمتی آنگاه پاره‌ای از ایشان به پروردگارشان شرک
می‌آورند

تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس کام رانید که بزودی
میدانید

یا فرو فرستادیم برایشان حجتی پس او سخن کند بآنچه
هستند که بآن شرک می‌آورند

و چون چشانیم مردم را رحمتی شاد شوند بآن و اگر برسد
ایشان را بدی بآنچه پیش فرستاد دستهایشان آنگاه ایشان
نومید می‌شوند

آیا ندیدند که خدا گسترش میدهد روزی را برای آنکه
میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در این هر آینه
آیتهاست گروهی را که بگروند

پس بده صاحب قرابت را حقش و درمانده و ابن سبیل را
آن بهتر است برای آنان که می‌خواهند خوشنودی خدا را و
آنگروه ایشانند رستگاران

و آنچه می‌دهید از زیادتى تا بیفزاید در اموال مردم پس
نیفزاید نزد خدا و آنچه می‌دهید از زکوة که میخواهید
خوشنودی خدا را پس آنگروه ایشانند افزون کنندگان

خدا آنست که آفرید شما را پس روزیتان داد پس میمیراند
شما را سپس زنده میکند شما را آیا از شریکان شما کسی
هست که بکند از آن هیچ چیز منزّه و برتر است او از آنچه
شرک میاورند

ظاهر شد تباهی در خشکی و دریا بسبب آنچه کسب کردند
دستهای مردم تا بچشاندشان برخی از آنچه کردند باشد که
ایشان برگردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ
مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ یَصَّدَّعُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ
یَمْهَدُونَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۚ أَنْ يُرْسِلَ الرِّیَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِّنْ
رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْوًا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّیَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ إِذَا هُمْ
یَسْتَبْشِرُونَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ ۖ لُمُبْلِسِينَ

فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو سیر کنید در زمین و ببینید که چگونه بود انجام کار آنها
که بودند از پیش بودند اکثر ایشان شرک آورندگان

پس راست دار رویت را بدین استوار پیش از آنکه بیاید
روزی که نیست برگشتی آنرا از خداوند در چنین روزی جدا
می‌شوند از هم

آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و آنکه کرد کار شایسته
پس برای خودشان آماده میکنند

تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته از
فضلش بدرستی که او دوست ندارد کافران را

و از آیت‌های اوست که می‌فرستد باده‌ها را مژده دهندگان و تا
بچشاند شما را از رحمت خویش و تا جاری شود کشتی بامر
او و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکرگزار شوید

و بحقیقت فرستادیم پیش از تو رسولانی بسوی قومشان
پس آمدند ایشان را بمعجزات پس انتقام کشیدیم از آنان
که گناه کردند و باشد ثابت بر ما یاری کردن گروندگان

خدا آنست که فرستد باده‌ها را پس بر میانگیزد ابر را پس
پهنش میکند در آسمان هر گونه که خواهد و میگرداندش
پاره پاره پس می‌بینی باران را که بیرون آید از رخنه هایش
پس چون برساند بان آنرا که خواهد از بندگان‌ش آنگاه
ایشان شادی میکنند

و اگر چه بودند پیش از آنکه فرستاده شود بر ایشان از
پیش آن هر آینه نومیدان

پس بنگر بسوی آثار رحمت خدا که چگونه زنده گرداند
زمین را پس از مردنش بدرستی که آن است که زنده
گرداند مردگان را و او بر هر چیزی تواناست

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الْأَدْعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

و اگر فرستیم بادی را پس به بینندش زرد هر آینه گردند
از بعد آن کفران میورزند

پس بدرستی که تو نشنوانی مردگان را و نشنوانی کران را
خواندن چون برگردند پشت کنندگان

و نیستی تو که راه نمائی کوران را از گمراهیشان
نمی‌شنوانی مگر آنرا که بگردد بآیت‌های ما پس ایشان
گردن نهندگاند

خدا آنست که آفرید شما را از ناتوانی پس گردانید از پس
ناتوانی توانائی پس گردانید از پس توانائی ناتوانی و پیری
میافریند آنچه را که میخواهد و اوست دانای توانا

و روزی که بر پا شود قیامت سوگند میخورند گناهکاران که
درنگ نکردند جز یک ساعت همچنین بودند که برگردانیده
میشدند

و گفتند آنان که داده شدند دانش و ایمان بتحقیق درنگ
کردید در کتاب خدا تا روز رستاخیز پس اینست روز
رستاخیز و لیکن شما بودید که نمی دانستید

پس در چنین روزی سود ندهد آنان را که ظلم کردند عذر
خواهیشان و نه ایشان خوانده شوند توبه پذیرفته

و بتحقیق زدیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی و اگر
آوری ایشان را آیتی هر آینه گویند آنان که کافر شدند
نیستید شما مگر باطل کیشان

همچنین مهر می‌نهد خدا بر دلهای آنان که نمی‌دانند

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقت و سبک
نشمرندت آنان که یقین ندارند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۵

الم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

۲

اینست آیتهای آن کتاب محکم

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

۳

هدایت و رحمت برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

۴

آنان که بپا دارند نماز را و میدهند زکاه را و ایشان باختر
ایشانند که یقین دارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها ایشانند رستگاران

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۶

و از مردمان کس است که میخرد هزل کلام را تا گمراه
سازد از راه خدا بدون علمی و بگیرد آنرا استهزاء آنگروه
ایشان راست عذاب خوار کننده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۷

چون خوانده شود بر او آیتهای ما روی گرداند تکبرکنان
گویا که نشنید آنرا گویا که در گوشهایش گرانیست پس
مژده ده او را بعذابی پر درد

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

۸

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته آنان
را است بهشتهای پر نعمت

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹

جاودانیان در آن وعده خدا براستی و اوست غالب
درستکردار

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوْسًى أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

۱۰

آفرید آسمانها را بدون ستونی که ببینیدش و افکند در
زمین کوههای ثابت مبدا که بگرداند شما را و پراکنده
ساخت در آن از هر جنبنده و فرو فرستادیم از آسمان آبرا
پس رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو

هَٰذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأُرْوِي مَادًّا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۱

اینست آفرینش خدا پس بنمائید مرا که چه چیز آفریدند
آنان که از غیر او بلکه ستمکاران در گمراهیند آشکار

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۱۳

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

۱۴

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

۱۵

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ ۖ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُكُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۶

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

۱۷

يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

۱۸

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

۱۹

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

و بتحقیق دادیم لقمان را حکمت که شکر کن خدا را و هر که
شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خود و هر
که کفران ورزد پس بدرستی که خدا بی‌نیاز ستوده است

و آنگاه که گفت لقمان بفرزندش و او پند میداد او را ای
پسرک من شرک میار بخدا بدرستی که شرک هر آینه
ظلمیست بزرگ

و وصیت کردیم انسان را در باره والدینش حمل کرده او را
مادرش با سستی بر بالای سستی و باز کردن او از شیر در
دو سال که شکر کن مرا و والدینت را بسوی منست
بازگشت

و اگر وا دارندت بر اینکه شرک آوری بمن آنچه نیست ترا
بان دانشی پس اطاعتشان مکن و همراهیشان کن در دنیا
بخوبی و پیروی کن راه آنها که بازگشت بسوی من پس
بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه
بودید که می‌کردید

ای پسرک من بدرستی که آن اگر باشد مقدار دانه از خردل
پس باشد در گران سنگی یا در آسمانها یا در زمین می‌آورد
آنها خدا بدرستی که خدا باریک بین آگاه است

ای پسرک من بپادار نماز را و امر کن بمعروف و نهی کن از
منکر و صبر کن بر آنچه رسید ترا بدرستی که آن از
مفروضات کارهاست

و مگردان بتکبر رویت را برای مردمان و راه مرو در زمین از
روی افتخار بدرستی که خدا دوست ندارد هر متکبر
خرامنده نازنده را

و میانه گزین در رفتارت و باز دار از آوازت بدرستی که
ناخوشترین آوازاها هر آینه آواز خراست

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ
مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ
السَّعِيرِ

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَوْ أَتَمَّا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن
بَعْدِهِ ۖ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

مَّا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آیا نمی‌بینید که خدا مسخر کرده برای شما آنچه در آسمانها
و آنچه در زمین است و فراوان گردانیده بر شما نعمت
هایش را ظاهری و باطنی و از مردمان کس هست که مجادله
میکند در باره خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی
روشن کننده

و چون گفته شود ایشان را که پیروی کنید از آنچه فرو
فرستاده خدا گویند بلکه پیروی میکنیم از آنچه یافتیم بر
آن پدرانمان را آیا و اگر چه بوده باشد شیطان که
بخواندشان بسوی عذاب سوزان

و کسی که باخلاص آورد رویش را بسوی خدا در حالی که او
نیکوکار باشد پس بحقیقت چنگ زده بدستگیره محکم و
بسوی خداست انجام کارها

و کسی که کفر ورزید پس نباید غمگینت سازد کفر او بسوی
ما است بازگشتشان پس خبر دهیم ایشان را بآنچه کردند
بدرستی که خدا داناست به سرایر سینه‌ها

کامیابشان گردانیم اندک پس بجبر میبریمشان بسوی عذاب
سخت

و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که که آفریده آسمانها و
زمین را هر آینه گویند خدا بگو ستایش خدای را بلکه
اکثرشان نمیدانند

خدای راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستی که خدا
اوست بی‌نیاز ستوده

و اگر آنکه باشد آنچه در زمین است از درخت قلمها و دریا
را مدد دهد آنرا از بعد آن هفت دریا باخر نمیرسد سخنان
خدا بدرستی که خدا غالب درستکردار است

نیست آفرینش شما و نه بر انگیختن شما مگر چون نفس
واحد بدرستی که خدا شنوای بیناست

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا نه بینی که خدا داخل گرداند شب را در روز و داخل
گرداند روز را در شب و مسخر گردانیده آفتاب و ماه را هر
یک میرود تا مدتی معین و بدرستی که خدا بانچه میکنید
آگاه است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

آن باینست که خدا اوست حق و اینکه آنچه میخوانند از غیر
او باطلست و بدرستی که خدا اوست برتر و بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ ءَايَاتِهِۦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا نبینی که کشتی‌ها میروند در دریا بنعمت خدا تا بنماید
شما را از آیتهایش بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای هر صبر کننده شکرگزار

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

و چون فرا گیرد ایشان را موجی چون توده‌های ابر میخوانند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را پس آنگاه که
نجاتشان دهد بسوی خشکی پس برخی از ایشان بر طریق
حقند و انکار نکند آیت‌های ما را مگر هر پیمان شکنی
ناسپاس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم بترسید از پروردگارتان و بترسید از روزی که
کفایت نکند پدری از فرزندش و نه فرزندی که او کفایت
کند از پدرش چیزی را بدرستی که وعده خدا حقست پس
مغرور نکند شما را زندگانی دنیا و نیز فریبتان ندهد بخدا
آن فریب دهنده

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بدرستی که خدا نزد اوست علم قیامت و فرو میفرستد
بارانرا و میداند آنچه را که در رحمهاست و نمیداند هیچ
کس که چه چیز بدست آورد فردا و نمیداند هیچ کس که
بکدام سرزمین میمیرد بدرستی که خدا دانا و آگاهست

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	الم
۳۵۸ر	الم	
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	فرو فرستادن آن کتاب شک نیست در آن که از پروردگار جهانیانست
۳	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	آیا میگویند بدروغ بست آنرا بلکه آن حقست از پروردگارت تا بیم دهی گروهی را که نیامده ایشان را هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان راه یابند
۴	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	خدا است که آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست شما را از غیر او هیچ یاور و شفاعت کننده‌ای آیا پس چرا پند نمی‌گیرید
۵	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ	بپردازد کار را از آسمان بسوی زمین سپس عروج کند بسوی او در روزی که باشد مقدار آن هزار سال از آنچه می‌شمارید
۶	ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	آن دانای غایب و حاضر است و غالبست و مهربان
۷	الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ	آنکه نیکو ساخت هر چیز را که آفرید آنرا و ابتداء کرد آفریدن انسان را از گل
۸	ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ	پس قرار داد نسلش را از چکیده از آب ناچیز خوار
۹	ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ	پس راست کرد آنرا و دمید در آن از روح خود و قرار داد برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید
۱۰	وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ	و گفتند آیا چون گم شویم در زمین آیا ما هر آینه هستیم در آفرینش تازه بلکه ایشان بملاقات پروردگارشان کافرانند
۱۱ حزب ۱۶۶	قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ	بگو میگیرد شما را فرشته مرگ که موکل شده به شما پس بسوی پروردگارتان باز میگردید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

۱۳

۱۴

۱۵
سجده
واجب

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

و اگر به بینی آنگاه که گناهکاران بزیر افکنند سرهاشان را
نزد پروردگارشان پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس برگردان
ما را تا کنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین کنندگانیم

و اگر میخواستیم هر آینه داده بودیم هر نفسی را هدایتش
و لیکن ثابت شد این سخن از من که هر آینه پر سازم البته
دوزخ را از جنیان و مردمان همه

پس بچشید بسبب آنکه فراموش کردید ملاقات امروزتان
را بدرستی که ما نیز فراموشتان کردیم و بچشید عذاب
دائمی را بسبب آنچه بودید که می‌کردید

جز این نیست که ایمان میاورد بآیت‌های ما آنان که چون پند
داده شوند بانها بروی درافتند سجده کنان و تسبیح کنند
بحمد پروردگارشان و ایشان سرکشی نکنند

برخیزد پهلواشان از خوابگاه‌ها میخوانند پروردگارشان را
از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیمشان انفاق میکنند

پس نمیداند نفسی آنچه پنهان کرده شده بر ایشان از
آسایش چشمها و روشنی به پاداش آنچه بودند می‌کردند

آیا پس آنکه باشد مؤمن چون کسیست که باشد فاسق
یکسان نیستند

اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان
راست بهشتهای جای اقامت ما حضری بانچه بودند که
میکردند

و اما آنانکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هر
گاه خواهند که بیرون آیند از آن برگردانده شوند بان و
گفته شود ایشان را که بچشید عذاب آتشی را که بودید
آنها تکذیب میکردید

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۲۲

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

۲۳
ره ۳۶

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۲۴

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

۲۵

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

۲۶

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ

۲۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

۲۸

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۲۹

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ

۳۵

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

و هر آینه میچشانیمشان از آن عذاب نزدیکتر غیر از عذاب
بزرگتر باشد که ایشان باز گردند

و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیت‌های پروردگارش
پس روی گردانید از آن بدرستی که ما از گناهکاران انتقام
گیرندگانیم

و بتحقیق دادیم موسی را توراۃ پس مباش در شک از
ملاقاتش و گردانیدیم آنرا هدایت برای بنی اسرائیل

و قرار دادیم از ایشان پیشوایانی که هدایت میکردند
بفرمان ما چون صبر کردند و بودند بآیت‌های ما یقین
میکردند

بدرستی که پروردگار تو اوست که حکم میکند میانشان روز
قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند

آیا هدایت نکرد ایشان را که چه بسیار هلاک کردیم از
پیش ایشان از قرن‌ها که میرفتند در مسکن‌هایشان بدرستی
که در آن هر آینه آیت‌هایست آیا پس نمی‌شنوند

آیا نمی‌بینند که ما میرانیم آب را بزمین بی‌گیاه پس بیرون
آریم بان زرع‌ی را که میخورند از آن چهارپایانشان و
خودشان آیا پس نمی‌بینند

و میگویند کی خواهد بود این فتح و عذاب اگر هستید
راستگویان

بگو روز فتح و قیامت سود ندهد آنان را که کافر شدند
ایمانشان و نه ایشان مهلت داده شوند

پس روی گردان از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان
منتظرانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۚ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیغمبر بپرهیز خدا را و اطاعت مکن از کافران و منافقان بدرستی که خدا باشد دانای درستکردار

و پیروی کن آنچه را که وحی شود بتو از پروردگارت بدرستی که خدا باشد بانچه می‌کنید آگاه

و توکل کن بر خدا و بس است خدا از حیث کار گزاری

قرار نداده خدا برای هیچ مردی دو دل در درونش و نگردانیده جفت‌های شما را که ظاهر میکنند از ایشان مادرانتان و نه گردانیده پسر خوانده هایتان را پسرانتان آن گفته‌های شما است بدهن هاتان و خدا میگوید راست و او هدایت میکند راه را

بخوانیدشان بپدرانشان که او محبوبتر است نزد خدا پس اگر ندانید پدرانشرا پس برادران شما را و برادران شما و لیکن آنچه تعمد کند دلهاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان

نبی اولی است بمؤمنان از خودشان و جفت‌هایش مادران ایشانند و صاحبان رحما بعضیشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا از مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بکنید به دوستانتان خوبی را باشد آن در آنکتاب نوشته شده

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا

۸

لَيَسْئَلَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

۹
۳۶۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

۱۰

إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

۱۱

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

۱۲

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

۱۳

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

۱۴

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِواْ الْفِتْنَةُ لَآتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُواْ فِيهَا إِلَّا يَسِيرًا

۱۵

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ ۚ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و هنگامی که گرفتیم از پیغمبران پیمانشان را و از تو و از
نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از
ایشان پیمانی سخت

تا بپرسد راستگویان را از راستیشان و آماده کرده از برای
کافران عذابی دردناک

ای آنکسانیکه گرویدید یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنگاه
که آمد شما لشگرها پس فرستادیم بر ایشان بادی و
لشگرهایی که نمودیدید آنها را و بود خدا بانچه می‌کردید
بینا

آنگاه که آمدند شما را از بالای شما و از پائین تر از شما و
آنگاه که حیران شد چشمها و رسید دلها به حنجره‌ها و گمان
میبردید بخدا گمانها

آنجا امتحان کرده شوند مؤمنان و لرزانیده شوند لرزشی
سخت

و آنگاه که گویند منافقان و آنها که در دلهایشان مرضی است
وعده نکرده ما خدا و رسولش مگر فریب

و هنگامی که گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست
جای اقامت کردن مر شما را پس باز گردید و دستور
میخواستند پاره از ایشان از پیغمبر می گفتند بدرستی که
خانه‌های ما برهنه است و نیستند آنها برهنه نمی خواستند
مگر گریز را

و اگر در آمده شده بود بر ایشان از اطراف مدینه پس
خواسته شده بودند فتنه هر آینه آورده بودندش و درنگ
نمی‌کردند بان مگر اندکی

و در حقیقت بودند که عهد کردند با خدا از پیش که
نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدَوُّرًا أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَنًا
وَتَسْلِيمًا

بگو هرگز سود ندهد شما را گریز اگر بگریزید از مردن یا
کشته شدن و آنگاه کام داده نشوید مگر اندکی

بگو کیست که نگاه دارد شما را از خدا اگر بخواهد بر شما
بدی را یا بخواهد بر شما رحمتی و نیابند برای خود از غیر
خدا دوستی و نه یآوری

بتحقیق میداند خدا باز دارندگان را از شما و گویندگان مر
برادرانشان را که بیایید بسوی ما و نمی آیند کارزار را مگر
اندکی

بخیلان بر شما پس چون آید بیم بینی ایشان را که مینگرند
بسوی تو میگردد چشمهایشان چون کسی که بیهوشی عارض
شود بر او از سكرات موت پس چون رود بیم سخن کنند
شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر آنها ایمان نیاوردند پس
ناچیز گردانید خدا کردار ایشان را و باشد آن بر خدا آسان

میبندارند آن گروههای دشمن را که نرفته‌اند و اگر آیند
آن گروههای دشمن دوست میدارند کاش آنها بادیه نشینان
در عربان صحرانشین باشند که بپرسند از خبرهای شما و
اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر اندکی

بتحقیق بود شما را در پیغمبر خدا اقتدائی خوب کسی را که
بود میخواست خدا را و روز بازپسین را و ذکر کرد خدا را
بسیار

و چون دیدند مؤمنان آن گروه دشمن را گفتند اینست آنچه
وعده داده ما را خدا و رسولش و راست گفته خدا و
رسولش و نیفزوده ایشان را جز ایمان و انقیاد

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَاعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

از مؤمنان مردانی هستند که راست گردانیدند آنچه را پیمان بستند با خدا بر آن پس از ایشان کس است که بسر آورد مدتتش را و از ایشان کس است که انتظار میکشد و تغییر ندادند تغییر دادنی

تا پاداش دهد خدا راستگویان را براستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا توبه پذیرد از ایشان بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان

و برگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم خوردنشان که نرسیدند به خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و باشد خدا توانای غالب

و فرود آورد آنان را که پشتیبانشان شدند از اهل کتاب از حصارهاشان و انداخت در دلهاشان هراس پاره را می‌کشیدید و اسیر مینمودید پاره را

و به ارث داد شما را زمینشان و سراهاشان و مالاهاشان را و زمینی را که نورددیده بودید آنها را باشد خدا بر همه چیز توانا

ای پیغمبر بگو به همسرانت اگر هستید که میخواهید زندگانی دنیا و پیرایه آنها پس بیائید تا سرمایه دهم شما را و رها کنم شما را رها کردنی خوب

و اگر هستید که میخواهید خدا و رسولش را و سرای بازپسین را پس بدرستی که خدا آماده کرده برای نیکوکاران از شما مزدی بزرگ

ای زنان پیغمبر آنکه آورد از شما کار بدی یعنی گناه کبیره آشکاری را افزون میشود برای او عذاب دو چندان و باشد آن بر خدا آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

و آنکه طاعت ورزد از شما خدا و رسولش را و کند کار
شایسته می‌دهیم باو مزدش را دو بار و آماده کردیم برایش
روزی نیکو

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

۳۲

ای زنان پیغمبر نیستید شما چون یکی از زنان اگر
پرهیزکاری کنید پس نرمی نکنید بگفتار که طمع کند آنکه
در دلش مرض است و بگوئید گفتاری پسندیده

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

۳۳

و قرار گیرید در خانه‌هاتان و خودنمائی نکنید مانند
خودنمائی زمان جاهلیت پیشین و بر پا دارید نماز را و
بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و رسولش را جز این
نیست که می‌خواهد خدا تا ببرد از شما بدی را (از شما) اهل
بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

۳۴

و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از آیات خدا
و حکمت بدرستی که خدا باشد باریک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۳۵
۳۶۵ر

بدرستی که مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و
زنان مؤمن و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان راستگو
و زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان با
خضوع و زنان با خضوع و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه
دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان
نگاهدارنده فرجهای خود و زنان نگاهدارنده و مردان یاد
کننده خدا را بسیار و زنان یاد کننده آماده ساخته خدا
ایشان را آمرزش و مزدی بزرگ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ق وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^ط فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

۳۷

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ^ص سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

۳۸

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ^و وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^ق وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

۳۹

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ^و وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^ق وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

۴۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

۴۱
۳۶۶

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

۴۲

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

۴۳

و نمی‌باشد مرد مؤمن و نه زن مؤمن را چون حکم کرد خدا و پیغمبرش امری را اینکه بوده باشد ایشان را اختیاری از امرشان و هر که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بتحقیق گمراه شده گمراهی آشکار

و چون میگفتی آنرا که احسان کرد خدا بر او و احسان کردی تو بر او نگاهدار با خود همسرت را و بیرهیز از خدا و پنهان داشتی در نفس خود آنچه را که خدا ظاهرش کند و بیم داشتی از مردمان و خدا سزاوارتر است که بترسی از او پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو او را تا نبوده باشد بر مؤمنان باکی در همسران پسر خوانده هاشان چون گذارند از ایشان حاجت را و باشد فرمان خدا انجام یافته

و نباشد بر پیغمبر هیچ باکی در آنچه که مقرر داشته خدا برایش دستور خدا است در آنان که گذشتند پیش از این و باشد فرمان خدا فرمایشی فرموده شده

آنان که میرسانند رسالت‌های خدا را و میترسند از او و نمی ترسند از احدی جز خداوند و بس است خدا حساب گر

و نمی‌باشد محمد (ص) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیغمبر خدا و خاتم پیغمبرانست و باشد خدا به هر چیزی دانا

ای آنان که ایمان آوردید یاد کنید خدا را یاد کردنی بسیار

و تسبیح گوئید او را بامداد و شبانگاه

اوست که درود میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون کند شما را از تاریکی‌ها بسوی نور و مییابد بمؤمنان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

۴۵

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۴۶

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

۴۷

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

۴۸

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

۵۰

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

درودشان روزی که ملاقات کنند او را سلام است و آماده کرده ایشان را مزدی خوب

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده

و دعوت کننده بسوی خدا بدستورش و چراغی پر نور

و مژده بده مؤمنان را باینکه ایشان را است از خدا افزونی بزرگ

و اطاعت مکن کافران و منافقان را و واگذار اذیتشان را و توکل کن بر خدا و بس است خدا از حیث کار گذاری

ای آنان که ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان با ایمان را سپس طلاق دهید آنها را پیش از آنکه مس کنید ایشان را پس نیست شما را بر ایشان هیچ عده که بشمار آرید آنرا پس متاعشان دهید و رهاشان کنید رها کردنی نیکو

ای پیغمبر بدرستی که ما حلال گردانیدیم بر تو همسرانت را که دادی بایشان مهرهاشان را و آنچه را مالک شد یمینت از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو و دختران عمویت و دختران عمه‌هایت و دختران دائیت و دختران خاله‌هایت آنان که هجرت کردند با تو و زن با ایمان را اگر ببخشد نفس خود را به پیغمبر اگر بخواهد پیغمبر که نکاح کند او را این مخصوص تو است غیر از مؤمنین بتحقیق دانسته‌ایم آنچه را فرض گردانیدیم بر ایشان در همسرانشان و آنچه مالک شد یمینهاشان تا نبوده باشد بر تو تنگ و باشد خدا آمرزنده مهربان

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

باز پس میداری آنرا که خواهی از ایشان و جای میدهی
بسوی خود آنرا که خواهی و آنرا که خواستی از آنان که عزل
کردی پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآنکه آرام
گیرد چشمهایشان و غمگین نشوند و خوشنود گردند بآنچه
دادیشان همهشان و خدا میداند آنچه در دلهای شما است و
باشد خدا دانای بردبار

حلال نمیشود ترا زنان بعد از این و نه اینکه بدل کنی
ایشان را به همسرانی (دیگر) اگر چه خوش آمده باشد ترا
زیبایشان مگر آنکه مالک شد یمین تو و باشد خدا بر هر
چیزی نگهبان

ای آنان که ایمان آورده‌اید داخل نشوید بخانه‌های پیغمبر
مگر اینکه دستور داده شود شما را بسوی طعام بدون اینکه
انتظار کشید رسیدنش را و لیکن چون خوانده شوید پس
در آئید پس چون خوردید پس پراکنده شوید و نه انس
جوئید بحکایتی بدرستی که آن باشد که رنجور سازد پیغمبر
را پس شرم میکند از شما و خداوند شرم نمیکند از حق و
چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از ایشان از
پشت پرده آن پاکیزه‌تر است برای دلهای شما و دلهای
ایشان و نباشد شما را که برنجانید رسول خدا و نه آنکه
نکاح کنید همسرانش بعد از او هرگز بدرستی که آن باشد
نزد خدا بزرگ

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آنرا پس بدرستی
که خدا باشد بهر چیزی دانا

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيْ ءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَآءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَآءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخَذُوا وَقَتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

نیست گناهی بر ایشان در پدرانشان و نه پسرانشان و نه
برادرانشان و نه پسران برادرانشان و نه پسران
خواهرانشان و نه زنانشان و نه آنچه مالک باشد یمینهاشان
و بترسید از خدا بدرستی که خدا باشد بر همه چیز گواه

بدرستی که خدا و ملائکه او صلوات میفرستند بر پیغمبر ای
آن کسانی که ایمان آورده‌اید صلوات فرستید بر او و سلام
کنید سلام کردنی

بدرستی که آنان که اذیت میکنند خدا و رسولش را لعنت
کند ایشان را خدا در دنیا و آخرت و آماده ساخته ایشان را
عذابی خوار کننده

و آنان که می‌آزارند مردان مؤمن و زنان مؤمن را بدون آنچه
کسب کرده‌اند پس بتحقیق متحمل شده‌اند بهتان و گناهی
آشکار را

ای پیغمبر بگو بهمسرانت و دخترانت و زنان مؤمنین را که
فرو پوشند بر خود از چادرهاشان آن نزدیکتر است بآنکه
شناخته شوند (بصلاح و عفت) پس اذیت نشوند و باشد خدا
آمرزنده مهربان

هر آینه اگر باز نایستند منافقان و آنان که در دلهایشان
مرض است و شایعه سازان در مدینه هر آینه برگماریمت
بایشان پس مجاور نشوند با تو در آن مگر اندکی

لعنت شدگانند هر کجا یافت شوند گرفته شده و کشته
شوند کشتنی بلیغ

دستور خدا است در آنان که گذشتند از پیش و هرگز نیابی
دستور خدا را تغییری

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

يَوْمَ ثُقُلَتِ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

میپرسندت مردمان از قیامت بگو جز این نیست که علم آن نزد خداست و چه میدانی شاید که قیامت باشد نزدیک

بدرستی که خدا لعنت کرده کافران را و آماده کرده بر ایشان آتش سوزان

جاودانیان در آن همیشه نمی‌یابند صاحبی و نه یآوری

روزی که برگردد روهاشان در آتش میگویند ای کاش ما اطاعت میکردیم خدا را و اطاعت میکردیم پیغمبر را

و گویند پروردگارا بدرستی که ما اطاعت کردیم سرکرده‌ها و بزرگانمان را پس گمراه کردند ما را از راه

پروردگارا بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنتشان کن لعنتی بزرگ

ای آنکسانیکه گرویدید نباشید مانند آنان که رنجانیدند موسی را پس بری وانمودش خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا گرامی

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا و بگوئید گفتاری صواب

شایسته گرداند برای شما کردارتان را و میامزد برای شما گناهاتتان را و هر که اطاعت کند خدا و رسولش را پس بتحقیق کام یافت کامیابی بزرگ

بدرستی که ما عرضه کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوه‌ها پس اباء نمودند که بردارند آنرا و ترسیدند از آن و برداشت آنرا انسان بدرستی که او باشد ستمکار نادان

تا عذاب کند خدا مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه پذیرد خدا بر مردان با ایمان و زنان با ایمان و باشد خدا آمرزنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
۳۷۵

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزٍ أَلِيمٌ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

ستایش خدائی را که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در
زمین است و او راست ستایش در آخرت و اوست
درستکردار آگاه

میداند آنچه را داخل میشود در زمین و آنچه را خارج
میشود از آن و آنچه را فرود آید از آسمان و آنچه را عروج
کند در آن و او مهربان و آمرزنده است

و گویند آنانکه کافرنه نیاید ما را قیامت بگو آری قسم
بپروردگارم هر آینه آید شما را (قیامت قسم به) دانای نهان
آنکه مستور نمیشود از او بمقدار ذره در آسمانها و نه در
زمین و نیست خوردتر از آن و نه بزرگتر مگر باشد در کتابی
آشکار

تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته
آن گروه برای ایشانست آمرزش و روزی خوب

و آنان که شتافتند در آیت‌های ما عاجز پندارندگان آن گروه
ایشان راست عذاب از عقوبت دردناک

و می‌بینند آنان که داده شدند علم آن را که فرستاده شده
بسوی تو از پروردگارت آن حقست و هدایت میکند به راه
خدای غالب ستوده

و گفتند آنان که کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی
که خبر دهد شما را چون پاره کرده شدید بهر پاره کردنی
بدرستی که شما را هر آینه در آفرینش تازه

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

۹

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

۱۵
حزب
۱۷۲
۳۷۱

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ أُوبِیْ مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

۱۱

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَاقِذِرْ فِي السَّرْدِ وَعَامِلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۲

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

۱۳

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَحِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ اْعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

۱۴

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ
أَلَّارِضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

آیا بست بر خدا دروغی یا در او جنونی است بلکه آنان که
ایمان نیاورند باختر در عذاب و گمراهی دورند

آیا پس ننگریستند بسوی آنچه باشد میان دستهایشان و
آنچه باشد پشت سرشان از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو
بریم ایشان را بزمین یا فرو اندازیم بر ایشان پاره‌ها از
آسمان بدرستی که در آن هر آینه آیتی است بهر بنده
بازگشت کننده

و بتحقیق دادیم داود را از خود مزیتی ای کوه‌ها تسبیح
گوئید با او و ای مرغان شما هم و نرم گردانیدیم برای او
آهن را

که بساز زره‌های رسا و اندازه نگهدار در بافتن و بکنید کار
شایسته بدرستی که من بآنچه می‌کنید بینام

و بسلیمان باد را که بامدادش ماهی بود و شبانگاهش ماهی
و جاری کردیم برایش چشمه مس گداخته و از جن کسی که
کار میکرد در حضور او باذن پروردگارش و آن که سر پیچید
از ایشان از فرمان ما می‌چشانیم او را از عذاب آتش
سوزان

می‌ساختند برای او آنچه میخواست از پرستشگاه‌ها و پیکرها
و کاسه هائی چون حوض‌ها و دیگ‌هائی برقرار بکنید ای آل
داود شکر و اندکند از بندگان من شکرگزار

پس چون گذرانیدیم بر او مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر
مرگش مگر جنبنده زمین که می‌خورد عصایش را پس چون
برو در افتاد ظاهر شد جن را که اگر بودند که میدانستند
غیب را نمی‌ماندند در عذاب خوار کننده

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ءَايَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

فَاعْرِضُوا ۖ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكْلٍ حَمِطٍ ۚ وَاَثْلٍ وَشِیْءٍ مِّنْ سِدْرِ قَلِيلٍ

ذَٰلِكَ جَزَیْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِیْ اِلَّا الْكَافِرَ

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۚ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَآيَآمًا ؕ اٰمِنِينَ

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
اَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ اِنَّ فِيْ ذَٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِیْسُ ظَنَّهُ ۚ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِیْقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ

وَمَا كَانَ لَهُ ۚ عَلَیْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنۢ یُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ ۖ مِمَّنۢ هُوَ مِنْهَا فِی شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
حَفِیْظٌ

قُلِ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِّنۢ دُونِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِیْهِمَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَهُ ۚ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِرٍ

بتحقیق که بود سبا را در مسکنهایشان آیتی دو بوستان از
راست و چپ بخورید از روزی پروردگارتان و شکر کنید او
را شهربست پاکیزه و پروردگاری آمرزنده

پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل باران
سخت و بدل دادیم ایشان را بدو باغشان دو باغ صاحبان
ثمری تلخ و شوره گز و چیزی از درخت سدر اندکی

آن جزا دادیم ایشان را بسبب آنچه کفران ورزیدند و آیا
جزا میدهیم جز ناسپاس را

و قرار دادیم میان ایشان و میان قریه‌هایی که برکت دادیم
در آن قریه‌های ظاهر را و مقرر داشتیم در آنها رفتن را
سیر کنید در آنها شبها و روزها ایمنان

پس گفتند پروردگارا دور ساز میان سفرهای ما و ستم
کردند بر خودشان پس گردانیدیمشان حکایت‌ها و
پراکندیمشان بهر پراکندگی بدرستی که در آن هر آینه
آیتهاست هر شکیبای شکرگزار را

و بحقیقت راست گردانید بر ایشان ابلیس گمانش را پس
پیروی کردند او را جز عده از گروندگان

و نبود او را بر ایشان هیچ تسلطی مگر اینکه بدانیم که کی
میگردد باختر از آنکه او از آن در شک است و پروردگار تو
بر همه چیز نگهبانست

بگو بخوانید آنان را که گمان بردید از غیر خدا مالک
نمی‌باشند مقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نباشد
ایشان را در آن دو تا هیچ شرک‌تی و نباشد او را از ایشان
هیچ مددکاری

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَّكُمْ مَّيْعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِيرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و سود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستور دهد برایش تا چون برداشته شود ترس از دلهاشان گویند چه گفت پروردگار شما گویند حق و اوست رفیع بزرگ

بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمانها و زمین بگو خدا و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار

بگو پرسیده نمی‌شوید از آنچه بد کردیم و پرسیده نمی‌شویم ما از آنچه شما می‌کنید

بگو جمع میکند میان ما را پروردگار ما پس حکم میکند میان ما بحق و اوست حکم کننده دانا

بگو بنمائید مرا آنان را که بر بستید باو انبازان نه چنین است بلکه اوست خدای غالب درست‌کردار

و نفرستادیم تو را مگر عموم مردم را مژده دهنده و بیم کننده و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان

بگو شما راست وعده روزی که باز پس نمی‌مانید از آن ساعتی و پیش نمی‌افتید

و گفتند آنان که کافر شدند هرگز نمی‌گرویم باین قرآن و نه بانچه که بوده پیشاپیش آن و اگر بینی هنگامی که ستمگران بازداشته شده‌اند نزد پروردگارشان برگردانند بعضیشان به بعضی سخن را میگویند آنان که ضعیف گرفته شدند آنان را که بزرگی جستند اگر نبودید شما هر آینه بودیم ما گروندگان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُؤُنَا آدَا
وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ ۖ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ
إِلَّا مَنَ عَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَعْدِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

گفتند آنان که بزرگی جستند آنان را که ضعیف گرفته
شدند آیا ما باز داشتیم شما را از هدایت بعد از آنکه آمد
شما را بلکه بودید خود گناهکاران

و گفتند آنان که ضعیف گرفته شدند آنان را که بزرگی
جستند بلکه حيله شب و روز شما بود هنگامی که امر
میکردید ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم برای او
همتایانی و پنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را
و قرار دادیم زنجیرها را در گردنهای آنان که کافر شدند آیا
جزا داده میشوند مگر آنچه که بودند عمل می‌کردند

و نفرستادیم در هیچ قریه هیچ بیم کننده را مگر گفتند ناز
پرورده هایش بدرستی که ما بآنچه فرستاده شدید بان
کافرانیم

و گفتند ما بیشتریم در اموال و اولاد و نباشیم ما عذاب
شدگان

بگو بدرستی که پروردگارم وسعت میدهد روزی برای آنکه
می خواهد و تنگ میگرداند و لیکن بیشتر مردمان نمی
دانند

و نیست مالهای شما و نه فرزندانتان بچیزی که نزدیک
گرداند شما را نزد ما نزدیک کردنی لیکن آنکه گروید و کرد
کار شایسته پس آن گروه آنها را است جزای افزون بآنچه
کردند و ایشان باشند در غرفهها ایمنان

و آنان که می شتابند در آیتهای ما عاجز گیرندگان آنها
باشند در عذاب احضار شدگان

بگو بدرستی که پروردگار من فراخ میکند روزی را برای
آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میگرداند برایش و آنچه
انفاق کردید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا و اوست
بهترین روزی دهندگان

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ^ط بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِنَ^ط أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى^ج وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رُسُلِي^ط فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنِىَ^ط وَفُرَدَى^ط ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ^ط وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عََلَمُ الْغُيُوبِ

و روزی که حشر میکند ایشان را همگی پس میگوید
فرشتگانرا آیا اینها شما را بودند که میپرستیدند

گویند منزهی تو توئى صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند
میپرستیدند جن را اکثرشان بودند بانها گروندگان

پس امروز مالک نمى‌باشد بعضیتان بعضی را سودی و نه
زیانی و میگوئیم آنان را که ستم کردند بچشید عذاب آتشی
را که بودید آنرا تکذیب میکردید

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما آشکار گویند
نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شما را از
آنچه بودند که میپرستیدند پدران شما و گویند نیست این
مگر دروغی افتراء کرده شده و گفتند آنان که کافر شدند
حق را چون آمد ایشان را نیست این مگر سحرى آشکار

و ندادیم ایشان را از کتابها که بدرس خوانده باشند آنها را
و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم کننده

و تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان و نرسیدند
بده یک آنچه دادیم ایشان را پس تکذیب کردند رسولان
مرا پس چگونه بود کین و کیفر من

بگو جز این نیست که پند میدهم شما را بیک چیز که
برخیزید برای خدا دو دو و یک یک پس بیندیشید که
نیست صاحب شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده
برای شما در برابر عذاب سخت

بگو آنچه خواستم از شما از مزد پس آن مر شما راست
نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیز گواه است

بگو بدرستی که پروردگار من القاء میکند حق را و دانای
غیب هاست

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزَعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

۳۵. فاطر

فَاطِرُ: فاطر

مکی

۴۵ آیه

۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَثَلَثَ وَرُبَعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

بگو آمد حق و نمی آفریند باطل را و نه بر میگردداند

بگو اگر گمراه شدم پس گمراه نشوم مگر بر خودم و اگر راه یافتم پس بآنست که وحی میکند بمن پروردگارم بدرستی که او شنوای نزدیکست

و اگر بینی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند از جایی نزدیک

و گویند گرویدیم باو و از کجا باشد ایشان را دستیابی از جایی دور

و بحقیقت کافر بودند بان از پیش و میاندازند به غیب از جایی دور

و فاصله شد میان ایشان و میان آنچه میخواستند چنانکه عمل شد بامثال ایشان از پیش بدرستی که ایشان بودند در شکی بتهمت اندازنده

ستایش خدای را پدید آورنده آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان رسولان صاحبان بالها دو تا دو تا و سه تا سه تا و چهار تا چهار تا میافزاید در آفرینش آنچه میخواهد بدرستی که خدا بر همه چیز تواناست

آنچه را گشاید خدا برای مردمان از رحمت پس نیست باز گیرنده مر آنها و آنچه باز گیرد پس نیست فرستنده مر او را پس از او و اوست عزیز درستکردار

ای مردم یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفریننده باشد غیر از خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست الهی جز او پس بکجا برگردانیده میشوید

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

۶

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۸
۳۷۷

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوْءُ عَمَلِهِۦ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

۹

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

۱۰

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ وَمَا يُعَمِّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمرِهِۦ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب شدند رسولانی پیش از تو و بسوی خدا برمیگردد کارها

ای مردم بدرستی که وعده خدا حقست پس نفریبید شما را زندگانی دنیا و نفریبید شما را بخدا آن فریبنده

بدرستی که شیطان شما را دشمنست پس بگیریذش دشمن جز این نیست که میخواند گروهش را تا بوده باشند از اهل آتش سوزان

آنان که کافر شدند ایشان راست عذابی سخت و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان راست آمرزش و مزدی بزرگ

آیا پس آنکه آراسته شد برایش بدی کردارش پس بیند آنرا خوب پس بدرستی که خدا وامیگذارد آنرا که میخواهد و هدایت میکند آنرا که میخواهد پس نباید که هلاک شود نفس تو بر ایشان از راه حسرتها بدرستی که خدا دانا است بانچه می‌کند

و خدا آنست که فرستاد بادها را پس بر می‌انگیزد ابر را پس راندیم آنرا ببلدی مرده پس زنده گردانیدیم بان زمین را بعد از مردنش همچنین است حشر کردن

هر کس که بخواهد عزت را پس خدا راست عزت همگی بسوی او بالا میرود سخن‌های پاکیزه و کردار شایسته بالا میبرد آنرا و آنان که می‌اندیشند بدیها را ایشان را است عذابی سخت و حيله آنها خود نابود میگردد

و خداوند آفرید شما را از خاک سپس از نطفه پس گردانید شما را جفت‌ها و باردار نمی‌شود هیچ مؤثی و نمی‌نهد (بار خود) مگر بعلم او و عمر نمی‌کند هیچ پیر عمر کننده دراز و کم نمی‌شود از عمر او جز آنکه در کتابست بدرستی که آن بر خدا آسانست

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵:
فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵
حزب
۱۷۵
۳۷۸۸

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

و یکسان نیستند دو دریا این بسیار شیرین و گوارا است آشامیدنش و این شور تلخ است و از همه میخورید گوشتی تازه و بیرون میاورید پیرایه که می پوشیدش و می بینی کشتی ها را در آن شکافنده آب تا بجوئید از احسانش و باشد که شما شکر کنید

داخل میکند شب را در روز و در میاورد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یک سیر میکنند تا مدتی نامبرده شده آنست خداوند پروردگار شما او راست پادشاهی و آنان که می خوانید از غیر او مالک نمی باشند هیچ پوست استخوان خرمائی را

اگر بخوانیدشان نمی شنوند ندای شما را و اگر بشنوند اجابت نکنند شما را و روز قیامت انکار میکنند شرک شما را و خبر ندهد ترا مثل آگاه

ای مردم شما نیازمندید بخدا و خدا اوست که بی نیاز ستوده است

اگر خواهد میبرد شما را و میاورد خلقی جدید

و نباشد آن بر خداوند دشوار

و بر ندارد هیچ بردارنده گناه دیگری را و اگر بخواند گرانبار شده بسوی بارش برداشته نشود از آن چیزی گرچه باشد صاحب قرابت جز این نیست که بیم میکنی آنان را که میترسند از پروردگارشان بنهان و بر پا دارند نماز را و هر که پاکی جست پس حتما پاک شد برای خود و بسوی خدا است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و یکسان نباشد نابینا و بینا

۲۰

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه تاریکی‌ها و نه روشنائی

۲۱

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

و نه سایه و نه آفتاب سموم

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ^ط
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

و یکسان نباشند زنده‌ها و نه مرده‌ها بدرستی که خدا می‌شنواند آنرا که خواهد و نیستی تو شنواننده آنانکه در قبرهایند

۲۳

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

نیستی تو مگر بیم کننده

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا^ط
فِيهَا نَذِيرٌ

بدرستی که ما فرستادیم ترا بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه گذشت در آن بیم کننده

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ^ط
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان آمد ایشان را رسولانشان با بینه‌ها و با مصحف و با کتاب روشنگر

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا^ط فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

پس گرفتم آنان را که کافر شدند پس چگونه بود کیفر من

۲۷
رو ۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ^ط ثَمَرَاتٍ^ط
مُتَخِلِّفًا أَلْوَانَهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ^ط
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بان ثمرهائی که مختلف است رنگهای آنها و از کوه‌ها راه‌های سفید و سرخ که مختلف است رنگ هاشان و سیاهی بسیار تار

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ^ط وَالْأَنْعَمِ^ط مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ^ط كَذَلِكَ^ط إِنَّمَا^ط
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ^ط الْعُلَمَاءُ^ط إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

و از مردمان و جنبنده‌ها و چهارپایان که مختلفست رنگهای آن همچنین است جز این نیست که میترسد از خدا از بندگاناش دانایان بدرستی که خدا غالب آمرزنده است

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا^ط
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرِجُونَ تِجْرَةً لَّن تَبُورَ^ط

بدرستی که آنان که می‌خوانند کتاب خدا را و بپا دارند نماز را و انفاق میکنند از آنچه روزیشان کردیم نهان و آشکار امید دارند تجارتی را که هرگز تباه نشود

۳۰

لِيُؤْفِقَهُمْ^ط أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ^ط إِنَّهُ^ط غَفُورٌ شَكُورٌ

تا تمام دهدشان مزدشان را و بیفزاید ایشان را از کرم خود بدرستی که او آمرزنده شکر پذیر است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه که وحی کردیم بتو از کتاب آن حقست تصدیق کننده
آنچه بود پیش از آن بدرستی که خدا به بندگان‌ش هر آینه
آگاه بینا است

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتُونَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

سپس میراث دادیم کتاب را بآنان که برگزیدیم از
بندگانمان پس بعضیشان ستم کنند بر خود و بعضیشان
میانهرواند و بعضیشان پیشقدمند بکارهای خیر باذن خدا
اینست آن فضل بزرگ

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

بهشتهای جای اقامت در آیند بان‌ها و زیور کنند در آنها از
دستوانها از طلا و مروارید و لباس ایشان در آنها پرنیانست

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

و گویند ستایش خدای را که برد از ما اندوه را بدرستی که
پروردگار ما هر آینه آمرزنده شکرپذیر است

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

آنکه در آورد ما را بسرای اقامت از کرمش مس نکند ما را
در آن تعبی و مس نکند ما را در آن خستگی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و آنان که کافر شدند ایشان راست آتش جهنم نه حکم شود
بر ایشان که بمیرند و نه تخفیف داده شود از ایشان هیچ
عذاب آن همچنین جزا میدهیم هر ناسپاس را

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و ایشان فریاد میکنند در آن که پروردگارا بیرون آور ما را
تا کنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم میکردیم آیا عمر
ندادیم شما را آنقدر که پند میگرفت در آن کسی که پند
گرفت و آمد شما را بیم کننده پس بچشید که نیست
ستمکاران را هیچ یآوری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

بدرستی که خدا دانای نهان آسمانها و زمین است بدرستی
که او داناست به ضمائر سینه‌ها

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا^ط
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

اوست که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین پس هر که کافر
شد پس بر اوست کفرش و نمی‌افزاید کافران را کفرشان
نزد پروردگارشان جز دشمنی و نمی‌افزاید کافران را
کفرشان جز زیانکاری

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو خبر دهید از شریکانتان آنان که میخوانید از غیر خدا
بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا ایشان راست
انبازی در آسمانها یا دادیمشان کتابی پس ایشانند بر بینه
از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را جز
فریب

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه
زائل شوند و هر آینه اگر زائل شوند نگاه ندارد آن دو را
هیچ احدی پس از او بدرستی که او باشد بردبار آمرزنده

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر
آید ایشان را بیم کننده هر آینه باشند هدایت یافته تر از
هر یک از امت‌ها پس چون آمد ایشان را بیم کننده نیفزود
ایشان را جز نفرت

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

از راه سرکشی در زمین و اندیشیدن بدی و احاطه نکند
اندیشیدن بد مگر باهلش پس آیا انتظار می‌برند جز دستور
پیشینان را پس هرگز نیابی شیوه و دستور خدا را تغییری
و هرگز نیابی شیوه و دستور خدا را دگرگونی

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا سیر نکردند در زمین که بنگرند که چگونه بود انجام کار
آنان که بودند پیش از ایشان و بودند سخت‌تر از ایشان در
توانائی و نباشد خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها
و نه در زمین بدرستی که او باشد دانای توانا

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

۳۶. یس	یُس: یس	مکی	۸۳ آیه	۶ صفحه
۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	ای سید عالم		
۲	یَسْ			
۳	وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ	سوگند بقرآن پر حکمت		
۴	إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	بدرستی که تو هر آینه از رسولانی		
۵	عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	بر راه راست		
۶	تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ	فرو فرستادن غالب مهربان		
۷	لِشَذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ ءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ	تا بیم دهی گروهی را همچنانکه بیم داده شدند پدرانشان پس ایشان غافلانند		
۸	لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	بتحقیق ثابت شد سخن بر اکثرشان پس ایشان نمی‌گروند		
۹	إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ	بدرستی که ما قرار دادیم در گردنهایشان زنجیرها پس آنها تا ذقن‌ها است پس ایشان سر بهوا گرفتگانند		
۱۰	وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ	و قرار دادیم از روبرویشان سدی و از پشت سرشان سدی پس فرو پوشیدیمشان پس ایشان نمی‌بینند		
۱۱	وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	و یکسانست بر ایشان خواه بترسانیشان یا تترسانیشان نمی‌گروند		
۱۲	إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ	جز این نیست که میترسانی آنها که پیروی کند قرآن را و بترسد از خدای بخشنده بنهان پس مژده ده او را بامرزش و مزدی نیکو		
۱۳	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ	بدرستی که ما زنده کنیم مرده‌ها را و مینویسیم آنچه را پیش فرستاده‌اند و اثرهایشان را و همه چیز را ضبط کردیم در کتابی آشکار		

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالُوا طَيَّرِكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَمَا لِيَ لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

عَأْتِخِذْ مِنْ دُونِهِ ۚ ءَالِهَةٌ إِنْ يُرَدِّنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

و بزَن بر ایشان مثل اصحاب آن قریه را آنگاه که آمد ایشان را فرستادگان

وقتی که فرستادیم بسوی ایشان دو کس را پس تکذیبشان کردند پس تقویت کردیمشان به سومی پس گفتند بدرستی که ما بسوی شما فرستاده شدگانیم

گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما و فرو نفرستاده خداوند هیچ چیزی نیستید شما مگر اینکه دروغ میگوئید

گفتند پروردگار ما میداند که ما بسوی شما هر آینه فرستاده شدگانیم

و نیست بر ما جز رسانیدن آشکار

گفتند بدرستی که بفال بد گرفتیم شما را اگر باز نایستید هر آینه سنگسارتان می‌کنیم و میرسد البته بشما از ما عذابی دردناک

گفتند فال بد شما با شماست آیا اگر پند داده شدید بلکه شما گروهی اسراف کنندگانید

و آمد از دورترین محله آن شهر مردی که می‌شتافت گفت ای قوم پیروی کنید رسولان را

پیروی کنید آنرا که نمی‌خواهد از شما مزدی و ایشان راه یافتگانند

و چه شده مرا که نپرستم آن را که پدید آورد مرا و بسوی او باز میگردید

آیا بگیرم از غیر او معبودانی اگر بخواهد بمن خداوند زبانی را کفایت نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و نرهانندم

بدرستی که من آنگاه هر آینه در گمراهی آشکارم

بدرستی که من گرویدم پروردگار شما پس بشنوید از من

گفته شد که در آی به بهشت گفت ایکاش قوم من میدانستند

که آمرزید مرا پروردگارم و قرارم داد از گرامی داشتگان

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمِدُونَ

يَحْسِرَةً عَلَىٰ الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

وَعَايَهُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنۢ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَعَايَهُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و فرو نفرستادیم بر قومش از بعد او هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستادگان

نبود جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان افسردگانند

دریغا بر بندگان که نیاید ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند بان استهزاء میکردند

آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرن‌ها که ایشان بسوی ایشان بر نمی‌گردند

و نیستند همه مگر جمع شده نزد ما احضار شدگان

و آیتی است ایشان را زمین مرده که زنده کردیمش و بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن می‌خورند

و قرار دادیم در آن باغ‌ها از خرما بن‌ها و انگورها و روان کردیم در آن از چشمه‌ها

تا بخورند از ثمرش و نساخت آنرا دست‌هایشان آیا پس شکر نمی‌کنند

منزه است آنکه آفرید صنف‌ها را همگی از آنچه می‌رویاند زمین و از خودهایشان و از آنچه نمیدانند

و آیتی است ایشان را شب که بیرون آوریم از آن روز را پس آنگاه آنها در تاریکیند

و آفتاب سیر میکند در جایگاه خود آن مقدر ساختن خدای غالب دانا است

و ماه را مقرر داشتیمش منزل‌ها تا باز گردد مانند خوشه خرمای کهنه

نه آفتاب را سزد که در یابد ماه را و نه شب پیش گیرنده از روز است و هر یک در گردونی می‌روند

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۖ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُم جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آیتی است ایشان را که ما بار کردیم فرزندانشان را در کشتی پر شده

و آفریدیم برای ایشان از مثل آنچه سوار می‌شوند

و اگر خواهیم غرق گردانیمشان پس نباشد فریادرسی ایشان را و نه ایشان نجات یابند

مگر رحمتی از ما و تعیشی تا وقتی

و چون گفته شد ایشان را که بپرهیزید از آنچه پیش روی شما است و آنچه پشت سر شما است باشد که شما رحم کرده شوید

و نیاید ایشان را هیچ آیتی از آیت‌های پروردگارشان مگر باشند از آن روی گردانان

و چون گفته شود ایشان را که انفاق کنید از آنچه روزیتان کرده خدا گفتند آنان که کافر شدند آنان را که گرویدند آیا طعام دهیم آنرا که اگر میخواست خدا اطعامش میفرمود نیستید شما مگر در گمراهی آشکار

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

انتظار نمببرند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشان را حالی که ایشان خصومت کنند با همدیگر

پس نتوانند وصیت کردن و نه بسوی اهلشان بر میگرددند

و دمیده شد در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان می‌شتابند

گویند ای وای بر ما که بر انگیخت ما را از خوابگاهمان این آنست که وعده کرده خداوند و راست گفته‌اند مرسلان

نباشد جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان همگی نزد ما احضار شدگانند

پس امروز ظلم کرده نشود نفسی هیچ چیز و جزا داده نشوید مگر آنچه که بودید میکردید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِونَ

لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدْعُونَ

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ ءَادَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۖ إِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

هَٰذِهِ ۖ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

وَمَن تُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُٗٓ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ

لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

بدرستی که اهل بهشت آنروز در کارند شادی کنان

ایشان و همسرانشان در سایه‌ها بر سریرها تکیه کنندگانند

ایشان را است در آن میوه‌ها و ایشان راست آنچه میخواهند

سلام گفتاریست از پروردگار مهربان

و جدا شوید امروز ای گناهکاران

آیا پیمان نفرستادم بسوی شما ای فرزندان آدم که نپرستید شیطان را بدرستی که او شما را دشمنی است آشکار

و اینکه بپرستید مرا این است راه راست

و بتحقیق گمراه کرد از شما خلقی بسیار آیا پس نبودید که در یابید

اینست آن جهنم که بودید وعده داده میشدید

بچشید حرارت آنرا امروز بسبب آنچه بودید کفر می‌ورزیدید

امروز مهر میگذاریم بر دهنهاشان و سخن میگوید با ما دستهاشان و گواهی میدهد پاهاشان بآنچه بودند کسب میکردند

و اگر میخواستیم هر آینه محو میکردیم بر چشمهاشان پس پیشی میگرفتند راه را پس کجا را میدیدند

و اگر میخواستیم هر آینه مسخشان می‌کردیم بر جایشان پس نتوانستندی رفتن و نه برمیگشتند

و کسی را که عمر دراز میدهیم دگرگونش میکنیم در خلق آیا پس در نمیابند بعقل

و نیاموختیمش شعر و نسزد او را نیست آن مگر پندی و قرآنی آشکار

تا بیم دهد آنرا که باشد زنده و ثابت شود سخن بر کافران

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلِكُونَ

۷۲

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ
تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دست
قدرت ما چهارپایان پس ایشان آنها را مالکند

و رام گردانیدیم آنها را بر ایشان پس از آنها است
سواریشان و از آنها میخورند

و ایشان راست در آنها منافع و آشامیدنی‌ها آیا پس شکر
نمی‌کنند

و گرفتند از غیر خدا معبودانی تا باشد که ایشان یاری کرده
شوند

نمی‌توانند یاری ایشان را و ایشان آنها را سپاهی حاضرند

اندوهگین نسازد ترا گفتارشان بدرستی که ما میدانیم آنچه
نهان دارند و آنچه آشکار سازند

آیا نمی‌بیند انسان که ما آفریدیم او را از منی پس آنگاه او
خصوصت کننده آشکاریست

و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت
کیست که زنده کند استخوانها را و آنها پوسیده باشند

بگو زنده کند آنها را آنکه آفرید آنها را نخستین بار و او
بهمه آفرینش داناست

آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس آنگاه
شما از آن میافروزید

آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه
آفریند مانندشان را آری و اوست آفریننده دانا

جز این نیست که امر او چون بخواهد چیزی را اینکه میگوید
به آن بشو پس می‌شود

پس منزّه است خدائی که بدست اوست پادشاهی هر چیز و
بسوی او باز میگردید

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	سوگند بفرشتگان صف کشیده صف کشیدنی
۳۸۶ ر منزل ۶	وَالصَّافَّاتِ صَفًّا	
۲	فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا	پس بزجر کنندگان زجر کردنی
۳	فَالتَّلِيلَاتِ ذِكْرًا	پس قرائت کنندگان ذکر (قرآن)
۴	إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ	بدرستی که خدای شما هر آینه یکی است
۵	رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ	پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و پروردگار مشرق‌ها
۶	إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ	بدرستی که ما آراستیم آسمان دنیا را به پیرایه که ستارگان است
۷	وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ	و نگهداری از هر شیطان سرکش
۸	لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ	گوش نتوانند داشت بسوی جماعت عالم بالا و انداخته می‌شوند از هر طرف
۹	دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ	برای راندن و ایشان را است عذابی دائمی
۱۰	إِلَّا مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ	مگر آنکه بر باید ربودنی پس از پی در آید شعله فروزان روشن
۱۱	فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ حَلَقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ لَّا زَبٍ	پس طلب بیان کن که آیا ایشان سخت ترند از لحاظ آفرینش یا آنکه آفریدیم بدرستی که ما آفریدیمشان از گل چسبنده
۱۲	بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ	بلکه تعجب نمودی و استهزاء می‌کنند
۱۳	وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ	و چون پند داده شوند پند نمیگیرند
۱۴	وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ	و چون ببینند آیتی باستهزاء میگیرند
۱۵	وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	و گویند نیست این مگر جادوئی آشکار
۱۶	أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان آیا ما بر انگيخته می‌شویم
۱۷	أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	آیا و پدران پیشین ما
۱۸	قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ	بگو آری و شما نید ذلیلان
۱۹	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ	پس جز این نیست که آن فریادیست واحد پس آنگاه ایشان مینگرند
۲۰	وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ	و گویند ای وای بر ما اینست روز جزا
۲۱	هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكَذِّبُونَ	و اینست روز تمیزی که بودید آنرا تکذیب میکردید
۲۲ حزب ۱۷۹ ۳۸۷ ر	أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ	جمع کنید آنان را که ظلم کردند و همسرانشان را و آنچه بودند میپرستیدند
۲۳	مِن دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ	از غیر خدا پس راه نمایندشان بسوی راه دوزخ
۲۴	وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ	و باز داریدشان بدرستی که ایشانند مسئولان

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ

چیست شما را که یاری نمی‌کنید همدیگر را

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

بلکه ایشان آنروز منقادانند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و رو آوردند بعضیشان بر بعضی و از همدیگر میپرسند

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گویند بدرستی که شما بودید میامدید بر ما از راست

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گویند بلکه نبودید گروندگان

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی طغیانگر

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

پس ثابت شد بر ما گفتار پروردگارمان بدرستی که ما هر آینه چشندگانیم

فَأَعْوَيْنَكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ

پس گمراه کردیم شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان

فَاتَّهَمُ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس بدرستی که ایشان آنروز در عذاب انبازانند

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

بدرستی که ما همچنین می‌کنیم با گناهکاران

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

بدرستی که ایشان بودند چون گفته می‌شد ایشان را که نیست معبودی جز خدای سرکشی میکردند

وَيَقُولُونَ أَبِنَا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍۭ مَّجْنُونٍ

و می‌گفتند آیا ما وا گذاریم خدایان خود را بخاطر شاعری دیوانه

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

بلکه آمد بحق و تصدیق کرد فرستادگان را

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ

بدرستی که شما هر آینه چشندگان عذاب دردناکید

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و جزا داده نمی‌شوید مگر آنچه بودید میکردید

اِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان خدا که خالصانند

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

آنگروه ایشان راست روزی معلوم

فَوَاكِهَ وَهُم مُّكْرَمُونَ

میوه‌ها و ایشانند گرامی داشتگان

فِي جَنَّٰتِ النَّعِيمِ

در بهشتهای پر نعمت

عَلٰٓى سُرُرٍۭ مُّتَقَبِلِينَ

بر تخت‌ها روبروی یکدیگر

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍۭ مِّنْ مَّعِينٍ

میگردانند بر ایشان پیاله از آشامیدنی جاری

بَيِّضَاءَ لَذَّةٍۭ لِلشَّارِبِينَ

سفید که لذت است آشامندگان را

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

نه در آنست فسادی و نه ایشان از آن مست میشوند

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرٰتُ الْظَّرْفِ عِينٌ

و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه

كَأَنَّهُنَّ بَيِّضٌ مَّكْنُونٌ

گویا ایشان بیضه‌های شترمرغ در ساتر نگهداشته باشند

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

پس روی آوردند بعضیشان بر بعضی که سؤال کنند از یکدیگر

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

گوید گوینده از ایشان بدرستی که بود مرا همنشینی

يَقُولُ أَعِنَّكَ لِمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

که میگفت آیا بحقیقت تو از تصدیق کنندگانی

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا چون مردیم و شدیم خاک و استخوان آیا حقیقتا ما جزا داده شدگانیم

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ

گفت آیا شما نگرندگانید

فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس نگریست پس دیدش در وسط دوزخ

قَالَ تَأَلَّوْهُ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينَ

گوید بخدا که هر آینه نزدیک بود که هلاک گردانی مرا

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نبود نعمت پروردگارم هر آینه بودم از احضار شدگان

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

آیا نباشیم ما از مردگان

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

مگر مردن نخستین ما و نباشیم ما از عذاب شدگان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بدرستی که این هر آینه آن کامیابی بزرگست

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

به مانند این پس باید عمل کنند عمل کنندگان

أَذَلِّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّرْقُمِ

آیا آن بهتر است از حیث مایه ضیافت یا درخت زقوم

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ستمکاران

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

بدرستی که آن درختی است که بیرون آید در قعر دوزخ

طُلِعَهَا كَاثَّةٌ رُّعُوسُ الشَّيَاطِينِ

شکوفه‌اش گویا که سرهای دیوها است

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالٌوْنَ مِنْهَا الْبُطُونُ

پس بدرستی که ایشان هر آینه میخورند از آن پس پر کنند از آن شکمها را

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

پس بحقیقت ایشان راست بر آن آمیختنی از آب گرم

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

پس بدرستی که بازگشت ایشان هر آینه بسوی دوزخست

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا عِبَادَهُمْ ضَالِّينَ

بدرستی که ایشان یافتند پدرانشانرا گمراه

فَهُمْ عَلَىٰ عَآثِرِهِمْ يُهَرَّغُونَ

پس ایشان بر اثرهاشان بشتاب میروند

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر پیشینیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ

و بتحقیق فرستادیم در ایشان بیم دهندگان

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

پس بنگر چگونه باشد انجام کار بیم دهندگان

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان خدا که خالصانند

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحَ فَلَئِنَّ الْمُجِيبُونَ

و بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه خوب جواب دهندگانیم

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و رهانیدیم او و اهلش را از اندوه بزرگ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و قرار دادیم اولادش را که ایشانند بازماندگان

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و وا گذاشتیم بر او در پسینیان

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَلَمِينَ

درود بر نوح در جهانها

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که او از بندگان مؤمن ما است

ثُمَّ أَعْرِفْنَا الْآخِرِينَ

پس غرق کردیم دیگران را

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

و بدرستی که از پیروان او هر آینه ابراهیم است

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

آنگاه که آمد پروردگارش را با قلبی سالم

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

چون گفت به پدرش و قومش که چه چیز را میپرستید

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا از راه دروغ الهائی را جز خدا میخواهید

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس چیست گمان شما پیروردگار جهانیان

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

پس نگریست نگاهی در ستاره‌ها

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

پس گفت که من بیمارم

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس اعراض کردند از او پشت کنندگان

فَرَاغَ إِلَىٰ ءَالِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس میل کرد بسوی معبودان ایشان پس گفت آیا نمی‌خورید

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

چ چیست شما را که سخن نمی‌گوئید

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس خواست بر ایشان زدنی (با تبر) بدست راست

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

پس رو آوردند بسوی او می‌شتافتند

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

گفت آیا میپرستید آنرا که خود میتراشید

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

و خدا آفریده شما و آنچه را که می‌سازید

قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُۥ بُنَيْنًا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازیدش در آتش پر شعله

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

پس خواستند باو چاره پس گردانیدیمشان فرو تران

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

و گفت بدرستی که من میروم بسوی پروردگارم زود باشد که هدایتم کند

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا ببخش مرا از شایستگان

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

پس مژده دادیمش به پسری بردبار

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

أَذْبُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَأَبَّتْ أُفْعُلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

پس چون تسلیم شدند و افکندش بر پیشانی

وَنَدَيْتُهُ أَنْ يَتَّبِرْهُمُ ۱۰۴

و ندا کردیم او را که ای ابراهیم

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۰۵

بحقیقت تصدیق کردی خواب را بدرستی که ما همچنین جزا
میدهیم نیکوکاران را

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۱۰۶

بدرستی که این همان امتحانیست آشکار

وَفَدَيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۱۰۷

و فدیہ دادیم او را بقربانی بزرگ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۱۰۸

و وا گذاشتیم بر او در پسینیان

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۱۰۹

سلام بر ابراهیم

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۱۰

همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۱

بدرستی که او از بندگان مؤمن ماست

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۱۱۲

و مژده دادیم او را باسحق پیغمبری از شایستگان

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ
لِّنَفْسِهِ ۚ مُبِينٌ ۱۱۳

و برکت دادیم بر او و بر اسحق و از نسل آن دو نیکوکار و
ستمگر است برای خودش آشکارا

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۱۱۴

و بتحقیق منت نهادیم بر موسی و هارون

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۱۱۵

و نجات دادیم آن دو و قومشان را از اندوهی بزرگ

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۱۱۶

و یاری کردیم ایشان را پس بودند ایشان پیروزان

وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۱۱۷

و دادیم آن دو را کتابی روشن

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۱۱۸

و راه نمودیم آن دو را براه راست

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۱۱۹

و وا گذاشتیم بر آن دو در پسینیان

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۱۲۰

سلام بر موسی و هارون

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۲۱

بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُمَا مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۱۲۲

بدرستی که آن دو از بندگان مؤمن ما بودند

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۱۲۳

و بدرستی که الیاس هر آینه از پیغمبرانست

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۴

چون گفت قومش را که آیا نمیپرهیزید

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ۱۲۵

آیا میخوانید بعل را و وامی‌گذارید بهترین آفرینندگانرا

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۱۲۶

آن خدا که پروردگار شما است و پروردگار پدران شما که
پیشینیانند

۳۷: مصافات ۱۲۷ /۱۸۲	فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ	پس تکذیب کردند او را بدرستی که ایشان احضار شدگانند
۱۲۸	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	مگر بندگان خدا که خالصانند
۱۲۹	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ	و وا گذاشتیم بر او در پسینیان
۱۳۰	سَلَّمَ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ	سلام بر آل یاسین
۱۳۱	إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	بدرستی که ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را
۱۳۲	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	بدرستی که او از بندگان مؤمن ما است
۱۳۳	وَإِنَّ لُوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ	بدرستی که لوط هر آینه از رسولانست
۱۳۴	إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ	هنگامی که رهانیدیم او و اهلش را همگی
۱۳۵	إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ	مگر پیرزنی در بازماندگان
۱۳۶	ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ	پس هلاک کردیم دیگران را
۱۳۷	وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ	و بدرستی که شما هر آینه میگذرید بر ایشان صبحگاهان
۱۳۸	وَبِالْأَيْلٍ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	و شبانگاه آیا پس در نمی‌یابید
۱۳۹ ر ۳۹۰	وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	و بدرستی که یونس هر آینه از پیغمبرانست
۱۴۰	إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ	چون گریخت بسوی کشتی پر کرده شده
۱۴۱	فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ	پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان
۱۴۲	فَالْتَقَمَهُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ	پس فرو بردش ماهی و او بود ملامت کننده
۱۴۳	فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ	پس اگر نبود اینکه او بود از تسبیح کنندگان
۱۴۴	لَلِثِّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	هر آینه میماند در شکم آن تا روزی که برانگیخته شوند
۱۴۵ حزب ۱۸۱	فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ	پس انداختیمش در جای خشک و خالی و او بیمار بود
۱۴۶	وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ	و رویانیدیم بر او درختی از کدو
۱۴۷	وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ	و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا بیشتر می‌شدند
۱۴۸	فَعَامَتُوا فَمَنَعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ	پس گرویدند پس کامروا گردانیدیمشان تا مدتی
۱۴۹	فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ	پس بپرس از ایشان که آیا پروردگارت را دخترانی است و ایشان را پسران
۱۵۰	أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ	یا آفریدیم فرشته‌ها را مؤنث و ایشان شاهد بودند
۱۵۱	أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ	آگاه باش که ایشان از دروغشان هر آینه خواهند گفت
۱۵۲	وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	فرزند آورد خدا و بدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویند
۱۵۳	أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ	آیا برگزید (خدا) دختران را بر پسران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

چيست شما را چگونه حكم مى‌كنيد

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آيا پند نمى‌گيريد

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

يا شما راست حجتى آشكار

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس بياوريد كتابتان را اگر هستيد راستگويان

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

و قرار دادند ميان او و ميان اجنه نسيبى و بحقيقت دانستند اجنه كه آنها هر آينه احضار شدگانند

۱۵۹ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

منزه است خدا از آنچه وصف مى‌كنند

۱۶۰ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

جز بندگان خدا كه خالصانند

۱۶۱ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

پس بدرستى كه شما و آنچه ميپرستيد

۱۶۲ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

نيستيد شما بر او تباه كنندگان

۱۶۳ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

مگر آنرا كه اوست در آينده دوزخ

۱۶۴ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و نيست از ما مگر كه او راست مقامى معين

۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

و بدرستى كه ما هر آينه مائيم صف زندگان

۱۶۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و بدرستى كه ما هر آينه مائيم تسبيح كنندگان

۱۶۷ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

و اگر چه بودند هر آينه مى‌گفتند

۱۶۸ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ

اگر بود نزد ما ذكرى از پيشينيان

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

هر آينه ميبوديم از بندگان خدا كه اهل اخلاصند

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس كافر شدند بان پس زود باشد كه بدانند

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

و بتحقيق كه پيشى گرفت كلمه ما بندگان ما را كه مرسلانند

۱۷۲ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

بدرستى كه آنها هر آينه ايشانند يارى شدگان

۱۷۳ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و بدرستى كه لشكر ما هر آينه ايشانند غلبه كنندگان

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

پس روى گردان از ايشان تا مدتى

۱۷۵ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و ببين ايشان را پس زود باشد كه ببينند

۱۷۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آيا عذاب ما را بشتاب ميخواهند

۱۷۷ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

پس چون فرود آمد بفضاى ايشان پس بد است صباح بيم شدگان

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و روى گردان از ايشان تا مدتى

۱۷۹ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و ببين ايشان را پس زود باشد كه ببينند

۱۸۰ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف مى‌كنند

۱۸۱ وَسَلَّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سلام بر پيامبران مرسل

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ستايش خدا را كه پروردگار جهانيانست

۱
۳۹۱ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

سوگند بقرآن صاحب ذکر

۲

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

بلکه آنان که کافر شدند در سرکشی و مخالفتند

۳

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَوْلَا حِينِ

مَنَاصِ

بسا که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمان گذشته پس ندا کردند و نبود آن هنگام هنگام گریز

۴

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا

سَاحِرٌ كَذَّابٌ

و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم دهنده از ایشان و گفتند کافران این جادوگر دروغگوئیست

۵

أَجْعَلِ الْأِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

آیا گردانید الهان را الهی واحد بدرستی که این هر آینه چیزی است عجیب

۶

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ

هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

و رفتند آن جمع از ایشان که بروید و صبر کنید بر الهان خودتان بدرستی که این هر آینه چیزییست که خواسته میشود

۷

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَمَلَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

نشنیده‌ایم این را در کیش پسینیان نیست این مگر دروغ ساختن

۸

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي

بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

آیا نازل شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده‌اند عذاب مرا

۹

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

یا نزد ایشانست خزانه‌های رحمت پروردگار تو که غالب و بخشاینده است

۱۰

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي

الْأَسْبَابِ

یا ایشان را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس باید که بالا روند در سبب‌ها

۱۱

جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

لشکری‌اند آنجا شکسته شده از طایفه‌های دشمن

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب میخها

۱۳

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ لُيْكَةَ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ

و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه آنها طایفه‌های دشمنند

۱۴

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

نبودند همه الا اینکه تکذیب کردند رسولان را پس ثابت شد عقوبت من

۱۵

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّمَّا لَهَا مِنْ فَوَاقِ

و انتظار نمیبرند آنها مگر فریادی واحد را که نیست آنرا هیچ زیستنی

۱۶

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

و گفتند پروردگارا تعجیل فرما برای ما در حصه‌مان پیش از روز حساب

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ
أَوَّابٌ

۱۸

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

۱۹

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۚ كُلٌّ لَّهِ ۚ أَوَّابٌ

۲۰

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

۲۱
حزب
۱۸۲

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخُصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

۲۲

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

۲۳

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

۲۴
سجده
مستحب

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

۲۵

فَغَفَرْنَا لَهُ ۖ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ ۖ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبٍ

۲۶

يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود را که
صاحب قوت بود بدرستی که او رجوع کننده بود

بدرستی که ما رام کردیم کوه‌ها را با او که تسبیح می‌گفتند
به شبانگاه و بامدادان

و پرنده را جمع کرده شده همه بودند او را رجوع کننده

و محکم کردیم پادشاهی او را و دادیم او را حکمت و بیان
روشن

و آیا آمد ترا خبر منازعان هنگامی که حلقه زدند گرد
عبادتخانه

وقتی که داخل شدند بر داود پس ترسید از ایشان گفتند
مترس دو فرقه منازعیم که ستم کرده بعضیمان بر دیگری
پس داوری کن میان ما بحق و جور مکن و هدایت کن ما را
بسوی راه راست

بدرستی که این برادرم را نود و نه میش است و مرا یک
میش پس (بمن) گفت که آنرا هم بمن وا گذار و درشتی
کرد بمن در گفتار

گفت بحقیقت ستم کرده بتو بخواستن میش تو بسوی
میشهای خود و بدرستی که بسیاری از بهم آمیختگان هر
آینه ظلم میکند بعضیشان بر دیگری مگر آنان که بگروند و
بکنند کارهای شایسته و اندکند ایشان و گمان برد داود که
ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگارش و
بروی در افتاد رکوع کنان و بازگشت

پس آمرزیدیمش در آن و بدرستی که او را نزد ما هر آینه
قرب است و خوبی بازگشت

ای داود بدرستی که ما قرار دادیم ترا خلیفه در زمین پس
حکم کن میان مردم به حق و پیروی مکن خواهش نفس را
که گمراهت کند از راه خدا بدرستی که آنان که گمراه شوند
از راه خدا ایشان راست عذابی سخت بسبب آنکه فراموش
کردند روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

۲۸

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

۲۹

كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۚ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الْأَلْبَابِ

۳۰

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۳۱

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتُ الْحَيَّادُ

۳۲

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ

۳۳

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

۳۴

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ ۖ وَالْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ ۚ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

۳۵

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا ۖ لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۳۶

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ ۚ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

۳۷

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ

۳۸

وَعَاخِرِينَ ۖ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

۳۹

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ ۖ بَغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

وَإِنَّ لَهُوَ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

۴۱

۳۹۴ ر

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ۖ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصَبٍ وَعَذَابٍ

۴۲

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بیهوده
این گمان آنانست که کافر شدند پس وای بر آنان که کافر
شدند از آتش

آیا میگردانیم آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته
چون فساد کنندگان در زمین یا میگردانیم پرهیزگاران را
مانند نابکاران

کتابیست که فرو فرستادیمش بتو با برکت تا تأمل کنند در
آیت هایش و تا پند گیرند صاحبان خرد

و بخشیدیم دَاوود (ع) سلیمان (ع) را خوب بنده بود
بدرستی که او بود رجوع کننده

هنگامی که عرض شد بر او بوقت عصر اسبان با نشان
تندرو

پس گفت بدرستی که من دوست داشتم دوستی اسب از
ذکر پروردگارم تا پنهان شد (خورشید) در حجاب

برگردانید آنرا بمن پس شروع کرد مسح کردنی به ساقها و
گردنها

و بتحقیق آزمودیم سلیمان را و انداختیم بر کرسیش بدنی
را پس رجوع کرد

گفت پروردگارا بیمارز مرا و عطا کن بر من پادشاهی را که
نسزد بر احدی بعد از من بدرستی که توئی بخشش کننده

پس مسخر کردیم برای او باد را که میرفت بفرمان او به
آهستگی هر جا که خواسته بود

و دیوها را هر بنا کننده و شناگری

و دیگران را بسته شده در زنجیرها

اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاهدار بدون شمار

و بدرستی که او را نزد ما هر آینه قریبی است و خوبی
بازگشت

و یاد کن بنده ما ایوب را آنگاه که خواند پروردگارش را که
مس کرد مرا شیطان برنجی و آزاری

بزن بزمین پایت را این جا محل شستشو و سرد و آشامیدنی
است

وَوَهَبْنَا لَهُٗٓ أَهْلَهُۥٓ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ

۴۴

وَحُذِّ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِۦ وَلَا تَحْنُثْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ
صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُٗٓ أَوَّابٌ

۴۵

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۖ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ أُولَى الْأَيْدِي
وَالْأَبْصَرِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّعَابِ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَّكِعِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَلَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲
حزب
۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظُّرْفِ أَثْرَابٌ

۵۳

هَٰذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

۵۴

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ

۵۵

هَٰذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَّعَابٍ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنسَخُ الْمِهَادُ

۵۷

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

۵۸

وَعَاخِرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

۵۹

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنسَخُ
الْقَرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

و بخشیدیم او را کسانش را و مثلشان را با ایشان رحمتی از
ما و پندی مر صاحبان خرد را

و بگیر بدستت دسته را پس بزن بان و نشکن سوگند را
بدرستی که یافتیم او را شکبیا خوب بنده بود بدرستی که
او بود رجوع کننده

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را که بودند
صاحبان قدرت و معرفت و بینش

بدرستی که ما خالص کردیم ایشان را به خصلتی که آن یاد
آخرت بود

و بدرستی که ایشان نزد ما هر آینه از برگزیدگان و نیکانند

و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذی الکفل را و همه بودند از
نیکان

این یادی است و بدرستی که پرهیزگاران را هر آینه خوبی
بازگشت است

بهشتهای جاودانه گشوده برای ایشان درها

تکیه کنندگان در آنها میخواهند در آنها میوه بسیار و
آشامیدنی

و نزد ایشان آنان خمار چشم هستند که همسند

این آتست که وعده شده‌اید برای روز حساب

بدرستی که این هر آینه روزی ما است که نیست آنرا هیچ
تمام شدنی

اینست و بدرستی که سرکشان را هر آینه بدترین بازگشتی
است

دوزخست که در آیند در آن پس بد بستریست

اینست پس باید بچشندش آب جوشانست و چرک جراحت

و دیگری از مثل او که هم منفند

این جمعی است داخل شده با شما خوش مباد ایشان را
بدرستی که ایشان افتادگان در آتشند

گویند بلکه شما را خوش مباد مر شما را شما پیش
فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست

گفتند پروردگارا هر که پیش فرستاد برای ما اینرا پس
بیفزای عذاب او را دو چندان در آتش

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

آیا گرفتیمشان باستهزاء یا گردید از ایشان دیده‌ها

۶۳ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

بدرستی که آن هر آینه حقست یعنی منازعه از اهل آتش

۶۴ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

بگو جز این نیست که من بیم دهنده‌ام و نیست هیچ معبودی جز خدای یکتای قهار

۶۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است که غالب و آمرزنده است

۶۶ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

بگو آن خبریست بزرگ

۶۷ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

که شما از آن رو گردانید

۶۸ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

نبود مرا هیچ علمی به گروه عالم بالا آنگاه که گفتگو کنند

۶۹ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

وحی نمی‌شود بمن مگر اینکه منم بیم کننده آشکار

۷۰ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

چون گفت پروردگارت فرشتگانرا بدرستی که من می‌آفرینم انسانی را از گل

۷۱ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

پس چون تمام کردمش و دمیدم در او از روحم پس باشید او را سجده کنندگان

۷۲ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُو سَاجِدِينَ

پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان جملگی

۷۳ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

مگر ابلیس که سرکشی نمود و بود از کافران

۷۴ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

گفت ای ابلیس چه باز داشت ترا از آنکه سجده کنی آنرا که آفریدم بدست قدرتم آیا بزرگی فروختی یا بودی از بلند مرتبگان

۷۵ قَالَ يَبْنَٰبِلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِيَّ اسْتَكَبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

گفت من بهتر از آنم آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

۷۶ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُو مِن طِينٍ

گفت پس بیرون رو از آن بدرستی که تو رانده شده

۷۷ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَٰحِمٌ

و بدرستی که بر تو باد لعنت من تا روز جزا

۷۸ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند

۷۹ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

گفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی

۸۰ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

تا روز آن وقت معین

۸۱ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

گفت پس بعزّتت سوگند هر آینه گمراه کنم ایشان را همگی

۸۲ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غَوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

مگر بندگانّت که از ایشان که خالصانند

۸۳ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

گفت پس درست و راست میگویم

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

هر آینه پر میکنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند
ترا از ایشان همه

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی و نیستم من از بر
خود بستگان

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

نیست آن مگر پندی جهانیان را

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُهُ بَعْدَ حِينٍ

و هر آینه خواهید دانست خبرش را پس از مدتی

۳۹. زمر

الزُّمَرُ: گروه‌ها

مکی

۷۵ آیه

۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

فرو فرستادن آن کتاب از خداوند غالب درست‌کردار است

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی پس
بپرست خدا را خالص دارنده برایش دین را

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
سُبْحَانَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ

آگاه باشید که خدا راست دین خالص و آنان که گرفتند از
غیر او دوستان که نمی‌پرستیم آنها را مگر برای اینکه
نزدیک کنند ما را بخدا نزدیک کردنی بدرستی که خدا حکم
می‌کند میانشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند
بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند آنها که او دروغگوی
ناسپاس است

اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برگزیده بود
از آنچه میافریند آنچه را که میخواست منزّه است او او
خدای یکتای قهار است

آفریده آسمانها و زمین را براستی میافزاید شب را بر روز و
میافزاید روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه در
حرکتند برای مدتی معین بدانید که او غالب آمرزنده است

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آفریده شما را از نفسی واحد سپس قرار داده از آن
همسرش را و فرو فرستاده برای شما از چهارپایان هشت
جفت میافریند شما را در شکمهای مادرانتان آفرینشی از
پس آفرینشی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا پروردگار
شما او راست پادشاهی نیست الهی جز او پس کجا
برمیگردید

اگر کفر ورزید پس بدرستی که خدا بی‌نیاز است از شما و
راضی نیست برای بندگان کفر را و اگر سپاس گذارید
می‌پسندد آنرا برای شما و بر نمی‌دارد بردارنده بار دیگری
را پس بسوی پروردگارتانست بازگشت شما پس خبر
میدهد شما را بآنچه بودید میکردید بدرستی که او داناست
بدرون سینه‌ها

و چون برسد انسان را ضرری بخواند پروردگارش را
بازگشت کننده بسوی او پس چون دهد او را نعمتی از خود
فراموش کند آنرا که بود میخواند بان از پیش و گردانید
برای خدا همتایان تا گمراه کند از راه او بگو برخوردار شو
به کفرت اندکی بدرستی که تو از اهل آتشی

آیا کسی که او عبادت کننده است در اوقات شب سجده
کننده و قیام کننده میترسد از آخرت و امید دارد رحمت
پروردگارش را بگو آیا یکسانند آنان که میدانند و آنان که
نمی‌دانند جز این نیست که پند گیرند صاحبان خرد

بگو ای بندگان من آنان که گرویدند بپرهیزد از
پروردگارتان آنان را که خوبی کنند در این دنیا حسنه ایست
و زمین خدا پهناور است جز این نیست که تمام داده میشود
شکیبایان را مردهاشان بدون حساب

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِۦ عِبَادَهُۥ يَعْبَادُ فَاتَّقُوا

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ

أَفَمَن حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرُفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

بگو بدرستی که من مأمورم که بپرستم خدا را اخلاص ورزنده برای او دین را

و مأمورم باینکه باشم اول مسلمانان

بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روز بزرگ

بگو خدا را میپرستم اخلاص ورزنده برای او دینم را

پس بپرستید آنرا که خواهید از غیر او بگو بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کنند در خودشان و کسانشان در روز قیامت بدانید که آنست زیانکاری آشکار

ایشان را است از بالای سرشان سایبانهایی از آتش و از زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بان بندگانش را ای بندگانم پس بپرهیزید از من

و آنان که اجتناب کردند از طاغوت که بپرستند آنرا و بازگشتند بسوی خدا ایشان راست مژده پس مژده بده بندگانم را

آنان که می‌شنوند سخن را پس می‌پذیرند بهترش را آنها آنانند که هدایتشان کرد خدا و آنها آنانند صاحبان خرد

آیا پس آنکه ثابت شده بر او سخن عذاب آیا پس تو نجات میدهی آنرا که در آتش است

لیکن آنان که بپرهیزند از پروردگارشان ایشان را است غرفه‌هایی که از بالای آنها غرفه‌هایی است بنا شده که می‌رود از زیر آنها نهرها وعده دادن خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده را

آیا نبینی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان گردانیدش چشمه‌ها در زمین سپس بیرون آورد بان زراعت را که مختلف است رنگ‌های آن پس خشک می‌شود پس بینی آنرا زرد شده پس میگرداند آنرا شکسته ریزه‌ها بدرستی که در آن هر آینه پندیست برای صاحبان خرد

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ ۖ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءْ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَاجِهِ ۖ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

فَآذَقَهُمُ اللَّهُ الْحِزْيَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

آیا پس کسی که گشاد خدا سینه او را برای اسلام پس او بر
نورiest از پروردگارش پس وای بر آنان که سخت است
دلهای ایشان از ذکر خدا آنها در گمراهی آشکارند

خداوند فرو فرستاده بهترین سخن را کتابی متشابه
(همانند) مثنای که میلرزد از آن پوستهای آنان که میترسند
از پروردگارشان سپس نرم میشود پوستهایشان و دلهاشان
بذکر خدا آنست ارشاد خدا که هدایت میکند بان آنها که
میخواهد و هر که را که گمراه سازد خدا پس نیست آنها
هیچ هدایت کننده

آیا پس کسی که نگاهداری کند خود را برویش از بدی
عذاب روز قیامت و گفته شود ستمگران را که بچشید آنچه
را که بودید کسب میکردید

تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان پس آمد ایشان را
عذاب از جائیکه نمیدانستند

پس چشانیدشان خدا خواری را در زندگانی دنیا و هر آینه
عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

و بتحقیق زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی باشد
که ایشان پند گیرند

قرآن عربی بدون داشتن کجی باشد که ایشان پرهیزند

زد خدا مثلی مردی که در آن شریکانند مخالف یکدیگر و
مردی خالص مر مردی را آیا یکسانند در اینحال سپاس
خداوند را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند

بدرستی که تو می‌میری و ایشان نیز می‌میرند

سپس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان نزاع
می‌کنید

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُۥٓ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ أُوْلَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

۳۸

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

پس کیست ظالمتر از آنکه دروغ بست بر خدا و تکذیب کرد راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ مقام کافران را

و آنکه آورد صدق را و تصدیق کرد آنرا آنگروه ایشانند پرهیزگاران

ایشان را است آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست پاداش نیکوکاران

تا محو کند خدا از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان را مزدشان به نیکوترین آنچه بودند میکردند

آیا نیست خدا کفایت کننده بندهاش و میترسانند ترا بانان که از غیر او بودند و کسی را که واگذارد خدا پس نیست او را هیچ هدایت کننده

و کسی را که هدایت کند خدا پس نیست او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا غالب انتقام گیرنده

و هر گاه بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه گویند خدا بگو پس خبر دهید آنچه میخوانید از غیر خدا اگر بخواهد بر من خدا ضرری آیا آنها برطرف کنند ضرر او را یا بخواهد بمن رحمتی آیا ایشان نگاهدارند رحمتش را بگو بس است مرا خداوند بر او توکل کنند توکل کنندگان

بگو ای قوم من عمل کنید بر توانائیتان بدرستی که من انجام میدهم پس زود باشد که بدانید

کسی که آید باو عذابی که خوارش گرداند و فرود آید بر او عذابی پاینده

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أُولَٰئِكَ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

بدرستی که ما فرستادیم بر تو کتاب را برای مردم بحق پس هر که هدایت یافت باشد برای خویش و هر که گمراه گشت پس جز این نیست که گمراه شود بر خود و نیستی تو بر ایشان نگهبان

خداوند بر میگیرد روحها را بوقت مردنشان و آنکه نمرده است در خوابگاهش پس نگاهدارد آنها که مقدر نموده بر او مرگ را و رها سازد دیگری را تا مدتی معین بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که فکر می‌کنند

آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا گر چه باشند که مالک نباشند چیزی را و نفهمند

بگو خدا راست شفاعت همگی او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او بر میگردید

و چون ذکر کرده شود خدا تنها در هم شود دلهای آنان که ایمان ندارند باخرت و چون ذکر کرده شود آنان که از غیر اوست آنگاه ایشان شاد می‌شوند

بگو پروردگارا ای پدید آورنده آسمانها و زمین ای دانای نهان و آشکار تو حکم میکنی میان بندگان در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

و اگر بودی آنان را که ستم کردند آنچه در زمین است همه و مانندش با او هر آینه فدیہ میدادند بان از بدی عقوبت روز قیامت و ظاهر شد ایشان را از خدا آنچه نبودند که گمان کنند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرْتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ

و ظاهر شد ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد
بانان آنچه بودند بان استهزاء میکردند

پس چون برسد انسان را ضرری بخواند ما را پس چون
دادیم او را نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شدم
آنها بر علمی بلکه آن بلائیست و لیکن بیشتر ایشان
نمی‌دانند

بتحقیق گفتند آنها آنان که بودند پیش از ایشان پس
کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند

پس رسید ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و آنان که
ستم کردند از اینها بزودی میرسد ایشان را بدیهای آنچه
کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان

آیا ندانستند که خدا وسعت میدهد روزی را برای هر که
خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در آن هر آینه آیت
هاست گروهی را که ایمان آورند

بگو ای بندگانم آنان که اسراف کردند بر خودشان نومید
نشوید از رحمت خدا بدرستی که خدا میامزد گناهان را
همگی بدرستی که او آمرزنده مهربانست

و باز گردید بسوی پروردگارتان و انقیاد ورزید او را پیش
از آنکه بیاید شما را عذاب سپس یاری کرده نشوید

و پیروی کنید بهترین آنچه را که فرستاده شده به شما از
پروردگارتان پیش از آنکه آید شما را عذاب ناگهان و شما
ندانسته باشید

آنکه گوید نفسی ای اندوه و پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم
در قرب خدا و بدرستی که بودم هر آینه از استهزاء
کنندگان

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا
هُم يَحْزَنُونَ

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

۶۳

لَهُۥ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۶۴

۴۰۲ز

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تُأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

۶۵

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۶۶

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا گوید اگر آنکه خدا هدایتم کرده بود هر آینه میبودم از
پرهیزگاران

یا گوید آنگاه که بیند عذاب را کاش بودی مرا بازگشتی پس
می‌شدم از نیکوکاران

آری بحقیقت آمد ترا آیت‌های ما پس تکذیب کردی آنها را و
سرکشی کردی و شدی از کافران

و روز قیامت بینی آنان را که دروغ بستند بر خدا رویه‌اشان
سیاه گشته آیا نیست در دوزخ مقامی سرکشان را

و میرهاند خدا آنان را که پرهیزند بسبب رستگاریشان و
نرسد ایشان را بدی و نه ایشان غمگین شوند

خدا آفریننده همه چیز است و او بر همه چیز نگهبانست

او راست کلیدهای آسمانها و زمین و آنان که کافر شدند
بآیت‌های خدا آنها ایشانند زیانکاران

بگو آیا غیر خدا را میفرمائید که بپرستم ای نادانان

و بتحقیق وحی کرده شده بتو و به آنان که بودند پیش از تو
که اگر شرک آوری هر آینه نابود می‌شود عمل تو و هر آینه
خواهی بود از زیانکاران

بلکه خدا را بپرست و باش از شکرگزاران

و نشاخنند خدا را حق شناختنش و زمین همگی در قبضه
قدرت اوست روز قیامت و آسمانها درهم پیچیده‌اند بدست
او منزّه است او و برتر از آنچه شریک میگردانند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و دمیده شود در صور پس بیهوش شود آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است مگر آنکه خواهد خدا پس دمیده شود در آن دگر بار پس آنگاه ایشان ایستاده مینگرد

و روشن شود زمین بنور پروردگارش و نهاده شود کتاب و آورده شوند پیغمبران و شهیدان و حکم شود میانشان بر راستی و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

و تمام داده شود هر نفسی آنچه را که کرده بود و او داناتر است بآنچه می‌کنند

و رانده شوند آنان که کافر شدند بسوی دوزخ فوج فوج تا چون آیند آنرا باز شود درهای آن و گویند ایشان را خازنانش آیا نیامد شما را رسولانی از شما که میخواندند بر شما آیت‌های پروردگار شما را و بیم میدادند شما را بملاقات امروزتان گویند آری و لیکن لازم آمد سخن عقوبت بر کافران

گفته شود در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس بد است مقام سرکشان

و رانده شوند آنان که ترسیدند از پروردگارشان بسوی بهشت فوج فوج تا چون آیند آنرا و باز شود درهای آن و گویند ایشان را خازنانش سلام بر شما پاک شدید پس داخل شوید در آن جاودانیان

و گویند ستایش خدائی را که راست گردانید بما وعده‌اش را و بمیراث داد ما را آتزمین که مسکن گزینیم از بهشت هر جا که خواهیم پس خوبست پاداش عمل‌کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۰. غافر

غَافِرُ: آمرزنده

مکی

۸۵ آیه

۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

حم

۲

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرو فرستادن کتاب از خدائی است غالب دانا

۳

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب نعمت نیست معبودی جز او بسوی اوست برگشت

۴

مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

جدال نکند در آیت‌های خدا مگر آنان که کافر شدند پس فریب ندهد ترا گردش آنها در شهرها

۵

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و گروه‌های دشمن از پس ایشان و قصد کردند هر امتی برسولشان که بگیرند او را و مجادله کردند بباطل تا ناچیز کنند بان حق را پس گرفتمشان پس چگونه بود عقوبت من

۶

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و همچنین لازم شد سخن پروردگارت بر آنان که کافر شدند که ایشان اهل آتشند

۷

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

آنان که بر میدارند عرش را و آنانکه پیرامون آنند تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و میگردند باو و آمرزش می‌طلبند برای آنانکه بگردند پروردگارا فرا گرفتی همه چیز را از حیث رحمت و دانش پس بیامرز آنان که توبه کردند و پیروی نمودند راه تو را و نگهدارشان از عذاب دوزخ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عِبَادِهِمْ وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگارا در آورشان در بهشتهای جای اقامت دائمی که
وعده دادی ایشان را و آنکه شایسته شد از پدرانشان و
همسرانشان و فرزندانشان بدرستی که تویی غالب
درستکردار

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و نگه دار ایشان را از بدیها و کسی که تو نگهداری از بدیها
در چنین روز پس بحقیقت رحمتش کرده‌ای و اینست آن
کامیابی بزرگ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

بدرستی که آنانکه کافر شدند ندا کرده شوند که هر آینه
دشمنی خدا بزرگترست از دشمنی شما با خودتان آنگاه که
خوانده می‌شدید به ایمان پس کافر می‌شدید

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنْتِنَ إِثْمَنَا وَتُكَفِّرُ بِنُؤْمَانِهِ
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

گویند پروردگارا میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما
را دو بار پس ما اقرار کردیم بگناهان خود پس آیا به بیرون
آمدن راهی هست

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تَوَمَّنْوا فَأَلْهَمَكُمْ اللَّهُ الْعَلِيَّ الْكَبِيرَ

این بآنست که چون خوانده شد خدا تنها انکار کردید و اگر
شرک آورده میشد باو می‌گرویدید پس حکم خدا را است که
رفیع بزرگست

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

او است که مینماید بشما آیاتش را و میفرستد برای شما از
آسمان روزی را و پند نمیگیرد مگر آنکه باز گردد

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

پس بخوانید خدا را اخلاص و رزندگان باو دین را گر چه
ناپسند دارند کافران

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

بلند مراتب صاحب عرش میافکند روح را از امرش بر آنکه
میخواهد از بندگانش تا بیم کند از روز ملاقات

يَوْمَ هُمْ بَرْزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

روزی که ایشان ظاهر شوند پوشیده نباشد بر خدا از ایشان
چیزی که راست پادشاهی آتروز خدا راست که یکتای قهار
است

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۱۸

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَآ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ

۱۹

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

۲۰

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۲۱

حزب
۱۸۸
۴۰۶۲

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

۲۲

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۲۳

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

۲۴

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

۲۵

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

امروز مجازات شود هر کسی بانچه کسب کرده نیست ستمی
امروز بدرستی که خدا زود حسابست

و بیم ده ایشان را از روز (قیامت) که نزدیکست آنگاه که
دلها نزد حلقها خشم خورندگانند نیست ستمکاران را هیچ
خویشی و شفاعت کننده که اطاعت شود

میداند خیانت چشمها را و آنچه پوشیده میدارد سینهها

و خدا حکم میکند براستی و آنان که میخوانند از غیر او
حکم نمیکنند به چیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا

آیا سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه باشد انجام
کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند ایشان سخت تر از
ایشان از لحاظ توان و اثرها در زمین پس گرفت ایشان را
خدا بسبب گناهانشان و نبود ایشان را از خدا هیچ
نگهدارنده

آن باین است که ایشان بودند که میامد ایشان را
رسولانشان با معجزات پس انکار کردند پس گرفت ایشان
را خدا بدرستی که او نیرومند سخت عقوبت است

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی آشکار

بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند که ساحریست
دروغگو

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بکشید پسران
آنان را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید زنانشان را و
نیست حيله کافران مگر در گمراهی

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

يَوْمَ تُنْزَلُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ قَلَّ
يُضِلِّلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

و گفت فرعون وا گذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که
بخواند پروردگارش را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد دین شما را یا اینکه ظاهر سازد در زمین تباهی را

و گفت موسی بدرستی که من پناه میبرم بپروردگارم و
پروردگار شما از هر سرکشی که ایمان ندارد بروز حساب

و گفت مردی مؤمن از کسان فرعون که پنهان میداشت
ایمان خود را آیا می‌کشید مردی را باینکه میگوید پروردگار
من خداست و بحقیقت آورده است بشما معجزات از
پروردگارتان و اگر باشد دروغگو پس بر اوست دروغ او و
اگر باشد راستگو رسد بشما برخی از آنچه وعده میدهد
شما را بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او
اسراف کننده دروغگو است

ای قوم شما راست پادشاهی امروز غالبان در زمین پس
کیست که یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر آید ما را گفت
فرعون نمی‌نمایم شما را مگر آنچه خود می‌بینم و هدایت
نمی‌کنم شما را مگر براه راستی

و گفت آنکه گروید ای قوم بدرستی که من میترسم بر شما
مانند روز طایفه‌های دشمن حق

مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند بعد از
ایشان و نباشد خدا که اراده کند ستمی بندگانش را

و ای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا کردن
همدیگر

روزی که برگردید پشت کنندگان نیست شما را از خدا هیچ
نگهدارنده و هر که را که اضلال کند خدا پس نیست او را
هیچ هدایت کننده

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

۴۰
غافر
۳۴
/۸۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبُرَ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْلِمُنِ ابْنِ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

۳۶

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

۳۸
۴۰۸۸

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

۳۹

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

و بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با بینه‌ها پس پیوسته
بودید در شکی از آنچه آمد شما را با آن تا چون هلاک شد
گفتید هرگز بر نیانگیزد خدا از بعد او رسولی همچنین
اضلال میکند خدا آنرا که او است اسراف کننده شک
آورنده

آنان که مجادله می‌کنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمد
ایشان را بزرگ است آن از حیث دشمنی نزد خدا و نزد آنان
که گرویدند همچنین مهر می‌نهد خدا بر هر دل سرکش و
جفاکاری

و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من بنائی شاید که
برسم بوسیله

وسیله‌های آسمانها تا آگاهی یابم به خدای موسی و بدرستی
که هر آینه گمان میبرم او را دروغگو و همچنین آراسته شد
برای فرعون بدی کردارش و باز داشته شد از راه و نیست
حیله فرعون مگر در هلاکت

و گفت آنکه گروید ای قوم من پیرویم کنید تا هدایتتان
کنم براه راستی

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا مایه تعیش
اندکی است و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام

هر کس کند بدی پس مجازات نشود مگر به مانند آن و
کسی که کند کار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن است پس
آنگروه داخل می‌شوند به بهشت روزی داده میشوند در آن
بدون حساب

وَيَقُومَ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم چرا که من میخوانم شما را بسوی رهایی و شما میخوانید مرا بسوی آتش

۴۲

تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ

میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک سازم باو آنچه را که نیست مرا بان دانشی و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزگار

۴۳

لَا جَرَمَ أَنْتُمْ تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا
فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ
النَّارِ

ناچار که آنچه میخوانید مرا بسوی آن نیست او را دعوتی در دنیا و نه در آخرت و آنکه بازگشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان آنانند اهل آتش

۴۴

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

پس زود باشد که یاد کنید آنچه را که میگویم برای شما و وا میگذارم کار خود را بخدا بدرستی که خدا بیناست به بندگان خود

۴۵

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ
الْعَذَابِ

پس نگهداشت او را خدا از بدیهای آنچه اندیشیدند و احاطه کرد بکسان فرعون بدی عذاب

۴۶

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

آتش عرض کرده می‌شوند بر آن بامداد و شبانگاه و روزی که بپا شود قیامت داخل کنید کسان فرعون را در سخت ترین عذاب

۴۷

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ

و هنگامی که منازعه می‌کنند در آتش پس میگویند ضعیفان آنان را که بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم شما را پیروان پس آیا شما کفایت کنندگانید از ما سهمی را از آتش

۴۸

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ
الْعِبَادِ

گفتند آنان که بزرگی طلبیدند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بتحقیق حکم کرد میان بندگان

۴۹

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ

و گفتند آنان که در آتشدن بخازنان دوزخ بخوانید پروردگارتان را که سبک گرداند از ما روزی از عذاب را

قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

گویند آیا نبود که میامد شما را رسولانتان با حجت‌ها گویند
آری گویند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در
گمراهی

بدرستی که ما یاری کنیم رسولانمان و آنان را که گرویدند
در زندگانی دنیا و روزی که بپا خیزند شاهدان

روزی که سود ندهد ستمکاران را عذرشان و ایشان را
است لعنت و ایشان را است بدی آنسرای

و بتحقیق دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم بنی
اسرائیل را آنکتاب

و هدایتی و پندی است برای صاحبان خرد

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقت و آمرزش بطلب
بگناهت و تسبیح کن به ستایش پروردگارت شبانگاه و
بامدادان

بدرستی که آنان که جدال میکنند در آیتهای خدا بدون
حجتی که آمده باشد ایشان را نیست در سینه هاشان جز
بزرگی که نباشد ایشان که برسند بان پس پناه جوی بخدا
بدرستی که او شنوای بینا است

هر آینه آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر است از آفریدن
مردمان و لیکن بیشتر مردمان نمی‌دانند

و یکسان نشود نابینا و بینا و آنانکه گرویدند و کردند
کارهای شایسته و نه گناهکار اندکی از این مردم پند
میگیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۶۰

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

۶۱
ر۴۱۰

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

۶۲

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَّى تُؤْفَكُونَ

۶۳

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

۶۴

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۶۵

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۶۶
حزب
۱۹۰

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بدرستی که قیامت هر آینه آید و نیست شکی در آن و لیکن بیشتر مردمان ایمان ندارند

و گفت پروردگارتان که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را بدرستی که آنان که سرکشی کنند از عبادت من زود باشد که داخل شوند در جهنم ذلیلان

خدا است آنکه قرار داده برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش بخش بدرستی که خدا هر آینه صاحب کرامت است بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان سپاس نگزارند

آنست خدا پروردگار شما که آفریننده همه چیز است نیست معبودی جز او پس بکجا برگردانیده می‌شوید

همچنین برگردانیده می‌شوند آنان که بودند آیتهای خدا را انکار میکردند

خداست که قرار داده برای شما زمین را قرارگاه و آسمان را بنائی و تصویر کرده شما را پس نیکو ساخته صورتهایتان را و روزی داده بشما از پاکیزه‌ها اینست خدا پروردگار شما پس افزون آمد خدا که پروردگار جهانست

اوست زنده نیست الهی جز او پس بخوانیدش اخلاص ورزندگان باو دین را ستایش خدا را که پروردگار جهانیانست

بگو بدرستی که مرا نهی کرده‌اند که بپرستم آنان را که میخوانید از غیر خدا چون آمد مرا حجت‌ها از پروردگارم و مأمورم که تسلیم شوم بپروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۶۸

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ

۶۹
را ۴۱

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرِفُونَ

۷۰

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ^ط رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

۷۱

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

۷۲

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

۷۳

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

۷۴

مِن دُونِ اللَّهِ^ط قَالُوا صَلُّوا عَلَّنَا بَل لِّمَ نَكُن نَّدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

۷۵

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

۷۶

أَدْخُلُوا أَبْوََابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا^ط فَبئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

۷۷

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ط فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

اوست که آفرید شما را از خاک سپس از نطفه سپس از خون بسته سپس خارج سازد شما را کودکی پس تا برسید بکمال قوت خود بعد تا بوده باشید پیران و از شما کس هست که وفات مییابد از پیش و تا برسید بوقتی نامبرده و باشد که شما در یابید

اوست که زنده میکند و می‌میراند پس چون مقرر فرماید کاری را پس جز این نیست که میگوید آنرا که بشو پس می‌شود

آیا نبینی آنان را که جدال میکنند در آیت‌های خدا که بکجا برگردانیده میشوند

آنان که تکذیب کردند کتاب را و آنچه را که فرستادیم به آن رسولان خود را پس زود باشد که بدانند

آنگاه که غل‌ها در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده می‌شوند

در آب جوشان سپس در آتش انداخته می‌شوند

پس گفته شود ایشان را که کجاست آنکه بودید شریک میدانستید

از غیر خدا گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزی را همچنین اضلال کند خدا کافران را

آن بسبب آن که بودید که شادمانی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه بودید مینازیدید

داخل شوید از درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است جایگاه سرکشان

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقت پس یا مینمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا میگیریم ترا پس بسوی ما باز گردانده میشوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

۴۰:
غافر
۷۸
/۸۵

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَمَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ

۷۹
۴۱۲

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۸۰

وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ ۚ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

۸۱

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَثَارًا فِي الْأَرْضِ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
بِهِ مُشْرِكِينَ

۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

۸۵

و بتحقیق فرستادیم رسولانی پیش از تو از ایشان کس
هست که نقل کردیم بر تو و از ایشان کس هست که نقل
نکردیم بر تو و نبود رسولی را که بیاورد آیه را مگر باذن
خدا پس چون آید دستور خدا حکم شود بحق و زیان کنند
آنجا باطل کیشان

خدا است که قرار داد برای شما چهارپایان را تا سوار شوید
برخی از آنها را و از برخی از آنها بخورید

و برای شما در آنها سودهایست و تا برسید با سوار شدن
بر آنها نیازی را که باشد در سینه هاتان و بر آنها و بر
کشتیها حمل میگردید

و مینماید بشما آیت‌هایش را پس کدام آیات خدا را انکار
می‌کنید

آیا پس سیر نمی‌کنند در زمین پس بنگرند که چگونه بود
انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان که بودند بیشتر از
ایشان و سخت‌تر از حیث توانائی و آثار در زمین پس کفایت
نکرد از ایشان آنچه بودند کسب می‌کردند

پس چون آمد ایشان را رسولانشان با بینه‌ها شاد شدند
بانچه بود نزد ایشان از دانش و فرا گرفت ایشان را آنچه
بودند بآن استهزاء میکردند

پس چون بینند عذاب ما را گویند گرویدیم بخدای یگانه و
کافر شدیم بانچه بودیم بان شرک آورندگان

پس نباشد که سود بخشد ایشان را ایمانشان آنگاه که
بینند عذاب ما را دستور خدا که بحقیقت گذشت در
بندگان و زیان کردند آنجا کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

۱
۴۱۳

حم

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان

كِتَبٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

۳

کتابیست تفصیل داده شده آیت‌های آن قرآنی عربی برای گروهی که میدانند

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند بیشترشان پس ایشان نمی شنوند

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِيَ آذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ إِنَّا نَحْكُمُ

۵

و گفتند دلهای ما در حجابست از آنچه میخوانید ما را بسوی آن و در گوشهای ما سنگینی است و از میانه ما و میانه تو مانعی است پس عمل کن بدرستی که ما عمل می‌کنیم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ وَأَنذَرْتُ لَلْمُشْرِكِينَ

۶

بگو جز این نیست که من انسانی هستم مانند شما که وحی می‌شود بمن که خدای شما خدائست یگانه پس رو آورید بسوی او و آمرزش طلبید از او و وای بر مشرکان

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

آنان که نمیدهند زکاه را و ایشان باخرت کفر ورزندگانند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان را است مزدی بدون منت

قُلْ أَنتَ كُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۹
حزب
۱۹۱
۴۱۴

بگو آیا حقیقتا شما هر آینه کافر می‌شوید بان که آفریده زمین را در دو روز و قرار میدهد او را همتایان آنست پروردگار جهانیان

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَقْوَتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ

۱۰

و قرار داد در آن کوه‌های استوار از بالای آن و برکت داد در آن و مقدر ساخت در آن خوردنیهای آنرا در چهار روز مساوی برای خواهندگان

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
اِئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

۱۱

پس پرداخت به آسمان و آن بود دودی پس گفت آنرا و زمین را که بیایید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبران

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ ۖ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس قرار داد آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمان کار آنها و آراستیم آسمان دنیا را به چراغهایی و محافظت اینست تقدیر خدای غالب دانا

پس اگر روی گردانیدند پس بگو بیم دادم شما را به صاعقه مثل صاعقه عاد و ثمود

آنگاه که آمد ایشان را رسولان از پیش رویشان و از پشت سرشان که نپرستید مگر خدا را گفتند اگر خواسته بود پروردگار ما هر آینه فرو فرستاده بود فرشته‌ها پس بدرستی که ما بانچه فرستاده شده‌اید بان کافر انیم

پس اما عاد پس سرکشی کردند در زمین بناحق و گفتند کیست سخت تر از ما از لحاظ توانائی آیا ندیدند که خدائی که آفریده آنها را او سخت‌تر است از ایشان از حیث توان و بودند آیت‌های ما را انکار میکردند

پس فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روزهای شوم تا بچشانیمشان عذاب خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری نشوند

و اما ثمود پس راه نمودیم ایشان را پس اختیار کردند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشان را صاعقه عذاب خواری بسبب آنچه بودند کسب میکردند

و نجات دادیم آنان را که گرویدند و بودند پرهیز میکردند

و روزی که محشور شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس ایشان باز داشته می‌شوند

تا چون آمدند آنها گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و چشم‌هایشان و پوست‌هایشان بانچه بودند می‌کردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۲

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

۲۳

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

۲۴

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

۲۵
حزب
۱۹۲

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ

۲۶
۴۱۶ر

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

۲۷

فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۲۸

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

۲۹

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِي أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و گویند پوستهانشان را چرا گواهی دادید بر ما گویند بسخن آورد ما را خدائی که بسخن آورد هر چیز را و او آفرید شما را نخستین بار و بسوی او بر میگردید

و نیستید که پنهان دارید اینکه گواهی میدهد بر شما گوش شما و نه چشمهای شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید که خدا نمیداند بسیاری را از آنچه می‌کنید

و آن بود گمان شما که گمان کردید بپروردگار شما هلاک گردانید شما را پس گردیدید از زیانکاران

پس اگر صبر کنند پس آتش مقام است ایشان را و اگر عذر خواهند پس نیستند ایشان از عذر پذیرفتگان

و گماشتیم برای ایشان رفیقان پس آراستند برای ایشان آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سر ایشانست و ثابت شد بر ایشان سخن در امتهائیکه گذشتند پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران

و گفتند آنان که کافر شدند گوش ندهید باین قرآن و هرزگی کنید در آن باشد که شما پیروز گردید

پس هر آینه می‌چشانیم آنان را که کافر شدند عذابی سخت و هر آینه پاداش دهیم ایشان را به بدترین آنچه بودند که میکردند

اینست که جزای دشمنان خدا آتش است و ایشان را در آن سرای جاودانی است جزائی بآنچه بودند آیتهای ما را انکار میکردند

و گویند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنمای بما آن دو کس را که گمراه ساختند ما را از جن و انس تا قرار دهیم آنها را زیر قدمهای خودمان و تا باشند از فروتران

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُعَدُّونَ

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست سپس
ایستادگی کردند فرود میاید بر ایشان فرشتگان که تترسید
و غمگین نشوید و شادمان شوید به بهشتی که بودید وعده
می‌شدید

مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا و در آخرت و برای
شماست در آن آنچه می خواهد نفسهای شما و برای شماست
در آن آنچه میخواهید

ما حضری از خدای آمرزنده مهربان

و کیست نیکوتر از حیث گفتار از کسی که بخواند بسوی خدا
و بکند کار شایسته و گوید بدرستی که من از مسلمانانم

و یکسان نشود خوبی و نه بدی دفع کن بانچه آن بهتر است
پس آنگاه کسی که میانه تو و میانه اوست دشمنی گویا که
دوستی است مهربان

و داده نشوند آنرا مگر آنانکه صبر کنند و داده نشوند آنرا
مگر صاحب بهره بزرگ

و اگر از جای در آورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه ببر بر
خدا بدرستی که آن اوست شنوای دانا

و از آیت‌های اوست شب و روز و آفتاب و ماه سجده نکنید
آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید خدائی را که آفرید آنها
را اگر هستید که او را میپرستید

پس اگر سرکشی کنند پس آنان که نزد پروردگار تواند
تسبیح میکنند او را شب و روز و ایشان ملول نمی‌شوند

وَمِنْ ءَايَاتِهِۦ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُۥ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ ۖ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۚ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

و از آیات اوست که می‌بینی زمین را پژمرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد بدرستی که آنکه زنده کند آنرا هر آینه زنده کند مردگان را بدرستی که او بر هر چیزی توانا است

بدرستی که آنان که میل بباطل کنند در آیت‌های ما پوشیده نمی‌باشند بر ما آیا پس کسی که انداخته شود در آتش بهتر است یا کسی که بیاید ایمن روز قیامت بکنید آنچه خواستید بدرستی که او بآنچه می‌کنید بینا است

بدرستی که آنان که کافر شدند بان ذکر چون آمد ایشان را و بدرستی که هر آینه کتابی است گرامی

نیاید آنرا باطل از پیش روی آن و نه از پشت سرش فرو فرستادنی از درست‌کردار ستوده

گفته نشود ترا مگر آنچه بحقیقت گفته شد رسولان را پیش از تو بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزش و صاحب عقوبت دردناکست

و اگر میگردانیدیم آنرا قرآنی عجمی هر آینه می‌گفتند چرا بیان نشده آیات آن آیا قرآن عجمی است و مخاطب عربی بگو آن برای کسانی که ایمان آورند هدایت و شفاء است و آنان که نگروند در گوشه‌اشان سنگینی است و آن بر ایشان کوریست آنها ندا کرده میشوند از جایی دور

و بتحقیق دادیم موسی را کتاب پس اختلاف شد در آن و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت هر آینه حکم شده بود میان ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکند از آن که گمان آورنده است

کسی که کند کار شایسته پس برای خود اوست و هر که بد کند پس بر خود اوست و نیست پروردگار تو ستم کننده مر بندگان را

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِّنْ حَٰصِلٍ

لَا يَسْتَمُ الْإِنسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِء مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَرُّهُمْ ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

بسوی او بر میگردد دانش قیامت و آنچه بیرون آید از میوه‌ها از غلافهایش و نه باردار شود هیچ مؤثی و نه بنهد مگر بعلم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجایند شریکان من گویند اعلام کردیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی

و گمشد از ایشان آنچه که بودند میخواندند از پیش و گمان کردند که نیست ایشان را هیچ گریزگاهی

ملول نمی‌شود انسان از دعای خیر و اگر برسد او را شری پس ناامید است و ناامید

و هر آینه اگر در چشانیم او را رحمتی از خود پس از سختی که مس کرده او را هر آینه گوید این مر است و گمان ندارم قیامت را قائم و هر آینه اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگارم بدرستی که مرا نزد او هر آینه بهتر است پس هر آینه اخبار خواهیم کرد آنان را که کافر شدند بانچه کردند و هر آینه می‌چشانیمشان از عذاب درشت

و چون انعام کنیم بر انسان رو گرداند و دور کشد جانبش را و چون مس کند او را شر پس صاحب دعائیست عریض

بگو خبر دهید اگر باشد از نزد خدا پس کافر باشید بان کیست گمراه تر از آنکه اوست در مخالفتی دور از حق

بزودی مینمائیم ایشان را آیتهای خود را در آفاق و در خودشان تا آشکار گردد ایشان را که او حقست آیا کافی نیست بپروردگارت که او بر هر چیزی گواه است

بدان که ایشان در شکند از ملاقات پروردگارشان بدان که او بهمه چیز احاطه کند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۱۹

حم

حم

عَسَقَ

۲

عسق

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۳

همچنین وحی می‌کند بسوی تو و بسوی آنان که بودند پیش از تو خدای غالب درست‌کردار

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

۴

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۵

نزدیکست که آسمانها چاک چاک شوند از بالاشان و فرشتگان تسبیح میکنند به ستایش پروردگارشان و آمرزش می‌طلبند آنرا که در زمین است بدان که خدا اوست آمرزنده مهربان

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

۶

و آنان که گرفتند از غیر او دوستانی خداست نگهبان بر ایشان و نیستی تو بر ایشان گماشته

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

۷

و همچنین وحی کردیم بتو قرآنی عربی تا بیم دهی اهل مرکز قریه‌ها را و آنرا که پیرامون آنست و بیم دهی از روز جمعیت که نیست شکی در آن پاره باشند در بهشت و پاره باشند در دوزخ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۸

و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود ایشان را امتی واحد و لیکن داخل میکند آنرا که خواهد در رحمت خود و ستمگران نیست آنان را هیچ دوستی و نه یآوری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۹

آیا گرفتند از غیر او دوستانی پس خدا اوست دوست و او زنده میکند مردگان را و او بر هر چیزی تواناست

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ فَحُكْمُهُ ۖ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ۱۰
۴۲۰

و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی پس حکمش با خداست آنست خدا پروردگارم بر او توکل کردم و بسوی او باز می‌گردم

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفَقَضَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمُ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پدید آورنده آسمانها و زمین است قرار داده برای شما از خودتان جفت‌ها و از چهارپایان جفت‌ها میافریند شما را در آن نیست بمانندش چیزی و او شنوای بینا است

او راست کلیدهای آسمانها و زمین میگسترده روزی را آنرا که خواهد و تنگ میگیرد بدرستی که او بهمه چیز داناست

آئین نهاد برای شما از دین آنچه را که وصیت کرد بان نوح را و آنچه وحی کردیم بنو و آنچه وصیت کردیم بان ابراهیم و موسی و عیسی را که بپا دارید دین را و از هم جدا نشوید در آن گران آمد بر مشرکین آنچه میخوانید ایشان را بان خدا میکشد بسوی آن آنرا که خواهد و هدایت کند بسوی آن آنرا که باز گردد

و متفرق نشدند مگر پس از آنکه آمد ایشان را علم از راه ستمی که بود میانشان و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت تا مدتی نامبرده شده هر آینه حکم شده بود میانشان و بدرستی که آنان که میراث داده شدند کتاب را از بعد ایشان هر آینه در شکند از آن بگمان اندازنده

پس بدینجهت پس بخوان و ثابت باش چنانکه مأموری و پیروی مکن خواسته‌های ایشان را و بگو گرویدم بانچه فرو فرستاده خدا از کتاب و مأمورم که عدالت کنم میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست کردار خود ما و شما راست کردار خودتان نیست خصومتی میان ما و میان شما خدا گرد آورد میان ما را و بسوی اوست بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

۱۷

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

۱۸

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۱۹

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

۲۰
۴۲۱

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

۲۱

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۲۲

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

و آنان که خصومت میکنند در خدا بعد از آنکه اجابت کرده شد او را حجت ایشان باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشانست غضبی و ایشان راست عذابی سخت

خداست که فرو فرستاد کتاب را بحق و میزان را و چه دانی تو شاید که قیامت نزدیک باشد

بشتاب میخواهند آنرا آنان که نمیگروند بان و آنان که گرویدند ترسندگانند از آن و میدانند که آن حق است بدانید بدرستی که آنان که شک میکنند در قیامت هر آینه در گمراهی دوری‌اند

خدا لطف دارد به بندگانش روزی میدهد آنرا که خواهد و او نیرومند و غالب است

کسی که اراده کند کشت آخرت را میافزائیم او را در زراعتش و کسی که بخواهد کشت دنیا را میدهیمش از آن و نباشد او را در آخرت هیچ بهره

یا ایشان راست شریکان آئین نهادند ایشان را از دین آنچه دستور نداده بان خدا و اگر نبود کلمه سرنوشت هر آینه حکم شده بود میان ایشان و بدرستی که ستمگران ایشان راست عذابی دردناک

می‌بینی ستمگران را که ترسانند از آنچه کسب کرده‌اند و آن واقعست بر ایشان و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در چمنهای بهشت‌ها ایشان راست آنچه بخواهند نزد پروردگارشان آنست آن تفضلی بزرگ

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِنَ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

اینست آنچه مژده میدهد خدا بندگانش را که ایمان آورده و کردند کارهای شایسته بگو نمی‌خواهم از شما بر آن مزدی مگر دوستی در خویشاوندان من و کسی که کسب کند خوبی را می افزائیم برای او در آن خوبی را بدرستی که خدا آمرزنده شکرپذیر است

یا میگویند بست بر خدا دروغی را پس اگر بخواهد خدا مهر نهد بر قلبت و محو می‌کند خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلماتش بدرستی که او داناست به سرایر سینه‌ها

و اوست که می‌پذیرد توبه را از بندگانش و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه را که می‌کنید

و اجابت میکند آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته و می‌افزاید ایشان را از فضل خود و کافران ایشان راست عذابی سخت

و اگر می‌گسترانید خدا روزی را برای بندگانش هر آینه ستم کردنددی در زمین و لیکن فرو میفرستد باندازه که میخواند بدرستی که او به بندگانش آگاه بینا است

و اوست که فرو میفرستد باران را از پس آنکه نومید شوند و منتشر میگرداند رحمتش را و اوست خداوند ستوده

و از آیت‌های اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه پراکنده است در آن دو از جنبنده و او بر گرد آوریشان آنگاه که خواهد تواناست

و آنچه برسد شما را از مصیبتی پس بآنست که کسب کرد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست شما را از غیر خدا هیچ دوست و یآوری

وَمِنْ ءَايَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

اگر بخواهد ساکن گرداند باد را پس گردند ایستاده بر
پشتش (یعنی دریا) بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هائی
است برای هر شکیبای شکرگزاری

بسیاری

و میدانند آنان که جدال میکنند در آیت‌های ما که نیست ایشان را هیچ گریزگاهی

پس آنچه داده شده‌اید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی
دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است آنان را
که ایمان آورده و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

و آنان که اجتناب میکنند از کبیره‌های گناه و از کارهای زشت و چون خشم گیرند ایشان در میگذرند

و آنان که اجابت کنند پروردگارشان را و بپا دارند نماز را و انفاق می‌کنند

و آنان که چون برسد ایشان را ستمی ایشان انتقام میگیرند

و پاداش بدی بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستی که او دوست ندارد ستمکاران را

و هر آینه آنکه انتقام کشید پس از ظلمش پس آنها نیست
بر ایشان هیچ راهی

عذاب‌ی دردناک

و هر آینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستی که آن هر آینه از کارهای قویست

و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد او را هیچ یآوری از بعد
و می‌بینی ظالمان را که چون بینند عذاب را گویند آیا
بسوی بازگشتن هیچ راهی هست

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ^{قُلْ} وَتَرَى
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۖ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ حَفِظًا ۖ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا
الْبَلْعَ ۖ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا ۖ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنْتَابًا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الدُّكُورَ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتَابًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ ۚ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

و بینی ایشان را عرض کرده میشوند بر آن خشوع کنندگان
از خواری می‌بینند از نگریستن پنهان و گویند آنان که
گرویدند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند بر
خودشان و کسانشان روز قیامت بدانید که ستمکاران در
عذابی هستند پایدار

و نباشد ایشان را هیچ دوستان که یاریشان کنند از غیر خدا
و آنرا که اضلال کند خدا پس نیست او را هیچ راهی

اجابت کنید پروردگارتان را پیش از آنکه بیاید روزی که
بازگشتی نباشد او را از خدا نباشد شما را هیچ پناهی چنین
روزی و نباشد شما را هیچ انکاری

پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان
نباشد بر تو مگر رسانیدن و بدرستی که ما چون چشانی‌دیدیم
انسان را از خود رحمتی شاد شود بان و اگر برسد ایشان را
ضرری بسبب آنچه پیش فرستاده دستهایشان پس بدرستی
که انسان سخت ناسپاس است

خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میافریند آنچه
میخواهد می‌بخشد هر که را که خواهد مؤنثها و می‌بخشد
آنها که خواهد مذکرها

یا هر دو را میدهد بایشان مذکرها و مؤنثها و میگرداند
آنها که خواهد نازا بدرستی که او دانای تواناست

و نباشد انسانی را که سخن کند او را خدا مگر بوحی یا از
پس حجاب یا بفرستد رسولی پس وحی کند باذنش آنچه
خواهد بدرستی که او بلند مرتبه و درست‌کردار است

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

۴۳. زخرف

الزُّخْرُف: زینت

مکی

۸۹ آیه

۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

حم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

بحق کتاب روشن

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدرستی که ما گردانیدیم آنرا قرآنی عربی باشد که شما
دریابید بعقل

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّ حَكِيمٍ

و بدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند مرتبه
پر حکمت است

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

آیا پس بگردانیم از شما ذکر را باعراض بآنکه هستید
گروهی اسرافکاران

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

و بسیار فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و نمی‌آمد ایشان را هیچ پیغمبری مگر که بودند باو استهزاء
میکردند

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

پس هلاک کردیم سخت‌تر از ایشان را از لحاظ قدرت و
گذشت داستان پیشینیان

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین
را هر آینه گویند آفرید آنها را خدای غالب دانا

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و قرار داد برای
شما در آن راه‌هائی باشد که شما هدایت یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّهِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

وَجَعَلُوا أَلَمَاتِ الْكَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ^ط مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ^ط إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده گردانیم
بآن زمین مرده را همچنین بیرون آورده می‌شوید

و آنکه آفرید صنفها را همه آنها و قرار داد برای شما از
کشتیها و چهارپایان آنچه سوار می‌شوید

تا قرار گیرید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت
پروردگارتان را چون قرار گیرید بر آن و بگوئید منزّه است
آنکه رام گردانید برای ما این را و نبودیم آنرا نگهدارندگان

و بدرستی که ما بسوی پروردگارمان باز میگردیم

و قرار دادند برای او از بندگانش بهره بدرستی که انسان
هر آینه ناسپاس است آشکار

آیا گرفت از آنچه میافریند دختران و برگزید شما را به
پسران

و چون مژده داده شود یکی از ایشان بآنچه زد برای خدا
بخشنده مثل گردد صورت او سیاه و اوست خشمگین

آیا و آنکه تربیت یافته می‌شود در زینت و اوست در
مخاصمه ناآشکار

و قرار دادند ملائکه را که ایشانند بندگان خدای بخشنده
مؤنثها آیا حاضر بودند آفریدن ایشان را بزودی نوشته
شود گواهی ایشان و پرسیده شوند

و گفتند اگر خواسته بود خدای بخشنده نمی‌پرستیدیم
ایشان را نیست ایشان را بان هیچ علمی نیستند ایشان جز
آنکه دروغ میگویند

یا دادیم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشان بآن چنگ
زنندگانند

بلکه گفتند بدرستی که ما یافتیم پدران خود را بر طریقه و
بدرستی که ما بر اثرهاشان هدایت یافتگانیم

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قُلْ أَوَّلُ حِثِّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ^ص قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءَ كَافِرُونَ

فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ^ص فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِءَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ^و

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِءَ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ^ج نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^ج وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا^ط وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم کننده مگر که گفتند متنعمانش بدرستی که ما یافتیم پدران خود را بر طریقه و بدرستی که ما بر اثرهاشان اقتدار کنندگانیم

گفت آیا و اگر چه آورم شما را هدایت کننده تر از آنچه یافتید بر آن پدراتان را گفتند که ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

و آنگاه که گفت ابراهیم به پدرش و قومش بدرستی که من بیزارم از آنچه که میپرستید

جز آنکه پدید آورد مرا پس بدرستی که او بزودی راه نماید مرا

و گردانید آنرا کلمه باقی در عقبش باشد که ایشان باز گردند

بلکه کامروا ساختیم اینها را و پدرانشانرا تا آمد ایشان را حق و رسولی ظاهر

و چون آمد ایشان را حق گفتند این جادوست و بدرستی که ما بآن کافرانیم

و گفتند چرا فرستاده نشد این قرآن بر مردی از آن دو قریه که بزرگ باشد

آیا ایشان قسمت می‌کنند رحمت پروردگارت را ما قسمت کردیم میان ایشان معاش ایشان را در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی ایشان را بالای بعضی در مراتب تا بگیرند برخیشان برخی را بکار بازداشته و رحمت پروردگارت بهتر است از آنچه جمع میکنند

و اگر نه آن بودی که می شدند مردمان جماعتی واحد هر آینه قرار میدادیم برای آنان که کافر می‌شوند بخدای بخشنده برای خانه هاشان سقف‌ها از نقره و نردبان‌ها که بر آن بر آیند

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ

و برای خانه هاشان درها و سریرها که بر آن تکیه کنند

۳۵

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

و زینت‌ها و نباشد همه آن مگر مایه تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزگارانست

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

و کسی که اعراض کند از ذکر خدای بخشنده می‌گماریم برای او شیطانی پس او او را رفیقست

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

و بدرستی که آنها باز میدارند ایشان را از راه و می‌پندارند که ایشان راه یافتگانند

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

تا چون آید ما را گوید ای‌کاش بودی میان من و میان تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بودی

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

و هرگز سود ندهد شما را امروز چون ستم کردید بی‌شک که شما در عذاب شریکانید

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

آیا پس تو می‌شنوانی کران را یا راه نمائی کوران را و آنکه باشد در گمراهی آشکار

۴۱

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

پس اگر ببریم ترا پس بدرستی که ما از ایشان انتقام گیرندگانیم

۴۲

أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآذِيَ وَعَدْنَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

یا می‌نمائیم ترا آنچه وعده کردیم ایشان را پس مائیم بر ایشان قدرت دارندگان

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

پس چنگ در زن بآنچه وحی شده بتو بدرستی که تو بر راه راستی

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

و بدرستی که آن هر آینه ذکرِیست ترا و قوم ترا و زود باشد که پرسیده شوید

۴۵

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

و بپرس از آنکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما آیا گردانیدیم از غیر خدای بخشنده الهانی که پرستیده شوند

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیت‌های ما بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانانم

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

پس چون آوردشان آیت‌های ما را آنگاه ایشان از آن خنده می‌کردند

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۴۹

وَقَالُوا يَأَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

۵۰

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

۵۱

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

۵۲

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

۵۳

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

۵۴

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ۖ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

۵۵

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اُنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۶

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

۵۷
حزب
۱۹۸
۴۲۹۲

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

۵۸

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

۵۹

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۶۰

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَآئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و نمینمودیم ایشان را هیچ آیتی مگر که آن بزرگتر بود از مثل خود و گرفتیم ایشان را بعذاب باشد که ایشان باز گردند

و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگارت را بآنچه پیمان بسته نزد تو بدرستی که ما هر آینه راه یافتگانیم

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پیمان می‌شکنند

و ندا کرد فرعون در قومش گفت ای قوم آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها که میرود از زیر من آیا پس نمی‌بینید

بلکه من بهترم از این کس که اوست خوار و نزدیک نیست که بیان کند

پس چرا انداخته نشد بر او دستوانها از زر یا نیامدند با او فرشتگان بهم پیوسته

پس سبکسر ساخت قومش را پس اطاعتش کردند بدرستی که ایشان بودند گروهی نافرمانبرداران

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم آنها را همگی

پس قرار دادیمشان سابق و مثلی برای پسینیان

و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن بمجاذله زبان گشودند

و گفتند آیا الهان ما بهتر است یا او نزدند آنرا برای ما مگر جدلی بلکه ایشانند گروهی خصومت کنندگان

نیست او مگر بنده که احسان کردیم بر او و قرار دادیم او را مثلی برای بنی اسرائیل

و اگر خواهیم هر آینه گردانیم از شما ملائکه را در زمین که جانشین باشند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و بدرستی که او هر آینه علمی است برای قیامت پس شک
میارید بآن و پیروی کنید مرا اینست راه راست

۶۲

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی که او شما را
دشمنی است آشکار

۶۳

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و چون آمد عیسی با معجزات گفت بتحقیق آوردم به شما
حکمت و تا بیان کنم برای شما بعض از آنچه اختلاف کنید در
آن پس بترسید از خدا و فرمان برید از من

۶۴

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

بدرستی که خدا اوست پروردگار من و شما پس بپرستید او
را اینست راه راست

۶۵

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میان ایشان پس وای بر آنان
که ستم کردند از عذاب روزی پر درد

۶۶

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا انتظار میکشند جز قیامت را که آید ایشان را ناگهان و
ایشان ندانند

۶۷

أَلَا خِلَآءٌ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

دوستان در چنین روزی بعضی از ایشان بعضی را دشمنند
مگر پرهیزگاران

۶۸

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز و نه شما
اندوهگین می‌شوید

۶۹

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

آنان که گرویدند بآیت‌های ما و بودند منقادان

۷۰

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

در آنید در بهشتها شما و همسرانتان که از نشاط بر
افروخته باشید

۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

گردانیده می‌شود بر ایشان کاسه‌های پهنی از طلا و کوزه‌های
بی‌دستگیره و در آنست آنچه می‌خواهد آنرا نفس‌ها و لذت
میبرد چشم‌ها و شمائید در آن جاودانیان

۷۲

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اینست آن بهشتی که بارث داده شده‌اید آنرا بانچه بودید
که می‌کردید

۷۳

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

شما راست در آن میوه‌های بسیار که از آن می‌خورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخند جاودانیان

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

تخفیف داده نشود از ایشان و ایشان در آن ناامیدانند

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند ایشان ستمکاران

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

و ندا کنند ای مالک باید که حکم کند بمرگ ما پروردگارت گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانیـد

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

بحقیقت آوردیم به شما حق را و لیکن اکثر شما حق را ناخوش دارید

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْراً فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

بلکه محکم گردانیدند کاری را پس مائیم محکم گردانندگان

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۖ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُونَ

یا می‌پندارند که ما نمی‌شنویم نهان و رازشان را آری و رسولان ما نزد ایشان می‌نویسند

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ

بگو اگر باشد خدای بخشنده را فرزندی پس من اولین پرستندگانم

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف می‌کنند

فَذَرَهُمْ يَخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

پس واگذار ایشان را که صحبت دارند و بازی کنند تا ملاقات کنند روزشان را که وعده داده میشوند

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

و اوست که در آسمان اله است و در زمین اله است و او درستکردار داناست

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و افزون آمد آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و نزد اوست علم قیامت و بسوی او بر می‌گردید

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و مالک نمی‌باشند آنان که میخوانند از غیر او شفاعت کردن را مگر کسی که گواهی دهد بحق و ایشان میدانند

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

و اگر بپرسی از ایشان که که آفرید ایشان را هر آینه گویند خدا پس بکجا برگردانیده می‌شوند

وَقِيلِهِ ۖ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

و قولش پروردگارا بدرستی که اینها گروهی‌اند که ایمان نیاورند

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	حم
۴۳۱ ر	حم	
۲	وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ	سوگند بکتاب آشکار کننده
۳	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكََةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ	بدرستی که فرو فرستادیم آنرا در شبی مبارک بدرستی که ما هستیم بیم کننده
۴	فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ	در آن جدا کرده می‌شود هر امری موافق حکمت
۵	أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ	امری از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان
۶	رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	رحمتی از پروردگارت بدرستی که اوست شنوای دانا
۷	رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ	پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دوست اگر هستید یقین کنندگان
۸	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ عَابَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ	نیست الهی جز او زنده میکند و می‌میراند پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما
۹	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ	بلکه ایشان در شک بازی میکنند
۱۰	فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ	پس انتظار کش روزی که میاورد آسمان دودی آشکار
۱۱	يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ	فرو میگیرد مردمان را اینست عذابی پر درد
۱۲	رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ	پروردگارا دفع کن از ما عذاب را بدرستی که ما مؤمنانیم
۱۳	أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ	کجاست ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشان را رسولی آشکار
۱۴	ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ	سپس رو گردانیدند از او و گفتند آموخته است و دیوانه
۱۵	إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ	بدرستی که ما دفع کننده عذابیم اندک بدرستی که شما عود کننده‌اید
۱۶	يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ	روزی که سخت می‌گیریم سخت گرفتن عظیم بدرستی که ما انتقام گیرندگانیم
۱۷ حزب ۱۹۹	وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ	و بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون و آمد ایشان را رسولی شریف
۱۸	أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	که بسپارید بمن بندگان خدا را بدرستی که من برای شما رسولی امینم

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

كَذٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

مِّن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِينَ

وَعَآتَيْنَهُم مِّنَ الْآيٰتِ مَا فِيهِ بَلَاوٌ مُّبِينٌ

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

فَأَنذِرْ بِآيَاتِنَا إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و آنکه رفعت مجوئید بر خدا بدرستی که من آورنده‌ام شما را حجتی روشن

و بدرستی که من پناه میبرم بپروردگارم و پروردگار شما که سنگسارم کنید

و اگر باور ندارید مرا پس کناره گیرید از من

پس خواند پروردگارش را که اینان گروهی گناهکارند

پس ببر بندگانم را شبانه بدرستی که شما تعقیب شدگانید

و وا گذارید دریا را آرمیده بدرستی که آنها لشکری غرق شدگانند

بسا که وا گذاشتند از باغها و چشمه‌ها

و زراعت‌ها و مقام خوب

و نعمتی که بودند در آن متنعمان

همچنین است و بمیراث دادیم آنها را بگروهی دیگر

پس نه گریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند مهلت داده شدگان

و بتحقیق نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده

از فرعون بدرستی که او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان

و بتحقیق اختیار کردیم ایشان را بر دانشی بر جهانیان

و دادیمشان از آیت‌ها آنچه بود در آن امتحانی آشکار

بدرستی که اینها هر آینه میگویند

نیست آن مگر مردنمان نخست و نباشیم ما زنده شدگان

پس بیاورید پدرانمانرا اگر هستید راستگویان

آیا آنها بهترند یا قوم تبع و آنان که بودند پیش از ایشان هلاکشان کردیم بدرستی که ایشان بودند گناهکاران

و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است از راه بازی

نیافریدیم آن دو را مگر بحق و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

بدرستی که روز تمیز وعده گاه ایشانست همگی

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری شوند

۴۲

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر آنرا رحمت کند خدا بدرستی که اوست غالب مهربان

۴۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

بدرستی که درخت زقوم

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

خوراک گناهکار است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

چون فلز گداخته می‌جوشد در شکمها

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

مانند جوشیدن آب گرم

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

بگیرید او را پس بکشیدش بعنف بمیان دوزخ

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

بچش بدرستی که تو توفی عزیز گرامی

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

بدرستی که اینست آنچه که بودید بآن شک می‌آوردید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

بدرستی که پرهیزگاران در جای امینند

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در بهشتها و چشمه‌ها

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

می‌پوشند از دیبای نازک و دیبای سطر روی بهم دارندگان

۵۴

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

همچنین و تزویج کردیم ایشان را با حوران فراخ چشم

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ

میخوانند در آنها هر میوه را ایمنان

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

نچشند در آن مرگ را جز مردن نخستین و نگهداشت ایشان را از عذاب دوزخ

۵۷

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

تفضلی است از پروردگارت آنست آن کامیابی بزرگ

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

پس انتظار کش بدرستی که ایشان منتظرانند

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	حم
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	فرو فرستادن کتابست از خدای غالب درست‌کردار
۳	إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ	بدرستی که در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست گروندگان را
۴	وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ؕ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ	و در آفرینش شما و در آنچه میپراکند از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین دارند
۵	وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ؕ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	و اختلاف شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده کرد بان زمین را بعد از مردنش و گردانیدن بادهای آیتهاست برای قومی که مییابند بعقل
۶	تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ؕ يُؤْمِنُونَ	این آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از خدا و آیتهایش میگردند
۷	وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ	وای بر هر دروغگوی گنهکاری
۸	يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	می‌شنود آیتهای خدا را که خوانده می‌شود بر او سپس اصرار میورزد سرکشی کنان گویا که نشنیده آنرا پس مژده ده او را بعدابی دردناک
۹	وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ	و چون بدانند از آیتهای ما چیزی را می‌گیرد آنرا باستهزاء آنگروه ایشان را است عذابی خوار کننده
۱۰	مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	از پشت سرشان دوزخست و کفایت نمیکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و ایشان راست عذابی بزرگ
۱۱	هَٰذَا هُدًى ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ	اینست هدایت و آنان که کافر شدند بآیت‌های پروردگارشان ایشان را عذابی است از عقوبتی پر درد
۱۲	اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	خداست که رام کرد برای شما دریا را تا روان شود کشتی‌ها در آن بفرمان او و تا بجوئید از فضل او و تا باشد که شما شکر کنید
۱۳	وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	و رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از اوست بدرستی که در آن هر آینه آیت هاست برای گروهی که اندیشه کنند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

وَعَآتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

هَٰذَا بَصَرٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بگو آنان را که گرویدند که عفو کنند آنان را که امید ندارند روزهای خدا را تا جزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند کسب می‌کردند

کسی که کرد کار شایسته پس برای خود اوست و کسی که بد کرد پس بزیان اوست پس بسوی پروردگارتان باز می‌گردید

و بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکومت و نبوت و روزی دادیمشان از پاکیزه‌ها و برتری دادیم ایشان را بر جهانیان

و دادیم ایشان را بینیهائی از امر پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد ایشان را دانش از راه ستم در میانشان بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

پس گردانیدیم ترا بر طریقه از امر دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهش‌های آنان را که نمی‌دانند

بدرستی که ایشان هرگز کفایت نمی‌کنند از تو از خدا چیزی را و بدرستی که ستمگران بعضی از ایشان دوستانند بعضی را و خدا دوست پرهیزگارانست

اینست دلیلهای بینش بخش از برای مردمان و هدایت و رحمت برای گروهی که یقین دارند

آیا پنداشتند آنان که کسب کردند بدیها را که گردانیدیم ایشان را مانند آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته یکسانست زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی بانچه کسب کرد و ایشان ستم نشوند

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنُهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَأَتُونَا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يُخَسِّرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ
تُحْزَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيقِينَ

آیا پس دیدی آنرا که گرفت الهش را خواهشش و اضلال
کردش خدا بر علمی و مهر نهاد بر گوشش و دلش و قرار
داد بر چشمش پرده پس کیست که هدایت کند او را از
بعد خدا آیا پس پند نمی‌گیرید

و گفتند نیست آن جز زندگانی ما در دنیا می‌میریم و زنده
میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر زمانه و نیست ایشان را
بان هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که گمان میکنند

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما بطور روشن نباشد
دلیل ایشان جز آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید
راستگویان

بگو خدا زنده کند شما را پس می‌میراند شما را پس جمع
میکند شما را بروز قیامت که نیست شکی در آن و لیکن
بیشتر مردمان نمی‌دانند

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که بپا شود
قیامت آنروز زیان میکنند باطل کیشان

و بینی هر امتی را بزانو در آینده هر امتی خوانده می‌شود
بکتابش آنروز جزا داده می‌شوید آنچه بودید که میکردید

اینست کتاب ما سخن میگوید بر شما بحق بدرستی که ما
بودیم می‌نوشتیم آنچه را که بودید می‌کردید

پس اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس
در آورد ایشان را پروردگارشان در رحمتش آنست آن
کامیابی آشکار

و اما آنان که کافر شدند آیا پس نبود آیتهای من که
خوانده می‌شد بر شما پس سرکشی میکردید و بودید
گروهی گناهکاران

و چون گفته شود که وعده خدا حقت و قیامت که نیست
شکی در آن گوئید ندانیم که چیست قیامت نمی‌پنداریم
مگر گمانی و نیستیم ما یقین دارندگان

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِلُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا وَلَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصْرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴۶. احقاف

الأَحْقَافُ: سرزمین احقاف

مکی

۳۵ آیه

۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

حم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

و ظاهر شد ایشان را بدیهای آنچه کردند و فرا گرفت آنان
را آنچه که بودند بان استهزاء میکردند

و گفته شود امروز فرو میگذاریم شما را همچنانکه فرو
گذاشتید ملاقات امروزتان را و جای شما آتش است و
نیست شما را هیچ یاری کنندگان

آن باین است که شما گرفتید آیت‌های خدا را استهزاء و
فریفت شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده
نمی‌شوند از آن و نه ایشان عذر پذیرفته شدگانند

پس خدا راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین
پروردگار جهانیان

و او راست بزرگواری در آسمانها و زمین و اوست غالب
درستکردار

فرو فرستادن کتاب است از خدای عزیز درستکردار

نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دوتاست مگر
بحق و مدتی معلوم و آنان که کافر شدند از آنچه بیم داده
شده‌اند اعراض کنندگانند

بگو خبر دهید از آنچه میخوانید از غیر خدا بنمائید مرا که
چه چیز آفریدند از زمین یا ایشان را شرکتی است در
آسمانها بیارید مرا کتابی پیش از این یا باز مانده از دانش
اگر هستید راستگویان

و کیست گمراه‌تر از آنکه میخواند از غیر خدا آنرا که اجابت
نمی‌کند او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بی‌خبرند

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

و چون محشور شوند مردمان باشند ایشان را دشمنان و باشند پیرستش ایشان انکار کننده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما بطور روشن گویند آنان که کافر شدند حق را چون آمد ایشان را این سحریست آشکار

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بلکه میگویند بدروغ بست آنرا بگو اگر دروغ بستم آنرا پس مالک نمی‌باشید مرا از خدا چیزی او داناتر است بانچه سخن میکنید در آن کافاست او از لحاظ گواه میان من و میان شما و اوست آمرزنده مهربان

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنِ اتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو نیستم من نو در آمدی از رسولان و ندانم که چه کرده شود با من و نه با شما و پیروی نمیکنیم مگر آنچه وحی کرده می‌شود بمن و نیستم من مگر بیم دهنده آشکار

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ ۖ فَقَامَنَ وَأُسْتُكْبِرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بگو خبر دهید که اگر باشد آن از نزد خدا و کافر شوید بان و گواهی دهد گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کنید شما بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ ۖ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

و گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که گرویدند اگر بودی این خیر سبقت نمی‌گرفتند از ما بسوی آن و چون هدایت نیافتند بان پس بزودی گویند این دروغی است کهنه

وَمِن قَبْلِهِ ۖ كَتَبَ مُوسَىٰٓ إِيمَانًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

و پیش از آن کتاب موسی است امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی تا بیم دهد آنان را که ستم کردند و مژده باد نیکوکاران را

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست سپس ایستادگی کردند پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ایشانند اهل بهشت جاودانیان در آن پاداشی بانچه بودند که می‌کردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

۴۶:
احقاف
۱۵
/۳۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ

۱۶

وَالَّذِي قَالَ لِيَوْلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمْ أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُوكَ ءَامِنُ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۱۸

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ

۱۹

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

۲۰

و وصیت نمودیم انسان را بوالدینش خوبی کردن برداشت
او را مادرش بدشواری و بنهادش بدشواری و حملش و
بریدنش از شیر سی ماه است تا چون رسید به توانائیش و
رسید به چهل سال گفت پروردگارا در دل من انداز که شکر
کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینکه
بکنم کار شایسته را که پسندی آنرا و شایستگی ده مرا در
اولادم بدرستی که من بازگشت نمودم بسوی تو و بدرستی
که من از منقادانم

ایشان آنانند که می‌پذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند و
در می‌گذریم از بدیهای ایشان در اهل بهشت وعده راستی
که بودند وعده داده می‌شدند

و کسی که گفت والدینش را اف بر شما آیا وعده می‌دهید
مرا که بیرون آورده می‌شوم و بتحقیق در گذشتند قرن‌ها
پیش از من و آن دو استغاثه می‌کردند بخدا وای بر تو ایمان
آور بدرستی که وعده خدا حقت پس گفت نیست این مگر
افسانه‌های پیشینیان

ایشان آنانند که ثابت شد بر ایشان سخن در امت‌هایی که
در گذشتند پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که
ایشان بودند زیانکاران

و برای هر یک مرتبه‌هاست از آنچه کردند و تمام می‌دهد
ایشان را کرده‌های ایشان و ایشان ستم کرده نشوند

و روزی که عرضه می‌شوند آنان که کافر شدند بر آتش
بردید پاکیزه‌هاتان را در زندگانیان در دنیا و تعیش کردید
بآن پس امروز جزا داده می‌شوید عذاب خواری را بسبب
آنچه بودید سرکشی می‌کردید در زمین بناحق و بسبب آنچه
بودید که فسق می‌کردید

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْثُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِيتُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْعِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و یاد کن برادر عاد را هنگامی که بیم داد قومش را در رملها
و بتحقیق در گذشتند بیم دهندگان از پیش رویش و از
پشت سرش که نپرستید مگر خدا را بدرستی که من
میتрсم بر شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند آیا آمدی ما را که برگردانی ما را از الهانمان پس
بیاور بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راستگویان

گفت نیست آن علم مگر نزد خدا و میرسانم بشما آنچه را
که فرستاده شدم بان و لیکن میبینم شما را گروهی که
جهل میورزید

پس چون دیدند آنرا ابری پهن شده در افق متوجه وادیهای
ایشان گفتند این ابريست پهن شده در افق که باراننده
ماست بلکه آن آنست که بشتاب میخواهید آنرا بادیست که
در آن عذابی است پر درد

که هلاک میسازد همه چیز را بامر پروردگارش پس گشتند
چنانکه دیده نمیشد مگر مسکنهایشان همچنین جزا میدهیم
گروه گناهکاران را

و بتحقیق تمکن دادیم ایشان را در آنچه که تمکن ندادیم
شما را در آن و قرار دادیم برای ایشان گوش و دیده ها و
دلها پس کفایت نکرد از ایشان گوششان و نه دیده هاشان
و نه دلهایشان از چیزی چون بودند انکار میورزیدند به
آیت های خدا و احاطه کرد ایشان را آنچه بودند بان استهزاء
میکردند

و بتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه را که پیرامون شماست از
قریه ها و گردانیدیم آیت ها را باشد که ایشان باز گردند

پس چرا یاری نکردند ایشان را آنان که گرفتند از غیر خدا
وسيله تقرب که الهانند بلکه گمشدند از ایشان و اینست
دروغشان و آنچه را که بودند افتراء میکردند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ

و هنگامی که گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جن که می‌شنیدند قرآن را پس چون حاضر شد آنرا گفتند خاموش باشید پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قومشان بیم دهندگان

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند ای قوم ما بدرستی که ما شنیدیم کتابی را که فرستاده شده بعد از موسی تصدیق کننده است آنچه را که پیش از آن بود هدایت میکند بسوی حق و بسوی راه راست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

ای قوم ما اجابت کنید خواننده خدا را و ایمان آورید باو تا بیمارزد برای شما از گناهاتتان و برهاند شما را از عذاب پر درد

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هر که اجابت نکند خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست او را از غیر او یاوران آنها در گمراهی آشکارند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُمْ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندانستند که خدائی که آفرید آسمانها و زمین و خسته نگشت در آفریدن آنها قادر است بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری بدرستی که او بر هر چیزی تواناست

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روزی که عرضه می‌شوند آنان که کافر شدند بر آتش آیا نیست این بحق گویند آری قسم پیروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کفر می‌ورزیدید

فَاصْبِرْ ۖ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ۚ بَلَلَّغَ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پس صبر کن همچنانکه صبر کردند صاحبان ثبات از پیغمبران و بشتاب مغواه برای ایشان گویا ایشان روزی که می‌بینند آنچه را که وعده داده می‌شوند درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانید نیست پس آیا هلاک می‌شود غیر از گروه فاسقان

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ ط وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

۷

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۹

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

۱۰
حزب
۲۰۳

أَقَلَّمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

۱۱

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا ضایع گردانید کردارهایشان را

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و ایمان آوردند بآنچه نازل شده بر محمد (صلی الله علیه و آله) و او حقست از پروردگارشان محو کرد از ایشان گناهانشان را و اصلاح کرد حالشان را

این بآنست که آنان که کافر شدند پیروی کردند باطل را و اینکه آنان که ایمان آوردند پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردمان مثلها

پس چون ملاقات کنید آنان را که کافر شدند پس زدن گردنها تا وقتی که بسیار بکشید ایشان را پس سخت کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بنهد کارزار آلتاش را اینست و اگر میخواست خدا هر آینه انتقام کشیده بود از ایشان و لیکن تا بیازماید بعضی از شما را بعضی و آنان که کشته شدند در راه خدا پس هرگز ضایع نمی‌گرداند کردارهایشان را

بزودی هدایتشان کند و سامان دهد حالشان را

و در آوردشان ببهشت که تعریف کرد آنرا برای ایشان

ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر یاری کنید خدا را یاری کند شما را و ثابت گرداند قدمهای شما را

و آنان که کافر شدند پس نگونسازی ایشان را و ضایع گرداند کردارشانرا

آن باینست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرستاده خدا پس ناچیز گردانید کردارشانرا

آیا پس سیر نکردند در زمین تا به بینند که چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا ایشان را و برای کافرانست مانند آن

آن باینست که خدا یاور آنانست که بگروند و بدرستی که کافران نیست یآوری برای ایشان

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

بدرستی که خدا داخل میگرداند آنان را که ایمان آوردند و
کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیر آنها
نهرها و آنان که کافر شدند کامرانی میکنند و میخورند
همچنانکه میخورند چهارپایان و آتش است مقام از برای
ایشان

و بسا از قریه‌ها که آنها سخت‌تر بودند در توانائی از قریه
تو که بیرون کرد تو را هلاک کردیم ایشان را و نبود باوری
برای ایشان

آیا پس کسی که باشد بر حجتی از پروردگارش چون کسی
است که آراسته شده برای او بدی کردارش و پیروی کنند
خواهش‌هاشانرا

مثل بهشتی که وعده شد به متقیان در آنها نهرهاییست از
آب غیر متغیر و نهرهایی از شیری که متغیر نبود طعم آن و
نهرهایی از خمری که لذت است آشامندگان را و نهرهایی از
شهد بیغش و ایشان راست در آن از همه میوه‌ها و آمرزش
از پروردگارشان چون کسیست که او جاودانی است در
آتش و آشامانیده شوند آبی جوشان پس پاره پاره گرداند
روده‌هاشان را

و از ایشان کیست که گوش میدارد بتو تا آنگاه که بیرون
روند از نزد تو گویند آنان را که داده شده‌اند علم را که چه
گفت همین ساعت آنها کسانی‌اند که مهر نهاد خدا بر
دلهاشان و پیروی کردند خواهش‌هاشانرا

و آنان که هدایت یافتند افزود ایشان را هدایت و داد
ایشان را تقوایشان را

پس آیا انتظار میبرند جز قیامت را که آید ایشان را ناگهان
پس بتحقیق که آمد علامت هایش پس از کجا باشد ایشان
را چون آمد ایشان را پند گرفتنتشان

پس بدان که نیست معبودی جز خدا و آمرزش خواه از برای
گناهت و برای مردان مؤمن و زنان مؤمن و خدا میداند
گردشگاه و آرامگاهتان را

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ وَفَاحَبَطَ أَعْمَلَهُمْ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۴۴۵ر

و میگویند آنان که گرویدند چرا نازل نشد سوره پس چون نازل شود سوره محکم و ذکر شود در آن کارزار بینی آنان را که در دلهای ایشان مرض است که مینگرند بسوی تو نگاه کردن بیهوش افتاده از مرگ پس بهتر است برای ایشان

طاعت است و گفتار خوب پس آنگاه که لازم شد امر پس اگر راستی ورزیده بودند با خدا هر آینه بهتر بود برای ایشان

پس آیا امید دارید که اگر والی شدید اینکه فساد کنید در زمین و قطع کنید رحم هاتان را

آنگروه آنانند که لعن کرد ایشان را خدا پس کر گردانیدشان و کور کرد چشمهای ایشان را

آیا پس تفکر نمی‌کنند در قرآن یا بر دلهاست قفلهای آنها

بدرستی که آنان که برگشتند بر عقبشان بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را هدایت شیطان خوب وانمود برای ایشان و طول امل داد برای ایشان

آن باینست که گفتند آنان را که ناخوش داشتند آنچه فرستاد خدا بزودی فرمان بریم شما را در بعضی از امر و خدا میداند راز گفتن ایشان را

پس چگونه باشد وقتی که بمیرانندشان فرشتگان میزنند بر رویه‌اشان و پشت‌هاشان

آن باینست که ایشان پیروی کردند از آنچه بخشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خوشنودیش را پس ناچیز کرد کردارشانرا

بلکه پنداشتند آنان که در دلهاشان مرض است که هرگز بیرون نیاورد خدا کینه‌هاشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

وَلِتَبْلُوتُنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُؤَ أَخْبَارَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِيطُ أَعْمَالُهُمْ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكَنَّ أَعْمَالَكُمْ

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخُلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

و اگر می‌خواستیم هر آینه مینمودیم بتو ایشان را پس
شناخته بودی ایشان را بعلامتشان و می‌شناسی ایشان را در
روش گفتار و خدا میداند کردهای شما را

و هر آینه میازمائیم شما را تا بدانیم جهاد کنندگان را از
شما و صبر کنندگان را و میازمائیم خبرهای شما را

بدرستی که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و
مخالفت ورزیدند با رسول بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را
هدایت هرگز ضرر نرساند خدا را چیزی و بزودی ناچیز
گرداند کردارشانرا

ای آن کسانی که گرویدید فرمان برید خدا را و فرمان برید
رسول را و باطل نسازید کردارهاتان را

بدرستی که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا
سپس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا
ایشان را

پس سستی نکنید و مخوانید کفار را به صلح و شما برترید و
خدا با شماست و هرگز کم نکند از شما کردهای شما را

جز این نیست که زندگانی دنیا بازی و هزلیست و اگر ایمان
آوردید و بپرهیزید میدهد به شما اجرهاتان را و نمی‌خواهد
از شما مالهاتان را

اگر خواهد از شما آنها را پس مبالغه کند با شما بخیلی کنید
و بیرون آورد کینه‌های شما را

اینک شما آنهاید که خوانده می‌شوید تا انفاق کنید در راه
خدا پس از شما کسی است که بخل میکند و آنکه بخل کند
پس باز نمی‌گیرد مگر از خودش و خدا بی‌نیاز است و شما
محتاجانید و اگر روی گردانید بدل می‌آورد گروهی جز شما
را پس نباشند امثال شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

۱
۴۴۶ ر

بدرستی که ما پیروزی دادیم بتو پیروزی آشکار

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۲

تا بیامزد برای تو خدا آنچه را که پیش افتاد از گناهت و
آنچه را که پس افتاد و تمام گرداند نعمتش را بر تو و
هدایت کند ترا برای راست

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا

۳

و یاریت کند خدا یاری کردن با عزت

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

۴

اوست که فرو فرستاد آرامش را در دلهای مؤمنان تا
ببفزایند ایمانی را با ایمانشان و خدا راست لشکرهای
آسمانها و زمین و باشد خدا دانای درستکردار

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۵

تا داخل کند مردان با ایمان و زنان با ایمان را در بهشتهایی
که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و نابود کند از
ایشان گناهانشان را و باشد آن نزد خدا کامیابی بزرگ

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ ۚ وَالْمُنَافِقَاتِ ۚ وَالْمُشْرِكِينَ ۚ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ ظَنُّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۶

و عذاب کند مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و
زنان مشرک را که گمان برند بخدا گمان بد بر آنهاست
گردش بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشان را
و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است آن از لحاظ
بازگشت

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۷

و خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا غالب
درستکردار

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۸

بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و مژده دهنده و بیم
کننده

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

۹

تا بگروید بخدا و رسولش و تقویت کنید و تعظیم نمائید او
را و تسبیح گوئید او (خدا) را بامداد و شبانگاه

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

بدرستی که آنان که بیعت کنند با تو جز این نیست که بیعت
میکنند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس هر
که شکست عهد را پس جز این نیست که می‌شکند بر
خودش و کسی که وفا کند بآنچه پیمان بست بر آن با خدا
پس بزودی میدهد او را اجری بزرگ

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بزودی میگویند ترا بجای گذاشتگان از بادیه نشینان باز
داشت ما را اموالمان و کسانمان پس آمرزش خواه برای ما
میگویند بزبانشان آنچه نیست در دلهایشان بگو پس کیست
مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری
یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه می‌کنید آگاه

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُئِيَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

بلکه گمان بردید که هرگز بر نخواهد گشت رسول و
گروندگان بسوی کسانشان تا ابد و آراسته شد آن در
دلهاتان و گمان کردید گمان بد و هستید گروهی هالکان

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

و کسی که ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس ما مهیا کردیم
برای کافران آتش سوزان

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میامزد آنرا که
خواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد و باشد خدا آمرزنده
مهربان

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا
نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان چون بروید بسوی
غنیمت‌ها که بر گیرید آنها را بگذارید ما را که از پی آنیم
شما را می‌خواهند که تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز از
پی ما نخواهید آمد همچنین گفت خدا از پیش پس زود
باشد که گویند بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که
نمی‌فهمند مگر اندکی

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

بگو بجای گذاشتگان را از بادیه نشینان زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان آسیب سخت که کارزار نمائید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر اطاعت کنید میدهد به شما خدا مزدی خوب و اگر روی بگردانید همچنانکه روی گردانیدید از پیش عقوبت کند شما را عقوبتی پر درد

نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسی که فرمان برد خدا و رسولش را داخل گرداندش در بهشتهائی که می‌رود از زیر آنها نهرها و کسی که روی گرداند عذاب کند او را عذابی پر درد

بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو در زیر آن درخت پس میداند آنچه در دلهای ایشانست پس فرو فرستاد آرامش خاطر بر ایشان و پاداششان داد فتحی نزدیک

و غنیمت‌های بسیار که بر گیرند آنرا و باشد خدا غالب درست‌کردار

وعدہ کرد شما را خدا غنیمت‌های بسیار که بر گیرید آنرا پس بتعجیل داد برای شما این را و بازداشت دستهای مردم را از شما و تا باشد آیتی برای مؤمنان و هدایت کند شما را براهی راست

و دیگرها (یعنی غنائیم دیگر) که قادر نشدید بر آنها بتحقیق احاطه نموده خدا بانها و باشد خدا بر همه چیز توانا

و اگر کارزار کرده بودند با شما آنان که کافر شدند هر آینه گردانیده بودند پشت‌ها را پس نمی‌یافتند دوستی و نه یاورى

دستور خداست که بتحقیق گذشت از پیش و هرگز نیابی دستور خدا را تغییری

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

و اوست که باز داشت دستهای ایشان را از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه پیروزی داد شما را بر ایشان و باشد خدا بانچه میکند بینا

ایشانند آنان که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و قربانی را باز داشته شده از اینکه برسد بجایش و اگر نبود مردانی با ایمان و زنانی با ایمان که که نمی شناختید ایشان را که پامال میکردیدشان پس میرسید شما را از ایشان عاری بدون علم تا داخل گرداند خدا در رحمتش آنرا که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب میکردیم آنان را که کافر شدند از ایشان عقوبتی پر درد

هنگامی که گردانید آنان که کافر شدند در دلهایشان تعصب تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر رسولش و بر مؤمنان و لازم گردانیده بر ایشان کلمه تقوی را و بودند سزاوارتر بان و اهل آن و باشد خدا بهمه چیزی دانا

بتحقیق راست نمود خدا رسولش را آن خواب بحق که هر آینه داخل خواهید شد البته بمسجد الحرام اگر خواسته باشد خدا ایمان تراشندگان سرهاتان را و کوتاه کنندگان موی یا ناخن تترسید پس دانسته بود آنچه که ندانسته بودید پس گردانید از پیش آن پیروزی نزدیک

اوست که فرستاد رسولش را با هدایت و دین حق تا غالب سازدش بر دین همهاش و بس است خدا گواه

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
/۲۹

۴۹. حَبَرَات

الحُجُرَات: حجره‌ها

مدنی

۱۸ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ

۴

محمد (صلی الله علیه و آله) رسول خدا است و آنان که با
اویند سختند بر کافران مهر ورزند میان خودشان بینی
ایشان را رکوع کنندگان سجده کنندگان جویند تفضلی از
خدا و خوشنودی علامتشان در رویه‌هایشان است از نشان
سجده اینست صفتشان در توریه و صفتشان در انجیل چون
کشتی که بر آورد سبزه نورسته پس قوی کرد آنرا پس
سطبر شد پس ایستاد بر ساقهایش که بشگفت آورد زارعان
را تا بخشم آورد بایشان کافران را وعده داد خدا آنان را که
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و
پاداشی بزرگ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید پیشی نگیرید در هیچ امری نزد
خدا و رسولش و بترسید از خدا بدرستی که خدا شنوای
داناست

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید بلند نسازید آوازها را
بالای آواز پیغمبر و بلند خطاب مکنید او را در گفتار چون
بلند گفتن بعضی از شما بعضی دیگر را که ناچیز شود
کردارها را و شما نمی‌دانید

بدرستی که آنان که فرو می‌کشند آوازهای خویش را نزد
رسول خدا ایشان آنانند که آزمود خدا دلهاشان را برای
پرهیزگاری برای ایشانست آمرزش و مزدی بزرگ

بدرستی که آنان که ندا می‌کنند ترا از پشت حجره‌ها
بیشترشان نمی‌یابند بعقل

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

۷

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

۸

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۹

وَإِن طَافِئَتَانِ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

۱۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۱۱

۴۵۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغْلِ بئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آئی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید اگر آرد بشما فاسقی خبری پس تحقیق کنید مبادا آسیب رسانید گروهی را بنادانی پس شوید بر آنچه کردید پشیمانان

و بدانید که در میان شماسست پیغمبر خدا اگر اطاعت میکرد شما را در بسیاری از امر هر آینه هلاک می‌شدید و لیکن خدا محبوب گردانید بشما ایمان را و آراسته کرد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کفر و فسق و نافرمانی را آنها ایشانند راه صواب یافتگان

تفضلی از خدا و نعمتی و خدا دانای درست‌کردارست

و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانشان پس اگر ستم کند یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا رجوع نماید بامر خدا پس اگر رجوع نمود پس اصلاح کنید میان آن دو براستی و عدالت کنید بدرستی که خدا دوست میدارد عدالتکاران را

جز این نیست که مؤمنان برادرند پس اصلاح کنید میان برادران و بترسید از خدا باشد که شما رحم کرده شوید

ای آنکسانیکه ایمان آوردید نباید که استهزاء کند قومی به قومی شاید که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی به زنانی شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید خودهاتان را و بد مخوانید با لقبها بد نامی است فسق بعد از ایمان و آنکه توبه نکند پس آن‌گروه ایشانند ستمکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید اجتناب کنید از بسیاری از
گمان بدرستی که بعضی از گمان گناه است و تفحص عیوب
نکنید و غیبت نکنند بعضی از شما بعضی را آیا دوست
میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده پس
ناخوش دارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی که خدا توبه
پذیر مهربانست

ای مردم بدرستی که ما آفریدیم شما را از مذکر و مؤنثی و
گردانیدیم شما را شعبه‌ها و قبیله‌ها تا یکدیگر را بشناسید
بدرستی که گرامی‌ترین شما نزد خدا پرهیزگارترین شما
است بدرستی که خدا دانای آگاهست

گفتند بادیه نشینان که گرویدیم بگو نگرویدید و لیکن
بگوئید تسلیم شدیم و هنوز داخل نشده ایمان در دلهای
شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نگرداند شما را
از کردار هاتان چیزی را بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش
پس شک نکردند و جهاد کردند به مالهاشان و نفسهاشان در
راه خدا آنگروه ایشانند راستگویان

بگو آیا آگاهی می‌دهید خدا را بکیشتان و خدا میداند آنچه
در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست

منت می‌نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منت مگذارید بر
من اسلامتان را بلکه خدا منت میگذارد بر شما که هدایت
کرد شما را برای ایمان اگر هستید راستگویان

بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین را و خدا
بیناست بانچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ	۱ ۴۵۲ منزل ۷
بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ	۲
أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ	۳
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ	۴
بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ	۵
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ	۶
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ	۷
تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ	۸
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ	۹
وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ	۱۰
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ	۱۱
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ	۱۲
وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ	۱۳
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ	۱۴
أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ	۱۵

قسم بقرآن بزرگوار

بلکه عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان پس گفتند کافران این چیزيست عجيب

آيا چون بميريم و بشويم خاک آن بازگشتنی است دور

بتحقيق دانسته‌ايم آنچه کم میکند زمين از ایشان و نزد ماست کتابی نگهدارنده

بلکه تکذيب نمودند حق را چون آمد ایشان را پس ایشان‌اند در امری مضطرب

آيا ننگريستند بسوی آسمان بالاشان چگونه بنا کرديم آنرا و آراستيمش و نيست آنرا هيچ شکافی

و زمين که کشش داديم آنرا و افکنديم در آن کوه‌های استوار و روياييديم در آن از هر صنفی خوش آينده

برای بينائی و پند هر بنده بازگشت کننده را

و فرو فرستاديم از آسمان آب را برکت داده شده پس روياييديم بان بوستانها و دانه درو شونده

و درخت خرمای بلند که مر آنراست شکوفه درهم رسته

روزی برای بندگان و زنده گردانيديم بان بلده مرده را همچنين است بيرون آمدن

تکذيب کردند پيش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود

و عاد و فرعون و برادران لوط

و اصحاب ايکه و قوم تبع همگی تکذيب کردند رسولان را پس لازم شد وعيدم

آيا پس ناتوان شديد بافريدن نخست بلکه ایشان در شکند از آفريدن نو

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

و بتحقیق آفریدیم انسان را و میدانیم آنچه را وسوسه
میکند بان نفسش و ما نزدیکتریم باو از رگ گردن

هنگامی که دریابند آن دو دریابنده از راست و از چپ
نشسته

بیرون نیفکند از دهن هیچ سخنی مگر که نزد او نگهبانی
است آماده

و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه که بودی از آن
میگریختی

و دمیده شد در صور اینست روز وعید

و آمد هر نفسی با اوست راننده و شاهدهی

بتحقیق بودی در بی‌خبری از این پس بر انداختیم از تو پرده
ترا پس دیده‌ات امروز تیز است

و گفت قرینش اینست آنچه نزد من آماده است

بیندازید در جهنم هر ناسپاس عناد کننده را

منع کننده خیر را تعدی کننده شک آورنده را

آنکه قرار داد با خدا الهی دیگر پس بیندازیدش در عذاب
سخت

گفت رفیقش پروردگارا طاغی نکردم او را من و لیکن بود
خود در گمراهی دور

گوید نزاع نکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستادم بسوی
شما وعید را

تغییر نیابد سخن نزد من و نیستم من ستم کننده هرگز مر
بندگان را

روزی که گوئیم دوزخ را آیا پر شدی و گوید آیا زیادتی
هست

و نزدیک کرده شد بهشت برای پرهیزگاران نه دور

اینست آنچه وعده کرده میشدید برای هر بازگشت کننده
نگاهدارنده

آنکه ترسید از خدای بخشنده به پنهانی و آمد با دلی
بازگشت کننده

داخل شوید در بهشت بسلامتی اینست روز جاودانی

ایشان راست آنچه خواهند در آن و نزد ماست زیادتی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

۳۷

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

۳۸

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

۳۹

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

۴۰

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

۴۱

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۴۲

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

۴۳

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

۴۴

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

۴۵

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۵۱. ذاریات

الدَّارِيَّات: بادهای ذره افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

۱
۴۵۵ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّرِيَّتِ ذُرُوَا

۲

فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا

۳

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

۴

فَالْمُقْسِمَتِ أُمْرًا

۵

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

۶

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

و بسا هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که آنها سخت‌تر بودند از ایشان در قوت پس راه انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی

بدرستی که در این هر آینه پندیست برای آنکه باشد او را دلی یا گوش فرا دهد و او گواه باشد

و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است در شش روز و مس نکرده ما را هیچ تعبی

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن به ستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن

و قسمتی از شب تسبیح کن او را و عقب‌های سجده‌ها

و بشنو روزی که ندا میکند ندا کننده از جایی نزدیک

روزی که می‌شنوند فریاد را براستی آنست روز بیرون آمدن

بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ما است بازگشت

روزی که شکاف خورد زمین از ایشان شتابندگان آن حشریست بر ما آسان

ما داناتریم بانچه می‌گویند و نیستی تو بر ایشان تسلط دارنده پس پند ده بقرآن کسی را که میترسد از وعید من

سوگند بپراکنده کنندگان پراکنده کردنی

پس بردارندگان بار را

پس روندگان باسانی

پس قسمت کنندگان امر را

بدرستی که آنچه بجزا وعده داده میشوید هر آینه راستست

و بدرستی که رستاخیز هر آینه واقعست

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

باسمان صاحب زینت‌ها

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

بدرستی که شمائید هر آینه در گفتاری مختلف

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفِكَ

برگردانیده میشود از او آنکه برگردانیده شد

قَتِيلَ الْخُرَّاصُونَ

کشته شوند دروغپردازان

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

آنان که ایشان در فرو رفتگی چهل بی‌خبرند

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ

میپرسند که کی باشد روز جزا

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

روزی که ایشان بر آتش گرفتار آیند

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ

بچشید عذابتان را این آنست که بودید آنرا بشتاب میخواستید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و چشمه سارهایند

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

فرا گیرنده آنچه داد ایشان را پروردگارشان بدرستی که ایشان بودند پیش از آن نیکوکاران

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

بودند که اندکی از شب خواب میکردند

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرها ایشان آمرزش میخواستند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموالشان حقی بود سؤال کننده و محروم را

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و در خودهاتان آیا پس نمی‌بینید

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده می‌شوید

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ

پس قسم بپروردگار آسمان و زمین که آن هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن میگوئید

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم که گرامی بودند

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

چون داخل شدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام گروهی ناشناختگاند

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

پس نهانی رفت بسوی کسانش پس آورد گوساله فربه

فَقَرَّبَهُ ۖ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس نزدیک ساخت آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمی خورید

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

پس برداشت از ایشان ترسی گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا

فَاقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ ۚ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

پس شروع کرد زنش در فریاد پس زد برویش و گفت پیره زنی هستم نازا

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

گفتند همچنین فرموده پروردگارت که اوست درستکردار دانا

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم بگروهی گناهکار

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

تا فرستیم بر ایشان سنگی از گل

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

نشان کرده شده نزد پروردگارت برای اسرافکاران

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس بیرون کردیم آنکه بود از مؤمنان

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

پس نیافتیم در آن جز خانه از مسلمانان

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و وا گذاشتیم در آن علامتی برای آنان که میترسند از عذاب دردناک

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و در موسی آنگاه که فرستادیمش بسوی فرعون با حجتی آشکار

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

پس گردید بیکسویش و گفت جادوگر است یا دیوانه

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس گرفتیم او را و لشگرهایش را پس انداختیم ایشان را در دریا و او بود نکوهیده

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

و در عاد هنگامی که فرستادیم بر ایشان باد بی‌نفع را

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ

نمی‌گذاشت هیچ چیز را که میگذشت بر آن مگر که میگردانیدش چون پوسیده استخوان

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

و در ثمود چون گفته شد ایشان را که بر خورید تا وقتی

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

پس سر کشیدند از فرمان پروردگارشان پس گرفتشان صاعقه و ایشان مینگریستند

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

پس نتوانستند هیچ برخاستنی و نبودند انتقام‌کشندگان

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

و قوم نوح از پیش بدرستی که ایشان بودند گروهی فاسقان

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

و آسمان بنا کردیمش بقوت بدرستی که ما وسعت دهنده‌گانیم

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

و زمین گستریدیمش پس خوب گسترانندگانیم

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیزی آفریدیم دو صنف باشد که شما پند گیرید

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

پس بگریزید بسوی خدا بدرستی که من شما را از او بیم کننده‌ام آشکار

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و قرار ندهید با خدا الهی دیگر بدرستی که من شما را از او بیم کننده‌ام آشکار

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ

۵۳ أَتَوَاصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكَرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

۵۲. طور	الطُّور: کوه طور	مکی	۴۹ آیه	۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ

قسم بطور

۲ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

و کتاب نوشته شده

۳ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ

در ورقی گشوده

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و قسم بخانه آباد

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و سقف برافراشته

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و دریای برافروخته

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

بدرستی که عذاب پروردگارت هر آینه شدنیست

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

نباشد آنرا هیچ دفع کننده

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

روزی که موج زند آسمان موج زدنی

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و روان شوند کوه‌ها روان شدنی

۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس وای در چنین روزی بر تکذیب کنندگان

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

آنان که ایشان در گفتگوی (با تو) ببازی گیرند

۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً

روزی که افکنده شوند در آتش جهنم افکنده شدنی

۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

این آتشی است که بودید آنرا تکذیب میکردید

همچنین نیامد بانان که پیش از ایشان بودند هیچ رسولی
مگر که گفتند جادوگر است یا دیوانه

آیا همدیگر را وصیت کردند بان بلکه ایشان گروهی هستند
زیاده رو

پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت شده

و پند ده بدرستی که پند سود میدهد مؤمنان را

و نیافریدم جن و انس را مگر که بیرستند مرا

نمی‌خواهم از ایشان هیچ روزی و نمی‌خواهم که طعام دهند
مرا

بدرستی که خدا اوست روزی دهنده صاحب قوت نیرومند

پس بدرستی که آنان را که ظلم کردند نصیبی است مانند
نصیب یارانشان پس نباید که بشتاب خواهند از من

پس وای بر آنان که کافر شدند از روزشان که وعده داده
می‌شوند

أَفْسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

۱۶

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

۱۸

فَكَهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۲۰

مُتَكَبِّرِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ

۲۴
حزب
۲۱۰

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

۲۷

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ السَّمُومِ

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

۲۹
۴۵۹ر

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

۳۱

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ

آیا پس سحر است این یا شما نمی‌بینید

در آئید در آن (آتش) پس خواه صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جز این نیست که جزا داده می‌شوید بانچه بودید که میکردید

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و نعمتهايند

متنعمان بانچه داد ايشان را پروردگارشان و نگاهداشتشان پروردگارشان از عذاب دوزخ

بخوريد و بياشاميد گوارا بانچه بوديد که میکردید

تکيه زندگان بر سريره‌های بهم پيوسته و جفت گردانيديمشان با حوران فراخ چشم

و آنان که ايمان آوردند و پيرو شدند ايشان را اولادشان بايمان در ميرسانيم بايشان اولادشان را و کم نگردانيديم ايشان را از کردارشان هيچ چيزی هر مردی بآنچه کرده در گرو است

و مدد ميکنيم ايشان را به ميوه و گوشت از آنچه خواهش دارند

ميگیرند از هم با ربودن در آن جا جامی که نه لغوی در آنست و نه گناه کردن

و گردش ميکند بر ايشان پسرانی نو پا که مر آنها راست گويا که آنها مرواريدند در ساتر نگهداشته

و رو آورند بعضيشان بر بعضی ميپرسند از يکديگر

گويند بدرستی که ما بوديم پيشتر در کسانمان ترسندگان

پس منت نهاد خدا بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذ کننده

بدرستی که ما بوديم از پيش که ميخوانديم او را بدرستی که او نيکی کننده مهربانست

پس پند ده که نيستی تو بنعمت پروردگارت غيب گوی بدون وحی و نه ديوانه

بلکه ميگويند شاعريست که انتظار ميبريم باو حادثه روزگار را

بگو منتظر باشيد بدرستی که من با شما از منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

یا امر میکند ایشان را خردهاشان باین یا ایشان گروهی هستند زیاده رو

۳۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥٓ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

یا میگویند بربافت آنرا بلکه ایمان نمی‌آورند

۳۴ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

پس باید بیاورند کلامی مانند آن اگر هستند راستگویان

۳۵ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

آیا آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشان آفرینندگانند

۳۶ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

یا آفریدند آسمانها و زمین را بلکه یقین نمی‌کنند

۳۷ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصِيطِرُونَ

آیا نزد ایشانست خزینه‌های پروردگارت یا ایشان تسلط دارند

۳۸ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۦ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

یا ایشان را نردبانی است که گوش می‌کنند در آن پس باید که بیاورد شنونده ایشان حجتی آشکار

۳۹ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ

یا او راست دختران و شما راست پسران

۴۰ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

یا میخواهی از ایشان مزدی و ایشان از التزام تاوان گرانبارند

۴۱ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

یا نزد ایشان غیب است که ایشان می‌نویسند

۴۲ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

یا اراده دارند مکرری را پس آنان که کافر شدند ایشان مکر شدگانند

۴۳ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا ایشان را معبودیست جز خدا منزّه است خدا از آنچه شرک میاورند

۴۴ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

و اگر بینند پاره از آسمان را فرود آینده گویند ابریست بر هم نشسته

۴۵ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

پس واگذار ایشان را تا ملاقات کنند روزشان را که در آن هلاک شوند بمصاعقه

۴۶ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزی را و نه ایشان یاری شوند

۴۷ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و بدرستی که آنان را که ظلم کردند عذابی است بیش از آن و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

۴۸ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

و صبر کن بر حکم پروردگارت که توئی بعین عنایت ما و تسبیح کن بستایش پروردگارت وقتی که بر می‌خیزی

۴۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

و از شب پس تسبیح گو او را و در پشت کردن ستاره‌ها

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ	قسم بـستاره چون میل کند
۲	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ	گمراه نشد صاحب شما و منحرف نگشت
۳	وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ	و سخن نمی‌کند از خواهش نفس
۴	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ	نیست آن مگر وحی که وحی کرده میشود
۵	عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ	آموخت او را (فرشته) سخت قوای
۶	ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ	صاحب توانائی پس راست ایستاد
۷	وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ	و او بود بر افق برتر
۸	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ	پس نزدیک آمد پس نزدیک شد
۹	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ	پس بود بمقدار دو کمان یا نزدیک تر
۱۰	فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَا أَوْحَىٰ	پس وحی کرد به بنده‌اش آنچه وحی کرد
۱۱	مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ	تکذیب نکرد دل آنچه را بدید
۱۲	أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ	آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه می‌بیند
۱۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ	و بتحقیق که دیده است او را بار دیگر
۱۴	عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ	نزد سدره المنتهی
۱۵	عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ	که نزد آنست بهشت آرامگاه
۱۶	إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ	هنگامی که پوشید سدره را آنچه پوشید
۱۷	مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ	نگردید بجانبی چشم و از حد تجاوز ننمود
۱۸	لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ	بتحقیق که دید از آیت‌های پروردگارش که بزرگ بود
۱۹	أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَ وَالْعُرَىٰ	پس خبر دهید از لات و عزی
۲۰	وَمَنَوَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ	و منات سومی که دیگر است
۲۱	أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ	آیا شما را مذکر است و او را مؤنث
۲۲	تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ	این اکنون بخش کردنی است خلاف عدالت
۲۳	إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ	نیست آن مگر نامهائی که نام کردید آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاد خدا بان هیچ حجتی پیروی نمی‌کنند مگر گمان را و آنچه را خواهش دارد نفسهاتان و بتحقیق آمد ایشان را از پروردگارشان هدایت
۲۴	أَمْ لِلْإِنسَنِ مَا تَمَنَّىٰ	یا انسان راست آنچه آرزو دارد
۲۵	فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ	پس خدا راست آن جهان و اینجهان
۲۶	وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ	و بسیاری از فرشته در آسمانها که کفایت نمی‌کند شفاعت ایشان چیزی مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسی که خواهد و خوشنود باشد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَهُ الْمَلَكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَى

۲۸

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

۲۹

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

۳۰

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى

۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

۳۳
۴۶۲۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

۳۴

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهوَ يَرَى

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

۳۸

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

۳۹

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَنِ إِلَّا مَا سَعَى

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَى

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

بدرستی که آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت هر آینه نام
می‌نهند ملانکه را نام نهادن مؤنث

و نیست ایشان را بان هیچ دانشی پیروی نمی‌کنند مگر
گمان را و بدرستی که گمان کفایت نمی‌کند از حق چیزی را

پس اعراض کن از آنکه روی گرداند از ذکر ما و نخواست جز
زندگانی دنیا را

آنست منتهای رسیدنشان از دانش بدرستی که پروردگارت
او داناتر است بانکه گمراه شد از راهش و او داناتر است
بانکه هدایت یافت

و خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا
دهد آنان را که بدی کردند بانچه کردند و جزا دهد آنان را
که خوبی کردند بخوبی

آنان که اجتناب مینمایند از کبیره‌های گناه و کارهای زشت
مگر صغیره بدرستی که پروردگار تو فراخ آمرزش است او
داناتر است به شما هنگامی که پدید آورد شما را از زمین و
هنگامی که شما بودید جنین‌ها در شکمهای مادرانتان پس
پاک شمارید نفسهاتان را او داناتر است بانکه پرهیزگار
شد

آیا پس دیدی کسی را که روی گردانید

و داد اندکی و امساک نمود

آیا نزد اوست علم غیب پس او می‌بیند

آیا خبر کرده نشد بانچه در صحیفه‌های موسی است

و ابراهیم که تمام ادا کرد

که بر ندارد بردارنده بار گناه دیگری را

و آنکه نیست انسان را جز آنچه کوشش نمود

و آنکه سعیش بزودی دیده می‌شود

پس جزا داده شود جزای تمام تر

و آنکه بسوی پروردگار تست نهایت کارها

و آنکه او خدانید و گریانید

و آنکه او میرانید و زنده گردانید

وَأَنَّهُ ۖ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و آنکه او آفرید دو صنف مذکر و مؤنث را

مِنْ تُطْفَةِ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه چون ریخته شد

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ

و آنکه بر اوست پدید کردنی دگر بار

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و آنکه او غنی گردانید و سرمایه داد

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

و آنکه اوست پروردگار ستاره شعرى

وَأَنَّهُ ۖ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک گردانید عاد نخستین را

وَتُمُودًا ۖ فَمَا أَبْقَىٰ

و ثمود را پس باقى نگذاشت

وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و قوم نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ایشان
ستمکارتر و طاغی‌تر

وَالْمُوتِفَكَّةَ أَهْوَىٰ

و زیر و زبر شده‌ها (شهرهای قوم لوط) را فرو افکند

فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس بکدامیک از نعمت‌های پروردگارت شک می‌آری

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ

این بیم‌کننده است از بیم‌کنندگان نخستین

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ

نزدیک شد آن نزدیک شونده

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

نیست آنرا از غیر خدا دفع‌کننده

أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ

آیا پس از این سخن تعجب می‌کنید

وَتَضَحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شما غافلید

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

پس سجده کنید خدای را و بپرستید

۵۴. قمر

القَمَرُ: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نزدیک شد قیامت و شکاف خورد ماه

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر ببینند آیتی روی گردانند و گویند سحریست دائمی

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و تکذیب کردند و پیروی کردند از خواهش‌های خود و هر
امری برقرار است

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

و بتحقیق آمد ایشان را از اخبار آنچه در آن منجز شدنست

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

حکمتی است کامل پس سود ندهد بیم دادن

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

پس اعراض کن از ایشان روزی که میخواند خواننده بسوی
چیزی ناخوش

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

۸

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹

حزب
۲۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ

۱۱

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

۱۲

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ

۱۴

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِّمَن كَانَ كُفِرَ

۱۵

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

۲۰

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ

۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۲۳
۴۶۴ر

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۲۵

أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ

۲۶

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ

۲۷

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

فرو رفته چشمه‌اشان بیرون آیند از قبرها گویا که ایشان ملخ‌هائی هستند پراکنده

بشتاب روندگان بسوی آن خواننده گویند کافران این روزیست دشوار

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه ایست و زجر دیده

پس خواند پروردگارش را که من مغلوبم پس انتقام بکش

پس گشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده

و روان کردیم از زمین چشمه‌ها پس بهم پیوست آب بر کاری که بتحقیق مقدر بود

و برداشتیم آنرا بر چیزی دارای تخته‌ها و میخهائی

که میرفت بنگاهداشت ما جزاء برای کسی که بود انکار شد

و بحقیقت گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هیچ پند گیره هست

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

تکذیب کردند عاد پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روز شومی استمرار دارنده

می‌بود مردم را گویا که ایشان تنه‌های درخت خرما بودند بر کنده شده

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

تکذیب نمودند ثمود بیم کنندگان را

پس گفتند آیا انسانی را که از ماست یکتن پیرویش کنیم بدرستی که ما آنگاه هر آینه در گمراهی و آتشیم

آیا افکنده شد ذکر بر او از میان ما بلکه او دروغگوئی است ناپسند

بزودی میدانند فردا که کیست دروغگوی ناپسند

بدرستی که ما فرستادیم ناقه را فتنه مر ایشان را پس مراقبشان باش و صبر کن

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

و آگاه کن ایشان را که آب قسمت است میانشان هر حصه آبی حاضر شده است

پس خواندند یارشان را پس بگرفت شمشیر خود را پس پی کرد

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان فریادی واحده پس گشتند مانند درخت خشک درهم ریخته

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

تکذیب کردند قوم لوط بیم کنندگان را

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان تندباد جز آل لوط که نجات دادیم ایشان را به سحر

نعمتی از نزد ما هم چنین پاداش می‌دهیم کسی را که شکر گزارد

و بتحقیق ترسانیدشان از خشم ما پس ستیزه کردند با بیم کنندگان

و بتحقیق جویای کام شدند از او از مهمانانش پس محو کردیم چشمه‌اشان را پس بچشید عذاب و بیم مرا

و بتحقیق آمد ایشان را اول روز عذابی برقرار

پس بچشید عذاب و بیم مرا

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

و بتحقیق آمد آل فرعون را بیم دهنده‌ها

تکذیب کردند آیت‌های ما را همه‌اش پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی توانا

آیا کافران شما بهتر است از اینان یا شما راست امان نامه در کتابها

یا میگویند ما همگی انتقام کشندگانیم

بزودی هزیمت شوند آن جمع و برگردند به پشت

بلکه قیامت وعده گاه ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ تر است

بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتش سوزانند

روزی که کشیده می‌شوند در آتش بر رویه‌اشان بچشید مس کردن دوزخ را

بدرستی که ما هر چیزی را آفریدیم باندازه

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و نیست امر ما مگر واحدی چون نگریستن به چشم

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

و بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

و هر چیزی که کردند آنرا در کتابهاست

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر صغیر و کبیر نوشته شد

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و چشمه سارهایند

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

در مجلسی پسندیده نزد پادشاهی قدرتمند

۵۵. رحمن

الرَّحْمَنُ: بخشاینده

مدنی

۷۸ آیه

۴ صفحه

خدای بخشنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

۱
حزب
۲۱۳
۴۶۶ر

تعلیم داد قرآن را

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

۲

آفرید انسان را

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

۳

آموختش بیان را

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

۴

آفتاب و ماه بحسابند

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

۵

و ستاره و درخت سجده میکنند

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

۶

و آسمانرا بلند گردانید و قرار داد ترازو را

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

۷

که تعدی نکنید در میزان

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

۸

و بپا دارید سنجیدن را بعدل و نگاهید در میزان

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

۹

و زمین را فرو گسترد برای مردم

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

۱۰

در آنست میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه

فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

۱۱

و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

۱۲

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

فَبِأَيِّ آيَاتٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۱۳

آفرید انسان را از گل خشکیده مانند سفال پخته

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

۱۴

و آفرید جن را از شعله بیدودی از آتش

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ

۱۵

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

فَبِأَيِّ آيَاتٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۱۶

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

۱۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

۲۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

۲۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

۲۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

۴۶۷۲

۲۷ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

۲۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۲۹ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

۳۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ

۳۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ

۳۴ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

۳۶ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

۳۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

۴۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

روان کرد دو دریا را که بهم برسند

میان آن دو حائل‌ی است که زیادت‌ی بهم نمی‌کنند

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

بیرون میاید از آن دو لؤلؤ و مرجان

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

و او راست کشتی‌های رونده در دریا چون کوه‌ها

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

هر کس که بر آنست در معرض فنا، است

و پاینده است ذات پروردگار تو صاحب جلالت و کرامت

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

می‌پرسد از او هر که در آسمانها و زمین است هر روز او در
کاریست

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

بزودی می‌پردازیم به شما ای دو نوع گرانمایه

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

ای جماعت جن و انس اگر توانستید که بیرون روید از
اطراف آسمانها و زمین پس بیرون روید بیرون نتوانید رفت
مگر به تسلط

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

فرستاده میشود بر شما شعله‌هائی از آتش و مس گداخته
پس دفع نتوانید کرد

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

پس چون چاک چاک شد آسمان پس شود گلگون چون روغن
زیت

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

پس در آنروز پرسیده نشود از گناهش انسی و نه جنی

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

شناخته می‌شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته میشود
بموهای پیشانی و قدمها

۴۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

اینست دوزخی که تکذیب مینمودند آنرا گناهکاران

۴۴ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ

میگردند میانه آن و میانه آب جوشان

۴۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

و برای کسی که ترسید از مقام پروردگارش دو بهشت است

۴۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۸ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

صاحبان انواع

۴۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ مُجْرِيَانِ

در آن دو دو چشمه است که جاری می‌باشند

۵۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

در آن دو از هر میوه دو صنف هست

۵۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۵۴ مُتَّكِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

تکیه میکنند بر فرشهایی که آستر آنها از دیبای سطر است
و میوه چیدن آن دو بهشت نزدیکست

۵۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۶ فِيهِنَّ قَلْصِرَاتُ الْطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

در آنهاست فرو هشته چشمان که مس نکرده ایشان را
انسانی پیش از آن و نه جنی

۵۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۵۸ كَانُنَّ أَليَافُوتٍ وَالْمَرْجَانُ

گویا آنها یاقوت و مرجاند در رنگ و صفا

۵۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

آیا باشد پاداش نیکوکاری جز نیکوئی

۶۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

و از غیر آن دو دو بهشت است

۶۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۴ مُدْهَامَتَانِ

هر دو بر سیاهی زنده (از غایت سبزی)

۶۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاحَتَانِ

در آن دو دو چشمه ایست هر دو بر جوشنده

۶۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

فِيهِمَا فَكِهَةٌ وَنَحْلٌ وَرُمَانٌ

در آن دو میوه و نخل و انار است

۶۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کند

۷۰ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آنها خوب زنانست نیکو

۷۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۷۲ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حوران پرده نشینند در خیمه‌ها

۷۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۴ لَمْ يَطْمِئْنُوا إِنَّهُمۢ بَالِهَةٌ وَلَا جَانٌّ

مس نکرده ایشان را انسانی پیش از ایشان و نه جنی

۷۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۶ مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفْرِفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانِ

تکیه زندگانش بر بالشهای سبز و بساط قیمتی خوب

۷۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۸ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

افزون آمد نام پروردگار تو که صاحب جلالت و کرامت است

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وقتی واقع شد آن واقعه

۲ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

نیست وقوع آنرا تکذیب کننده

۳ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

پست گرداننده و بلند گرداننده است

۴ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

چون حرکت داده شود زمین حرکت سخت

۵ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

و شکسته شود کوه‌ها شکستنی

۶ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا

پس باشد ذراتی پراکنده

۷ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

و باشید اصناف سه گانه

۸ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

پس یاران جانب راست چه یاران جانب راست

۹ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

۱۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و پیشی گرفتگان پیش روانند

۱۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

ایشانند نزدیک شدگان

۱۲ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

در بهشتهای پر نعمت

۱۳ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى

گروهی از پیشینیان

۱۴ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

و اندکی از پسینیان

۱۵ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

بر سریرهای بافته از زر و جواهر

۱۶ مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

تکیه کنند بر آنها روبروی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ
واقعہ ۱۷ / ۹۶ -۵۶

میگردند بر ایشان کودکان نوپا جاودانیان

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

با قدح‌ها و ابریق‌ها و جامی از شراب جاری

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ

دردسر نمی‌کنند از آن و نه از خود روند

وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه از آنچه اختیار کنند

وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت مرغ از آنچه می‌خواهند

وَحُورٌ عِينٌ

و حوران فراخ‌چشم

كَأَمْثَلِ اللَّوْلُوعِ الْمَكْنُونِ

مانند مروارید در پرده نگهداشته

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پاداش بسبب آنچه بودند میکردند

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

نه شنوند در آن لغوی و نه بدکردنی

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

مگر گفتن سلامی سلامی

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و یاران جانب راست چه یاران جانب راست

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

در زیر سدر بی خار

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

و درخت مو بهم پیچیده

وَوَظِلٍّ مَّمْدُودٍ

و سایه کشیده شده

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آبی ریزان

وَفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ

و میوه بسیاری

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

نه گسسته و نه منع شده

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و فرشهای بالا برده شده

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

که ما آفریدیم ایشان را آفریدنی

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

پس گردانیدیمشان باکره‌ها

عُرُبًا أَتْرَابًا

شوهر دوستان هم سن

لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ

برای یاران جانب راست

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

گروهی از پیشینیان

وَتِلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و گروهی از پسینیان

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در آتش نفوذ کننده و آب جوشان

وَوَظِلٍّ مِّن يَّحْمُومٍ

از دود سیاه

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

نه سرد و نه پسندیده

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

بدرستی که ایشان بودند پیش از آن در ناز و نعمت

وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ

و بودند که اصرار مینمودند بر گناه بزرگ

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

و بودند که می‌گفتند آیا وقتی که بمیریم و بشویم خاک و استخوانی آیا ما برانگیخته شونددگانیم

أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

یا پدران ما که پیشینیانند

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو بدرستی که پیشینیان و پسینیان

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُومٍ

هر آینه گرد خواهند شد بسوی وعده گاه روز معلوم

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَتَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

سپس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

هر آینه می‌خورید از درختی از زقوم

۵۳ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس پر می‌کنید از آن شکمها را

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

پس می‌آشامید بر آن از آب جوشان

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ

پس آشامندگانند آشامیدن تشنه

۵۶ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

اینست پذیرائی ایشان روز جزا

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمی‌کنید

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا پس خبر دهید آنچه می‌ریزید

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما می‌آفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما قرار دادیم میان شما مرگ را و نیستیم ما پیش گرفته شدگان

۶۱ عَلَىٰ أَن تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

بر آنکه بدل آریم امثال شما را و بیافرینیم شما را در آنچه نمیدانید

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و بتحقیق دانستید آن آفرینش نخستین را پس چرا پند نمی‌گیرید

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا پس خبر دهید آنچه می‌کارید

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم هر آینه گردانیم آنرا خشک پس همیشه تعجب کنید از تباهی آن (و بگوئید)

۶۶ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ

بدرستی که تاوان زدگانیم

۶۷ بَلْ نَحْنُ مُحَرِّمُونَ

بلکه ما بی‌بهرگانیم

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا پس خبر دهید آن آبی که می‌آشامید

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

آیا شما فرو فرستادید آنرا از ابر یا مائیم فرو فرستندگان

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر خواهیم ما بگردانیم آنرا تلخ مزه پس چرا شکر نمی‌کنید

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا پس خبر دهید آتشی که میافروزید

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

آیا شما آفریدید درخت آنرا یا مائیم آفرینندگان

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَعًا لِلْمُقْوِينَ

ما گردانیدیم آنرا یادآوری و مایه تعیش برای نیرومندان

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی بنام پروردگار بزرگوارت

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس سوگند نمی‌خورم بمنازل ستارگان

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و بدرستی که آن سوگندیست که اگر بدانید بزرگست

إِنَّهُ وَلَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

بدرستی که آن قرآنی است گرامی

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

در کتابی مسطور

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

مس نکند آنرا مگر پاکیزگان

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرو فرستادنیست از پروردگار جهانیان

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

آیا پس باینکلام شما مداهنه می‌کنید

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

و میگردانید روزیتان را آنکه خود تکذیب کنید

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفَ

پس چرا وقتی که میرسد (جان) به حنجره

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما در آن وقت مینگرید

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ما نزدیکتریم بان از شما و لیکن نمی‌بینید

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شدگان

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بر نمیگردانیدش اگر هستید راستگویان

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس اما اگر باشد از نزدیک شدگان

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ

پس را حتی است و ریحان و بهشت با نعمت

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر باشد از یاران دست راست

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلام بر تو از یاران دست راست

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان

فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ

پس مایه پذیرائیست از آب جوشان

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

و در آوردن در دوزخ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

بدرستی که این هر آینه آنست حق یقین

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست

۵۷. حدید

الحَدِيد: آهن

مدنی

۲۹ آیه

۵ صفحه

۱
۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۲

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

تسبیح گفت خدای را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست
غالب درستکردار

او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و
او بر هر چیزی تواناست

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او بهمه چیز داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش میداند آنچه درشود در زمین و آنچه در آید از آن و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او با شما است هر جا باشید و خدا بانچه می‌کنید بیناست

او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا برمیگردد کارها

در میاورد شب را در روز و در میاورد روز را در شب و اوست دانا بدرون سینه‌ها

ایمان آورید بخدا و رسولش و انفاق کنید از آنچه قرار داد شما را جانشینان در آن پس آنان که گرویدند از شما و انفاق کردند ایشان راست مزدی بزرگ

و چیست شما را که ایمان نیاورید بخدا و رسول او میخواند شما را که ایمان آرید پیرودگارتان بتحقیق گرفت پیمان از شما اگر هستید گروندگان

اوست که فرو میفرستد بر بنده‌اش آیتهای روشن تا بیرون کند شما را از ظلمتها بسوی نور و بدرستی که خدا به شما هر آینه رؤف مهربانست

و چیست شما را که انفاق نمی‌کنید در راه خدا و خدا راست میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد پیش از فتح و کارزار نمود آنها بزرگترند در پایه از آنان که انفاق کردند از پس و کارزار کردند و همه را وعده داد خدا خوبی را و خدا بانچه می‌کنید آگاهست

کیست که وام دهد خدا را وامی نیکو پس زیاده گرداند آنرا برای او و او راست مزدی سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انْظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُو بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنْ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶
حزب
۲۱۶

۱۷

۱۸

روزی که بینی مردان مؤمن و زنان مؤمنه را که می‌شتابد
نورشان در پیش رویشان و بجانب راستشان بشارت شما
امروز بهشت‌ناییست که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در
آنها اینست آن کامیابی بزرگ

روزی که گویند مردان منافق و زنان منافق آنان را که ایمان
آوردند بنگرید ما را تا اقتباس نمائیم از نور شما گفته شود
برگردید به قفاتان پس بجوئید نوری پس کشیده شود
میانشان دیواری که آنراست دری که باطنش در آنست
رحمت و ظاهرش از پیش آنست عذاب

ندا کنند ایشان را که آیا نبودیم با شما گویند آری و لیکن
شما فریفتید خودتان را و انتظار بردید و شک آوردید و
فریب داد شما را آرزوها تا آمد امر خدا و فریب داد شما را
بخدا آنفریب دهنده

پس آنروز گرفته نشود از شما فدائی و نه از آنان که کافر
شدند جایگاه شما آتش است آن سزاوارتر است بر شما و
بد است آن بازگشت

آیا وقت آن نشده آنان را که گرویدند اینکه بترسد
دلهاشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند
چون کسانی که داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد
بر ایشان زمان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشان
فاسقانند

بدانید که خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن
بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما
دریابید بعقل

بدرستی که مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام
دادند خدا را وامی نیکو افزوده می‌شود برای ایشان و
ایشان راست پاداشی سودمند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُۙوْنَ
وَالشّٰهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوْا
وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيْمِ

و آنان که گرویدند بخدا و رسولانش آنگروه ایشانند
صدیقان و شهودان نزد پروردگارشان ایشان راست
اجرشان و نورشان و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند
آیت‌های ما را ایشانند یاران دوزخ

اَعْلَمُوْا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِيْنَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌۭ فِی الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِۙ كَمَثَلِ غَيْثٍ
اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِیْجُ فَتَرٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
حُطَمًاۚ وَفِی الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَرِضْوَانٌۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا مَتَعُ الْعٰرُوْرِ

بدانید که زندگانی دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش
برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مانند بارانیکه
به شگفت آورد کفار را رستنیش پس خشک شود پس بینی
آنها زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در
آخرت عقوبتی است سخت و آمرزشی از خدا و خوشنودی و
نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب

سَابِقُوْاۤ اِلٰی مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍۭ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

پیشی گیرید بسوی آمرزش از پروردگارتان و بهشتی که
عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده برای
آنان که ایمان آوردند بخدا و رسولانش آن فضل خداست
میدهدش به کسی که میخواهد و خدا صاحب فضل
بزرگست

مَاۤ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِیۤ اَنْفُسِكُمْۙ اِلَّا فِی
كِتٰبٍ مِّنۭ قَبْلِۢ اَنْ نَّبْرَآهَاۚ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌۭ

نرسد هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهاتان مگر آنکه در
لوح محفوظ است پیش از آنکه پدید آریم آنها بدرستی که
آن بر خدا آسانست

لِكَيْلَا تَأْسَوْاۤ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْاۤ بِمَاۤ اٰتٰكُمْۙ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ

تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید
بانچه داد شما را و خدا دوست ندارد هر متکبر نازان را

الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِۙ وَمَنْ يَتَوَلَّۙ فَاِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ

آنان که بخل میورزند و امر می‌کنند مردم را به بخل و کسی
که رو گردانید پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

۵۷
حدید
۲۵
۴۹

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۶
۴۷۵

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ ۖ يُؤْتِكُمْ
كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ۖ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ ۖ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۲۸

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۲۹

بتحقیق فرستادیم رسولانمان را با بینه‌ها و فرو فرستادیم
با ایشان کتاب و میزان را تا قیام نمایند مردم بعدل و فرو
فرستادیم آهن را که در آن آسیبی سخت و منفعت‌هائیبست
برای مردم و تا بدانند خدا که یاری میکند او و رسولانش را
در نهان بدرستی که خدا توانای غالبست

و بتحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را و قرار دادیم در اولاد
آن دو پیغمبری و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت
یافتند و بسیاری از ایشان فاسقاند

پس از پی در آوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمان را و از
پی در آوردیم عیسی بن مریم را و دادیم او را انجیل و
قرار دادیم در دلهای آنان که پیرویش کردند مهر و رحمت و
رهبانیتی که بدعت ساختند آنرا نوشتیم آنرا بر ایشان مگر
جستن رضای خدا پس رعایت نمودند آنرا حق رعایتش پس
دادیم آنان را که ایمان آوردند از ایشان اجرشانرا و
بسیاری از ایشان فاسقاند

ای آنان که گرویدید بترسید از خدا و بگروید برسولش
میدهد شما را دو نصیب از رحمتش و میگرداند برای شما
نوری که راه روید بان و میامزد شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

تا بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا
و اینکه افزونی در دست خداست میدهدش بآنکه
میخواهد و خدا صاحب فضل بزرگست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَلْهَصَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

بتحقیق شنید خدا سخن آنزنی که مجادله کرد با تو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا می‌شنود گفتگوی شما را بدرستی که خدا شنوای بیناست

آنان که ظاهر کنند از شما از زنانشان نیستند آنها مادران ایشان نباشند مادران ایشان جز آنانیکه زادند ایشان را و بدرستی که ایشان میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستی که خدا در گذشته و آمرزنده است

و آنان که ظاهر کنند از زنانشان پس عود نمایند بآنچه گفتند پس آزاد کردن رقبه ایست پیش از آنکه بهمرسند آنست که پند داده می‌شوید بآن و خدا بآنچه می‌کنید آگاهست

پس کسی که نیابد پس روزه دو ماه تمام پی در پی پیش از آنکه بهمرسند پس هر که نتواند پس اطعام شصت مسکین این برای آنست که ایمان آرید بخدا و رسولش و اینست حدهای خدا و برای کافران عذاب است پر درد

بدرستی که آنان که مخالفت می‌کنند خدا و رسولش را نگویند شدند همچنانکه نگویند شدند آنان که بودند پیش از ایشان و بتحقیق فرو فرستادیم آیتهای روشن و کافران را عذابی است خوار کننده

روزی که بر انگیزد ایشان را خدا همگی را پس خبر دهند آنها را بآنچه کردند ضبط کرد آنها را خدا و فراموش کردند آنها را و خدا بر همه چیز شاهد است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ
مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَادَوْنَ بِاللَّائِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ط
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۹

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِاللَّائِمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۱۰

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بَضَائِرِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است نباشد هیچ راز سه کس جز که اوست چهارمین ایشان
و نه پنج کس جز که اوست ششم ایشان و نه کمتر از آن و
نه بیشتر جز که اوست با ایشان هر جا باشند پس خبر
میدهد آنها را بانچه کردند روز قیامت بدرستی که خدا بهمه
چیز داناست

آیا ندیدی آنان را که نهی کرده شدند از راز گفتن پس عود
میکنند بانچه نهی کرده شدند از آن و راز میگویند بدی و
دشمنی و نافرمانی رسول و چون آیند ترا تحیت گویند ترا
بانچه تحیت نگفت ترا بان خدا و میگویند در خودشان چرا
عذاب نمیکند ما را خدا بانچه میگوئیم بس است آنها را
دوزخ که در آیند در آن پس بد است جای بازگشت

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز با هم گوئید پس راز
مگوئید به بدی و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید به
نیکی و پرهیزکاری و بترسید از خدائی که بسوی او حشر
میشوید

جز این نیست که این رازگوئی از شیطانست تا غمگین شوند
آنان که گرویدند و نیست که ضرر رساند ایشان را بچیزی
مگر باذن خدا و بر خدا باید توکل کنند گروندگان

ای آنان که گرویدید چون گفته شود شما را که جا باز کنید
در مجالس پس جا باز کنید که جا باز میکند خدا برای شما و
چون گفته شود برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند خدا
آنان را که ایمان آوردند از شما و آنان را که داده شدند
علم مرتبتها و خدا بانچه می کنید آگاهست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۱۳

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۴
حزب
۲۱۸
۴۷۸ر

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۵

أَتَّخِذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

۱۶

لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۱۷

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۙ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ

۱۸

أَسْتَحْوِذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَلَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ؕ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۱۹

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۙ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

۲۰

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

۲۱

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس
تقدیم کنید پیشاپیش رازتان صدقه را این بهتر است برای
شما و پاکیزه‌تر پس اگر نیاбید پس بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

آیا ترسیدید که تقدیم کنید پیشاپیش رازتان صدقه‌ها را
پس چون نکردید و پذیرفت خدا توبه را از شما پس بر پای
دارید نماز را و بدهید زکاه را و اطاعت کنید خدا و رسولش
را و خدا آگاهست بانچه می‌کنید

آیا ندیدی آنان را که دوست گرفتند گروهی را که غضب
کرده خدا بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و
سوگند می‌خورند بر دروغ و ایشان میدانند

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستی که ایشان
بد است آنچه بودند می‌کردند

گرفتند سوگندهاشان را سپری پس باز داشتند از راه خدا
پس آنها راست عذابی خوار کننده

کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا
چیزی را ایشانند اهل آتش و ایشان در آن جاودانیانند

روزی که برانگیزد ایشان را خدا همگی را پس سوگند یاد
میکنند برای او همچنانکه سوگند یاد میکنند برای شما و می
پندارند که ایشان بر چیزی‌اند بدانید که ایشان آنهايند
دروغگویان

استیلاء یافت بر ایشان شیطان پس فراموشانید بر ایشان
ذکر خدا را آنهايند سپاه شیطان بدانید که سپاه شیطان
آنهايند زیانکاران

بدرستی که آنان که مخالفت می‌نمایند خدا و رسولش را
آنهايند در سلک ذلیل‌ترین مردم

نوشته است خدا هر آینه پیروز می‌گردم من و رسولانم
بدرستی که خدا نیرومند غالب است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۸
مجادله
۲۲
/۲۲

۴ صفحه

۲۴ آیه

مدنی

الحشر: گردآمدن

۵۹. حشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۱
۴۷۹

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ
مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يٰأُولِيَ الْأَبْصَارِ

۲

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

۳

نیابی گروهی را که بگروند بخدا و روز بازپسین که دوست دارند آنها که مخالفت نمود خدا و رسولش را اگر چه باشند پدرانشان یا فرزندانسان یا برادرانشان یا خویشاوندانشان آنگروهند که نوشت در دلهاشان ایمان و نیرو داد ایشان را بروی از آن و داخل میکند ایشان را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنها سپاه خدایند بدانید که سپاه خدا آنهاپند رستگاران

تسبیح کرد خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او غالب درستکردار است

اوست که بیرون کرد آنان را که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان در اول راندن گمان نبرده بودید که بیرون روند و گمان برده بودند که باز دارند ایشان را حصارهاشان از خدا پس آمدشان خدا از جائیکه گمان نداشتند و انداخت در دلهاشان هراس که خراب میکردند خانههاشان را بدست خودشان و دست مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان بصیرت

و اگر نه آن بود که نوشته بود خدا بر ایشان کوچ را هر آینه عذابشان میکرد در دنیا و ایشان را است در آخرت عذاب آتش

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَسِيقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَىٰ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا تَلَكُمْ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَن هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آن باینست که ایشان مخالفت کردند خدا و رسولش را و
کسی که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت
عقوبت است

آنچه بریدید از درخت خرما یا وا گذاشتیدش ایستاده بر
ریشه‌های آن پس بود باذن خدا و تا خوار گرداند فاسقان را

و آنچه را باز گردانید خدا بر رسولش از ایشان پس بر
تاختید بر آن اسبی و نه شتری و لیکن خدا تسلط میدهد
رسولانش را بر آنکه میخواهد و خدا بر هر چیزی تواناست

آنچه برگردانید خدا بر رسولش از اهل قریه‌ها پس برای
خدا و رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و
ابن سبیل است تا نباشد دایره نوبت میان ثروتمندان از
شما و آنچه آورد شما را رسول پس بگیریدش و آنچه
بازدارد شما را از آن پس باز ایستید و بترسید از خدا
بدرستی که خدا سخت عقوبت است

از برای محتاجان مهاجران آنانکه بیرون کرده شدند از
دیارشان و اموالشان که می‌جویند فضلی را از خدا و
خوشنودی و یاری میکنند خدا و رسولش را آنگروه ایشانند
راستگویان

و آنان که جایگاه ساختند دار و ایمان را پیش از ایشان
دوست دارند آنرا که مهاجرت نمود بسوی ایشان و نمی‌یابند
در سینه هاشان خواهشی از آنچه داده شدند و بر
میگزینند بر خودشان و اگر چه باشد با ایشان احتیاج و آنکه
نگهداشته شود از بخل نفسش پس آنگروه ایشانند
رستگاران

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ أَلَاذِبَرُّتُمْ لَا يُنْصَرُونَ

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و آنان که آمدند بعد از ایشان میگویند پروردگارا بیمارز ما
را و برادران ما را آنان که پیشی گرفتند از ما بایمان و قرار
مده در دلهای ما کینه آنان را که گرویدند پروردگارا
بدرستی که تو مهربان رحیمی

آیا ندیدی آنان را که نفاق ورزیدند میگویند برادرانشان را
آنان که کافر شدند از اهل کتاب که اگر بیرون کرده شوید
بیرون میرویم با شما و اطاعت نمیکنیم در خلاف شما احدی
را هرگز و اگر قتال کرده شدید یاری کنیم شما را و خدا
گواه است که ایشان دروغگویانند

اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان و اگر کارزار
کرده شوند یاریشان نمیکنند و اگر یاریشان کنند بر
میگردانند پشتها را پس یاری کرده نشوند

هر آینه شما سخت ترید از لحاظ بیم در سینه هاشان از خدا
آن باین است که ایشان گروهیاند که نمیفهمند

کارزار نمیکنند با شما همگی مگر در قریه‌های مستحکم یا
از پشت دیوارها کارزارشان میان خود سخت است
میپنداریدشان با هم و دلهایشان متفرقت آن باین است
که ایشان گروهیاند که در نمیابند

مانند آنان که بودند پیش از ایشان نزدیک بچشیدند بدی
عاقبت کارشان را و ایشان را است عذابی دردناک

چون مثل شیطان هنگامی که گفت انسان را که کافر شو پس
چون کافر شد گفت من بیزارم از تو بدرستی که من
میتروسم از خدا که پروردگار جهانیانست

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس باشد انجام کار آن دو اینکه باشند هر دو آنها در آتش
جاویدان در آن و اینست جزای ستمکاران

ای کسانی که ایمان آوردید بترسید از خدا و باید بنگرد هر
نفسی که چه پیش فرستاده برای فردا و بترسید از خدا
بدرستی که خدا آگاهست بانچه می‌کنید

و نباشید چون آنان که فراموش کردند خدا را پس
فراموشانید بر آنها خودشان را ایشانند آن فاسقان

یکسان نباشند اهل آتش و و اهل بهشت اهل بهشت
ایشانند کامیابان

اگر فرو میفرستادیم این قرآن را بر کوه هر آینه میدیدی
آنها فروتن و درهم شکسته از ترس خدا و این مثلها
میزنیم آنها را برای مردم باشد که آنها فکر کنند

اوست خدائی که نیست الهی جز او که دانای نهان و آشکار
اوست بخشنده مهربان

اوست خدائی که نیست الهی جز او پادشاه مبری از نقص و
عیب سلام امان دهنده نگهبان عزیز بزرگوار در نهایت کبریا،
منزه است خدا از آنچه شرک می‌ورزند

اوست خدائی آفریننده پدید آورنده صورت بخش او راست
نامهای نیکو تسبیح میکند او را آنچه در آسمانها و زمین
است و اوست عزیز درست‌کردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای کسانی که ایمان آوردید نگیرید دشمن مرا و دشمن
خودتان را دوستان می‌افکنید با ایشان دوستی را بتحقیق
کافر شدند بآنچه آمد شما را از حق بیرون میکنند رسول را
و شما را که ایمان آرید بخدا پروردگارتان اگر هستید که
بیرون آمدید بجهاد کردن در راه من و جستن رضای من
مینمائیدشان بنهان دوستی را و من دانانترم بآنچه نهان
داشتید و آنچه آشکار ساختید آنکه میکند آنرا از شما
بحقیقت گم شده از میان راه

اگر یابند شما را باشند شما را دشمنان و گشایند بسوی شما
دستهایشان و زبانهایشان را ببدی و آرزو کردند کاش کافر
می‌شدند

هرگز سود ندهد شما را رهمهاتان و نه فرزندانان روز
قیامت جدائی میاندازد میاتتان و خدا بآنچه میکنید بیناست

بتحقیق باشد شما را اقتدای نیکو در ابراهیم و آنان که
بودند با او هنگامی که گفتند قومشان را بدرستی که ما
بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید از غیر خدا انکار
ورزیدیم به شما و پدید آمد میانه ما و میانه شما دشمنی و
کینه ورزی همیشه تا که ایمان آرید بخدا که یکتاست مگر
سخن ابراهیم بپدرش که هر آینه آمرزش خواهم برای تو و
مالک نیستم ترا از خدا هیچ چیز پروردگارا بر تو توکل
کردیم و بسوی تو بازگشتیم که بسوی تست بازگشت

پروردگارا مگردان ما را فتنه برای آنان که کافر شدند و
بیامرز ما را پروردگارا بدرستی که توئی غالب درستکار

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ

مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ

يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن

تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجِرَاتٍ

فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا

هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۚ وَعَآثُوهُنَّ مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن

تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

الْكُوفَرِ ۚ وَسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ

حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ

فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُّؤْمِنُونَ

بتحقیق که باشد شما را در ایشان اقتدای نیکو کسی را که
هست امید دارد خدا و روز بازپسین و هر که روی گرداند
پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

شاید که خدا بگرداند میان شما و میان آنان که دشمن
داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست و خدا آمرزنده
مهربانست

نهی نمیکند شما را خدا از آنان که کارزار نکردند با شما در
دین و بیرون نکردند شما را از دیارتان اینکه نیکو دارید
ایشان را و عدالت کنید با ایشان بدرستی که خدا دوست
دارد عدالت پیشگانرا

جز این نیست نهی میکند شما را خدا از آنان که کارزار
کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از خانه هاتان و
هم پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوست دارید
ایشان را و کسی که دوست دارد آنها را پس ایشانند
ستمکاران

ای کسانی که ایمان آوردید چون آیند شما را زنان با ایمان
هجرت گزیده پس بیازمائیدشان خدا دانتر است بایمانشان
پس اگر دانستید آنها را با ایمان پس باز نگردانید آنها را
بسوی کفار نه آنها حلالند برای ایشان و نه ایشان حلال
باشند برای آنها و بدهید آنها را آنچه انفاق کردند و نیست
گناهی بر شما که نکاح کنید آنها را چون بدهید بانها
اجرهاشانرا و چنگ زنید به علاقه و عقد زنان کافر و
بخواهید آنچه انفاق کردید و باید بخواهند آنچه انفاق
کردند اینست حکم خدا حکم میکند میان شما و خدا دانای
درستکردار است

و اگر رفت از شما چیزی از همسرانتان بسوی کافران پس
نوبت یافتید پس بدهید آنان را که رفت همسرانشان مثل
آنچه انفاق کردند و بترسید از خدائی که شما باو ایمان
دارید

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيسُّوْا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱. صف الصَّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای آنان که ایمان آوردید چرا میگوئید آنچه که نمی‌کنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

بزرگست از حیث غضب نزد خدا اینکه گوئید آنچه که نمی‌کنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

بدرستی که خدا دوست میدارد آنان را که کارزار کنند در راهش صف زده گویا که ایشان بتائی استوارند

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ ۖ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنَيَّنٌ مَّرْصُوعٌ

و هنگامی که گفت موسی بقوم خود که ای قوم چرا آزار می‌دهید مرا بتحقیق که میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون برگشتند گردانید خدا دلهاشان را و خدا هدایت نمی‌کند گروه فاسقان را

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اُسْمُهُ اَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۶۱: صدف ۶ / ۱۴

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۷

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

۸

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجَرَّةٍ تُنْجِيَكُمْ مِنْ عَذَابِ اَلِيمٍ

۱۰ ر ۴۸۵

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۱

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ اَلْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۲

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ اَلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَءَامَنْتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدَنا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰهِرِينَ

۱۴

و چون گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما تصدیق کننده آنچه که پیش از من بود از توراۀ و مژده دهنده رسولی که میاید بعد از من نام او احمد است پس چون آمد ایشان را با معجزه‌ها گفتند این سحریست آشکار

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

میخواهند که خاموش کنند نور خدا را بدهنهایشان و خدا کامل کننده است نورش را گر چه ناخوش دارند کافران

اوست که فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همهای و اگر چه ناخوش دارند مشرکان

ای کسانی که ایمان آوردید آیا دلالت کنم شما را بر سودائی که برهاند شما را از عذاب دردناک

ایمان بیارید بخدا و رسولش و جهاد بکنید در راه خدا با مالهاتان و نفسهاتان آن بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید

میامزد شما را گناهاتتان را و داخل میگرداند شما را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها و مسکنهای پاکیزه در باغهای جای اقامت دائمی آنست کامیابی بزرگ

و دیگری که دوست میداردش یاری از خداست و فتحی نزدیکست و مژده ده مؤمنان را

ای آنان که ایمان آوردید باشید یاوران خدا همچنانکه گفت عیسی پسر مریم حواریین را که کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم یاوران خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی پس پیروزی دادیم آنان را که ایمان آوردند بر دشمنانشان پس گردیدند غالبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است آن پادشاه پاک عزیز درستکردار

اوست که برانگیخت در امیها رسولی از ایشان میخواند بر
ایشان آیت هایش را و پاک میسازد ایشان را و میاموزدشان
کتاب و حکمت و بدرستی که بودند از پیش هر آینه در
گمراهی آشکار

و دیگران از ایشان که لاحق نشدهاند بایشان و اوست غالب
درستکردار

آن فضل خداست که میدهدش بکسی که میخواهد و خدا
صاحب فضل بزرگست

مثل آنان که بار کرده شدند توراۀ را سپس بر نداشتند آنرا
مثل خر است که بر دارد کتابها را بد است مثل گروهی که
تکذیب کردند آیتهای خدا را و خدا هدایت نمیکند گروه
ستمکاران را

بگو ای آن کسانی که یهود شدید اگر ادعا میکنید که شما
دوستان خدائید از غیر مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر
هستید راستگویان

و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده
دستهایشان و خدا داناست به ستمکاران

بگو بدرستی که آنمرگی که میگریزید از آن پس بتحقیق آن
میرسد شما را سپس برگردانیده میشود بسوی دانای نهان
و آشکار پس آگاه سازد شما را بآنچه بودید که میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۰

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۱

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

۲ صفحه

۱۱ آیه

مدنی

الْمُنَافِقُونَ: منافقان

۶۳. منافقون

۱
۴۸۸ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

۲

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

۴
حزب
۲۲۲

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْ
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و چون گفته شود بایشان بیایید تا آمرزش خواهد برای شما
رسول خدا سر پیچند ایشان و بینی ایشان را که باز
میدارند و ایشان گردنکشاند

۶

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

یکسانست بر ایشان چه آمرزش خواهی برای ایشان یا
آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا ایشان را
بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را

۷

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
حَتَّى يَنْفَضُوا ۖ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

ایشان آنانند که میگویند انفاق نکنید بر آنان که نزد رسول
خدایند تا متفرق شوند و خدا را خزینه‌های آسمانها و زمین
است و لیکن منافقان نمی فهمند

۸

يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا
الْأَذَلُّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ ۚ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

میگویند اگر باز گردیم بسوی مدینه هر آینه بیرون خواهد
کرد البته عزیزتر از آن ذلیل تر را و خدا راست عزت و
رسول راست و مؤمنین راست و لیکن منافقان نمیدانند

۹

۴۸۹۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای آنان که گرویدید غافل نگرداند شما را مالهاتان و نه
فرزندانتان از ذکر خدا و کسی که کند اینرا پس آنگروه
ایشانند زیانکاران

۱۰

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ
وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

و انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بیاید
یکی از شما را مرگ پس گوید پروردگارا اگر بتأخیر اندازی
مرا تا مدتی نزدیک پس صدقه دهم و باشم از شایستگان

۱۱

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

و هرگز پس نیندازد خدا نفسی را هر گاه بیاید مدت آن و
خدا آگاهست بآنچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَقَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْثُورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۖ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است او راست پادشاهی و او راست ستایش و او بر هر
چیزی تواناست

اوست که آفرید شما را پس بعضی از شما کافرید و بعضی
از شما مؤمن و خدا بآنچه میکنید بیناست

آفرید آسمانها و زمین را براستی و تصویر کرد شما را و
نیکو کرد صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه را که
پنهان میکنید و آنچه آشکار میسازید و خدا داناست بدرون
سینهها

آیا نیامد شما را خبر آنان که کافر شدند از پیش پس
چشیدند بدی کارشان را و ایشان را عذابیست پر درد

آن بسبب آن بود که آمد ایشان را رسولانشان با بینهها
پس گفتند آیا انسانی هدایت میکند ما را پس کافر شدند و
رو گردانیدند و بی‌نیاز آمد خدا و خدا بی‌نیاز ستوده است

گمان بردند آنان که کافر شدند آنکه برانگیخته نشوند
هرگز بگو آری قسم بپروردگارم هر آینه بر انگیخته شوید
پس خبر داده شوید بانچه کرده‌اید و این بر خدا آسانست

پس ایمان آرید بخدا و رسولش و آن نوری که فرو
فرستادیم و خدا بانچه می‌کنید آگاهست

روزی که جمع میکند شما را برای روز جمع آنست روز
مغبون کردن و کسی که ایمان میاورد بخدا و میکند کار
شایسته وا میگذارد از او بدیهایش را و داخل میگرداندش
در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها
همیشه اینست کامیابی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمُبَالِغُ الْمُبِينُ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آنها
یاران آتش‌اند جاودانیان در آن و بد است بازگشت

نرسد هیچ مصیبتی مگر باذن خدا و کسی که ایمان آورد
بخدا هدایت کند دلش را و خدا بهمه چیز داناست

و پیروی کنید خدا را و پیروی کنید رسول را پس اگر رو
گردانیدید پس جز این نیست که بر رسول ماست رسانیدن
آشکار

خدائست که نیست الهی جز او و بر خدا پس باید توکل
کنند مؤمنان

ای آنان که ایمان آوردید بدرستی که از همسران شما و
فرزندان شما دشمنند شما را پس حذر کنید از ایشان و اگر
در گذرید و عفو کنید و ببخشید پس بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

جز این نیست که مالہاتان و فرزندانتان بلایند و خدا نزد او
مزدی بزرگست

پس بترسید از خدا آنچه توانید و بشنوید و اطاعت کنید و
انفاق نمائید بهتر است برای خودتان و کسی که نگهدارد
بخل نفسش پس آنگروه ایشانند رستگاران

اگر وام دهید خدا را وام نیکو زیاده کند آنرا برای شما و
میامزد شما را و خداست جزا دهنده بردبار

دانای نھان و آشکار غالب است و درستکردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۲۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ ۚ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَالَّتِي يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ ۖ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۚ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیغمبر چون طلاق دادید زنان را پس طلاق دهید ایشان را با وقت عده‌شان و ضبط نمائید عده را و بپرهیزد از خدا پروردگارتان بیرون نکنید ایشان را از خانه‌هاشان و بیرون نروند مگر آنکه پدید آید از ایشان کار زشتی آشکار و این است حدهای خدا و کسی که درگذرد از حدود خدا پس بحقیقت ستم کرده بر خود نمیدانی شاید که خدا پدید آرد بعد از آن امری را

پس چون برسد مدتشان پس یا نگاهدارید ایشان را بخوبی یا جدا شوید از ایشان بخوبی و گواه گیرید دو عادل از خودتان و بپا دارید شهادت را برای خدا آنست که پند داده شود بان کسی که باشد می‌گردد بخدا و روز قیامت و کسی که بپرهیزد از خدا میگرداند برای او رهائی از اندوه

و روزی دهد او را از جایی که گمان نمیبرد و کسی که توکل کند بر خدا پس او کافیهست او را بدرستی که خدا رساننده امرست بتحقیق که گردانید خدا برای هر چیز اندازه

و آنزنان که نومید شدند از حیض از زنان شما اگر شک دارید پس عده ایشان سه ماه است و آنزنان که حائض نشوند و صاحبان حمل‌ها مدتشان آنست که فرو گذارند بار خودشان را و کسی که بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از امرش آسان

آن امر خداست فرو فرستاده آنرا بسوی شما و کسی که بپرهیزد از خدا بیوشاند از او بدیهایش را و بزرگ سازد برای او مزد را

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضُوهُ لَهَا وَآخَرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۖ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكَرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَٰأُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

سکونت دهید ایشان را در جائیکه خود ساکنید از وسعتان و آزار نکنید ایشان را که تنگ بگیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس انفاق کنید بر ایشان تا بگذارند حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید مزد ایشان را و سازگاری کنید میانتان بخوبی و اگر سخت گیرید پس بزودی شیر دهد او را دیگری

باید که نفقه دهد صاحب ثروت از ثروتش و کسی که تنگ شده باشد بر او روزی او پس باید انفاق نماید از آنچه داده او را خدا تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنچه را که داده او را بزودی گرداند خدا بعد از دشواری آسانی

و بسا از قریه که سرکشی کرد از امر پروردگارش و رسولانش پس حساب کشیدیم از او حسابی سخت و عذاب کردیم او را بعدابی زشت

پس بچشید بدی عاقبت کارش را و بود انجام کارش زیان

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس پیرھیزید از خدا ای صاحبان عقل آنان که گرویدند بتحقیق فرو فرستاد خدا بسوی شما ذکر را

رسولی را که بخواند بر شما آیتهای خدا را که واضحست تا بیرون برد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته از تاریکیها بسوی روشنائی و کسی که ایمان آورد بخدا و کرد کار نیکو داخل گرداند او را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها همیشه بتحقیق نیکو کرد خدا برای او روزیش را

خداست که آفرید هفت آسمانرا و از زمین مثل آنرا فرود آید امر میان آنها تا بدانید که خدا بر همه چیز قادر است و بدرستی که خدا بتحقیق فرا گرفته همه چیز را از حیث علم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَتْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

عَسَى رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُمْ
مُّسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْنَ عِبَادَاتٍ سَدَّحَاتٍ
تَتَّبِعْنَ وَأَبْكَارًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را که حلال کرد خدا برای
تو میجوئی خوشنودی همسرانت را و خدا آمرزنده
مهربانست

بتحقیق که قرار داد خدا برای شما حلال بودن سوگندهای
شما را و خدا صاحب اختیار شما و او دانای درستکار است

و هنگامی که پنهان گفت نبی به بعضی از ازواجش سخنی را
پس چون خبر داد باو و اطلاع داد او را خدا بر او بیان کرد
بعضش را و اعراض نمود از بعضی پس چون خبر دادش باو
گفت که خبر داد ترا باین گفت خبر داد مرا دانای آگاه

اگر توبه کنید بسوی خدا پس بتحقیق که میل کند دلهای
شما و اگر همپشت بشوید بر او پس بدرستی که خدا
اوست یار پیغمبر و جبرئیل و صالح مؤمنان و ملائکه بعد از
این همپشتند

شاید پروردگارش اگر طلاق بدهد شما را که بدل دهد او را
همسرانی بهتر از شما که مسلمان مؤمن فرمانبردار توبه
کننده عبادت کننده هجرت کننده بیوه و یا دوشیزه باشند

ای آنان که ایمان آوردید نگهدارید خود و کساتان را از
آتشی که هیمة آن مردمان و سنگ است بر آن
ملائکههاییست درشت سخن سخت گیر نافرمانی نمیکنند
خدا را در آنچه که امر کند ایشان را و میکنند آنچه را که
مأمورند

ای آنان که کافر شدید عذر نیاورید امروز جز این نیست که
جزا داده می‌شوید آنچه بودید که میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای آنان که گرویدید توبه کنید بسوی خدا توبه خالص شاید که پروردگار شما در گذرد از شما گناهان شما را و داخل کند شما را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها روزی که خوار نسازد خدا پیغمبر را و آنان را که گرویدند با او نور ایشان میرود پیش رویشان و از جانب راستشان میگویند پروردگارا تمام گردان برای ما نور ما را و بیمارز ما را بدرستی که تو بر همه چیز توانائی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقین و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بداست بازگشت

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

زد خدا مثلی برای آنان که کافر شدند زن نوح و زن لوط را بودند زیر نکاح دو بنده از بندگان ما که شایسته بودند پس خیانت کردند آن دو را پس کفایت نکردند از آن دو از خدا چیزی را و گفته شد داخل شوید در آتش با داخل شوندگان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و زد خدا مثلی برای آنان که گرویدند زن فرعون را آنگاه که گفت پروردگارا بنا کن برای من نزد خودت خانه در بهشت و نجاتم ده از فرعون و کردار او و نجاتم ده از گروه ستمکاران

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا الْفَاتِحَاتُ

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دیدیم در او از روح ما و تصدیق کرد سخنان پروردگارش را و کتابهایش را و بود از طاعت کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَبْدِئُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

افزون آمد آنکه بدست اوست پادشاهی و او بر همه چیز تواناست

۲

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

آنکه پدید آورد مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک خوبترید از حیث کردار و او عزیز آمرزنده است

۳

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفَوتٍ ۚ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

آنکه آفرید هفت آسمانرا طبقه طبقه نه بینی در آفرینش خدای بخشنده هیچ فرقی پس باز گردان چشم را آیا بینی هیچ نقصانی

۴

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ

سپس باز گردان چشم را دوباره بر میگردد بسویت چشم سر افکنده و اوست مانده شده

۵

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيَاطِينِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

و بتحقیق آراستیم آسمان دنیا را بچراغها و گردانیدیم آنها را رانندگان شیطانها و آماده کردیم برای ایشان عذاب آتش را

۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و برای آنان که کافر شدند بپروردگارشان عذاب دوزخست و بد بازگشتی است

۷

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

چون انداخته شوند در آن بشنوند آنرا خروشی و آن میجوشد

۸

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۚ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

نزدیک شد پاره پاره شود از خشم هر گاه انداخته شود در آن جمعی سؤال کنند ایشان را خازنانش آیا نیامد شما را بیم دهنده

۹

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن
شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

گویند آری آمد ما را بیم دهنده پس تکذیب کردیم و گفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ

۱۰

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و گفتند اگر بودیم که میشنیدیم یا میاندیشیدیم نبودیم از یاران آتش

۱۱

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

پس اعتراف کردند بگناهشان پس دوری از رحمت باد یاران آتش را

۱۲

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بدرستی که آنان که میترسند از پروردگارشان بنهان آنان را آمرزش و اجریست بزرگ

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

۱۵
۴۹۷۲

ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

۱۶

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

۱۷

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

۱۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۚ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

۱۹

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ
الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

۲۱

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۲۲

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۴

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

۲۵

قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲۶

پنهان دارید سخنان خود را یا آشکار کنید آنرا بدرستی که
او داناست بذات سینه‌ها

آیا نداند (اسرارشان را) آنکه آفرید (ایشان را) و او باریک
بین آگاهست

اوست که گردانید برای شما زمین را رام پس سیر کنید در
اطراف آن و بخورید از روزی او و بسوی اوست بازگشت

آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که فرو برد شما را
بزمین پس آنگاه که آن موج میزند

یا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که بفرستد بر شما
تندباد پس بزودی میدانید که چگونه است بیم کردن من

و بتحقیق تکذیب نمودند آنان که پیش از ایشان بودند پس
چگونه باشد کیفر من

آیا ندیدند پرنده را بالای سرشان که بال گشاده‌اند و فرا
می‌ارند چه چیز نگاه میدارد آنها را جز خدای بخشنده
بدرستی که او بهمه چیز بیناست

آیا کیست آنکه او لشگر است برای شما که یاری میکند شما
را از غیر خدای بخشنده نیستند کافران مگر در غرور

آیا کیست که روزی بدهد شما را که اگر باز گیرد روزیش
را بلکه لجajt کردند در سرکشی و سر با زدن

آیا پس آنکه راه میرود سرنگون بر رویش هدایت یافته تر
است یا آنکه راه میرود درست ایستاده بر راه راست

بگو اوست که آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و
چشمها و دلها اندکی شکر می‌کنید

بگو اوست که پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او
محشور می‌شوید

و می‌گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که
من بیم دهنده‌ام آشکارا

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

۲۸

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۹

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَامِنًا بِهِ ۚ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

۳۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

۶۸. قلم	القَلَمُ: قلم	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه

۱
حزب
۲۲۶
۴۹۸۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

۲

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

۳

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

۴

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

۵

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

۶

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

۷

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

۸

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

۹

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

۱۰

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

۱۱

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ مَبِيمٍ

۱۲

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

۱۳

عُتْلٍ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ

۱۴

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

۱۵

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

پس چون بینند آنرا نزدیک بد شود
روهای آنان که کافر شدند و گفته شود اینست آنچه بودید که آنرا می‌خواستید

بگو آیا می‌بینید اگر هلاک سازد مرا خدا و آنرا که با منست یا رحمت کند ما را پس کیست آنکه پناه دهد کافران را از عذاب دردناک

بگو او خدای بخشنده است ایمان آوردیم باو و بر او اعتماد کردیم پس بزودی میدانید که کیست در گمراهی آشکار

بگو خبر دهید اگر گردد آب شما فرو رفته پس کیست بدهد شما را آبی روان

قسم به قلم و آنچه می‌نویسند

که نیستی تو بنعمت پروردگارت مجنون

و بدرستی که ترا پاداشی است بدون منت

و بدرستی که تو هر آینه بر خلق عظیمی

پس بزودی بینی تو و بینند

کدامیک از شما در فتنه‌اید

بدرستی که پروردگار تو داناتر است بانکه گمشد از راه او و او است داناتر بهدایت شدگان

پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را

آرزو کردند کاش نرمی کنی پس نرمی کنند

و اطاعت مکن هر پر سوگند خورنده دروغ آن فرو مایه را

عیب کننده رونده به سخن چینی را

بازدارنده از خیر تعدی کننده بدکار را

زشت جفاکار بعد از آن حرام زاده را

که باشد صاحب مال و فرزندان

چون خوانده شود بر او آیت‌های ما گوید افسانه‌های پیشینیانست

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ

بزودی داغ کنیمش بر خرطوم (بالای بینی)

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

۱۷

وَلَا يَسْتَنْثُونَ

۱۸

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

۱۹

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

۲۰

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

۲۱

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ

۲۲

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

۲۳

أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُم مَسْكِينٌ

۲۴

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرِّ قَدَرِينَ

۲۵

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونَ

۲۶

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ

۲۷

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

۲۸

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۲۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

۳۰

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِغِينَ

۳۱

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

۳۲

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۳۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

۳۴
۴۹۹

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

۳۵

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

۳۷

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

۳۸

أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

۳۹

سَلَامٌ أَيْهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ

۴۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۴۱

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۴۲

بدرستی که ما مبتلا کردیم ایشان را همچنانکه مبتلا کردیم یاران باغ (صنعا) را آنگاه که سوگند یاد کردند که خواهیم چید میوه آنرا صبحگاهان

و استثنا نکردند (که انشاء الله گویند)

پس طواف کرد بافتی بر آن طواف کننده از پروردگارت و ایشان در خواب بودند

پس گشت آن باغ مانند تل ریگی

پس صدا کردند یکدیگر را صبحگاهان

که بامداد بیرون شوید بر کشت‌های خود اگر باشید میوه چینان

پس رفتند و ایشان پنهانی مشورت میکردند

که داخل نشوند البته آتروز بر شما درویشی

و بامداد رفتند بر قصد قطع میوه و توانا بودند

پس چون دیدند آنها را گفتند بدرستی که ما گمشدگانیم

بلکه ما محرومانیم (از عایدات)

گفت عادلتر ایشان آیا نگفتم بشما که چرا تسبیح نمیکنید

گفتند منزّه است پروردگار ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

پس رو کرد بعضیشان بر بعض دیگر ملامت میکردند یکدیگر را

گفتند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم زیاده روان

شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن بدرستی که ما بسوی پروردگاران رغبت کنندگانیم

همچنین است آن عذاب و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند یا کاش که بدانند

بدرستی که پرهیزگاران را نزد پروردگارشان باغهایست پر نعمت

آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران

چیست شما را چگونه حکم می‌کنید

آیا شما را کتابیست که در آن درس میخوانید

بدرستی که شما راست در آن آنچه اختیار می‌کنید

یا شما را پیمانهاییست بر ما بکمال رسیده تا روز قیامت بدرستی که شما راست آنچه حکم می‌کنید

بپرس از ایشان کدامشان باین حکم ضامنست

یا ایشان را شریکانند پس بیاورند شریکان خود را اگر هستند راستگویان

روزی که کشف شود از ساق و خوانده شوند به سجود پس نتوانند

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

۴۴

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

۴۵

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

۴۶

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

۴۷

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۸

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

۴۹

لَوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

۵۰

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

۵۱

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

۵۲

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

که فرو افتد چشمه‌اشان فرو گیرد ایشان را خواری و بتحقیق که بودند خوانده می‌شدند به سجود و ایشان بودند تندرستان

پس وا گذار مرا و کسی که تکذیب کند این سخن را بزودی در نوردیم ایشان را از راهی که نمیدانند

و مهلت می‌دهیم ایشان را بدرستی که کید من محکم است

آیا می‌خواهی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان گرانبارند

آیا نزد ایشانست از غیب پس ایشان می‌نویسند

پس صبر کن حکم پروردگارت را و مباش چون رفیق ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر خشم بود

اگر نه آن بود که دریافت او را نعمتی از پروردگارش انداخته می‌شد به بیابان و او بود ملامت شده

پس برگزیدش پروردگارش پس گردانید او را از شایستگان

و بدرستی که نزدیک بود آنان که کافر شدند هر آینه بزنند ترا به چشمه‌اشان چون شنیدند قرآن را و می‌گویند که او دیوانه است

و نیست او مگر پندی جهانیان را

۶۹. حاقه	الحَاقَّةُ: حتمی	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه

۱

حزب

۲۲۷

۵۰۰ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ

۲

مَا الْحَاقَّةُ

۳

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

۴

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

۵

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاعِيَةِ

۶

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

۷

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

۸

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

بر گماشت آنرا برایشان هفت شب و هشت روز پی در پی پس تو میدیدی آن قوم را در آن ایام افتاده گویا که ایشان تنه‌های درخت خرمای پوسیده‌اند

پس آیا بینی ایشان را هیچ باز مانده

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْحَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ ۖ يَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلِيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و آمد فرعون و کسانی که بودند پیش از آن و زیر و بر شده (قوم لوط) بگناهان

پس نافرمانی کردند رسول پروردگارشان را پس گرفت ایشان را گرفتنی افزون (در سختی)

بدرستی که ما چون طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی

تا بگردانیم آنرا برای شما پندی و فرا گیرد آنرا گوش فرا گیرنده

پس چون دمیده شد در صور دمیدنی یک مرتبه

و برداشته شود زمین و کوه‌ها پس بهمزده شوند بهمزده شدنی یک مرتبه

پس در آنروز بوقوع آید واقعه

و شکافته شود آسمان پس آن در آنروز سست است

و فرشتگان در اطراف آنند و بردارند عرش پروردگارت را بالای سرشان در آنروز هشت فرشته

در آنروز عرضه کرده شوند پنهان نماند از شما (بر خدا) هیچ سری

پس اما کسی که داده شد نامه‌اش بدست راستش پس میگوید بگیرید بخوانید نامه مرا

بدرستی که من دانسته‌ام که دریابنده‌ام حسابم را

پس او در عیشی است پسندیده

در بهشتی عالی

که میوه‌اش نزدیکست

بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته

و اما آنکه داده شود نامه‌اش بدست چپش پس میگوید ای کاش داده نشده بودم نامه‌ام را

و ندانسته بودم چیست حسابم

ایکاش آن میبود حکم کننده

کفایت نکرد از من مالم

زایل شد از من اقتدارم

بگیرید او را پس بزنجیرش کشید

سپس در آتشش در آورید

سپس او را در زنجیری که حد ذرع آن هفتاد ذرعست در کشیدش

بدرستی که او بود ایمان نمیآورد بخدای بزرگ

و رغبت نمیداشت بر طعام دادن فقیر

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس نیست او را امروز اینجا خویشی

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نه خوراکی مگر از چرک و جراث

لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَطِئُونَ

نمی خورد آنرا مگر گناهکاران

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس نه چنین است سوگند میخورم بآنچه می بینید (از آثار قدرت)

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نمی بینید

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

بدرستی که آن قرآن هر آینه گفتار فرستاده بزرگواریست

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ

و نیست آن سخن شاعری اندکی ایمان میاورید

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

و نه سخن غیب گوئی اندکی پند میگیرید

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرستاده شده از پروردگار جهانیان

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر (محمد ص) افتراء کند بر ما بعض سخنان را

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

هر آینه بگیریم از او بدست راست

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس قطع نمائیم از او رگ گردن را

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

پس نباشد از شما هیچ احدی از او منع کننده

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و بدرستی که آن هر آینه پندیست پرهیزگاران را

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و بدرستی که ما میدانیم که از شماست تکذیب کنندگان

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

و بدرستی که آن حسرتست بر کافران

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و بدرستی که آن حق و یقین است

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است

۷۰. معارج

المَعَارِج: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آید

۱
۵۰۲۲

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

برای کافران نیست او را دفع کننده

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

از خدای صاحب معراجها

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

عروج میکند ملائکه و روح بسوی او در روزی که باشد اندازه آن پنجاه هزار سال

أَلْفَ سَنَةٍ

فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبر کن صبر نیکو

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

بدرستی که ایشان می بینند آنرا دور

وَنَرْنَهُ قَرِيبًا

و می بینیم آنرا نزدیک

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که باشد آسمان چون فلز گداخته

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و باشد کوهها چون پشم

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و نپرسد خویشی از احوال خویشی

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ
بَبَنِيهِ

۱۲ وَصَلَحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيهِ

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى

۱۶ نَزَاعَةً لِلشَّوَى

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَى

۱۹
حزب
۲۲۸
إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

۲۵ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الدِّينِ

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونٍ

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

۳۱ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ

۳۶
۵۰۳
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

۳۷ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

۳۸ أَيْطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

۳۹
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

بنمایانند ایشان را بیکدیگر دوست دارد گناهکار که کاش
فدا میداد از عذاب چنین روزی پسرانش را

و زنش را و برادرش را

و خویشانش را که پناه داده بودند آنرا (در دنیا)

و هر که در زمین است همه را پس برهاند خود را

نه چنین است بدرستی که آن زبانه ایست

کننده است پوست را

میخواند آنرا که پشت کرده و رو گردانیده

و جمع کرد مال دنیا را پس حفظ کرد

بدرستی که انسان آفریده شده بسیار حریص

چون مس کند او را شری جزع کند

و چون مس کند او را خبری منع کند

مگر نمازگزاران

آنان که ایشان بر نمازشان مداومت کنند

و آنانکه در اموالشان حقّی است معلوم

سؤال کننده و محروم را

و آنان که تصدیق می‌کنند روز جزا را

و آنان که ایشان از عذاب پروردگارشان ترسانند

بدرستی که عذاب پروردگارشان ناپیمن شده باشد

و آنان که ایشان فرج خود را حافظانند

جز بر جفت هاشان یا بر آنکه مالک شده دستهایشان پس
بدرستی که ایشان غیر ملامت شدگانند

پس کسی که جوید سوای این طریقه را پس آنگروه ایشانند
تعدی کنندگان

و آنان که ایشان امانت‌ها و عهدشان را رعایت کنند

و آنان که ایشان بگواهی خود قیام کنند

و آنان که ایشان بر نماز خود محافظت کنند

آن گروه در بهشتها گرامی داشته شدگانند

پس چیست آنان را که کافر شدند بجانب تو شتاب کنند

از راست و از چپ متفرقند

آیا طمع دارد هر مردی از ایشان که داخل شود در بهشت پر
نعمت

نه چنین است بدرستی که آفریدیم آنها را از آنچه میدانند

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

فَذَرَهُمْ يُخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۰۷۱. نوح	نُوح: نوح	مکی	۲۸ آیه	۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقُومُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِيٰٓءَاذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

پس نیست اینچنین سوگند میخورم بی‌پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها که ما هر آینه توانائیم

بر اینکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان

پس وا گذار ایشان را تا صحبت باطل کنند و بازی کنند تا ملاقات کنند روزشان را که وعده داده می‌شوند

روزی که بیرون آیند از قبرها شتابان گویا که ایشان بسوی علمی بر پا شده می‌شتابند

در حالی که فرو افتاده چشم‌هاشان بپوشد ایشان را خواری اینست آنروز که بودند وعده می‌شدند

بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قومش که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را عذابی دردناک

گفت ای قوم بدرستی که من شما را بیم دهنده‌ام آشکارا

آنکه بپرستید خدا را و بترسید از او و اطاعت کنید مرا

میامزد برای شما از گناهانتان و پس اندازد شما را تا مدتی معین بدرستی که مدت مقرر خدا چون آمد پس نمی‌افتد اگر باشید که بدانید

گفت پروردگارا بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز

پس نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن

و بدرستی که من هر گاه خواندم ایشان را تا در گذری از ایشان گذاشتند انگشت‌هاشان را در گوش‌هاشان و بسر کشیدند جامه‌های خود را و اصرار ورزیدند در نافرمانی و سرکشی کردند سرکشی کردنی

پس بدرستی که من خواندم ایشان را بآوازی بلند

پس بدرستی که آشکارا گفتم ایشان را و پنهان گفتم ایشان را پنهان گفتمنی

پس گفتم آموزش خواهید از پروردگارتان بدرستی که او هست آمرزنده

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

میفرستد از آسمان بر شما باران پی در پی

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

و مدد میکند بر شما به مالها و پسران و قرار میدهد برای شما بهشتها و میگرداند برای شما نهرها

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چیست شما را که نمی‌ترسید از عظمت خدا

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و بتحقیق آفرید شما را مختلف

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا نمی‌بینید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را طبقه طبقه

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و گردانید ماه را در آنها روشنائی و گردانید خورشید را چراغی فروزان

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

پس بر میگرداند شما را در آن و بیرون میاورد شما را بیرون آوردنی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خدا گردانید برای شما زمین را گسترده

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا بروید در آن از راههائی گشوده

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

گفت نوح پروردگارا بدرستی که ایشان نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند آنرا که نیفزود مال و فرزندش مگر زیانکاری

وَمَكْرُوءٌ مَكْرًا كُبَّارًا

و مکر کردند مکر کردنی بزرگ

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند وا مگذارید الهان خود را و وا مگذارید ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر را

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و نیفزدا ستمکاران را مگر گمراهی

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

از جهت گناهانشان غرق شدند پس داخل شدند در آتش پس نیافتند برای خود از غیر خدا یاورانی

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و گفت نوح پروردگارا وامگذار بر زمین از کافران کسی را

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

بدرستی که تو اگر وا گذاری ایشان را گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر فجور کننده ناسپاس را

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا ببامرز مرا و والدینم را و کسی را که داخل شد در خانه من با ایمان و مر مؤمنین را و مؤمنات را و افزون مکن ستمکاران را مگر هلاکت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

۲

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

۳

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

۴

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

۵

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

۶

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

۷

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

۸

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

۹

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسَمِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

۱۰

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا

۱۱

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

۱۲

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۖ هَرَبًا

۱۳

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

بگو وحی شده بمن که شنیدند قرآن را گروهی از جن پس
گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآنی بس شگفت

راه مینماید بسوی راستی پس گرویدیم بان و شرک
نمی‌آوریم پیرودگار خود احدی را

و بدرستی که بلند است عظمت پروردگار ما نگرفت زنی را و
نه فرزندی را

و بدرستی که میگوید کم خرد ما بر خدا سخن دور از حق

و بدرستی که ما گمان کردیم که نگویند هرگز انس و جن بر
خدا دروغ را

و بدرستی که بودند مردانی از انس پناه میبردند بمردانی
از جن پس افزود ایشان را طغیان

و آنکه ایشان گمان کردند همچنانکه گمان کردید آنکه هرگز
بر نیانگیزد خدا احدی را

و بدرستی که ما قصد آسمان نمودیم پس یافتیم آنرا پر
شده از نگهبانان سخت و تیرهای شهاب

و آنکه بودیم ما می‌نشستیم از آن در نشیمنها برای گوش
دادن پس کسی که استماع کند اکنون مییابد برایش تیر
شهاب راهدار

و بدرستی که ما نمیدانیم آیا شری خواسته شده به آنکه در
زمین است یا خواسته بود بایشان پروردگارشان خیری

و آنکه بعضی از ما شایستگانند و بعضی از ما ورای آن
هستیم طریقه‌های مختلف

و آنکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم ساخت خدا را در
زمین و هرگز عاجز نگردانیم او را از راه گریختن

و آنکه چون شنیدیم هدایت را گرویدیم بان پس کسی که
ایمان آرد پیروردگارش پس ترسد از نقصان و نه از طغیان

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوُاسِقُونَ عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا نُقَاتِلُهُمْ مَاءً غَدَقًا

۱۷ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَآتَهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و آنکه بعضی از ما منقادانیم و بعضی از ما تعدی کنندگان پس کسی که انقیاد ورزید پس آنها جویا شدند راه نجات را

و اما تعدی کنندگان پس باشند از برای جهنم هیزم

و اینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه (اسلام) هر آینه میدادیم ایشان را آبی بسیار

تا بیازمائیم ایشان را در آن و کسی که روی گرداند از ذکر پروردگارش در آورد او را عذابی سخت

و اینکه مساجد برای خداست پس بخوانید با خدا احدی را

و اینکه چون برخاست بنده خدا (محمد ص) که بخواند او را نزدیک بود که شوند برای (استماع و دیدن نماز) او بر سر هم ریخته

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خود را و شریک نمیگردانم باو احدی را

بگو بدرستی که من مالک نمی‌باشم برای شما ضرری و نه نفعی را

بگو بدرستی که هرگز پناه ندهد مرا از خدا احدی و هرگز نمی‌یابم از غیر او پناهی

مگر رسانیدن از خدا و پیامهایش و هر که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بدرستی که او را آتش دوزخست جاودانیان در آن همیشه

تا چون ببیند آنچه وعده داده می‌شدند پس بزودی میدانند که کیست ناتوانتر از راه مددکاری و کمتر در شمار

بگو نمی دانم آیا نزدیکست آنچه وعده داده می‌شدید یا میگرداند او را پروردگار من دور

دانای نهانست پس مطلع نمی‌سازد بر غیبش احدی را

مگر آنرا که پسندید از رسولی بدرستی که او در میاورد از پیش روی او و از پشت سر او نگهبانی

تا بداند که بحقیقت رسانیدند پیامهای پروردگارشان را و فرا گرفت آنچه نزد ایشانست و شمرده هر چیزی را به تعداد

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ	ای گلیم بر خود پیچیده
۲	قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا	برخیز شب را مگر اندکی
۳	نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا	نصفش را یا کم کن از آن اندکی
۴	أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا	یا زیاد کن بر آن و بتانی خوان قرآن را بتانی خواندنی
۵	إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا	بدرستی که ما بزودی نازل سازیم بر تو سخنی سنگین
۶	إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا	بدرستی که برخاستن شب آن سختتر است در دشواری و درست تر است در گفتار
۷	إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا	بدرستی که در روز آمد و شدی است دراز
۸	وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا	و یاد کن نام پروردگارت را و منقطع شو بسوی او منقطع شدنی
۹	رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا	پروردگار مشرق و مغرب نیست معبودی جز او پس بگیر او را وکیل
۱۰	وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْلُجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا	و صبر کن بر آنچه میگویند و جدائی گزین از آنها جدائی نیکو
۱۱	وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا	و وا گذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده ایشان را اندکی
۱۲	إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا	بدرستی که نزد ما بندهای گران و آتش سوزانست
۱۳	وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا	و طعامی که گلوگیر است و عذابی دردناک
۱۴	يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا	روزی که بلرزد زمین و کوهها و شوند کوهها تلهای ریگ پراکنده
۱۵	إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا	بدرستی که فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما همچنانکه فرستادیم بسوی فرعون رسولی را
۱۶	فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذَاً وَبِئَلَا	پس نافرمانی کرد فرعون آنرسول را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت
۱۷	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا	پس چگونه می‌پرهیزید اگر کافر شدید روزی که میگرداند کودکان را پیران
۱۸	السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا	آسمان شکافته شود در آنروز باشد وعده خدا کرده شده
۱۹	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	بدرستی که این پندیست پس هر که خواهد بگیرد بسوی پروردگارش راهی را

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۖ وَثُلُثَهُ ۖ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُم ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزمّل
۲۵
/۲۵
حزب
۲۳۵
۵۰۹ر

۷۴. مدثر	المُذَثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده	مکی	۵۶ آیه	۳ صفحه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ	ای جامه بر خود پیچیده
۲	فُمْ فَأَنْذِرْ	برخیز پس بیم ده
۳	وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ	و پروردگارت را پس ببزرگی یاد کن
۴	وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ	و جامه‌ات را پاک کن
۵	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ	و از پلید دوری گزین
۶	وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ	و اعطاء مکن که عوض بیشتر خواهی
۷	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ	و برای پروردگارت صبر کن
۸	فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ	پس چون دمیده شود در صور
۹	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ	پس اینست آنروز روزی دشوار
۱۰	عَلَى الْكَافِرِينَ يَوْمِ بَاسٍ	بر کافران غیر آسان
۱۱	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا	وا گذار مرا و آنرا که آفریدم تنها
۱۲	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا	و گردانیدم برای او مالی فراوان
۱۳	وَبَنِينَ شُهُودًا	و پسران حاضر
۱۴	وَمَهْدَتُ لَهُو تَمْهيدًا	و سامان دادم برای او سامانی دادنی
۱۵	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ	پس طمع دارد که زیاد کنم
۱۶	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنيدًا	نه چنین است بدرستی که او باشد آیت‌های ما را منکر
۱۷	سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا	بزودی میگیریمش در بلندی

إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ

بدرستی که او فکر کرد و قرار داد

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس کشته باد چگونه قرار داد

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز گویم کشته باد چگونه قرار داد

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

پس نظر کرد

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

پس رو در هم کشید و ترش شد

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

پس پشت کرد و سرکشی نمود

۲۴ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ

پس گفت نیست این مگر سحری که آموخته میشود

۲۵ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

نیست این مگر سخن انسان

۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

بزودی داخل سازمش در دوزخ

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

و چه دانی که چیست دوزخ

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه باقی میدارد و نه وا میگذارد

۲۹ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

سیاه کننده است پوست را

۳۰ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر آنست نوزده (فرشته)

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْذَابَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

نه چنین است سوگند بماه

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و بشب چون پشت کند

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ

و به صبح چون روشن شود

۳۵ إِنَّهَا لِأِحْدَى الْكُوبِ

بدرستی که آن (سقر) یکی از (بلاهای) بزرگست

۳۶ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

بیم دهنده انسان را

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

آنرا که خواهد از شما که (در کار خیر) پیش رود یا باز ایستد

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر نفسی بانچه کسب کرده در گرو است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر اصحاب دست راست

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

در بهشتها از همدیگر میپرسند

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گناهکاران

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چه چیز در آورد شما را در دوزخ

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

گویند نبودیم از نمازگزاران

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و نبودیم که اطعام کنیم درمانده را

۴۵ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَاطِئِينَ

و بودیم که محبت بیهوده داشتیم با بیهودگان

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيَّومَ الدِّينِ

و بودیم که تکذیب میکردیم روز جزا را

۴۷ حَتَّى أَتَيْنَا الْيَقِينَ

تا آمد ما را یقین

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّلَفِيعِينَ

پس سود نبخشد ایشان را درخواست شفاعت کنندگان

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

پس چیست آنها را که از پند گرفتن روی گردانند

۵۰ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویا ایشان خرانی هستند رمنده

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که گریخته باشد از شیر

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوتَىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً

بلکه می‌خواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامه‌های گشاده

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

نه چنین است بلکه نمی‌ترسند از آخرت

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ

نه چنین است بدرستی که آن پندیست

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

پس آنکه خواهد پند گیرید از آن

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

و پند نمیگیرند جز آنکه خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل مغفرت

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱
حزب
۲۳۱
۵۱۲٫

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ

نه چنانست که منکرین میگویند سوگند میخورم بروز قیامت

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

و سوگند می‌خورم بنفس ملامت کننده

۳ أَيْحَسِبُ الْإِنْسُنُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامُهُ

آیا می‌پندارد انسان که جمع نخواهیم کرد استخوانهایش را

۴ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

آری توانائیم بر آنکه راست کنیم سر انگشتهایش را

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بلکه می‌خواهد انسان که کار بد کند در پیش آمدش

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ

میپرسد که کی باشد روز قیامت

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

چون خیره شود چشم

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و تیره گردد ماه

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و جمع شود آفتاب و ماه

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

میگوید انسان در آنروز کجاست گریزگاه

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

نه چنین است نیست پناهی

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

بسوی پروردگار تست در آنروز قرارگاه

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

خبر داده شود انسان در آنروز بانچه پیش فرستاده و پس انداخته

۱۴ بَلِ الْإِنْسَنُ عَلَىٰ نَفْسِهِٗٓ بَصِيرَةٌ

بلکه انسان بر خودش بیناست

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

و اگر چه القا کند عذرهايش را

۱۶ لَا تُحَرِّكْ بِهِٓ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِٓ

حرکت مده بآن زبانت را تا شتاب کنی در آن

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

بدرستی که بر ماست فراهم آوردن آن و خواندنش

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

پس چون خواندیمش پس پیرو شو خواندن آنرا

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

پس بدرستی که بر ماست بیان کردن آن

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

۲۱ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

۲۲ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

۲۳ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

۲۴ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

۲۵ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

۲۶ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

۲۷ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

۲۸ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

۲۹ وَالَّتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

۳۰ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

۳۱ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى

۳۲ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

۳۳ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

۳۴ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ

۳۵ ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ

۳۶ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

۳۷ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

۳۸ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

۳۹ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

۴۰ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

۲ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

۳ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

۴ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسْعِيرًا

۵ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِّنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

نه چنین است بلکه دوست میدارید (دنیای) شتابنده را

و وا میگذارید آخرت را

رویهائی در آتروز بر افروخته است

بسوی پروردگارش نگرنده است

و رویهائی در آتروز تیره است

می‌پندارد که رسانیده میشود بان آسیبی

نه چنین است چون برسد (جان) به چنبره‌های گردن

و گفته شود کیست شفا دهنده

و گمان کند که آن جدائی است

و پیچیده شود ساق به ساق

بسوی پروردگار تست در آتروز راندن

پس نه تصدیق (تو) نمود و نه نماز گذارد

و لیکن تکذیب کرد و روی گردانید

پس رفت بسوی اهل خانه خود و می‌خرامید

سزاوار است ترا پس سزاوار است

سپس سزاوار است ترا پس سزاوار است

آیا گمان میکند انسان که وا گذارده شود مهمل و بی‌حساب

آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود

پس بود خون بسته پس آفرید پس راست کرد

پس گردانید از آن دو جفت مذکر و مؤنث

آیا نیست آن (خدا) توانا بر اینکه زنده گرداند مردگان را

آیا گذشت بر انسان زمانی از روزگار که نبود چیزی مذکور

بدرستی که ما آفریدیم انسان را از نطفه مخلوط با هم که بیازمائیم او را پس گردانیدیمش شنوای بینا

بدرستی که ما هدایت کردیم او را براه راست یا شکرگزار است و یا ناسپاس است

بدرستی که ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غل‌ها و آتش سوزان

بدرستی که نیکان می آشامند از جامی که باشد امتزاج آن با کافور بهشت

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالَّذِرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ^ط وَحُلُوءٌ أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقْلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَائِمًا أَوْ كَفُورًا

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

چشمه که میاشامند از آن بندگان خدا جاری میکنند آنرا جاری کردنی

وفا میکنند به نذر و می‌ترسند از روزی که هست آسیب آن آشکار و پخش

و اطعام میکنند طعام را در راه دوستی او به فقیر و یتیم و اسیر

جز این نیست که اطعام می‌کنیم شما را برای رضای خدا نمی‌خواهیم از شما پاداشی و نه شکری

بدرستی که ما می‌ترسیم از پروردگار ما در روزی که رویها ترش باشد در کمال سختی

پس نگاهداشت ایشان را خدا از آسیب آن روز و پیش آورد ایشان را تازگی و شادمانی

و پاداش داد ایشان را بانچه صبر کردند بهشت و حریر

تکیه زدگان در آن بر سریرها نه بینند در آن آفتابی و نه سرمائی

و نزدیکست برایشان سایه‌های آن و رام شده خوشه‌های آن رام کردنی

و بگردش در آورده میشود بر ایشان ظرفهائی از نقره و قدحهای که باشند آبگینه‌ها

آبگینه‌ها از نقره اندازه گرفته‌اند آنها را اندازه گرفتنی

و آشامانیده شوند در آن جامی را که باشد آمیخته بزنجبیل

چشمه روان در آن نامبرده می‌شود سلسبیل

و گردش میکند بر ایشان کودکانی نوپا جاویدان چون بینی ایشان را پنداری ایشان را مرواریدهای از رشته ریخته

و چون بینی آنجا بینی تازه نعمت و پادشاهی بزرگ

بالا پوششان جامه‌های دیبای نازک سبز و استبرقی و پیراسته شده‌اند بدستوانهائی از نقره و آشامانید ایشان را پروردگارشان شربت‌ی پاکیزه

بدرستی که این باشد برای شما پاداشی و باشد کوشش شما ستوده

بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی

پس صبر کن به حکم پروردگارت و اطاعت مکن از ایشان گنهکاری را یا ناسپاسی را

و یاد کن نام پروردگارت را بامداد و شبانگاه

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَوَسِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و بهری از شب پس سجده کن او را و تسبیح کن او را شبی
دراز (در طول شب)

بدرستی که آنگروه دوست میدارند دنیای شتابنده را و وا
میگذارند در پس پشتشان روزی گران را

ما آفریدیم ایشان را و محکم گردانیدیم پیوند مفصلهای
ایشان را و چون خواهیم بدل نمائیم مانندشان را بدل
آوردنی

بدرستی که این پندبست پس کسی که خواست گرفت
بسوی پروردگارش راهی

و نمی‌خواهید مگر که خواهد خدا بدرستی که خدا باشد
دانای درستکردار

داخل می‌سازد آنرا که خواهد در رحمتش و ستمگران آماده
کرد ایشان را عذابی دردناک

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

۲۸

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ
تَبْدِيلًا

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

۳۰

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

۳۱

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه

۱
۵۱۶
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

۲
و تند رونده‌ها تند رفتنی

۳
و پراکنده سازنده‌ها پراکنده ساختنی

۴
و جدا کننده‌ها جدا کردنی

۵
و القاء کننده ذکر را

۶
عُذْرًا أَوْ نُذْرًا

۷
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

۸
فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

۹
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

۱۰
وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

۱۱
وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

۱۲
لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

۱۳
لِيَوْمِ الْفَصْلِ

۱۴
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

۱۵
وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

۱۶
أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

۱۷
ثُمَّ نُنْعِمْهُمُ الْآخِرِينَ

۱۸
كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ

۱۹
وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا نیافریدیم شما را از آبی بیقدر

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس قرار دادیم آنرا در آرامگاهی محکم

إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا مقداری معین

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ

پس توانستیم پس چه خوب توانائیم

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا قرار ندادیم زمین را در برگیرنده کافی

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

زندگان و مردگان را

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَ شِخْتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا

و قرار دادیم در آن کوههای استوار بلند را و سیراب کردیم شما را از آب شیرین

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

أَنْظِلُّوْا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

بروید بسوی آنچه بودید آنرا تکذیب میکردید

أَنْظِلُّوْا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شَعْبٍ

بروید بسوی سایه صاحب سه شاخ

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ

نه خنک گرداند و نه کفایت کند از گرمی آتش

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

بدرستی که آن میاندازد شراره چون کوشک

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گویا که آن شتران زرد است

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

این روزیست که (کفار) سخن نگویند

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و رخصت داده نشود ایشان را که عذر آورند

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

این است روز جدا کردن جمع ساختیم شما را و پیشینیان را

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ

پس اگر باشد شما را چاره پس چاره کنید

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

بدرستی که پرهیزگاران در سایهها و چشمه سارهایند

وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوهها از آنچه بخواهند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

بخورید و کامرانی کنید اندکی بدرستی که شما گناهکارید

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و چون گفته شود ایشان را که برکوع روید برکوع نروند

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس بکدام سخن بعد از آن ایمان میاورند

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ	جزء ۳۰، حزب ۲۳۳، ر ۵۱۸
۲	عَنِ النَّبِإِ الْعَظِيمِ	
۳	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ	
۴	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	
۵	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	
۶	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا	
۷	وَالْحِبَالَ أَوْتَادًا	
۸	وَخَلَقْنَكُمْ أَزْوَاجًا	
۹	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا	
۱۰	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا	
۱۱	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا	
۱۲	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا	
۱۳	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا	
۱۴	وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا	
۱۵	لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا	
۱۶	وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا	
۱۷	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا	
۱۸	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	
۱۹	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا	
۲۰	وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا	
۲۱	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	
۲۲	لِلطَّاغِينَ مَنَآبًا	
۲۳	لِّبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا	
۲۴	لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	
۲۵	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	
۲۶	جَزَاءً وَفَاقًا	
۲۷	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	
۲۸	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا	
۲۹	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	
۳۰	فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	
از چه میپرسند		
از خبر بزرگ		
آنکه ایشان در آن اختلاف کنند		
نه چنین است بزودی میدانند		
پس نه چنین است بزودی میدانند		
آیا نگردانیدیم زمین را بستر		
و کوه‌ها را میخها		
و آفریدیم شما را جفت جفت		
و گردانیدیم خواب شما را آسایش		
و گردانیدیم شب را پوشش		
و گردانیدیم روز را وقت طلب معیشت		
و بنا کردیم بالای شما هفت طبقه استوار		
و قرار دادیم چراغی تابان		
و فرو فرستادیم از فشارنده‌ها آبی ریزان		
تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی		
و بوستانهائی بهم پیچیده درختانش		
بدرستی که روز تمیز باشد وعده گاه		
روزی که دمیده شود در صور پس بیائید فوج فوج		
و گشوده شود آسمان پس گردد درها		
و روان گردانیده شود کوه‌ها پس گردد سراب		
بدرستی که دوزخ باشد کمینگاه		
مر طاغیان را بازگشت		
درنگ نمایندگان در آن روزگارا		
نمی‌چشند در آن خنکی و نه شرابی		
جز آب جوشان و چرک جراحته‌ها		
پاداش موافق		
بدرستی که ایشان بودند که امید نداشتند حسابی را		
و تکذیب کردند آیت‌های ما را تکذیب کردنی		
و هر چیزی را شمردیم در لوح		
پس بجشید پس هرگز نیفزائیم شما را مگر عذاب		

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

بدرستی که پرهیزگاران را کامیابی است

۳۲ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

باغها و انگورها

۳۳ وَكَوَاعِبِ أَتْرَابًا

و دختران نار پستان همسن

۳۴ وَكَأْسًا دِهَاقًا

و جامهای پر شراب

۳۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

نشنوند در آن لغوی و نه تکذیب کردنی

۳۶ جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی

۳۷ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست بخشاینده است مالک نباشند از او خطاب کردن را

۳۸ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که بایستند روح و فرشتگان صف زده سخن نگویند مگر آنکه دستور دهد او را خدای بخشاینده و گوید صوابی

۳۹ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا

آنست روز حق پس کسی که خواست گرفت بسوی پروردگارش بازگشتی

۴۰ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیک روزی که مینگرد مرد آنچه پیش فرستاده دو دستش و میگوید کافر ایکاش بودم خاک

۷۹. نازعات	النَّازِعَات: به قدرت کِشندگان	مکی	۴۶ آیه	۲ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالنَّزِعَاتِ غَرْقًا

قسم به کشندگان از روی قوت

۲ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا

و بفرشتگان نشاط آورنده ارواح

۳ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا

و فرشتگان شنا کننده

۴ فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

پس قسم به پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی

۵ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

پس به تدبیر کنندگان کار

۶ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روزی که بلرزد زمین لرزیدنی

۷ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

از پی در آید آنرا از پی آینده

۸ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

دلها در آنروز ترسان باشند

۹ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

چشمهاشان فرو رفته

۱۰ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

میگویند آیا ما ردشدگانیم بحالت اول

۱۱ أَيْنَا كُنَّا عِظَمًا خَجَرَةً

آیا وقتی که شدیم استخوانهای پوسیده

۱۲ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

گویند اینست آنگاه بازگشتنی زیانبار

۱۳ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

پس جز این نیست که آن فریادیست واحد

۱۴ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

پس آنگاه ایشانند بر روی زمین

۱۵ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا آمد ترا حکایت موسی

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

برو بسوی فرعون که او طغیان کرده

۱۷ أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

پس بگو آیا هست ترا میل باینکه پاک شوی

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

و هدایت کنم ترا بسوی پروردگارت پس بترسی

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

پس نمود او را آیت بزرگ

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

پس تکذیب کرد و نافرمانی کرد

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

پس پشت گردانیده بشتافت

۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

پس جمعیتی کرد پس ندا در داد

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

پس گفت من پروردگار بزرگ شمایم

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت و دنیا

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

بدرستی که در آن هر آینه عبرتست آنرا که بترسد

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ

آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که بناکرد آنرا

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

۵۲۱

بلند گردانید سقفش را پس راست کرد آنرا

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

و تاریک گردانید شبش را و ظاهر ساخت روزش

۲۹ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

و زمین را بعد از آن گسترانید

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

بیرون آورد از آن آتش را و چراگاهش را

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

و کوهها را استوار گردانید

۳۲ وَالْجِبَالَ أَرْسَلَهَا

مایه تعیش برای شما و چهارپایان شما

۳۳ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

پس چون آید بلای مستولی بزرگ

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ

روزی که یاد آورد انسان آنچه سعی کرد

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

و ظاهر گردد دوزخ برای کسی که بیند

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ

پس اما آنکه زیاده روی کرد

۳۷ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

و برگزید زندگانی دنیا را

۳۸ وَعَاثَرِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

پس بدرستی که دوزخ بود جایگاه او

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

و اما آنکه بترسد از مقام پروردگارش و باز دارد نفس خود را از خواهش

۴۰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

پس بدرستی که بهشت باشد جایگاهش

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

میپرسند ترا از قیامت که کی باشد قرارگاهش

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

در چیستی تو از یاد کردن آن

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

بسوی پروردگار تست انتهای آن

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

جز این نیست که تو بیم کننده آنرا که بترسد از آن

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

گویا که ایشان روزی که ببیند آنرا درنگ نکرده‌اند مگر شبانگاهی یا چاشتگاهی

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	روی ترش کرد و اعراض نمود
حزب ۲۳۴ ر ۵۲۲	عَبَسَ وَتَوَلَّى	
۲	أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى	که آمد او را کور
۳	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي	و چه چیز دانا کرد ترا باشد که او پاک شود
۴	أَوْ يَذْكُرُ فِتْنَعَهُ الذِّكْرَى	یا پند گیرد پس سود دهد او را پند
۵	أَمَّا مِنْ أَسْتَعْنَى	اما کسی که توانگر شد
۶	فَأَنْتَ لَهُ وَتَصَدَّى	پس تو او را متوجه می‌شوی
۷	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي	و نیست (گناهی) بر تو اگر پاک نشود
۸	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى	و اما کسی که آمد ترا که میکوشید
۹	وَهُوَ يَخْشَى	و او میترسید
۱۰	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى	پس تو از او فارغ می‌باشی
۱۱	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ	نه چنین است بدرستی که آن پندیست
۱۲	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ	پس آنکه خواهد پند گیرد
۱۳	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ	در صحیفه‌های گرامی
۱۴	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ	برافراشته پاکیزه
۱۵	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ	بدستهای کاتبان
۱۶	كِرَامٍ بَرَرَةٍ	شریفان نیکوکاران
۱۷	قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ	کشته باد انسان چه ناسپاس است او
۱۸	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	از چه چیز آفرید او را
۱۹	مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ	از نطفه آفریدش و مقدر داشت او را
۲۰	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ	پس راه را آسان گردانید
۲۱	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ	پس بمیرانید او را و دفنش کرد
۲۲	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ	پس آنگاه که خواهد زنده اش گرداند
۲۳	كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ	نه چنین است هنوز بجا نیاورده آنچه فرموده او را
۲۴	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ	پس باید بنگرد انسان بطعام خود
۲۵	أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا	بدرستی که ما ریختیم آب را ریختنی
۲۶	ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا	سپس شکافتیم زمین را شکافتنی
۲۷	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا	پس رویانیدیم در آن دانه
۲۸	وَعِنَبًا وَقَضْبًا	و انگور و خرما نوعی
۲۹	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا	و زیتون و درخت خرما
۳۰	وَحَدَائِقَ غُلْبًا	و باغهای پر درخت
۳۱	وَفَلَكِهًا وَأَبًّا	و میوه و چراگاه
۳۲	مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ	مایه عیش برای شما و چهارپایان شما
۳۳	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ	پس چون آید فریاد گوش کر کننده
۳۴	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ	روزی که گریزد مرد از برادرش
۳۵	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ	و مادرش و پدرش
۳۶	وَصَلْبَتِهِٗٓ وَبَنِيهِ	و همسرش و فرزندانش
۳۷	لِكُلِّ أُمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَ ذَٰلِكَ تُبَيِّنُهُ	هر مردی از ایشان را در آنروز کاریست که مشغولش گرداند
۳۸	وَجُوهٌ يُّوْمِذٍ مُّسْفِرَةٌ	رویهائی در آنروز درخشانند
۳۹	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ	و خندان و فرحناک
۴۰	وَوُجُوهٌ يُّوْمِذٍ عَلَيَّهَا غَبَرَةٌ	و رویهائی در آنروز بر آنها غباریست که
۴۱	تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ	فرو گیرد آنها را تیرگی
۴۲	أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ	آنگروه ایشانند کافران بدکار

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	آنگاه که آفتاب در هم پیچیده شود
۵۲۳ر	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	
۲	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	و آنگاه که ستاره‌ها تیره شوند
۳	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	و آنگاه که کوه‌ها رانده شوند
۴	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ	و آنگاه که شتران آبستن بار نهند
۵	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	و آنگاه که وحوش گرد آیند
۶	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	و آنگاه که دریاها پر شوند
۷	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	و آنگاه که نفس‌ها جفت کرده شوند
۸	وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ	و آنگاه که دختران زنده بگور کرده سوال شوند که
۹	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	بکدام گناه کشته شدند
۱۰	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	و آنگاه که نامه‌ها گشوده شوند
۱۱	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	و آنگاه که آسمان کنده شود
۱۲	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ	و آنگاه که دوزخ افروخته شود
۱۳	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	و آنگاه که بهشت نزدیک شود
۱۴	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ	داند هر نفسی آنچه که حاضر ساخته
۱۵	فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنُوسِ	پس قسم به ستارگان رجوع کننده
۱۶	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ	روندگان پنهان شونده
۱۷	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	و قسم به شب چون پشت کند
۱۸	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	و قسم به صبح چون پدید آید
۱۹	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	بدرستی که آن هر آینه سخن رسول بزرگوار است
۲۰	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	صاحب توانائی نزد خداوند عرش با منزلت
۲۱	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	فرمانروا است در آنجا و امین است
۲۲	وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ	و نیست صاحب شما دیوانه
۲۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	و بتحقیق دید او را در افق روشن
۲۴	وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ	و نیست او بر چیزهای پوشیده بخیل
۲۵	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	و نیست آن (قرآن) سخن شیطان رانده شده
۲۶	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ	پس کجا میروید
۲۷	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	نیست آن مگر پندی برای جهانیان
۲۸	لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ	کسی را که خواست از شما که مستقیم شود
۲۹	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	و نخواهید مگر آنکه بخواهد خدا که پروردگار جهانیانست

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ	آنگاه که آسمان بشکافتد
۲	وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ	و آنگاه که ستاره‌ها فرو ریزند
۳	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ	و آنگاه که دریاها بهم راه داده شوند
۴	وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ	و آنگاه که قبرها زیر و زبر شوند
۵	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ	داند هر نفسی آنچه پیش فرستاده و پس انداخته
۶	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ	ای انسان چه چیز فریفت ترا بی‌پروردگار کریمت
۷	الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ	آنکه آفرید ترا پس تمام اجزا گردانیده و تمام اندامت نمود
۸	فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ	در هر صورتی که خواست بهم آوردت
۹	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ	نه چنین است بلکه تکذیب نمائید روز جزا را
۱۰	وَإِنِّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ	و بدرستی که بر شما نگهبانانی است
۱۱	كِرَامًا كَتِيبِينَ	گرامیان نویسندگان
۱۲	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ	میدانند آنچه را که می‌کنید
۱۳	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ	بدرستی که نیکوکاران در نعمتند
۱۴	وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ	و بدرستی که بدکاران در دوزخند
۱۵	يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ	در آیند در آن روز جزا
۱۶	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ	و نباشند آنها از آن غائبان
۱۷	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ	و چه دانی که چیست روز جزا
۱۸	ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ	باز چه دانی که چیست روز جزا
۱۹	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ	روزی که مالک نباشد نفسی برای نفسی چیزی را و فرمان در چنین روزی خدا راست

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ	وای بر کم کنندگان در کیل
۲	الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ	آنان که چون به پیمایند بر مردم تمام گیرند
۳	وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ	و چون بکیل دهند آنها را یا بوزن دهندشان کم کنند
۴	أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ	آیا گمان نمی‌برند آنان که ایشان بر انگیخته شوند
۵	لِيَوْمٍ عَظِيمٍ	برای روزی بزرگ
۶	يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ	روزی که بایستند مردم برای (حکم) پروردگار جهانیان

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينِ

وَمَا أَذْرَنكَ مَا سِجِّينٌ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ

وَمَا أَذْرَنكَ مَا عِلِّيُّونَ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مِّحْتَمٍ

خِتَمُهُمْ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلَيْتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ

وَمِزَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

نه چنین است بدرستی که نامه بدکاران هر آینه در سجین است

و چه دانی که چیست سجین

نامه ایست که نوشته شده

وای در آنروز بر تکذیب کنندگان

آنان که تکذیب کنند روز جزا را

و تکذیب نکند آنرا مگر هر تعدی کننده گناهکار

چون خوانده شود بر آن آیت‌های ما گوید افسانه‌های پیشینیانست

نه چنین است بلکه زنگ شد بر دلهایشان آنچه هستند که کسب می‌کنند

نه چنین است بدرستی که ایشان از پروردگارشان در آنروز هر آینه در حجابند

پس بدرستی که ایشان در آیندگانند در دوزخ

پس گفته شود اینست آنکه بودید آنرا تکذیب میکردید

نه چنین است بدرستی که نامه نیکوکاران هر آینه در علیین است

و چه دانی که چیست علیین

نامه ایست نوشته شده

که گواه می‌شوند آنرا مقربان

بدرستی که نیکان هر آینه در نعمتند

بر سریرها نظاره می‌کنند

می‌یابی در رویه‌اشان تازگی بهشت را

آشامانیده میشوند از صاف شراب مهر شده

مهر پذیرش مشک است و در آن پس باید رغبت کنند رغبت کنندگان

و مزاجش از چشمه کوثر

چشمه که مینوشد از آن نزدیکان

بدرستی که آنان که گناه کردند هستند بانان که ایمان آوردند می‌خندند

و چون گذرند بایشان اشاره می‌کنند بچشم و ابرو

و چون برگردند بسوی کسانشان برگردند شادی کنان

و چون بینند ایشان را گویند بدرستی که اینان هر آینه گمراهند

و فرستاده نشدند بر ایشان نگهبانان

پس آنروز آنان که گرویدند از کافران می‌خندند

عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

بر سریرها نظاره می‌کنند

هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که میکردند

۸۴. انشقاق	الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن	مکی	۲۵ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ

۱
حزب
۲۳۶
۵۲۶ر

آنگاه که آسمان بشکافد

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۲

و انقیاد نماید پروردگارش را و سزاوار شود

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

۳

و آنگاه که زمین کشیده شود

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

۴

و بیفکند آنچه را که در آنست و خالی شود

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۵

و انقیاد نماید پروردگارش و سزاوار شود

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

۶

ای انسان بدرستی که تو کوشنده‌ای بسوی پروردگارت
کوشیدنی پس ملاقات کننده اش باشی

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ

۷

پس اما آنکه داده شد نامه او بدست راستش

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

۸

پس بزودی حساب کرده شود حسابی آسان

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۹

و برگردد بسوی کسانش شادمان

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

۱۰

و اما آنکه داده شود نامه اش از پشت سرش

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

۱۱

پس بزودی بخواند هلاکت را

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

۱۲

و در آید در آتش سوزان

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۱۳

بدرستی که او بود در کسانش شادمان

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ

۱۴

بدرستی که او پنداشت که هرگز باز نگردد

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

۱۵

آری بدرستی که پروردگارش باشد باو بینا

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَّفَقِ

۱۶

پس قسم میخورم به سرخی بعد از غروب

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

۱۷

و شب و آنچه بپوشد

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

۱۸

و ماه چون تمام شود

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

۱۹

که هر آینه برسید بحالی بعد از حالی

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۰

پس چیست ایشان را که ایمان نمی‌آورند

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

۲۱
سجده
مستحب

و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند بخضوع

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ

۲۲

بلکه آنان که کافر شدند تکذیب مینمایند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

۲۳

و خدا داناتر است بانچه پنهان میدارند

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۴

پس مژده ده ایشان را بعدابی پر درد

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ

۲۵

مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنها را
پاداشی است بدون منت

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ	سوگند بآسمان صاحب برجها
۲	وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ	و روز وعده کرده شده
۳	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	و شاهد یعنی پیغمبر و مشهود یعنی امت
۴	قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُحُدِ	کشته باد یاران شکافهای زمین (که پر آتش کرده بودند برای هلاک مسلمانان)
۵	النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ	آن آتش صاحب مایه بر افروختگی
۶	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ	آنگاه که ایشان بر آنها نشسته
۷	وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ	و ایشان بر آنچه میکردند بمؤمنان حاضر بوده می‌نگریستند
۸	وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	و دشمن نداشتند از ایشان مگر آنکه ایمان آورند بخدای غالب ستوده
۹	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی گواه است
۱۰	إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ	بدرستی که آنان که بفتنه در انداختند مردان با ایمان و آنان با ایمان را پس توبه نکردند پس آنان راست عذاب دوزخ و ایشان راست عذاب سوزنده
۱۱	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ	بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان را بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها اینست کامیابی بزرگ
۱۲	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ	بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است
۱۳	إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ	بدرستی که او پدید میاورد و عودت میدهد
۱۴	وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ	و اوست آمرزنده و دوست دارنده
۱۵	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ	صاحب عرش است و بزرگوار
۱۶	فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ	همو که کننده است آنچه را که خواهد
۱۷	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ	آیا آمد ترا حکایت لشگرهای
۱۸	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ	فرعون و ثمود
۱۹	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ	بلکه آنان که کافر شدند در تکذیب نمودن
۲۰	وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مَّحِيطٌ	و خدا از پشت سرشان احاطه کننده است
۲۱	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ	بلکه آن قرآنی است با عظمت
۲۲	فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ	در لوحی نگهداشته شده

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ	قسم بآسمان و ظاهر شونده در شب
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	و چه دانی که چیست آینده بشب
۳	النَّجْمُ الثَّاقِبُ	ستاره درخشنده است
۴	إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	نیست هیچ نفسی مگر که بر اوست نگهبانی
۵	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	پس باید که بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شده
۶	خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ	آفریده شده از آبی جهنده
۷	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ	که بیرون میاید از میان پشت (پدر) و استخوانهای سینه مادر
۸	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	بدرستی که او بر باز آوردنش هر آینه تواناست
۹	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ	روزی که آشکار شود نهانها
۱۰	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ	پس نباشد او را هیچ نیروئی و نه یاورى
۱۱	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	و آسمان صاحب باران
۱۲	وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	و زمین صاحب شکاف
۱۳	إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ	بدرستی که آن سخنی است تمیز دهنده
۱۴	وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ	و نیست آن بیهوده
۱۵	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	بدرستی که ایشان چاره میکنند چاره کردنی
۱۶	وَأَكِيدُ كَيْدًا	و چاره میکنم چاره کردنی
۱۷	فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُويْدًا	پس مهلت ده کافران را مهلت میدهم ایشان را تا وقت کیفر

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى	تسبیح کن بنام پروردگارت که برتر است
۲	الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى	آنکه آفرید پس درست گردانید
۳	وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى	و آنکه تقدیر کرد پس هدایت کرد
۴	وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى	و آنکه بیرون آورد چراگاه را
۵	فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى	پس گردانید آنرا خشک سیاه
۶	سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى	زود باشد که خوانیم ترا پس فراموش مکن
۷	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى	مگر آنچه خواست خدا بدرستی که او میداند آشکار را و آنچه نهان باشد
۸	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى	و توفیق دادیم ترا برای طریقه آسان
۹	فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى	پس پند ده اگر سود دهد پند دادن
۱۰	سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى	بزودی پند گیرد آنکه بترسد
۱۱	وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى	و کناره گیرد از آن بدبخت تر
۱۲	الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى	آنکه داخل شود در آتش بزرگ دوزخ
۱۳	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى	پس نه میمیرد در آن و نه زنده می‌باشد
۱۴	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد
۱۵	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى	و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه اختیار می‌کنید زندگانی دنیا را

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و آخرت بهتر است و پاینده تر

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

بدرستی که هر آینه در صحیفه‌های نخستین است

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

صحیفه‌های ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا آمد ترا حکایت فرو گیرنده

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

رویهائی در آنروز ترسناکند (خوارند)

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

عمل کننده رنج کشنده که

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

داخل میشوند در آتش گرم

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَانِيَةٍ

آشامانیده شوند از چشمه بمنتهای گرمی رسیده

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

نباشد ایشان را خوراکی مگر از خار خشک

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ

که نه فربه کند و نه کفایت کند از گرسنگی

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

رویهائی در آنروز تازه‌اند

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از سعیشان خوشنودند

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی رفیع

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةَ

نشنوند در آن لغوی

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن چشمه ایست روان

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

در آن سریرهاییست رفیع

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ

و قدحهای گذاشته

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالشهائی بهم پیوسته

وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و فرشهای نفیس گسترده

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا نمینگرند به شتر که چگونه آفریده شده

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان که چگونه بلند گردانیده شده

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چگونه برافراشته شده

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه گسترده شده

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده‌ای

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ

نیستی بر ایشان تسلط دارنده

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر آنکه روی گردانید و کافر شد

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

پس عذابش کند خدا بعباد بزرگتر

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

بدرستی که بسوی ماست بازگشت ایشان

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

پس بدرستی که بر ماست حساب ایشان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْفَجْرِ	قسم به صبح
۲	وَلَيَالٍ عَشْرٍ	و شبهای ده گانه
۳	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ	و جفت و طاق
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرِ	و شب چون در گذرد
۵	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ	آیا در این سوگندیست برای صاحب خرد
۶	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ	آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت بعاد
۷	إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ	ارم صاحب بناهای رفیع
۸	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ	که آفریده نشده مانند آن در بلاد
۹	وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ	و قوم ثمود آنان که میبردند سنگ را در وادی
۱۰	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ	و فرعون صاحب میخها
۱۱	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ	آنانکه طغیان کردند در شهرها
۱۲	فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ	پس بسیار کردند در آنها تباهی
۱۳	فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ	پس ریخت بر ایشان پروردگارت تازیانه عذاب
۱۴	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ	بدرستی که پروردگار تو هر آینه در گذرگاه است
۱۵	فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أُنْتَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ	پس اما انسان چون آزمایدش پروردگارش پس گرامی داردش و نعمتش دهد پس گوید پروردگارم گرامیم داشته
۱۶	وَأَمَّا إِذَا مَا أُنْتَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ	و اما چون آزماید او را و تنگ گیرد بر او روزیش را پس گوید پروردگارم خوارم گردانیده مرا
۱۷	كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ	نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را
۱۸	وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ	و تحریم نمی کنید بر طعام دادن بیچاره
۱۹	وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا	و میخورید میراث را خوردن همه در هم
۲۰	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا	و دوست میدارید مال را دوستی بسیار
۲۱	كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا	نه چنین است چون کوفته شود زمین کوفتنی بعد از کوفتن
۲۲	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا	و آید حکم پروردگار تو و فرشته صف بعد از صف
۲۳	وَجِئَاءَ يَوْمَيْهِم بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الدِّكْرَى	و آورده شود آنروز دوزخ و در چنین روز پند گیرد انسان و کجا سود دهد او را پند گرفتن

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

میگوید ایکاش فرستاده بودم برای زندگیم

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ

پس در آنروز عذاب نکند عذاب او را احدی

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

و بند نکند چون بند کردن او احدی

يَأْتِيَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

ای نفس آرمیده

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

باز گرد بسوی پروردگارت خوشنود پسندیده

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

پس داخل شو در بندگانم

وَادْخُلِي جَنَّتِي

و داخل شو در بهشتم

۹۰. بلد	الْبَلَدُ: شهر	مکی	۲۰ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
حزب
۲۳۸
۵۳۲

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

سوگند باین شهر (مکه)

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

و تو مقیمی در این شهر

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

و (قسم) بپدر یعنی حضرت آدم و آنچه زاد

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

بتحقیق آفریدیم انسان را در رنج

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

آیا می‌پندارد که هرگز قادر نمی‌باشد بر او احدی

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

میگوید ضایع نمودم مالی انبوه

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا می‌پندارد که ندید او را احدی

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

آیا قرار ندادیم برای او دو چشم

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و زبان و دو لب

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

و راه نمودیمش به خیر و شر

فَلَا أَفْتَحَمُ الْعُقَبَةَ

پس در نیامد به بلندی گردنگاه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ

و چه دانی که چیست بلندی گردنگاه

فَكَ رَقَبَةٍ

رهانیدن گردنست

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

یا طعام دادن در روز گرسنگی

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

یتیمی را که صاحب قرابت است

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

یا درمانده که صاحب احتیاجست

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ

۱۷

پس باشد از آنان که گرویدند و همدیگر را وصیت بمبر و
وصیت بمهربانی کردند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

ایشان یاران دست راستند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

۱۹

و آنان که کافر شدند بآیت‌های ما ایشان یاران دست چپند

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوصَدَةٌ

و بر ایشانست آتشی سر پوشیده

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا	قسم بآفتاب و چاشتگاه آن
۲	وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا	و قسم بماه چون از پی آن در آید
۳	وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّلَهَا	و بروز چون جلا دهدش
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا	و بشب چون فرو پوشدش
۵	وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا	و به آسمان و آنکه بنا کردش
۶	وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا	و به زمین و آنکه بگستردهش
۷	وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا	و بنفس و آنکه راست و درست کردش
۸	فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا	پس الهام کردش بدکاری و پرهیزکاریش
۹	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا	بتحقیق رستگار شد آنکه پاکش کرد
۱۰	وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا	و بتحقیق بی‌بهره شد آنکه تباهش کرد
۱۱	كَذَبَتْ ثُمُودُ بِطَغْوَاهَا	تکذیب نمود قوم ثمود بسبب طغیان خود
۱۲	إِذِ انْتَبَعَتْ أَشْجُلَهَا	هنگامی که برانگیخت بدبخت ترش را
۱۳	فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا	پس گفت ایشان را فرستاده خدا (صالح) دست بدارید از ناقه خدا و شربش
۱۴	فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا	پس تکذیبش کرده و پی کردند آنرا پس غضب کرد بر ایشان پروردگارشان بسبب گناهشان پس یکسان کرد آنرا
۱۵	وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا	و بیم نکرد عاقبتش را

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ	قسم بشب چون فرو پوشد
۲	وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ	و قسم بروز چون روشن شود
۳	وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ	و آنکه آفرید نر و ماده را
۴	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ	بدرستی که کوشش شما هر آینه از هم ممتاز است
۵	فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ	پس اما آنکه اعطا کرد و پرهیزگار شد
۶	وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ	و تصدیق نمود طریقه خوبی را
۷	فَسَنِّيئِرُهُۥ لِلْإِسْرَىٰ	پس بزودی توفیقش دهیم برای آسانی
۸	وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ	و اما آنکه بخل ورزید و استغنا نمود
۹	وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ	و تکذیب نمود طریقه خوبی را
۱۰	فَسَنِّيئِرُهُۥ لِلْعُسْرَىٰ	پس بزودی توفیقش دهیم برای دشواری
۱۱	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ	و کفایت نکند از او مال او چون هلاک شود
۱۲	إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ	بدرستی که بر ماست هر آینه هدایت
۱۳	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ	و بدرستی که ما راست آخرت و دنیا
۱۴	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ	پس بیم دادیم شما را از آتشی که زبانه میکشد

لَا يَصْلِيْهَا إِلَّا الْأَشْقَى

داخل نمی‌شود در آن مگر بدبخت تر

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

آنکه تکذیب نمود و روی گردانید

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

و بزودی دور شود از آن پرهیزکارتر

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

آنکه میدهد مالش را که پاک شود

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَى

و نیست احدی را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود

إِلَّا أَتْبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

مگر جستن رضای پروردگارش که برتر است

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و هر آینه بزودی خوشنود گردد

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

قسم بچاشتگاه

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و بشب چون آرام گیرد

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

که وا نگذاشت ترا پروردگارت و غضب نکرد

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و هر آینه بزودی عطا میکند ترا پروردگارت تا خوشنود شوی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَأْوَى

آیا نیافت ترا یتیم پس پناه داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و یافت ترا گم پس هدایت نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و یافت ترا عیالمند پس توانگر ساخت

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس اما یتیم را پس قهر مکن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و اما سؤال کننده را پس زجر مکن

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و اما بنعمت پروردگارت پس بازگو کن

۹۴. انشراح

الشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا نگشودیم برای تو سینهات را

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و برداشتیم از تو بارت را

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

که به شکست در آورده بود پشت ترا

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و بلند گردانیدیم برای تو آوازه را

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

پس بدرستی که با دشواری آسانی است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

بدرستی که بازهم با دشواری آسانی است

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس چون فارغ شدی پس رنج بکش

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و بسوی پروردگارت پس راغب شو

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ	قسم به انجیر و زیتون
۲	وَطُورِ سِينِينَ	و قسم بطور سینا
۳	وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ	و این شهر امان یعنی مکه
۴	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ	بتحقیق آفریدیم انسان را در بهترین تعدیلی
۵	ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ	پس برگردانیدیمش فروتر فرو تران
۶	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	مگر آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان را اجر یست غیر مقطوع
۷	فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ	پس چه چیز تکذیب مینماید ترا بعد از این در دین
۸	أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ	آیا نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ	بخوان بنام پروردگارت که آفرید
۲	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ	آفرید انسان را از خون بسته
۳	أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ	بخوان و پروردگار تو کریمتر است
۴	الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ	آنکه تعلیم کرده نوشتن را بقلم
۵	عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ	آموزانی د انسان را آنچه که نمی دانست
۶	كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ	نه چنین است بدرستی که انسان هر آینه عصیان می‌ورزد
۷	أَنْ رَّاهُ اسْتَغْفَىٰ	باینکه دید خود را که بی‌نیاز شد
۸	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ	بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت
۹	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ	آیا دیدی کسی را که منع کند
۱۰	عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ	بنده را چون نماز گذارد
۱۱	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ	آیا دید که اگر باشد بر هدایت
۱۲	أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ	یا امر کند بپرهیزگاری
۱۳	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ	آیا دیدی که اگر تکذیب کرد و روی گردانید
۱۴	أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ	آیا ندانست که خدا می‌بیند
۱۵	كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ	نه چنین است هر آینه اگر باز نایستد خواهیم گرفت بموی پیشانی
۱۶	نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ	موی پیشانی دروغگوی خطاکار
۱۷	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ	پس باید که بخواند اهل مجلس خود را
۱۸	سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ	بزودی بخوانیم زبانیه را
۱۹	كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝	نه چنین است فرمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو

۹۷. قدر الْقَدْرُ: اندازه مکی ۵ آیه

۱
۵۳۹ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

۳

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

۴

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ

۵

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

۹۸. بینه الْبَيِّنَةُ: دلیل روشن مدنی ۸ آیه ۲ صفحه

۱
۵۴۰ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

۲

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

۳

فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ

۴

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ

۵

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءُ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

۷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ

بدرستی که فرستادیمش در شب قدر

و چه دانی که چیست شب قدر

شب قدر بهتر است از هزار ماه

فرود آیند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر
امری

سلامتی در آنشب تا طلوع فجر (صبح)

نبودند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدا از
هم تا وقتی که آید ایشان را حجتی روشن

فرستاده از خدا که می‌خواند صحیفه‌های پاکیزه را

در آنها کتابهاییست راست درست

و متفرق نشدند آنان که داده شدند کتاب را مگر از بعد
آنکه آمد ایشان را حجتی که محمد ص است

و مأمور نشدند مگر آنکه بپرستند خدا را اخلاص ورزندگان
بر او در دین و حق گرایان و بیای دارند نماز را و بدهند
زکاه را اینست دین درست

بدرستی که آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در
آتش دوزخ‌اند جاودانیان در آن آنگروه ایشانند بدترین
مردم

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته
آنگروه ایشانند بهترین مردم

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَسِبَى رَبَّهُ و

۹۹. زلزال	الزَّلْزَلَةُ: زلزله	مدنی	۸ آیه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا	چون بلرزد زمین لرزیدنی
۲	وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْقَالَهَا	و بیرون اندازد زمین بارهای خود را
۳	وَقَالَ الْإِنْسَنُ مَا لَهَا	و گوید انسان چیست آنزمین را
۴	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا	در آنروز نقل کند اخبار خود را
۵	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا	بانکه پروردگار تو وحی کرده آنرا
۶	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ	در آنروز برون آیند مردم گوناگون تا نمایانده شوند کردارهای خود را
۷	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ و	پس هر که عمل کند به سنگینی ذره از نیکی بیندش
۸	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ و	و هر که عمل کند به سنگینی ذره از بدی بیندش

۱۰۰. عادیات	الْعَادِيَات: دوندگان	مکی	۱۱ آیه	۲ صفحه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا	سوگند به دوندگان بستوه آمده
۲	فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا	و بیرون آورندگان آتش از سنگها به سمها
۳	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	و تا زندگان در صبح
۴	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا	پس بر انگیزد در آن گردی
۵	فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا	و در آیند در آن همگی
۶	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	بدرستی که انسان پروردگارش را ناسپاس است
۷	وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ	و بدرستی که او بر این ناسپاسی خود گوا هست
۸	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	و بدرستی که او در دوستی مال هر آینه سخت است
۹	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	آیا پس نمیداند چون بر انگيخته شود آنچه در قبرهاست

پاداش آنها نزد پروردگارشان بهشتهایست جاودانی که
می‌رود از زیر آنها نهرها جاودانه‌اند در آنها همیشه خوشنود
است خدا از ایشان و خوشنودند از او این برای آنست که
بترسد از پروردگارش

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و حاصل کرده شود آنچه در سینه هاست

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

بدرستی که پروردگارشان بانها در آنروز هر آینه آگاه است

۱۰۱ . قارعه

القَارِعَةُ: کوبنده

مکی

۱۱ آیه

۱
۵۴۳ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القَارِعَةُ

آن کوبنده

۲

مَا الْقَارِعَةُ

چیست کوبنده

۳

وَمَا أَذْرَنكَ مَا الْقَارِعَةُ

و چه دانی که چیست کوبنده

۴

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

روزیست که باشند مردمان مانند پروانه‌های پراکنده

۵

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و باشند کوه‌ها مانند پشم زده شده

۶

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

پس اما هر که گران باشد میزانهای (عمل) او

۷

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

پس او است در زندگانی پسندیده

۸

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

و اما هر که سبک باشد میزان (عمل) او

۹

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

پس جای او هاویه است

۱۰

وَمَا أَذْرَنكَ مَا هِيَهْ

و چه دانی که چیست آن هاویه

۱۱

نَارٌ حَامِيَةٌ

آتشی است سوزان

۱۰۲ . تکاثر

التَّكَاثُرُ: افتخار به زیادی ثروت

مکی

۸ آیه

۱
۵۴۴ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ

مشغول کرد شما را بسیاری قبیله

۲

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تا اینکه زیارت کردید قبرها را

۳

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نه چنین است زود باشد که بدانید

۴

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

پس نه چنین است بزودی میدانید

۵

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

نه چنانست اگر بدانید بدانستن یقین

۶

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

هر آینه می‌بینید دوزخ را

۷

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس می‌بینید آنرا بدیدار بی‌شک و گمان

۸

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

و سپس پرسیده شوید در آنروز از نعمت‌ها

۱۰۳ . عصر	الْعَصْرُ: روزگار	مکی	۳ آیه

۱ ر۵۴۵	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ	قسم به عصر (رسالت)
۲	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ	بدرستی که انسان هر آینه در زیانکاری است
۳	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ	مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و سفارش کردند بر راستی و سفارش کردند به صبر

۱۰۴ . همزه	الْهُمَزَةُ: عیب‌جو	مکی	۹ آیه

۱ ر۵۴۶	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ	وای بر هر غیبت کننده طعنه زننده
۲	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ	آنکه گرد آورد مال را و شمردش
۳	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ	می‌پندارد که مال او جاودانه کند او را
۴	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ	نه چنین است هر آینه انداخته شود در دوزخ
۵	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ	و چه دانی که چیست حطمه
۶	نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ	آتش خداست برافروخته
۷	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ	آتشی که بر آید بر دلها
۸	إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ	بدرستی که آن بر ایشان بسته شده
۹	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ	در ستونهای کنشیده شده

۱۰۵ . فیل	الْفِيلُ: فیل	مکی	۵ آیه

۱ ر۵۴۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ	آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت با یاران فیل
۲	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ	آیا نگردانید حيله ایشان را در گمراهی
۳	وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ	و فرستاد بر ایشان مرغانی گروه گروه
۴	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ	که می‌انداخت بانها سنگهائی از گل
۵	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ	پس گردانیدشان مانند کاه خرد شده

۱۰۶ . قریش	قُرَيْشٌ: قریش	مکی	۴ آیه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ	برای گرد آمدن قریش
۲	إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ	گرد آمدن ایشان به کوچ کردن زمستان و تابستان
۳	فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ	پس باید بپرستند پروردگار این خانه را
۴	الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ	آنکه طعام داد ایشان را از گرسنگی و ایمنشان کرد از ترس

۱۰۷ . ماعون	الْمَاعُونُ: ظرف غذا	مکی	۷ آیه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِئْمَانِ	آیا دیدی آنرا که تکذیب مینماید دین را
۲	فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ	پس او آنکس است که طرد می‌کند یتیم را
۳	وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ	و تحریم نمی‌کند (مردم را) بر طعام دادن درویشان
۴	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ	پس وای بر نمازگذاران (ریاکار)
۵	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ	آنان که ایشان از نمازشان سهو کنند
۶	الَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ	آنانکه ایشان ریاکارند
۷	وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ	و منع میکنند زکاه را

۱۰۸ . کوثر	الْكُوثَرُ: خیر فراوان	مکی	۳ آیه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ	بدرستی که ما عطا کردیم بتو کوثر را
۲	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ	پس نماز گزار پروردگارت را و قربانی کن
۳	إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ	بدرستی که دشمن تو اوست دنبال بریده

۱۰۹ . کافرون	الْكَافِرُونَ: کافران	مکی	۶ آیه
۱ را ۵۵۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ يَتَّيِّهَا الْكَافِرُونَ	بگو ای کافران		
۲	لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ	نمی‌پرستم آنچه را که شما می‌پرستید	
۳	وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ	و نه شما پرستندگانید آنچه را که من میپرستم	
۴	وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ	و نه من پرستنده‌ام آنچه پرستیدید	
۵	وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ	و نه شما پرستندگانید آنچه من میپرستم	
۶	لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ	شما راست دیتتان و مراست دینم	
۱۱۰ . نصر	النَّصْر: یاری	مدنی	۳ آیه

۱ را ۵۵۲ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ	چون آمد یاری خدا و فتح مکه		
۲	وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا	و دیدی مردم را که در آیند در دین خدا گروه گروه	
۳	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا	پس تسبیح کن بستایش پروردگارت و آمرزش خواه از او بدرستی که او باشد توبه پذیر	
۱۱۱ . مسد	المَسَد: لیف خرما	مکی	۵ آیه

۱ را ۵۵۳ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ	بریده باد دو دست ابی لهب بریده شدنی		
۲	مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ	کفایت نکند از او مال او و آنچه کسب کرده	
۳	سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ	بزودی در آید در آتشی که دارای زبانه است	
۴	وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ	و آن او که بردارنده هیزم است	
۵	فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ	در گردن او ریسمانی است از لیف خرما	

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو اوست خدای یکتا
۵۴ر	قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ	
۲	اللَّهُ الصَّمَدُ	خداوندی صمد
۳	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	نه زائیده و نه زاده شده
۴	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ	و نباشد او را همتا کسی

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو پناه میبرم بی‌پروندگان شکاف صبح
۵۵ر	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ	
۲	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ	از شر آنچه آفرید
۳	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	و از شر تاریکی آنگاه که فرا گیرد
۴	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ	و از شر آنان دمنده در گره‌ها
۵	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ	و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو پناه میبرم بی‌پروندگان مردم
۵۶ر	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ	
۲	مَلِكِ النَّاسِ	پادشاه مردم
۳	إِلَهِ النَّاسِ	خدای مردم
۴	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ	از شر وسوسه کننده نهان شونده
۵	الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ	آنکه وسوسه کند در سینه‌های مردم
۶	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	از پریان و مردم